Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

KW 235
E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Blommesten

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

GEORGII PASORIS

MANVALE NOVI TESTAMENTI,

auctum vocibus quæ occurrunt in verſionibus antiquis Græcis VETERIS TESTAMENTI.

Sic ut habeatur pleniſſimum Lexico Sermonis Græci medii ævi, quem Alexandrinum poſſis appellare,

Auctore

CHRISTIANO SCHOTANO Friſio Sacrarum literarum Profeſsore.

AMSTELODAMI,
Ex Officina Elzeviriana.
A°. MDCLXXII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ILLUSTRIBUS ET

PRÆPOTENTIBUS

FRISIÆ

ORDINIBUS

S. P. D.

Nobiliſſimi, ampliſſimi & Magnificentiſſimi Viri εὐεργέται admodum honorandi,

Libellum hunc vobis inſcribendum & dedicandum putavi, partim ut qualecunque grati animi edendum teſtimonium, partim ut eum florentiſſimæ veſtræ juventuti non parum profuturum, Friſiacis, inquam, Pædagogéis, ſeu Scholis, *ut loquun-*

tur, trivialibus, *commendaretis.*
Quod ſi quis putârit, libellum hunc
nimis eſſe exilem, paucos compre-
hendere duoderniones, & proinde
VV. A A. celſitudine dignitateque eſ-
ſe longè inferiorem, næ is NOVI
TESTAMENTI *auctoritatem,*
dignitatem, utilitatem & neceſſita-
tem nondum intelligit! Nec neſci-
mus libros qualeſcunque non magni-
tudine, quæ foris apparet, neque mul-
titudine foliorum, quam rude vul-
gus admirari ſolet, ſed imprimis
ipſarum rerum, quas complectuntur,
dignitate & utilitate eſſe metien-
dos. Diogenes Laërtius in vita Ze-
nonis inter ipſius apophthegmata
etiam hoc recenſet, ὅτι οὐκ ἐν τῷ
μεγάλῳ τὸ εὖ, ἀλλ᾽ ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα
κεῖται. *Et ſicut moneta optima ju-*
dicatur, quæ in exili mole pretii ha-
bet plurimum: ita quoque hic libel-
lus,

us, quamvis ſit parvus, tamen vo-
es N. T. Grammaticè & exquiſitè
etexit, adeo ut vix ullum verbi cu-
uſcunque tempus occurrere putem,
quod Grammatica analyſi non ſit
volutum. Fateor non omnes addi-
tas ſignificationes, de quibus in Lexi-
co Novi Teſtamenti, *(cujus epi-*
tome quædam eſt hoc ἐγχειρίδιον)
uberiùs egi. Obiter tamen paſſim
non ſolvi nulla dubia. v. g. Legimus
Actor. 12. 14. ἑστᾶναι *pro* ἑστηκέναι
per ſyncopen & craſin: Sed legimus
etiam ἑστάναι 1 *Cor.* 10. 12. *quod*
non eſt præteriti, ſed præſentis tem-
poris ab ἕστημι *pro* ἵστημι, *de qua re a-*
liàs Grammatica habebimus προ-
βλήματα. *Valete viri Nobiliſſimi,*
Ampliſſimi, εὐεργέται *magnificen-*
tiſſimi, in Jesu Christo
Domino et Servato-
re nostro *unico, quem oro,*

ut totum BELGIUM, *cujus pars haud poſtrema* FRISIA *eſt, ceu exoptatiſſimum & opportuniſſimum Eccleſiæ ſuæ hoſpitium, incolume, Veſtramque libertatem, pro qua hactenus tam feliciter quàm fortiter dimicaſtis, porro & in ſempiternum, ſartam tectamque conſervare, eamque perpetuis admirabilem reddere victoriis clementer pergat.* AMEN.

Scripſi Franekeræ, urbe Friſiorum & ſede Academiæ, Anno CIↃ IↃC XXXIII.

AA. VV.

obſervantiſſimus

GEORGIUS PASOR,
G. L. ibid. Profeſſor.

LE-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

LECTORI CANDIDO

& φιλέλληνι

S. P.

EXhibemus tibi, amiciſſime Lector, ἐγχειρίδιον Paſoris noſtri b. m. auctius & fecundius. Nam cum ille voces tibi dederit, quas Novi Teſtam. libri continent, nos effecimus ut illæ omnes, quas verſiones Græcæ Veter. Teſtam. hodie ſuperſtites habent, iis adderentur. Inſtituti noſtri modus hic fuit: Filium olim meum *Gellium*, quem oſtendere Deo placuit & eripere, cum ſpem de ſe luculentam edidiſſet, id in-

cepiſſe ſcito juſſu meo. Collegit è concordantiis Kircheri Græcas Veter. Teſtam. voces, eaſque adjectis evolutionibus & Latinis interpretamentis conjunxerat, & inſeruerat operi Paſoris, ut ſibi in linguarum hoc ſtudio & aliis, ad intelligendam linguam Græcam, ut ea habetur in divini fœderis libris, ſubſidium pararet. Dum in hoc erat, inopina morte hinc evocatur, imperfecto opere ad dimidium perducto. Hinc jacuerunt chartæ nulli uſui, quas autoris parenti mihi tollere viſum eſt, ut quantumcunque hoc eſſet, non inutile φιλέλλησι, eodem tenore ad umbilicum perductum lucem aliquando videret. Igitur egregius & eruditus juvenis JOHANNES GREYDANUS, Philoſophiæ & Medicinæ ſtudioſus, ingenio felici, eruditionis profectu laudatiſſimo, quod cœptum erat & eouſque deductum, ad umbilicum pertexuit. Nunc rationem inſtituti accipe; Veriſſimum eſt, crede mihi, paucos hodie eſſe,

etiam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

iam inter illos, qui ſibi ἑλληνίζειν vi-
entur & in hoc genere ſtudiorum ex-
llere,paucos,inquam eſſe,albæ galli-
æ filios, & myſtas ad hæc myſteria
tus admiſſos. Obvium enim quod
ſe putatur & ante pedes poſitum,
rſunctorie & negligenter tractare
lemus, quia habere pene videmur,
uod exiſtimamus in poteſtate noſtra
ſe, ut quando velimus, compare-
nus. Si circumſpiciamus emiſſitiis
culis, plures videbimus, qui He-
ræ linguæ genium & penetralia in-
oſpexerint, quam qui ſint in Græ-
is ἐπόπται. Præcipuè obſcura eſt &
on ſatis explorata illa locutio, quam
Nov. Teſtam. libris videmus. Si
notis Hebraïſmis ſive potius Syri-
nis longe frequentiſſimis, qui in vo-
bus conjunctis ſedent, ipſas ſimpli-
es voces intueamur, hic etiam aqua
ærebit. Viri eruditi, qui optimos il-
os Græciæ florentis autores legerunt,
orumque phraſin & λέξιν notam ha-
ent, hîc difficultatem inveniunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Voces ſunt illic plurimæ in iſtis autoribus verſato ignoratæ. Hæc difficultas quibuſdam eruditis eam expreſſit ſententiam, quaſi Judæi, qui Græcam linguam in uſu habebant, ipſi ſibi novam quandam ſermonis formam finxerint, quam Helleniſticam illi eruditi appellarunt. ut vocabulum hoc contra analogiam Græci ſermonis effictum eſt, ita res ipſa præter veritatem propoſita. Nam quî hoc convenit, quod novam formam linguæ eos finxiſſe dicant? Anne eam formam in uſum ſuum an in uſum aliorum excogitarunt? Neutro ſane ſcopo fieri potuit. Quorſum enim novum ſermonem comminiſcerentur, quibus lingua Græca vernacula erat & placebat, ita ut ob eam Hebræum ſermonem diſcere pigeret, quia Græco uti mallent & hoc labore ſibi ſuperſedendum eſſe judicabant. Non poterant hoc genus ſermonis propter alios aſſumere, quia novum ab ipſis factum eſt, nulli notum & nulli in uſum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

propter Hebræos natos id ſermo-
s ſe fingere dicerent; ab his rideren-
r, ut qui ſuum mallent, in quo ſine
terprete prophetarum oracula au-
ebant. Cum igitur Græco ſermo-
hi homines uti voluerint, quia is
ſis vernaculus & notus erat, ſane,
erat ipſis vernaculus, retinuerunt.
propterea ἑλληνισταὶ dicti ſunt, quod
ὴν ἑλλάδα γλῶσσαν ſuis in ſynagogis
hiberent, & in ea ſacras literas le-
rent & explicarent. Lingua igitur
rum fuit ἑλληνικὴ non ἑλληνιστικὴ. Di-
i fuerunt ἑλληνίζειν quia τοὺς ἕλληνας
gua & ſermone imitarentur, non
uod eam linguam in aliam formam
mmutarent. An aliquis in eo dice-
tur Græcus ſeu Græcienſis, quod
ræcos à ſuis moribus abduceret &
formam alienam transferret? Hic
tius diceretur ejus gentis vocabu-
, in quam Græcos efformare con-
eretur. Ita hæc ſermonis figura,
æ vere Græca erat, propter He-
aïſmos, in quibus βαρβαρίζει & à

Græ-

Græcorum ſermonis habitu diſcedit, ἑβραΐζουσα non ἑβραϊστική dici deberet. Ita igitur ſe res habet in lexi Novi Teſtamenti, idiotiſmo illius ſeculi conſtat, non eſt ἠττικισμένη qualem pleriqué ſcriptores amabant & ſectabantur. Quanto autem ſcriptor aliquis gravior eſt & magis ſeria magiſque ſeriò tractat, tanto abeſt ab illa vocum & ſermonis cura, quæ vani ingenii indicium eſt, ſi fuerit affectata. Quanto autem ſerius & gravis autor minus magiſque ſive legendis ſcriptoribus ſive converſatione hominum ad illum orationis ornatum aſſuevit, tantò vel abeſt vel accedit. Polybius, graviſſimus autor, ab elegantia illa Atticiſmi longè diſcedit; ad eam vero Lucianus, autor futilis, preſſus & terſus eſt. Qui cum ſui ævi hominibus amat loqui, prodit gravitatem ſuam, ut fecerunt Novi Teſtamenti ſcriptores. Ætates in quolibet ſermone diſtinguendæ ſunt. Nihil in rebus humanis eodem ſtat habitu, nihil

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

h autem ſermone fugacius, qui in
cnſenſu populi conſiſtit, ſtatque ca-
dque. Uſus unus eſt, teſte Horatio,
eſt. de arte poëtic. verſ. 72.

Quem penes arbitrium eſt & vis & nor-
ma loquendi.

.tas illa, in qua autores iſti ſcripſe-
rnt, ſuum idioma habuit. Oriens, in
uo verſati ſunt, Antiochia & Alexan-
ia Macedonica dialecto utebantur,
Græcâ linguâ minùs eleganter. Mul-
etiam ex idiomate Aſiatico, alio-
ue ob viciniam acceſſerunt. Nec mi-
m Syriſmos & Ægyptiſmos com-
iſtos fuiſſe. Chriſtiani ex Aſia in
ræciam Italiamque profecti eccleſias
as docebant, ſuumque illis idioma
mmunicabant. Ob illas inſignes
ſiæ urbes mercaturâ maximè fre-
uentatas, earum loquendi forma to-
Græcia ſpargebatur. Scriptores ta-
en veteri illi & laudato Atticiſmo ita
ſueſcebant, eamque in Demoſthene,
enophonte, Thucydide, Ariſto-
hane aliiſque elegantiam, quantum
pote-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

fodi. In formis vocum & legitima interpretatione commiſſa, aliaque quæ omiſſa ſunt proxima editione exſpecta. Interim his fruere & Vale.

CHRISTIANUS SCHOTANUS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

A A B.

Ἄζω exhalo, *quã ratione ſpiritus efflatur. F* σω. *P* κα.
Ἄβαξ κος ὁ abacus.
Ἀβαρὴς έος ὁ ἡ non oneroſus, 2 *Cor.* 11.9. *compoſ. ex* α *priv.* & βάρος εος τὸ onus, *Them.* βαρὺς εῖα ὺ gravis, e.
ασίλευτος ου ὁ ἡ non regnatus.
ατος ου ὁ ἡ invius, inacceſſus, non iri ſolitus.
ατόω. *F.* σω. *P.* κα. deſertum reddo.
ββᾶ ὁ *nomen Syriacum,* ἄκλιτον, pater, *Rom.* 8.15. *ab Hebr.* אָב.
λαβὴς έος ὁ ἡ innocuus, damni & noxæ expers.
οηθησία ας ἡ defectus auxilii.
οήθητος ου ὁ ἡ cui auxilium latum non eſt, aut ferri non poteſt.
οηθος ου ὁ ἡ cui ſuccurri non poteſt.
ουλεύτως, *adv.* ſine deliberatione, inconſultò.
ουλέω. *F.* ήσω. *P* ηκα. non conſulo, nolo.
ουλία ας ἡ temeritas, conſilii defectus.
ρα ας ἡ pediſſequa, ancilla honeſtior.
ρὸς οῦ ὁ pulcher, venuſtus, delicatus, mollis, imbecillis, lautus.
ροχία ας ἡ ſiccitas, pluviæ defectus.
ροχος ου ὁ ἡ non madidus, ſiccus.
υσσος ου ἡ gurges, infinita vorago aquarum. *In N. T. pro inferno dæmonum, id eſt Tartaro, Luc.* 8.31.

Ἀγαθοεργέω ῶ benefacio, beneficentiâ proſequor, 1 *Tim.* 6. 18. *F.* ήσω. *P.* ἠγαθοέργηκα. *comp. ex* ἀγαθὸς *bonus, &* ἔργον *opus.*

Ἀγαθοεργὸς *& contractè,* ἀγαθουργὸς οῦ ὁ beneficus. *compoſ. ex* ἀγαθὸς *bonus, &* ἔργον *opus.*

Ἀγαθὸν τὸ illud bonum, ſummum bonum.

Ἀγαθοποιέω ῶ beneficio afficio. *item* rectè ago. *F.* ἀγαθοποιήσω. *a.* 1. ἠγαθοποίησα. *cum Accuſ. Luc.* 6. 33.

Ἀγαθοποιΐα ας ἡ benefactum, 1 *Petr.* 4. 19.

Ἀγαθοποιὸς οῦ ὁ ἡ rectè agens, beneficus a.

Ἀγαθὸς ἡ ὸν bonus a um, *Matth.* 19. 17. *compar.* κρείσσων, *Attic.* κρείττων, *Dor.* κρέσσων *&* καῤῥων, *item* βελτίων, *melior, ſuperl.* κράτιστος, βέλτιστος, ἄριστος, *optimus.*

Ἀγαθότης ητος ἡ bonitas, benignitas.

Ἀγαθόω ῶ benefacio. *F.* ἀγαθώσω. *a.* 1. ἠγάθωσα. *oppoſitum ei* κακόω.

Ἀγαθύνω bonum, rectum facio, beneficium facio, exhilaro. *Sic* ἀγαθύνεσθαι *exhilarari.*

Ἀγαθῶς benè.

Ἀγαθωσύνη ης ἡ benignitas, beneficentia, fruitio boni, *Gal.* 5. 22. *opponitur* τῇ κακίᾳ *afflictioni & tribulationi.*

Ἀγαλλίαμα τος τὸ illud in quo exultamus.

Ἀγαλλίασις εως ἡ exultatio. *Luc.* 1. 14.

Ἀγαλλιάω ῶ exulto. *F.* άσω. *P.* ἠγαλλίακα. *a.* 1. ἠγαλλίασα. *præſ. med.* ἀγαλλιάομαι ῶμαι exulto. *a.* 1. ἠγαλλιασάμην ω ατο. *exultavi. a.* 1. *paſſ.* ἠγαλλιάσθην ης η *idem, videtur dictum ab Hebræo* גיל, *velut aliis placet, ab* ἄγαν ἅλλομαι *valde ſalio.*

Ἀγάλλω. *F.* ἀγαλῶ. *P.* ἤγαλκα decorè facio, paro. *Paſſ.* ἀγάλλομαι *decorus ſum, effero me aut placeo mihi in aliqua re, item oblecto me & gaudeo re aliqua.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

γαλμα τος τὸ ſtatua, imago.

γαμος ου ὁ ἡ cælebs. *ex α priv. & γάμος ου ὁ nuptiæ*, 1 *Cor.* 7. 32, 34.

γανακτέω ῶ indignor. *F.* ήσω. *P.* ἠγανάκτηκα. *a.* 1. ἠγανάκτησα. *Factum eſt ex ἄγαν & ἄγω nimis duco, Matth.* 20. 24.

γανάκτησις εως ἡ indignatio, 2 *Cor.* 7. 11.

γαπάω ῶ diligo, amplector, amoris ſigna exhibeo, contentus ſum. *F.* ἀγαπήσω. *P.* ἠγάπηκα. *a.* 1. ἠγάπησα. *præſ. paſſ.* ἀγαπάομαι ῶμαι diligor. *P. paſſ.* ἠγάπημαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* ἠγαπημένος η ον dilectus a um. *Act.* ἠγαπηκὼς qui dilexit, 2 *Tim.* 4.8. *In ſignificatione, qua notat amoris ſigna exhibeo, puto accipi Marc.* 10. 21.

γάπη ης ἡ charitas, amor. ἀγάπαι ῶν αἱ *veterum Chriſtianorum convivia*, agapæ, *Iud. verſ.* 11.

γάπησις εως ἡ neceſſitudo amatoria.

γαπητὸς ἡ ὸν dilectus a um, *Matth.* 3. 17.

γαρος ου ὁ tabellarius regius. *vox Perſica* ἀγγαρεύω angario, *per ſyn. ſpeciei* cogo. *F.* ἀγγαρεύσω. *P.* ἠγγάρευκα. *a.* 1. ἠγγάρευσα, *Matth.* 27. 32.

γεῖον ου τὸ vas, *Matth.* 13. 48. & 25. 4.

γελία ας ἡ annunciatio, 1 *Ioan.* 3. 11.

γέλλω nuncio. *F.* ἀγγελῶ. *P.* ἤγγελκα. *a.* 1. ἤγγειλα. *præt. paſſ.* ἤγγελμαι. *P. med.* ἤγγελα, *unde eſt*

γελος ου ὁ nuncius, angelus.

γος εος τὸ vas quodlibet.

γε, *adv.* age, *ab a.* 2. *act. imperat.* ἄγε, *Iac.* 5. 1.

γείρω. *F.* ἀγερῶ. *P.* ἤγερκα *vel* ἀγήγερκα congrego, colligo.

γελάζω. *F.* σω. *P.* ἠγέλακα congrego. *Paſſ.* ἀγελάζομαι & συναγελάζομαι gregatim vivo, & conſocior.

γελαῖος αία αῖον gregatilis e, gregarius a um, congrex, vilis e.

γελάρχης ου ὁ pecoris magiſter, armentarius.

Ἀγέλη ης ἡ grex, *Matth.* 8. 30.

Ἀγεληδὸν gregatim.

Ἀγενεαλόγητος ου ὁ ἡ ſine genere recenſito, *cujus generis origo reddi aut inveniri nequit. ex α priv. & γενεαλογητὸς, quod eſt à 3. præt. paſſ. γεγενεαλόγηται verbi γενεαλογέω* ῶ generis ſeriem deduco, *à nomine γενεαλόγος* ου ὁ *genealogiæ ſcriptor, ex γενεὰ* ᾶς ἡ *progenies, & λόγος, quod eſt a λέγω dico, Hebr.* 7. 3.

Ἀγενὴς έος ὁ ἡ cujus genus eſt obſcurum, ignobilis. *ex α priv. & γένος* εος τὸ *genus*, 1 *Cor.* 1. 28.

Ἀγερωχία ας ἡ ſuperbia.

Ἀγέρωχος ου ὁ ſuperbus, elatus.

Ἁγιάζω ſanctifico, ſanctè colo, pro ſancto habeo, conſecro, dedico. *F.* ἁγιάσω. *P.* ἡγίακα. *a.* 1. ἡγίασα. *P. paſſ.* ἡγίασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἡγιάσθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἁγιασθήσομαι.

Ἁγίασμα τος τὸ ſanctuarium, ſanctitas.

Ἁγιασμὸς οῦ τὸ ſanctificatio, 1 *Theſſ.* 4. 3.

Ἁγιαστήριον ίου τὸ *idem quod* ἁγίασμα.

Ἅγια ων τὰ tabernaculum primum, *Hebr.* 9. 2. *item* ſecundum, *Hebr.* 9. 25. *item* cœlum tertium, *cujus typus erat, Hebr.* 9. 12. ἅγια ἁγίων, *ſanctum ſanctorum. Hebraïſmus, hoc eſt, ſacrarium ſacratiſſimum.*

Ἅγιον ου τὸ ſanctuarium, *Hebr.* 9. 1. ἅγιον ἁγίων *Sanctum Sanctorum, Exod.* 33. 36.

Ἅγιος ία ον ſanctus a um.

Ἁγιότης *in gen.* ἁγιότητος ἡ ſanctitas.

Ἁγιωσύνη ης ἡ ſanctimonia, 1 *Theſſ.* 3. 13.

Ἀγκὴ ῆς ἡ ulna, ἀγκάλη ης ἡ *idem*, *Luc.* 2. 28. δέξασθαι εἰς ἀγκάλας, *accipere in ulnas, ulnis amplecti, amplexari. unâ voce* ἐναγκαλίζεσθαι, Gall. *embraſſer.*

Ἄγκιστρον ου τὸ hamus, *Matth.* 17. 27.

Ἄγκος εος τὸ vallis, convallis.

Ἀγκύ-

ἀγκύλη ης ἡ anſa, amentum jaculi, ſuffrago, curvatura interior cubiti.

ἀγκύλος ου ὁ curvus.

ἀγκυλόω. *F.* ώσω. *P.* ωκα incurvo.

ἄγκυρα ας ἡ anchora, *per metaph.* præſidium, *Hebr.* 6. 19.

ἀγκὼν ῶνος ὁ cubitus.

ἀγκωνίσκος ου ὁ parvus cubitus.

ἄγναφος ου ὁ ἡ impexus a, *Matth.* 9. 16. *ex α priv. & γνάπτω vel κνάπτω vel γνάφω carmino, quod proprium eſt fullonum, γναφεὺς έως ὁ fullo,* ein knabb.

ἁγνεία ας ἡ caſtitas, *ab ἁγνεύω caſtus ſum.*

ἁγνίζω purifico, expio. *F.* ἁγνίσω. *P.* ἥγνικα. *a.* 1. ἥγνισα. *P. paſſ.* ἥγνισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἡγνίσθην. *part. præt. act.* ἡγνικὼς ότος ὁ, 1 *Petr.* 1. 22.

ἅγνισμα purificatio, *ſeu* res purificans.

ἁγνισμὸς οῦ ὁ purificatio, *Act.* 21. 26.

ἀγνοέω ῶ ignoro. *imperf.* ἠγνόεον ουν. *F.* ἀγνοήσω. *P.* ἠγνόηκα. *a.* 1. ἠγνόησα. *ex α priv. &* γινώσκω. *Malè Stephanus, ex α & νοέω quaſi interpoſito γ.*

ἀγνόημα τος τὸ erratum, peccatum, *Hebr.* 9. 7.

ἄγνοια ας ἡ ignorantia, error, *Actor.* 3. 17.

ἄγνος ου ὁ *genus plantæ ſeu fruticis apibus gratiſſimum ſalici ſimile. item avis & piſcis nomen.*

ἁγνὸς ἡ ὸν caſtus, purus a um.

ἁγνότης ητος ἡ caſtitas, 2 *Cor.* 6. 6.

ἀγνωσία ας ἡ ignorantia. *ex α priv. & γνῶσις εως ἡ notitia. Th.* γινώσκω *noſco,* 1 *Cor.* 15. 34.

ἄγνωστος ου ὁ ἡ ignotus a. *ex α priv. & γνωστὸς ἡ ὸν notus a um. Th.* γινώσκω, *Act.* 17. 23.

ἄγονος ου ὁ ἡ ſterilis.

ἀγορὰ ᾶς ἡ (*ab ἀγείρω congrego. præt. med.* ἤγορα.) *propriè* locus ubi congregatur populus. *Latine* forum *à ferendo. item* locus, ubi exer-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

centur judicia, forum judiciale, *Act.* 16. 19. Locus in quo res venales exponuntur. *item* mercatus, nundinæ, *Ezech.* 27. 12.

Ἀγοράζω emo. *F.* άσω. *P.* ἠγόρακα. *a.* 1. ἠγόρασα. *ſubj. a.* 1. ἀγοράσω. *P. paſſ.* ἠγόρασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἠγοράσθην, 1 *Cor.* 6. 20.

Ἀγοραῖος ου ὁ ἡ circumforaneus a, vilis. *ex fæce plebis, ex ſentina Reip. Act.* 17. 5. *item* forenſis. ἀγοραῖοι ων οἱ (*ſubaudi* συναθροισμοὶ) conventus forenſes, *Act.* 19. 38.

Ἀγορασμὸς οῦ ὁ emptio.

Ἀγοραστὴς οῦ ὁ obſonator.

Ἀγορεύω in concione loquor, verba facio. *F.* ἀγορεύσω. *P.* ἠγόρευκα.

Ἄγρα ας ἡ captura, venatio, *Luc.* 5. 4.

Ἀγράμματος ου ὁ ἡ indoctus, illiteratus, *ex* α & γράμμα τος τὸ litera. *Th.* γράφω, *Act.* 4. 13.

Ἀγραυλέω ῶ ruri cubo, ἐν ἀγρῷ αὐλίζομαι *in agris pernocto. F.* ήσω. *P.* ἠγραύληκα. *ex* ἀγρὸς οῦ ὁ ager & αὐλὴ ἡ ῆς caula, *Luc.* 2. 8.

Ἀγρεύω capto, venor. *F.* ἀγρεύσω. *P.* ἤγρευκα. *a.* 1. ἤγρευσα, *Marc.* 12. 13.

Ἀγριαίνω. *F.* ανῶ. *idem quod* ἀγριόω, agreſtis, ferus ſum. *quod &* ἀγριάζω.

Ἀγριέλαιος ου ἡ oleaſter, *ex* ἄγριος & ἐλαία ας ἡ olea.

Ἀγριομυρίκη agreſtis myrica, *cap.* 17. *Ieremiæ.*

Ἄγριος ία ιον agreſtis, ruſticus. *item* ferus, ſylveſtris, *Iud. verſ.* 13.

Ἀγριότης ητος ἡ feritas.

Ἀγριόω agreſte reddo, effero. *F.* ώσω. *P.* ωκα.

Ἀγριωπὸς οῦ ὁ immanè intuens & ferus.

Ἀγρίως aſperè, ſeu duriter.

Ἄγροικος *Atticè &* ἀγροῖκος *communiter* ου ὁ ἡ ruſticus a, agricola.

Ἀγρὸς οῦ ὁ ager, campus, *Matth.* 13. 38.

Ἀγρυ-

γρυπνέω ῶ vigilo, non dormio. *F.* ήσω. *P.* ἠγρύπνηκα, *Eph.* 6. 18.

γρυπνία ας ἡ vigilia, inſomnia, pervigilium, 2 *Cor.* 11. 27.

γρυπνος pro ἄϋπνος *per epentheſin literarum* γρ. vigil, inſomnis.

γρωστις εως ἡ gramen.

ſχι & ἄſχου prope.

ſχιστεία ας ἡ propinquitas.

ſχιστεὺς έος ὁ propinquus.

ſχιστεύω propinquus ſum, jure propinquitatis hæreditatem cerno. *F.* εύσω. *P.* ἠſχίστευκα.

ſχόνη ης ἡ ſuffocatio, ſtrangulatio qualis in ſuſpendio, *item* res angens.

ſχω præfoco, premo. *F.* ξω. *P.* ἦſχα.

γω duco, *item* proficiſcor, *item* adduco, *Matth.* 21. 2. *Ioan.* 9. 13. dego, *Luc.* 24. 21. *F.* ἄξω. *part. F.* 1 *act.* ἄξων *adducturus*, *Act.* 22. 5. *a.* 1. ἦξα. *P.* ἦχα. *Attic.* ἄγηχα *& per epentheſin* τοῦ ο μικροῦ ἀγήοχα. *a.* 2. ἦγον. *Attic.* ἤγαγον. *a.* 2. *imperat.* ἄγαγε, ἀγάγετε. *ſubj. a.* 2. ἀγάγω ῃς ῃ. 3. *pl.* ἀγάγωσιν. *infin. a.* 2. ἀγαγεῖν. *part. a.* 2. ἀγαγών. *P. paſſ.* ἦγμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἤχθην. *a.* 1. *paſſ. infin.* ἀχθῆναι, *Act.* 5. 21. *fut.* 1. *paſſ.* ἀχθήσομαι, *Matth.* 10. 18.

γωγὴ ῆς ἡ vitæ ratio, educatio, 2 *Tim.* 3. 10

γὼν ῶνος ὁ certamen, 1 *Tim.* 6. 12. *item* ſtadium, *ſive locus in quo curritur*, *Hebr.* 12. 1.

γωνία ας ἡ angor, anxietas, *Luc.* 22. 44.

γωνίζομαι certo, enitor, *Luc.* 13. 24. *imperf.* ἠγωνιζόμην ου ετο. *F.* 1 *med.* ἀγωνίσομαι. *P. Paſſ.* ἠγώνισμαι *certavi.*

δαμάντινος ου ὁ adamantinus, firmus, conſtans, ſolidus, durus.

δάμας αντος ὁ adamas, lapis indomitus & duriſſimus, ἀπὸ τοῦ α καὶ δαμάζω, *id eſt domo, quod nulli materiæ cedat, ne ferro quidem.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀδάμαστος ου ὁ ἡ indomitus, indomabilis. *item* virgo nondum ſubacta matrimonio.

Ἄδεια ας ἡ libertas, ubi non eſt metus.

Ἄδειπνος ου ὁ ἡ incœnatus.

Ἀδελφὴ ῆς ἡ ſoror, Chriſtiana, uxor, cognata, 1 *Cor.* 9. 5.

Ἀδελφιδέος *&* ἀδελφιδοῦς οῦ ὁ *fratris aut ſororis filius. fem. eſt* ἀδελφιδῆ ῆς ἡ *neptis ex fratre vel ex ſorore.*

Ἀδελφιδὸς *idem quod* ἀδελφιδέος. *Cantic.* 5. 1. *&* 8. 1. *in quibuſdam codicibus.*

Ἀδελφίζω fratrem aut ſororem appello, vindico, germanum facio. *F.* ίσω. *P.* ικα.

Ἀδελφοκτόνος ου ὁ fratricida, ἀδελφόκτονος occiſus à fratre.

Ἀδελφὸς οῦ ὁ frater (*ex* α *quod eſt ex* ἅμα *ſimul, &* δελφὺς ύος ἡ *uterus*) cognatus, conſanguineus, *Matth.* 12. 46. Chriſtianus, proximus, popularis, *hoc eſt, ejuſdem populi membrum. & opponitur peregrino, Luc.* 17. 3.

Ἀδελφὸς ἡ ὸν *adj.*germanus a um, geminus a um.

Ἀδελφότης ητος ἡ fraternitas, germanitas, 1 *Petr.* 2. 17.

Ἄδηλος ου ὁ ἡ non apparens, incertus. *ex* α *priv. &* δῆλος η ον *manifeſtus*, 1 *Cor.* 14. 8.

Ἀδηλότης ητος incertitudo, 1 *Tim.*6. 17.

Ἀδήλως, *adv. propriè* obſcurè, non manifeſtè. *item* in incertum, 1 *Cor.* 9. 26.

Ἀδημονέω ῶ graviſſimè angor, penè exanimor. *F.* ήσω. *P.* ἠδημόνηκα. *α.*1. ἠδημόνησα, *Matth.*26. 37.

Ἅδης ου ὁ orcus, locus & ſtatus animarum ſeparatarum, *Matth.* 16. 18. *pro* ἀΐδης ου ὁ (*quâ voce poëtæ utuntur*) *ab* ἀϊδὴς έος ὁ ἡ obſcurus. *ex* α *priv. &* ἰδεῖν. *α.*2. *act. infin.* videre. *Th.* εἴδω.

Ἀδιάκριτος ου ὁ ἡ non dubitans,certus. *ex* α *priv. &* διακρίνομαι *hæſito,dubito,diſcepto,Iac* 3.17.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

διάλειπτος οὐ ὁ ἡ non intermiſſus, indeſinens, perpetuus a, *Rom.* 9. 2.

διαλείπτως, *adv.* indeſinenter. *Them.* λείπω, 1 *Theſſ.* 5. 17.

διάλυτος οὐ ὁ ἡ indiſſolubilis, indiſſolutus.

διάπτωτος οὐ ὁ ἡ ſtabilis, firmus.

διάτρεπτος οὐ ὁ ἡ immotus, *hinc*

διατρέπτως, immotè, aſſiduè.

διαφθορία ας ἡ integritas, *à nomine*

διάφθορος οὐ ὁ ἡ incorruptus. *Th.* φθείρω, *Tit.* 2. *v.* 7.

διεξέταστος λόγος *Eccleſiaſt.* 21. inenarrabile verbum.

δικέω ῶ injuriâ afficio *cum Accuſ. item* lædo, *Luc.* 10. 19. *F.* ἀδικήσω *P.* ἠδίκηκα. *a.* 1. ἠδίκησα. *præſ. paſſ.* ἀδικέομαι οῦμαι injuriam patior. *P. paſſ.* ἠδίκημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἠδικήθην.

δίκημα τος τὸ injuria, *Actor.* 24. 20.

δικία ας ἡ injuſtitia, *Ioan.* 7. 18.

δικος οὐ ὁ ἡ injuſtus, *ex* α *priv. &* δίκη *jus*, *Luc.* 16. 10.

δίκως, *adv.* injuſtè.

δόκητος οὐ ὁ ἡ inopinatus, inexſpectatus, [inſperatus.

δόκιμος οὐ ὁ ἡ judicii expers, reprobus, rejectaneus, ineptus. *ex* α *priv. &* δόκιμος οὐ ὁ ἡ *probus. Th.* δοκέω ῶ *videor*, cenſeo. *item* ſum in aliqua exiſtimatione, *Rom.* 1. 28.

δολεσχέω ῶ ſum verboſus & garrulus, garrio, nugor, verba effutio. *F.* ήσω, *P.* ἠδολέσχηκα.

δολεσχία ας ἡ loquacitas, loquela, nugatorius ſermo, confabulatio, nugæ, ambages.

δολος οὐ ὁ ἡ ſincerus. *ex* α *&* δόλος οὐ ὁ fraus, 1 *Petr.* 2. 2.

δόλως, *adv. id eſt*, nullo dolo, ſedulò, accuratè, candidè.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀδοξία ας ἡ gloriæ contemptus, incredulitas, indignitas, reprehenſio, ignominia, infamia, deſpectus, obſcuritas nominis, dedecus.

Ἀδρανὴς έος ὁ ἡ infirmus, imbecillis. *item* brevis, hebes, langueſcens, piger.

Ἁδρὸς οῦ ὁ adultus, plenus, maturus, craſſus. *item* qui eſt firma habitudine.

Ἁδρὸς ὰ ὸν *adj*. abundans.

Ἁδρότης ητος ἡ abundantia, 2 *Cor*. 8. 20.

Ἁδρύνω craſſo, craſſum reddo, magnifico. *F*. νῶ. *P*. γκα. *paſſ*. ἁδρύνομαι craſſor, in plenum creſco, turgeſco, augeſco, grandeſco.

Ἀδυναμία ας ἡ impotentia, imbecillitas.

Ἀδυνατέω ῶ impoſſibilis ſum, *Luc*. 1. 37. impotens ſum, *Iob*. 4. 4. nequeo, faceſſo negotium, *cum Accuſ. Dan*. 4. 6. *F*. ήσω. *P*. ἠδυνάτηκα, *Deut*. 17. 18.

Ἀδύνατον ου τὸ impotentia, *Rom*. 8. 3.

Ἀδύνατος impoſſibilis, *Hebr*. 6. 18.

Ἀδύνατος ου ὁ ἡ impotens (*ex* α *priv*. & δυνατὸς ἡ ὸν *potens*) æger, rudis. *Th*. δύναμαι *poſſum*, *Matth*. 19. 26.

Ἄδυτον ου τὸ adytum, penetrale, locus templi inacceſſus. *ab* α *priv*. & δύω *ingredior*. *item* vorago & profundus locus.

Ἄδω cano *contractè pro* ἀείδω. *F*. 1. ᾄσω. *P*. ᾖκα. *a*. 1. ᾖσα. *P*. *paſſ*. ᾖσμαι. *hinc* ᾆσμα τος τὸ *canticum*, *Apoc*. 5. 9.

Ἀεὶ, *adv*. ſemper.

Ἀέναος ου ὁ ἡ ſemper fluens, *componitur ex* ἀεὶ *ſemper &* νάω *fluo*.

Ἀεργὸς ου & Ἀεργὴς έος ὁ ἡ *dicitur &* ἀργὸς iners, piger, otioſus. *compoſ*. *ex* α *priv*. & ἔργον *opus*.

Ἀερμὼν, *Sir*. 24. 14. *Mons Hermon*. חֶרְמוֹן.

Ἀετὸς οῦ ὁ aquila, *Luc*. 17. 37.

Ἄζυμα ων τὰ azyma. *Th*. ζύμη ης ἡ fermentum, *Marc*. 14. 1.

Ἄζυ-

ζυμίτης ἄρτος infermentatus panis, *Lev. cap.* 7.

ζυμος ου ὁ ἡ infermentatus, 1 *Cor.* 5. 7.

ὴρ ἀέρος ὁ aër *ab* ἄω *vel* ἄημι *flo, ſpiro, Apoc.* 9. 2.

θανασία ας ἡ immortalitas, 1 *Tim.* 6. 16.

θάνατος ου ὁ ἡ immortalis (*ex* α *priv. &* θάνατος ου ὁ *mors*) *pro* ἄθνητος *quod eſt inuſitatum.*

θέμιτον ου τὸ nefas, *Act.* 10. 28. *Ab ſequenti*

θέμιτος ου ὁ ἡ nefarius a. *ex* α *priv. &* θεμιτὸς *idem quod* θεμιστὸς ὁ *legibus conſentaneus. Th.* θέμις ιστος ἡ fas, 1 *Petr.* 4. 3.

θεος ου ὁ ἡ Dei expers. *ex* α *priv. &* θεὸς, *Eph.* 2. 12.

θεσία ας ἡ in pactis & conventis mobilitas, atque inconſtantia.

θεσμος ου ὁ ἡ nefarius a, 2 *Petr.* 2. 7. *ex* α *priv. &* θεσμὸς οῦ ὁ *lex. quod à P. paſſ. Att.* τέθεσμαι *pro* τέθειμαι.

θετέω ῶ abrogo, *propriè dicitur de legibus, quæ abrogantur, quæ dicuntur* τεθῆναι *per metaph. de quavis alia re, quæ reſpuitur.* aboleo, ſperno. *F.* ἀθετήσω, *a.* 1. ἠθέτησα. *P.* ἠθέτηκα. *à nomine* ἄθετος ου ὁ ἡ *irritus. ex* α *priv. &* θετὸς ἡ ὸν *poſitus. Th.* τίθημι *pono, Luc.* 10. 16.

θέτημα ατος τὸ improbatio, abrogatio.

θέτησις εως ἡ abolitio, abrogatio, *Hebr.* 7. 18.

θεώρητος ου ὁ ἡ non contemplator. *item* improviſus, non ſpectabilis.

θλέω ῶ certo, 2 *Tim.* 2. 5. *F.* ἀθλήσω. *a.* 1. ἤθλησα. *P.* ἤθληκα. *Th.* ἄεθλος ου ὁ *& contractè* ἆθλος ου ὁ certamen.

θλησις εως ἡ certamen, *Hebr.* 10. 32.

θλον ου τὸ præmium certaminis.

θροίζω congrego, contraho, cogo. *F.* οίσω. *P.* ἤθροικα.

θροισμα τος τὸ καὶ

θροισμὸς οῦ ὁ acervus, collectio, collectus *ſubſtantivè:*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἄθροος ου ὁ ἡ καὶ ἄθρος ου διασυλλάβως *pro eodem*, denſus, frequens, ſtipatus, effuſus, congeſtus, promiſcuus.

Ἀθυμέω ῶ animum deſpondeo. *F.* ἀθυμήσω. *P.* ἠθύμηκα. *ex* ἄθυμος ου ὁ ἡ *non animoſus. Th.* θυμὸς οῦ ὁ animus. *Col.* 3. 21.

Ἀθυμία ας ἡ exanimatio.

Ἄθυτος ου ὁ ἡ profanus, inſacrificabilis.

Ἀθῷος ου ὁ ἡ innocens. *ex* α *priv.* & θωὴ ῆς ἡ *mulcta, Matth.* 27. 4, 24.

Ἀθωόω non mulcto, immunem facio, abſolvo, libero *tranſitivè. interdum intranſitivè.* ſum ſine jactura.

Αἴγειος ου ὁ ἡ caprinus, hircinus. *Th.* αἲξ αἰγὸς ὁ ἡ caper a, *Hebr.* 11. 37.

Αἰγιαλὸς οῦ ὁ littus, ora maris. *ex* αἲξ *Doricè fluctus,* & ἅλς ἁλὸς ἡ mare, *Matth.* 13. 2.

Αἰγίδιον ου τὸ parvus hœdus *diminut. ab* αἲξ γὸς ὁ ἡ caper a.

Αἰδέομαι erubeſco, verecundor. *item* revereor, veneror. *F.* αἰδήσομαι & αἰδέσομαι. *P.* ἤδεσμαι. *a.* 1. ἠδέσθην.

Αἰδήμων ονος ὁ verecundus.

Ἀΐδιος ου ὁ ἡ ſempiternus a. *ex* ἀεὶ *ſemper, interpoſito* δ, *pro* ἀείιος, *Rom.* 1. 20.

Ἀϊδιότης ητος ἡ æternitas, perpetuitas.

Ἀϊδίως, *adv.* ſempiternè.

Αἰδοῖον ου τὸ membrum genitale, τὰ αἰδοῖα pudenda, verenda.

Αἰδὼς όος οῦς ἡ pudor, 1 *Timoth.* 2. *verſ.* 9. αἰδέσιμος ου ὁ reverendus. αἰδέομαι. *vide paulò antè.*

Αἰθάλη ης ἡ fuligo.

Αἰθιοπία ἡ Æthiopia. *dicta eſt Æthiopia à colore populorum, quos Solis vicinitas torret: nam Græcè* αἴθω *ardeo,* & ὢψ ὠπὸς *aſpectus dicitur.* Αἰθιοπία.

θιοπία. adj. ἀντὶ τοῦ αἰθιοπὶς, ut αἰθιοπία γυνὴ, apud Eurip.

θιόπισσα Æthiops mulier.

θίοψ οπος ὁ ἡ niger a, Æthiops. *vid. in dict.* αἰθιοπία.

θριος ου ὁ ἡ ſerenus, illuſtris, liquidus & ſudus, apertus & placidus. *Et* αἴθριος ἠχὼ ſonus ætherius, tonitru.

κία ας ἡ verberatio, vulneratio, verbera, pulſatio. & τὸ αἰκίον *apud Herodot.* læſio, damnum.

κίζομαι idem quod

κίζω cædo, contumeliâ afficio, crucio. *F.* ίσω. *P.* ᾔκικα.

κισμὸς οῦ ὁ injuria.

λουρος ου ὁ ælurus, feles, ſeu felis.

μα τος τὸ ſanguis, cædes, *Matth.* 27. 24.

ματεκχυσία ας ἡ ſanguinis effuſio. *ex* αἷμα τος *τὸ ſanguis &* ἔκχυσις εως ἡ *effuſio,* ἐκχύω *effundo. Th.* χύω, *Hebr.* 9. 22.

μάττω, lanio, cruento, ſanguine perfundo, cædo. *F.* αἱμάξω. *P.* ᾕμαξα.

μοῤῥοέω ῶ ſanguinis profluvio laboro. quod *Luc.* 8. 43. *exponit* εἶναι ἐν ῥύσει αἵματος. *F.* ήσω. *P.* ᾑμοῤῥόηκα. *ab adjectivo* αἱμόῤῥοος ου ὁ ἡ mulier quæ menſtrua patitur. *compoſ. ex* αἷμα τος *τὸ ſanguis &* ῥόος οῦς, όου ὁ *fluxus. à* ῥέω ῥεύσω *fluo.*

μοῤῥοοῦσα ης ἡ ſanguinis profluvio laborans, *part. præſ. g. f. à verbo* αἱμοῤῥοέω ῶ *vide paulò antè, Matth.* 9. 20.

μωδιάω ῶ mihi dentes ſtupeſcunt, *Ierem.* 31.

νεσις εως ἡ laus, *Hebr.* 13. 15.

νετὸς οῦ ὁ laudabilis, decorus.

νέω ῶ laudo. *F.* αἰνέσω. *P.* ᾔνεκα. *P. paſſ.* ᾔνεμαι. *Luc.* 2. 13. *Them.* αἶνος ου ὁ laus.

Αἴνιγμα τος τὸ ænigma, obſcurus ſermo, *à verb* αἰνίσσομαι *vel Attic.* αἰνίττομαι obſcurè ſignifico. *F.* αἰνίξομαι. *P.* ᾔνιγμαι, 1 *Cor.* 13. 12.

Αἰνιγματιστὴς οῦ ὁ qui per ænigma loquitur, quique res per ſe dilucidas datâ operâ obſcurat.

Αἰνοποιέω ῶ hymnum dico, cano.

Αἰνὸς οῦ ὁ horribilis, ſeverus, gravis, malus.

Αἶνος ου ὁ laus, gloria, item apologus, fabula, proverbium.

Αἶξ αἰγὸς ὁ ἡ caper, capra.

Αἰπόλος ου ὁ paſtor *propriè* caprarum, *id eſt caprarius. Syncopa eſt pro* αἰγοπόλος. *Componitur ex* αἶξ αἰγὸς *&* πολῶ τὸ ἀναστρέφομαι, *id eſt, converſor.* ὁ περὶ τὰς αἶγας ἀναστρεφόμενος qui converſatur circa capras.

Αἵρεσις εως ἡ *propriè,* electio, item hæreſis, ſecta, 1 *Cor.* 11. 19.

Αἱρετίζω eligo. *F.* αἱρετίσω. *P.* ᾑρέτικα. *a.* 1. ᾑρέτισα, *Matth.* 12. 18.

Αἱρετικὸς οῦ ὁ hæreticus, *ab* αἱρετὸς ἡ ὸν, *q. d.* electivus. *Th.* αἱρέω. hæreticus *dictus ab eligendo, quod dogmata cum fundamento ſalutis pugnantia eligat, amplectatur, foveat, eaque mordicus defendat. opponitur* τῷ ὀρθοδόξῳ, *Tit.* 3. 10.

Αἱρετὶς τῶν ἔργων, electrix operum, *legitur cap.* 8. *v.* 4. *libr. Sapientiæ.*

Αἱρετὸς οῦ ὁ ἀγαπητὸς, eligendus, optabilis, optatus, optandus, præſtans, ſuperabilis.

Αἱρέω ῶ eligo, capio. *F.* αἱρήσω. *P.* ᾕρηκα. *a.* 2. εἷλον. *F.* 2. *act.* ἑλῶ. *præſ. med.* αἱρέομαι. *a.* 2. εἱλόμην ου ετο, 2 *Theſſ.* 2. 13. *P. paſſ.* ᾕρημαι σαι ται.

Αἴρω tollo, *item* ſuſpendo, in dubio relinquo, *Ioan.* 10. 24. *ſublatum fero, porto, bajulo, Ioan.* 1. 29. *confer cum Ioan.* 19. 17. *F.* ἀρῶ. *P.* ἦρκα. *a.* 1. ἦρα. 2. *pl.* ἤρατε *ſuſtuliſtis, Luc.* 11. 52. *a.* 2. *act. imperat.* ἆρον, *Ioan.* 19. 38. *a.* 1. *act. ſubj.*

ἄρε

ἄρω ῃς ῃ. *part. a.* 1. *act.* ἄρας αντος ὁ. *P. paſſ.* ἦρμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἤρθην. *a.* 1. *paſſ. imperat.* ἄρθητι ήτω. *F.* 1. *paſſ.* ἀρθήσομαι.

Αἰσθάνομαι ſentio. *F.* αἰσθήσομαι. *P.* ᾔσθημαι. *a.* 2. *med.* ᾐσθόμην. *a.* 2. *med. ſubj.* αἴσθωμαι. *a.* 2. *med. infin.* αἰσθέσθαι, *Luc.* 9. 45.

Αἴσθησις εως ἡ ſenſus, *Philip.* 1. 9.

Αἰσθητήριον ου τὸ ſenſorium, organum ſenſus. *per metaphor. facultas intelligendi ac dijudicandi, Hebr.* 5. 14.

Αἰσθητικὸς qui vim ſentiendi obtinet, ſenſu præditus, ſenſibilis.

Αἶσχος εος τὸ turpitudo. *ex* α *&* ἔχω *cohibeo.*

Αἰσχροκερδὴς έος ὁ ἡ deditus turpi lucro. *ex* αἰσχρὸς *turpis &* κέρδος εος τὸ *lucrum,* 1 *Tim.* 3. 3.

Αἰσχροκερδῶς, *adverb.* turpiter affectato lucro, 1 *Petr.* 5. 2.

Αἰσχρολογία ας ἡ turpiloquium. *à nom.* αἰσχρολόγος ου ὁ turpiloquus. *ex* αἰσχρὸς turpis *&* λόγος ου ὁ ſermo. *Th.* λέγω, *Col.* 3. 8.

Αἰσχρὸς ὰ ὸν turpis e. *Th.* αἶσχος εος τὸ turpitudo, 1 *Cor.* 11. 6.

Αἰσχρότης ητος obſcœnitas, *Eph.* 5. 4.

Αἰσχρῶς, *adv.* fœde, turpiter.

Αἰσχύνη ης ἡ pudor, *Luc.* 14. 9.

Αἰσχυντηρὸς ὁ pudibundus.

Αἰσχύνω pudefacio. *F.* 1. αἰσχυνῶ. *P.* ᾔσχυγκα. *præſ. paſſ.* αἰσχύνομαι pudefio. *P. paſſ.* ᾔσχυμμαι. *a.* 1. *paſſ.* ᾐσχύνθην. *fut.* 1. *paſſ.* αἰσχυνθήσομαι, *Phil.* 1. 20.

Αἰσχύνωμα τος τὸ.

Αἰτέω ῶ peto, *Matth.* 7. 7. *F.* ήσω. *P.* ᾔτηκα. *a.* 1. ᾔτησα. *præſ. med.* αἰτέομαι οῦμαι peto, rogo. *imperf.* ᾐτεόμην οῦμην, έου οῦ, έετο εῖτο. *F.* αἰτήσομαι. *P. paſſ.* ᾔτημαι. *a.* 1. *med.* ᾐτησάμην ω ατο.

Αἴτημα τος τὸ petitio, *Luc.* 23. 24. *Affinia ſunt quæ*

haben-

habentur Philip.4.6.1 *Tim*.2.1. δέησις deprec
tio malorum. ἔντευξις interceſſio, προσευχὴ p
titio bonorum, & εὐχαριστία gratiarum acti

Αἰτία ας ἡ crimen, culpa, cauſa.

Αἰτίαμα τος τὸ criminatio, *Actor*. 25. 7. *ite*
culpa, crimen, Luc. 23.24. *ubi tamen eſt* αἴτι
μα *pro* αἰτίαμα.

Αἰτιάομαι ῶμαι criminor, cauſam tribuo, acc
ptum fero *cum Acc. F*. αἰτιάσομαι. *P*. ᾐτίαμαι

Αἴτιον ου τὸ noxa, cauſa, *Act*. 28. 18. αἰτία θανάτ
crimen capitale. *Ad verbum*, cauſa mortis.

Αἴτιος ου ὁ autor, *Hebr*. 5. 9.

Αἰφνίδιος ου ὁ ἡ repentinus, *Luc*.21.34.*ab adv*. α
φνης ſubitò, repentè, *quod eſt ex adv*. ἄφνω p
ſyncopen τοῦ α & *apocopen* τοῦ σ *pro* ἀφανῶς. *q*.
ex occulto, ex improviſo, ab adj. ἀφανὴς έος ὁ
obſcurus, qui diſparuit, quod eſt ex α *priv*. (
Th. φαίνω *in lucem profero*. P. *med*. πέφαν
φαίνομαι *luceo, appareo*.

Αἰφνιδίως, *adv*. repentè.

Αἰχμαλωσία ας ἡ captivitas, *Eph*. 4. 8.

Αἰχμαλωτεύω captivum duco. *F*. εύσω. *P*. ᾐχμα
λώτευκα. *a*. 1. ᾐχμαλώτευσα, *Eph*. 4. 8.

Αἰχμαλωτίζω captivum abduco, 2 *Cor*.10.5. bell
captum abduco, in ſervitutem abduco. *F*. ίσ
P. ᾐχμαλώτικα. *P.paſſ*. ᾐχμαλώτισμαι. *a*.1.*pa*
ᾐχμαλωτίσθην. *fut*.1.*paſſ*. αἰχμαλωτισθήσομα

Αἰχμαλωτὶς ίδος ἡ captiva, bello capta.

Αἰχμάλωτος ου ὁ ἡ captivus *a. q. d*. τῇ αἰχμ
ἁλωτὸς (*quod eſt ab* ἁλίσκω) mucrone captu
Luc. 4. 18.

Αἰὼν ῶνος ὁ ævum, ſeculum, mundus conditu
Luc.1. 70. æternitas, *Actor*. 15. 18. αἰῶνες ων
ſecula. *item* mundus *per enallagen numeri He*
braïcam pro αἰών. *Hebræum enim* עֹלָם *utrum*
que denotat, Hebr. 1. 2. & 11. 3.

Αἰω

Ἀιώνιος ου ὁ ἡ æternus a. *Matth.* 18.8. *item* mundialis, ſecularis, *Tit.* 1. 2.

Ἀκαθαρσία ας ἡ immundities, impuritas. *ex α &* κάθαρσις εως ἡ *purgatio. Them.* καθαίρω *purgo*, *Col.* 3. 5.

Ἀκαθάρτης ητος ἡ (*per ſyncopen pro* ἀκαθαρότης ητος) impuritas, *Apoc.* 17. 4.

Ἀκάθαρτος ου ὁ ἡ impurus a. *ex α priv. &* καθαρτὸς purgatus, *Matth.* 10. 1.

Ἀκαιρέομαι οῦμαι, opportunitate temporis deſtituor. *imperf.* ἠκαιρεόμην ἠκαιρούμην, έου οῦ, έετο εῖτο. *Fut.* ήσομαι. *P. paſſ.* ἠκαίρημαι *à nomine* ἄκαιρος. *Th.* καιρὸς, *Phil.* 4. 10.

Ἀκαίριος momentaneus, *ad* breve tempus durans.

Ἄκαιρος ου ὁ ἡ intempeſtivus. *componitur ex α priv. &* καιρὸς *tempus.*

Ἀκαίρως, *adv.* intempeſtivè, 2 *Tim.* 4. 2.

Ἀκακία innocentia, ſimplicitas. *item ſpinæ arboreæ genus.*

Ἄκακος ου ὁ ἡ innocens. *ex α priv. &* κακὸς *malus*, *Hebr.* 7. 26.

Ἀκαλήφη ης ἡ *quæ dicitur etiam* κνίδη urtica, *herba. utroque nomine dicitur etiam urtica piſcis teneræ carnis & concoctu facilis.* Ἀκαλήφη *etiam eſt avis marinæ nomen. Eſt & animal marinum quod* urtica *appellatur.*

Ἀκάλυπτος ου ὁ ἡ retectus, apertus, detectus, carens tegumento.

Ἀκαμπὴς έος ὁ ἡ inflexibilis, rigidus, non curvus, immotus, inflexus.

Ἄκαν ὁ τοῦ ἄκανος carduus.

Ἄκανθα ης ἡ ſpina, *Matth.* 7. 16.

Ἀκάνθινος η ον ſpineus a um, *Marc.* 15. 17.

Ἄκανος ου ὁ ἡ ſpinoſus & aculeatus frutex. ἄκανος *etiam dicitur illud quod velut malum extuberat in carduorum genere.*

Ἀκάρ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀκάρδι© ȣ ὁ væcors, excors, carens corde.

Ἄκαρπ© ȣ ὁ ἡ ſterilis. *ex α priv. & καρπὸς fru-ctus, Matth.* 13. 22.

Ἀκατάγνωςος ȣ ὁ ἡ qui damnari nequit. *ex α priv. & καταγινώσκω*, decerno contra aliquem condemno, *Tit.* 2. 8.

Ἀκατακάλυπτος ȣ ὁ ἡ non velatus, non tectus. *ex α priv. & κατακαλύπτω* tego, operio, 1 *Cor.* 11.

Ἀκατάκριτ© ȣ ὁ ἡ cui indictâ causâ pœna infligitur. *ex α priv. & κατάκριτ©* damnatus, *quod eſt à κατακρίνω* judico adverſus aliquem *Actor.* 22. 25.

Ἀκατάλυτ© ȣ ὁ ἡ indiſſolubilis. *ex α priv. & κατάλυτ©, quod eſt à καταλύω, Hebr.* 7. 16.

Ἀκαταμάχητ© ȣ ὁ ἡ inexpugnabilis, invictus.

Ἀκατάπαυς© ȣ ὁ ἡ ceſſare neſcius, qui cohiberi nequit. *ex α priv. & καταπαύω* cohibeo, coërceo, item requieſco. *Th. παύω*, 2 *Petr.* 2. 14.

Ἀκατάποτ©, qui abſorberi non poteſt.

Ἀκατασκεύας© ὁ ἡ incompoſitus. *ex α priv. & κατασκευάζω inſtruo, adorno, Gen.* 1. 1. *ἀόρατ© καὶ ἀκατασκεύας© pro* תֹּהוּ וָבֹהוּ.

Ἀκαταστασία ας ἡ ſeditio. *ex α priv. & κατάστασις εως* ἡ collocatio cujuſque rei in ſedem ſuam à καθίστημι colloco, conſtituo, *Luc.* 21. 9.

Ἀκατάστατ© ȣ ὁ ἡ inconſtans, *Iac.* 1. 8.

Ἀκατάσχετ© ȣ ὁ ἡ qui vel quæ coërceri nequit *Iac.* 3. 8. *ex α priv. & κατάσχετ© ȣ ὁ ἡ qui tenetur, κατάσχεσις εως ἡ* poſſeſſio *à κατέχω* retineo. *F. καθέξω & καθεξήσω. P. κατέσχηκα.*

Ἀκατέργας© ȣ ὁ ἡ imperfectus, incompoſitus, rudis, impolitus, inconfectus.

Ἄκαυς© ȣ ὁ ἡ inuſtus.

Ἀκέραι© ȣ ὁ ἡ innocens. *q. d. cornibus non feriens. ex α priv. & κέρας ατ© τὸ cornu.* ſim-

plex

plex, ſincerus, *Rom.* 16. 19. *vel ut alii volunt, ex α priv. & κεράννυμι miſceo.*

κηδία ας ἡ tædium, pigritia, triſtitia, mœror, incuria.

κηδιάζω tædio & anxietate afficior, pigreſco, mœrore conficior. *F.* σω. *P.* ἠκηδίακα.

κηλίδωτος immaculatus, ſine macula.

κιδωτὸς ου ὁ cuſpidatus *ab* ἀκίς.

κινάκης ου ὁ acinaces, *gladius eſt Perſicus.*

κίνητος immotus, ratus, immutatus, immobilis, non violandus.

κὶς ίδος ἡ & ἄκις *Æolicè, accentu in priori ſyllaba,* cuſpis, mucro, ſpiculum, aculeus.

κληρέω ῶ ſum exors, *non* ſum particeps. *F.* ήσω. *P.* ἠκλήρηκα.

κλητος ὁ ἡ non vocatus. *ex α priv. & κλητὸς vocatus, à 3. P. paſſ. κέκληται verbi καλέω voco.*

κλινὴς έος ὁ ἡ non vacillans. *ex α priv. & κλίνω* flecto. *Hebr.* 10. 23.

κμάζω floreo, matureſco. *F.* άσω. *P.* ἤκμακα. *a.* 1. ἤκμασα, *Apoc.* 14. 18.

κμὴ ῆς ἡ cuſpis, acies, *per metaph.* vigor ætatis, *hinc*

κμὴν, *adv.* adhuc, *Matth.* 15. 16.

κοὴ ῆς ἡ auditus, fama, aures, ſermo.

κοίμητος ὁ ἡ vigil, inſomnis, pervigil, *non* dormiens, inquietus.

κοινώνητος ὁ ἡ inſociabilis, *ſocietatis expers.*

κόλαστος ὁ ἡ intemperans, impudicus, immoderatus.

κολουθέω ῶ ſequor. *cum Dat. imperf.* ἠκολούθεον ουν. *F.* ήσω. *P.* ἠκολούθηκα. *a.* 1. ἠκολούθησα, *Matth.* 4. 20. *à Themate*

κόλουθος ου ὁ ἡ comes, pediſſequus. *Plato in Cratylo tradit, dici* ἀκόλουθον *pro* ὁμοκέλευθον. *ex α congregativo, &* κέλευθος ου ἡ *via.*

Ἀκο-

Ἀκολούθως conſequenter.

Ἀκονέω ῶ acuo.

Ἀκοντίζω jaculor, jaculis inceſſo, *ſeu* infeſto. F. ίσω. P. ἠκόντικα. a. 1. ἠκόντισα.

Ἀκοντιστὴς οῦ ὁ jaculator.

Ἀκοπιάτως ſine labore & fatigatione.

Ἄκοσμος ου ὁ ἡ inornatus, confuſus. *item* petulans, immodeſtus.

Ἀκόσμως indigeſtè, fœdè, turpiter.

Ἀκουσιάζω cogo, *ἀκουσιασθείσης καὶ ἁμαρτούσης ἀκουσίως ψυχῆς. Num. cap. 15. id eſt* animæ, qui neſciens peccaverit. *F. σω. P. ἠκουσίακα. a.* 1 *ἠκουσίασα.*

Ἀκούσιος ου ὁ ἡ invitus, coactus.

Ἀκουσίως præter animi ſententiam, inconſultò præter voluntatem, gravatè.

Ἀκουστὴς οῦ ὁ auditor, diſcipulus.

Ἀκουστὸς οῦ ὁ ad auditum perveniens, ſub auditum cadens, qui auditu percipi poteſt, tali qui audiatur.

Ἀκουτίζω audire facio *jungitur Gen. & Acc.* F. *ίσω. P. ἠκούτικα. a.* 1. *ἠκούτισα.*

Ἀκούω audio, auſculto, obedio. *imperf. ἤκουον. Fu* 1. *med. ἀκούσομαι ἢ εται audiam, Act.* 25. 2 *P. ἤκουκα. a.* 1. *ἤκουσα. P. med. ἤκοα. & Atti ἀκήκοα. P. paſſ. ἤκουσμαι. a.* 1. *ἠκούσθην. F. paſſ. ἀκουσθήσομαι.*

Ἄκρα ας ἡ arx, cacumen montis, vertex, promontorium, extremitas.

Ἀκραβαττίνη ης ἡ *urbs Idumææ,* 1 *Mach.* 5. 3.

Ἀκρασία ας ἡ *propriè* intemperies. *item* intemperantia, *Matth.* 23. 25. *ex α priv. & κρά[σις] εως ἡ mixtio, temperamentum. à Th. κεράννυμι vide infrà.*

Ἀκρατὴς έος ὁ ἡ intemperans, incontinens 2 *Tim.* 3. 3.

Ἄκρο

ρατον ου τὸ merum, *non miſtum, non dilutum.*
ἐκ α priv. & κεράννυμι, Apoc. 14. 10.
ρατος ου ὁ ἡ purus, ſimplex, ab omni com-
mixtione ſecretus, merus.
ἀκριβάζω probo, diligenter indago. ἠκριβάσθη
προφήτης *probatus eſt Propheta, Sir.* 46. 24. *F.*
ἀσω. *P.* ἠκρίβακα. *a.* 1. ἠκρίβασα.
ἀκριβασμὸς ου ὁ accuratio, exquiſita examinatio
& perpenſio. ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσσῃ ἀκριβα-
σμὸν αὐτοῦ. *ubi Latinè, quando circumdabat*
mari terminum ſuum, Prov. 8.
ἀκρίβεια ας ἡ accurata diligentia, *Act.* 22. 3.
ἀκριβὴς έος ὁ ἡ exquiſitus, accuratus. *compar.*
ἀκριβέστερος, *ſuperl.* ἀκριβέστατος. παρὰ τοῦ εἰς
ἄκρον βαίνειν, *ab imo ad ſummum adſcendere,*
quo etymo notatur exquiſitio & diligentiæ per-
fectio.
ἀκριβόω ῶ exquiro. *F.* ἀκριβώσω. *P.* ἠκρίβωκα.
a. 1. ἠκρίβωσα, *Matth.* 2. 7.
ἀκριβῶς, *adv.* exquiſitè, accuratè, *Matth.* 2. 8.
ἀκρὶς ίδος ἡ locuſta, διὰ τὸ κατατρώγειν τὰ ἄκρα
τῶν φυτῶν, *quod depaſcatur extremitates plan-*
tarum, Matth. 3. 4.
ἀκρίτως citra judicium, indicta cauſa, teme-
rariè.
ἀκρόαμα ατος τὸ auditio, auditus. *item* narra-
tio.
ἀκροάομαι ῶμαι audio, audire ſoleo, auſculto,
perſuadeor, ſum dicto audiens, *Rom.* 2. 13.
F. ἀκροάσομαι. *P. paſſ.* ἠκρόαμαι.
ἀκρόασις auſcultatio. *item* recitatio, narratio.
ἀκροατήριον ου τὸ auditorium, *Act.* 25. 23.
ἀκροατὴς ου ὁ auditor, *à verbo* Ἀκροάομαι. *vide*
paulò antè.
ἀκροβυστέω præputiatus ſum.
ἀκροβυστία ας ἡ præputium. *ex* ἄκρος *extremus,*
& βύω

& βύω *tego*, ὅτι τὸ ἄκρον βύξ, *quod extremam pudendi partem tegat, Rom. 2. 25.*

Ἀκρόβυστος ου ὁ ἡ præputiatus. ἀκρόβυστοι ἦσαν, *id eſt, nati erant in præputio, incircumciſi.*

Ἀκρογωνιαῖος αία αῖον, angularis, imus. *ex* ἄκρος *extremus, &* γωνία ας ἡ *angulus, q. d.* ἐν ἄκρᾳ γωνίᾳ τεθεὶς, *Eph. 2. 20.*

Ἀκρόδρυον τὸ, nux, bacca. *In Cantico* 4. 13. 5. 13. 7. 13. *pro Hebræo* מֶגֶד *aroma, fructus pretioſus.*

Ἀκροθίνια ων τὰ primitiæ, *item* ſpoliorum decimæ, *quaſi* τὰ ἄκρα θινὸς *ſummitates acervi, quod primitiæ ex ſummitate acervi excerperentur. à ſing.* ἀκροθίνιον ου τὸ. *ex* ἄκρον *extremitas, &* θὶν *vel* θὶς θινὸς ὁ ἡ *acervus, metaph.* ein hauffen/ *Hebr. 7. 4.*

Ἀκρόπολις εως ἡ arx, ſumma urbs, ſummitas urbis.

Ἄκρος α ον ſummus, extremus a um, *Luc.* 16. 24.

Ἀκρότομος ου ὁ ἡ durus, præruptus. ἡ ἀκρότομος *etiam ſumitur pro rupe, ut* τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων, *rupem in fontes aquarum, Pſalm. David.* 114.

Ἀκρωτηριάζω trunco extremitates, amputo extremas partes, mutilo, aures propriè.

Ἀκρωτηριασμὸς ου ὁ mutilatio, extremæ partis amputatio.

Ἀκρωτήριον ου τὸ extrema pars, membrum poſtremum, ſummitas, promontorium, rupes, extremum cacumen.

Ἀκτὶν ῖνος ἡ radius, coruſcatio.

Ἄκυρος ου ὁ ἡ autoritate privatus. *ex* α *priv. &* κῦρος εος τὸ *autoritas, hinc verbum*

Ἀκυρόω ῶ antiquo, irritum reddo, autoritate ſpolio. *Fut.* ώσω. *P.* ἠκύρωκα. *aor.* 1. ἠκύρωσα, *Matth.* 15. 6.

Ἀκώ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀκώλυτος ου ὁ ἡ qui non impeditur. *ex α priv. &* κωλυτὸς *qui prohiberi poteſt. à Th.* κωλύω *impedio, veto, cohibeo, hinc adv.*

Ἀκωλύτως nullo vetante, ſine obſtaculo, *Actor.* 28. 31.

Ἄκων οντος ὁ, invitus, nolens *pro* ἀέκων.

Ἄλα τὸ, *Sir.* 39. 33. *male legitur pro* ἅλας, ἄκλιτον. *Nam* ἄλλα *aliud, ut* ὐδ' ἄλλα δοῖεν *prov. in Homero. Vid. interp.* τὰ κόπελα.

Ἀλάβαστρος ου ὁ ἡ. *ex α priv. & inuſitat. verbo* λαβάζω *quod eſt à* λαβὴ anſa, vaſculum ſine anſis in quo unguenta ſervari ſolebant, *Matt.* 26. 7. eine fleſſche. *Latine* Alabaſter.

Ἀλάβαστρον τὸ idem. *lapis ex quo ſæpe vaſcula hæc fiebant, dictus eſt* ἀλαβαστίτης *ſpecies marmoris*, Alabaſter-ſtein.

Ἀλαζονεία ας ἡ faſtus, oſtentatio, 1 *Ioan.* 2. 16. *à verbo* ἀλαζονεύομαι.

Ἀλαζονεύομαι falsò glorior, falſa mihi arrogo, me jacto. *F.* ἀλαζονεύσομαι.

Ἀλαζὼν όνος ὁ glorioſus, oſtentator, jactabundus, *q.d.* ἐν ἄλῃ ζῶν *in errore vivens, Rom.* 1. 30.

Ἀλαλαγμὸς ου ὁ, καὶ τὸ ἀλάλαγμα τος, vociferatio & exultatio bellica in congreſſu acierum: *item* jubilatio.

Ἀλαλάζω tinnio, ejulo. *F.* άσω. *P.* ἠλάλακα. *derivatur ab* ἀλαλὴ ῆς ἡ *vox inarticulata, quæ à militibus ante pugnam edi ſolebat: quæ ſic* κατ' ὀνοματοποιΐαν *reddita fuit*, 1 Cor. 13. 1.

Ἀλάλητος ου ὁ ἡ inenarrabilis. *ex α priv. &* λαλητὸς *dictus. Th.* λαλέω ῶ *loquor, Rom.* 8. 26.

Ἄλαλος ου ὁ ἡ mutus a. *ex α priv. &* λάλος ου ὁ ἡ *vocalis, Marc.* 9. 17.

Ἀλάομαι, erro, vagor, vagus ſum, palor, errabundus ſum, item hallucinor. item hæſito, dubito. *F.* ἠσομαι. *P.* ἤλημαι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἅλας ατος τὸ ſal, *Matth.* 5. 13.

Ἀλάστωρ ορος ὁ ἡ ultrix conſcientia, peſſimus dæmon, malus genius & infeſtus. *Hoc nomine & furiæ ſignificantur, item homines, item qui exilio digna commiſit.*

Ἀλγέω doleo, patior, laboro; moleſtè fero, *crucior, mœſtus ſum, indoleo, ægroto. F.* ήσω. P. ἤλγηκα. a. 1. ἤλγησα.

Ἀλγηδὼν όνος ἡ dolor.

Ἄλγημα ατος τὸ *idem.*

Ἀλγηρὸς ὰ ὸν doloroſus, dolorificus.

Ἄλγος εος τὸ dolor.

Ἄλειμμα ατος τὸ unguentum *à Th.*

Ἀλείφω ungo,inungo,inficio,illino, *Matth.*6.17. *F.* ψω P. ἤλειφα, *Att.* ἀλήλιφα. *a.* 1. *act.* ἤλειψα. *part. a.* 1. *act.* ἀλείψας ασα αν. *aor.* 2. ἤλιφον.

Ἀλεκτοροφωνία ας ἡ gallicinium. *q.d.* φωνὴ ἀλέκτορος. *differt ab* ἀλεκτοροφονία *per* ομικρ. *Marc.* 13. 35.

Ἀλέκτωρ ορος ὁ gallus. *ex* α *priv. &* λέχομαι *cubo, quod ſuo cantu homines excitet ex ſuo cubili, Matth.* 26. 34.

Ἄλευρον ου τὸ farina, *Matth.* 13. 33. (συνώνυμον *ejus eſt* ἄλφιτον ου τὸ) *Th.* ἀλέω *molo. F.* έσω. P. ἤλεκα. *Attic.* ἀλήλεκα. *item vito, caveo.*

Ἀλήθεια ας ἡ veritas, *Ioan.*14.6. *ex* α *priv. &* λήθω (*pro quo uſitatum* λανθάνω) *Doricè* λάθω lateo, *quòd veritas ſit notitia rei certæ, quâ fit ut non lateat natura ejus.* Sinceritas, 3 *Ioan. v.* 1.

Ἀληθεύω vera loquor. P. εύσω. P. ἠλήθευκα, *Gal.* 4. 16.

Ἀληθὴς έος ὁ ἡ verus, verax, ſincerus, *Matth.* 22. 16.

Ἀληθινὸς ὴ ὸν verus a um, *Ioan.* 1. 9.

Ἀληθινῶς, *adv.* verè.

Ἀληθῶς, *adv. idem, Matth.* 27. 54.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀλήθω molo. *F.* ήσω. *P.* ἤληκα, *Matth.* 24. 41.

Ἁλιάετος, *ſive* ἁλιαίετος, Haliæëtus. *q. d.* aquila marina. *Cujus uſus vetitus eſt Iudæis, cap.* 11. *Levit.*

Ἁλιεὺς έως ὁ piſcator. *ab* ἅλς ἁλὸς ἡ *mare, Matth.* 4. 19.

Ἁλιεύω piſcor. *F.* ἁλιεύσω. *P.* ἡλίευκα, *Ioan.* 21. 3.

Ἁλίζω ſale condio, conſpergo. *F.* ἁλίσω. *P.* ἥλικα. *præſ. paſſ.* ἁλίζομαι *ſalior. P. paſſ.* ἥλισμαι. *A.* 1. *paſſ* ἡλίσθην. *F.* 1. *paſſ.* ἁλισθήσομαι. *item* congrego. *ab* ἁλία ας ἡ *cœtus, Matth.* 5. 13.

Ἅλιμα τὰ *h. e.* θαλάσσια marina.

Ἄλιμα τὰ pharmaca, *quæ* famem & ſitim obrepere prohibent.

Ἀλιμαζονεῖς *populi nomen,* 2 *Paralipom.* 22. 1. *ex mala lectione.*

Ἀλισγέω ῶ contamino. *F.* ήσω. *P.* ἠλίσγηκα. *P. paſſ.* ἠλίσγημαι, *hinc Act.* 15. 20.

Ἀλίσγημα τος τὸ pollutio. *à Th.* ἀλισγέω.

Ἁλίσκω capio. *F.* ἁλώσω. *P.* ἥλωκα, *& Attic.* ἑάλωκα. *a.* 2. ἥλων *& Att.* ἑάλων *captus fui. P. paſſ.* ἥλωμαι σαι ται, *unde* ἁλωτὸς captus.

Ἀλιτήριος ου ὁ ἡ *& per contract.* ἀλιτρὸς οῦ ὁ exitialis, calumniator, noxius, ſceleſtus, funeſtus.

Ἀλκὴ ῆς ἡ ſubſidium.

Ἀλλὰ *conjunctio* ſed, igitur, *Gal.* 2. 14. niſi, *Marc.* 9. 8. eo quod, *Act.* 5. 13. imò, *Ioan.* 16. 2. ἀλλὰ καὶ nimirum, *Rom.* 6. 5. *aliàs* ſed etiam, 1 *Theſſ.* 1. *v.* 8.

Ἀλλάγε at certè, ſed tamen, 1 *Cor.* 9. 2.

Ἀλλαγὴ ῆς ἡ mutatio, permutatio.

Ἄλλαγμα τος τὸ mutatio, commutatio.

Ἀλλάττω *Attic. comm.* ἀλλάσσω muto. *F.* ἀλλάξω. *P.* ἤλλαχα. *a.* 1. ἤλλαξα, *Rom.* 1. 23. *a.* 2. ἤλλαγον. *præt. paſſ.* ἤλλαγμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἠλλάχθην. *a.* 2. *paſſ.* ἠλλάγην. *fut.* 1. *paſſ.* ἀλλαγήσομαι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀλλαχῆ aliò, alibi.

Ἀλλαχόθεν, *adv.* aliunde, *Ioan.* 10. 1.

Ἀλληγορούμενα ων τὰ per quæ aliud præfiguratur, *à verbo* ἀλληγορέω ῶ *ex* ἄλλος alius, & ἀγορέω, *pro quo uſitatum eſt extra compoſitionem* ἀγορεύω loquor, Gal. 4. 24.

Ἀλληλούϊα Allelu-jáh, *hoc eſt, laudate Dominum. ex* הַלְלוּ halelu *pro* hallelú, *quia dageſch forte ex litera ſchevata excidit, eſtque 2. pl. g. m. imperat. pihel.* יָהּ jah *eſt nomen Dei contractum ex* יְהוָה, *ut nonnulli volunt, Apoc.* 19. 1, 3.

Ἀλλήλων *eſt genit. plur. caret nominativo, in Dat.* ἀλλήλοις αις οις. *Acc.* ἀλλήλους ας α per-invicem, mutuò, alius alium, *Latine exponitur,* Gal. 6. 2. ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, alii aliorum ferte onera. *nec non Græce,* 1 *Theſſ.* 5. 11. οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα ædificet alius alium. *Latiniſmus. pro* οἰκοδομεῖτε ἀλλήλους.

Ἀλλογενὴς έος ὁ ἡ alienigena, *q. d.* ἐξ ἄλλου γένους, *ex alia gente ortus, Luc.* 17. 18.

Ἀλλόγλωσσος ου ὁ *qui eſt diverſæ linguæ.*

Ἀλλοιόω permuto, altero, *in alteram naturam verto. F.* ώσω. *P.* ἠλλοίωκα.

Ἀλλοίωσις εως ἡ mutatio, tranſmutatio, alteratio, immutatio.

Ἅλλομαι ſalio, *imperf.* ἡλλόμην ου ετο. *F.* ἁλοῦμαι *a. 1. med.* ἡλάμην ω ατο, *Act.* 14. 10.

Ἄλλος η ο alius alia aliud.

Ἄλλοτε interdum, alibi, aliàs, viciſſim.

Ἀλλοτριοεπίσκοπος ου ὁ curioſus hoſpes alien[æ]
domus. *q. d.* ἀλλοτρίων πραγμάτων ἐπίσκοπος
alienarum rerum viſitator, *h. e. qui non ſat[a]-*
git rerum ſuarum. Græci vocant quoque π[ο]-
λυπράγμονα, 1 *Petr.* 4. 15. *Thema* σκέπτομαι
reſpicio.

Ἀλ

Ἀλλότριος α ον alienus a um. *Th.* ἄλλος η ο alius, aliud, *Luc.* 16. 12.

Ἀλλοφυλισμὸς ȣ ὁ *ritus exoticus, ritus alienigenarum.*

Ἀλλόφυλος ȣ ὁ ἡ alienigena, *h. e.* ἐξ ἄλλȣ φύλȣ, ex alia gente. φῦλον ȣ τὸ gens, *Act.* 10. 28.

Ἀλλόφωνος, qui eſt alienâ linguâ.

ως, *adv.* aliter, 1 *Tim.* 5. 25.

η ης ἡ ſalſugo.

υρὶς ίδος ἡ *idem.* & humor.

υρὸς ȣ ὁ ſalſus, ſalitus.

έω ῶ trituro. *præſ. part.* ἀλοάων ῶν triturans. ἀλοάοντος ῶντος. *F.* ήσω. *P.* ἠλόηκα, 1 *Cor.* 9. 9.

έομαι negligor, *in nulla cura ponor, Act.* ἀλο-ω *negligo.*

ιστος ratiocinatione deſtitutus, irrationabilis.

ιστία ας ἡ inconſiderantia, imprudentia.

γος ȣ ὁ ἡ rationis expers. *q. d.* ἄνευ λόγȣ, *Petr.* 2. 12.

η ης ἡ aloe, *Ioan.* 19. 39.

ητὸς ȣ ὁ tempus triturandi, *item* tritura.

φὴ ῆς ἡ pinguedo, *item* unctio.

ν *quære* ἁλίσκω.

ἅλὸς ὁ ſal, ſaltz.

ἁλὸς ἡ mare.

ος εος τὸ nemus, ſaltus, lucus, hortus.

ώδης εος ὁ ἡ frondoſus, nemoroſus.

κὸς ἡ ὸν ſalſus a um, *Iac.* 3. 12. *Them.* ἅλς λὸς ὁ *ſal.*

πος ȣ ὁ dolorum expers. *comp.* ἀλυπότερος, α *priv.* & λύπη ης ἡ dolor, *Phil.* 2.28.

σις εως ἡ catena. *q.* ἄλυτος. *Them.* λύω *ſolvo,* *Tim.* 1. 16.

ιτελὴς έος ὁ ἡ inutilis, *q. d.* ὁ μὴ λύων τὰ τέ-η *qui non ſolvit vectigalia, Hebr.* 13. 17.

ιτον ȣ τὸ farina.

Ἄλφος ου ὁ impetigo, vitiligo.

Ἀλοὴ ῆς ἡ area.

Ἅλων ωνος ἡ area, *in qua trituratur frumentum.*

Ἀλώπηξ εκος ἡ vulpes *per Metaph.* veterator, *Luc.* 13. 32.

Ἅλως ω ἡ area. *item* corona & circulus, *Matth.* 3. 12.

Ἅλωσις εως ἡ captura, captivitas, 2 *Petr.* 2. 12. *Th.* ἁλίσκω. *vide ſuprà.*

Ἅμα, *adv.* ſimul *cum Dat. differt ab* ὁμοῦ ſimul, *quod* ἅμα *ſit adverbium temporis,* ὁμοῦ *verò loci.*

Ἀμάζονες αἱ *mulierum ſeparatim viventium gens, quæ dexteram mammam adurebat infantulis puellis, ne in jaculando obeſſet.*

Ἀμαθὴς έος ὁ ἡ indoctus, *indocilis, rudis,* 2 *Pet.* 3. 16.

Ἀμαθία ας ἡ ignorantia.

Ἀμαράντινος ου ὁ ἡ non marceſcens, 1 *Petr.* 5. 4.

Ἀμάραντος ου ὁ ἡ *idem,* 1 Petr. 1. 4. *à* μαραίνω. *fut.* μαρανῶ. P. μεμάραγκα. P. *paſſ.* μεμάραμμαι σαι ται. *Att.* μεμάρασμαι, *unde* μαρασμὸς οῦ ὁ marcor, tabefactio. *Sic maraſmus ſenilis eſt talis ætatis ratio, qua indies homo decreſcit & deficit, unde ipſa ſenectus, morbus dicitur.*

Ἁμαρτάνω *proprie* aberro, *item quocunque modo pecco, Matt.* 18. 15. *F.* ἁμαρτήσω. *P.* ἡμάρτηκα. *a.* 2. ἥμαρτον. *ex* α *priv. &* ὁμαρτέω *ſequor. vel potiùs ex* α *priv. &* μάρπτω aſſequor, attingo ſcopum.

Ἁμάρτημα ατος τὸ peccatum, *Rom.* 3. 25.

Ἁμαρτία ας ἡ *idem. item* victima *pro* peccato, *Levit.* 4. 34.

Ἀμάρτυρος ου ὁ ἡ teſtimonii expers, *Act.* 14. 17.

Ἁμαρτωλὸς οῦ ὁ ἡ peccator, peccatrix, *Luc.* 7. 37.

Ἀμάσητος ου ὁ ἡ non manſus, *dicitur &* ἄμαστος.

Ἀμαυρὸς οῦ ὁ obſcurus.

Ἀμαυρόω obſcuro. *item ad nihilum redigo. Fut.* ώσω. P. ἠμαύρωκα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Αχος ου ὁ ἡ alienus à pugna. *μάχη ης ἡ* con-
ctus, prælium, 1 *Tim*. 3. 3.

Α ω ῶ meto. *F. ἀμήσω. a.1.act. ἤμησα*. meſſui,
acob 5. 4.

Α λύνω hebeto, *obtundo, tardo, impetum fran-*
& retundo: item remitto. F. ἀμβλυνῶ. P. ἤμ-
λυσμαι. præſ. paſſ. ἀμβλύνομαι animo conſter-
or, hebeſco.

Α λυωττέω ῶ & *ἀμβλυώττω*, cæcutio, *caligo,*
um luſcioſus, hallucinor.

Α ροσία ας ἡ *herba, quam alii botryn, alii ar-*
miſiam vocant. teſt. Dioſcor. Poëtæ fabulan-
ur ἀμβροσίαν appellari cibum Deorum, τὸ τ
ῶν βρῶμα. quemadmodum νέκταρ potum.

Α θυστος ου ὁ *nomen gemmæ* Amethyſtus. *ex α priv.*
μεθυστὸς; unde μεθυστικὸς inebriandi vim ha-
ens *Th. μεθύω* ebrius ſum, *Apoc*. 21. 20.

Α ιδὴς έος ὁ ἡ καὶ

Α ίδητος ου ὁ ἡ triſtis. *prima brevi, tetricus, vul-*
ioſus.

Α λγω emulgeo, *elicio. F. ξω. P. ἤμελχα.*

Α λέω ῶ negligo. *F. ήσω. ἠμέληκα. a. 1. ἠμέλησα*
um gen. Th. μέλει curæ eſt, 1 *Tim*. 4. 14.

Α λξις mulctio.

Α λῶς, indiligenter, *negligenter, contemptim.*

Α μεπτος ου ὁ ἡ inculpatus, *à Th. μέμφομαι* que-
or, expoſtulo. *F. μέμψομαι. a.* 1. *med. ἐμεμ-*
ψάμην, Philip. 2. 15.

Α μεπτως, *adv.* inculpatè, 1. *Theſſ*. 5. 23.

Α εριμνησία ας ἡ ſecuritas.

Α εριμνος ου ὁ ἡ ſecurus, *à Th. μέριμνα ης ἡ* cura,
Cor. 7. 32.

Α ετάθετον ου τὸ immutabilitas. *μετατίθημι* tranſ-
ono, *Hebr*. 6. 17.

Α τάθετος ου ὁ ἡ immutabilis, *Hebr*. 6. 18.

Α τακίνητος ου ὁ ἡ immotus, *à Th. κινέω* moveo,
Cor. 15. 58.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀμεταμέλητος ου ὁ ἡ cujus nos non pœnitet, μεταμέλομαι, pœnitentiâ ducor, *Rom.* 11. *verſ.* 29.

Ἀμετανόητος ου ὁ ἡ reſipiſcere neſciens. μετανοέω ῶ reſipiſco *Th.* νόος νοῦς ὁ mens, *Rom.* 2. 5.

Ἀμετρητὸς οῦ ὁ ἡ immenſus.

Ἄμετρον ου τὸ immenſum. μέτρον ου τὸ menſura, 2 *Cor.* 10. 13.

Ἀμὴν *nomen Hebr.* veritas, ἀλήθεια. (*à R.* אָמַן *in kal* alere, *in niphal* veracem eſſe, *in hiphil ſeq. dativo* credere, fidem habere, *ſequente præpoſitione* ב *quæ Græce redditur per* εἰς *plus ſignificat, & vertitur* inniti, confidere, fiduciam in aliquo ponere.) *Eſaiæ* 65. 16. ὀμοῦνται τὸν θεὸν τὸν ἀληθινὸν. *Hebraïce* יִשָּׁבַע בֵּאלֹהֵי אָמֵן *jurabit per Deum veritatis, h. e. per Deum verum. Sic* Filius Dei *vocatur* ὁ ἀμὴν, *Apoc.* 3. 14. *h. e.* ἡ ἀλήθεια *veritas, prout ſe nominat ipſe, Ioan.* 14. 6. *ubi ait.* ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ, *ego ſum illa via, veritas & vita.* Adverbialiter *frequentiſſimè accipitur, & eſt adverb.* affirmandi, aſſeverandi, *& vertitur* ἀληθῶς verè, *ut patet ex collatione, Luc.* 9. 27. *cum Matth.* 16. *v.* 28. *& Marc.* 9. 1. *Nam Matthæus & Marcus habent* ἀμὴν λέγω ὑμῖν, *Lucas verò* ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, *eandem deſcribentes hiſtoriam. Apoſtolus* ἀμὴν *&* ναὶ *ponit* ὡς ἰσοδυναμοῦντα, 2 *Cor.* 1. 17, 18. *Ioannes* ἀμὴν ἀμὴν *ſolet ingeminare, quæ repetitio eſt emphatica, q. d.* veriſſimè. *Idem Euangelii hiſtoriam à ſe conſcriptam concludit hac voculâ* ἀμὴν, *q. d. Verè hæc ita geſta ſunt, prout hactenus commemoravi. Hac vocula teſtamur* aſſenſum *noſtrum,* 1 *Cor.* 14. 16. *Nec ſolùm aſſenſum, ſed etiam* promiſſum, *ubi nos obſtringimus ad obedientiam Deo præſtandam, Deut.* 27. 15.

Oratio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ratio Dominica hac vocula concluditur, Matth. 6. 13. ubi eſt adv. optandi.

Ἄμητος ου ὁ accentu in antepenult. ſignificat meſſem: id eſt, frugem ipſam.

Ἀμητὸς vero οῦ, accentu in ultima, tempus ipſum meſſis.

Ἀμήτωρ ορος ὁ qui caret matre. ex α & μήτηρ, Hebr. 7. 3.

Ἀμήχανος ου ὁ ἡ impotens conſilii inops.

Ἀμηχανῶ turbo, ad conſilii inopiam redigo.

Ἀμίαντος ου ὁ ἡ impollutus a, ἀ μιαίνω polluo, Hebr. 7. 26.

Ἁμιλλάομαι certo, ſum competitor, contendo, certatim propero. F. ήσομαι. P. ἡμίλλημαι.

Ἁμιλλάω contendo, certatim aliquid ago aut facio. F. ήσω. P. ἡμίλλημαι.

Ἀμιξία ας ἡ miſturæ defectus, commerciorum penuria, permiſtionis expers vitæ genus.

Ἀμισθὶ ſine mercede, gratis.

Ἄμμος ου ὁ ἡ & ψάμμος ου ἡ arena, Matth. 7. 26.

Ἀμμώδης εος ὁ ἡ arenoſus, arenarius, ſabuloſus, ſalſuginoſus.

Ἀμνὰς άδος ἡ agna.

Ἀμνημονέω ῶ ἢ ἀμνημονεύω obliviſcor, ſilentio prætereo, immemor ſum, jungitur Genitivo & Accuſat. F. ήσω. P. ἠμνημόνηκα.

Ἀμνησία ας ἡ Lucina, ἡ εἰλείθυια.

Ἀμνηστία ας ἡ oblivio injuriarum, obliteratio, præteritorum in perpetuum oblivio.

Ἀμνήστευτος ου ὁ ἡ innuptus, innupta.

Ἀμνὸς οῦ ὁ agnus. ex α priv. & μένος εος τὸ robur. vel ex α pro ἅμα & μνόος οῦς, ὃς οῦ ὁ tenerrima & molliſſima lana, Ioan. 1. 29.

Ἀμοιβὴ ῆς ἡ retributio. Th. ἀμείβω commuto. F. ἀμείψω. P. ἤμειφα. præt. med. ἤμοιβα, unde eſt ἀμοιβὴ, 1 Tim. 5. 4.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἄμοιρος ȣ ὁ carens parte, expers.

Ἀμόλυντος ȣ ὁ ἡ impollutus, *incontaminatus*.

Ἄμορφος ȣ ὁ ἡ informis, *fœdus*, *turpis*.

Ἄμπελος ȣ ἡ vitis. *ab* ἅμα unà, cum, & πηλὸς ȣ̃ ἡ *Ionicè pro* οἶνος vinum, *Ioan.* 15. 1.

Ἀμπελουργὸς ȣ̃ ὁ vinitor. *ex* ἄμπελος vitis & ἔργον opus, ὃς περὶ τὴν ἄμπελον ἐργάζεται, *Luc.* 13. 7.

Ἀμπελὼν ῶνος ὁ vinea. *Nomina in* ὼν ῶνος *notant locum*, *Matth.* 20. 1.

Ἀμύγδαλον ȣ τὸ *amygdalum*, *genus nucis*.

Ἀμύθητος ȣ ὁ dictu perdifficilis, *inenarrabilis*, *inexplicabilis*, *ineffabilis*, *innumerabilis*.

Ἄμυλος ȣ ὁ *roboris ſpecies*.

Ἄμυνα *vel* ἀμυνή *ultio*, defenſio, *propugnatio*.

Ἀμύνομαι propugno, *tueor*. *F.* ἀμυνοῦμαι. *a.* 1. *med.* ἠμυνάμην ω ατο, *Act.* 7. 24.

Ἀμύνω ſuccurro, *adjuvo*, *ſuppetias eo*, *opitulor*, *arceo*, *vindico*, *ab injuria defendo*. βοηθῶ. *F.* ἀμυνῶ. P. ἤμυγκα. *a.* 1. ἤμυνα.

Ἀμφιβάλλω amplector, *circumplector*, *circumpono*, *operio*, *induo*, *dubito*. *F.* ἀμφιβαλῶ. *P.* ἀμφιβέβληκα.

Ἀμφιβληστρεύω, reti capio.

Ἀμφίβληστρον ȣ τὸ rete piſcatorium, *ab* ἀμφιβάλλω *utrinque jacio*, verriculum, *Matth.* 4. 18.

Ἀμφιβολεὺς ὁ *idem*.

Ἀμφιέννυμι *veſtio*, *Matth.* 6. 30. *F.* ἀμφιέσω. *præſ. paſſ.* ἀμφιέννυμαι veſtior. *P. paſſ.* ἠμφίεσμαι veſtitus *fui*. *ex* ἀμφὶ & ἕννυμι. *F.* ἕσω. *a.* 1. εἷσα. *a.* 1. *med.* εἱσάμην ω ατο & *poëtice* ἑσσάμην ω ατο.

Ἀμφιλαφὴς έος ὁ ἡ *denſus*, *ut* ἀμφιλαφεῖς κλάδοι *denſi rami*.

Ἀμφίταπος ȣ ὁ *tapes ex utraque parte hirſutus villoſuſve*. ἀμφιτάποις κλίνην διέστρωσε τοῖς ἀπ᾽ Αἰγύπτου *lectum ſtravi tapetibus pictis ex Ægypto*.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀμφοδον ου τὸ bivium, *q.d.* ἄμφω ὁδοὶ *ambæ viæ, Marc.* 11. 4.

Ἀμφότερα ων τὰ *utraque.*

Ἀμφοτεροδέξιος ου ὁ *ambidexter.*

Ἀμφότερος α ον uterque, utraque, utrumque. *Thema* ἄμφω, ambo, *Matth.* 13. 30.

Ἀμώμητος ου ὁ ἡ inculpatus, *tutus à momi morſibus. ex* α *priv.* & μωμητὸς vituperabilis. *à verbo* μωμέομαι οῦμαι vitupero. *Th.* μῶμος ου ὁ labes, dedecus, *item* irriſor, *Phil.* 2. 15.

Ἄμωμος ου ὁ ἡ maculæ expers, *Eph.* 1. 4.

Ἂν *vocula potentialis, Act.* 10. 17. τί ἂν εἴη *quidnam eſſet, h.e. quidnam ſignificaret. conſtruitur etiam cum Indicat. Luc.* 10. 13. *vide* ἐάν.

Ἀνὰ *præpoſ. regit Accuſ.* per, *Marc.* 7. 31. ἀνὰ μέσον inter, *Gen.* 9. 13. *ſic* 1 *Cor.* 6. 5. ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ. *pro* ἀδελφῶν αὐτοῦ. *Singularis numerus irrepſit pro plurali. pro* ἀνὰ μέσον *ad formam Hebræi* בְּתוֹךְ *dicunt Græci* μεταξύ. *Redundat Apoc.* 21. 21. *Significat etiam numerum diſtributivum, ut* ἀνὰ δύο bini, *Luc.* 9. 3. *Matth.* 20. 9. *in compoſ. valet* ἄνω ſurſum. *item* denuo, *rurſus,* re, de.

Ἀναβαθμὶς ίδος ἡ. *Exod.* 20. ἀναβαθμίσιν οὐκ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον *gradibus non aſcendes ad altare.*

Ἀναβαθμὸς οῦ ὁ gradus, *Act.* 21. 40. *pro* ἀναβαμὸς. θ εὐφωνίας ἕνεκα *interſeritur. ab* ἀναβαίνω *aſcendo. Sic* σταθμὸς οῦ ὁ *ſtabulum ab* ἵστημι.

Ἀναβαίνω aſcendo, *Ioan.* 20. 17. *F.* ἀναβήσομαι. *P.* ἀναβέβηκα. *a.*2. ἀνέβην. *a.*2. *act. imperat.* ἀνάβα. (*pro* ἀνάβηθι) *aſcende.*

Ἀναβάλλω procraſtino, *differo. F.* ἀναβαλῶ. *P.* ἀναβέβληκα. *a.*2. ἀνέβαλον. *P. paſſ.* ἀναβέβλημαι. *a.*2. *med.* ἀνεβαλόμην ου ετο *diſtuli, in aliud tempus rejeci, ampliavi, Act.* 24. 22. *præt. med.* ἀναβέβολα.

Ἀνάβασις εως ἡ *aſcenſus, aſcenſio, gradus in altiora proceſſus.*

Ἀναβαστάζω *porto, ſuſtento, erigo, ſublevo.*

Ἀναβάτης ου ὁ *aſcenſor. Ita quoque equus vocatur admiſſarius.*

Ἀναβιβάζω aſcendere facio, *impono, ſubduco. F.* ἀναβιβάσω. P. ἀναβεβίβακα. *a.* 1. ἀνεβίβασα. *part. a.* 1. ἀναβιβάσαις αὐτὸς ὁ, *Matth.* 13. 48.

Ἀναβίωσις εως ἡ *reſurrectio,* ἀνάστασις.

Ἀναβλαστάνω *vel* ἀναβλαστέω ῶ, *repullulo, germino, recreſco, regermino, naſcor. F.* ήσω. *P.* ἀναβεβλάστηκα.

Ἀναβλέπω oculos attollo, *ſurſum video, Matth.* 14. 19. viſum recipio, *Matth.* 11. 5. *F.* ψω. *P.* ἀναβέβλεφα. *a.* 1. ἀνέβλεψα.

Ἀνάβλεψις εως ἡ viſus recuperatio, *Luc.* 4. 18.

Ἀναβλύζω, *ſcaturio, erumpo. F.* ύσω. *P.* ἀναβέβλυκα.

Ἀναβοάω ῶ exclamo. *F.* ήσω. *P.* ἀναβεβόηκα. *a.* 1. *act.* ἀνεβόησα, *Luc.* 9. 38. *Th.* βοὴ ῆς ἡ *clamor, unde eſt* βοάω *clamo.*

Ἀναβόλαιον ου τὸ,

Ἀναβολὴ ῆς ἡ dilatio, *Act.* 25. 17.

Ἀναβράζω fervefacio, *infervefacio. F.* άσω. *P.* ἀναβέβρακα. *a.* 1. ἀνέβρασα.

Ἀναγγέλλω renuncio, indico, *Marc.* 5. 19. *F.* ἀναγγελῶ. *P.* ἀνήγγελκα. *P. paſſ.* ἀνήγγελμαι. *a.* 1. *act.* ἀνήγγειλα. *a.* 2. *act.* ἀνήγγελον. *a.* 2. *paſſ.* ἀνηγγέλην ης η.

Ἀναγεννάω ῶ regenero. *F.* ήσω. *P.* ἀναγεγέννηκα. *P. paſſ.* ἀναγεγέννημαι. *P. paſſ. part.* ἀναγεγεννημένος, 1 *Petr.* 1. 23.

Ἀναγινώσκω lego, *Act.* 8. 28. *F.* 1. *med.* ἀναγνώσομαι. *P. act.* ἀνέγνωκα. *a.* 2. *act.* ἀνέγνων. *P. paſſ.* ἀνέγνωσμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀνεγνώσθην.

Ἀναγκάζω cogo, *Gal.* 2. 14. *imperf.* ἠνάγκαζον. *F.* άσω. *P.* ἠνάγκακα. *a.* 1. ἠνάγκασα. *præt. paſſ.* ἠνάγκασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἠναγκάσθην, *Act.* 28. 19.

Ἀναγ-

Ἀναγκαῖος αία αῖον neceſſarius a um. *item amicus, Act.* 10. 24.

Ἀναγκαστὸς ἡ ὸν coactus a um. *ἀναγκαστῶς adv. coacte,* 1 *Petr.* 5. 2.

Ἀνάγκη ης ἡ neceſſitas, *afflictio,* 2 *Cor.* 6. 4.

Ἀναγνεία ας ἡ *ſcelus, inceſtum, impuritas.*

Ἀναγνωρίζω iterum cognoſco. *F. ἀναγνωρίσω. P. ἀνεγνώρικα. a.* 1. *ἀνεγνώρισα. P. paſſ. ἀνεγνώρισμαι. a.* 1. *paſſ. ἀνεγνωρίσθην, Act.* 7. 13.

Ἀνάγνωσις εως ἡ lectio, *Act.* 13. 15. *ab ἀναγινώσκω.*

Ἀναγνώστης ου ὁ lector.

Ἀναγραφὴ ῆς ἡ reſcriptio, *relatio inſcripta.*

Ἀναγράφω *in acta refero, perſcribo. F. ψω. P. ἀναγέγραφα. a.* 1. *ἀνέγραψα.*

Ἀνάγω ſubduco. *F. ἀνάξω. P. ἀνῆχα. a.* 2. *ἀνήγαγον Attic. (pro ἀνῆγον.)* P. *paſſ. ἀνῆγμαι. a.* 1. *paſſ. ἀνήχθην. part. a.* 1. *paſſ. ἀναχθεὶς έντος ὁ profectus, Act.* 13. 13.

Ἀναγωγότερον ου τὸ munitio murorum, 2 *Machab.* 2. 14.

Ἀναδείκνυμι oſtendo. *F. ἀναδείξω. P. ἀναδέδειχα. a.* 1. *act. ἀνέδειξα, Luc.* 10. 1. *P. paſſ. ἀναδέδειγμαι. a.* 1. *paſſ. ἀνεδείχθην. a.* 1. *med. ἀνεδειξάμην.*

Ἀνάδειξις εως ἡ oſtenſio. *Th. δείκνυμι, Luc.* 1. *v.* 80.

Ἀναδενδρὰς άδος ἡ arbuſtiva vitis.

Ἀναδέχομαι excipio. *F. ἀναδέξομαι. P. ἀναδέδεγμαι. a.* 1. *med. ἀνεδεξάμην excepi. aor.* 1. *part. ἀναδεξάμενος, Hebr.* 11. 17.

Ἀναδίδωμι reddo. *F. ἀναδώσω. P. ἀναδέδωκα. aor.* 2. *act. ἀνέδων ως ω. part. a.* 2. *ἀναδοὺς όντος, Act.* 23. 33.

Ἀνάδυσις εως ἡ emerſio, fuga.

Ἀναζάω ῶ reviviſco. *F. ἀναζήσω. P. ἀνέζηκα. a.* 1. *ἀνέζησα, Luc.* 15. 24.

Ἀναζεύγνυμι moveo, *removeo, ſolvo, cedo, revertor. F. ζεύξω. P. ἔζευχα. a.* 1. *ἔζευξα. a.* 2. *ἔζυγον.*

Ἀναζέω ebullio, ſcaturio. F. ἀναζήσω. P. ἀνέζηκα. a.1. ἀνέζησα. part. a.1. paſſ. ἀναζεσθεὶς fervefactus.

Ἀναζητέω ῶ requiro, Luc.2.44. F. ήσω. P. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα.

Ἀναζυγὴ ῆς ἡ motio caſtrorum. ἀναζυγὴν σημαίνειν fugam adornare, abitum parare, caſtra movere.

Ἀναζώννυμι ſuccingo. F. ώσω. P. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a.1. med. ἀνεζωσάμην ω ατο ſuccinctus fui. part. a. 1. med. ἀναζωσάμενος, 1 Petr. 1.13.

Ἀναζωπυρέω ῶ exſuſcito, 2 Tim. 1.6. F. ήσω. P. ἀνεζωπύρηκα. comp. ex ἀνὰ & ζωπυρέω ῶ ignem ſopitum & carbones cineribus obrutos ſuſcito ſeu accendo, à nomine ζώπυρον ου τὸ reliquiæ ignis ſopiti, item follis, ignis ſuſcitabulum. ex ζάω ῶ vivo & πῦρ ρὸς τὸ ignis.

Ἀναθάλλω reviresco. F. ἀναθαλῶ. P. ἀνατέθαλκα. a. 2. act. ἀνέθαλον, Philip. 4. 10.

Ἀνάθεμα τος τὸ anáthema, exitio extremo deſtinatus. ab ἀνατίθημι ſepono, ſeorſum pono, 1 Cor. 16. v. 22.

Ἀναθεματίζω exſecror, diris devoveo, anáthema eſſe declaro, Marc. 14.71. F. ίσω. P. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. P. paſſ. ἀνατεθεμάτισμαι.

Ἀναθεωρέω ῶ contemplor. F. ήσω. P. ἀνατεθεώρηκα. Th. θεωρὸς οῦ ὁ contemplator, Hebr. 13. 7.

Ἀνάθημα τος τὸ donarium, ab ἀνατίθημι. q.d. ἄνω τίθημι ſurſum pono, ex parietibus vel columnis ſuſpendo, Luc. 21. 5.

Ἀναίδεια ας ἡ propriè impudentia. Et per Metonym. effic. importunitas. ab ἀναιδὴς έος ὁ impudens. quod eſt ex α priv. & αἰδὼς όος οῦς ἡ pudor, Luc. 11. 8.

Ἀναιδῶς adv. impudenter.

Ἀναίρεσις εως ἡ cædes, Act. 8. 1.

Ἀναιρέω ῶ tollo, aboleo. F. ήσω. P. ἀνήρηκα. a. 2. act.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ἐλ. ἀνεῖλον ες ε. α. 2. ſubj. ἀνέλω ῃς ῃ. 3. pl. ἀνέ-
λωσι. α. 2. infin. ἀνελεῖν. α. 2. med. ἀνειλόμην ου,
το. α. 1. paſſ. ἀνῃρέθην. α. 1 paſſ. infin. ἀναιρεθῆ-
ναι, Act. 13. v. 28. interimi.

Ἀναίτιος ου ὁ ἡ inſons. ex α priv. & αἰτία ας ἡ
crimen, Matth. 12. 5.

Ἀναιτίως, adv. abſque cauſa.

Ἀνακαθίζω reſideo. F. ίσω. P. ἀνακεκάθικα. α. 1.
Act. ἀνεκάθισα. Th. ἵζω, Luc. 7. 15.

Ἀνακαινίζω renovo, Hebr. 6. 6. F. ίσω. P. ἀνακε-
καίνικα. α. 1. ἀνεκαίνισα.

Ἀνακαινόω ῶ renovo. F. ώσω. P. ἀνακεκαίνωκα. α. 1.
ἀνεκαίνωσα. præſ. paſſ. ἀνακαινόομαι οῦμαι re-
novor, Col. 3. 10.

Ἀνακαίω incendo, accendo. F. ἀνακαύσω. P. ἀνα-
κέκαυκα. α. 2. paſſ. ἀνεκάην.

Ἀνακαλέω ῶ imploro, revoco, adhortor. F. ήσω.
P. ἀνακέκληκα.

Ἀνακαλύπτω detego. F. ἀνακαλύψω. P. ἀνακεκά-
λυφα. P. paſſ. ἀνακεκάλυμμαι, 2 Cor. 3. 18.

Ἀνακάμπτω propriè, reflecto. item revertor. F.
ψω. α. 1. act. ἀνέκαμψα. infin. α. 1. ἀνακάμψαι,
Hebr. 11. 15. P. ἀνακέκαμφα.

Ἀνάκειμαι diſcumbo. Th. κεῖμαι jaceo, Matt. 26. 20.

Ἀνακεφαλαιόω capita ſeu ſummas repeto, ſumma-
tim repeto. Fut. ώσω. P. ἀνακεκεφαλαίωκα. præſ.
paſſiv. ἀνακεφαλαιόομαι οῦμαι ſummatim com-
prehendor, Rom. 13. 9. item eſt etiam verbum
medium, & vertitur, ſub unum caput reduco,
recolligo, ſummatim repeto. F. ώσομαι. α. 1. med.
ἀνεκεφαλαιωσάμην. α. 1. med. infin. ἀνακεφα-
λαιώσασθαι, Eph. 1. 10. recolligere, in unum corpus
conjungere atque ita ſub unum caput reducere.

Ἀνακλίνω repono, facio diſcumbere. F. ἀνακλινῶ. P.
ἀνακέκλικα. α. 1. ἀνέκλινα. α. 1. paſſ. ἀνεκλίθην. F.
1. paſſ. ἀνακλιθήσομαι diſcumbam, Matth. 8. 11.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀνάκλισις εως ἡ *diſcubitus, accubitus.*

Ἀνάκλιτον τὸ reclinatorium.

Ἀνακοινόω ῶ conſulto aliquem. *F.* ώσω. P. ἀνακεκοίνωκα. *a.* 1. ἀνεκοίνωσα.

Ἀνακομίζω, infero, induco. *F.* ίσω. P. ἀνακεκόμικα. *a.* 1. ἀνεκόμισα. *præſ. med.* ἀνακομίζομαι *recipio, recupero. F.* ἀνακομίσομαι *Attic.* ἀνακομιοῦμαι.

Ἀνακόπτω inhibeo, interpello. *F.* ἀνακόψω. P. ἀνακέκοφα. *a.* 1. ἀνέκοψα, Gal. 5. 7.

Ἀνακράζω exclamo. *F.* ἀνακράξω. P. *med.* ἀνακέκραγα *exclamavi. a.* 1. *act.* ἀνέκραξα, *Marc.* 1. *v.* 23.

Ἀνακρίνω quæſtionem habeo, ſcrutor, dijudico. *F.* ἀνακρινῶ. *P.* ἀνακέκρικα. *a.* 1. ἀνέκρινα. *præſ. paſſ.* ἀνακρίνομαι *dijudicor,* 1 Cor. 14. 24. *P. paſſ.* ἀνακέκριμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀνεκρίθην.

Ἀνάκρισις εως ἡ inquiſitio, *Act* 25. 26.

Ἀνακρούω & ἀνακρούομαι inhibeo, retorqueo, revoco, reſilio. *F.* ἀνακρούσω. *P.* ἀνακέκρουκα. *a.* 1. ἀνέκρουσα.

Ἀνακυλίω, provolvo. πόθεν ἀνεκυλίσθης; *unde prorepſiſti? ſignificat inſidioſam proreptionem ad amicitiam.*

Ἀνακύπτω erigo, ſurrigo, *ſurſum elevato capite aſpicio, & oculos & caput attollo ut aves bibentes faciunt, comp. ex* ἀνὰ *pro* ἄνω *ſurſum &* κύπτω *flecto. F.* ψω. P. ἀνακέκυφα. *a.* 1. *act.* ἀνέκυψα. *aor.* 1. *part.* ἀνακύψας, *Ioan.* 8. 10.

Ἀναλαμβάνω recipio. *F.* ἀναλήψομαι. P. ἀνείληφα. *a.* 2. ἀνέλαβον. *a.* 1. *paſſ.* ἀνελήφθην *ſurſum receptus ſum, Marc.* 16. 19.

Ἀναλάμπω reſplendeo. *F.* ψω. *a.* 1. ἀνέλαμψα.

Ἀνάλγητος ου ὁ ἡ & ἀναλγὴς έος carens dolore, *ex* α *priv. &* ἄλγος εος τὸ *dolor.*

Ἀναλέγω excipio. *F.* ξω. *P.* ἀναλέλεχα. *a.* 1. ἀνέλεξα.

. ἀναλέγομαι decerpo, colligo. *F.* ἀναλέξο-
μαι. *P.* ἀναλέλεγμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀνελέχθην.

A ημμα τος τὸ ſudes, *firmamentum, altitudo.*

Ἀ ηπτέον ου τὸ *aſſumendum.*

A ληψις εως ἡ ſurſum receptio, *Luc.* 9. 51.

A ίσκω conſumo, deſtruo. *F.* ἀναλώσω, 2 *Theſſ.*
8. *P.* ἀνήλωκα. *a.* 1. ἀνήλωσα.

A λογία ας ἡ proportio, *Rom.* 12. 6.

A λόγως, *adv.* proportionaliter. *ſimili modo.*

A λος ου ὁ ἡ inſulſus. *ex α priv.* & ἅλς ἁλὸς ὁ
l, Marc. 9. 50.

A λυσις εως ἡ reſolutio. *item* remigratio, 2 *Tim.*
6. *ab*

A λύω reſolvo, *item* revertor. *F.* ἀναλύσω, *Luc.*
. 36. *a.* 1. ἀνέλυσα. *P.* ἀναλέλυκα.

A λωσις εως ἡ conſumptio virium.

A μάρτητος ου ὁ ἡ peccati expers. *per ſyn. gen.*
munis ab adulterio, Ioan. 8. 7.

A μένω exſpecto. *F.* ἀναμενῶ. *P.* ἀναμεμένηκα.
1. ἀνέμεινα, 1 *Theſſ.* 1. 10.

μείγνυμι & ἀναμιγνύω immiſceo, admiſceo,
ermiſceo. *F.* ἀναμίξω. *P.* ἀναμέμιχα. *a.* 1. ἀνέ-
μιξα.

μιμνήσκω in mentem revoco. *F.* ἀναμνήσω. *P.*
αμέμνηκα. *præſ. paſſ.* ἀναμιμνήσκομαι *recor-*
r. P. paſſ. ἀναμέμνημαι. *a.* 1 *paſſ.* ἀνεμνήσθην,
arc. 14. 72.

A μνησις εως ἡ recordatio, *Luc.* 22. 19.

A μφισβήτως, *adv.* ſine mora, proculdubio,
tra controverſiam.

A εόω ῶ renovo. *F.* ἀνανεώσω. *P.* ἀνανενέωκα.
æſ. paſſ. ἀνανεόομαι οῦμαι *renovor, Eph.* 4. 23.
. νέος α ον *novus a um.*

A δυσις εως ἡ ſuſpectus.

A δύω renuo. *F.* ἀνανδύσω. *P.* ἀνανένδυκα. *a.* 1.
ένδυσα.

Ἀνα-

Ἀνανέωσις εως ἡ renovatio.

Ἀνανήφω mentis ſanitatem recipio. *F.* ψω, 2 *Tim.* 2. 26. *P.* ἀνανένηφα. *a.* 1. ἀνένηψα.

Ἀναντίῤῥητος ου ὁ ἡ cui contradici nequit, *Actor.* 19.36. *ex* α *priv.* & ἀντίῤῥητος. λόγος ἀντίῤῥητος *oratio, cui contradicitur. verbum* ἀντιῤῥέω contradico *non eſt in uſu.*

Ἀναντιῤῥήτως, *adv.* ſine contradictione, *Act.* 10.29.

Ἀναντλέω ῶ *exantlo.*

Ἀναξηραίνω aſſicco, exſicco. *F.* ἀναξηρανῶ. *P.* ἀνεξήρασμαι. *a.* 1. *act.* ἀνεξήρανα. *Th.* ξεραίνω *arefacio.*

Ἀνάξιος ου ὁ ἡ indignus *cum Genit. ex* α *priv.* & ἄξιος *dignus,* 1 *Cor.* 6. 2.

Ἀναξίως, *adv.* indignè, 1 *Cor.* 11. 27, 29.

Ἀναπαγγέλλω *renuncio,* 2 *Sam.* 6. 12.

Ἀναπαίζω illudo *cum Dat. F.* ἀναπαίξω. *P.* ἀναπέπαιχα. *a.* 1. *act.* ἀνέπαιξα, *Marc.* 15. 20.

Ἀνάπαλιν ex contrario, è diverſo.

Ἀνάπαυμα ατος τὸ quies.

Ἀνάπαυσις εως ἡ refocillatio, requies, *Matt.* 11.29.

Ἀναπαύω reficio, refocillo. *F.* ἀναπαύσω, *Matth.* 11. 28. *P.* ἀναπέπαυκα. *præſ. paſſ.* ἀναπαύομαι *quieſco, tanquam refocillatus. P. paſſ.* ἀναπέπαυμαι. *a.* 1. *act.* ἀνέπαυσα. *a.* 1. *med.* ἀνεπαυσάμην.

Ἀναπείθω perſuadeo. *F.* ἀναπείσω. *P.* ἀναπέπεικα, *Actor.* 18. 13.

Ἀναπειράω ῶ meditor, conor, *item* experior. *F.* άσω. *P.* ἀναπεπείρακα. *a.* 1. ἀνεπείρασα.

Ἀναπέμπω remitto. *F.* ἀναπέμψω. *P.* ἀναπέπεμφα. *a.* 1. ἀνέπεμψα, *Luc.* 23. 7.

Ἀναπετάννυμι *aut*

Ἀναπεταννύω &

Ἀναπετάω *extendo,* aperio, laxo. *F.* άσω. *P.* ἀναπεπέτακα. *a.* 1. ἀνεπέτασα.

Ἀναπήγνυμι ſuſpendo, ſuffigo.

Ἀνα-

Ἀναπηδάω exilio. *F.* ήσω. *P.* ἀναπεπήδηκα. *a.* 1. ἀνεπήδησα.

Ἀνάπηρος ου ὁ ἡ mutilus, a. *Th.* πηρὸς οῦ ὁ *mancus,* *Luc.* 14. 13.

Ἀναπίπτω diſcumbo, recumbo. *F.* ἀναπεσοῦμαι. *a.* 1. ἀνέπεσα. *aor.* 2. ἀνέπεσον. *a.* 1. *med.* ἀνεπεσάμην ω αι, *Luc.* 17. 7. ἀνάπεσαι (2 *ſing. a.* 1. *med. imper.*) *accumbe.*

Ἀναπλάσσω &

Ἀναπλάσσομαι fingo *i. e. comminiſcor , formo.* *F.* ἀναπλάσομαι. *P.* ἀναπέπλασμαι.

Ἀναπλήθω impleo. *F.* ἀναπλήσω. *P.* ἀναπέπληκα. *a.* 1. ἀνέπλησα.

Ἀναπληρόω ῶ compleo. *F.* ώσω. *P.* ἀναπεπλήρωκα. *a.* 1. *act.* ἀνεπλήρωσα, *Gal.* 6. 2.

Ἀναπλήρωσις εως ἡ ſupplementum.

Ἀναπνέω reſpiro. *F.* ἀναπνεύσω. *P.* ἀναπέπνευκα. *a.* 1. ἀνέπνευσα.

Ἀναπνοὴ ῆς ἡ *reſpiratio, halitus.*

Ἀναποδίζω impedio, *item* retrogradior. *F.* σω. *P.* ἀναπεπόδικα. *a.* 1. ἀνεπόδισα.

Ἀναποδισμὸς οῦ ὁ *diligens inquiſitio, regreſſus.*

Ἀναποιέω ῶ formo , efficio. *F.* ἀναποιήσω. *P.* ἀναπεποίηκα. *a.* 1. ἀνεποίησα.

Ἀναπολόγητος ου ὁ ἡ inexcuſabilis. *ex α priv.* & ἀπολογέομαι οῦμαι, *pro defenſione loquor. Vide infrà , Rom.* 1. 20.

Ἀναπρίζομαι reſecor.

Ἀναπτερόω ῶ avolare facio. *item* do ſpem. *F.* σω. *P.* ἀναπεπτέρωκα. *a.* 1. ἀνεπτέρωσα.

Ἀναπτύσσω explico. *F.* ἀναπτύξω. *P.* ἀναπέπτυχα. *a.* 1. *act.* ἀνέπτυξα) (πτύσσω *complico, Luc.* 4. 17.

Ἀνάπτω accendo. *F.* ἀνάψω. *P.* ἀνῆφα. *a.* 1. ἀνῆψα. *a.* 1. *paſſ.* ἀνήφθην. *vide* ἅπτω, *Luc.* 12. 49.

Ἀναρίθμητος ου ὁ ἡ innumerabilis. *ex α priv.* & ἀριθμητὸς *numerabilis. Th.* ἀριθμὸς οῦ ὁ *numerus,* *Hebr.* 11. 7.

Ἀναῤ-

Ἀναρπάζω diſcerpo. *F.* άσω. *P.* ἀνήρπακα. *a.* 1 ἀνήρπασα.)(ἁρπάζω *rapio.*

Ἀναρρήγνυμι frango, lacero. *F.* ἀναρρήξω. *a.* 1 ἀνέρρηξα.) (ῥηγνύω ῥήγνυμι *frango.*

Ἀνάρτυτον τὸ inconditum, ἀρτύω *condio.*

Ἀνασείω concito. *F.* ἀνασείσω. P. ἀνασέσεικα. *a.* 1 ἀνέσεισαν, *Marc.* 15. 11.

Ἀνασκάπτω fodio. *F.* σκάψω. P. ἀνέσκαφα. *a.* 1 ἀνέσκαψα.

Ἀνασκευάζω deſtruo, labefacto. F. άσω. P. ἀνεσκεύακα. *a.* 1. ἀνεσκεύασα. *Th.* σκεῦος εος τὸ *vas*, *Act.* 15. 24.

Ἀνασπάω ſurſum traho, retraho. *F.* άσω, *Luc.* 14.5 P. ἀνέσπακα. *a.* 1. ἀνέσπασα. *a.* 1. *paſſ.* ἀνεσπάσθην.

Ἀνάστασις εως ἡ reſurrectio ex mortuis. *item liberatio ex præſentiſſima morte*, *Hebr.* 11. 35. *a* ἀνίστημι.

Ἀναστατόω ῶ ſtatum ſubverto, ad ſeditionem concito. *F.* ώσω. P. ἀνεστάτωκα. *aor.* 1. ἀνεστάτωσα *aor.* 1. *part.* ἀναστατώσας, *Act.* 17. 6. *ab* ἀνάστατος ου ὁ ἡ *everſus. quod eſt ab* ἀνίστημι.

Ἀνασταυρόω ῶ de novo crucifigo. *F.* ώσω. P. ἀνεσταύρωκα, *Hebr.* 6. 6. *a.* 1. ἀνεσταύρωσα.

Ἀναστενάζω altè ingemiſco. *ex* ἀνὰ, *h.e.* ἄνω *ſurſum & στενάζω gemo, ſuſpiro, q. d. ſurſum ſpiro.* F ἀναστενάξω. P. ἀνεστέναχα. *a.* 1. *act.* ἀνεστέναξα. *a.* 1 *part.* ἀναστενάξας. *Th.* στενὸς *anguſtus, quia in mœrore cor contrahitur, & ab ejus compreſſione ſe anguſtia fit gemitus, Marc.* 8. 12.

Ἀνάστημα ατος τὸ ſubſtantia, *pro Hebræo* קום *Gen.* 7. 4.

Ἀναστρατοπεδεύω caſtra moveo. *F.* εύσω. P. ἀνεστρατοπέδευκα. *a.* 1. ἀνεστρατοπέδευσα.

Ἀναστρέφω revertor, ſubverto, converſor. *F.* ψω P. ἀνέστρεφα. *a.* 1. ἀνέστρεψα. *a.* 2. *act.* ἀνέστραφο

P. *paſſ*

P. paſſ. ἀνέστραμμαι. a.2. paſſ. ἀνεστράφην. converſatus fui, 2 Cor. 1. 12. P. med. ἀνέστροφα.

Ἀναστροφὴ ῆς ἡ converſatio, Eph. 4. 22.

Ἀνασύρω & ἀνασύρομαι revelo. item, detego. F. ἀνασυρῶ. P. ἀνασέσυρκα.) (σύρω.

Ἀνασχίζω reſcindo. F. ίσω. P. ἀνέσχικα. Th. σχίζω findo.

Ἀνασώζω recupero, reſtituo, ſalvum facio. F. ώσω. P. ἀνασέσωκα.

Ἀνατάσσομαι compono. F. ἀνατάξομαι. P. ἀνατέταγμαι. a. 1. med. ἀνεταξάμην. aor. 1. inf. ἀνατάξασθαι, Luc. 1. 1.

Ἀνατέλλω facio oriri, exorior. F. ἀνατελῶ. P. ἀνατέταλκα. a. 1. act. ἀνέτειλα, Iac. 1. 11. a. 1. act. ſubjunct. ἀνατείλω ῃς ῃ, 2 Petr. 1. 19. P. med. ἀνατέταλα

Ἀνατέμνω macto, diſſeco, F. ἀνατεμῶ. P. ἀνατέτεμηκα & ἀνατέτμηκα.

Ἀνατίθημι expono. F. ἀναθήσω. P. ἀνατέθεικα. præſ. paſſ. ἀνατίθεμαι repono, expono. P. ἀνατέθειμαι. a. 2. med. ἀνεθέμην σο το, Gal. 2. 2.

Ἀνατιναγμὸς ȣ ὁ recuſſio, excuſſio, Nah. 2. 10.

Ἀνατολὴ ῆ ἡ oriens. ab ἀνατέτολα, Matth. 2. 2.

Ἀνατρέπω ſubverto, 2 Tim. 2. 18. F. ψω. P. ἀνατέτρεφα.

Ἀνατρέφω nutrio, alo. F. ἀναθρέψω. a. 1. act. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. P. ἀνατέτρεφα. P. paſſ. ἀνατέθραμμαι educatus fui. a. 2. paſſ. ἀνετράφην nutritus fui. a. 1. med. ἀνεθρεψάμην ω ατο alui, Act. 7. 21.

Ἀνατρέχω proſilio. F. ἀναθρέξω. P. ἀναδεδράμηκα. a. 2. ἀνέδραμον. Th. τρέχω.

Ἀνατροφὴ ῆ ἡ everſio. ab ἀνατρέπω.

Ἀνατροπὴ ῆς ἡ refectus. item nutrimentum. ab ἀνατρέφω.

Ἀνατυπόω & ἀνατυπόομαι, imaginor. F. ώσω. P. ἀνατετύπωκα.

Ἀνα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀναφαίνω oſtendo. *F.* ἀναφανῶ. *P.* ἀναπέφαγκα
præſ. paſſ. ἀναφαίνομαι *appareo. P.paſſ.* ἀναπέ
φασμαι. *a.2.paſſ.* ἀνεφάνην *apparui, Act.*21. 3
Ἀναφάλαντος ου ὁ recalvaſter.
Ἀναφαλάντωμα ατος τὸ ſuperciliorum nuditas.
Ἀναφέρω offero, ſubduco. *F.* ἀνοίσω. *a.* 1. ἀνήνεγ
κα *obtuli, part.a* 1. *act.* ἀνενέγκας. *a.*1. *act.in*
fin. ἀνενέγκαι. *a.* 2. *act.* ἀνήνεγκον *ſurſum tuli*
1 *Petr.*2. 24. *a.*2. *act.infin.* ἀνενεγκεῖν *attollere*
Hebr. 9.28. *præſ.paſſ.* ἀναφέρομαι *ſurſum feror*
Luc. 24. 51.
Ἀναφορὰ ᾶς ἡ relatio, onus, portatio.
Ἀναφορεὺς έως ὁ vectis, bajulus.
Ἀναφράττω obſtruo, obſepio.
Ἀναφυράω ῶ macero. *F.* άσω. *P.* ἀναπεφύρακα
a. 1. ἀνεφύρασα.
Ἀναφύω repullulo. *F.* ύσω. *P.* ἀναπέφυκα. *a.* 1.
ἀνέφυσα.
Ἀναφωνέω ῶ exclamo. *F.*ήσω.*P.* ἀναπεφώνηκα. *a.* 1.
ἀνεφώνησα, *Luc.* 1. 42.
Ἀναχλιαίνων adaperiens, hians.
Ἀνάχυσις εως ἡ profuſio, 1 *Petr.* 4. 4.
Ἀναχωρέω ῶ ſecedo, regredior. *F.* ήσω. *P.*ἀνακεχώ
ρηκα. *a.*1. ἀνεχώρησα, *Matth.*9. 24. & 2.12.
Ἀνάψυξις εως ἡ *refrigeratio.*
Ἀναψυχὴ ῆς ἡ *idem.*
Ἀναψύχω refrigero, recreo. *F.* ἀναψύξω. *P.* ἀνέ
ψυχα. *a.* 1. ἀνέψυξα, 2 *Tim.* 1. 16.
Ἀνδραγαθέω ῶ viriliter ago, virum me gero. *F.*
ήσω. *P.* ἠνδραγάθηκα.
Ἀνδραγάθημα ατος τὸ virilitas, ſtrenuitas.
Ἀνδραποδιστὴς οῦ ὁ plagiarius, 1 *Tim.* 1. 10. *à verb*
ἀνδραποδίζω *mancipo, in captivitatem abduc*
*F.*ίσω.*P.*ἠνδραπόδικα.*Præt.paſſ.*ἠνδραπόδισμαι
Ἀνδράποδον ου τὸ hominis pes, mancipium, e
ἀνὴρ ἀνδρὸς ὁ *vir &* ποῦς ποδὸς ὁ *pes.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

νδρεία ας ἡ *adj.* virilis, fortis, *cujus maſculinum*
νδρεῖος ου ὁ virilis, fortis, animoſus.
νδρείως, *adv.* viriliter.
νδρούω *leg.* ἐνεδρούω inſidior, *Prov.* 16.29.
ʼνδριὰς άντος ὁ *ult. prod.* ſtatua, ſimulacrum.
ʼνδρίζω viriliter ago, me virum præſto. *F.* σω. *P.* ἤνδρικα. Ἀνδρίζομαι *idem.* *F.* ἀνδρίσομαι. *P.* ἤνδρισμαι, 1 *Cor.* 16. 13.
ʼνδρόγυνος *qui utrumque habet ſexum, fœminæ & maſculi.*
ʼνδρολογία ας ἡ virorum delectus.
νδρόομαι *in Lex.* όω in ætatem firmam perduco.
νδροφόνος ου ὁ ἡ homicida, 1 *Tim.* 1.9. *ex* ἀνὴρ *vir &* φένω *occido, in P. med.* πέφονα, *unde eſt* φόνος ου ὁ *cædes.*
Ἀνδρωόομαι in virum excreſco, adoleſco.
Ἀνδρωδῶς viriliter.
Ἀνεγείρω excito ſurſum. *F.* ἀνεγερῶ. *P.* ἀνήγερκα. *Attic.* ἀνεγήγερκα.
Ἀνέγκλητος ου ὁ ἡ *propriè qui propter manifeſtum ſcelus aliquod in jus vocari nequit.* inculpatus. καλέω *voco,* ἐγκαλέω ῶ *in jus voco, accuſo, ex* α *priv. &* ἔγκλητος *accuſatus. Tit.* 1. 6.
Ἀνεῖλεν. *Vide* Ἀναιρέω.
Ἀνεκδιήγητος ου ὁ καὶ ἡ inenarrabilis, 2 *Cor.* 9. 15. ἡγέομαι *duco,* διηγέομαι *explico.*
Ἀνεκλάλητος ου ὁ ἡ ineffabilis, 1 *Petr.*1.8. λαλέω ῶ *loquor.*
Ἀνέκλειπτος ου ὁ ἡ non ceſſans, nunquam deficiens, perpetuus, *Luc.* 12. 33.
Ἀνεκλιπὴς έος ὁ ἡ *idem.*
Ἀνεκτότερον tolerabilius. *Adj. g. n. comparativi gradus, à poſitivo* ἀνεκτὸς ἡ ὸν *tolerabilis, à verbo* ἀνέχομαι *tolero, Matth.* 10. 15.
Ἀνελεημόνως, *adv.* crudeliter.
Ἀνελεημοσύνη.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀνελεήμων ονος ὁ ἡ immiſericors. *ex α priv. &*
ἐλεήμων ονος ὁ ἡ miſericors, ab ἐλεέω ῶ miſe-
reor, miſeret me, formatur à 1. *perſ. præt. paſ.*
ἠλέημαι, miſericordiam ſum conſecutus, Rom.
1. 31.

Ἀνέλπιστος ου ὁ ἡ deſperatus.

Ἀνελπίστως, *adv.* præter ſpem, ex inſperato.

Ἀνεμίζω ventis agito. *F.* ίσω. *P.* ἠνέμικα. *par.*
præſ. paſſ. ἀνεμιζόμενος ventis agitatus, *Iac.* 1.
v. 6.

Ἄνεμος ου ὁ ventus, *Matth.* 14. 24.

Ἀνεμοφθορία ας ἡ *ſemen quod ventus perdit.*

Ἀνεμόφθορος ου ὁ a vento corruptus.

Ἀνεμπόδιστος ου ὁ non impeditus, liber.

Ἀνένδεκτον ου τὸ quod fieri nequit, *idem quod ἀδύ-*
νατον. ἐνδέχεται fieri poteſt. Th. δέχομαι, Luc. 17. 1.

Ἀνεξέλεγκτος ου ὁ *qui refutari & coargui non po-*
teſt.

Ἀνεξερεύνητος ου ὁ ἡ imperſcrutabilis, *Rom.* 11. 33.
ex α priv. & ἐξερεύνητος indagatus, à verbo
ἐξερευνάω ῶ perſcrutor. F. ήσω. *P.* ἐξηρεύνηκα. *P.*
paſſ. ἐξηρεύνημαι. *Th.* ἐρευνάω.

Ἀνεξικακία ας ἡ tolerantia malorum, clementia,
patientia.

Ἀνεξίκακος ου ὁ ἡ tolerans malorum, 2 *Tim.* 2. 24.
ex ἀνέχομαι. F. ἀνέξομαι tolero & κακὸν ma-
lum.

Ἀνεξιχνίαστος ου ὁ ἡ imperveſtigabilis, *Rom.* 11. 33.
ex α priv. & ἐξιχνίαστος perveſtigabilis, à ver-
bo ἐξιχνιάζω inveſtigo. F. άσω. *P.* ἐξιχνίακα. *Th.*
ἴχνος εος τὸ veſtigium.

Ἀνεπαίσχυντος ου ὁ ἡ inverecundus, impudens,
2 *Tim.* 2. 15. *componitur ex α priv. & ἐπαί-*
σχυντος, quod non eſt uſitatum, à verbo ἐπαι-
σχύνομαι erubeſco.

Ἀνεπίληπτος ου ὁ ἡ inculpatus, irreprehenſus,
1 *Tim*

1 *Tim.* 3.2. *ex* α *priv.* & ἐπίληπτος *reprehenſus: item morbo comitiali correptus, ab* ἐπιλαμβάνομαι *apprehendo. item reprehendo, emendo.*

ἐπιστρέφω averto.

νέρχομαι ſubeo, redeo. *F.* ἀνελεύσομαι. *aor.* 2. ἀνῆλθον, *Ioan.* 6. 3.

νεσις εως ἡ relaxatio, 2 *Cor.* 2. 12. *à verbo* ἀνίημι *remitto. F.* ήσω. *P.* ἀνεῖκα. *a.* 1. *act.* ἀνῆκα. *P. paſſ.* ἀνεῖμαι σαι ται. *Derivatur à* 2. *perſ.* ἀνεῖσαι *ſublato iota & mutato* αι *in* ις, *ſicut ab* ἀφεῖσαι ἄφεσις.

νετάζω inquiro, quæſtioni ſubjicio, *Act.* 22. 29. *F.* άσω. *P.* ἀνήτακα. *ex* ἀνὰ & ἐτάζω *examino.*

νευ, *adv.* ſine, abſque, *regit Genitivum.*

νεύθετος ου ὁ ἡ non-appoſitus a, *Act.* 27. 12. *ex* α *priv.* & εὔθετος *bene poſitus, ex* εὖ *benè &* θετὸς *poſitus. Th.* τίθημι.

νευρίσκω invenio. *F.* ἀνευρήσω. *P.* ἀνεύρηκα. *a.* 2. ἀνεῦρον ες ε *inveni, Luc.* 2. 16.

νέχομαι tolero. *imperf.* ἀνειχόμην ου ετο, 2 *Cor.* 11. 1. & *cum gemino augmento* ἠνειχόμην ου ετο, 2 *Cor.* 11. 4. *F.* ἀνέξομαι, *Marc.* 9. 19. *a.* 2. *med.* ἠνεσχόμην ου ετο, *Act.* 18. *v.* 14. *toleravi.*

νέχω conſurgo, tueor. *F.* έξω.

νεψιὸς οῦ ὁ *filius fratris mei vel ſororis, nepos ſororis vel nepos ex fratre,* conſobrinus, patruelis, *Col.* 4. 10. ἀνεψιὰ ᾶς ἡ *conſobrina. forte ab* ἐψία ας ἡ *colloquium, quod eſt ab* ἕπω, *quod patrueles inter ſe ſint familiares.*

Ἄνηθον ου τὸ *herbæ genus.* Anethum. *Belg.* dillet *Matth.* 23. 23.

Ἀνήκεστος ου ὁ ἡ *deploratus.*

Ἀνήκοος ου ὁ ἡ *qui non audit.*

Ἀνήκω convenio. *F.* ἀνήξω. *imperf. vel aoriſt.* 2. ἀνῆκον, *Col.* 3. 18.

Ἀνήλατος ου ὁ indomitus, contumax.

Ἀνη-

Ἀνήμερος ου ὁ ἡ immitis. *ex α priv.* & ἥμερος *mitis, 2 Tim.* 3. 3.

Ἀνὴρ ὁ vir ἀνδρὸς ἀνδρὶ ἄνδρα ὦ ἄνερ. *pl.* ἄνδρες ἀνδρῶν ἀνδράσι ἄνδρας.

Ἀνθέμιον ου τὸ *herba quædam.*

Ἀνθέω floreo. *F.* ἀνθήσω. P. ἤνθηκα.

Ἀνθίστημι reſiſto. *F.* ἀντιστήσω. P. ἀνθέστηκα, *Rom.* 9. *v.* 19. *a.* 1. ἀντέστησα. *a.* 2. ἀντέστην, Gal. 2. 11. *præſ. paſſ.* ἀνθίσταμαι *reſiſto, imperf.* ἀνθιστάμην ασο ατο, *Act.* 13. 8. *cum Dat. ex* ἀντὶ & ἵστημι.

Ἀνθομολογέομαι οῦμαι viciſſim confiteor, *ex* ἀντὶ & ὁμολογέω. *imperf.* ἀνθωμολογεόμην ούμην, έου, οῦ, έετο εῖτο. *F.* ἀνθομολογήσομαι. *P.* ἀνθωμολόγημαι, *Luc.* 2. 38.

Ἀνθομολογέω ῶ *idem.*

Ἀνθομολόγησις εως ἡ confeſſio.

Ἄνθος εος τὸ flos. παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι, *quod ſurſum tendat, dum creſcit, Iac.* 1. *v.* 10, 11.

Ἀνθρακιὰ ᾶς ἡ acervus prunarum. *pruna eſt carbo ardens, Ioan.* 18. 18.

Ἄνθραξ ακος ὁ carbo, carbunculus, *Gen.* 2. 12. *Rom.* 12. 20.

Ἀνθρωπάρεσκος ου ὁ ἡ *qui vel quæ auram popularem captat, ad verbum,* homini placens, ἀρέσκω *placeo,* Col. 3. 22.

Ἀνθρώπινος η ον humanus a um, *Rom.* 6. 19.

Ἀνθρωποκτόνος ου ὁ ἡ homicida. κτείνω *occido, in præt. med.* ἔκτονα, *Ioan.* 8. 44.

Ἄνθρωπος ου ὁ ἡ homo. *q. d.* ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε *attentè conſiderans, quæ vidit.* ἀναθρέω *eſt ex* ἀνὰ & ἀθρέω *conſidero.* ὄπωπα *eſt præt. med. Atticum pro* ὦπα *ab* ὄπτομαι *video, vel q.* ἄνω τρέπων ὦπα *ſurſum vertens faciem.* ὢψ ὠπὸς ὁ *vultus. per Hebraiſmum vertitur* aliquis, quidam, *Marc.* 14. 13. unuſquiſque, 1 *Cor.* 11. 28.

Ἀνθυ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀνθυπατεύω proconſul ſum. *F.* εύσω. *P.* ἀνθυπά-
τευκα.

Ἀνθύπατος ου ὁ proconſul, proprætor, *Act.* 13. 7.
ex ἀντὶ *pro, vice, &* ὕπατος ου ὁ *conſul. dicitur*
*ὕ*πατος *pro* ὑπέρτατος, *h. e.* ſummus *per ſyn-*
copen trium literar. ε ρ τ. *Th.* ὑπέρ.

Ἀνθυφαιρέω ſubduco, *ex proportione ſubduco, Le-*
vit. 27. 18.

Ἀνθ᾽ ὧν quapropter *ex* ἀντὶ *&* ὃ, *Luc.* 12. 3.

Ἀνίατος ου ὁ ἡ inſanabilis.

Ἀνιερόω ῶ ſacrifico. *F.* ἀνιερώσω. *P.* ἀνιέρωκα.

Ἀνίημι relaxo, remitto. *F.* ἀνήσω. *P.* ἀνῆκα. *a.* 2.
act. ἀνῆν. *ſubj. a.* 2. *act.* ἀνῶ *deſeram, Hebr.* 13.
v. 5. *part. præſ.* ἀνιεὶς ἀνιέντος ὁ *part. aor.* 2.
ἀνεὶς ἕντος ὁ. *aor.* 1. *paſſ.* ἀνέθην ης η *laxatus*
fui.

Ἀνίκητος ου ὁ inſuperabilis, invictus.

Ἀνίλεως ω ὁ ἡ immiſericors, *Iacob.* 2. 13. *ex* α
priv. & ἵλαος ου ὁ ἡ *propitius. Attice* ἵλεως
ω ὁ ἡ, *idem. Th.* ἱλάω *vel* ἵλημι *ſum propi-*
tius.

Ἀνίπταμαι avolo, ſubvolo.

Ἄνιπτος ου ὁ ἡ illotus, *Matth.* 15. 20. *ex* α *priv.*
& νίπτω *lavo:*

Ἀνίστημι excito, ſtatuo, conſtituo, *iterum vel*
ſurſum erigo, ſive ſtare facio. ex ἀνὰ *rurſus vel*
ſurſum, & ἵστημι *ſtare facio,* ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου *conſtituo fœdus meum, Geneſ.* 9. *v.* 9.
verſu autem 11. *dicitur* ἵστημι. *F.* ἀναστήσω *re-*
ſuſcitabo, excitabo, Matth. 22. 24. *P.* ἀνέστηκα.
a. 1. *act.* ἀνέστησα *excitavi. a.*2. *act.* ἀνέστην *re-*
ſurrexi. aor. 2. *imperat.* ἀνάστα *&* ἀνάστηθι *ſine*
apocope, reſurge. aor. 2. ἀναστῶ. *a.* 2. *infin.* ἀνα-
στῆναι. *part. aor.* 2. ἀναστὰς ᾶσα άν. *præſ. med.*
ἀνίσταμαι *reſurgo, Hebr.* 7. 11, 15. *F.* 1. *med.*
ἀναστήσομαι *reſurgam, Matth.* 20. 19.

Ἄνισχυς ὁ ἡ υος infirmus, invalidus.

Ἀνοησία ας ἡ ruditas, inſipientia.

Ἀνόητος ου ὁ ἡ demens, *Gal.* 3. *v.* 1. *ex* α *priv.* *&* νοητὸς ἡ ὸν *ſub intelligentiam cadens.* νοητικὸς *vi intelligendi præditus. à verbo* νοέω ῶ *mente agito.*

Ἄνοια ας ἡ amentia, 2 *Tim.* 3. 9. *ab adj.* ἄνοος ου, *vide paulò poſt in* ἄνους.

Ἀνοιγμα τος τὸ oſtium.

Ἀνοίγω aperio. *F.* ἀνοίξω. *P.* ἀνέῳχα. *Atticè (pro* ἀνῷχα) *aor.* 1. *act.* ἀνέῳξα *&* ἤνοιξα. *a.* 1. *act. infin.* ἀνοῖξαι. *P. paſſ.* ἀνέῳγμαι *&* ἠνέῳγμαι *duplici augmento (confer ſuprà* ἀνέχομαι). *a.* 1. *paſſ.* ἀνεῴχθην, *Actor.* 16. *v.* 26. 3. *pl. aor.* 1. *paſſiv.* ἀνεῴχθησαν, *Matth.* 27. *v.* 52. ἠνεῴχθην, *Apoc.* 20. 12. *aor.* 2. *paſſ.* ἠνοίγην, *Apoc.* 15. 5. *Fut.* 2. *paſſiv.* ἀνοιγήσομαι. *præt. med.* ἀνέῳγα *part. præt. med.* ἀνεῳγὼς ότος ὁ *apertus, Ioan.* 1. *verſ.* 52.

Ἀνοικοδομέω ῶ reſtauro. *F.* ἀνοικοδομήσω, *Act.* 15. *v.* 16. *P.* ἀνῳκοδόμηκα.

Ἀνομβρέω *more imbris* effundo. *F.* ήσω. *P.* ἠνόμβρηκα. *a.* 1. ἠνόμβρησα.

Ἀνομέω legem tranſgredior, iniquè ago. *F.* ήσω. *P.* ἠνόμηκα.

Ἀνόμημα ατος τὸ flagitium.

Ἀνομία ας ἡ *propriè* diſcrepantia à lege. *iniquitas*, 1 *Ioan.* 3. 4.

Ἄνομος ου ὁ ἡ iniquus a, ſceleratus. *ex* α *priv.* *&* νόμος ου ὁ *lex; quaſi dicas, exlex, Marc.* 15. *v.* 28.

Ἀνόμως, *adv.* ſine lege, *Rom.* 2. 12.

Ἀνόνητος ου ὁ ἡ inutilis, *injucundus, expers.*

Ἀνορθόω ῶ ſurrigo. *quaſi ſurſum erigo*, rurſus erigo. *F.* ώσω. *P.* ἀνώρθωκα. *a.* 1. *act.* ἀνώρθωσα. *a.* 1. *imper. act.* ἀνόρθωσον άτω. *aor.* 1. *paſſ.*

ἀνωρ

Ἀνωρθώθην. ex ἀνὰ pro ἄνω ſurſum, & ὀρθόω ῶ erigo. vide infrà ὀρθὸς, Luc. 13. 13.

Ἀνορύσσω refodio. F. ξω. P. ἀνώρυχα.

Ἀνόσιος ὁ ἡ propriè non ſanctus. item ſceleſtus, Comp. ἀνοσιώτερος ſuperl. ἀνοσιώτατος, 2 Machab. 8. v. 32. nefarius a. ex α priv. & ὅσιος ſanctus.

Ἄνους contractè, ab ἄνοος ὁ ἡ adj. amens. ex α priv. & νόος νοῦς mens.

Ἀνοχὴ ῆς ἡ tolerantia. ab ἀνέχομαι, Rom. 2. 4.

Ἀνταγωνίζομαι decerto, propriè in certamine me alii appono, repugno. F. ίσομαι. P. ἀντηγώνισμαι. A. 1. med. ἀντηγωνισάμην, Hebr. 12. 4.

Ἀντακούω contra audio, obaudio. F. ούσω. P. ἀντήκηκα.

Ἀντάλλαγμα τος τὸ compenſatio, Matth. 16. 26. [illegible] themate

Ἀνταλλάττω muto. F. ξω. P. ἀντήλλαχα.

Ἀντάμειψις εως ἡ compenſatio.

Ἀνταναιρέω viciſſim aufero.

Ἀνταναίρω contra deſtruo, demolior.

Ἀνταναπληρόω ῶ viciſſim expleo, Col. 1. 24. F. ώσω. P. ἀνταναπεπλήρωκα.

Ἀνταποδίδωμι retribuo, viciſſim reddo. F. ἀνταποδώσω. P. ἀνταποδέδωκα. a. 2. ἀνταπέδων. a. 2. act. infin. ἀνταποδοῦναι. præſ. paſſ. ἀνταποδίδομαι. a. 1. paſſ. ἀνταπεδόθην. F. 1. paſſ. ἀνταποδοθήσομαι, Rom. 11. 35.

Ἀνταπόδομα τος τὸ retributio, Luc. 14. 12.

Ἀνταπόδοσις εως ἡ merces, Col. 3. 24.

Ἀνταποθνήσκω propter aliquid morior, ideo morior.

Ἀνταποκρίνομαι obloquor, reſponſo. item ex adverſo reſpondeo, Luc. 14. 6. a. 1. paſſ. ἀνταπεκρίθην. F. 1. paſſ. ἀνταποκριθήσομαι. a. 1. paſſ. infin. ἀνταποκριθῆναι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀνταπόκρισις εως ἡ reſponſio mutua.

Ἀνταποστέλλω remitto.

Ἀνταποτίω retribuo, rependo. *F.* σω. *P.* ἀνταπότικα.

Ἀντειπεῖν, *Luc.* 21. 15. *a.* 2. *infin. act.* contradicere. *à verbo* ἀντέπω. *a.* 2. ἀντεῖπον. *a.* 1. ἀντεῖπα. *Th.* ἔπω.

Ἀντείρω *vel* ἀντέρω, *futurum* ἀντερῶ *uſitatius*, obloquor.

Ἀντερείδω inhæreo. *F.* ἀντερείσω. *P.* ἀντήρεικα.

Ἀντέχομαι adhæreo, ſublevo, *cum Genit.* 1 *Theſſ.* 5. 14. *imperf.* ἀντειχόμην. *F.* ἀνθέξομαι ἡ εται *adhærebo, Matth.* 6. 24.

Ἀντέχω reſiſto. *F.* ἀνθέξω. *P.* ἀντέσχηκα. *componitur ex* ἀντὶ *contra &* ἔχω *habeo, teneo.*

Ἀντηχέω contra reſono. *F.* ήσω. *P.* ἀντήχηκα.

Ἀντὶ pro, vice, *præpoſ. cum Genit.* ἀνθ᾽ ὧν *propterea quod. Plura lege in Lexico N. Teſt.*

Ἀντιβάλλω *propriè* viciſſim jacio, *ut quum duo pilâ luſitant. item per Metaph.* ſermonem cum aliquo cædo, confero, *ubi alter alteri objicere ſolet ſua dubia, ſcrupulos ſuos, & proinde* ἀντιβάλλειν λόγους, *Luc.* 24. 17. *idem eſt quod* συζητεῖν. *F.* ἀντιβαλῶ. *P.* ἀντιβέβληκα.

Ἀντίγραφον ου τὸ exemplar, reſcriptum, exemplum.

Ἀντιγράφω reſcribo. *Fut.* ψω. *P.* ἀντιγέγραφα.

Ἀντιδιατιθέμενος ου ὁ contrario animo affectus *part. præſ. paſſ. à verbo* ἀντιδιατίθημι *ex* ἀντὶ *&* διατίθημι *diſpono, q. d.* contrariè diſpoſitus, 2 *Tim.* 2. 25.

Ἀντιδικέω ad cauſam occurro, judicio me ſiſto, ago adverſarium. *F.* ήσω. *P.* ἀντιδεδίκηκα.

Ἀντίδικος ου ὁ adverſarius, 1 *Petr.* 5. 8. *Them.* δίκη *jus.*

Ἀντίζηλος ου ὁ ἡ æmulus, zelotypus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀντίθεσις εως ἡ oppoſitio. à verbo *ἀντιτίθημι op-pono. Fut. ἀντιθήσω. P. ἀντιτέθεικα, 1 Timoth.* 6. 20.

Ἀντικαθίζω loco alicujus colloco.

Ἀντικαθίστημι reſiſto. *verbum decompoſitum ex ἀντὶ & κατὰ & ἵστημι, Hebr.* 12. 4.

Ἀντικαλέω ῶ viciſſim invito. *Futur. ἀντικαλήσω, Luc.* 14. 12. *Præt. ἀντικέκληκα. aor.* 1. *ἀντεκάλεσα.*

Ἀντικαταλλάττω comparo. *verbum decompoſitum ex ἀντὶ, κατὰ & ἀλλάττω.*

Ἀντίκειμαι opponor. *F. ἀντικείσομαι, caret præt. præſ. infin. ἀντικεῖσθαι.*

Ἀντικείμενος ου ὁ *part. præſ.* (1 *Tim.* 5.14.) adverſarius. *ex ἀντὶ in compoſitis plerumque contra, & κεῖμαι jaceo, poſitus ſum.*

Ἀντικρίνομαι judicio contendo contra aliquem.

Ἀντικρὺ & ἄντικρυς è regione, *cum Gen. adv. Th. ἀντὶ, Actor.* 20. 15.

Ἀντιλαμβάνω viciſſim accipio. *ἀντιλαμβάνομαι* ſuſcipio. *propriè lapſum, proſtratum aut ruiturum erigo, libero, juvo, cum Genit. Luc.* 1. 54. opitulor, *Actor.* 20. 35. *aor.* 2. *med. ἀντελαβόμην.*

Ἀντιλάμπω reſplendeo, *componitur ex ἀντὶ contra & λάμπω ſplendeo.*

Ἀντιλέγω contradico, *imperf. ἀντέλεγον. F. ἀντιλέξω. P. ἀντιλέλεχα. præt. med. ἀντιλέλογα. cum Dat. præſ. paſſ. ἀντιλέγομαι. mihi contradicitur, Actor.* 28. 22. *Luc.* 2. 34.

Ἀντιλήπτωρ ορος ὁ defenſor.

Ἀντίληψις εως ἡ opitulatio, ſubſidium, 1 *Cor.* 12. v. 28.

Ἀντιλίβανος *mons Libano oppoſitus.*

Ἀντιλογία ας ἡ contradictio, *Hebr.* 6. 16.

Ἀντιλοιδορέω ῶ convicium regero. *Imperf. ἀντελοιδό-*

λοιδόρεον ȣν. F. ήσω. P. ἀντιλελοιδόρηκα. Th. λοίδορος ȣ ὁ conviciator, 1 Petr. 2. 23.

Ἀντίλυτρον ȣ τὸ redemptionis pretium. idem quod λύτρον ȣ τὸ, à Th. λύω ſolvo.

Ἀντιμαρτυρέω contrarium teſtor. Fut. ήσω. P. ηκα. compoſ. ex ἀντὶ & μαρτυρέω.

Ἀντιμάχομαι repugno. F. ἀντιμαχήσομαι & ἀντιμαχέσομαι.

Ἀντιμετρέω ῶ viciſſim metior, rependo. F. ήσω. P. ἀντιμεμέτρηκα. a. 1. ἀντεμέτρησα. præſ. paſſ. ἀντιμετρέομαι ȣμαι viciſſim menſuror. F. 1. paſſ. ἀντιμετρηθήσομαι, Luc. 6. 38. Them. μέτρον ȣ τὸ menſura.

Ἀντιμισθία ας ἡ compenſatio, remuneratio, merces meritis reſpondens. μισθὸς ȣ ὁ merces, Rom. 1. 27.

Ἀντίον ȣ τὸ liciatorium.

Ἀντίπαλος ȣ ὁ ἡ adverſarius in lucta.

Ἀντιπαράγω retribuo, reſiſto. F. ξω. P. ἀντιπαρῆχα.

Ἀντιπαρέρχομαι ex adverſo prætereo. F. ἀντιπαρελεύσομαι. a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον, Luc. 10. 31.

Ἀντιπέραν, adv. è regione, cum Genit. q. d. ex oppoſitâ ripâ. ex ἀντὶ & πέραν ultra, Luc. 8. 26.

Ἀντιπεριβάλλω ex adverſo cingo.

Ἀντιπίπτω obnitor. F. ἀντιπτώσω. P. ἀντιπέπτωκα, Actor. 7. 51.

Ἀντιποιέω contra facio. item altercor. F. ήσω. P. ἀντιπεποίηκα.

Ἀντιπολεμέω.

Ἀντιπράττω repugno. F. ξω. P. ἀντιπέπραχα.

Ἀντιπρόσωποι οἱ contrariis frontibus ſemet aſpicientes.

Ἀντίπτωμα ατος τὸ ruina.

Ἀντίῤῥησις εως ἡ contradictio, altercatio, controverſia.

Ἀντι-

Ἀντιστήριγμα ατος τὸ fulcimentum, *Pſalm.* 17.

Ἀντιστρατεύομαι repugno. *F.* εύσομαι. *P.* ἀντεστρά-τευμαι, *Rom.* 7. 23.

Ἀντιτάσσομαι *verb. med. propriè* ordini me oppono, *obedire recuſo. item* reſiſto *tanquam miles militi in acie inſtructa cum Dat. F.* ἀντιτάξομαι. *P.* ἀντιτέταγμαι, *Rom.* 13. 2.

Ἀντιτάσσω contra aciem ſtruο. *F.* ξω. *P.* χα.

Ἀντιτίθημι *reſiſto, retribuo, ex adverſo ſtatuo, loco alterius pono, oppono. F.* ήσω. *P.* ἀντιτέθεικα.

Ἀντίτυπον ου τὸ typus alii typo reſpondens, 1 *Petr.* 3. *v.* 21.

Ἀντιφωνέω *contra clamo. Fut.* ήσω. *P.* ἀντιπεφώνηκα.

Ἀντίχριστος ου ὁ Antichriſtus, Chriſti adverſarius, *qui ſe Chriſto e regione opponit,* 1 *Ioan* 2. 18.

Ἀντλέω ῶ haurio. *F.* ήσω. *P.* ἤντληκα. *a.* 1. ἤντλησα. *a.* 1. *imperat.* ἄντλησον ἄτω. *a.* 1. *infin.* ἀντλῆσαι. *Th.* ἄντλος ου ὁ *ſentina, Ioan.* 2. 8.

Ἄντλημα ατος τὸ hauſtrum, *vas ad hauriendum aptum, Ioan.* 4. 11.

Ἀντοφθαλμέω ῶ *cum Dat.* obnitor, obluctor. *F.* ήσω. *P.* ἀντωφθάλμηκα, *Act.* 27. 15.

Ἄντρον ου τὸ antrum. *cuniculi, item atramentarium.*

Ἀντρώδης antris plenus.

Ἄνυδρος ου ὁ ἡ aridus, aquâ carens. *q.d.* ἄνευ ὕδατος *ſine aqua. ex* α *priv.* & ὕδωρ ατος τὸ *aqua, Matth.* 12. 43.

Ἀνυπαρξία ας ἡ eſſentiæ privatio, interitus.

Ἀνυπόδητος diſcalceatus, *qui pedibus nudis eſt.*

Ἀνυπόκριτος ου ὁ ἡ minimè ſimulatus, non fucatus, *Rom.* 12.9. *ex* α *priv.* & ὑπόκριτος *quod non eſt uſitatum, à verbo* ὑποκρίνομαι *ſimulo.* ὑποκριτὴς ου ὁ *ſimulator.*

Ἀνυπονόητος non ſuſpicans, improviſus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀνυπόστατος ου ὁ ἡ *qui* non poteſt ſubſiſtere.

Ἀνυπότακτος ου ὁ ἡ refractarius, 1 *Tim.* 1. 9. *ex α*
priv. & ὑπότακτος ου ὁ ἡ *ſubjectus*, *ab* ὑπο-
τάσσω *ſubjicio.*

Ἀνυψόω erigo, ſublevo, *compoſ. ab.* ἄνω *ſurſum*
& ὑψόω *extollo. F.* ώσω. P. ἀνύψωκα.

Ἄνω ſurſum, *adv.* ὁ ἄνω *ſc.* ὢν *ſupernus.* ἡ ἄνω *ſc.*
οὖσα *ſuperna.* τὰ ἄνω *ſc.* ὄντα *quæ ſurſum ſunt*
comparat. ἀνώτερον *ſuperius, altius.*

Ἀνώγεον ου τὸ cœnaculum. & *Atticè* ἀνώγεων ω τὸ
ſcribitur etiam ἀνώγαιον, *q. d.* ἄνω τῆς γῆς *ſupr*
terram, Marc. 14. 15.

Ἄνωθεν, *adv. propriè* ſupernè, *item* è cœlo, *Ioan*
3. 31. *denuò, Ioan.* 3. 3. ἐκ τοῦ ἄνωθεν (*ſcil.* μερῶν
a ſummo, *Matth.* 27. 51. ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω
à ſummo uſque ad imum, *Act.* 26. 5. *jam ind*
à majoribus, Gal. 4. 9. πάλιν ἄνωθεν ad ſuperio
ra regreſſi.

Ἀνώνυμος ου ὁ ἡ expers nominis. *item obſcurus*
ex α priv. & ὄνομα *vel* ὄνυμα τος τὸ *nomen.*

Ἀνωτερικὸς ἡ ὸν ſuperior us. *ex* ἄνω *eſt* ἀνώτερος
& *hinc* ἀνωτερικὸς, *Actor.* 19. 1.

Ἀνωφελὴς έος ὁ ἡ inutilis, *Tit.* 3 9. *ex α priv*
& ὄφελος εος τὸ *utilitas*, *quod eſt ab* ὀφέλλ
augeo.

Ἀξίνη ης ἡ ſecuris, *Matth.* 3. *verſ.* 10. *German*
ein axt/ ein beil. *ab* ἄγω ἄγνυμι τὸ κλάω *frango*
F. ἄξω.

Ἀξιόπιστος ου ὁ ἡ fide dignus. *ab* ἄξιος α ον *dignu*
& πίστις εως ἡ *fides.*

Ἄξιος α ον dignus a um. *cum Genit.* παρὰ τ
ἄγειν *pendere, propriè dicitur de eo quod æquali*
eſt ponderis & *momenti. quæ enim præponde*
rant lancem attrahunt. par, *Rom.* 8. 18.

Ἀξιόω ῶ dignor *cum Genitiv.* 2 *Theſſal.* 1. *v.* 11
æquum cenſeo, Actor. 15. 38. *imperf.* ἠξίουν
Fut

Fut. ἀξιώσω. P. ἠξίωκα. a. 1. act. ἠξίωσα: a. 1. act. ſubj. ἀξιώσω. ῃς ῃ præſ. paſſ. ἀξιόομαι ῦμαι dignus cenſeor, 1 Timoth. 5. verſ. 17. διπλῆς τιμῆς ἀξιέσθωσαν (3. plur. præſ. paſſ. imperat.) duplici honore digni cenſentur. præt. paſſ. ἠξίωμαι, Hebr. 3. 3. a. 1. paſſ. ἠξιώθην. F. 1. paſſ. ἀξιωθήσομαι, Hebr. 10. 29.

Ἀξίωμα ατος τὸ dignitas, pronunciatum.

Ἀξίως digne, adverb. cum Genit. ab ἄγω pendo, Eph. 4. 1.

Ἀοίκητος ὁ ἡ inhabitabilis, incultus.

Ἀορασία ας ἡ cæcitas. ex α priv. & ὅρασις viſio.

Ἀόρατος ὁ ἡ inviſibilis, 1 Tim. 1. 17. ex α priv. & ὁρατὸς ἡ ὸν viſibilis. Th. ὁράω ῶ.

Ἀορία ας ἡ tenebræ. ab α priv. & ὁράω, Eſ. 59. 9. Aliàs editur ἐν σκότει.

Ἀόχλητος ὁ ἡ tranquillus, quietus.

Ἀπαγγελία ας ἡ renunciatio.

Ἀπαγγέλλω renuncio. Fut. ἀπαγγελῶ. aor. 1. act. ἀπήγγειλα. aor. 1. act. imper. ἀπάγγειλον ἀτω 2. pl. ἀπαγγείλατε renunciate, Luc. 7. 22. a. 1. infin. ἀπαγγεῖλαι.

Ἀπαγέλλω expono. F. λῶ. P. ἀπήγελκα.

Ἀπαγορεύω denego, interdico. F. εύσω. aor. 2. ἀπεῖπον.

Ἀπάγχω ſtrangulo, ſuffoco, fauces conſtringo. F. ἀπάγξω. P. ἀπῆγχα. præſ. paſſ. ἀπάγχομαι. ſtrangulor vel ſtrangulo me. F. 1. med. ἀπάγξομαι. aor. 1. med. ἀπηγξάμην ω ατο, Matth. 27. 5. Th. ἄγχω. ſtrangulo. F. ἄγξω. P. ἦγχα. a. 1. ἦγξα.

Ἀπάγω abduco, duco, Matth. 7. 14. F. ἀπάξω. P. ἀπῆχα. a. 2. ἀπῆγον & Attic. ἀπήγαγον. a. 1. imperat. ἀπάγαγε. part. a. 2. ἀπαγαγὼν όντος ὁ præſ. paſſ. ἀπάγομαι abripior, 1 Cor. 12. 2. P. paſſ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ἀπῆγμαι, ἀπῆξαι, ἀπῆκται. a. 1. *paſſ.* ἀπήχθην, *Act.* 12. 19. ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι (*a.* 1. *paſſ. infin.*) *juſſit eos ad ſupplicium rapi.*

Ἀπαγωγὴ ῆς ἡ inductio, deductio.

Ἀπαιδευσία ας ἡ procacitas linguæ, inſcitia.

Ἀπαίδευτος ου ὁ ἡ ineruditus, illiteratus, 2 *Tim.* 2. *v.* 23. *ex* α *priv.* & παιδευτὸς *eruditus, à verbo* παιδεύω *erudio.*

Ἀπαίρω tollo. *F.* ἀπαρῶ. *P.* ἀπῆρκα. *aor.* 1. *act.* ἀπῆρα. *a.* 1. *act. imperat.* ἆπαρον άτω. *a.* 1. *infin.* ἆπαραι. *præſ. paſſ.* ἀπαίρομαι tollor. *præt. paſſ.* ἀπῆρμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἀπήρθην. *a.* 1. *ſubj.* ἀπαρθῶ ῆς ῆ ablatus fuero, *Matth.* 9. 15. *ex* ἀπὸ & αἴρω *tollo.*

Ἀπαιτέω ῶ requiro, repeto. *F.* ἀπαιτήσω. *P.* ἀπήτηκα, *Luc.* 6. 30. μὴ ἀπαίτει (2. *ſing. præſ. act. imperat.*) *ne repetito.*

Ἀπαίτησις εως ἡ exactio, repetitio.

Ἀπαλγέω ῶ dedoleo, occalleſco. *F.* ἀπαλγήσω. *P.* ἀπήλγηκα. ἄλγος εος τὸ *dolor.* ἀλγέω *doleo. vide ſuprà, Eph.* 4. 19.

Ἀπαλείφω deleo. *F.* ψω. *P.* ἀπήλειφα & ἀπαλήλιφα.

Ἀπαλλάσσω *vel Atticè* ἀπαλλάττω dimitto, abire jubeo. *item* libero. *F.* άξω. *P.* ἀπήλλαχα. *aor.* 1. ἀπήλλαξα, *Hebr.* 2. 15. καὶ ἀπαλλάξῃ (3. *ſingul. a.* 1. *act. ſubj.*) & *liberos redderet. præſ. paſſ.* ἀπαλλάσσομαι, liberor, *Actor.* 19. 12. *præt. paſſ.* ἀπήλλαγμαι, *Luc.* 12. 58. ἀπηλλάχθαι (*præt. paſſ. infin.*) ἀπ' αὐτοῦ, *ut libereris ab eo.*

Ἀπαλλοτριόω ῶ abalieno. *F.* ώσω. *P.* ἀπηλλοτρίωκα. *præſ. paſſ.* ἀπαλλοτριόομαι οῦμαι abalienor. *P. paſſ.* ἀπηλλοτρίωμαι. *part. præt. paſſ.* ἀπηλλοτριωμένος abalienatus, *Eph.* 2. 12. *ex* ἀπὸ & ἀλλοτριόω *alieno, quod eſt ex* ἀλλότριος *alienus. Th.* ἄλλος *alius.*

Ἀπαλ-

ἀπαλλοτρίωσις εως ἡ abalienatio.

ἀπαλὸς ἡ ὸν tener, mollis, delicatus, *Matt.* 24.32. *q.* ἀφαλὸς *à nomine* ἀφή. *q.d. tactui cedens, mutato* φ *in* π. *vel pro* ἀμαλὸς. μ *&* π *ſunt literæ ejuſdem organi, ideo facile inter ſe mutantur.*

ἀπαλότης ητος ἡ mollities.

ἀπαλύνω mollio, tenerum reddo.

ἀπαναίνομαι recuſo, rejicio. *aoriſt.* 2. ἀπηνηνάμην.

ἀπαναισχυντέω ῶ, inverecundè facio. *F.* ήσω. *P.* ἀπηναισχύντηκα.

ἀπανίστημι pello, ſubmoveo. *componitur ex* ἀπὸ *&* ἀνίστημι.

ἀπαντάω ῶ occurro. *F.* ήσω. *P.* ἀπήντηκα. *ex* ἀπὸ *&* ἀντάω. *Th.* ἄντα *coram, Matth.* 28.9.

ἀπάντημα ατος τὸ occurſus, caſus, eventus.

ἀπάντησις εως ἡ *idem. item* exceptio. *obviam itio,* 1 *Theſſ.* 4.17.

ἅπαξ, *adv.* ſemel, certò, prorſus, *Judæ v.* 5.

ἀπαράβατος ου ὁ ἡ non tranſitorius, perpetuus a, *Hebr.* 7.24. ἀπαράβατος ἱερωσύνη *ſacerdotium perpetuum, quod morte ſacerdotis non interrumpitur. ex* α *priv. &* παραβατὸς *inuſitato à verbo* παραβαίνω *tranſgredior. vide ſuo loco.*

ἀπαραίτητος inevitabilis, inexorabilis, *quod exorando evitari non poteſt.*

ἀπαραιτήτως *quaſi* inexorabiliter.

ἀπαράσημαντος ου ὁ non deſignatus.

ἀπαρασκεύαστος ου ὁ ἡ imparatus a, 2 *Cor.* 9.4. *à* παρασκευάζω *præparo. F.* άσω. *P.* παρεσκεύακα. *præt. paſſ.* παρεσκεύασμαι. παρασκευὴ ῆς ἡ *apparatus. Th.* σκεῦος εος τὸ *vas.*

ἀπαρέσκω diſpliceo. *F.* σω. *P.* κα. *Th.* ἀρέσκω.

ἀπαρνέομαι οῦμαι abnego. *F.* ἀπαρνήσομαι. *Præt.* ἀπήρνημαι. *aor.* 1. *med.* ἀπηρνησάμην. *a.* 1. *med. imperat.* ἀπάρνησαι άσθω, *Luc.* 9.23. *F.* 1. *paſſ.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ἀπαρνηθήσομαι abnegabor, *Luc.* 12.9. *ex* ἀπὸ & ἀρνέομαι ȣ̃μαι *nego.*

Ἀπάρσις εως ἡ profectio, diſceſſus.

Ἀπάρτι, *adv. temporis*, ab hoc tempore, *ex* ἀπὸ & ἄρτι *nunc, modò, q. d.* ἀπὸ τȣ̃ ἄρτι *ſcil.* χρόνȣ, *Apoc.* 14. 13.

Ἀπαρτία ας ἡ perfectio.

Ἀπαρτισμὸς ȣ̃ *idem, Luc.* 14. 28. *ab* ἀπαρτίζω *perficio, perfectum reddo. Fut.* ίσω. *P.* ἀπήρτικα. *P. paſſ.* ἀπήρτισμαι. *Th.* ἄρτιος *perfectus, unde eſt* ἀρτίζω *perficio.*

Ἀπαρχὴ ῆς ἡ *primitiæ,* 1 *Cor.* 15.23. *q.d.* ἀπ' ἀρχῆς *ſcil.* γεννημάτων τῆς γῆς, *de principio frugum, hoc eſt, de primis frugibus, quas Deus ſibi ſicut autori & largitori omnium bonorum voluit conſecrari.*

Ἀπαρχῆς, *adv.* ſtatim, ab initio.

Ἀπάρχομαι primitias ſolvo & decerpo. *Th.* ἄρχομαι *vide infrà.*

Ἅπας ἅπασα ἅπαν omnis e. *ex* α *quod eſt ex* ἅμα *ſimul, unà, &* πᾶς *omnis. in Genit.* ἅπαντος ἁπάσης ἅπαντος, *&c.*

Ἀπατάω ῶ decipio, fallo. ἀπὸ τȣ̃ πάτȣ ἀπάγω *à via abduco. F.* ἀπατήσω. *P.* ἠπάτηκα. *a.* 1. *paſſ.* ἠπατήθην, 1 *Tim.* 2. 14. *part. a.* 1. *paſſ.* ἀπατηθεὶς εῖσα έν. *Thema*

Ἀπάτη ης ἡ impoſtura, fallacia, 2 *Theſſal.* 2. 10. *ex* α *priv. &* πάτος ȣ ὁ *ſemita.*

Ἀπάτησις εως ἡ

Ἀπάτωρ ορος ὁ ſine patre. *ex* α *priv. &* πατὴρ, *Hebr.* 7. 3.

Ἀπαύγασμα τος τὸ, *Hebr.* 1. *verſ.* 3. effulgentia, ſplendor, *ab* ἀπαυγάζω *reſplendeo. Them.* αὐγὴ ῆς ἡ *ſplendor.*

Ἀπείδω video. *F.* είσομαι. *a.* 2. *act.* ἀπεῖδον ες ε. *a.* 2. *act. ſubj.* ἀπίδω ῃς ῃ, *Philip.* 2. 23.

Ἀπεί-

πείθεια ας ἡ contumacia, inobedientia, *Col.* 3.6.

πειθέω ῶ non pareo, incredulus ſum, non credo. *F.* ήσω. *P.* ἠπείθηκα. *aor.* 1. ἠπείθησα) (πιςεύω, *Ioan.* 3. 36.

πειθὴς έος ὁ ἡ contumax, inobediens. *ex* α *priv.* & πείθω *perſuadeo, cui viam virtutis non poſſumus perſuadere, Rom.* 1. 30. γονεῦσιν ἀπειθεῖς, *parentibus non obtemperantes.*

πεικάζω aſſimilo, effingo. *F.* σω. *P.* ἀπείκακα. *Th.* εἰκάζω.

πείκασμα τος τὸ ſimilitudo.

πειλέω ῶ minitor, interminor. *imperf.* ἠπείλεον ουν. *F.* ἀπειλήσω. *P.* ἀπείληκα. *aor.* 1. ἀπείλησα. *præſ. med.* ἀπειλέομαι οῦμαι, *interminor. a.* 1. *med.* ἀπειλησάμην ω ατο. *a.* 1. *med. ſubj.* ἀπειλήσωμαι ῃ ηται. 1. *pl.* ἀπειλησώμεθα *interminemur, Actor.* 4. 17.

πειλὴ ῆς ἡ minæ.

πειμι abſum. *ex* ἀπὸ & εἰμὶ *ſum, Col.* 2. 5. *imperf.* ἄπην *aberam. item a.* 2. *abfui. F.* ἀπέσομαι. *præſ. infin.* ἀπεῖναι. *part. præſ.* ἀπὼν οῦσα ὂν *abſens.*

πειμι *vel* ἀπίημι abeo. *ex* ἀπὸ & εἶμι *vel* ἵημι *eo. F.* ἀπείσω. *a.* 2. ἄπιον. *aor.* 1. *act.* ἀπεῖσα & *Attic.* ἀπήεσα, *Act.* 17. 10. ἀπήεσαν (3. *pl. a.* 1. *act. indic.*) *abiverunt.*

πειπάμην ω ατο abdicavi. *aoriſt.* 1. *med. indic.* 2 *Cor.* 4. 2. ἀπειπάμεθα (1. *pl. a.* 1. *indic.*) τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης *abdicavimus turpitudinis tegumenta. à verbo* ἀπέπω. *Th.* ἔπω.

πειπεῖν *a.* 2. *infin. act.* negare, interdicere, prohibere.

πείραςος ου ὁ ἡ intentatus, qui tentari nequit, *Iac.* 1. 13. *ex* α *priv.* & πειραςὸς *tentatus, à verbo* πειράζω *tento.*

πειρος ου ὁ ἡ rudis, imperitus, *Hebr.* 5. 13. *cum Genit. ex* α *priv.* & πεῖρα ας ἡ *experientia.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀπείργω indè arceo.

Ἀπεκδέχομαι exſpecto, 1 *Cor.* 1. 7. & *Phil.* 3. 20. *F.* ἀπεκδέξομαι. *P.* ἀπεκδέδεγμαι. *aor.* 1. *med.* ἀπεξεδεξάμην.

Ἀπεκδύομαι exuo. *F.* ἀπεκδύσομαι. *aor.* 1. *med.* ἀπεξεδυσάμην. *part. a.* 1. *med.* ἀπεκδυσάμενος ου ὁ *exutus*, *Col.* 3. 9.

Ἀπέκδυσις εως ἡ exutio, *ſi ita liceret loqui*, ipſe exuendi actus, *Col.* 2. 11.

Ἀπέκτασις εως ἡ extenſio.

Ἀπελαύνω abigo, expello, arceo. *Fut.* ἀπελάσω. *a.* 1. *act.* ἀπήλασα, *Act.* 18. 16. *P.* ἀπήλακα. *ex* ἀπὸ & ἐλαύνω *agito.*

Ἀπελεγμὸς οῦ ὁ refutatio, redargutio, probrum, *Actor.* 19. 27. *ab* ἀπελέγχω *redarguo. F.* γξω. *Præt.* ἀπήλεγχα. *præt. paſſ.* ἀπήλεγμαι. *ex* ἀπὸ & ἐλέγχω *arguo. Fut.* γξω. *P.* ἤλεγχα. *aor.* 1. ἤλεγξα.

Ἀπελέκητος ου ὁ ἡ indolatus. *ex* α *priv.* & πελέκητος *à* πέλεκυς *ſecuris.*

Ἀπελεύθερος ου ὁ ἡ libertus, *libertate donatus, liber factus. ex* ἀπὸ & ἐλεύθερος ου ὁ *liber*, frey 1 *Cor.* 7. 22. *Hinc*

Ἀπελευθερόω libero. *F.* ώσω. *P.* ἀπηλευθέρωκα.

Ἀπελπίζω *indè* ſpero, *Luc.* 6. 35. *item* deſpero. *Fut.* ίσω. *P.* ἀπήλπικα. *a.* 1. ἀπήλπισα. *ex* ἀπὸ & ἐλπίζω. *Th.* ἐλπὶς *ſpes.*

Ἀπέναντι coram, è regione, *cum Genit. item* contra, *Actor.* 17. 7. *ex* ἀπὸ & ἔναντι *coram, quod eſt ex* ἐν & ἀντί.

Ἀπεναντίον ex adverſo.

Ἀπενεόω obſtupefacio.

Ἀπένθητος ου ὁ ἡ indefletus & indeploratus.

Ἀπέραντος ου ὁ ἡ infinitus, 1 *Tim.* 1. 4. *ex* α *priv.* & περαντὸς *finitus, quod tamen non eſt uſitatum. à verbo* περαίνω *finio. Futur.* περανῶ.

P. πε-

πεπέρασμαι. *præſ. paſſ.* πεπέραμμαι & *Atti-* πεπέρασμαι. *Them.* πέρας ατος τὸ *terminus,* is.

Ἀ ίδω & ἀπερείδομαι incumbo, inclino, in- tor, affirmo. *Fut.* σω. *P.* ἀπήρεικα & ἀπερή- κα.

Ἀ ικάθαρτος non-circum-mundatus.

Ἀ ασπάστως, abſque ulla diſtractione, 1 *Cor.* 7. 35. *Adv. ab adjectivo* ἀπερίσπαστος ου ὁ ἡ *i vel quæ diſtrahi nequit,* inconcuſſus. *ex* α *iv. &* περίσπαστος, *quod eſt à* περισπάω *diſ- aho. F.* άσω. *P.* περιέσπακα. *P. paſſ.* περιέσπα- σμαι. *ex* περὶ & σπάω *traho.*

Ἀ ρίτμητος ου ὁ ἡ incircumciſus, *Act.* 7. 51. *ex* α *iv. &* περίτμητος *circumciſus, quod eſt à* ριτέμνω *circumcido.*

Ἀ ρχομαι abeo, exeo, diſcedo. *F.* ἀπελεύσομαι, *om.* 15. 28. *aor. 2. act.* ἀπῆλθον ες ε *abivi.* *or. 2. ſubj.* ἀπέλθω ῃς ῃ. *aor. 2. infin.* ἀπελθεῖν. *irt. a. 2. act.* ἀπελθὼν οῦσα ὸν, *Iudæ verſ.* 7. πελθοῦσαι ὀπίσω ſectantes. *præt. med.* ἀπελή- υθα, *Iacob.* 1. 24.

Ἀ χθὴς έος ὁ ἡ infenſus, moleſtus.

Ἀ χθῶς odiosè.

Ἀ χω abeo, abſum, recipio, *Marc.* 14. 41. ἀπέχει *ufficit. Fut.* ἀφέξω. *P.* ἀπέσχηκα. *aor. 2.* ἀπέσχον. *um Accuſ. præſ. med.* ἀπέχομαι *abſtineo. cum enit.*

Ἀ λιώτης ου ὁ *ventus, qui ab oriente verno, id ſt, æquinoctiali venit,* Subſolanus. *Ionicè ſic icitur pro* ἀφηλιώτης.

Ἀ ίμαντος ου ὁ ἡ illæſus.

Ἀ ωνὴς έος ὁ ἡ ſævus, aſper, crudelis.

Ἀ ημι *vide* ἄπειμι.

Ἀ ιον ου τὸ pyrum, fructus pyri.

Ἀ στέω ῶ diffido, non credo. *imperf.* ἠπίστειν ουν, *Luc.*

Luc. 24. 11. *F.* ἀπιστήσω. *P.* ἠπίστηκα. *a.* 1. ἠπίστησα, *Rom.* 3. 3.

Ἀπιστία ας ἡ incredulitas. *item* infirma fides, *Marc.* 9. 24.

Ἄπιστος ου ὁ ἡ incredulus, infidelis, infidus, *Marc.* 9. *v.* 19. ἄπιστον ου τὸ incredibile, *Act.* 26. 8.

Ἄπλαστος ου ὁ ἡ ineffigiatus, informis. *item* intractabilis.

Ἀπληστεύομαι ſum inſatiabilis, ſum avidus. *F.* σομαι. *P.* ἀπλήστευμαι.

Ἀπληστία ας ἡ inſatietas.

Ἄπληστος ου ὁ ἡ inſatiabilis.

Ἁπλόος οῦς ὁ, ἁπλόη ῆ ἡ, ἁπλόον οῦν τὸ ſimplex, *Matth.* 6. 22. *compar.* ἁπλούστερος. *ſuperl.* ἁπλούστατος.

Ἁπλοσύνη ſimplicitas.

Ἁπλότης ητος ἡ ſimplicitas. *opponitur* τῇ προσωποληψίᾳ, *Rom.* 12. 8. candor, *Col.* 3. 22.

Ἁπλῶς, *adv.* ſimpliciter, benignè, *Iac.* 1. 5.

Ἄπνοος ους ου ὁ ἡ nullis flatibus expoſitus, exanimis, *qui reſpirare non poteſt.*

Ἀπὸ *præp. regit ſolum Genit.* à, ab, *Col.* 1. 2. poſt, *Luc.* 2. 36. ante, *per Hebraïſmum Apoc.* 17. 8. *ad formam* τοῦ מִ *confer Prov.* 8. 22, 23. *Eſaiæ* 43. 13. præ *vel* propter, *Actor.* 12. 14. per, *Luc.* 12. *v.* 57. *ponitur pro* ὑπὸ poſt verba paſſiva, *quamvis rariſſimè*, *Marc.* 8. 31. *&* *Luc.* 11. 50, 51. *in una periodo triplicem habet ſignificationem.* Redundat, *Luc.* 15 *v.* 16. *Inſervit* Periphraſi, *Ioan* 21. 2. Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ *ſcil.* ὢν, *h. e.* Καναναῖος *Canenſis. Sic Hebr.* 13. 24. οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, *ſcil.* ὄντες, *Itali.*

Ἀποβαίνω deſcendo, cedo. *F* ἀποβήσομαι, *Luc.* 21. *v.* 13. *P* ἀποβέβηκα. *aor.* 2. ἀπέβην ης η, *Ioan.* 21. *v.* 9. ἀπέβησαν. (3. *pl. a.* 2. *act. indic.*) *part. a.* 2. ἀποβὰς άντος ὁ.

Ἀπο-

Ἀποβάλλω abjicio. *F.* ἀποβαλῶ. *P.* ἀποβέβληκα. *a.* 2. ἀπέβαλον. *a.* 2. *ſubj.* ἀποβάλω *abjecero*, *Hebr.* 10. 35. *P.paſſ.* ἀποβέβλημαι. *P.med.* ἀποβέβολα.

Ἀποβιάζομαι vim affero, viribus ago, propulſo. ἀποβιάσομαι. *P.* ἀποβεβίασμαι.

Ἀπόβλεμμα τος τὸ aſpectus, *vel* oculorum conjectio.

Ἀποβλέπω intueor, reſpicio. *F.* ψω. *P.* ἀποβέβλεφα. *a.* 1. ἀπέβλεψα, *Hebr.* 11. 26.

Ἀπόβλητος ου ὁ ἡ abjiciendus. ἀπόβλητον ου τὸ abjiciendum, 1 *Tim.* 4 *v.* 4. καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον (*n.*) μετ' εὐχαριστίας λαμβανόμενον, *nec quicquam rejiciendum, ſi cum gratiarum actione ſumatur.*

Ἀποβολὴ ῆς ἡ jactura, *Actor.* 27. 22.

Ἀπογαλακτίζω ablacto. *Fut.* ίσω. *P.* ἀπογεγαλάκτικα.

Ἀπογίνομαι abſum, decedo. *item* morior. *Fut.* ἀπογενήσομαι. *P.* ἀπογεγένημαι. *aor.* 2. *med.* ἀπεγενόμην. *part. aor.* 2. *med.* ἀπογενόμενος ου ὁ mortuus, 1 *Petr.* 2. 24.

Ἀπογινώσκω abnuo, non recipio, valere jubeo, *ſtatuo hoc non eſſe faciendum. Item* ſentio & ſtatuo, indico, deſpero. *Fut.* ἀπογνώσομαι. *P.* ἀπέγνωκα.

Ἀπόγονος oriundus, gentilis, filius, poſterior, pronepos, nepos.

Ἀπογραφὴ ῆς ἡ deſcriptio, conſcriptio, *Luc.* 2. 2.

Ἀπογράφω in tabulas refero. *Fut.* ψω. *P. act.* & *med.* ἀπογέγραφα. *præſ.paſſ.* ἀπογράφομαι deſcribor, *cenſeor. item* nomen profiteor ut in tabulas referatur. *Xenoph.pæd.*2.*præt. paſſ.* ἀπογέγραμμαι *conſcriptus fui. a.* 1. *med.* ἀπεγραψάμην, *Luc.*2.*v.*5. ἀπογράψασθαι (*aor.* 1. *med. infinit.*) *ut deſcriberetur.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀποδείκνυμι demonſtro, probo. *part. præſ.* ἀποδεικνὺς αὑτὸν ὁ *præ ſe ferens, 2 Theſſ. 2. 4. præt. paſſ.* ἀποδέδειγμαι. *part. præt. paſſ.* ἀποδεδειγμένος, *Actor. 2. v. 22.* ἄνδρα ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀποδεδειγμένον, *virum à Deo approbatum. hoc eſt, quem verum Meſſiam eſſe Deus demonſtravit. a. 1. act.* ἀπέδειξα, *Act. 25. 7.* ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι (*a. 1. act. infinit.*) *quas criminationes non poterant demonſtrare. h. e. certis & indubitatis argumentis confirmare.*

Ἀπόδειξις εως ἡ demonſtratio, 1 *Cor. 2. 4.*

Ἀποδεκατόω ῶ decimo. *F.* ώσω. *P.* ἀποδεδεκάτωκα, *Matth. 23. 23.*

Ἀπόδεκτος ου ὁ dignus qui admittatur, acceptus, gratus, *idem quod* ἐπαινετὸς ἡ ὸν, 1 *Tim. 2. 3.* τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον, *hoc bonum eſt & acceptum.*

Ἀποδεσμέω vincio, ligo. *F.* ἀποδεσμήσω. *P.* ἀποδεδέσμηκα.

Ἀποδέχομαι excipio, *ſemel* agnoſco, *Actor. 24. 3. F.* ἀποδέξομαι. *P.* ἀποδέδεγμαι. *aor. 1. med.* ἀπεδεξάμην, *Actor. 18. 27.* ἀποδέξασθαι (*a. 1. med. infinit.*) αὐτὸν, *ut exciperent eum. aor. 1. paſſ.* ἀπεδέχθην, *Act. 15. 4.* ἀπεδέχθησαν (*3. pl. a. 1. paſſ. indic.*) ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, *excepti ſunt ab Eccleſia.*

Ἀποδέω adnecto, illigo. *F.* ἀποδήσω & έσω. *a. 1.* ἀπέδησα. *Th.* δέω *ligo, vincio.*

Ἀποδημέω ῶ peregrè proficiſcor. *F.* ήσω. *P.* ἀποδεδήμηκα. *aor. 1.* ἀπεδήμησα, *Luc. 15. v. 13. Marc. 12. 1.*

Ἀπόδημος ου ὁ ἡ peregrè agens, abſens à patria. *ex* ἀπὸ *à, ab, &* δῆμος ου ὁ *populus, Marc. 13. v. 34.*

Ἀποδιαστέλλω divido, arceo, interſepio. *F.* στελῶ. *P.* ἔσταλκα. *Th.* στέλλω.

Ἀπο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀποδιδράσκω refugio. *F.* ἀποδιδράσω. *P.* ἀποδέδρακα.

Ἀποδίδωμι reddo, ſolvo, do, 2 *Tim.* 4. 8. ἀποδώσει *dabit*, *Luc.* 19. 8. *præſ. imper.* ἀποδιδότω, 1 *Cor.* 7. *v.* 3. *præſ. infinit.* ἀποδιδόειν ȣ̃ν, Apocal. 22. *v.* 2. *pro* ἀποδιδόναι, *quod legitur* 1 *Tim.* 5. 4. ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις, *mutuam vicem rependere parentibus. idem quod* ἀντιπελαργεῖν. *part. præſ.* ἀποδιδȣ̀ς ὄντος ὁ, *Rom.* 12. 17. μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακȣ̃ ἀποδιδόντες. *imperf. Actor.* 4. *v.* 33. ἀπεδίδȣν (3. *pl. pro* ἀπεδίδοσαν) *reddebant. F.* ἀποδώσω, *Matth.* 18. 29. ἀποδέδωκα. *aor.* 1. ἀπέδωκα. *aor.* 2. ἀπέδων ... ω. *a.* 2. *imper.* ἀπόδος *ſolve*, *Matth.* 20. 8. *pl.* ἀπόδοτε *reddite. aor.* 2. *opt.* ἀποδῴην ης η *Attice*, 2 *Tim.* 4. 14. *aor.* 2. *ſubj.* ἀποδῶ ῷς ῷ. *a.* 2. *infin.* ἀποδȣ̃ναι. *part. a.* 2. ἀποδȣ̀ς ὄντος ὁ. *Præt. paſſ.* ἀποδέδομαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀπεδόθην. *a.* 1. *paſſ. infin.* ἀποδοθῆναι *venundari. aor.* 2. *med.* ἀπεδόμην ȣ ετο *vendidi*, *Act.* 7. 9.

Ἀποδιορίζω ſegrego. *Fut.* ίσω. *Præt.* ἀποδιώρικα. *ex* ἀπὸ διὰ *&* ὁρίζω, *Iud. v.* 19. *Th.* ὅρος *terminus.*

Ἀποδιώκω fugo, perſequor. *F.* ἀποδιώξω. *aor.* 1. ἀπεδίωξα. *Th.* διώκω.

Ἀποδοκιμάζω reprobo. *F.* άσω. *P.* ἀποδεδοκίμακα. *a.* 1. ἀπεδοκίμασα. *præt. paſſ.* ἀποδεδοκίμασμαι, 1 *Petr.* 2. 4. *a.* 1. *paſſ.* ἀπεδοκιμάσθην. *a.* 1. *infin.* ἀποδοκιμασθῆναι *reprobari.*

Ἀπόδομα,

Ἀπόδοσις εως ἡ redditio.

Ἀποδοχεῖον ȣ τὸ receptaculum.

Ἀποδοχὴ ῆς ἡ receptio, 1 *Tim.* 1. 15.

Ἀπαθανατίζω facio immortalem, à morte vinco. *F.* ίσω. *P.* ικα.

Ἀποθερίζω ſpicas decutio, demeto. *F.* ίσω. *P.* ικα.

Ἀπο-

Ἀπόθεσις εως ἡ depoſitio. *à verbo* ἀποτίθημι *depo-*
no, 2 Petr. 1. 14.

Ἀποθήκη ης ἡ horreum, ἀποθῆκαι ῶν αἱ *horrea. a*
ἀποτίθημι. *in aor. 1. act.* ἀπέθηκα *depoſui, quo*
in horreo deponantur & recondantur fruges
Matth. 6. 26

Ἀποθησαυρίζω recondo, congero pro theſauro
F. ίσω. *P.* ἀποτεθησαύρικα, *1 Tim. 6. 19.*

Ἀποθλίβω opprimo. *Fut.* ίψω. *Præt.* ἀποτέθλιφα
Luc. 8. 45.

Ἀποθνήσκω morior. *F. 2. med.* ἀποθανοῦμαι, *Ioan*
8. 21. P. act. ἀποτέθνηκα. *a. 2. act.* ἀπέθανον. *a. 2*
ſubj. ἀποθάνω ῃς ῃ. *a. 2. infin.* ἀποθανεῖν. *part*
a. 2. ἀποθανὼν οῦσα όν.

Ἀποικησία ας ἡ migratio.

Ἀποικέω ῶ procul abſum, peregrè habito. *F.* ήσω
P. ἀπῴκηκα.

Ἀποικία ας ἡ colonia, ſedis mutatio.

Ἀποικίζω mitto extra domum. *F.* ίσω. *P.* ἀπῴκικα
emigrare facio.

Ἀποικισμὸς οῦ ὁ coloniæ emiſſio.

Ἀποίχομαι tranſeo, præterеo, abeo. *Fut.* ἀποι-
χήσομαι. *Præt.* ἀπῴχημαι. *Thema* οἴχομαι. diſ-
cedo.

Ἀποκαθαίρω abſtergo, expurgo. *Fut.* ἀποκαθαρῶ
P. ἀποκεκάθαρμαι. *Them.* καθαίρω *purgo.*

Ἀποκαθαρίζω expurgo, purgando abigo.

Ἀποκαθημένη ης ἡ mulier menſtruata.

Ἀποκαθίστημι & ἀποκαθιστάω ῶ, *Marc. 9. 12.* &
ἀποκαθιστάνω, *Actor. 1. 6.* reſtituo. *F.* ἀποκα-
ταστήσω. *P.* ἀποκατέστηκα. *a. 1. act* ἀποκατέστη-
σα. *aor. 1. paſſiv.* ἀποκατεστάθην *reſtitutus fui*
aor. 1. ſubj. ἀποκαταστασθῶ *reſtituar. compoſ. e*
ἀπὸ & καθίστημι *conſtituo, quod eſt ex* κατὰ &
ἵστημι.

Ἀποκακέω deficio.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ποκαλέω revoco, advoco. *Fut.* ἀποκαλέσω. P. ἀποκέκληκα.

ποκαλύπτω detego, revelo, retego. *F.* ἀποκαλύψω. P. ἀποκεκάλυφα. *a.* 1. ἀπεκάλυψα. *a.* 1. *act. infin.* ἀποκαλύψαι *revelare*, *Galat.* 1. 16. *præſ. paſſ.* ἀποκαλύπτομαι *retegor.* P. *paſſ.* ἀποκεκάλυμμαι. *a.* 1. ἀπεκαλύφθην *patefactus fui. aor.* 1. *paſſ. ſubj.* ἀποκαλυφθῶ *revelatus fuero. a.* 1. *paſſ. infin.* ἀποκαλυφθῆναι *revelari. Fut.* 1. *paſſ.* ἀποκαλυφθήσομαι *revelabor.*

ποκάλυψις εως ἡ revelatio, patefactio, *Luc.* 2. *v.* 32.

ποκαραδοκέω ſpeculor, exſpecto. *F.* ήσω. P. ἀποκεκαραδόκηκα.

ποκαραδοκία ας ἡ attenta exſpectatio. *ex* ἀπὸ & καραδοκία, *quod eſt à* καραδοκέω, *quod Suida interprete eſt* τῇ κάρᾳ δοκεύω, *exerto capite exſpecto.* κάρα τὸ *indeclinabile*, caput. δοκάω, δοκάζω, δοκεύω exſpecto, *Rom.* 8. *v.* 19.

ποκαταλλάττω reconcilio, *Epheſ.* 2. 16. *F.* ξω. *P.* ἀποκατήλλαχα. *a.* 1. *act.* ἀποκατήλλαξα. *ex* ἀπὸ & καταλλάττω *reconcilio.* καταλλάττομαι *reconcilior, redeo in gratiam. ex* κατὰ & ἀλλάττω *Attice* ἀλλάσσω *muto.*

ποκατάστασις εως ἡ reſtitutio *ab* ἀποκαθίστημι, *Actor.* 3. 21.

ποκειμαι σαι ται ſeponor, *Luc.* 19. *v.* 20. repo-nor, 2 *Timoth.* 4. *v.* 8. ἀπόκειται, *ſtatutum eſt*, *Hebr.* 9. 27. *part. præſ.* ἀποκείμενος ένη ενον *ſepoſitus a um. F.* ἀποκείσομαι. *imperf.* ἀπεκείμην σο το. *præſ. infinit.* ἀποκεῖσθαι.

ποκενόω evacuo. *F.* ώσω. *a.* 1. ἀπεκένωσα.

ποκεντέω transfigo.

ποκέντησις transfixio.

ποκεφαλίζω amputo caput, decollo. *F.* ίσω. P. ἀποκεκεφάλικα. *a.* 1. ἀπεκεφάλισα, *Luc.* 9. 9.

Ἀπο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀποκιδαρόω cidari privo.
Ἀποκλαίω defleo. *F.* αύσω. *P.* ἀποκέκλαυκα.
Ἀπόκλεισμα ατος τὸ, φυλακὴ, cuſtodia.
Ἀποκλείω & ἀποκλείομαι occludo. *F.* ἀποκλείσ
P. ἀποκέκλεικα. *aor.* 1. ἀπέκλεισα. *aor.* 1. *ac.*
ſubj. ἀποκλείσω ης η, *Luc.* 13. 25.
Ἀποκλίνω declino, vergo, deflecto. *F.* ινῶ. *P.* ἀπο
κέκλικα.
Ἀποκλύζω eluo, abluo, abſtergo. *F.* σω. *P.* κα.
Ἀποκνίζω vellico, amputo. *F.* σω. *P.* κα.
Ἀποκομίζω defero, deporto. *F.* σω. *P.* κα.
Ἀποκόπτω abſcindo. *F.* ἀποκόψω. *P.* ἀποκέκοφα
aor. 1. ἀπέκοψα. *Fut.* 1. *med.* ἀποκόψομαι *ab*
ſcindar, Gal. 5. 12.
Ἀπόκρημνος ου ὁ ἡ præruptus, abruptus, præ
ceps.
Ἀπόκριμα ατος τὸ reſponſum, reſponſio, de
cretum, 2 *Cor.* 1. 9.
Ἀποκρίνομαι reſpondeo. *præt. paſſ.* ἀποκέκριμαι
aor. 1. *paſſ.* ἀπεκρίθην ης η *reſpondi, ſeme*
compellavi, *Apoc.* 7. 13. *a.* 1. *paſſ. imper*
ἀποκρίθητι ήτω *reſponde, Marc.* 11. 29. ἀποκρί
θητέ (2. *pl. a.* 1. *paſſ. imperat.*) μοι *reſpondet*
mihi. part. aor. 1. *paſſ.* ἀποκριθεὶς εῖσα ὲν *re*
ſpondens. Fut. 1. *paſſ.* ἀποκριθήσομαι *reſponde*
bo. aor. 1. *med.* ἀπεκρινάμην ω ατο *reſpondi*
Ioan. 5. 19. dixi, *Actor.* 3. 12.
Ἀπόκρισις εως ἡ reſponſio. ἀπόκρισιν διδόναι *re*
ſponſum dare, Ioan. 1. 22.
Ἀποκρύπτω abſcondo. *Fut.* ἀποκρύψω. *P.* ἀποκέ
κρυφα. *a.* 1. ἀπέκρυψα. *præt. paſſ.* ἀποκέκρυμ
μαι, 1 *Cor.* 2. 7.
Ἀποκρυφὴ ῆς ἡ latibulum & perfugium.
Ἀπόκρυφος ου ὁ ἡ abſconditus a, *Coloſſ.* 2. *v.* 3
θησαυροὶ ἀπόκρυφοι *theſauri abſconditi.*
Ἀποκτείνω occido, trucido. *item* per mortem
tollo,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ollo, aboleo, *Epheſ.* 2. *v.*16. *Fut.* ἀποκτενῶ. *P.*
ct. ἀπέκταγκα, 2 *Sam.* 4. *v.* 11. *unde eſt præt.*
aſſiv. ἀπέκταμμαι ἀπέκτασαι ἀπέκταται. *aor.* 1.
ct. ἀπέκτεινα *occidi. aor.* 1. *ſubj.* ἀποκτείνω ῃς ῃ,
Marc. 12. *v.*7. *aor.*1. *infin.* ἀποκτεῖναι *occidere.*
art. aor. 1. ἀποκτείνας αὐτὸν ὁ, 1 *Theſſ.* 2. 15.
. 2. *act.* ἀπέκτανον. *præt. med.* ἀπέκτονα. *a.* 1.
aſſ. ἀπεκτάνθην *occiſus fui. a.* 1. *ſubj.* ἀποκτανθῶ
ῇς ῇ, *Apoc.* 13. *v.* 15. *a.* 1. *paſſ. infin.* ἀποκταν-
θῆναι *occidi, Matth.* 16. 21. *Luc.* 9. 22. *com-
poſitum ex* ἀπὸ & κτείνω *interficio.*

ἀποκύω pario. *F.* ύσω. *Atticè verò*

ἀποκυέω ῶ gigno, *Iacob.* 1. 15. *F.* ήσω. *P.* ἀποκε-
κύηκα. *a.* 1. *act.* ἀπεκύησα *progenui, ex* ἀπὸ &
κυέω ῶ *ſum gravida, quod idem eſt cum* κύω
*ſum prægnans, in utero geſto. item concipio,
item oſculor.*

ἀποκυλίω devolvo, volvendo amolior, amoveo.
F. ίσω. *P.* ἀποκεκύλικα. *a.*1. ἀπεκύλισα, *Matth.*
28. 2. *præt. paſſ.* ἀποκεκύλισμαι.

ἀποκωφόω ῶ mutum reddo. *F.* ώσω. *P.* ἀποκεκώ-
φωκα.

ἀπολακτίζω calce ferio, recalcitro. *Fut.* ίσω. *P.*
ικα.

ἀπολαμβάνω recipio. *F.* ἀπολήψομαι. *aor.* 1. ἀπέ-
λαβον. *a.* 2. *ſubj. paſſ.* ἀπολαβῶ ῇς ῇ. *P.* ἀπολέ-
ληφα & *Attic.* ἀπείληφα. *a.* 2. *med.* ἀπελαβό-
μην ου ετο *abduci, Marc.* 7. 33.

ἀπόλαυσις εως ἡ fruitio, *Hebr.* 11. 25. *ab* ἀπο-
λαύω fruor *cum Genitiv. ex* ἀπὸ & λαύω *pro*
λάω *per* Ἐπένθεσιν τοῦ ὑ ψιλοῦ, *video, item fruor.*

ἀπολαύω fruor, emolumentum ſentio, capio
fructum vel commodum. *F.* αύσω. *P.* κα. *aor.* 1.
ἀπέλαυσα, & ἀπήλαυσα.

ἀπολέγομαι ſum defeſſus dicendo. *F.* ξομαι. *P.*
ἀπολέλεγμαι. *item* repudio.

Ἀπο-

Ἀπολείπω derelinquo, *item* relinquo. *F.* ἀπολεί-
ψω. *P.* ἀπολέλειφα. *a.* 2. ἀπέλιπον, 2 *Tim.* 4.
part. a. 2. *act.* ἀπολιπὼν όντος ὁ *præſ. paſſ.* ἀ
λείπομαι ῃ εται reliquus ſum.

Ἀπολείχω delingo, lambendo aufero. *item*
go, *Luc.* 16. 21. *imperf* ἀπέλειχον ες ε *lingeb*
F. ἀπολείξω. *P.* ἀπολέλειχα. *a.* 1. ἀπέλειξα

Ἀπολιθοῦμαι in lapidem concreſco. *F.* ώσομαι
ἀπολελίθωμαι.

Ἀπολλύω *vel* ἀπόλλυμι perdo. *compoſ. ex* ἀπὸ
ὄλλυμι *perdo. part. præſ. act.* ἀπολλύων οντος
vaſtator, *Apoc.* 9. 11. *Fut.* 1. ἀπολέσω. *Fut*
ἀπολῶ. *a.* 1. *act.* ἀπώλεσα perdidi, *Luc.* 15
præt. act. ἀπώλεκα, *Attice* ἀπολώλεκα, *Eſ*
46. 12. *præſ. paſſ.* ἀπόλλυμαι *pereo, perdor.*
med. ἀπολοῦμαι *peribo. a.* 2. *med.* ἀπωλόμην
ου *perii. a.* 2. *med. ſubj.* ἀπόλωμαι ῃ ηται. *a*
med. infin. ἀπολέσθαι *perire part. a.* 2. ἀπο
μένος. *præt. med.* ἀπόλωλα, *Attice pro* ἀπω
part. præt. med. ἀπολωλὼς υῖα ός.

Ἀπολογέομαι οῦμαι *proprie* defendo ſermone,
quor pro alicujus defenſione. *imperf.* ἀπε
γεόμην ούμην, ἐκ οῦ ἐεσο εῖτο, *Actor.* 26. 1.
ήσομαι. *P.* ἀπολελόγημαι. *aor.* 1. *med.* ἀπελο
σάμην. *a.* 1. *med. ſubj.* ἀπολογήσωμαι, *Luc.*
v. 11. *a.* 1. *paſſ.* ἀπελογήθην.

Ἀπολόγημα ατος τὸ excuſatio, refutatio.

Ἀπολογία ας ἡ defenſio quæ fit verbis, *ſermo*
alicujus defenſione.

Ἀπόλοιπος ὁ reliquus.

Ἀπολούω abluo. *F.* ούσω. *P.* ἀπολέλουκα. *a.* 1. ἀπέλου
a. 1. *med.* ἀπελουσάμην *ablutus fui, Actor.* 22.
ἀπόλουσαι (2. *ſing. a.* 1. *med. imperat.*) *abluit*

Ἀπολυτρόω ῶ redimo pecuniâ. *F.* ώσω. *P.* ἀπο
λύτρωκα. *compoſ. ex* ἀπὸ & λυτρόω ῶ *redi*
Vide ſuo loco. hinc

Ἀ

ολύτρωσις εως ἡ *propriè* redemptio *captivi ab hoſtibus detenti*; *Luc.* 21.28.

ολύω dimitto, abſolvo, libero. *imperf.* ἀπέλυον ες ε. *F.* ύσω. *P.* ἀπολέλυκα. *aor.* 1. ἀπέλυσα. *aor.* 1. *imperat.* ἀπόλυσον *dimitte. aor.* 1. *ſubj.* ἀπολύσω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* ἀπολῦσαι. *part. aor.* 1. ἀπολύσας αντος ὁ. *præſ. paſſ.* ἀπολύομαι *dimittor. imperf.* ἀπελυόμην ου ετο, *Act.* 28.25. ἀπελύοντο (3. *pl. imperf.*) digreſſi ſunt, *diſceſſerunt. præt. paſſ.* ἀπολέλυμαι, *Luc.* 13. *v.* 12. ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου *liberata es ab infirmitate tua, cum Genitivi præpoſitionis. præt. paſſ. infin.* ἀπολελύσθαι *dimitti*, *Actor.* 26. 32. *part. præt. paſſ.* ἀπολελυμένος ένη ένον *dimiſſus a um. aor.* 1. *paſſ.* ἀπελύθην ης η, *Actor.* 15. *verſ.* 33. ἀπελύθησαν (3. *pl. aor.* 1. *paſſ. indic.*) μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν, *dimiſſi fuerunt cum pace à fratribus. aor.* 1. *paſſ. ſubj.* ἀπολυθῶ ῇς ῇ, *Actor.* 16. 36. ἵνα ἀπολυθῆτε (2 *pl. aor.* 1. *paſſ. ſubj.*) *ut dimittamini. part. a.* 1. *paſſ.* ἀπολυθεὶς εῖσα έν, *Actor.* 4. 23. ἀπολυθέντες ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, *dimiſſi venerunt ad ſuos.*

ομαρτυρέω ῶ atteſtor.

ομάσσομαι abſtergo, *Luc.* 10. *v.* 11. *F.* ἀπομάξομαι, *ex* ἀπὸ & μάσσω *vel Attic.* μάττω *abſtergo. Fut.* μάξω. *Præt.* μέμαχα. *aor.* 1. ἔμαξα.

ομάχομαι repugno, propulſo, defendo. *Fut.* έσομαι. *P.* ἀπομεμάχημαι. *ex* ἀπὸ & μάχομαι *pugno.*

ομέμφομαι accuſo, increpo, reprehendo. *F.* ψομαι. *P.* ἀπομέμεμμαι.

ομερίζω divido.

ομετρέω ῶ emetior, dimetior. *F.* ήσω. *P.* ἀπομεμέτρηκα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀπόμοιρα ας ἡ pars, portio. *ex* ἀπὸ καὶ μείρομαι.

Ἀπονέμω tribuo. *Fut.* ἀπονεμῶ. P. ἀπονενέμηκα, 1 *Petr.* 3. 7.

Ἀπονεύω innuo, declino. *F.* εύσω. P. ἀπονένευκα.

Ἀπονίπτω abſtergo, abluo, *poſt menſam proprie dicitur. F.* νίψω. P. ἀπονένιφα.

Ἀπονοέω ῶ ad deſipientiam redigo.

Ἀπόνοια ας ἡ amentia.

Ἀποξενόω ῶ facio exulem. *F.* ώσω. P. ἀπεξένωκα.

Ἀποξηραίνω deſicco, arefacio. *F.* ἀποξηρανῶ. P. ἀπεξήρανκα.

Ἀποξύω detraho poliendo, depecto. *F.* ύσω. P. ἀπέξυκα.

Ἀποπαρθενόω devirgino. *F.* ώσω. P. ἀποπεπαρθένωκα.

Ἀποπατέω ῶ ſecedo, caco. *F.* ήσω. P. ἀποπεπάτηκα.

Ἀποπειράομαι tento, periculum facio. *F.* άσομαι. P. ἀποπεπείρασμαι.

Ἀποπεμπτοῦν partem quintam ſolvere, *Geneſ.* 47.

Ἀποπηδάω ῶ reſilio. *F.* ήσω. P. ἀποπεπήδηκα.

Ἀποπιάζω ῶ exprimo, *Iudic.* 6. 38.

Ἀποπίπτω decido. *F.* ἀποπτώσω. P. ἀποπέπτωκα. *a.* 2. ἀπέπεσον, *Act.* 9. 18. *Vide* πίπτω.

Ἀποπλανάω ῶ ſeduco. *F.* ήσω. P. ἀποπεπλάνηκα. *præſ. paſſ.* ἀποπλανάομαι ῶμαι aberro. *præt. paſſ.* ἀποπεπλάνημαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ἀπεπλανήθην *erravi,* 1 *Tim.* 6. 10.

Ἀποπλάνησις εως ἡ aberratio.

Ἀποπλέω abnavigo, navi diſcedo, ſolvo. *F.* ἀποπλεύσω. P. ἀποπέπλευκα. *aor.* 1. ἀπέπλευσα, *Act.* 13. 4.

Ἀποπλύνω abluo. *F.* ἀποπλυνῶ. P. ἀποπέπλυκα. *a.* 1. ἀπέπλυνα, *Luc.* 5. 2.

Ἀποπνίγω ſuffoco. *F.* ἀποπνίξω. P. ἀποπέπνιχα. *a.* 1. ἀπέπνιξα. *a.* 2. ἀπέπνιγον. *præſ. paſſ.* ἀποπνίγομαι

…μαι ſuffocor. *P. paſſ.* ἀποπέπνιγμαι. *a. 2. paſſ.* …πεπνίγην ης η, *Luc.* 8. 33.

Ἀποποιέω ῶ ſubmoveo. *F.* ἀποποιήσω. *P.* ἀποπεποίηκα.

…πομπαῖος ου ὁ depulſor malorum & averſor, …efenſor peſtium & calamitatum. *idem quod* …λεξίκακος.

…πομπὴ ῆς ἡ repudium. *dicitur etiam* ἀποτροπή.

…πρατίζομαι vendo, in nummos redigo vendendo, *Tob.* 1. 7.

…ργίζομαι iraſcor. *F.* ίσομαι. *P.* ἀπώργισμαι.

…ρέομαι οῦμαι dubito, hæſito, perplexus ſum, … *Cor.* 4. 8. *F.* ἀπορήσομαι. *P.* ἠπόρημαι.

…ρέω *idem.*

…ρία ας ἡ inopia conſilii, *ab adj.* ἄπορος ου ὁ ἡ …*vius, q. d.* ἄνευ πόρου *ſine via.* ἀτραπὸς στενὴ ἄπορος *via anguſta per quam non patet* …*ranſitus. item* hebes, inops conſilii, per…lexus, pauper. *Eſt compoſitum ex α priv. &* …όρος ου ὁ *meatus, tranſitus, item commeatus.* …*præt. med.* πέπορα *tranſivi, verbi* πείρω *tranſ*…*, penetro. Qui dubitat, ei non patet via, per* …*uam tranſeat ad id quod intendit, Luc.* 21. 25.

…ρρήγνυμι *abrumpo. F.* ἀποῤῥήξω. *P.* ἀπέῤῥηχα. …*b.* ῥήγνυμι.

…όρρητος ου ὁ ἡ *arcanus, latens, obſcurus.*

…ρρίπτω abjicio. *F.* ἀποῤῥίψω. *P.* ἀπέῤῥιφα. *a.* 2. …πέῤῥιπον. *a.* 1. ἀπέῤῥιψα. *part. a.* 1. ἀποῤῥίψας …τος ὁ, *Act.* 27. 43.

…ρροια ας ἡ fluxus, genitale ſemen, effluvium.

…ρρυέω defluo. *F.* ήσω. *P.* ἀπεῤῥύηκα.

…ρρύω abluo. *F.* ύσω. *P.* ἀπέῤῥυκα.

…ρφανίζω orphanum reddo *F.* ίσω. *P.* ἀπωρφάνικα. *a.* 1. ἀπωρφάνισα. *præt. paſſ.* ἀπωρφάνισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀπωρφανίσθην. *part. a.* 1. *paſſ.* …πορφανισθεὶς έντος ὁ, 1 *Theſſ.* 2. 17.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀποσάττω deonero. *F.* ἀποσάξω. *P.* ἀποσέσαχα.

Ἀποσβεννύω & ἀποσβέννυμι extinguo. *F.* σβέσω. *P.* ἀπέσβεκα.

Ἀποσείω propulſo, rejicio, depello. *F.* σείσω. *P.* ἀποσέσεικα.

Ἀποσήρωτον *occurrit* 1 *Paralip.* 23. 29. *pro Hebræo* מְשׂוּרָה. *Eadem vox Levit.* 19. 35. *redditur* ζυγά.

Ἀποσιωπάω obticeo, rurſum taceo, tacere jubeor. *F.* ήσω. *P.* ἀποσεσιώπηκα.

Ἀποσκαρίζω ſopior profundè, *vel potiùs* palpitando expiro.

Ἀποσκεδάζω & ἀποσκεδάννυμι diſpergo, diſſipo. *F.* άσω. *P.* ἀπεσκέδακα. *cum Accuſat.*

Ἀποσκεπάζω operio.

Ἀποσκέπτω viſito. *F.* ἀποσκέψω. *P.* ἀπέσκεφα.

Ἀποσκευάζομαι *propriè*, vaſa aufero, removeo. *Suidas* ἀποσκευάσασθαι *vertit* ἀποῤῥίψαι τὰ σκεύη, *quod tempore belli in fuga fieri ſolet vel etiam in naufragiis.*) (*At Actor.* 21. 15. colligo ſarcinas. *ſcil. quod faciunt* οἱ μετοικιζόμενοι *hoc eſt, in alium locum demigrantes, qui auferendo colligunt, atque ita utrumque faciunt.* *F* 1. *med.* άσομαι. *P. paſſ.* ἀπεσκεύασμαι. *a.* 1. *med.* ἀπεσκευασάμην.

Ἀποσκευάζω *idem.*

Ἀποσκευὴ ῆς ἡ ſarcina, apparatus, ſupellex, impedimenta.

Ἀποσκηνόω ῶ longiùs habito, *vel* remotiùs tendo, moveo tabernaculum. *Fut.* ώσω. *P.* ἀπεσκήνωκα.

Ἀποσκίασμα ατος τὸ obumbratio. *à verbo* ἀποσκιάζω *obumbro. F.* άσω. *P.* ἀπεσκίακα. *P. paſſ.* ἀπεσκίασμαι, *Iac.* 1. 17.

Ἀποσκληρύνω induro. *F.* ἀποσκληρυνῶ. *a.* 1. ἀπεσκλήρυνα.

Ἀπ-

Α...σκοπεύω & ἀποσκοπέω intueor ſcopum. *item* ...tueor & diligenter conſidero. *F.* ήσω. *P.* ἀπε...όπηκα. *ex* ἀπὸ & σκοπέω.

Α...κορακίζω relinquo, increpo, reprobo. *Fut.* ...ω. *P.* ἀπεσκοράκικα.

Α...σκορακισμὸς ȣ̃ ὁ contemptio.

Α...κορπίζω diſſipo, exauctoro, 1 *Machab.* 11. 55.

Α...σοβέω arceo, abduco, repello, abigo, com...ſco. *F.* ήσω. *P.* ἀπεσεσόβηκα.

Α...σπασμα ατος τὸ pars, avulſio, *convulſum* ...*iddam.*

Α...σπάω ῶ abſtraho, educo, avello. *Fut.* άσω. ἀπέσπακα. *aor.* 1. ἀπέσπασα, *Matth.* 26. ...*erſ.* 51. *præt. paſſ.* ἀπέσπασμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ...εσπάσθην. *part. aoriſt.* 1. *paſſ.* ἀποσπασθεὶς ...σα ἐν.

Α...στάζω diſtillo, deſcendo, extollo. *F.* σω. *P.* ...πέστακα.

Α...σταλάω diſtillo.

Α...στασία ας ἡ defectio. *à verbo* ἀφίστημι, 2 *Theſ*...*l.* 2. 3.

Α...στάσιον ȣ τὸ repudium, libellus repudii. *à* ...*erbo* ἀφίστημι *facio abſiſtere, diſſocio. præſ.* ...*aſſ.* ἀφίσταμαι *abſcedo, deficio, Matth.* 5. 31. ...βλίον ἀποστασίȣ, *Matth.* 19. 7. *libellus repudii:* ...*ebr. liber abſciſſionis, Deut.* 24. 1.

Α...στασις εως ἡ abſceſſio.

Α...στατέω abſiſto, abſtineo. *Fut.* ήσω. *P.* ἀπεστά...κα.

Α...στάτης ȣ ὁ Apoſtata, deſertor, fugitivus.

Α...στάτις *fœm. ab* ἀποστάτης.

Α...στεγάζω *proprie* tectum removeo, detego. ...*ut.* άσω. *Præt.* ἀπεστέγακα. *aor.* 1. ἀπεστέγασα, ...*arc.* 2. *v.* 4. *à* στέγη ης ἡ *tectum. Them.* στέγω ...*go.*

Ἀποστέλλω ablego, mitto. *F.* ἀποστελῶ. *P.* ἀπέσταλκα, 1 *Ioan.* 4. 9. *a* 1. ἀπέστειλα. *a.* 2. *act.* ἀπέσταλον. *P. paſſ.* ἀπέσταλμαι. *a.* 2. *paſſ.* ἀπεστάλην. *a.* 2. *paſſ. ſubj.* ἀποσταλῶ. *part. a.* 2. *paſſ.* ἀποσταλεὶς έντος ὁ. *præt. med.* ἀπέστολα.

Ἀποστερέω privo, deſtituo, ſpolio, damno afficio. *cum Accuſat. & Genit. Fut.* ήσω. *Præt.* ἀπεστέρηκα. *aor.* 1. *act.* ἀπεστέρησα. *aor.* 1. *ſubj.* ἀποστερήσω ῃς ῃ, *Marc.* 10. 19. *P. paſſ.* ἀπεστέρημαι. *part. præt. paſſ.* ἀπεστερημένος *privatus*, 1 *Tim.* 6. 5. & *Iacob.* 5. 4. μισθὸς ἀπεστερημένος *merces interverſa.*

Ἀποστολὴ ῆς ἡ apoſtolatus, 1 *Cor.* 9. 2.

Ἀπόστολος ου ὁ legatus, apoſtolus, *Eph.* 4. 11. à *præt. med.* ἀπέστολα. *vide paulò ante* ἀποστέλλω.

Ἀποστοματίζω *proprie* memoriter recito. *q. d.* ἀπὸ στόματος λέγω, ἄνευ γραμμάτων. *item Luc.* 11. *v.* 53. allicio ad loquendum. *F.* ίσω. *P.* ἀπεστομάτικα. *a.* 1. ἀπεστομάτισα.

Ἀποστρεβλόω diſtorqueo.

Ἀποστρέφω averto, refero, revertor. *F.* ἀποστρέψω. *P.* ἀπέστρεφα. *a.* 1. ἀπέστρεψα. *a.* 1. *imper.* ἀπόστρεψον *averte.* *a.* 2. ἀπέστραφον. *præſ. med.* ἀποστρέφομαι averſor. *a.* 2. *paſſ.* ἀπεστράφην averti me ab aliquo, deſerui, 2 *Tim.* 1. 15. ἀπεστράφησάν με πάντες, *omnes ſe à me averterunt.* *a.* 2. *paſſ. ſubj.* ἀποστραφῶ, *Matth.* 5. 42. μὴ ἀποστραφῇς *ne averſeris.*

Ἀποστροφὴ ῆς converſio, verſio, reverſio.

Ἀπόστροφος ου ὁ apoſtrophus, averſio. *unus ex decem accentibus Græcorum.*

Ἀποστυγέω ῶ abhorreo, averſor, *Rom.* 12. 9. *cum Accuſ. ex* ἀπὸ & στυγέω *odio proſequor. Futur.* στύξω, *tanquam à* στύγω. *Them.* στὺξ στυγὸς ἡ *ſtyx.*

Ἀποσυνάγω indè colligo.

Ἀποσυνάγωγος ου ὁ ἡ ſynagogâ motus a. *ex* α *priv.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

priv. & συναγωγὴ ῆς ἡ *conventus, ſynagoga. Hanc vocem vide infrà ſuo loco. eſt verò Ioan.* 9. 22. ἀποσυνάγωγον γίνεσθαι *idem quod nobis* excommunicari.

Ἀποσυρίζω ſibilo, exſibilo. *F.* ίσω. *P.* ἀπεσύρικα. *a.* 1. ἀπεσύρισα.

Ἀποσυσκευάζω compilo, *Exod.* 3. 22.

Ἀποσφράγισμα ατος τὸ ſignaculum.

Ἀποσχίζω disjungo, ſeparo. *F.* ίσω. *P.* ἀπέσχικα.

Ἀποτάσσομαι *vel Attic.* ἀποτάττομαι *proprie* dimitto cum mandatis, *item renuncio iis cum quibus mihi nihil commercii eſſe volo, Luc.* 14. 33. ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσι, *valedicit omnibus bonis ſuis. h.e. ea pro derelicto habet; ſeu ea, ſi auferantur, non curat. cum Dat. item* valedico, *Act.* 18. 21. *F.* άξομαι. *P* ἀποτέταγμαι. *a.* 1. ἀπεταξάμην *valedixi. a.* 1. *med. infin.* ἀποτάξασθαι *valedicere, Luc.* 9. 61. *part. a.* 1. ἀποταξάμενος ου ὁ *valedicens.*

Ἀποτάσσω & *Attic.* ἀποτάττω renuncio. *item* ſecerno. *F.* ξω. *P.* ἀποτέταχα.

Ἀποτείνω extendo, intendo, produco, longum facio, porrigo. *F.* ἀποτενῶ. *P.* ἀποτέτακα.

Ἀποτελέω perficio. *F.* έσω. *P.* ἀποτετέλεκα. *præſ. paſſ.* ἀποτελέομαι οῦμαι perficior. *præter. paſſ.* ἀποτετέλεσμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀπετελέσθην. *part. a.* 1. *paſſ.* ἀποτελεσθεὶς εῖσα ὲν, conſummatus a um.

Ἀποτηγανίζω, frigo, *Ierem.* 29. 22.

Ἀποτίθημι depono. *Fut.* ἀποθήσω. *P.* ἀποτέθεικα. *a.* 2. ἀπέθην. *præſ. med.* ἀποτίθεμαι depono. *a.* 2. *med.* ἀπεθέμην εσο ετο *depoſui. a.* 2. *med. imperat.* ἀπόθεσο έσθω. 2. *pl.* ἀπόθεσθε *deponite. a.* 2. *med. infin.* ἀποθέσθαι *deponere. part. a.* 2. ἀποθέμενος η ον *deponens, Eph.* 4. 25.

Ἀποτίκτω partum emitto, gigno, pario. *F.* τέξομαι. *a.* 2. ἀπέτεκον, *ex* ἀπὸ & τίκτω.

Ἀποτίναγμα ατ☉ τὸ purgamentum. à verbo
Ἀποτινάσσω excutio, decutio. *F.* άξω. *P.* ἀποτετίναχα. *a.* 1. ἀπετίναξα. *a.* 1. *imper.* ἀποτίναξάτω, *Luc.* 9.5. *part. a.* 1. *act.* ἀποτινάξας άντ☉ *Th.* τινάσσω *quatio, concutio.*
Ἀποτιννύω rependo, urgeo, premo. *F.* ύσω. *P.* ἀποτετίννυκα.
Ἀποτίνω dependo. *F.* ίσω. *Philem. verſ.* 19. ἀποτέτικα. *a.* 1. ἀπέτισα. *ex* ἀπὸ *&* τίνω *pro* τι perſolvo, luo, *item punio, honoro.*
Ἀποτολμάω ῶ audaciâ utor. *F.* ήσω. *P.* ἀποτετόλμηκα *Th.* τόλμα ης ἡ *audacia.*
Ἀποτομὴ ῆς ἡ amputatio, breve jaculum, inciſura.
Ἀποτομία ας ἡ ſeveritas, *Rom.* 11. 22. *ab adj.*
Ἀπότομ☉ ȣ ὁ ἡ abruptus, præruptus. *Sic* πέτρα ἀπότομ☉ *rupes prærupta, conſcenſu difficilis per Metaphor.* ſeverus, durus, *quem precibus flectere nequimus. Them.* τέμνω *ſeco. Vide ſuo loco.*
Ἀποτόμως ſeverè, præciſè, *adv.* 2 *Cor.* 13. 10.
Ἀποτρέπω averto, dehortor. *F.* ψω. *P.* ἀποτέτροφα. *a.* 1. ἀπέτρεψα. *a.* 2. ἀπέτραπον. *præſ. med.* ἀποτρέπομαι averſor, rejicio, repudio. *cum Accuſ.* 2 *Tim.* 3. 5.
Ἀποτρέχω recurro, excurro, curſim abſcedo. *F.* ἀποθρέξω. *a.* 2. *act.* ἀπέδραμον. *Th.* τρέχω.
Ἀποτρίβω abſtergo, extrudo, rejicio, contero. *F.* ίψω. *P.* ἀποτέτριφα.
Ἀποτροπιάζω expio.
Ἀποτρυγάω vindemio.
Ἀποτυφλόω excæco. *Futur.* ώσω. *Præt.* ἀποτετύφλωκα.
Ἀποτύφλωσις.
Ἀπȣσία ας ἡ abſentia. *à part.* ἀπὼν ȣσα ὂν abſens *verbi* ἄπειμι *abſum, Philip.* 2. 12.

Ἀπο-

ποφαίνω demonſtro, exprimo, definio, exhibeo, doceo, affirmo. *F.* ἀποφανῶ. *P.* ἀποπέφασμαι. *a.* 1. ἀπέφηνα. *Th.* φαίνω.

πόφασις εως ἡ negatio, *item* enunciatio, *quæ verum & falſum ſignificat.*

ποφέρω abduco, aſporto. *Fut.* ἀποίσω. *aor.* 1. ἀπήνεγκα, *Marc.* 15. *v.* 1. *aor.* 2. ἀπήνεγκον, 1 *Cor.* 16. 3. *a.* 1. *paſſ.* ἀπηνέχθην. *aor.* 1. *paſſ. infin.* ἀπενεχθῆναι aſportari, ἀπενεγκεῖν. *a.* 2. *act. infinit.* perferre.

ποφεύγω effugio. *F.* ἀποφεύξομαι. *aor.* 2. ἀπέφυγον. *part. aor.* 2. ἀποφυγὼν ὄντος ὁ, 2 *Petr.* 1. *v.* 4.

ποφθέγγομαι eloquor. *F.* ξομαι. *aor.* 1 *med.* ἀπεφθεγξάμην ω ατο, *Actor.* 26. 25. ἀληθείας ῥήματα ἀποφθέγγομαι *vera verba eloquor*, *Actor.* 2. 14. ἀπεφθέγξατο (3. *ſing. aor.* 1. *med. indic.*) αὐτοῖς, affatus *eſt eos.*

πόφθεγμα ατος τὸ ſententia breviter ac ſcitè dicta, ſcitè dictum.

ποφορτίζομαι exonero, onus expono. *ex* ἀπὸ & φορτίζω *onero. F.* ίσω. *P.* πεφόρτικα. ἀ φόρτος ου ὁ *navis onus, pro quo uſitatius eſt diminutivum* φορτίον ου τὸ *onus, ſarcina, propriè quæ humeris fertur. item quæ navi imponitur, Actor.* 21. 3.

ποφράττω obturo, interſepio, obſtruo. *Fut.* ἀποφράξω. *P.* ἀποπέφραχα. *Them.* φράσσω *vel* ττω.

ποχέω effundo. *F.* εύσω. *P.* ἀποκέχευκα.

πόχρησις εως ἡ *proprie* conſumptio rei per uſum. *item* uſus. *ab* ἀποχράομαι ῶμαι *abutor. item* utendo conſumo. *Fut.* ήσομαι. *Præt.* ἀποκέχρημαι.

ποχωρέω ῶ diſcedo, *Matth.* 7. 23. *Fut.* ήσω. *P.* ἀποκεχώρηκα. *aor.* 1. ἀπεχώρησα. *part. aor.* 1. ἀποχωρήσας αντος ὁ, *ex* ἀπὸ & χωρέω *cedo.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀποχώρησις εως ἡ diſceſſus, egeſtio, *item* ſucc-
ſus, deceſſus de vita.

Ἀποχωρίζομαι recedo.

Ἀποχωρίζω *idem quod* χωρίζω ſeparo. *ab* ἀ
χωρὶς *ſine. F.* ίσω. *P.* ἀποκεχώρικα. *P. paſſ.* ἀ-
κεχώρισμαι. *præſ. med.* ἀποχωρίζομαι diſce
a. 1. *paſſ.* ἀπεχωρίσθην diſceſſi, *Apoc.* 6.
ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη, *Cælum diſceſſit. a.* 1.
infin. ἀποχωρισθῆναι *diſcedere, Act.* 15. 39

Ἀποψύχω exanimor, exſpiro, animo concido.
ξω. *P.* ἀπέψυχα. *a.* 1. ἀπέψυξα, *Luc.* 21. 2

Ἀπραγία ας ἡ inefficacitas, inutilitas.

Ἄπρακτος ου ὁ inefficax, inutilis, iners.

Ἀπροσδεὴς έος ὁ ἡ non-indigens.

Ἀπροσδόκητος ου ὁ ἡ inexſpectatus, inopinatus

Ἀπροσδοκήτως, *adv.* inopinatò, improviſò.

Ἀπρόσιτος ου ὁ ἡ inacceſſus a. *ex* α *priv.* & προσ-
ιτὸς οῦ ὁ ἡ *acceſſu facilis, à verbo* πρόσειμι ac-
accedo, cum Dat. quod eſt ex πρὸς & εἶμι,
1 *Tim.* 6. 16.

Ἀπρόσκοπος ου ὁ ἡ ſine offendiculo. *ex* α *priv.*
προσκοπὴ ῆς ἡ *offendiculum, ſcandalum. à ve*
προσκόπτω *offendo, impingo. F.* ψω. *P. act.* προ-
κέκοφα. *præt. med.* προσκέκοπα, *hinc eſt* προ-
κοπή. *Act.* 24. 16.

Ἀπροσωπολήπτως, *adv.* ſine faciei reſpect
1 *Petr.* 1. 17. *ab adj.* ἀπροσωπόληπτος ου
quod eſt inuſitatum. προσωπολήπτης ου ὁ ἡ *fa*
acceptor. vide infrà.

Ἄπταιστος ου ὁ ἡ immunis à lapſu, peccato, *I*
v. 24. *ex* α *priv.* & πταιστὸς *quod eſt* ἄχρηστο
verbo πταίω *impingo, offendo. Vide infrà.*

Ἀπτόητος ου ὁ ἡ alacer, intrepidus, interritus.

Ἅπτομαι tango. *cum Genit. imperf.* ἡπτόμην ου
Marc. 6. 56. *F.* ψομαι. *a.* 1. *med.* ἡψάμην ω
tetigi, Matth. 8. *verſ.* 3. *a.* 1. *med. ſubj.* ἅψ

μαι ἡ ἡται tetigero. part. aor. 1. med. ἁψά-
μενος η ον.

πτω accendo. F. ἅψω. P. ἧφα. a. 1. ἧψα. part. a. 1. ἅψας αντος ὁ cum Accuſ. Luc. 8. 16.

πωθέομαι οῦμαι repello, abjicio, Rom. 13. 12. ἀπωθώμεθα (1. pl. pr. ſubj. med.) pro ἀπωθεώμεθα abjiciamus. F. ἀπώσομαι. a. 1. med. ἀπωσάμην ω ατο repuli, rejeci, Act. 7. 27. ex ἀπὸ & ὠθέω trudo, pello. F. ὤσω. P. ὦκα.

πωθέω ῶ idem.

πώλεια ας ἡ exitium, 2 Theſſ. 2. 3. tanquam ab adj. ἀπώλης εος ὁ ἡ ad formam τοῦ ἐξώλης εος ὁ ἡ plane perditus, deploratus, exitialis, unde eſt ἐξώλεια ας ἡ internecio, exitium. à verbo ἀπόλλυμι, perdo, ex ἀπὸ & ὄλλυμι. vide ſuprà.

πώρυξ propago, Ezech. 17. 6.

πωσμὸς οῦ ὁ rejectio. ab ἀπωθέω. vide paulò ſuprà.

ρὰ ᾶς ἡ preces. item diræ. affine Hebræo ארר. Hinc eſt ἀράομαι ῶμαι cum Dat. precor. item imprecor mala.

ρα, adv. interrogandi, utrum, an.

ρα, adv. ergò, Matth. 19.25. nempe, Rom. 7.25. τί ἄρα quidnam? Act. 12.18. Luc. 1.66. utique, Matth. 12.28. ἐπεὶ ἄρα alioquin, 1 Cor. 7. 14.

ραγε nempe, Act. 11. 18. fortè, Act. 17. 27.

ραγε nunquid, utrum, nonne.

ράομαι. F. άσομαι. P. ἤρημαι. precor, vota & preces facio, ſupplico; in bonam partem.

ράχνη ης ἡ aranea.

γέω ῶ otior. F. ήσω. P. ἤργηκα. aor. 1. ἤργησα, 2 Petr. 2. 3.

γία ας ἡ otium, ceſſatio, ſegnities.

γὸς οῦ ὁ otioſus, contractè pro ἀεργός. ex α priv. & ἔργον ου τὸ opus, Matth. 20. 3.

γύρεος contractè ἀργυροῦς. in f. g. ἀργυρέα contractè ἀργυρᾶ. in n. g. ἀργύρεον contractè ἀργυροῦν.

argenteus, a, um. *in nom. pl.* ἀργύρεα *contractè* ἀργυρᾶ, 2 *Tim.* 2. 20. *in accuſ. pl.* ἀργυρέους *contractè* ἀργυροῦς, *Actor.* 19. 24.

Ἀργυρικὸς οῦ ὁ argenteus. *in f. g.* ἀργυρικὴ. *in n. g.* ἀργυρικόν.

Ἀργύριον ου τὸ pecunia, nummi argentei.

Ἀργύρεος ὁ, *argenteus,* ἀργυροῦς *idem.*

Ἀργυροκοπέω argentum conflo.

Ἀργυροκόπος ου ὁ argentarius, argenti percuſſor. *Act.* 19. 24. *ex* ἄργυρος ου ὁ *argentum, &* κόπος ου ὁ *labor, contuſio, eſt à præt. med.* κέκοπα *tutudi, percuſſi, qui circa argentum elaborandum verſatur. à* κόπτω *ſcindo.*

Ἀργυρολόγητος ſerviens faciendæ pecuniæ & quæſtui, 2 *Machab.* 11. 3.

Ἄργυρος ου ὁ argentum, *ſic dicitur à candore.* ἀργὸς ἡ ὸν *albus, moneta argentea, Matth.* 10. *verſ.* 9.

Ἀργυροχόος ου ὁ argentarius.

Ἀργυρώματα τὰ vaſa argentea, *ornatus vel ſupellex argentea.*

Ἀργυρώνητος ου ὁ ἡ emptus pecuniâ, venalis, venalitius, mancipium.

Ἀρδαλόω inquino. *Fut.* ώσω. *P.* ἠρδάλωκα.

Ἀρδεύω irrigo. *Fut.* εύσω. *P.* ἤρδευκα. *aor.* 1. ἤρδευσα.

Ἄρδην ſimul, prorſus, penitus, funditus, affatim, abundè, *item* ſublimè.

Ἀρέσκεια ας ἡ placitum, *ab* ἄρεσκος ου ὁ *blandus.* ἀρεσκεύομαι *blandior, Col.* 1. 10.

Ἀρέσκω placeo. *imperf.* ἤρεσκον. *præſ. imper.* ἀρεσκέτω. *part. præſ.* ἀρέσκων οντος ὁ. *Fut.* ἀρέσω. (*P.* ἤρεκα.) *a.* 1. ἤρεσα. *a.* 1. *infin.* ἀρέσαι, *Rom.* 8. *v.* 8. *part. a.* 1. ἀρέσας αντος ὁ. *in f. g.* ἀρέσασα, ἀρεσάσης ἡ.

Ἀρεστὸς ἡ ὸν gratus, a, um, *Ioan.* 8. 29. ἀρεστόν ἐστιν

æquum

...uum eſt, *Actor*. 6. 2. *derivatur à præt. paſſ.*
...σμαι ἤρεσαι ἤρεσται. ἀρεστὰ ὧν τὰ placita.
Ἀρετὴ ῆς ἡ virtus, *Phil*. 4. 8.
Ἀ...ζω, 1 *Sam*. 25. 35. in gratiam ſuſcipio.
Ἀρ... agnus, ovis ſacrificio apta. *in Genit*. ἀρνὸς
...*r Syncop. pro* ἀρηνός.
Ἀρθρον ου τὸ articulus, junctura.
Ἄρριζος ὁ ἡ *ex* α *&* ῥίζα. carens radice.
Ἀριθμέω ῶ numero. *F*. ήσω. *P*. ἠρίθμηκα. *aor*. 1.
...ίθμησα. *a*. 1. *infin*. ἀριθμῆσαι. *præt. paſſiv*.
...ίθμημαι σαι ται. *in* 3. *pl*. ἠρίθμηνται. *vel*
...ιθμημένοι εἰσί. *part. præt. paſſ*. ἠριθμημένος
...ον *numeratus*, *Matth*. 10. 30.
Ἀριθμητὸς οῦ ὁ numerabilis. *item* numeratus.
Ἀριθμὸς οῦ ὁ numerus, *Ioan*. 6. *v*. 10. τὸν ἀριθμὸν,
...*bi deficit* κατὰ, *pro* κατὰ τὸν ἀριθμὸν, *numerô*.
Ἀριστάω ῶ prandeo. *F*. ήσω. *P*. ἠρίστηκα. *a*. 1. ἠρί-
...στησα. *a*. 1. *imper*. ἀρίστησον άτω, *Ioan*. 21. 12.
Ἀριστεροῦω utor ſiniſtrâ
Ἀριστερὸς ὰ ὸν ſiniſter, a, um. *vide infrà* εὐώνυμος,
...*atth*. 6. 3.
Ἄριστον ου τὸ (*q.d*. ἀόριστον) *prandium*, *Matth*. 22. 4.
Ἀρκετὸς ὴ ὸν ſufficiens, *Matth*. 6. 34.
Ἀρκεύθινος οἶνος *vinum juniperinum*, *ex juni-*
...*ro confectum*.
Ἄρκευθος ου ὁ juniperus.
Ἀρκέω ſufficio, arceo, 2 *Cor*. 12. 9. *Fut*. ἀρκέσω.
... ἤρκεκα. *præſ. paſſ*. ἀρκέομαι οῦμαι acquieſco.
... *paſſ*. ἤρκεσμαι. *a*. 1. ἠρκέσθην. *Fut*. 1. *paſſ*.
...ρκεσθήσομαι. *cum Dat*.
Ἄρκτος ου ὁ ἡ urſus, *Apoc*. 13. 2.
Ἀρκτοῦρος Arcturus, *ſtella ſupra media crura*
...*Arctophylacis*.
Ἅρμα ατος τὸ currus, *ab* ἄρω *apto*, *Act*. 8. 28.
Ἁρμόζω apto. *F*. ἁρμόσω. *P*. ἥρμοκα. *a*. 1. *med*.
...ρμοσάμην, 2 *Cor*. 11. 2.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἁρμονία ας ἡ compoſitio, junctura, ſeries, com
pages, cohærentia, *diſſimilium concordia*, *co*
agmentatio.
Ἁρμόνιον τὸ quod aptè cohæret.
Ἁρμὸς οῦ ὁ commiſſura, compages, *Hebr.* 4. 12.
Ἀρνέομαι οῦμαι nego, abnego, *imperf.* ἠρνεόμην
ἠρνούμην *negabam*, *Marc.* 14. 70. *F.* ἀρνήσομαι
P. ἤρνημαι *negavi*, 1 *Tim.* 5. 8. *a.* 1. *med.* ἠρνη
σάμην ἠρνήσω *negaſti*, *Apoc.* 2. 13. ἠρνήσατο *ne*
gavit, *Ioan.* 1. 20. renuit, *Hebr.* 11. 24. 1. *pl.* ἠρ
νησάμεθα. 2. *pl.* ἠρνήσασθε *abnegaſtis*, *Act.* 3. 13
3. *pl.* ἠρνήσαντο *abnegaverant.* *a.* 1. *med. ſubj*
ἀρνήσωμαι ῃ ηται. *a.* 1. *med. infin.* ἀρνήσασθαι
part. a. 1. ἀρνησάμενος η ον, *Luc.* 12. 9.
Ἀρνίον ου τὸ agnus, agnellus. *diminutivum ab* ἀρ
ἀρνὸς ὁ ἡ *agnus a*, *Ioan.* 21. 15.
Ἀροτὴρ ῆρος ὁ arator. *ab* ἀρόω.
Ἀροτρίασις εως ἡ aratio.
Ἀροτριάω ῶ aro. *F.* άσω. P. ἠροτρίακα, 1 *Cor.* 9. 10.
Ἄροτρον ου τὸ aratrum, *à th.* ἀρόω *aro. F.* όσω. P
ἤροκα. *a.* 1. ἤροσα. *præt. paſſ.* ἤρομαι σαι ται
unde eſt ἀροτὴρ & ἄροτρον, *Luc.* 9. 62.
Ἁρπαγὴ ῆς ἡ rapina, *Luc.* 11. 39.
Ἅρπαγμα ατος τὸ &
Ἁρπαγμὸς οῦ ὁ, *Philipp.* 2. 6. *idem.* res rapi digna,
res pretioſa.
Ἁρπάζω rapio. *F.* άσω, *Ioan.* 20. 28. & *Doricè* ἁρ
πάξω. *P.* ἥρπακα. *a.* 1 ἥρπασα. *P. paſſ.* ἥρπα
σμαι. *a* 1. *paſſ.* ἡρπάσθην. *a.* 2. *paſſ.* ἡρπάγην.
P. med. ἥρπαγα.
Ἅρπαξ αγος ὁ rapax, *Matth.* 7. 15.
Ἀῤῥαβὼν ῶνος ὁ arrhabo, arrha. *vox origine He-*
bræa, *Latinè* pignus, 2 *Cor.* 1. 22.
Ἄῤῥαφος ου ὁ ἡ inſutilis, *Ioan.* 19. 23. *ex* α *priv.*
& ῥαφὴ ῆς ἡ *ſutura.* *q. d. ſine ſutura.* *à Them.*
ῥάπτω *ſuo*, *conſuo.* *F.* ψω. *P.* ἔῤῥαφα, *a.* 1. ἔῤῥαψα.

Ἄῤῥεν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἄρ ενος τὸ maſculum.

ενωδῶς maſculè.

Ἀ ενος ὁ mas, Apoc. 12. 5.

τος ὁ ἡ ineffabilis, 2 Cor. 12. 4. ex α priv.
ῥητὸς dictus. ῥῶ duplicatur εὐφωνίας ἕνεκα.
h. ῥέω dico.

Ἀ υπός εἰμι non ſum ſordidatus.

Ἀ ῥωστέω imbecillitate, ſeu adverſa valetudine
boro. F. ήσω. P. ἠῤῥώστηκα.

Ἀ ῥώστημα ατος τὸ vitium, languor, malum.

Ἀ ῥωστία ας ἡ ægrotatio, imbecillitas, adverſa
aletudo, tædium.

Ἄ ῥωστος ὁ ἡ ægrotus a. ex α priv. & ῥωστὸς ro-
oratus. Th. ῥώννυμι, roboro, 1 Cor. 11. 30.

Ἀ ρνὸς ὁ ἡ agnus a, Luc. 10. 3.

ενοκοίτης ου ὁ pædico, cinædus, qui maſculis
oncumbit. ex ἄρσεν ενος τὸ mas & κοίτη ης ἡ
ubile, concubitus, 1 Cor. 6. 9.

ην ενος ὁ & ἄρσεν ενος τὸ mas, Marc. 10. 6.
ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς, marem & fæmi-
nam fecit eos.

σις εως ἡ elatio, & evectio, attollendi ratio ſeu
uſus.

άβη ης ἡ genus menſæ Perſicæ.

τέμων ονος ὁ artemo. h. e. velum navis maxi-
num.

τι nunc, modò, adhuc, adv. 1 Ioan. 2. 9. ἕως
ἄρτι hucuſque, 1 Cor. 4. 11. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας
ad hoc uſque tempus, Ioan. 1. v. 52. ἀπ᾽ ἄρτι
ex hoc tempore, amodò, & Ioan. 13. 19. ἀπ᾽
ἄρτι jam, nunc, nuper, 1 Theſſ. 3. 6.

τιγέννητος ου ὁ ἡ recens genitus, modò natus.
ex ἄρτι nunc, & γέννητος generatus, 1 Petr. 2. 2.

τιος α ον perfectus a um, 2 Tim. 3. 17.

τοκοπιακὸς 1 Paralip. 16. 3. in quibuſdam codi-
cibus.

Ἄρτος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἄρτος ου ὁ panis, cibus, *Matth.* 6. 11.

Ἄρτυσις εως ἡ & ἄρτυμα condimentum.

Ἀρτύω condio. *F.* ἀρτύσω. *P.* ἤρτυκα. *a.* 1. ἤρτυσ[a]

P. paſſ. ἤρτυμαι. *part. præt. paſſ.* ἠρτυμένος conditus, *Col.* 4. 6.

Ἀρύομαι haurio, *idem quod* ἀντλῶ. *F.* ύσομαι. ἤρυμαι.

Ἀρχάγγελος ου ὁ archangelus, *q. d.* ἄρχων ἀγγέλ[ων] *Princeps angelorum. componitur ex* ἀρχι & ἄγγελος. ἀρχι *idem eſt quod* ἄρχων *princeps*, [sed] *extra compoſitionem non eſt uſitatum. Nom[i]nibus verò cum quibus componitur, præpo[ni] ſolet. Iud. verſ.* 9.

Ἀρχαῖον ου τὸ mutuum. *item* ſors uſurarum caput.

Ἀρχαῖος αία αῖον antiquus, a, um, *Actor.* 15. ἀφ᾽ ἡμερῶν ἀρχαίων, *jampridem.*

Ἀρχὴ ῆς ἡ principium, principatus, imperium extremum *ſeu extrema pars, Act.* 10. 11.

Ἀρχηγέτης ου ὁ Dux, Princeps.

Ἀρχηγὸς οῦ ὁ Princeps, *Actor.* 3. 15. *ex* ἄρχων & ἡγέομαι *duco.*

Ἀρχῆθεν *poëticè, ab initio*, ἀπ᾽ ἀρχῆς.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ ακος ὁ Princeps carceris, q[ui] *univerſis cuſtodibus præeſt.*

Ἀρχιδεσμώτης ὁ *idem.*

Ἀρχιερατεύω fungor ſacerdotio ſummo. *F.* σω *P.* ἠρχιεράτευκα.

Ἀρχιερατικὸς ἡ ὸν Archiepiſcopalis, Pontifi[ci]cius.

Ἀρχιερεὺς έως & *Atticè* ἀρχιερέως ὁ Pontifex *q. d.* ἄρχων τῶν ἱερέων *princeps Sacerdotum, Hebr.* 7. 26.

Ἀρχιερωσύνη ης ἡ ſummum ſacerdotium.

Ἀρχιέταιρος præcipuus ſodalis.

Ἀρχιευνοῦχος ου ὁ præpoſitus Eunuchorum.

Ἀρχι-

ιμάγειρος ου ὁ præfectus ſeu magiſter coquoum.

ιοινοχοεία ας ἡ principatus miſcendi vinum.

ιοινοχόος ου ὁ poculorum magiſter, princeps pincernarum.

χιπατριῶται οἱ principes familiarum, Ioſuæ 21.

χιποιμὴν ένος ὁ paſtorum princeps, q. d. ἄρχων τῶν ποιμένων, 1 Petr. 5. 4.

χισιτοποιὸς οῦ ὁ princeps piſtorum.

χιστράτηγος ου ὁ princeps, magiſter militiæ, lib. 1 Reg. cap. 12.

χισυνάγωγος ου ὁ rector ſynagogæ, Act. 18. 8.

χισωματοφύλαξ ακος ὁ præcipuus cuſtos corporis, 1 Reg. 28.

χιτεκτονεῖν fabrefacere.

χιτεκτονία ας ἡ ars fabrefaciendi, fabricatio.

χιτέκτων ονος ὁ architectus, fabrorum princeps, 1 Cor. 3. 10.

χιτελώνης ου ὁ q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν magiſter publicanorum, Luc. 19. 2.

χιτρίκλινος ου ὁ Architriclinus, ſympoſiarcha. der Hofmeiſter / Ioan. 2. 9.

ρχίφυλοι οἱ principes tribuum, Deut. 29.

ρχω impero cum genit. Fut. ἄρξω. P. ἦρχα. præſ. med. ἄρχομαι incipio. Futur. med. ἄρξομαι ῃ εται. aor. 1. med. ἠρξάμην ω ατο. Marc. 1. 45. & 8. v. 11. a. 1. med. ſubj. ἄρξωμαι ῃ ηται. a. 1. med. infin. ἄρξασθαι. part. a. 1. med. ἀρξάμενος ένη ενον.

ρχων οντος ὁ Princeps, Apoc. 1. 5. ἀρχόμενος ſubditus.

ρωμα ατος τὸ aroma. ἀρώματα ων τὰ aromata, Marc. 16. 1.

σάλευτος ου ὁ ἡ inconcuſſus a, Hebr. 12. 28. & Act. 27. 41. ex α priv. & σαλευτὸς agitatus, à σαλεύω agito. Th. σάλος ου ὁ ſalum, mare.

Ἀσβε-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἄσβεστος ου ὁ ἡ inextinguibilis, *Marc.* 9. 43. α
priv. & σβεστὸς *quod eſt à* σβέννυμι *vel* σβέ
extinguo. de quo infrà.
Ἀσβόλη ης ἡ *vel* ἄσβολος fuligo, favilla.
Ἀσέβεια ας ἡ impietas, *Rom.* 1. 18.
Ἀσεβέω ῶ impiè ago. *F.* ήσω. *P.* ἠσέβηκα. *a.*
ἠσέβησα, *Iudæ v.* 15.
Ἀσέβημα ατος τὸ impietas, piaculum.
Ἀσεβὴς έος ὁ ἡ impius a, 1 *Petr.* 4. 18. *ex* α *p*
& σέβω *colo. Vide infrà.*
Ἀσέλγεια ας ἡ laſcivia, obſcœnitas, 2 *Cor.* 12.
ab ἀσελγὴς έος ὁ ἡ *laſcivus a.* ἀσελγαίνω li
dinor, laſcivio, *Demoſthene interprete in*
tione κατὰ Μειδίου, ἀσελγὴς *ex* α *priv.* & Σε
ης ἡ *nomen urbis cujus cives probi erant.*
Ἄσημος ου ὁ ἡ obſcurus, ignobilis, *Actor.* 21.
ex α *priv.* & σῆμα ατος τὸ *ſignum.*
Ἄσηπτος ου ὁ ἡ incorruptus, *ſine* putredine,
putreſcens, *à putredine alienus.*
Ἀσθένεια ας ἡ infirmitas, 2 *Cor.* 12. 9.
Ἀσθενέω ῶ ægroto, infirmus ſum, *h. e. rudis.* i
infirmor, *Rom.* 14. 21. *imperf.* ἠσθένεον ουν, *Ia*
11. 3. *F.* ἀσθενήσω. *P.* ἠσθένηκα. *a.* 1. ἠσθένη
2 *Cor.* 11. 21. *part. præſ.* ἀσθενέων ῶν έοντος
τος ὁ ægrotus, rudis *in doctrina de libert*
Chriſtianorum 2 *Tim.* 4. 20. *Dat. pl.* ἀσθενέ
ουσιν, 1 *Cor.* 8. 9. *infirmis fide,* ἀσθενέουσα οῦσα
infirma, 1 *Cor.* 8. 12. *part. aor.* 1. *act.* ἀσθενή
αντος ὁ, *Rom.* 4. 19. ἀσθενήσασα άσης ἡ *Act.* 9.
Ἀσθένημα ατος τὸ imbecillitas, *Rom.* 15. 1.
Ἀσθενὴς έος ὁ ἡ infirmus, ægrotus. *Sine viril*
Rom. 5. 6.
Ἀσθενῶς infirmè, ſine viribus.
Ἆσθμα ατος τὸ anhelatio. *ab* ἄω τὸ πνέω *ſpiro.*
Ἀσθμαίνω anhelo, *ſpiritum cum difficultate t*
ho. F. ανῶ. *P.* ἤσθμακα.

A

Ἀσιάρχης ου ὁ Aſiæ princeps. *quaſi dicas* ἄρχων τῆς Ἀσίας, *Actor.* 19. 31.

Ἀσιδαῖοι.

Ἀσίδηρος ου ὁ abſque ferro, *qui eſt ſine enſe.*

Ἄσις εως ἡ limus, cœnum. *ſignificat &* ϛρουθιοκάμηλον.

Ἀσιτεῖν cibo abſtinere & inediâ uti.

Ἀσιτία ας ἡ inedia, *Act.* 27. 21.

Ἄσιτος ου ὁ ἡ jejunus a. *ex* α *priv. &* σῖτος ου ὁ *cibus*, *Act.* 27 33. *Odyſſ.* δ. 788.

Ἀσκέω ῶ exerceo, *Act.* 24. 16. *F.* ήσω. *P.* ἤσκηκα. *aor.* 1. ἤσκησα.

Ἀσκοπυτίνη οἴνου uter vini, vas vinarium.

Ἀσκὸς οῦ ὁ uter, utris, *Matth.* 9. 17.

Ἆσμα ατος τὸ canticum, cantilena, carmen.

Ἄσμενος libens, avidus, volens, *pro* ἡσμένος *à præt. paſſ.* ἥσμαι *verbi* ἥδω *oblecto. in comparat.* ἀσμενέστερος, *ſuperl.* ἀσμενέστατος. *hinc*

Ἀσμένως, *adv.* libenter, cum gaudio, *Act.* 2. 41.

Ἄσοφος ου ὁ ἡ inſipiens, *Eph.* 5. 15. *ex* α *priv. &* σοφὸς *ſapiens.*

Ἀσπάζομαι ſaluto. *item* complector, *item* amplector, *Hebr.* 11. 13. *imperf.* ἠσπαζόμην. *F.* ἀσπάσομαι. *a.* 1. *med.* ἠσπασάμην ω ατο. *a.* 1. *med. imperat.* ἄσπασαι άσθω. *a.* 1. *med. ſubj.* ἀσπάσωμαι ῃ ηται. *part. aor.* 1. *med.* ἀσπασάμενος. *compoſitum ab* α *quod eſt ab* ἅμα *ſimul, &* σπάω *traho, ubi ſalutandum attrahimus & in ejus amplexum ruimus. Sic Luc.* 15. *v.* 20. δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον, καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν, *ubi* τὸ ἀσπάζεσθαι (*ſcil. quomodo præſentem amicum excipiamus*) *deſcribitur.*

Ἀσπάλαθος ου ὁ aſpalathus *eſt ſpina candida, magnitudine arboris modicæ, flore roſæ, cujus radix unguentis expetitur.*

Ἀσπάλαξ ακος ὁ talpa.

Ἀσπα-

Ἀσπασμὸς οῦ ὁ ſalutatio, *Matth.* 23. 7.

Ἀσπιδίσκη ης ἡ curvatura quædam in curru.

Ἀσπιδοφόρος ου ὁ ἡ ſcutatus, ſcutigerulus.

Ἄσπιλος ου ὁ ἡ immaculatus, *ex α priv. & σπίλος ου ὁ macula, labes, Iac.* 1. 27.

Ἀσπὶς ίδος clypeus *item* genus ſerpentis, aſpis. *ὑπερασπίζω defendo, Rom.* 3. 13. *ὑπερασπιστής ου ὁ protector.*

Ἄσπονδος ου ὁ ἡ implacabilis, fedifragus, *Rom.* 1. 31. *ex α priv. & σπονδὴ ῆς ἡ. libatio, item fedus, à σπένδω libo. qui nobiſcum fedus inire non vult. F. σπείσω. P. med. σπείσομαι. a. 1. med. ἐσπεισάμην. præt. med. ἔσπονδα. unde eſt σπονδὴ ῆς* libatio. *item* fedus.

Ἀσσάριον ου τὸ aſſarius, *obolus Italicus, à Latina voce* as aſſis, *Matth.* 10. 29.

Ἆσσον. *adv.* propè, *idem quod ἐγγὺς, πλησίον. cum Dat. & Genit. ἆσσον etiam vertitur* propiùs, *ἰλ. ζ, v.* 143. *ἆσσον ἴθ' propiùs accede. ἰλ. χ, v. 4. τείχεος ἆσσον prope mœnia. ab ἐγγὺς in compar. ἐγγίων & ἔσσων. pro ἔσσων dicitur ἄσσων, unde eſt neutrum ἆσσον. ſic θᾶσσον citius pro τάχιον, ταχύτερον, τᾶττον, Actor.* 27. 13.

Ἀστατέω ῶ incertis ſedibus vagor. *F. ήσω. P. ἠστάτηκα. a. 1. ἠστάτησα. ab ἄστατος ου ὁ ἡ inſtabilis, quod eſt ex α priv. & στατὸς οῦ ὁ ἡ qui ſtat. Sic στατὸν ὕδωρ aqua ſtagnans, reſes. Th. ἵστημι,* 1 *Cor.* 4. 11.

Ἄστεγος ου ὁ ἡ qui eſt ſine tecto, peregrinus, intolerabilis.

Ἀστεῖος εία εῖον venuſtus, a, um, *ab ἄστυ εος τὸ urbs, Actor.* 7. 20.

Ἀστείως, *adv.* feſtivè, urbanè, civiliter.

Ἀστὴρ έρος ὁ ſtella. *ab ἄω ſplendeo,* 1 *Cor.* 15. 41.

Ἀστήρικτος ου ὁ ἡ inſtabilis, 2 *Petr.* 3. 16. *ex α priv. & στηρικτὸς confirmatus. à Th. στηρίζω. F. ξω. P. ἐστήριχα. ſtabilio.*

ἄστοργ[ος] ὁ ἡ charitatis expers, *in quo στοργὴ, h.e. naturalis amor planè extinctus eſt. Th.* στέργω *dil[igo]. F.* στέρξω. *P.* ἔστερχα. *P. med.* ἔστοργα, *unde* στοργὴ ἧς ἡ, 2 *Tim.* 3. 3.

Ἀστοχέω à ſcopo aberro. *F.* ήσω. *P* ἠστόχηκα. α. 1. ἠστόχησα, 1 *Tim.* 1. 6. *ex* α & στοχάζομαι *colli-* mich zihle.

Ἀστραγάλειος ὁ varius, *aſtragalis, id eſt, inter-textus panniculis* diverſicolor, *Gen.* 37. 2.

Ἀστράγαλος talus, talorum uſus. *item* calcaneus.

Ἀστραγαλωτὸς, *idem quod* ἀστραγάλειος.

Ἀστραπὴ ἧς ἡ fulgor, *Matth.* 24. 27. & 28. 3.

Ἀστράπτω fulguro, *Luc.* 17. 24. *F.* ψω. *P.* ἤστραφα. *a.* ἤστραψα. *præt. med.* ἤστραπα, *unde* ἀστραπὴ ἡ *fulgur.*

Ἀστρολόγος Aſtrologus.

Ἄστρον τὸ ſidus, aſtrum, ζώδιον *multas comple-ctens ſtellas, Hebr.* 11. 12.

Ἀστυγείτων ονος ὁ ἡ ſuburbanus, conterminus, vicinus.

Ἀσυλίας ἡ ſanctitas loci.

Ἄσυλος ſanctus, unde aliquid auferre non licet. *Hinc* Ἄσυλον Aſylum, *quo tutò confugitur à nocentibus.*

Ἀσύμφωνος ὁ ἡ abſonus, diſcors, *Actor.* 28. 25. *a priv.* & σύμφωνος ὁ ἡ *conſonus, vid. infrà.*

Ἀσύνετος ὁ ἡ deſipiens, amens, *Rom.* 1. 21, 31. *a priv.* & συνετὸς ὁ *perſpicax, intelligens.* συνίημι *intelligo.*

Ἀσυνετῶ deſipio, non intelligo, *idem quod* μωραίνω. *F.* ήσω. *P.* ἠσυνέτηκα.

Ἀσυνθεσία conventorum pactorumque violatio. *idem quod* παράβασις τῶν συνθηκῶν.

Ἀσυνθετέω reprobo. *F.* ήσω. *P.* ἠσυνθέτηκα.

Ἀσύνθετος ὁ ἡ fedifragus a, *Rom.* 1. 31. *q.* οὐ σύνθετος *qui non ſtat pactis.* συντίθημι *compono, paciſcor.*

Ἀσυ-

Ἀσυρὴς έος ὁ ſceleſtus, temerarius.

Ἀσφάλεια ας ἡ ſecuritas, veritas, 1 *Theſſ*. 5. 3.

Ἀσφαλὴς έος ὁ ἡ certus, *minimè lubricus*, *tutus à lapſu*, *Hebr*. 6. 19. *ex* α *priv*. & σφάλλω *ſupplanto, labefacto, everto*. F. σφαλῶ. P. ἔσφαλκα. P. *paſſ*. ἔσφαλμαι. *hinc* σφάλμα τος τὸ *lapſus, erratum*.

Ἀσφαλίζω munio. *Fut*. ίσω. P. ἠσφάλικα. P. *paſſ*. ἠσφάλισμαι. *a*. 1. *paſſ*. ἠσφαλίσθην. *a*. 1. *med*. ἠσφαλισάμην ω ατο, *Actor*. 16. 24. *adſtrinxit*. ἠσφαλίσαντο *muniverunt*. ἀσφαλίσασθε. 2. *pl*. *a*. 1. *med*. *imperat*. *munite*, *Matth*. 27. 65.

Ἀσφαλτῖτις λίμνη lacus Aſphaltites, *aliàs* mare mortuum & ſalſum.

Ἄσφαλτος ου ὁ bitumen.

Ἀσφαλτόω bitumine oblino. *F*. ώσω. *P*. ἠσφάλτωκα.

Ἀσφαλῶς, *adv*. tutò, certè, *Actor*. 16. 23.

Ἀσχημονέω ῶ indecorè ago, 1 *Cor*. 7. 36. *Fut*. ήσω. P. ἠσχημόνηκα.

Ἀσχημοσύνη ης ἡ fœda actio, *cum turpiſſimis conjuncta geſtibus*. σχῆμα *enim inter alia ſignificat geſtum*, *Rom*. 1. 27.

Ἀσχήμων ονος ὁ ἡ indecorus a. *propriè ubi non ſunt boni geſtus*. *ex* α *priv*. & σχῆμα ατος τὸ *habitus*, *geſtus*, *figura*. *Them*. ἔχω *vide infrà*. 1 *Cor*. 12. 23.

Ἀσχολέω exerceo. *F*. ήσω. P. ἠσχόληκα.

Ἀσχολία ας ἡ *quum quis ita negotium habet ut vacare non poſſit*.

Ἀσωτία ας ἡ profuſio, luxus, luxuria, vita diſſoluta. *ab*

Ἄσωτος ου ὁ ἡ luxurioſus a. *ex* α *priv*. & σωτὸς *quod eſt à* σώζω *conſervo*. *q*. *d*. *non ſervatus*. *ſcilicet per Metonym*. *ſubj*. *ponitur poſſeſſor pro re poſſeſſa*. *Et is dicitur ſervari* (*ſaltem tem-*

pora-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

…aliter) cujus patrimonium & facultates …vantur, Eph. 5. 18.

Ἀσώτως profuſè, luxurioſè, *adv. Luc. 15. 13.*

Ἀτακτέω ῶ inordinatè me gero. *F.* ἀτακτήσω. *P.* ἠτάκτηκα. *aor.* 1. ἠτάκτησα, *2 Theſſ. 3. 7.*

Ἄτακτος ου ὁ ἡ inordinatus, confuſione gaudens. *ex α priv. &* τακτὸς *ordinatus, à Th.* τάσσω *vel Attic.* τάττω *ordino, 1 Theſſ. 5. 14.*

Ἀτάκτως, *adv.* inordinatè, *2 Theſſ. 3. 6.*

Ἀταξία ας ἡ perverſitas, confuſio, temeritas. *…verſus rerum ſtatus.*

Ἀτάραχος ου ὁ ἡ ſedatus *ac* defæcatus, intrepidus.

Ἀταργάτιον τὸ *loci nomen, 2 Machab. 12. 26.*

Ἄταφος ου ὁ ἡ inſepultus, inhumatus.

Ἀτείχιστος ου ὁ ἡ ſine muris, muris non cinctus.

Ἄτεκνος ου ὁ ἡ ſine liberis. *ex α priv. &* τέκνον ου τὸ *…ples. Th.* τίκτω. *vide infrà, Luc. 20. 28.*

Ἀτεκνόω ῶ liberis orbo. *F.* ώσω. *P.* ἠτέκνωκα.

Ἀτέλεια ας ἡ quaſi imperfectio, vacatio, immunitas.

Ἀτελεστος ου ὁ ἡ imperfectus, infectus, profanus.

Ἀτελεσφόρητον.

Ἀτελὴς έος ὁ ἡ imperfectus, necdum abſolutus.

Ἀτενίζω oculos in aliquem defigo. ἀτενίζειν εἰς τὸν οὐρανὸν *oculos in cœlum defigere. F.* ἀτενίσω. *P.* ἠτένικα. *aor.* 1. ἠτένισα. *aor.* 1. *infin.* ἀτενίσαι, *2 Cor. 3. 7. part. aor. 1. act.* ἀτενίσας αὐτὸς ὁ *Actor. 23. 1. cum Dat. ab* ἀτενὴς έος ὁ ἡ *intentus a. ubi α non eſt privativum ſed intenſivum, ab* ἄγαν *valde. Th.* τείνω.

Ἄτερ abſque, *adv. cum Genit. Luc. 22. verſ. 6.* ἄτερ ὄχλου, *ſine turba.*

Ἀτιμάζω contumeliâ afficio, *Ioan. 8. 49. F.* άσω. *P.* ἠτίμακα. *P. paſſ.* ἠτίμασμαι. *a. 1.* ἠτιμάσθην. *a. 1. paſſ. infin.* ἀτιμασθῆναι, *Act. 5. 41.* ἀτιμάζομαι fœdo, *Rom. 1. 24. in media forma.*

Ἀτι-

Ἀτιμασμὸς οῦ ὁ ignominia.
Ἀτιμάω ῶ pro nihilo duco, dedecore afficio.
Ἀτίμητος ου ὁ ἡ contemptus, advena, infamis.
Ἀτιμία ας ἡ dedecus, ignominia, 2 *Tim.* 2. 20.
Ἄτιμος ου ὁ ἡ inhonoratus a. *ex* α *priv.* & τιμὴ ῆς ἡ *honor. Th.* τίω *honoro, Matth.* 13. 57.
Ἀτιμόω ῶ dedecoro. *F.* ώσω. *P* ἠτίμωκα. *P. paſſ.* ἠτίμωμαι. *part. præt. paſſ.* ἠτιμωμένος, *Marc.* 12. 4.
Ἀτιμώρητος ου ὁ ἡ impunitus, inultus.
Ἀτμὶς ίδος ἡ vapor, *Iac.* 4. 14.
Ἀτμὸς οῦ ὁ vapor, expiratio, halitus, *aura tenuis.*
Ἄτομος ου ὁ ἡ inſectilis, individuus. *ex* α *priv.* & τόμος ου ὁ *pars reſecta. Th.* τέμνω *ſeco,* 1 *Cor.* 15. *v.* 52. ἐν ἀτόμῳ (*Dat. ſing. g. n.*) *in momento ponitur adverbialiter. q.d.* illicò. *Notatur tempus minimum. Favorinus,* ἄτομον οὐ τὸ λέγεται τὸ μὴ τεμνόμενον, ὡς ἡ στιγμὴ, τὸ νῦν, καὶ ἡ μονάς. αἱ ἄτομοι *ab Epicuro dicebantur pulviſculi illi minutiſſimi ſeu corpuſcula individua, quæ infuſis per feneſtram ſolis radiis, in inani videmus volitare.*
Ἀτονέω ῶ deficio, ſum infirmus. *F.* ήσω. *P.* ἠτόνηκα.
Ἄτονος ου ὁ ἡ incontentus.
Ἀτοπία ας ἡ inconvenientia, incommodum, abſurditas.
Ἄτοπον τὸ malum, inconveniens, abſurdum.
Ἄτοπος ου ὁ ἡ inſolens, non conveniens, *Luc.* 23. 41. protervus, 2 *Theſſ.* 3. 2. *ex* α *priv.* & τόπος ου ὁ *locus.*
Ἄτρακτος ου ὁ ἡ fuſus.
Ἀτραπὸς οῦ ἡ via, diverticulum, trames, ſemita.
Ἄτρυγος ου ὁ ἡ purus, ſine fæce.
Ἄτρωτος ου ὁ ἡ invulneratus.

Ἀττα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀτ..ης ȣ ὁ attacus. *exponitur*, *Levitic.* 11. *pro* ..*dam volatili.*

Ἀτ..αβος ȣ ὁ bruchus. *ἀκρὶς locuſta.*

Ἀτ..ω non compos ſum voti. *Fut.* ήσω. *P.* ἠτύχηκα.

Ἀ..α ας ἡ infortunium, res adverſa.

Αὐ..ζω illuceſco, 2 *Cor.* 4. 4. *F.* άσω. *P.* ηὔγακα. ..α. 1. ηὔγασα. *præt. paſſ.* ηὔγασμαι.

Αὐ..σμα τος τὸ ſplendor.

Αὐ..ῆς ἡ ſplendor, diluculum.

Αὐ..δεια ας ἡ moroſitas, amor ſui.

Αὐ..δης εος ὁ ἡ *q. d.* ἑαυτῷ ἀδῶν ſibi placens. *qui* ..*ſum admiratur, aliiſque ſe anteponit. ex* ..τὸς *ipſe &* ἁδέω ῶ *placeo. F.* ήσω. *P.* ἥδηκα. ..*mutatur in* θ *ob ſequentem vocalem aſpira*..*m*, *Tit.* 1. 7.

Αὐ..ρετος ȣ ὁ ἡ voluntarius. *ex* αὐτὸς *ipſe &* ..ετὸς *eligendus, ab* αἱρέομαι ȣμαι *eligo*, 2 *Cor.* ..3.

Αὐ..ρέτως ſponte, ultrò, *adv.*

Αὐ..τέω ῶ autoritatem uſurpo in aliquem. *cum* ..*nit.* 1 *Timoth.* 2. 12. *Fut.* ήσω. *P.* ηὐθέντηκα. ..*nomine*

Αὐ..της ȣ ὁ *q.* αὐτοέντης, *idem quod* αὐτοφόνος ..*i ſua manu perimit, cædem infert, autor* ..*dis, per Syn. Speciei* autor quilibet. *ex* αὐ..*ipſe &* ἔντεα ῃ τὰ *arma.*

Αὐ..μερινὸς μίσθιος *mercenarius diurnus, Iob.*

Αὐ..μερος ȣ ὁ ἡ per unum diem durans.

Αὐ..λία ας ἡ locus ante aulam, tentorium.

Αὔλιος ad aulam pertinens.

Αὐ..άρχης aulæ præfectus.

Αὐ..έω ῶ tibiâ cano. *F.* αὐλήσω. *P.* ηὔληκα. *α.* 1. ..λησα, *Luc.* 7. 32.

Αὐ..ῆς ἡ *locus ſubdialis, apertus, ante Magna-*

E

tum

tum ædes, Luc. 22.55. atrium, aula, palatium. *item* ſtabulum ſubdiale. *qualia ſunt ovium ſepta, Ioan.* 10. 1.

Αὐλητὴς οῦ ὁ tibicen, *Matth.* 9. 23.

Αὐλίζομαι diverſor, *imperf.* ηὐλιζόμην ου ετο. *item* pernocto. *F.* ίσομαι. *P.* ηὔλισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ηὐλίσθην, *Matth.* 21. 17.

Αὐλίζω in aula habito, *ſeu* verſor: *item* tibia cano.

Αὐλὶς ίδος ἡ Aulis *urbs Bœotiæ Chalcidem verſus.*

Αὐλὸς οῦ ὁ tibia, fiſtula, foramen, convallis, meatus, cauliculus. *affine verbo* ἄω *vel* ἄημι *flo, ſpiro,* 1 *Cor.* 14. 7.

Αὖλος *idem quod* ἀσώματος materiæ expers.

Αὐλὼν ῶνος vallis, convallis, planicies, pratum.

Αὐξάνω augeo, 1 *Cor.* 3. 7. creſco, *Matth.* 6. 28. *Actor.* 7.17 *F.* αὐξήσω. *P.* ηὔξηκα. *a.* 1. ηὔξησα *a.* 2. ηὔξανον. *præt. paſſ.* ηὔξημαι. *a.* 1. *paſſ.* ηὐξήθην, *Gen.* 25.27. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* αὐξηθῶ, 1 *Pet* 2. 2. *Semel* (*Epheſ.* 2. 21.) *legitur* αὔξει *ab* αὔξω εις ει *pro* αὐξάνω.

Αὔξησις εως ἡ incrementum, augmentum, *Col* 2. 19.

Αὔρα ας ἡ ventus levior.

Αὔριον, *adv.* cras, *Matth.* 6. 34.

Αὐστηρία ας ἡ auſteritas.

Αὐστηρὸς ὰ ὸν auſterus a um, *Luc.* 19. 21.

Αὐτάρκεια ας ἡ ſufficientia, *id quod ſufficit,* 1 *Tim* 6. *v.* 6.

Αὐταρκέω ſufficio, ſatis ſum. *Dat. jungitur. Fut* ήσω. *P.* αὐτήρκηκα.

Αὐτάρκης εος ὁ ἡ contentus, *Phil.* 4. 11. *ex* αὐτὸ ipſe *&* ἀρκέω *ſufficio. vide ſuprà.*

Αὐτοκατάκριτος ου ὁ ἡ ſuopte judicio condemnatu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

tus. *ex* αὐτὸς *ipſe & κατάκριτος damnatus. vide* καλακρίνω, *Tit.* 3. *v.* 11.

τόματα τὰ *quæ per ſe moventur.*

τόματος η ον ſpontè agens, ſpontaneus, *videtur ortum ex* αὐτὸς *&* μάω *deſidero, cupio, Act.* 12. 10.

ὐτομάτως ſpontè. *adv.*

ὐτομολέω *&* ταυτομολέω transfugio. *F.* ήσω. *P.* ηὐτομόληκα.

ὐτόπτης ου ὁ teſtis oculatus, *qui ipſe vidit.* ὄπτω *pro quo uſitatum eſt* ὀπτάνω *video, Luc.* 1. 2.

ὐτὸς ἡ ὁ ipſe a um.

ὐτοσχεδίως ultrò, ſine cura, extempore.

ὐτοῦ, *adv.* ibi, hic, *Matth.* 26. 36.

ὐτόχειρος ὁ ἡ *qui vel quæ ſua ipſius manu aliquid facit, Actor.* 27. 19. αὐτόχειρες ἐῤῥίψαμεν *ipſi manibus noſtris abjecimus. per Syn. ſpeciei, qui ſe ipſe manu ſuâ interficit.*

ὐτόφωρον ου τὸ ipſum furtum. *& per Synecdochen ſpeciei* ipſum flagrans facinus. φὼρ φωρὸς ὁ *fur.* (φῶρος ου ὁ *ſpeculator, explorator*) φωρὰ ᾶς ἡ *furtum,* παρὰ τὸ φέρειν *ab auferendo, Ioan.* 8. 4.

ὐτόχθων ονος ὁ ἡ indigena, vernaculus, domeſticus.

ὐχὴν ένος ὁ cervix, fauces, jugulum, collum.

ὐχμηρὸς ὰ ὸν obſcurus, ſqualidus, a, um. *ab* αὐχμὸς οῦ ὁ *ſqualor. item ſiccitas ab æſtu, ab* αὔω *ſicco. epentheſi literæ* χ.

Αὐχμόομαι ſqualleo.

Αὐχμώδης εος ὁ ἡ ſordidus, ſquallens.

Ἀφαγνίζειν conſecrare, purificare, expiare, ſpoliare.

Ἀφαίρεμα ατος τὸ ablatio, ſeparatio, detractio. *item* ἀφαιρέματα *partes quæ à victimis auferuntur.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἀφαιρέομαι οῦμαι *præſ. med.* auferor, privo, ſubduco, amputo.

Ἀφαίρεσις εως ἡ exemptio. *item* vindicatio in libertatem.

Ἀφαιρέω ῶ aufero, adimo. *F.* ἀφαιρήσω. *P.* ἀφῄρηκα. *aor.* 2. ἀφεῖλον. *præſ. med.* ἀφαιρέομαι οῦμαι. *P. paſſ* ἀφῄρημαι. *aor.* 1. ἀφῃρέθην. *F.* 1. *paſſ.* ἀφαιρεθήσομαι, *Luc.* 10. 42. *aor.* 2. *med.* ἀφειλόμην ου ετο. *a.* 2. *med. ſubj.* ἀφέλωμαι ῃ ηται, *Rom.* 11. 27.

Ἀφάλλομαι inſilio, ſalto.

Ἀφανὴς έος ὁ ἡ obſcurus a. *non manifeſtus, non conſpicuus. ex* α *priv. &* φαίνω *in lucem profero. item* ἀμεταβάτως, *luceo. vide infrà, Hebr.* 4. 13.

Ἀφανίζω *propriè*, ab aſpectu removeo, tollo, aufero, *item* aboleo, *nativum colorem vitio, obſcuro, depravo. F.* ίσω. *P.* ἠφάνικα. *a.* 1. ἠφάνισα. *præſ. paſſ.* ἀφανίζομαι *evaneſco. P. paſſ.* ἠφάνισμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἠφανίσθην *evanui, Act.* 13. 41.

Ἀφανισμὸς οῦ ὁ evaneſcentia, *Hebr.* 8. 13.

Ἄφαντος ου ὁ ἡ non conſpicuus a, non apparens. *Th.* φαίνω *luceo, Luc.* 24. 31.

Ἀφάπτω conjungo. *F.* ἀφάψω. *P.* ἀφῆφα.

Ἀφαρπάζω ſurripio, abripio. *Fut.* άσω. *P.* ἀφήρπακα.

Ἀφασία ας ἡ loquendi impotentia, inopia dicendi, infantia.

Ἀφεγγὴς έος ὁ ἡ obſcurus, cæcus, lumine carens.

Ἄφεδρος ου ἡ menſtrua mulierum purgatio.

Ἀφεδρὼν ῶνος ὁ latrina, *q. lavatrina, ut Varroni placet, Græcè à ſeorſim ſedendo. ex* ἀπὸ *&* ἕδρα ας ἡ *ſella ſeceſſus. Nomina locorum deſinunt in* εῖον *vel* ὼν ῶνος. *Alii tamen per* ἀφεδρῶνα *intelligunt* rectum inteſtinum, *Matth.* 15. 17.

Ἀφει-

φειδία ας ἡ non parcere, *ab ἀφειδὴς έος ὁ ἡ non parcens. ex α priv. & φείδομαι parco, cum Genit. vide infrà, Col. 2. 23.*

φειδῶς, *adv.* inceſſanter, impunè.

φελότης ητος ἡ ſimplicitas. *idem quod ἀφέλεια ας ἡ ab ἀφελὴς έος ὁ ἡ ſimplex, tenuis, affine τῷ a. 2. ἀφελεῖν à verbo ἀφαιρέω, Act. 2. 46.*

φελῶς, *adv* inconſideratè, ſimpliciter.

Ἄφεμα ατος τὸ dimiſſio. *idem quod ἀπόσταλμα.*

Ἄφεσις εως ἡ remiſſio, liberatio, abſolutio, *Matth. 26. 28.*

Ἀφὴ ῆς commiſſura. *à P. med. ἧφα verbi ἅπτομαι, Eph. 4. 16.*

Ἀφηγέομαι οῦμαι narro, doceo, expono. *item* ſum ductor, impero. *F. ήσομαι. P. ἀφήγημαι.*

Ἀφηγούμενος exponens. *Particip.*

Ἀφθαρσία ας ἡ immortalitas, *propriè* incorruptibilitas. *ex α priv. & φθάρσις εως ἡ corruptio. Th. φθείρω, 1 Cor. 15. 42, & 53.*

Ἄφθαρτος ου ὁ ἡ immortalis. *ex α priv. & φθαρτὸς corruptibilis, Rom. 1. 23.*

Ἄφθογγος ου ὁ ἡ voce carens, mutus.

Ἀφθόνως, *adv.* ſine invidia.

Ἄφθορος ου ὁ ἡ incorruptus, impubes, impollutus.

Ἀφίημι remitto, ſino, dimitto, relinquo, permitto, emitto, omitto. *præſ. imper. ἀφίεθι έτω, 1 Cor. 7. 12. ἀφίετε (2. pl. præſ. act. imperat.) remittite. præſ. infin. ἀφιέναι omittere, Luc. 11. 42. F. ήσω. a. 1. ἀφῆκα. a. 2. ἀφῆν ῆς ῆ. a. 2. imperat. ἄφες έτω remitte, ſine. 2. pl. ἄφετε ſinite. a. 2. ſubj. ἀφῶ ῆς ῆ, Marc. 11. 25. Ioan. 11. 48. part. a. 2. ἀφεὶς έντος ὁ, Marc. 15. 37. item a. 2. à Th. ἀφιέω, ἤφιον ες ε, Marc. 1. 34. præſ. paſſ. ἀφίεμαι σαι ται (1 Ioan. 2. 12.) remittor, relinquor. P. paſſ. ἀφεῖμαι ad formam τέθειμαι. 3. pl. ἀφεῖνται & Attic. ἀφέωνται. pro ι ſublato ω interponitur, Matt. 9. 2.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

a. 1. *paſſ.* ἀφέθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* ἀφεθῶ ῇς ῇ. *Fut.* 1. *paſſ.* ἀφεθήσομαι, *Luc.* 12. 10.

Ἀφικνέομαι οῦμαι pervenio. *F.* ἀφίξομαι. *P.* ἀφῖγμαι. *a.* 2. *med.* ἀφικόμην ου ετο, *Rom.* 16. 19.

Ἄφιξις εως ἡ diſceſſus, *Actor.* 20. 29. *aliàs* adventus.

Ἀφιλάγαθος ου ὁ ἡ minimè amans bonos. *ex* α *priv.* & φιλάγαθος ου ὁ ἡ *amans bonorum*, 2 *Tim.* 3. 3.

Ἀφιλάργυρος ου ὁ ἡ alienus ab avaritia. *Hebr.* 13. 5.

Ἀφίστημι diſcedo, deficio. *F.* ἀποστήσω. *P.* ἀφέστηκα. *a.* 1. ἀπέστησα, *Act.* 5. 37. *a.* 2. *imper.* ἀπόστηθι, ήτω. ἀπόστητε (2. *pl. a.* 2. *imper.*) *Luc.* 13. 27. *a.* 2. *ſubj.* ἀποστῶ ῇς ῇ, 2 *Cor.* 12. 8. *a.* 2. *infin.* ἀποστῆναι, *Hebr.* 3. 12. *part. a* 2. ἀποστὰς άντος ὁ, *Act.* 15. 38. *præſ. med.* ἀφίσταμαι σαι ται. 3. *pl.* ἀφίστανται, *Luc.* 8. 13. *deficiunt. præſ. imperat. med.* ἀφίστασο (1 *Tim.* 6. 5.) ἀπὸ τῶν τοιούτων *abſcede ab iis. Fut.* 1. *med.* ἀποστήσομαι (1 *Tim.* 4. 1.) *deficiam, deſciſcam.*

Ἄφνω repentè, *adv. pro* ἀφανῶς *per Syncop.* τοῦ α & *Apocop.* τοῦ σ, *Actor.* 2. 2.

Ἀφοβία ας ἡ ſecuritas.

Ἄφοβος ου ὁ metu vacuus. *ex* α *priv.* & φόβος ου ὁ *metus. hinc*

Ἀφόβως, *adv.* ſine metu, intrepidè, *Luc.* 1. 74.

Ἀφοδεύω caco. ἀναχωρῶ excrementa alvi egero. *F.* εύσω. *P.* ἀφώδευκα.

Ἀφόμοιος ου ὁ ἡ diſſimilis, abſimilis.

Ἀφομοιόω ῶ ſimilem reddo, aſſimilo. *F.* ώσω. *P.* ἀφωμοίωκα. *præt. paſſ.* ἀφωμοίωμαι. *part. præt. paſſ.* ἀφωμοιωμένος aſſimilatus, *Hebr.* 7. 3.

Ἀφοράω ῶ intueor. *F.* άσω. *P.* ἀφεώρακα (*Att. pro* ἀφώρακα.) *ex* ἀπὸ & ὁράω ῶ *video, Hebr.* 12. 2.

Ἀφόρητος ου ὁ ἡ intolerabilis, non ferendus, moleſtus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ορία ας ἡ ſterilitas, *propriè frugum.*

ορίζω ſeparo. *imperf.* ἀφώριζον, *Gal.* 2. 12. *F.* ἀφορίσω & *Attic.* ἀφοριῶ. *P.* ἀφώρικα. *a.* 1. ἀφώρισα. *a.* 1. *imper.* ἀφόρισον άτω. *a.* 1. *ſubj.* ἀφορίσω ῃς ῃ. ἀφορίσωσι excommunicaverint, *ex ſynagogâ ejecerint, Luc.* 6. 22. *part. a.* 1. ἀφορίσας αντος ὁ. *præt. paſſiv.* ἀφώρισμαι. *part. præt. paſſ.* ἀφωρισμένος η ον *ſeparatus aor.* 1. *paſſ.* ἀφωρίσθην, 2 *Cor.* 6. 17. ἀφορίσθητε (2. *pl. a.* 1. *paſſ. imperat.*) *ſeparamini.*

φόρισμα ατος τὸ ſeparatio.

φορισμὸς οῦ ὁ *idem.*

φορμὴ ῆς ἡ occaſio. *ex* ἀπὸ & ὅρμη ης ἡ *impetus,* 1 *Tim.* 5. 14.

φορολόγητος ου ὁ ἡ immunis, liber à tributo.

φρίζω ſpumo, ſpumam excito. *F.* ίσω. *P.* ἤφρικα. *a.* 1. ἤφρισα, *Marc.* 9. 18, 20.

Ἀφρονέω ῶ ſum inſipiens, non ſapio. *F.* ήσω. *P.* ἠφρόνηκα.

Ἀφρόνως inſipienter, *adv.*

Ἀφρὸς οῦ ὁ ſpuma, *Luc.* 9. 39.

Ἀφροσύνη ης ἡ dementia, *Marc.* 7. 22.

Ἄφρων ονος ὁ ἡ amens. *ex* α *priv.* & φρὴν ενὸς ἡ *mens, Luc.* 11. 40.

Ἀφυλάκτως, *adv.* non cuſtoditè, incautè.

Ἀφυπνόω ῶ ſopior, obdormiſco. *F.* ώσω *P.* ἀφύπνωκα. *a.* 1. ἀφύπνωσα, *Luc.* 8. 23. *ex* ἀπὸ & ὑπνόω. *Th.* ὕπνος ου ὁ *ſomnus.*

Ἀφυστερέω ῶ defraudo. *F.* ήσω. *P.* ἀφυστέρηκα.

Ἄφωνος ου ὁ ἡ mutus. *ex* α *priv.* & φωνὴ ῆς ἡ *vox, Act.* 8. 32.

Ἀχανὴς έος ὁ ἡ vaſtus, immenſus.

Ἄχαρις ιτος ὁ ἡ & τὸ ἄχαρι, ingratus, injucundus.

Ἀχάριστος ου ὁ ἡ ingratus a. *activè* & *paſſivè qui gratum ſe præſtat & qui acceptus eſt, Luc.* 6. 35.

ex α priv. & χαριστὸς, quod extra compoſitionem non legitur. à χαρίζομαι gratificor. F. χαρίσομαι. P. κεχάρισμαι σαι ται. ἀχαριστία ας ἡ ingratitudo, inamabilitas. ἀχαριστέω ῶ ingratus ſum, ſequ. πρὸς cum Accuſat. & cum Dat. ſine præpoſ.

Ἀχαρίστως ingratè, moleſtè.

Ἀχάτης ου ὁ Achates, gemmæ nomen.

Ἀχειροποίητος ου ὁ ἡ non manu factus, 2 Cor. 5. 1. ex α priv. & χειροποίητος artificio humano ſtructus. & hoc ex χεὶρ χειρὸς ἡ manus & ποιητὸς factus. Th. ποιέω ῶ facio.

Ἀχλὺς ύος ἡ caligo, Act. 13. 11. ἀχλύω obtenebror.

Ἀχρεῖος εία εῖον inutilis e. ex α priv. & χρεία ας ἡ uſus, utilitas, commodum, Luc. 17. 10.

Ἀχρειότης ητος ἡ inutilitas.

Ἀχρειόω ῶ inutilem reddo. F. ώσω. P. ἠχρείωκα. P. paſſ. ἠχρείωμαι. a. 1. paſſ. ἠχρειώθην, Rom. 3. 12. ἠχρειώθησαν (3. pl. a. 1. paſſ. indicat.) inutiles facti ſunt.

Ἄχρηστος ου ὁ ἡ inutilis. ex α priv. & χρηστὸς ἡ ὸν utilis e. q. d. utibilis. à verbo χράομαι χρῶμαι utor, Philem. verſ. 11.

Ἄχρι vel ἄχρις uſque, adv. cum Genit. item intra, Actor. 20. 6.

Ἄχυρον ου τὸ palea, ſtramentum. ex α & ἐχυρὸν firmum. ſeu potius ex α priv. & ἔχω habeo. quod triticum ſeu gramen non amplius habeat, Matth. 3. 12.

Ἀψευδὴς έος ὁ ἡ mentiri neſcius. ex α priv. & ψεῦδος εος τὸ mendacium, Tit. 1. 2.

Ἄψινθος ου ὁ abſinthium nomen herbæ amariſſimæ, Apoc. 8. 11.

Ἄψυχος ου ὁ ἡ καὶ τὸ ἄψυχον animâ carens. ex α priv. & ψυχὴ ῆς ἡ anima. inanimus, 1 Cor. 14. 7.

Ἀωρέω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ρέω ῶ negligo. *idem quod* ὀλιγωρῶ. *F.* ήσω. *P.* ηώρηκα.

ρία ας ἡ immaturitas. *item* tenebræ, *in Bibliis.*

ρος ου ὁ ἡ deformis, indecens, intempeſtivus, acerbus.

B A.

Βάδδιν ſacra ſtola.

Βαδίζω *primâ brevi*, vado, eo, ambulo, gradior. *cum Accuſ. F.* ίσω. P. βεβάδικα.

θμὸς οῦ ὁ gradus, 1 *Tim.* 3. 13. *Th.* βαίνω eo, incedo. *à.* 1. *perf. P. paſſ.* βέβημαι, *Doricè* βέβαμαι, *mutato* αι *in* ος, *abjecto utroque augmento, & interpoſito* θ εὐφωνίας ἕνεκα. *idem fit in* κλαυθμὸς *fletus*, σταθμὸς *ſtatera*, καυθμὸς *uredo, &c.*

άθος εος τὸ profunditas, *Rom.* 11. 33.

θύνω excavo. *F.* βαθυνῶ. *aor.* 1. ἐβάθυνα, *Luc.* 6. 48.

θὺς εῖα ὺ profundus a um. *in Genit.* βαθέος είας έος, *Dat.* βαθέϊ εῖ, βαθείᾳ, *Ioan.* 4. 11.

αθύφωνος *profunde ſonans, ſonorus.*

αθύχειλος ου ὁ ἡ qui eſt profundorum labiorum.

αΐνος η ον, è ramis palmarum factus, *aut* ad tales ramos pertinens.

αίνω eo, incedo. *vide* βῆμα.

αΐον ου τὸ ramus, virgultum, *Ioan.* 12. 13.

ακτηρία ας ἡ *idem quod* βάκτρον baculus, fuſtis, virga.

άλανος ου ὁ glans, *utrâque primâ brevi. palmæ fœminæ fructus. Eſt & fructus & arboris nomen.*

αλάντιον ου τὸ marſupium, crumena, διὰ τὸ βάλλειν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

λεται εἰς αὐτὸν ἀργύριον, *quod in eam conjiciatur pecunia, Luc.* 10. 4.

Βάλλω jacio, immitto, *Iacob*. 3.3. *imperf.* ἔβαλλον cædebant, *Marc.* 14. 65. *F.* βαλῶ, *Apoc.* 4. 10 βαλοῦσι (3. *pl. fut. act.*) *pro* ἔβαλλον. *abjiciebant Enallage temporis Hebraïca. aor.* 2. *act.* ἔβαλον conjeci, impegi. *a.* 2. *imp.* βάλε projice, recondе. *a.* 2. *ſubj.* βάλω ῃς ῃ. P. βέβληκα *immiſi.* βάλλομαι *abjicior. præt. paſſ.* βέβλημαι *projectus ſum. pluſq. perf.* ἐβεβλήμην σο το, *Luc.* 16. 20 *a.* 1. *paſſ.* ἐβλήθην *abjectus ſum. a.* 1. *paſſ. imper.* βλήθητι *projicitor, Marc.* 11. 23. βληθῆναι *ejici Matt.* 5. 13. βλητέον, *injiciendum eſt, Marc.* 2. 22.

Βάμμα ατος τὸ tinctura, ſalſamentum. *Them.* βάπτω.

Βαναυσία ας ἡ ars *propriè quæ ignis auxilio exerceatur, ut fabrilis. Et* arrogantia. *In Lexico veteri* βάναυσος arrogans.

Βαπτίζω baptizo, mergo, lavo. *F.* ίσω. P. βεβάπτικα. *a.* 1. ἐβάπτισα. *præſ. paſſ.* βαπτίζομαι. *imperf.* ἐβαπτιζόμην ου ετο. *præt. paſſ.* βεβάπτισμαι. *Actor.* 8. 16. *a.* 1. *paſſ.* ἐβαπτίσθην *baptizatus fui. F.* 1. *paſſ.* βαπτισθήσομαι, *baptizabor. a.* 1. *med.* ἐβαπτισάμην. *a.* 1. *med. imperat.* βάπτισαι *Act.* 22. 16. *a.* 1. *med. ſubj.* βαπτίσωμαι *lotus fuero, Marc.* 7. 4.

Βάπτισμα τος τὸ baptiſma, *Eph.* 4. 5.

Βαπτισμὸς οῦ ὁ lotio, tinctio, *Marc.* 7. 4.

Βαπτιστὴς οῦ ὁ baptiſta, *Matth.* 14. 2.

Βαπτὸς οῦ ὁ tinctus.

Βάπτω intingo. *F.* βάψω. *a.* 1. ἔβαψα. *a.* 1. *ſubj.* βάψω ῃς ῃ. *P.* βέβαφα. *præt. paſſ.* βέβαμμαι, *Apoc.* 19. 13.

Βάραθρος ου ὁ dignus qui in barathrum præcipitetur.

Βαρβαρικώτερος magis barbaricus.

Βάρβαρος ου ὁ ἡ Barbarus, non Græcus a, *Rom.* 1. 14.

Βαρβαρόω *lib.* 2 *Machab. cap.* 13. *βαρβαρωμένος* τοῖς φρονήμασι mente effrænatus. *βαρβαρῶσαι enim eſt barbarum reddere atque efficere.*

Βαρβάρως, *adv.* barbarè.

Βαρέω ῶ gravo, degravo, onero. *F.* ήσω. *P.* βεβάρηκα. *a.* 1. ἐβάρησα. *præſ. paſſ.* βαρέομαι οῦμαι gravor. *præſ. paſſ. imper.* μὴ βαρείσθω *ne gravetur,* 1 *Tim.* 5. 16. *præt. paſſ.* βεβάρημαι. *part. præt. paſſ.* βεβαρημένος η ον *gravatus a um.* *a.* 1. *paſſ.* ἐβαρήθην *gravatus fui,* 2 *Cor.* 1. 8.

Βαρέως, *adv.* graviter, moleſtè, *Matth.* 13. 15.

Βάρις εως *vel* ιδος ἡ domus, navigium fluviale, navis.

Βάρος εος τὸ pondus, 2 *Cor.* 4. 17.

Βαρύνω gravo, premo. *F.* βαρυνῶ. *P.* βεβάρυγκα. *a.* 1. *paſſ.* ἐβαρύνθην. *ſubj.* βαρυνθῶ, *Luc.* 21. 34.

Βαρὺς εῖα ὺ gravis, *comparat.* βαρύτερος, *ſuperl.* βαρύτατος, *Actor.* 20. 29.

Βαρύτιμος ου ὁ ἡ gravis pretii, *ex* βαρὺς εῖα ὺ & τιμὴ ῆς ἡ *pretium, Matth.* 26. 7.

Βασανίζω torqueo, excrucio. *F.* ίσω. *P.* βεβασάνικα. *a.* 1. ἐβασάνισα. *a.* 1. *act. ſubj.* βασανίσω ῃς ῃ. *a.* 1. *act. infin.* βασανίσαι *torquere. aor.* 1. *paſſ.* ἐβασανίσθην. βασανισθῶσι. 3. *pl. a.. ſubj* 1. *paſſ.* *Apoc.* 9. 5. *Fut.* 1. *paſſ.* βασανισθήσομαι.

Βασανισμὸς οῦ ὁ cruciatus. *à* 1. *perſ. præt. paſſ.* βεβασάνισμαι, *Apoc.* 9. 5.

Βασανιστὴς οῦ ὁ tortor, *Matth.* 18. 34.

Βάσανος ου ἡ lapis Lydius. *item* tormentum. *alio nomine vocatur* στρέβλη ης ἡ, *Luc.* 16. 23.

Βασιλεία ας ἡ regnum. *à* βασιλεύω *regno, Matth.* 3. *v.* 2.

Βασίλεια ας ἡ Regina, *cujus maſculinum*

Βασιλεὺς έος & *Attic.* έως ὁ rex, *compoſitum ex*

βάσις εως ἡ *fundamentum, baſis, &* λαὸς *popu-*
lus, q. d. βάσις τοῦ λαοῦ, *baſis populi,* 1 *Petr.* 2
v. 13, 17.
Βασίλειον ου τὸ *ſcil.* δῶμα, *Regia, palatium, aul-*
Regis. pl. βασίλεια ων τὰ, *ſubintellige* δώματα
regum palatia, Luc. 7. 25.
Βασίλειος ου ὁ regius, regalis, 1 *Petr.* 2. 9.
Βασιλεύω regno, ſum rex, regem me declaro
Apoc. 11. 17. regnum adipiſcor, 1 *Cor.* 4. 8
Semel tranſitivè accipitur, 1 *Sam.* 15. 35. *pr*
facio regnare, regem conſtituo, *& in ha*
*ſignificatione conſtruitur cum Accuſ. F.*εύσω.P
βεβασίλευκα. *a.* 1. ἐβασίλευσα. *aor.* 1. *infin*
βασιλεῦσαι, *Luc.* 19. 27.
Βασιλικὸς ἡ ὸν regius a um, *Ioan.* 4. 46.
Βασιλίσκος ου ὁ regulus. *item* regia ſtella, *qu*
& καρδία λέοντος, cor Leonis *vocatur. item*
baſiliſcus ſerpens, *quem etiam ſerpentes ipſ*
fugiunt, alios olfactu necantem.
Βασίλισσα ης ἡ regina, *Matth.* 12. 42.
Βάσις εως ἡ baſis *item per Syn. gen.* planta pedis
Act. 3. *v.* 7. *derivatur à* 2. *præt. paſſ.* βέβησαι
verbi βαίνω, *mutato* αι *in* ις, *abjecto utroqu*
augmento & mutato η *in* α *breve.*
Βασκαίνω *q. d.* φάεσι *luminibus, h. e. oculis,* καίνω
occido, faſcino. *F.* βασκανῶ. *a.* 1. *act.* ἐβάσκηνα
& a. 2. *act.* ἐβάσκανον, *Gal.* 3. 1.
Βασκανία ας ἡ invidia, livor, æmulatio, faſcina-
tio, odium.
Βασκανίζω invideo. ὁ ὀφθαλμὸς βασκανιεῖ, *Deut*
28. 54. 56.
Βάσκανος ου ὁ ἡ malignus, faſcinans.
Βάσταγμα ατος τὸ geſtamen, onus.
Βαστάζω porto, bajulo. *F.*άσω (*& Doricè* άξω) P
βεβάστακα. *a.* 1 ἐβάστασα. *a.* 1. *act. infin.* βαστάσαι,
Actor. 9. 15. *part. a.* 1. *act.* βαστάσας αντος ὁ.

Βάτος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

άτος ου ἡ rubus, ſentis. *Sic videtur dicta quaſi* ἄβατος *inacceſſa, quòd ſit frutex undequaque virgulis aculeatis & minitantibus armatus, quibus adeuntes deterret, Act. 7. v. 30, 35.*

άτος ου ὁ batus, *nomen menſuræ*, Luc. 16. 6. *ab Hebr.* בת. βατὸς *verò*, pervius, *eſt à* βαίνω.

ιάτραχος *&* βότραχος ου ὁ rana, *ſic dicta Græcè* παρὰ τὸ ἔχειν τὴν βοὴν τραχεῖαν, *quod vox ejus ſit aſpera, inſuavis, incondita, inconcinna & moleſta, Apoc.* 16. 13.

βαττολογέω ῶ loquax, verboſus ſum, nugor. *F.* ήσω. P. βεβαττολόγηκα. *aor.* 1. ἐβαττολόγησα, *Matth.* 6. 7. μὴ βαττολογήσητε (*2. pl. a. 1. act. ſubj.*) Βάττος ου ὁ *nomen Poëtæ garruli, qui inani ſuâ* παλιλλογίᾳ *aliorum aures obtundebat.*

Βαφὴ ῆς ἡ tinctura, color, pigmentum, *tinctus & infectus.*

Βδέλλα ἡ ſanguiſuga, hirudo. *Eſt &* βδέλλα *idem quod*

Βδέλλιον *diminut. eſt autem* βδέλλα *vel* βδέλλιον ὄνυξ *bdellium unguis humani colorem imitans, & arbor nigra, oleæ magnitudine, cujus ſuccus etiam* βδέλλιον *dicitur.*

Βδέλυγμα ατος τὸ abominatio, *Matth.*24. 15.

Βδελυγμὸς οῦ ὁ fœtor, malus odor.

Βδελυκτὸς ἡ ὸν abominabilis e, *Tit.* 1. 16.

Βδελύσσομαι abominor, execror, *Rom.* 2. 22. *F.* ξομαι. P. ἐβδέλυγμαι. *Them.* βδέω *pedo, flatum ventris emitto.*

Βέβαιος αία αιον firmus a um, 2 *Cor.* 1. 6.

Βεβαιόω ῶ confirmo. *F.* ώσω. *P.* βεβεβαίωκα. *a.* 1. ἐβεβαίωσα. *præſ. paſſ.* βεβαιόομαι οῦμαι *confirmor. præſ. infinit.* βεβαιόεσθαι οῦσθαι, *Hebr.* 13. 9. *præt. paſſ.* βεβεβαίωμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐβεβαιώθην, 1 *Cor.* 1. 6.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Βεβαίως, *adv.* indubitanter, *pro* certo, firmè v
firmiter.

Βεβαίωσις εως ἡ confirmatio, *Hebr.* 6. 16.

Βέβηλος ου ὁ ἡ profanus a, *Hebr.* 12. 16.

Βεβηλόω ῶ profano. *F.* ώσω. *P.* βεβεβήλωκα. *a.* 1
ἐβεβήλωσα, *Actor.* 24. 6.

Βεβήλωσις εως ἡ profanatio.

Βέλος εος τὸ jaculum, *Eph.* 6. 16.

Βελόστασις ἡ bellica machina, *Ezech. cap.* 4.

Βέλτιον meliùs, *adv. vide* ἀγαθός.

Βῆμα ατος τὸ *propriè* paſſus, ein ſchritt. *item* ve
ſtigium, *ſeu tantillum ſpacium, ubi quis pedem
poſſit figere,* ein fuß breit/ *Actor.* 7. 5. *Hebræ
textu hanc expoſitionem requirente. tribuna
Th.* βαίνω eo, incedo. *F.* βήσομαι. *P.* βέβηκα
a. 2. ἔβην ης η. *præt. paſſ.* βέβημαι.

Βήρυλλος *& dim.* βηρύλλιον beryllus lapis. *Et* βή-
ρυλλος ἡ *herba. apud Dionyſ. de ſitu Orbis.*

Βία ας ἡ *vis.* μετὰ βίας. *vi. Actor.* 5. 26.

Βιάζω vim affero. *F.* βιάσω. *P.* βεβίακα. *P. paſſ.*
βεβίασμαι. *præſ. paſſ. & med.* βιάζομαι, vi
mihi affertur, *Matth.* 11. 12. *item* vi perrum-
po, *Luc.* 16. 16.

Βίαιος αία αιον, & βίαιος ου ὁ ἡ violentus a um
Actor. 2. 2.

Βιαστὴς οῦ ὁ violentus, *Matth.* 11. 12.

Βιβλαρίδιον ου τὸ libellulus, *Apoc.* 10. 8.

Βίβλινος οἶνος, αὐστηρὸς vinum Biblinum, *à Bi-
blina regione Thraciæ, vel à biblia vite: vel à
Biblo fluvio Naxi inſulæ.*

Βιβλιογράφος ου ὁ librarius.

Βιβλιοθήκη ης ἡ Bibliotheca, libraria.

Βιβλίον ου τὸ liber, ſcheda, *Matth.* 19. 7. *à* βίβλος
ου ἡ. βιβλία ων τὰ *Biblia orum. Sic vulgò ſacræ
literæ nominantur* κατ' ἐξοχήν.

Βιβλιοφόρος ου ὁ libellio, *ferens librum, idem
quod*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

quod γραμματοφόρος qui fert literas, tabellarius.
βλιοφυλάκιον ου τὸ Bibliotheca.
βλος ου ἡ libellus, liber, recenſio, enumeratio, *Matth.* 1. 1.
βρώσκω comedo. *F.* βρώξω. *cum Accuſ.*
κος ου ὁ vas vinarium, urna habens anſas, lagena, dolium. *item* ſemen *apud Suid.*
ος ου ὁ vita, victus, facultates, *Marc.* 12. 44.
ιοτεύω vivo, alo. *F.* εύσω. *P.* βεβιότευκα.
ιότης ητος ἡ vita.
ιόω vivo. *F.* βιώσω, *Prov.* 7. 3. & βιώσομαι. *a.* 1. ἐβίωσα. *P.* βεβίωκα. *a.* 2. ἐβίων. *P. paſſ.* βεβίωμαι.
ίωσις εως ἡ *proprie* ipſa vivendi actio. vita anteacta. *idem quod* βίος βεβιωμένος.
ιωτικὸς ἡ ὸν ad hujus vitæ uſum pertinens, 1 *Corinth.* 6. 3, 4.
λαβερὸς ὰ ὸν noxius a um, 1 *Tim.* 6. 9.
λάβη ης ἡ damnum *à præt. med. verbi*
λάπτω noceo, lædo, *cum Accuſ. Fut.* βλάψω. *Marc.* 16. 18. *P.* βέβλαφα. *a.* 1. ἔβλαψα. *præt. med.* βέβλαβα.
λαστάνω germino. *F.* ήσω. *P.* βεβλάστηκα. *aor.* 1. ἐβλάστησα, *Matth.* 13. 26.
βλάστημα ατος τὸ germen, ſurculus.
βλαστὸς ου ὁ germen, ramulus. *item* calamus, culmus.
βλασφημέω ῶ blaſphemo, impiè loquor, maledictis inceſſo. *imperf.* ἐβλασφήμεον ουν, *Marc.* 15. *v.* 29. *F.* βλασφημήσω. *a.* 1. ἐβλασφήμησα. *P.* βεβλασφήμηκα. *præſ. paſſ.* βλασφημέομαι οῦμαι *blaſphemor. Fut.* 1. *paſſ.* βλασφημηθήσομαι.
Βλασφημία ας ἡ blaſphemia, *Col.* 3. 8.
Βλάσφημος ου ὁ ἡ blaſphemus. *q. d.* βλάπτων τὴν φήμην, *famam lædens, Act.* 6. 13. βλάσφημα ῥήματα λαλῶν *verba blaſphema loquens.*

Βλέμ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Βλέμματος τὸ aſpectus, 2 *Petr.* 2. 8.

Βλέπω aſpicio, video, caveo, reſpicio. *imper*
ἔβλεπον, *Ioan.* 13. *v.* 21. *F.* βλέψω, *Act.* 23. 2
P. βέβλεφα. *aor.* 1. ἔβλεψα, *Actor.* 3. 4. *Apo*
22. 8. *præſ. paſſ.* βλέπομαι *videor*, 2 *Cor.* 4. 1
τὰ βλεπόμενα πρόσκαιρα, *quæ videntur*, *ſun*
temporaria.

Βλέφαρον ου τὸ palpebra, gena, *pellis oculos clau-*
dens.

Βοανεργὲς *verba hæc ſunt Syriaca*, *Marc.* 3. 17
Græce υἱοὶ βροντῆς, filii tonitrui. *Sic Ioannes &*
Iacobus fuerunt dicti.

Βοάω ῶ clamo. *imperf.* ἐβόαον ων. *F.* βοήσω. *P.* βε-
βόηκα. *a.* 1. ἐβόησα. *a.* 1. *imper.* βόησον άτω
vociferare, *Gal.* 4. 27.

Βοὴ ῆς ἡ clamor, *Iac.* 5. 4.

Βοήθεια ας ἡ adjumentum, auxilium, *Hebr.* 4
verſ. 16.

Βοηθέω ῶ auxilior, ſuccurro. *q. d.* ἐπὶ τὴν βοὴν
θέω *ad clamorem curro.* *F.* ήσω. *P.* βεβοήθηκα.
a. 1. ἐβοήθησα. *a.* 1. *imper.* βοήθησον άτω, *Matth.*
15. *v.* 25. κύριε, βοήθει μοι, *Domine, ſuccurre*
mihi. βοήθει *contracte pro* βοήθεε. 2. *ſing. præſ.*
imper. act.

Βοήθημα ατος τὸ auxilium.

Βοηθὸς οῦ ὁ ἡ auxiliator, *Hebr.* 13. 6. Κύριος ἐμοὶ
βοηθός.

Βόθρος ου ὁ fovea, vorago, puteus, fundamen-
tum, foſſa. *Et tormenti genus.*

Βόθυνος ου ὁ fovea, *Luc.* 6. 39.

Βοϊδάριον *vel* βοΐδιον ου τὸ bucula.

Βόλβιτον ου τὸ *vel* βόλιτον ſtercus boum, fimus bu-
bulus.

Βολὴ ῆς ἡ jactus, *à præt. med.* βέβολα *jeci*, *verbi*
βάλλω, *Luc.* 22. 41.

Βολίζω bolidem demitto. *Fut.* ίσω. *P.* βεβόλικα.

aor. 1.

ιστ. 1. ἐβόλισα. *part. aor.* 1. βολίσας αντος ὁ, *Actor*. 27. 28.

ὶς ίδος ἡ jaculum. *item* funis *alligato plumbo, quo nautæ profunditatem aquarum explorant, Hebr*. 12. 20.

λος ου ὁ rete piſcatorium. *id eſt, funda, reticulum. Et retis jactus.*

μβέω. *F.* ήσω. *P.* βεβόμβηκα reſono, bombum edo. ἠχῶ *obſtrepo.*

μβησις reſonatio.

οζύγιον ου τὸ boum jugum.

ρὰ ᾶς ἡ pabulum, cibus, vorago, edulium.

ρβορος ου ὁ cœnum, 2 *Petr*. 2. 22.

ρέας ου ὁ & βορῆς Aquilo.

ρρᾶς ᾶ ὁ boreas, *Luc*. 13. 29. ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου *à borea & auſtro.*

όσκημα ατος τὸ pecus, grex, armentum.

όσκω paſco, *Ioan*. 21. 15. *F.* ήσω. *P.* βεβόσκηκα. *a.* 1. ἐβόσκησα.

όστρυχος ου ὁ cæſaries, coma.

οτάνη ης ἡ herba, *Hebr*. 6. 7.

ιτρύδιον ου τὸ genus ornamenti muliebris. *Item* racemulus, uva gracilis, parva uva.

ότρυς υος ὁ botrus, uva, *Apoc*. 14. 18.

ούβαλος ου ὁ bubalus *genus animalis.*

ούκεντρον ου τὸ ſtimulus boum.

ουκόλιον ου τὸ armentum boum.

ούλημα ατος τὸ voluntas, *Rom*. 9. 19. *Deliberatio, conſilium, Act*. 27. *v*. 43.

ουλευτήριον ου τὸ *conſilii locus, conſeſſus.*

ουλευτὴς οῦ ὁ ſenator, *Marc*. 15. 43.

ουλευτικὸς οῦ ὁ *qui arbitrium habet deliberandi.*

ουλεύω conſulto. *F.* εύσω. *P.* βεβούλευκα. *aor.* 1. ἐβούλευσα. *præſ. med.* βουλεύομαι. *aor.* 1. *med.* ἐβουλευσάμην ω αἰ, *Actor*. 27. 39.

Βουλὴ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Βουλὴ ῆς ἡ *Conſilium*, *Luc.* 7. 30.

Βούλημα ατος τὸ ſententia, ſenſus, conſilium, nutus, propoſitum, decretum.

Βούλομαι volo. *βούλει vis (pro βούλῃ.) Luc.* 22. 42. *præſ. opt.* βουλοίμην οιο οιτο. *part. præſ.* βουλόμενος. *imperf. med.* ἐβουλόμην ου ετο. *Philem.* 13. *F.* βουλήσομαι. *P.* βεβούλημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐβουλήθην *volui, & Attic.* ἠβουλήθην, 2 *Ioan. v.* 12.

Βουνίζω affatim appono cibum, *Ruth.* 2. 14.

Βουνὸς οῦ ὁ collis, *Luc.* 3. 5.

Βοῦς βοὸς ὁ ἡ bos, vacca, 1 *Cor.* 9. 9. αἱ βόες *vaccæ. Dat. pl.* βουσί.

Βούτομος *herbæ nomen*, *Iob.* 40. 16.

Βούτυρον ου τὸ butyrum, *quòd ſit quaſi bovis caſeus, quia plurimum è bubulo fit lacte.*

Βραβεῖον ου τὸ præmium victoriæ, *Phil.* 3. 14.

Βραβεύω præmium do certaminis. *item* impero, *Coloſſ.* 3. 15. ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ βραβευέτω (3. *ſing. præſ. imper. act.*) ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, *pax Dei ſit gubernatrix in cordibus veſtris. F.* εύσω. *P.* βεβράβευκα. *a.* 1. ἐβράβευσα. *Th.* βραβεὺς έως ὁ. *qui dat præmium certaminis*, ὁ ἀγωνοθέτης.

Βραγχιάζω ſum raucus, rauceſco. *F.* σω. *P.* βεβραγχίακα.

Βραδύγλωσσος ου ὁ tardiloquus.

Βραδύνω tardo, 1 *Tim.* 3. 15. *F.* βραδυνῶ. *aor.* 1. ἐβράδυνα.

Βραδυπλοέω ῶ tardè navigo (*verbum compoſitum ex* βραδὺς *tardus*, & πλόος οῦς ὁ *navigatio*) *F.* ήσω. *P.* βεβραδυπλόηκα, *Act.* 27. 7.

Βραδὺς εῖα ὺ tardus a um, *Iac.* 1. 19.

Βραδυτὴς ῆτος & βραδύτης ύτητος ἡ tarditas, ſegnities, 2 *Petr.* 3. 9.

Βραχέως, *adv.* breviter, paucis.

Βραχιάλιον brachiale. χλιδὼν, *murænula, armilla.*

Βραχίων ονος ὁ brachium, *Ioan.* 12. 38.

Βραχὺς εῖα ὺ brevis e, *Luc.* 22.58. μετὰ βραχὺ *paulò poſt, Ioan.* 6.7. βραχύ τι *paululum, Hebr.* 13.22. διὰ βραχέων *paucis.*

Βραχυτελὴς έος ὁ brevis, compendioſus.

Βρέφος εος τὸ embryo, infans, puer, *Luc.* 1. 41.

Βρέχω pluo, rigo, humecto. *F.* βρέξω. *P.* βέβρεχα. *A.* 1. ἔβρεξα. *a.* 1. *infin.* βρέξαι *pluere, Luc.* 7.38. βρέχειν τοὺς πόδας δάκρυσι, *rigare pedes lachrymis. P. med.* βέβροχα.

Βρίθω oneror, degravo, deorſum vergo, onuſtus ſum. *propriè de arboribus, quando fructibus gravantur. item ſtipo, deprimor.*

Βρόμος ου ὁ crepitus ignis, ſtrepitus, *ſonitus venti, mugitus, fremitus: item* fœtor.

Βρομώδης εος ὁ virus redolens, *Symmacho, Iob.* 41. 25. *Scribitur &* βρωμώδης.

Βροντάω ῶ tono. *F.* ήσω. *P.* βεβρόντηκα.

Βροντὴ ῆς ἡ tonitru, *Apoc.* 16. 18.

Βροτὸς οῦ ὁ mortalis homo.

Βροῦχος ου ὁ bruchus, *inſecti genus.*

Βροχὴ ῆς ἡ pluvia vehemens, *pluvia procelloſa,* nimbus.

Βρόχος ου ὁ laqueus, reſtis. *à* βρόγχος ου ὁ *guttur, extrito* γ, *quod reſtis circa guttur ſuſpendendi circumponi ſoleat,* 1 *Cor.* 7. 35.

Βροχωτὸς laqueatus, *idem quod* ἁλυσιδωτὸς *catenatus, Exod.* 28. 22.

Βρυγμὴ ῆς ἡ ſtridor.

Βρυγμὸς οῦ ὁ ſtridor, *Matth.* 22. 13.

Βρύκω ſtrido, edo, mordeo. *F.* ξω. *P.* βέβρυχα.

Βρῦος ου ὁ *fœtor, Ioël.* 2. 20.

Βρυχάομαι rugio, fremo. *F.* ήσομαι. *P.* βεβρύχημαι.

Βρύχημα ατος τὸ rugitus.

Βρύχω ſtrido. *Fut.* βρύξω. *P.* βέβρυχα. *P. paſſ.* βέβρυγμαι.

Βρύω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Βρύω mano, fundo, ſcateo, *Iac.* 3. 11. *F.* βρύσω. *P.* βέβρυκα. *a.* 1. ἔβρυσα.

Βρῶμα ατος τὸ eſca, *Ioan.* 4. 34.

Βρώσιμος ου ὁ ἡ eſculentus a, *Luc.* 24. 41.

Βρῶσις εως ἡ cibus, eroſio, *Matth.* 6. 19.

Βρώσκω *pro quo etiam dicitur* βιβρώσκω comedo. *F.* βρώσω. *P.* βέβρωκα, *Ioan.* 6. 13. *præt. paſſ.* βέβρωμαι.

Βρωτὸς οῦ ὁ cibus, cibo idoneus, cibarius.

Βυθίζω mergo. *F.* σω. *P.* βεβύθικα. *a.* 1. ἐβύθισα. *inf. paſſ.* βυθίζεσθαι, *Luc.* 5. 7.

Βυθὸς οῦ ὁ profunditas maris, altum, pelagus, 2 *Cor.* 11. 25.

Βύρσα ης ἡ corium, pellis. *hinc adjectivum*

Βυρσεὺς έος & *Attic.* έως, *Actor.* 10. *v.* 32. ὁ coriarius.

Βύσσινος η ον byſſinus, *Apoc.* 19. 8, & 14.

Βύσσος ου ἡ *lini pretioſiſſimi genus*, byſſus, *Luc.* 16. *v.* 19.

Βύω obturo, obſtruo, claudo. *item* infarcio, includo, obſepio. *F.* βύσω. *P.* βέβυκα.

Βῶλαξ κος ὁ gleba.

Βῶλος ου ἡ gleba. *item rubrica illa, quâ pictores aurum operibus ſuis inducunt.*

Βωμὸς ου ὁ ara idoli. (*altare verò Deo ſacrum dicitur* θυσιαστήριον ου τὸ) *eſt ab Hebræa voce* בָּמָה *excelſum, Act.* 17. 23.

Γ A.

ΓΑβὶς, LXX *cap.* 28. 18. *Iob.* μετέωρα καὶ γαβὶς οὐ μνησθήσεται, *excelſa & eminentia non commemorabuntur. ſic in Latina interpretatione. ſed eſt nomen lapidis pretioſi* גָּבִישׁ.

Γάγγραινα ης ἡ gangræna, 2 *Tim.* 2. 17. *à Them.*

γράω

γρώω vel γραίνω (Heſych.) *depaſcor, quòd pro-*
na quæque ſubitò depaſcatur. Eſt partis
rtificatio orta ab inflammatione. German.
r kalte brandt. *Hæc interdum curabilis eſt.*
tremus verò hujus morbi gradus dicitur alia
ce σφάκελος ου ὁ, *qui prorſus eſt incura-*
is, & proinde membrum hoc morbo affe-
um

Enſe reſcindendum, ne pars ſincera traha-
tur.

α ης ἡ gaza. *vox origine Perſica. Suidas* θη-
σαυρὸν, *alii* πλοῦτον opes *interpretantur.*
οφυλάκιον ου τὸ ærarium Eccleſiaſticum, *po-*
tur pro loco ubi erat ærarium, Ioan. 8. 20.
mponitur ex γάζα ης ἡ *&* φυλακὴ ῆς ἡ *cu-*
odia.
οφύλαξ κος ὁ ærarii cuſtos.
α ας ἡ terra, pulvis.
σον *cap.* 8. *Ioſuæ:* ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐν τῷ
αίσῳ τῷ ἐν τῇ χειρί σου. *ubi Latine* Leva cly-
eum, qui in manu tua eſt.
σὸς *vel* γαῖσος geſum *vel* gæſum.
λα ακτος τὸ lac. *item per Metaphor.* rudis in-
titutio, *Hebr.* 5. *v.* 12.
λαθηνὸς ου ὁ ſubrumus, lactens.
λεάγρα ας ἡ cavea ferrea, *carceris genus. item*
decipula, muſcipula.
λέη, γαλῆ, catus, felis, muſtela.
λήνη ης ἡ tranquillitas maris, malacia, *Matth.*
8. *verſ.* 26. γαληνὸς οῦ ὁ *tranquillus, ſere-*
nus.
μβρεύω connubio aſſocio. *F.* εύσω. *P.* γεγάμ-
βρευκα.
μβρὸς οῦ ὁ gener.
μέω ῶ uxorem duco. *item* 1 *Tim.* 5. 11. nubo,
1 *Cor.* 7. 9. *F.* γαμήσω. *P.* γεγάμηκα. *a.* 1. ἐγάμησα

& per

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

& per Syncopen nec non Metatheſin ἔγημα *præſ. paſſ.* γαμέομαι οῦμαι nubo. *aor.* 1. *paſſ* ἐγαμήθην.

Γαμίσκω nuptum do, (γαμίσκομαι nuptui collocor, nubo, *Marc.* 12. 25.) *idem quod* γαμίζω *F.* ίσω. *P.* γεγάμικα. *a.* 1. ἐγάμισα. τὸ γαμίζειν *eſt parentum, ſponſus dicitur* γαμῆσαι, *ſponſa verò* γαμηθῆναι.

Γάμος ου ὁ nuptiæ, locus nuptiis celebrandis deſtinatus, *Matth.* 22. 10. conjugium, *Hebr.* 13. 4. ſolenne convivium, *Luc.* 14. 8.

Γὰρ enim, nam. *conjunct. cauſ ſemper poſtponitur.*

Γαστὴρ ἡ venter, uterus. *in Genit.* γαστέρος *& contractè* γαστρός. *Dat.* γαστρί. *Acc.* γαστέρα. *Vocat* γάστερ. *mulier dicitur* ἐν γαστρὶ ἔχειν. *gravida eſſe. Nom. pl.* γαστέρες, *Tit.* 1. 12. γαστέρες ἀργαὶ *ventres pigri. h. e.* ignavi fuci, *fruges conſumere nati.*

Γαυρίαμα ατος τὸ gloriatio, exultatio.

Γαυριάω & γαυριάομαι. *item*

Γαυρόω & γαυρόομαι exulto, glorior. *à* γαῦρος ου ὁ *jactabundus, glorioſus, exaltabundus.*

Γὲ *dictio enclitica, ſeparatim vix legitur.* ὄφελόν γε utinam ſanè, 2 *Cor.* 4. 8. καί γε & quidem, *Act.* 2. 18. & ſaltem, *Luc.* 19. 42. διά γε tamen, propter, *Luc.* 18. 5. ἀλλά γε tamen, at certè, 1 *Cor.* 9. 2. καίτοι γε etſi, *Ioan.* 4. 2. μενοῦν γε imò verò. εἰ δὲ μή γε. alioquin, *Matth.* 9. 17. ſin minus, *Luc.* 13. 9. ὅς γε qui quidem, *Rom.* 8. *v.* 32. μήτι γε nedum, 1 *Cor.* 6. 3.

Γέεννα ης ἡ gehenna, orcus. *vox Hebræa compoſita, & vertitur* vallis Hinnomi: *ubi olim Iſraëlitæ ſuperſtitionibus vicinarum gentium addicti filios ſuos idolo Molocho adolebant, inaudita quadam immanitate. Sic ergo locus damnatorum dictus fuit per Metaphoram, Matth.* 23. 33.

Γσον *vel* γεῖσσον ου τὸ ſuggrunda, *vel* imbricamentum.

Γσος ου τὸ epiſtylium. *Et* τὸ γεῖσος *margo*, *Ezech.* 43. 14, 17.

Γσωμα ατος τὸ *idem quod* γεῖσον *à verbo* γεισόομαι in ſuggrundæ modum conformor.

Γτνιάω ῶ ſum vicinus. *F.* άσω. *P.* γεγειτνίακα.

Γίτων ονος ὁ ἡ vicinus a, *Luc.* 15. 6, 9.

Γιώρες & γειῶραι οἱ advenæ, proſelyti, terræ cuſtodes, *ſeu cultores*, *Exod.* 12. 19.

Γλάω ῶ rideo. *F.* άσω, *Luc.* 6. 21, & 25. *P.* γεγέλακα. *a.* 1. ἐγέλασα. *P. paſſ.* γεγέλασμαι. *a.* 1. ἐγελάσθην.

λοιάζω irrideo, jocor. *F.* άσω. *P.* γεγελοίακα.

λοιασμὸς οῦ ὁ irriſio.

λοιαστὴς οῦ ὁ irriſor.

λοῖος ου ὁ ridiculus, jocoſus.

λως ωτος ὁ riſus. *poëtice* γέλως ω ὁ, *Iac.* 4. 9.

μίζω impleo. *F.* ίσω. *P.* γεγέμικα. *a.* 1. ἐγέμισα. *præſ. paſſ.* γεμίζομαι impleor. *P. paſſ.* γεγέμισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐγεμίσθην, *Luc.* 14. 23.

μω plenus ſum, *Matth.* 23. 25, 27. *in part.* γέμων, ουσα, ον. *præt. med.* γέγομα.

ενεὰ ᾶς ἡ generatio, *Matth.* 1. 17. ætas, *Luc.* 1. 50. εἰς γενεὰς γενεῶν *in omnes ætates.* gens, *Hebr.* 3. *v.* 10. γενεὰ σκολιὰ *natio prava*, *Actor.* 2. 40.

ενεαλογέω ῶ generis ſeriem deduco, natales progenitorum inveſtigo. *F.* ήσω. *P.* γεγενεαλόγηκα. *aor.* 1. ἐγενεαλόγησα. *præſ. paſſ.* γενεαλογέομαι οῦμαι annumeror in proſapia aliqua. γενεαλογούμενος (*part. præſ. paſſ.*) qui in generatione alicujus annumeratur, *Hebr.* 7. *v.* 6. *Activum conſtruitur cum acc.* Plutarch. γενεαλογοῦσι τὸν Λυκοῦργον, *Lycurgi genus recenſent, majores ejus ordine commemorant.*

Γενεαλογία ας ἡ Genealogia, *generis recenſio*, 1 *Timoth.*

1 *Timoth.* 1. 4. *ὁ γενεαλόγος ου ὁ genealogia ſcriptor.*

Γενέθλιον ου τὸ natalitium, nativitas, natalis dies.

Γενέσια ων τὰ natalitia, *convivium ſolenne in memoriam diei natalitii, Matth.* 14. 6.

Γενεσιάρχης ου ὁ generationis autor, *ceu* princeps.

Γενεσιουργὸς οῦ ὁ autor ortus & generationis rerum.

Γένεσις εως ἡ generatio, origo, ortus, *Matth.* 1. *v.* 1 *ubi videtur numerus ſingularis poni pro plurali. Confer Geneſ* 6. *v.* 9. *vel eſt metonym. adj nempe generatio ponitur pro generatis.* nativitas *Iacob.* 3. 6. *curriculum vitæ inde à nativitate noſtra. formatur à γεγένησαι.* 2. *ſing. præt paſſ. verbi γίνομαι.*

Γενετὴ ῆς ἡ nativitas, ortus. *idem quod γενέθλη ης ἡ Ioan.* 9. *v.* 1. *à verbo γίνομαι. F. γενήσομαι præt paſſ. γεγένημαι σαι ται. formatur à* 3. *ſing γεγένηται, unde γενετὴρ ῆρος ὁ genitor, γενέτειρα ας ἡ genitrix, & γενετὴ ῆς ἡ ortus.*

Γενικὸς οῦ ὁ generalis, *aliquando* autor. γενικὴ πτῶσις *genitivus caſus.*

Γεννάδας ου ὁ ſtrenuus, audax & confidens.

Γενναῖος ου ὁ ingenuus, præclarus, generoſus.

Γενναιότης ητος ἡ generoſitas.

Γενναίως generosè.

Γεννάω gigno, pario. *F.* ήσω. *P.* γεγέννηκα. *aor.* 1. ἐγέννησα. *præſ. paſſ.* γεννάομαι ῶμαι gignor. *P. paſſ.* γεγέννημαι *natus ſum, Ioan.* 1. 3, 9. *a.* 1. *paſſ.* ἐγεννήθην.

Γέννημα ατος τὸ progenies, fructus, *Matth.* 3. 7.

Γεννηματίζω germen, fructum profero.

Γέννησις εως ἡ (*idem quod* γένεσις) generatio, *Matth.* 1. 18.

Γεννητὸς ἡ ὸν natus a um, γεννητοὶ γυναικῶν, *nati mulie-*

mulieribus, hoc eſt, homines. Hebraïſmus, Matth. 11. *v.* 11.

ένος ένους τὸ genus, familia, *Philip.* 3. 5. ordo, *Actor.* 4. 6. natio, *Actor.* 4. 36. ſpecies, 1 *Cor.* 12. 20. cœtus, *Marc.* 9. 29.

έρας ατος αος ως τὸ decus, præmium, munus, honor, donum.

ερουσία ας ἡ ſenatus, à γερούσιος α ον *ad ſenes pertinens, Actor.* 5. 21.

έρων οντος ὁ ſenex. *q. d.* γέαν (*ſeu* γῆν) ὁρῶν *terram intuens, Ioan.* 3. 4.

εῦμα ατος τὸ guſtus, *propriè* ſpecies potus venalis.

εῦσις εως ἡ guſtus.

εύω guſtare facio, guſtum præbeo. *F.* γεύσω. *P.* γέγευκα. *præſ. med.* γεύομαι guſto; *& ex idiotiſmo Hebraïco* edo. *regit. Genit. F.* γεύσομαι, *Luc.* 14. 24. γεύσεταί μου τοῦ δείπνου *guſtabit cœnam meam. a.* 1. *med.* ἐγευσάμην ω ατο guſtavi, *Ioan.* 2. 9. μηδενὸς γεύσασθαι (*a.* 1. *med. infinit.*) *nihil velle guſtare, hoc eſt,* edere. *item* γεύσασθαι *videtur eſſe* prandere, *Actor.* 10. 10. *Hinc Euſtathius* τὸ ἄριστον ἐστι τὸ κοινῶς λεγόμενον γεῦμα. *At Galli cibum quem à prandio ſumunt, vel merendam, vocant* le gouſter, *Actor.* 23. 14. *non guſtaverint mortem. guſtare mortem eſt* mori, *Luc.* 9. 27. *Semel in Nov. Teſt. Attic. cum Accuſ. Hebr.* 6. 5. *Ioan.* 2. 9.

εφυρόω ῶ præbeo tranſitum, pontem impono, jungo naves. *F.* ώσω. *P.* γεγεφύρωκα.

εώδης εος ὁ ἡ terreus, terreſtris.

εωμετρέω ῶ geometricè contemplor. *F.* ήσω. *P.* γεγεωμέτρηκα.

εωμετρία ας ἡ terræ menſio.

εωμετρικὸς οῦ ὁ geometricus. *item qui peritus eſt iſtius artis,* Geometra.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Γεωργέω ῶ terram colo, agriculturam exerceo. *F.* ήσω. *P.* γεγεώργηκα. *præſ. paſſ.* γεωργέομαι ȣ̃μαι excolor, *Hebr.*6.7. *ex* γέα γῆ *terra &* ἐργάω, *pro quo uſitatum eſt* ἐργάζομαι *operor.*

Γεωργία ας ἡ agricultura, ager, ſeges.

Γεώργιον ȣ τὸ arvum, ager, aratus, 1 *Cor.* 3. 9.

Γεωργὸς ȣ̃ ὁ agricola, vinitor, *Ioan.* 15. 1.

Γῆ (*ex* γέα) ῆς ἡ terra, *Matth.* 13. 8. regio, territorium.

Γηγενὴς έος ὁ ἡ & γηγενέτης ȣ ὁ terrigena, indigena, terræ filius.

Γῆρας τὸ ſenectus. *in Genit.* γήρατος γήραος *& contracte* γήρως. *Dat.* γήρατι γήραϊ γήρᾳ, *Luc.* 1. 36.

Γηράσκω conſeneſco, *Ioan.*21.18. *F.* άσω. *P.* γεγήρακα. *a.* 1. ἐγήρασα. *a.* 1. *ſubj.* γηράσω ῃς ῃ.

Γίγαρτον ȣ τὸ acinus vinaceus malorum granatorum, granum vinaceum. *ſignificat &* τὸ αἰδοῖον *pudendum.*

Γιγαρτώδης εος ὁ ἡ vinaceus, acinoſus.

Γίγας αντος ὁ gigas, *homo vaſtæ molis, item profligatæ audaciæ, qui & Deum & homines ſpernat. Ex* γῆ *terra &* γεγαὼς, γεγὼς *natus. Fingunt enim poëtæ tales e terra natos fuiſſe, Gen.*6.*v.*4. נְפִלִים LXX *ſic verterunt. Alii aliter, Aq.* ἐπιπίπτοντες, βίαιοι. *Symm.* οἱ δυνάσται, βίαιοι.

Γίνομαι fio, ſum, *Actor.* 12. 11. γίνεσθαι ἐν ἑαυτῷ *ad ſe reverti. Fut.*2. *paſſ.* γενήσομαι. *Præt.paſſ.* γεγένημαι *natus fui. a.* 1. *paſſ.* ἐγενήθην. *a.* 2. *med.* ἐγενόμην ȣ ετο *fui, factus ſum. a.* 2. *imper.* γενȣ̃ έσθω. *aor.* 2. *opt.* γενοίμην οιο οιτο. (*Rom.* 3. 31. μὴ γένοιτο abſit: *contrà* γένοιτο ſit ita) *a.* 2. *ſubj.* γένωμαι ῃ ηται. *a.* 2. *infin.* γενέσθαι. *part. aor.* 2. γενόμενος ένη ενον. *præt. med.* γέγονα *pluſq. perf.* ἐγεγόνειν, *Actor.*4.*v.* 22. *præt. med. infinit.* γεγονέναι, 2 *Tim.* 2. *v.* 18. *part. præt. med.* γεγονὼς ῦια ός.

Γινώ-

νώσκω cognoſco. *F.* γνώσομαι. *P.* ἔγνωκα, *Ioan.* 5.42. *pluſq. perf.* ἐγνώκειν, *Ioan.* 14.7. *a.* 2. ἔγνων ως ω. 3. *pl.* ἔγνωσαν *cognoviſſent*, 1 *Cor.* 2.8. *a.* 2. *imperat.* γνῶθι *cognoſce. aor.* 2. *ſubj.* γνῷ ῷς ῷ, 2 *Cor.* 2. 9. *a.* 2. *infin.* γνῶναι, *Actor.* 1. 7. *part. aor.* 2. γνοὺς όντος. *præſ. paſſ.* γινώσκομαι *cognoſcor, diligor. præt. paſſ.* ἔγνωσμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐγνώσθην. *Fut.* 1. *paſſ.* γνωσθήσομαι.

λάζω canto, clamo. *F.* γλάσω. *P.* γέγλακα.

λαὺξ κὸς ὁ noctua, ulula.

λεῦκος εος τὸ muſtum, *Act.* 2. 13. *q. d. miſtum fæcibus, vel potius q. d. novum. Nam Plauto muſtus a um, idem eſt quod recens, ſeu novus a um. Sic virgo dicitur muſta, & opponitur viduæ. Sic juventus muſta,* die friſche Jugend. *Vide Lexicon Plautinum Parei. Græcè à dulcedine.*

λυκάζω dulceſco. *F.* σω. *P.* κα.

λυκαίνω dulcis ſum, dulce reddo. *Fut.* ανῶ. *P.* γκα.

λύκασμα ατος τὸ &

λυκασμὸς οῦ ὁ dulcedo, dulcitudo.

λυκερὸς οῦ ὁ dulcis.

λυκὺς εῖα ὺ dulcis e, *Iac.* 3. 11. *in Genit.* γλυκέος είας έος. *comp.* γλυκύτερος.

λυκύτης ητος ἡ dulcedo.

λύμμα ατος τὸ ſcalptura, cælatura.

λυπτὸς οῦ ὁ ſculptilis, ſculptus.

λυφὴ ῆς ἡ ſcalptura, cælatura, ſigillum.

λύφω ſcalpo, rado, polio. *cum Accuſ. Fut.* ψω. *P.* φα.

λῶσσα *vel Attic.* γλῶττα ης ἡ lingua, *Marc.* 7. *v.* 33. ſermo, *Actor.* 2. 4. ſermo peregrinus, 1 *Cor.* 14. 14. γλῶσσαι ῶν αἱ *ſermones peregrini*, *Actor.* 19. 6.

λωσσόκομον ου τὸ *propriè eſt* theca *lingulis tibiarum recondendis idonea. item* marſupium *ab*

externa forma. ex γλῶσσα & κομέω vel κομίζω fero, Ioan. 12. 6.

Γλωσσότμητος ου ὁ linguam præciſam habens.

Γλωσσοτομέω ῶ linguam incido. *F.* ήσω. *P.* γλωσσοτέτμηκα.

Γλωσσοχαριτοῦντες ων οἱ linguæ blandimentis decipientes. *ex γλῶσσα & χαριτόω ῶ facio ut aliquis ſit acceptus.*

Γλωσσώδης εος ὁ ἡ lingulatus. *item* linguax & loquutuleius, & loquax mulier.

Γνάθος ου ὁ maxilla, gena, mentum.

Γναφεὺς έος ὁ fullo, *Marc.* 9. 3. *vide ſuprà* ἄγναφος.

Γνήσιος ου ὁ ἡ. *q. d.* γενήσιος genuinus, germanus, 2 *Cor.* 8. 8.

Γνησίως, *adv.* genuinè, germanè, *Phil.* 2. 20.

Γνοφερὸς caliginoſus.

Γνόφος ου ὁ caligo, tenebræ, turbo. *Euſtathius à* νέφος *nubes, nebula, quaſi* νόφος, *& aſſumpto* γ *ex Æolica Dialecto,* γνόφος, *Hebr.* 12. *v.* 18.

Γνοφόω ῶ obtego caligine, obſcuro. *F.* ώσω. *P.* γεγνόφωκα.

Γνοφώδης εος ὁ ἡ caliginoſus.

Γνώμη ης ἡ ſententia, *Actor.* 20. 3. *Apoc.* 17. 13. conſilium, 1 *Corinth.* 7. *verſ.* 40. permiſſio, *Philem. v.* 14.

Γνωρίζω notum facio, ſcio, *Philip.* 1. 22. οὐ γνωρίζω *ignoro. (à nomine* γνώριμος ου ὁ ἡ *notus a.* γνωριμώτερος *notior. Hinc pro* γνωριμίζω *eſt* γνωρίζω. γνώριμος *verò dicitur pro* γνώσιμος *ex* γινώσκω.) *Fut.* γνωρίσω *& Attic.* γνωριῶ, *Coloſſ.* 4. 9. *P.* ἐγνώρικα. *a.* 1. ἐγνώρισα. *a.* 1. *act. infin.* γνωρίσαι *notum facere. part. a.* 1. γνωρίσας αντος ὁ *qui notum fecit. præſ. paſſ.* γνωρίζομαι innoteſco, *Philip.* 4. 6. τὰ αἰτήματα ὑμῶν

ὑμῶν γνωριζέσθω (3. *ſing. præſ. paſſ. imperat.*) πρὸς τὸν θεὸν, *petitiones veſtræ innoteſcant apud Deum. P. paſſ.* ἐγνώρισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐγνωρίσθην *innotui. a.* 1. *paſſ. ſubj.* γνωρισθῶ ῇς ῇ.

Γνώριμος *vide in præcedenti verbo* γνωρίζω.

Γνῶσις εως ἡ cognitio, *Col.* 2. 3.

Γνωστέος cognoſcendus, ſciendus.

Γνώστης ου ὁ gnarus, *Actor.* 26. 3.

Γνωστὸς ἡ ὸν *notus a um*, *Actor.* 15. 18.

Γογγύζω murmuro. *imperf.* ἐγόγγυζον, *Luc.* 5. 30. ἐγόγγυζον αὐτῶν (*pro* κατ᾽ αὐτῶν) *obmurmurabant eis. Simplex pro compoſito* καταγογγύζω. *præſ. imperat.* γόγγυζε, *Ioan.* 6. 43. & 1 *Cor.* 10. 10. μὴ γογγύζετε *ne murmurate. Fut.* ύσω. *P.* γεγόγγυκα. *aor.* 1. ἐγόγγυσα.

Γόγγυσις εως ἡ querela.

Γογγυσμὸς οῦ ὁ murmur, *Actor.* 6. 1.

Γογγυστὴς οῦ ὁ *murmurator*, *Iud. v.* 16.

Γόης ητος ὁ impoſtor, *proprie* incantator, *præſtigiator, à verbo* γοάω ῶ *gemo*, 2 *Tim.* 3. 13.

Γοήτεια ας ἡ incantatio, impoſtura, ludificatio

Γοητικὸς οῦ ὁ magicus, deceptorius.

Γόμος ου ὁ onus navis, *Act.* 21. 3. merces, *Apoc.* 18. 11. *à præt. med.* γέγομα *quod eſt à* γέμω, *vide ſuprà.*

Γομφιάζω,

Γομφιασμὸς οῦ ὁ confractio, colliſio dentium.

Γονεὺς έος ὁ parens. *à* γονὴ ῆς ἡ *generatio. quod eſt à præt. med.* γέγονα, 2 *Cor.* 12. 14.

Γονοῤῥυέω ῶ ſeminis fluxum patior, *cap.* 15. *Lev.* ἐγονοῤῥύησε, *paſſus eſt fluxum ſeminis.*

Γονοῤῥύης & γονόῤῥοιος *ſeminis fluxum patiens.*

Γόνος ου ὁ filius, ſemen, genitura, fœtus, partus, ſtirps, ſoboles, ſexus, *coïtus genus.*

Γόνυ γόνατος τὸ genu, *Phil.* 2. 10.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Γονυπετέω ῶ ad genua accido. *F.* ήσω. *P.* γεγονυπέτηκα. *aor.* 1. ἐγονυπέτησα. *cum Dat. & Accuſ. Matth.* 17. 14. *Marc.* 1. 40.

Γοργύνω horrifico.

Γράμμα ατος τὸ litera, *Luc.* 23. 38. tabulæ, *ſeu* chirographum, *Luc.* 16. 6. γράμματα ων τὰ ſcripta, liber, *Ioan.* 5. 47. epiſtola, *Act.* 28. 21. literæ, eruditio, *Act.* 26. 24.

Γραμματεία ας ἡ *literatura.*

Γραμματεὺς έως ὁ ſcriba, *Matth.* 2. 4.

Γραμματικὴ *ſub.* τέχνη, ars literaturæ, grammatica.

Γραμματικὸς ȣ̃ ὁ grammaticus, literatorius.

Γραμματεισαγωγεῖς έων οἱ literarum inſtitutores & magiſtri, *cap.* 17. *Exod. & cap.* 16. *Deuter.*

Γραπτὸς ἡ ὸν ſcriptus a um, *Rom.* 2. 15.

Γραφεῖον ȣ τὸ graphium, ſtylus ſcriptorius, *ſeu librarius ſtylus.*

Γραφὴ ῆς ἡ ſcriptura, dictum ſcripturæ, *Ioan.* 19. *v.* 37. γραφαὶ ῶν αἱ ſcripturæ, divinæ literæ, *Matth.* 22. 29.

Γραφὶς ίδος ἡ lineamentorum ductus, ſtylus, ſcriptio, cælatura, pictura, penicillus, penna, calamus ſcriptorius, *&c. Exod.* 32.

Γράφω ſcribo, 1 *Ioan.* 2. 13. deſcribo, pingo. *F.* γράψω. *P.* γέγραφα. *P. paſſ.* γέγραμμαι.

Γραώδης εος ὁ ἡ anilis, *derivatur à ſubſt.* γραῦς γραὸς ἡ *anus, vetula,* 1 *Tim.* 4. 7.

Γρηγορέω ῶ vigilo, *Matth.* 26. 41. *F.* ήσω. *P.* γεγρηγόρηκα. *a.* 1. ἐγρηγόρησα. *Dicitur* γρηγορέω ῶ *per Aphæreſin pro* ἐγρηγορέω ῶ *vigilo. Derivatur à verbo* ἐγείρω *excito. F.* ἐγερῶ. *P.* ἤγερκα. *P. paſſ.* ἤγερμαι. *P. med.* ἤγορα *& Att.* ἐγήγορα, *& cum epentheſi literæ* ῥῶ, ἐγρήγορα. *unde part. præt. med* ἐγρηγορὼς ότος ὁ *vigilans, legitur apud Plat. & Xenoph. hinc* ἐγρήγορος ȣ ὁ *vigil, & verbum* ἐγρηγορέω ῶ *vigilo.*

Γρη-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ηγόρησις εως ἡ vigilantia.
ύζω lugeo, clamo. *F.* ξω. *P.* γέγρυκα.
ὺψ gryps.
μνάζω *propriè me nudum in palæſtra exerceo.* exerceo, 1 *Tim.* 4.7. *F.* άσω. *P.* γεγύμνακα. *a.* 1. ἐγύμνασα. *P. paſſ.* γεγύμνασμαι.
μνασία ας ἡ exercitatio, 1 *Tim.* 4. 8.
μνάσιον ου τὸ palæſtra, certamen, ſchola, gymnaſium.
μνητεύω *propriè* ſum miles levis armaturæ, nudus ſum, 1 *Cor.* 4. 11. *F.* εύσω. *P.* γεγυμνήτευκα. *a.* 1. ἐγυμνήτευσα. ὰ γυμνῆς ῆτος ὁ *miles levioris armaturæ, non cataphractus.*
υμνὸς ου ὁ nudus. *ſic dictus q.* γυῖα μόνα ἔχων. *h. e. ſolam cutem habens ſine veſte, Matth.* 25. 36, 38. *item* vacuus, ἔρημος *manifeſtus, apertus.*
υμνότης ητος ἡ nuditas. γύμνωσις.
υμνόω *nudo, denudo. F.* ώσω. *P.* γεγύμνωκα. *a.* 1. ἐγύμνωσα.
ύμνωσις εως ἡ nuditas & nudatio.
υναικάριον ου τὸ muliercula, 2 *Tim.* 3. 6.
υναικεῖα τὰ muliebria, menſes mulierum, menſtrua: τὰ ἔμμηνα *loci muliebres.*
υναικεῖος εία εῖον muliebris, *ad mulieres pertinens*, 1 *Petr.* 3, 7. γυναικεῖον ου τὸ *ſcil.* δῶμα, gynæceum, *conclave mulierum. Germanic.* ein Frawenzimmer.
υναικὼν ῶνος ὁ contubernium mulierum.
ύναιον ου τὸ muliercula, uxorcula.
υνὴ ἡ *q. d.* γονὴ ὰ γέγονα *natus ſum.* mulier, uxor, *Matth.* 19.9. virgo. *Genit.* γυναικὸς *tanquam à* γύναιξ. *Dat.* γυναικί. *Accuſ.* γυναῖκα. *Voc.* γύναι. *Nom. pl.* γυναῖκες. *Gen.* γυναικῶν. *Dat.* γυναιξί. *Acc.* γυναῖκας.
Γύρος ου ὁ ambitus, circulus, gyrus.
Γυρόω ῶ circulum duco, circummunio, ſepio, ambio.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Γὺψ γυπὸς vultur.

Γωνία ας ἡ angulus. *ſcilic. ubi deſinunt plateæ i*
*angulum,ubi ſunt bivia aut trivia, Matth.*6.5
Germ. eine Ecke. *item contrà* angiportus, *h.e*
vicus anguſtus & non pervius. item anguſtum
ſpacium *inter duas ædes, per quod via plan*
non patet. German. ein Winckel. ἐν γωνίᾳ *in an*
gulo, h.e. occultè, clam, *Act.* 26. 26.

Γωνιαῖος ου ὁ angularis.

Δ Α.

ΔΑδουχία ας ἡ facis geſtatio, tædæ accen
ſio.

Δαιμονίζομαι à dæmonio vexor. *part.præ*
δαιμονιζόμενος ου ὁ dæmoniacus. *P.* δεδαιμο
νισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐδαιμονίσθην. *part. a.* 1. δαι
μονισθεὶς *à dæmonio vexatus, Luc.* 8. *v.* 36
à δαιμονίζω, *dæmonio immiſſo vexo.*

Δαιμόνιον ου τὸ dæmonium, *derivatur ab ad*
δαιμόνιος ὁ ἡ *divinus.* δαιμόνια τὰ dii, *Actor*
17. 18.

Δαιμονιώδης εος ὁ ἡ dæmoniacus a, *Iac.* 3. 15.

Δαίμων ονος ὁ ἡ dæmon. *q.* δαήμων ονος ὁ
ſciens. ex δαίω *ſcio, diſco.* malus ſpiritus, *Marc*
5. *v.* 12.

Δαίρω cædo, verbero, 1 *Cor.* 9. 26.

Δάκνω mordeo, *Gal.* 5. 15. *F.* δήξομαι. *a.* 2. ἔδα
κον. *a.* 1. ἔδηξα. *P.* δέδηχα. *P. paſſ.* δέδηγμαι
a. 1. *paſſ.* ἐδήχθην. *a.* 2. *paſſ.* ἐδάκην.

Δάκρυ υος τὸ lachryma, *Luc.* 7. 44.

Δάκρυον ου τὸ lachryma, *Apoc.* 21. 4.

Δακρύω lachrymor. *F.* ύσω. *P.* δεδάκρυκα. *aor.* 1
ἐδάκρυσε, *Ioan.* 11. 35.

Δακτύλιος ου ὁ *annulus, Luc.* 15. 22.

Δάκτυλος ου ὁ digitus, *Marc* 7. 33. potentia, vir
tus, *Luc.* 11. 20.

Δαλὸ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Δαλὸς ȣ͂ ὁ lampas, torris, fulgor, titio.
Δαμάζω domo. *F.* δαμάσω. *a.* 1. ἐδάμασα. *a.* 1. *infin.* δαμάσαι. *P.* δεδάμακα. *domui. P. paſſ.* δεδάμασμαι, *Iacob.* 3. 7.
Δάμαλις εως ἡ juvenca, *Hebr.* 9. 13.
Δανείζω mutuum do. *Fut.* δανείσω. *P.* δεδάνεικα. *a.* 1. ἐδάνεισα. *præſ. med.* δανείζομαι mutuum accipio. *a.* 1. *med.* ἐδανεισάμην ω ατο, *Matth.* 5. 42. δανείσασθαι (*a.* 1. *med. infin.*) *mutuo accipere.*
Δάνειον ȣ τὸ mutuum. *q. d. quod de* meo *fit* tuum. *Them.* δάνος ε͂ος τὸ *munus, mutuum, Eccleſ.* 29. *verſ.* 4.
Δανεισμὸς ȣ͂ ὁ mutuatio, uſura.
Δανειστὴς ȣ͂ ὁ *creditor, Luc.* 7. 41.
Δάνος εος τὸ munus, fœnus & impendium.
Δαπανάω ῶ impendo, ſumptus facio. *F.* ήσω. *P.* δεδαπάνηκα. *a.* 1. ἐδαπάνησα. *a.* 1. *act. imperat.* δαπάνησον αὐτοῖς, *Actor.* 21. 24. *adde ſumptus.*
Δαπάνη ης ἡ ſumptus, *Luc.* 14. 28. ψηφίζει τὴν δαπάνην *computat ſumptus.*
Δαπάνημα ατος τὸ ſumptus, expenſa, conſumptio.
Δασύπους οδος ὁ daſypus, lepus, cuniculus, *ab hirtis pedibus.*
Δασὺς έος ὁ *priore brevi*, denſus, conſitus. *item* villoſus. *item* hirſutus.
Δάφνη ης ἡ daphne, laurus.
Δαψιλεύομαι abundo. ἐδαψιλεύσατο δι᾽ ὑμᾶς, *lib.* 1 *Reg. c.* 10. *ubi Latine eſt, ſollicitus eſt pro vobis.*
Δαψιλὴς έος ὁ ἡ abundans, copioſus, prolixus, benignus.
Δὲ *conjunct. diſcret.* verò, autem. *item* igitur, tamen, ſanè, enim.
Δέησις εως ἡ deprecatio. *Th.* δέομαι *oro, Eph.* 6. 18.

Δεῖ oportet. *cum Accuſ. in præſ. ſubj.* δέῃ. *imperf.* ἔδει *oportebat. F.* δεήσει *oportebit. a.* 1. ἐδέησε *oportuit. infin.* δεῖν *oportere. part. præſ.* δέον ἐστὶ *neceſſarium eſt, Act.* 19. 36. λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα, *garrientes quæ non oportet,* 1 *Tim.* 5. 13.

Δεῖγμα ατος τὸ exemplum, *Iud. verſ.* 7.

Δειγματίζω palam traduco. *F.* ίσω. *P.* δεδειγμάτικα. *a.* 1. ἐδειγμάτισα, *Col.* 2. 15.

Δείδω timeo. *Fut.* δείσω *&* δείσομαι. *P. med.* δέδοικα, *pro* δέδοιδα, *ne trium* τῶν δέλτα *concurſus eſſet* κακόφωνος. *pro* δέδοικα, *Iones* δέδια *& poëtæ* δείδια.

Δεικνύω *vel* δείκνυμι oſtendo, indico. *F.* δείξω, *a.* 1. ἔδειξα. *a.* 1. *imperat.* δεῖξον άτω *oſtende. a.* 1. *ſubj.* δείξω ῃς ῃ, *Actor.* 7. 3. *a.* 1. *infin.* δεῖξαι, *Apoc.* 22. 6. *præt. paſſ.* δέδειγμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐδείχθην. *part. aor.* 1. δειχθεὶς ἔντος, *Hebr.* 8. 5.

Δείλαιος ου ὁ miſer, infelix. *item* infeſtus.

Δειλανδρεῖν pro terrere, timere, 2 *Machab. cap.* 8.

Δείλη ης ἡ crepuſculum matutinum, *quando jam incipit aurora; &* crepuſculum veſpertinum, *quando ſol jam vergit ad occaſum.*

Δειλία ας ἡ timiditas, 2 *Tim.* 1. 7.

Δειλιαίνω pavere facio, *Deut.* 19. *cum Accuſ. F.* νῶ. *P.* γκα.

Δειλιάω ῶ formido. *ob ignaviam & timiditatem refugio. Fut.* άσω. *P.* δεδειλίακα. *a.* 1. ἐδειλίασα, *Ioan.* 14. 27. μηδὲ δειλιάτω (3. *ſing. præſ. act. imper.*)

Δειλὸς ἡ ὸν timidus, *Matth.* 8. 26. malus, improbus. *affine verbo* δείδω *timeo. Vide ſuprà.*

Δεῖμα ατος τὸ pavor, metus.

Δεῖνα ὁ ἡ, *Matth.* 26. *verſ.* 18. πρὸς τὸν δεῖνα ad quendam. *Sic loquuntur Græci, cùm certum hominem notare volunt, nec tamen nominare. Hebræi dicunt,* פְּלֹנִי אַלְמֹנִי *Ruth.* 4. *verſ.* 1.

Genit.

Genit. τοῦ δεινός. *Dat.* τοῦ δεινί. *Accuſ.* τὸν καὶ τὴν καὶ τὸ δεῖνα.

Δεινάζω *moleſtè fero, calumnior. F.* σω. *P.* κα.

Δεινὸς οῦ ὁ gravis, vehemens, formidabilis. *hinc*

Δεινῶς, *adv.* vehementer, *Matth.* 8. 6.

Δειπνέω ῶ cœno. *F.* ήσω. *P.* δεδείπνηκα. *a.* 1. ἐδείπνησα, 1 *Cor.* 11. 25. μετὰ τὸ δειπνῆσαι (*a.* 1. *act. infin.*) *poſt cœnaviſſe. h.e. poſtquam cœnaſſent.*

Δεῖπνον ου τὸ παρὰ τὸ δεῖν παύειν τὸν πόνον, *quia tum homines à labore ceſſant, cœna, q. d. cædina. à cædo. item* convivium, *Matth.* 23. 6. *Marc.* 6 *v.* 21.

Δεισιδαιμονία ας ἡ ſuperſtitio, *Act.* 25. 19.

Δεισιδαίμων ονος ὁ ἡ ſuperſtitioſus, *comp. ex* δείδω *timeo. F.* δείσω. *P.* δέδεικα, *pro quo uſitatum eſt præt. med.* δέδοικα *pro* δέδοιδα, *unde abjectis* ο *κ fit* δέδια ας ε *timui. poëtice* δείδια. *præt. paſſiv.* δέδειμαι σαι ται. *hinc eſt* δεῖσις εως ἡ *metus, timor, &* δαίμων ονος ὁ dæmon, numen. *comp.* δεισιδαιμονέστερος α ον *proprie numinis metuentior,* religioſior, *Actor.* 17. 22.

Δέκα *pluralis numeri tantùm g. o. indeclinabile* decem. οἱ δέκα *decem reliqui, Matth.* 20. 24.

Δεκάδαρχος ου ὁ ἡ & δεκαδάρχης ου ὁ ἡ centurio.

Δεκαδύο g. o. ἄκλιτον, duodecim. *dicitur etiam* δυοκαίδεκα, δώδεκα, *Act.* 24. 11.

Δεκαεννέα g. o. ακλιτον undecim.

Δεκαέξ g. o. ακλιτον ſedecim.

Δεκαεπτὰ g. o. ἄκλιτον ſeptendecim.

Δεκαμηνιαῖος ου ὁ qui eſt decem menſium.

Δεκαοκτὼ g. o. ἄκλιτον octodecim.

Δεκαπέντε g. o. ἄκλιτον quindecim, *Ioan.* 11. 18.

Δεκάπηχυς *decem cubitorum, decem cubitalis.*

Δεκαπλασιάζω *decuplo.*

Δέκαρχος ου ὁ *decurio.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Δεκατέσσαρες ων οἱ αἱ, καὶ δεκατέσσαρα ων τὰ quatuordecim, *Matth.* 1. 17.

Δεκάτη ης ἡ decima, *decima pars.* δεκάται ων αἱ *decimæ, Hebr.* 7. 2, 8.

Δέκατος δεκάτη δέκατον decimus a um, *Ioan.* 1. 40.

Δεκατόω ῶ decimas accipio. *F.* ώσω. *P.* δεδεκάτωκα. *præſ. paſſ.* δεκατόομαι οῦμαι decimor. *P. paſſ* δεδεκάτωμαι.

Δεκατρεῖς ιῶν οἱ αἱ tredecim.

Δεκάχορδον ψαλτήριον, pſalterium decem chordarum.

Δεκτὸς ἡ ὸν acceptus a um. *Them.* δέχομαι *capio, Phil.* 4. 18.

Δελεάζω ineſco, eſcâ capio, (*à nomine* δέλεαρ δελέατος τὸ *eſca quâ animalia capiuntur, quaſi* δόλεαρ ἀπὸ τοῦ δόλου) *Fut.* δελεάσω. *P.* δεδελέακα. *a.* 1. ἐδελέασα. *præſ. paſſ.* δελεάζομαι ineſcor, *Iac.* 1. 14.

Δέλτος ου ἡ libellus, liber, tabula, charta.

Δένδρον ου τὸ arbor, *Matth.* 7. 17.

Δεξαμενὴ ῆς ἡ ciſterna, latrina, piſcina, conceptaculum, *à* δέχομαι.

Δεξιὰ ᾶς ἡ *ſcil.* χεὶρ dextra manus, *prout additur Matth.* 5. 30. *per Metaph.* potentia, *Act.* 3. 7.

Δεξιάζω dextram jungo.

Δεξιολάβος ου ὁ ſatelles, ſtipator, *Act.* 23. 23. *videntur ſatellites ſic dicti* παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τοῦ βασιλέως δεξιὰν, *quòd ſint proximi à rege. vel* διὰ τὸ δεξιοὺς εἶναι, *quòd ſint dextri. vocantur etiam* δορυφόροι *haſtati.*

Δεξιὸς ιὰ ιὸν dexter a um. παρὰ τὸ δέξασθαι *à capiendo.* ἐκ δεξιῶν, *ſubaudi* μερῶν, *à dextris, ſc. partibus, Luc.* 23. 33. *confer Ioan.* 21. 6.

Δέομαι oro *cum Genit. imperf.* ἐδεόμην ου ετο *rogabam. a.* 1. *paſſ.* ἐδεήθην *precatus ſum, Luc.* 22. 32. ἐδεήθην περὶ σοῦ, *oravi pro te. a.* 1. *paſſ. imperat.*

δεήθητι

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

δεήθητι *ora.* δεήθητε (2.*pl*) *orate, Act.* 8. 22, 24.

Δέον οντος τὸ decens, decorum, æquum.

Δέρμα ατος τὸ pellis, *Hebr.* 11. 37.

Δερμάτινος η ον coriaceus a um, *Matth.* 3. 4.

Δέρρις ιος ἡ pellis *veſtimentum denſum: item* velum ex pilis denſum.

Δέρω *proprie* excorio, pellem detraho, 2 *Chron.* 29. 34 *item* verbero, cædo. *F.* 1. δερῶ. *P.* δέδερκα. *P. paſſ.* δέδερμαι. *F.* 2. δαρῶ. *a.* 1. ἔδειρα *cecidi. a.* 2. ἔδαρον. *a.* 2. *paſſ.* ἐδάρην ης η. *F.* 2. *paſſ.* δαρήσομαι *vapulabo, cædar, Luc.* 12. 48.

Δέσις εως ἡ nodus, conjunctio, junctura.

Δεσμεύω ligo. *F.* εύσω. *P.* δεδέσμευκα. *a.* 1. ἐδέσμευσα. à δεσμὸς οῦ ὁ *vinculum. Matth.* 23. 4.

Δεσμέω ῶ vincio. *F.* ήσω. *P.* δεδέσμηκα. *præſ. paſſ.* δεσμέομαι οῦμαι *vincior. imperf.* ἐδεσμεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο, *Luc.* 8. 29.

Δέσμη ης ἡ faſciculus, *Matth.* 13. 30.

Δέσμιος ου ὁ vinctus, *Hebr.* 13. 3.

Δεσμὸς οῦ ὁ vinculum, *Col.* 4. 18. *Th.* δέω *vincio. infrà.*

Δεσμοφύλαξ κος ὁ *pro* δεσμιοφύλαξ commentarienſis, *carceris cuſtos,* carcerarius, *Act.* 16. 27.

Δεσμωτήριον ου τὸ carcer, *Matth.* 11. 2.

Δεσμώτης ου ὁ captivus, *Act.* 27. 1, 42. à δεσμόω ῶ *in carcerem conjicio. Fut.* ώσω. *P.* δεδέσμωκα. *præt. paſſ.* δεδέσμωμαι.

Δεσποτεία ας ἡ dominium.

Δεσπότης ου ὁ dominus, *propriè reſpectu ſervi. in vocat.* δέσποτα, *Luc.* 2. 29.

Δεῦρο, *adv.* huc, adesdum, prodi, *Matth.* 19. 21. *Marc.* 10. 21. & *Actor.* 7. 3. &

Δεῦτε adeſte, venite, *ſunt duo adverbia.* ἄχρι τοῦ δεῦρο *hucuſque, Rom.* 1. 13.

Δευτεραῖος αία αῖον ſecundarius, *id eſt, ſecunda die aliquid faciens, Act.* 28. 13.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Δευτερεύω ſum ſecundus,ſequor,ſum proximus. F. εύσω. P. δεδευτέρευκα.

Δευτερόγονα ſecunda fetificatione edita, *al.* ὄψιμα, *Gen.* 30. 43.

Δευτερολογέω ῶ iterum ſermonem habeo, *Machab. lib.* 2. *cap.* 12.

Δεύτερον, *adv.* ſecundò, τὸ δεύτερον *idem,* 2 *Cor.* 13. *v.* 2. ἐκ δευτέρου, *ſecundâ vice, Matth.* 26. *v.* 42. *item Actor.* 10. 15. & 11. 9.

Δευτερονόμιον *Deuteronomium. Quintus liber Moſis.*

Δευτερόπρωτος ου ὁ ſecundo-primus. *id eſt, ſecundus & primus, Luc.* 6. *v.* 1.

Δεύτερος α ον ſecundus a um, *Tit.* 3. 10.

Δευτέρως, *adv.* ſecundariè, ſecundo loco.

Δευτέρωσις εως ἡ ſecundus ordo, ſecundæ partes *vel* vices.

Δεύω irrigo, perfundo. *F.* σω. *P.* κα.

Δέχομαι recipio, accipio. *F.* 1. *med.* δέξομαι. *P. paſſ.* δέδεγμαι, *Act.* 8. 14. δέδεκται τὸν λόγον τοῦ θεοῦ *recepit verbum Dei. a.* 1. *med.* ἐδεξάμην ω ατο *recepi, excepi. a.* 1. *med. imperat.* δέξαι *accipe. aor.* 1. *med. ſubj.* δέξωμαι η ηται. *pl.* δεξώμεθα ησθε ωνται. *aor.* 1. *med. infinitivi* δέξασθαι. *part. a.* 1. *med.* δεξάμενος ένη ενον. *præt. med.* δέδοχα, *unde eſt* δοχή. *vide infrà.*

Δέω ligo, vincio. *Fut.* δήσω & δέσω. *aor.* 1. ἔδησα. *aor.* 1. *imper.* δῆσον άτω δήσατε *ligate. aor.* 1. *ſubj.* δήσω ῃς ῃ. *part. a.* 1. *act.* δήσας αντος ὁ. *præt. paſſ.* δέδεμαι *vinctus fui. præt. paſſ. infin.* δεδέσθαι, *Marc.* 5. 4. *part. præt. paſſ.* δεδεμένος η ον *vinctus a um. a.* 1. *paſſ.* ἐδέθην ης η. *F.* 1. δεθήσομαι. *aor.* 1. *paſſ. infinit.* δεθῆναι *vinciri, Actor.* 21. 33.

Δὴ *in proſa ſemper poſtponitur, & vertitur* ſanè, 2 *Cor.* 12. 1. videlicet, *Matth.* 13. 23. igitur, 1 *Cor.* 6. 20. *Redundat, Act.* 13. 2.

Δῆγμα

ῆγμα ατος τὸ &

ηγμὸς οῦ ὁ morſus, ictus, eroſio.

ηλαδὴ videlicet, ſcilicet, haud dubiè, profectò.

ῆλος δήλη δῆλον manifeſtus a um, *Matth.* 26. *verſ.* 73.

ηλόω ῶ declaro. *imperf.* ἐδήλοον ουν, οες ους, οε ου. *F.* δηλώσω. *P.* δεδήλωκα. *a.* 1. ἐδήλωσα. *a.* 1. *paſſ.* ἐδηλώθην, 1 *Cor.* 1. 11.

ήλωσις εως ἡ declaratio, demonſtratio.

ημαγωγία ας ἡ populi ductus & regimen, concio, *adminiſtratio reipublicæ.*

ημηγορέω ῶ orationem ad populum habeo. *imperf.* ἐδημηγόρεον ουν, *Actor.* 12. 21. *F.* ήσω. *P.* δεδημηγόρηκα. *a.* 1. ἐδημηγόρησα. à δημηγόρος ου ὁ *orator. ex* δῆμος ου ὁ *populus,* & ἀγορέω ῶ *loquor, quod tantùm in compoſitis eſt uſitatum.*

ήμιος ου ὁ *propriè ſignificat* publicum, plebeium, popularem.

ημιουργέω ῶ compono, facio, molior, effingo. *F.* ήσω. *P.* ηκα.

ημιουργὸς οῦ ὁ conditor, *Hebr.* 11. 10. *ex* δήμιος ου ὁ *publicus* & ἔργον *opus, qui publicè operatur, publicus opifex.*

ημοκατάρατος ου ὁ ἡ populo inviſus, *quem populus diris execrationibus proſequitur.*

ῆμος ου ὁ populus, *Actor.* 12. 22.

ημοσίᾳ, *adv.* publicè, *Act.* 20. 20. δημοσίᾳ *publicè,* & κατ' οἴκους *domeſticatim, opponuntur.*

ημόσιος α ον publicus a um, *Actor.* 5. 18.

ημότης ου ὁ tribulis, plebeius, municeps.

ηνάριον ου τὸ denarius, *genus numiſmatis Romani, valentis aſſes ſemunciales decem, Luc.* 20. *v.* 24.

ήποτε *poſt artic. ſubj. vertitur* cunque, *Ioan.* 5. *v.* 4. ᾧ δήποτε νοσήματι, *quocunque morbo.*

ήπου utique, *Hebr.* 2. 16.

Διὰ *præpoſ. cum Gen.* per. *notat intervallum temporis, Matth.* 26. 61. *cum Accuſ.* propter. *in compoſitione intendit ſignificationem, utì apud Latinos* per. *item vertitur* trans, dis. *Reliqua vide in Lexico N. T.*

Διαβαίνω tranſeo. *F.* διαβήσομαι. *P.* διαβέβηκα. *a.* 2. διέβην. *a.* 2. *infin.* διαβῆναι *tranſire. part. a.* 2. διαβὰς ἄντος ὁ *trajiciens, Act.* 16. 9.

Διαβάλλω *propriè* trajicio, ich werffe durch. *item* calumnior, *invidiam alicui conflo*, defero. *F.* διαβαλῶ. *P.* διαβέβληκα. *a.* 2. διέβαλον. *P. paſſ.* διαβέβλημαι. *a.* 1. *paſſ.* διεβλήθην *delatus fui, Luc.* 16. 1. *P. med.* διαβέβολα.

Διάβασις εως ἡ tranſitio.

Διαβαστάζω præpondero. *F.* σω. *P.* κα.

Διαβεβαιόομαι οῦμαι aſſevero, 1 *Tim.* 1. 7. *F.* ώσομαι. P. διαβεβεβαίωμαι. *ex* διὰ per *ſignificationem intendente*, & βεβαιόω ῶ *ſtabilio.*

Διάβημα ατος τὸ greſſus, tranſitus, veſtigium.

Διαβιβάζω trajicio, tranſmitto. *cum Accuſ. F.* άσω. P. κα.

Διαβλέπω diſpicio. *F.* ψω. *Matth.* 7. 5. *P.* διαβέβλεφα.

Διαβοάω ῶ divulgo, celebro, reclamo. *F.* βοήσω. *P.* βεβόηκα.

Διαβολὴ ῆς ἡ calumnia, inimicitia.

Διάβολος ου ὁ ἡ calumniator, atrix. *Item* adverſarius, *ſic idem quod Satan.* κατ᾽ ἐξοχὴν *ſic dicitur princeps angelorum apoſtatarum, Tit.* 2. 3.

Διαβουλεύομαι delibero.

Διαβουλία ας ἡ &

Διαβούλιον ου τὸ conſilium, conſultatio, deliberatio.

Διάγε tamen, propter. *ex* διὰ *præpoſ.* & γε. *vide ſuprà* γε, *Luc.* 11. 8.

Διαγγέλλω annuncio, *Luc.* 9. 60. *F.* διαγγελῶ. *a.* 1. διήγγειλα. *P.* διήγγελκα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Διάγγελμα τὸ annunciatio.
Διαγίνομαι interſum, abſolvor. F. διαγενήσομαι. P. διαγεγένημαι. aor. 2. med. διεγενόμην. part. aor. 2. διαγενόμενος οὐ ὁ *exactus, interlapſus, Marc.* 16. 1.
Διαγινώσκω *propriè* pernoſco. *h. e.* plenè cognoſco. *F.* διαγνώσομαι, *Act.* 24. 22. *P.* διέγνωκα. *a.* 2. διέγνων. *P. paſſ.* διέγνωσμαι.
Διαγλύφω inſculpo *cum Accuſ.*
Διαγνωρίζω divulgo. *F.* ίσω. *P.* διεγνώρικα. *a.* 1. διεγνώρισα, *Luc.* 2. 17.
Διάγνωσις εως ἡ cognitio, *plenior dijudicatio, Actor.* 25. 21.
Διαγογγύζω obmurmuro. *imperf.* διεγόγγυζον, *Luc.* 15. 2. *F.* ύσω. *P.* διαγεγόγγυκα. *a.* 1. διεγόγγυσα.
Διαγορεύω publico, diſſero, concionor. *F.* εύσω. *P.* διηγόρευκα.
Διαγραφὴ ῆς ἡ deſcripta tabella, deſcriptio.
Διαγράφω deſcribo. *item* cenſeo. *item* do nomen, profiteor. *item* accuſo. Prohibeo. *F.* ψω. *P.* διαγέγραφα.
Διάγω dego. *F.* ξω. *P.* διῆχα. *aor.* 2. διῆγον, *Atticè* διήγαγον. βίον διάγειν *vitam degere,* 1 *Timoth.* 2. *v.* 2.
Διαγωνιῶντες οἱ, in agone conſtituti, trepidantes, *Machab. lib.* 2. *cap.* 3.
Διαδέχομαι accipio per alium, accipio per manus traditum. *F.* ξομαι. *P.* διαδέδεγμαι. *a.* 1. *med.* διεδεξάμην ω ατο. *part. aor.* 1. *med.* διαδεξάμενος, *Actor.* 7. 45.
Διάδηλος ἡ ὄν, φανερὸς ὰ ὸν apertus, manifeſtus, notus.
Διάδημα ατος τὸ diadema, corona, *Apoc.* 12. 3. & 13. 1. & 19. 12.
Διαδιδράσκω & ἀποδιδράσκω diffugio, aufugio, evito, elabor. *F.* άσω. *P.* διαδεδίδρακα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Διαδίδωμι trado per manus. *F.* διαδώσω, & δια-
διδώσω. *à verbo* διαδιδόω ῶ. *P.* διαδέδωκα. *a.*
διέδων. *aor.* 2. *act. imper.* διάδος ότω *distribu*
præſ. paſſ. διαδίδομαι. *imperf. paſſ.* διεδιδόμην
σο το, *Act.* 4. 35.

Διάδοχος ου ὁ ἡ ſucceſſor, *Act.* 24.27. *à præt. me*
διαδέδοχα *verbi* διαδέχομαι, *proprie accipi*
per alium. vertitur, excipio, ſuccedo, διαδοχ
ῆς ἡ ſucceſſio.

Διαδραμεῖν percurrere. *Xenoph.*

Διάδυμι καὶ

Διαδύω *idem quod* ἀποφεύγω tranſilio, me inſi-
nuo, ingredior, penetro. *F.* σω. *P.* κα.

Διαζάω ῶ vivo, vitam ago. *F.* ζήσω. *a.* 1. διέζησα

Διαζώννυμι præcingo, ſuccingo. *cum Accuſ. Fut*
διαζώσω. *a.* 1. διέζωσα, *Ioan.* 13. 4. *P.* διέζωκα
præt. paſſ. διέζωσμαι. *aor.* 1. *med.* διεζωσάμην
ω ατο.

Διαθερμαίνω calefacio, fervefacio. *F.* νῶ. *F.* δια-
τεθέρμαγκα.

Διαθήκη ης ἡ fœdus, teſtamentum. *à* διατίθημι
diſpono, διατίθεμαι *teſtor*, *Apoc.* 11. 19. ἡ κιβω-
τὸς τῆς διαθήκης *arca fœderis*, 2 *Cor.* 3. *verſ.* 14
ἡ παλαιὰ διαθήκη *vetus fœdus*, 1 *Cor.* 11. 25
ἡ καινὴ διαθήκη *novum fœdus.*

Διαθρύπτω diſſolvo, emollio, frango luxu, *deli-*
ciis afficio. F. ψω. *P.* φα.

Διαίρεσις εως ἡ diviſio, diſcrimen, 1 *Cor.* 12. 4.

Διαιρέω ῶ divido. *præſ. part.* διαιρέων ῶν, έουσα,
οῦσα, έον οῦν *dividens*, 1 *Cor.* 12. 11. *F.* διαιρήσω.
P. διῄρηκα. *a.* 2. *act.* διεῖλον ες ε *diviſi.*

Δίαιτα ης ἡ vivendi norma, victus ratio, *id eſt*,
modus ſeu ratio vivendi, ac lex quædam.

Διαιτάω & διαιτάομαι vivo, verſor, victus ratio-
ne utor. *F.* ήσω. *P.* διῄτηκα.

Διακαθαρίζω perpurgo. *F.* διακαθαρίσω. & *Attic.*

δια-

διακαθαριῶ, *Matth.* 3. 12. *P.* διακεκαθάρικα. *a.* 1. διεκαθάρισα.

ιακαθιζάνω ſeparatim conſideo.

ιακάμπτω incurvo expanſim, 2 *Reg.* 4. 34.

ιακαρτερέω ῶ obdureſco, perduro, tolero, *proprie intolerantia alicujus mali.*

ιακατελέγχομαι magis ac magis redarguo. *imperf. med.* διακατηλεγχόμην ου ετο, *Actor.* 18.28. F. διακατελέγξομαι. P. διακατήλεγμαι.

ιακατέχω & διακατισχῶ detineo.

ιάκειμαι afficior, conſtituor, acquieſco, *affectus ſum. imperf.* διεκείμην σο το. *Fut.* 1. *med,* διακείσομαι.

ιακενῆς, *adv.* ſupervacuò.

ιάκενος ου ὁ vacuus, inanis.

ιακινδυνεύεσθαι *idem quod* κινδυνεύεσθαι cum periculo probari, *aut* ſuſcipi.

ιακινέω ῶ permoveo, concutio, verſo. *F.* ήσω. P. διακεκίνηκα.

ιακλέπτω ſuffuror, *occulto furto diſtraho. F.* ψω. P. διακέκλεφα.

ιακολυμβάω tranſnato. *F.* ήσω. P. διακεκολύμβηκα.

ιακομίζομαι *idem quod* διάγομαι trajicio, tranſmitto flumen vel fretum, recipicr, tranſportor, recipio me. *F.* ίσομαι. *P.* διακεκόμισμαι.

Διακονέω ῶ *propriè* valdè feſtino. διὰ *enim in compoſitione ſignificationem intendit.* miniſtro, *famulor, miniſtrum ago. cum Dat. imperf.* διηκόνεον ουν. *F.* διακονήσω. P. διηκόνηκα. *a.* 1. διηκόνησα. *præſ. paſſ.* διακονέομαι οῦμαι alii mihi inſerviunt, *Matth.* 20.28. *P. paſſ.* διηκόνημαι. *a.* 1. *paſſ.* διηκονήθην, 2 *Cor.* 3. 3. ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ διακονηθεῖσα (*part. a.* 1. *paſſ.*) ὑφ' ἡμῶν, *quia eſtis epiſtola ſubminiſtrata à nobis.*

Διακονία ας ἡ miniſterium, *Actor.* 6. 4. διακονία

τοῦ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

τοῦ λόγου *miniſterium verbi.* ſubminiſtratio *Actor.* 11. 29. officium, 1 *Cor.* 12. 5.

Διάκονος ου ὁ ἡ miniſter a. *ex* διὰ *quod in compoſitione ſignificationem intendit, &* κονέω feſtino. *q. d. præfeſtinans, expeditus. comp.* διακονέστερος *expeditior. Tribuitur magiſtratui, Rom.* 13. 4. *iis qui præerant ærario Eccleſiaſtico, & eleemoſynas in pauperes erogabant; unde dicebantur* διακονεῖν τραπέζαις, *Act.* 6. 2. *Itemque illis qui docebant Euangelium,* 1 *Cor.* 3. 5. *paſcentes ſc. animam.*

Διακοπὴ ῆς ἡ interciſio, ſeparatio.

Διακόπτω intercido, diſrumpo, pertundo. *F.* ψω. *P.* κέκοφα.

Διακόσιοι αι α ducenti æ a, *Marc.* 6. 37.

Διακοσμέω exorno, adorno. *Fut.* ήσω. *P.* διακεκόσμηκα.

Διακόσμησις εως ἡ diſpoſitio, coagmentatio.

Διακούομαι plenè audio, *q. d.* peraudio. *F.* 1. *med.* διακούσομαι pergam audire, *Actor.* 23. 35. *a.* 1. *med.* διηκουσάμην ω ατο.

Διακούω audio. *F.* σω. *P.* διήκουκα.

Διακρατέω ῶ pertinaciter obtineo, conſervo. *cum Accuſ. F.* ήσω. *P.* διακεκράτηκα.

Διακριβόω ῶ, ἐξακριβῶ, ἐπακριβῶ, *pro eodem ponuntur. h. e.* exactè diſcutio. *item* exactè reſpondeo. *F.* ώσω. *P.* διηκρίβωκα.

Διακρίνω diſcerno, ſeligo, alii præfero, *imperf.* διέκρινον *dijudicabam. F* διακρινῶ. *P.* διακέκρικα. *a.* 1. διέκρινα *diſcrevi. præſ. med.* διακρίνομαι, *judicio in diverſas quaſi partes propendeo, modò ſc. in affirmationem, modò in negationem,* dubito, ambigo. *item* diverſum ſentio, certo. *item* habeo delectum, *Iud. v.* 22. *præt. imperf.* διεκρινόμην ου ετο, *Act.* 11. 2. *altercabar. P. paſſ.* διακέκριμαι. *aor.* 1. *paſſ.* διεκρίθην *dubitavi. ſubj. aor.* 1. διακριθῶ, *Marc.* 11. 23.

Διάκρισις εως ἡ diſcretio, dijudicatio, 1 Cor. 12. v. 10. *certamen, Rom.* 14. 1.

Διακυβερνάω guberno, habeo rationem, traduco. F. ήσω. P. διακεκυβέρνηκα.

Διακύπτω proſpicio per aliquid, tranſpicio.

Διακωλύω obnixè prohibeo. *imperf.* διεκώλυον, *Matth.* 3. 14. *F.* ύσω. *P.* διακεκώλυκα. *a.* 1. διεκώλυσα.

Διαλαλέω ῶ divulgo, *imperf.* διελάλεον ουν. *F.* ήσω. P. διαλελάληκα. *præſ. paſſ.* διαλαλέομαι οῦμαι divulgor. *imperf.* διελαλεόμην ούμην έου οῦ, έετο εῖτο, *Luc.* 1. 65.

Διαλαμβάνω diviſim capio, divido, diſpono, diſcerno, diſtribuo. *item* complector, *refertur etiam ad* διαδίδωμι & διανέμομαι. *F.* διαλήψομαι. *a.* 2. διέλαβον.

Διαλέγομαι diſſero, colloquor. *cum Dat. imperf.* διελεγόμην ου ετο, *Act.* 20. 7. διελέγετο αὐτοῖς *diſſerebat cum eis.* diſcepto, *Iud. v.* 9. *P. paſſ.* διαλέλεγμαι. *a.* 1. *paſſ.* διελέχθην *cum Dat. collocutus ſum, Act.* 18. 19. *vel ſeq. præpoſ.* πρὸς, *Marc.* 9. 34. πρὸς ἀλλήλους διελέχθησαν (3. *pl. a.* 1. *paſſ. indic.*) *alii adverſus alios diſceptaverant.*

Διαλέγω diſcerno, animadverto, deligo.

Διαλείπω intermitto, diſto, differo. *relinquo ſpacium. F.* ψω. *P.* διαλέλειφα.

Διάλεκτος ου ἡ modus loquendi, idioma linguæ. *ſermo unicuique genti peculiaris, lingua. à* δια-λέγομαι *colloquor, Actor.* 1. 19.

Διάλεξις εως ἡ *propriè dicitur hominum ſcita & emendata* ſermocinatio, diſceptatio, diſputatio.

Διάλευκος ου ὁ medio candidus.

Διάληψις εως ἡ propoſitum, incœptum. *item* intercapedo, interceptio.

Διαλιμπάνω intermitto.

Διαλλαγὴ ῆς ἡ *ſententia compromiſſariorum judicum.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

cum. conciliatio. *item* differentia. *item* conſummatio.

Διαλλάσσω & *Attic.* διαλλάττω reconcilio, litem dirimo. *F.* διαλλάξω. *P.* διήλλαχα. *a.* 1. διήλλαξα. *a.* 2. διήλλαγον. *P. paſſ.* διήλλαγμαι. *aor.* 1. *paſſ.* διηλλάχθην. *a.* 2. *paſſ.* διηλλάγην. *a.* 2. *paſſ. imperat.* διαλλάγηθι ἤτω *reconciliator, Matth.* 5. 24.

Διάλλομαι ſalio.

Διαλογὴ ῆς ἡ *idem quod* διάλεξις & ἐκλογὴ delectus, diviſio.

Διαλογίζομαι colloquor, cogito, ratiocinor, diſcepto. *imperf.* διελογιζόμην ου ετο, *Matth.* 21. 25. *F.* διαλογίσομαι. *a.* 1. *med.* διελογισάμην ω ατο. *præt. paſſ.* διαλελόγισμαι, *unde eſt*

Διαλογισμὸς οῦ ὁ cogitatio, *item* dubitatio, *quæ eſt diſceptatio inteſtina in ipſo mentis noſtræ ſinu,* 1 *Tim.* 2. 8.

Διαλοιδόρησις εως ἡ maledictio, contumelia.

Διάλυσις εως ἡ induciæ, fœdus. *item* diſſolutio, explicatio, *à Th.*

Διαλύω diſſolvo, diluo. *Fut.* ύσω. P. διαλέλυκα. *aor.* 1. διέλυσα. *præſ. paſſ.* διαλύομαι *diſſolvor.* P. διαλέλυμαι. *aor.* 1. *paſſ.* διελύθην *diſperſus fui, Actor.* 5. 36.

Διαμαρτάνω pecco, erro, aberro, fruſtror, excido. *F.* ήσω. *P.* διημάρτηκα.

Διαμαρτυρία ας ἡ *genus eſt exceptionis*, inſtantia litis. *Demoſth.*

Διαμαρτύρομαι etiam atque etiam obteſtor (*ex* διὰ & μαρτύρομαι *teſtor.* διὰ *auget ſignificationem. item* teſtificor, cum teſtatione denuncio. *Th.* μάρτυρ ος ὁ *teſtis.*) *Fut.* διαμαρτυροῦμαι. *a.* 1. *med.* διεμαρτυράμην ω ατο. *a.* 1. *med. ſubj.* διαμαρτύρωμαι ῃ ηται, *Luc.* 16. 28. *a.* 1. *med. infinit.* διαμαρτύρασθαι, *Act.* 10. 42. *part. a.* 2. *med.* διαμαρτυράμενος, *Act.* 8. 25.

Δια-

Διαμασάομαι ῶμαι commanduco, comman-
do. *F.* ήσομαι. *P.* διαμεμάσημαι.
Διαμάχομαι depugno, acriter pugno. *imperf.*
διεμαχόμην ου ετο, *Act.* 23. 9. *F.* διαμαχήσομαι.
P. διαμεμάχημαι. *Th.* μάχομαι *pugno.*
Διαμένω permaneo. *F.* διαμενῶ. *P.* διαμεμένηκα,
Luc. 22. 28. διαμεμενηκότες (*part. præt. act.*)
μετ' ἐμοῦ *qui permanſiſtis mecum. a.* 1. διέμεινα.
a. 1. *ſubj.* διαμείνω ῃς ῃ. *a.* 2. *act.* διέμενον *per-*
manſi, Luc. 1. 22.
Διαμερίζω partior, diſtribuo, (*ex* διὰ & μερίζω
ſeparo, divido. quod eſt à μερὶς ἰδος ἡ *pars. Th.*
μείρω *divido.*) *imperf.* διεμέριζον. *F.* ίσω. *P.* δια-
μεμέρικα. *aor.* 1. διεμέρισα. *a.* 1. *imperat. act.*
διαμέρισον ἀτω. *præſ. paſſ.* διαμερίζομαι divi-
dor, *Act.* 2. 3. *P. paſſ.* διαμεμέρισμαι. *a.* 1.
paſſ. διεμερίσθην diſſedi, *Luc.* 11. 18. εἰ σατα-
νᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη *ſi ſatanas adverſus*
ſeipſum diſſedit. F. 1. *paſſ.* διαμερισθήσομαι,
Luc. 12. 53. *a.* 1. *med.* διεμερισάμην ω ατο.
Διαμερισμὸς οῦ ὁ diſſidium, *Luc.* 12. 51.
Διαμετρέω ῶ dimetior. *F.* ήσω. *P.* διαμεμέτρηκα.
Διαμέτρησις εως ἡ dimenſio.
Διαναπαύω requieſco, interſiſto. *F.* σω. *P.* διανα-
πέπαυκα.
Διανέμω divido. *F.* διανεμῶ. *P.* διανενέμηκα. Δια-
νέμομαι ſerpo. *P. paſſ.* διανενέμημαι. *a.* 1. *paſſ.*
διενεμήθην ης η *a.* 1. *paſſ. ſubj.* διανεμηθῶ ῇς ῇ,
Actor. 4. 17.
Διανεύω innuo (*ex* διὰ & νεύω *annuo, nutu*
ſignifico,) *Luc.* 1. 22. *F.* εύσω. *P.* διανένευκα. *a.* 1.
διένευσα.
Διανίστημι aſſurgo, excito, elevo, erigo. *F.* διανα-
στήσω. *P.* διανέστηκα.
Διανοέομαι οῦμαι, cogito, meditor. *F.* ήσομαι. *P.*
διανενόημαι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Διανόημα ατος τὸ cogitatio, *Luc.* 11. 17.

Διανόησις εως ἡ *idem.*

Διάνοια ας ἡ *cogitatio mentis*, cogitatio. *ex* διὰ *&* νοέω *cogito. Th.* νόος ου ὁ *mens, Matth.* 22. 37.

Διανοίγω adaperio (*ex* διὰ *&* ἀνοίγω, *& hoc rurſum ex* ἀνὰ *&* οἴγω *aperio.*) *præſ. part.* διανοίγων, διανοίγουσα, διανοῖγον, *Luc.* 2. 23. *imperf.* διήνοιγον. *F.* διανοίξω. *a.* 1. διήνοιξα. *a.* 1. *paſſ.* διηνοίχθην ης η *apertus fui, Luc.* 24. 31. διηνοίχθησαν (3. *pl. a.* 1. *paſſ. indic.*) οἱ ὀφθαλμοὶ *aperti fuerunt oculi eorum. a.* 1. *paſſ. imperat.* διανοίχθητι aperitor, *Marc.* 7. 34.

Διανυκτερεύω pernocto, *Luc.* 6. 12. (*ex* διὰ *&* νυκτερεύω *noctem tranſigo, à* νυκτερὸς οῦ ὁ *nocturnus. Th.* νὺξ νυκτὸς ἡ *nox.*) *F.* εύσω. *P.* διανενυκτέρευκα. *a.* 1. διενυκτέρευσα.

Διανύω *propriè* iter abſolvo. *item* perficio (*ex* διὰ *&* ἀνύω *perficio.*) *F.* ύσω. *P.* διήνυκα. *a.* 1. διήνυσα, *Act.* 21. 7.

Διαπαντὸς ſemper. *Legitur ut vox una, Act.* 24. 16. διὰ παντὸς *ſc.* χρόνου. *adv. per omne tempus, Matth.* 18. 10.

Διαπαρθενεύω devirgino, *ſtupro virginem. F.* εύσω. *P.* διαπεπαρθένευκα.

Διαπαύομαι *deſiſto. F.* διαπαύσομαι. *P.* διαπέπαυμαι.

Διαπειλέω minor, minitor.

Διαπέμπω prodo, dimitto, tranſmitto, evulgo. *F.* ψω. *P.* διαπέπεμφα.

Διαπεράω ῶ trajicio, *Act.* 21. 2. (*ex* διὰ *&* περάω *tranſeo*) *F.* άσω. *P.* διαπεπέρακα. *a.* 1. διεπέρασα. *Th.* πέρα *vel* πέραν *ultra.*

Διαπετάζω *ſive* διαπετάννυμι, diſpendo, *in* diverſum pando.

Διάπηγα τὰ intercolumnia *exponitur, Reg. lib.* 3. *cap.* 7. *Ibidem tamen mox anguli baſis.*

Δια-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ιαπίπτω elabor, ruo. *item* intercipior. *item* aberro. *F. med.* διαπεσοῦμαι. *a.* 2. διέπεσον.

απλατύνω dilato.

απλέω pernavigo. *F.* εύσω. *P.* διαπέπλευκα. *a.* 1. διέπλευσα. *part. a.* 1. διαπλεύσας αὖθις ὁ, *Actor.* 27. 5.

απληκτίζομαι & διαπληκτίζω decerto, pugno, contendo. *cum Dat. F.* ίσομαι. *P.* διαπεπλήκτισμαι.

απνέω ῶ perflo, perſpiro. *Fut.* εύσω. *P.* διαπέπνευκα.

αποιέω efficio.

απονέω ῶ & διαπονέομαι οῦμαι *propriè idem quod* ἐξεργάζομαι, elaboro, conficio. *item* operam do, *ſequenti præpoſ.* περὶ *cum Accuſ. item* exerceo *in activa forma. item in media forma* moleſtè, ægrè fero. *a.* 1. *paſſ.* διεπονήθην. *part. a.* 1 διαπονηθεὶς *moleſte ferens, Act.* 16. 18.

απορέω ῶ hæſito, ambigo. (*vide ſuprà* ἀπορία) *imperf.* διηπόρεον ουν, *Luc.* 9. 7. διηπόρει (3. *ſingul. imperf. act.*) *hæſitabat, perplexus erat. F.* ήσω. *P.* διαπεπόρηκα. *præſ. med.* διαπορέομαι οῦμαι *plane hæſito, perplexus ſum.*

ιαπόρευμα *leg. ut aliæ edit. habent* διατόρευμα, 1 *Reg.* 7. 31.

ιαπορεύομαι *propriè* pertranſeo, prætereo, *Luc.* 6. 1. *imperf.* διεπορευόμην. *perf.* διαπεπόρευμαι. *a* 1. διεπορεύθην.

ιαπραγματεύομαι negotior. *F.* εύσομαι. *a.* 1. *med.* διεπραγματεύσατο ὁ αὐτὸς, *Luc.* 19. 15. *ex* διὰ & πραγματεύω *negotiis diſtineo,* πραγματεύομαι *negotior, à* πρᾶγμα ατος τὸ *negotium. Th.* πράσσω *vel Attic.* πράττω *ago, facio.*

ιάπρασις εως ἡ venditio.

ιαπράττω & διαπράττομαι perficio, abſolvo, perago, conficio. *F.* ξω. *P.* διαπέπραχα.

Διαπρεπὴς έος ὁ ἡ eximius, excellens, præclarus.

Διαπρείω *proprie* ſerrâ diſſeco. *F.* ίσω. *P.* διαπέπρεικα. *a.* 1. διέπρεισα. διαπρείομαι *ſerrâ diffindor.* & *metaph.* frendeo. *imperf.* διεπρειόμην ου ετο, *Act.* 5. 33. *a.* 1. *paſſ* διεπρείσθην ης η. πρίων ονος ὁ *ſerra.*

Διάπτωσις εως ἡ ruina, diſſolutio. *item* infortunium.

Διαρπαγὴ ῆς ἡ rapina, direptio.

Διαρπάζω diripio. *F.* άσω. *P.* διήρπακα. *a.* 1. διήρπασα. *a.* 1. *infin.* διαρπάσαι, *Marc.* 3. 27. *ex* διὰ & ἁρπάζω *rapio.*

Διαῤῥέω perfluo, diffluo. *item* dilabor. *F.* διαῤῥεύσω. *P.* διέῤῥευκα.

Διαῤῥήγνυμι *vel* διαῤῥήσσω dirumpo, diffringo, *Luc.* 8. 29. διαῤῥήσσων τὰ δεσμὰ *dirumpens vincula. F.* διαῤῥήξω. *P.* διέῤῥηχα. *aor.* 1. διέῤῥηξα. *part. a.* 1. διαῤῥήξας αντος ὁ. *præſ. paſſ.* διαῤῥήγνυμαι. *imperf.* διεῤῥηγνύμην σο το. *vide infrà* ῥήγνυμι.

Διαῤῥίπτω disjicio. ἀνατρέπω. *F.* διαῤῥίψω. *P.* διέῤῥιφα.

Διαῤῥυθμέω ῶ compingo, concinno. *F.* ήσω. *P.* διεῤῥύθμηκα.

Διαρτάω ῶ ſuſpendo, compono. *F.* ήσω. *P.* διήρτηκα.

Διαρτίζω reformo, fingo, perficio. *F.* ίσω. *P.* διήρτικα.

Διασαφέω ῶ ſignifico, planum facio. *F.* ήσω. *P.* διασεσάφηκα. *a.* 1. διεσάφησα, *Matth.* 18. 31. *ex* διὰ & σαφέω ῶ *declaro. Th.* σαφὴς έος ὁ ἡ *perſpicuus a.*

Διασάφησις εως ἡ declaratio.

Διασείω concutio. *F.* διασείσω. *P.* διασέσεικα. *a.* 1. διέσεισα. *a.* 1 *ſubj.* διασείσω ης η, *Luc.* 3. 14. μηδένα διασείσητε (2. *pl. a.* 1. *act. ſubj.*) *neminem concutite.*

Διασκεδάζω diſſipo, diſpergo. *F.* άσω. *P.* διεσκέδακα.

Διασκεδασμὸς οῦ ὁ diſſipatio.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Διασκευάζομαι colligo vaſa, ſarcinas compono.
Διασκευάζω apparo. *F.* διασκευάσω. *P.* διεσκεύακα.
Διασκευὴ ῆς ἡ apparatus, ornamentum.
Διασκιρτάω *exulto, exilio, commoveo, F.* ήσω. *P.* διεσκίρτηκα.
Διασκορπίζω diſpergo, disjicio, diſſipo. *F.* ίσω. *P.* διεσκόρπικα. *præt. paſſ.* διεσκόρπισμαι. *a.* 1. διεσκορπίσθην. *Fut.* 1. *paſſ.* διασκορπισθήσομαι, *Matth.* 26. 31. *ex* διὰ *&* *Th.* σκορπίζω *ſpargo.*
Διασκορπισμὸς οῦ ὁ diſperſio.
Δίασμα ατος τὸ licium. *exponitur in Bibliis, Iudic. cap.* 16
Διασπασμὸς οῦ ὁ diſſipatio, laceratio.
Διασπάω ῶ diſcerpo. *F.* άσω. *P.* διέσπακα. *a.* 1. διέσπασα. *præt. paſſ.* διέσπασμαι. *præt. paſſ. infin.* διεσπᾶσθαι, *Marc.* 5. 4. *a.* 1. *paſſ.* διεσπάσθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* διασπασθῶ.
Διασπείρω diſſemino, diſpergo. *F.* 1. διασπερῶ. *F.* 2. διασπαρῶ. *P.* διέσπαρκα. *a.* 1. *act.* διέσπειρα. *a.* 2. διέσπαρον. *a.* 2. *paſſ.* διεσπάρην diſperſus fui, *Act.* 8. 1. *part. a.* 2 διασπαρεὶς έντος ὁ diſperſus. *præt. med.* διέσπορα, *unde eſt*
Διασπορὰ ᾶς ἡ diſperſio, *Iac.* 1. 1. *Ipſa terra vel regio diſperſorum Iudæorum.*
Διάσταλσις εως ἡ fœdus, 2 *Machab.* 13. 25.
Διαστέλλω *proprie, mando dimiſſis hinc inde nunciis,* edico. *F.* διαστελῶ. *P.* διέσταλκα. *a.* 2. διέσταλον. *præſ. med.* διαστέλλομαι mando, *Act.* 15. 24.)(interdico, *Marc.* 7. 36. *imperf.* διεστελλόμην ου ετο. *a.* 1. *med.* διεστειλάμην ω ατο. *P. med.* διέστολα.
Διάστημα ατος τὸ intervallum. *à* διΐστημι *diſto, Act.* 5. 7.
Διαστηρίζω fulcio, firmo, ſtabilio. *F.* διαστηρίσω. *P.* διεστήριχα.
Διαστολὴ ῆς ἡ diſtinctio, differentia, *Rom.* 10. 12.
Διαστράπτω coruſco. *F.* διαστράψω. *P.* διέστραφα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Διαστρέφω perverto. *F.* διαστρέψω. *P.* διέστρεφα. *a.* 1. διέστρεψα, *Act.* 13.8. *a.* 1. *infin.* διαστρέψαι *avertere. præt. paſſ.* διέστραμμαι. *part. præt. paſſ.* διεστραμμένος ένη ένον perverſus a um, *Phil.* 2. 15.

Διαστροφὴ ῆς ἡ converſio, contortio.

Διαστρώννυμι καὶ διαστρωννύω ſterno, paro. *F.* στρώσω. *P.* διέστρωκα.

Διασυρίζω ſibilum edo. *F.* ίσω. *P.* διασεσύρικα.

Διασχίζω ſcindo, diſſeco, perrumpo. *F.* διασχίσω. *P.* διέσχικα.

Διασώζω ſervo *F.* ώσω. *P.* διασέσωκα. *a.* 1. διέσωσα. *a.* 1. *ſubj.* διασώσω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* διασῶσαι *ſervare. a.* 1. *paſſ.* διεσώθην ης η *ſanatus fui, Matth.* 14.36 *part. a.* 1. *paſſ.* διασωθεὶς έντος ὁ *ſervatus.*

Διαταγὴ ῆς ἡ ordinatio, *Rom.* 13. 2.

Διάταγμα ατος τὸ edictum, *Hebr.* 11.23.

Διάταξις εως ἡ *idem.*

Διαταράσσω *vel* ττω perturbo. *F.* διαταράξω. *P.* διατετάραχα. *a.* 1. διετάραξα. *P. paſſ.* διατετάραγμαι. *a.* 1. *paſſ.* διεταράχθην *perturbatus fui, Luc.* 1.29.

Διατάσσω præcipio. *F.* διατάξω. *P.* διατέταχα, *Act.* 18.2. *a.* 1. διέταξα. *aor.* 2. *act.* διέταγον. *præſ. med.* διατάσσομαι diſpono. *F med.* διατάξομαι *ordinabo. P. paſſ.* διατέταγμαι edixi, *Act.* 20. 13. οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, *pro* οὕτω γὰρ διετέτακτο, *ſic enim edixerat.* edictus fui, *Act.* 23.31. κατὰ τὸ διατεταγμένον, *ſicut edictum erat. a.* 1. *paſſ.* διετάχθην *edictus fui.* τὰ διαταχθέντα *demandata. a.* 1. *med.* διεταξάμην ω ατο *ordinavi.*

Διατελέω ῶ permaneo. *Fut.* έσω. *P.* διατετέλεκα, *Actor.* 27. 33.

Διατηρέω ῶ conſervo. *imperf.* διετήρεον ουν, εες εις, εε ει, *Luc.* 2. 51. *F.* ήσω. *P.* διατετήρηκα.

Διατήρησις εως ἡ conſervatio.

Διατί quare? *adv. interrogandi. ex* διὰ *propter* & τί *quid, Matth.* 9. 14.

Δια-

Διατίθημι diſpono. *F.* διαθήσω. *P.* διατέθεικα. *a.*2. διέθην *præſ.med.* διατίθεμαι paciſcor. *F.* 1.*med.* διαθήσομαι, *Hebr.* 8. 10. *a.*2.*med.* διεθέμην σο το. διαθήκην διαθέσθαι *fœdus conſtituere, Gen.* 9. 17.

Διάζωνιον fibula.

Διαζωσμάτων τὰ tornaturæ, cælaturæ. *lib.* 3. *Regum, cap.* 7.

Διατρέπω arceo, repudio, diſſuadeo. *F.* διατρέψω. *P.* διατέτρεφα.

Διατρέφω enutrio, alo, ſalvo. *F.* διαθρέψω. *P.* διατέτρεφα. διαθρέψαι σπέρμα *ut ſalvetur ſemen, Gen.* 7. 3.

Διατρέχειν percurrere, diſcurrere.

Διατριβὴ ῆς ἡ converſatio, exercitatio.

Διατρίβω commoror, verſor, dego: *imperf.* διέτριβον. *F.* ψω. *P.* διατέτριφα. *a.* 1. διέτριψα. *a.*2. διέτριβον *contrivi, Actor.* 15. 35. *imperf. act.* & *a.* 2. *act. hîc coincidunt.*

Διατροφὴ ῆς ἡ alimentum, 1 *Tim.* 6. 8. *à P. med.* διατέτροφα. *verbi* διατρέφω. *vide paulò antè.*

Διατυπόω diſpono, conſtituo, conformo. *F.* ώσω. *P.* διατετύπωκα.

Διαυγάζω illuceſco, 2 *Petr.* 1. 19. *F.* άσω. *P.* διηύγακα. *a.* 1. διηύγασα. *a.* 1. *ſubj.* διαυγάσω ῃς ῃ.

Διαυγὴς έος ὁ ἡ pellucidus.

Διαφαίνω oſtendo, eluceo. *F.* διαφανῶ. *P.* διαπέφαγκα. *præt. paſſ.* διαπέφασμαι. *P.med.* διαπέφανα. *hinc*

Διαφανὴς έος ὁ ἡ pellucidus, *qui tranſlucet, ſeu tranſparet, Apoc.* 21. 21.

Διαφαύσκω illuceo. *F.* σω. *P.* διαπέφαυκα. *a.* 1. διέφαυσεν αὐτοῖς *eis dies illuxit, cap.* 2. *lib.* 2 *Reg.*

Διαφέρω differo, antecello, deporto, *Rom.* 2. 18. δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα exploras eximia, *alii* diſcrepantia. *Futur.* διοίσω. *aor.* 1. διήνεγκα. *a.* 2. διήνεγκον, *Marc.* 11. 16. ἵνα τις διενέγκῃ

 (3. *ſing.*

(3. *ſing.a.2.act.ſubj.*) *cum Genit. Matth.*10.31. στρουθίων διαφέρετε *paſſerculis antecellitis. Aliter*, Gal. 2. 6. οὐδέν μοι διαφέρει *nihil mea* refert. *præſ. paſſ.* διαφέρομαι diſſeminor, *propagor, Actor.* 13. 49. *item*, hinc indè jactor *in mari, Actor.* 27. *verſ.* 27.

Διαφημέω ῶ ſpargo famam. *Fut.* διαφημήσω. P. διαπεφήμηκα. *a.*1. διεφήμησα, *Matth.*9.31.

Διαφημίζω in vulgus ſpargo, divulgo, diſſemino. *F.* ίσω. *P.* διαπεφήμικα. *aor.* 1. διεφήμισα. *a.* 1. *paſſ.* διεφημίσθην, *Matth.* 28. 15.

Διαφεύγω effugio. *F. med.* διαφεύξομαι. *aor.* 2. διέφυγον. *a.*2.*opt.* διαφύγοιμι οις οι, *Act.* 27. 42. *præt.med* διαπέφευγα effugi (*pro* διαπέφυγα.)

Διαφθείρω corrumpo, *Luc.* 12. 33. *F.*1. διαφθερῶ. *F.* 2. διαφθαρῶ. P. διέφθαρκα. *a.* 1. διέφθειρα. *a.* 1. *infin.* διαφθεῖραι. *a.* 2. *act.* διέφθαρον. *præſ. paſſ.* διαφθείρομαι *corrumpor. præt. paſſ.* διέφθαρμαι. *part. præt. paſſ.* διεφθαρμένος *corruptus. a.* 2. *paſſ.* διεφθάρην. *P. med.* διέφθορα, *unde eſt*

Διαφθορὰ ᾶς ἡ corruptio, ſepulcrum, *Actor.* 13. 34, & 35.

Διαφοβέω ῶ terreo & διαφόβημα *terror. Si vera lectio, Ierem.* 30. 16. *Alii ibi legunt* διαφόρημα & διαφορέω.

Διαφορέω ῶ diſtraho, divello, perdo. *F.* ήσω. *P.* διαπεφόρηκα. *cum Acc.*

Διαφόρημα ατος τὸ ludicrum.

Διάφορος ου ὁ ἡ καὶ τὸ διάφορον diverſus a um, *Rom.* 12. 6. χαρίσματα διάφορα *diverſa dona, Hebr.* 9. 10. διάφοροι βαπτισμοὶ *diverſæ lotiones.* excellens, *Hebr.* 1. 4. *comp.* διαφορώτερος α ον *excellentior.*

Διαφραγὴ ῆς ἡ ruptura.

Διαφυλάττω cuſtodio, ſervo. *F.* ξω. *P.* διαπεφύλαχα.

Δια-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

αφωνέω diſſono. *item* diſſideo. *F.* ήσω. *P.* διαπεφώνηκα.

ιαφωτίζω revelo, illumino, *cum Accuſ. F.* ίσω. P. διαπεφώτικα.

ιαχειρίζω *propriè*, manibus conficio. *item* interficio. *F.* ίσω. P. διακεχείρικα. *a.* 1. διεχείρισα. *præſ. med.* διαχειρίζομαι occido. *F.* διαχειρίσομαι. *a.* 1. *med.* διεχειρισάμην ω αι occidi. *a.* 1. *med. infinit.* διαχειρίσασθαι, *Act.* 26. 21.

ιαχειρόομαι *idem.*

ιαχέω diffundo. *item* exhilaro. *F.* εύσω. *P.* διακέχευκα.

ιάχρυσος ὁ ἡ deauratus, inauratus.

ιαχύω *idem quod* διαχέω, *vide paulò antè. F.* χύσω. *P.* διακέχυκα. *præſ. paſſ.* διαχύομαι diffundor, reſolvor. *item* exhilaror.

Διαχωρέω ῶ peregrinor, penetro, tranſmitto. *F.* ήσω. *P.* διακεχώρηκα. *ex* διὰ *per &* χώρα ας ἡ *regio.*

Διαχωρίζω ſeparo. *F.* ίσω. *P.* διακεχώρικα. *a.* 1. διεχώρισα (*ex* διὰ *&* χωρίζω. *Them.* χωρὶς, *adv. ſeparatim, ſeorſum. At* διαχωρέω ῶ *pervado. Th.* χῶρος ȣ ὁ *locus.*) *præſ. med.* διαχωρίζομαι diſcedo, *Luc.* 9. 33.

Διάψαλμα ατος τὸ diapſalma, *rhythmi commutatio.*

Διαψεύδομαι fruſtror, fallor. *F.* διαψευσθήσομαι. *a.* 1. διεψεύσθην.

Διαψιθυρίζω ſibilos facio fraudulentus.

Δίγλωσσος ȣ ὁ bilinguis.

Διδακτικὸς ἡ ὸν peritus docendi, *aptus ad docendum.*

Διδακτὸς ἡ ὸν doctus a um. *à* διδάσκω *doceo. idem quod* δεδιδαγμένος, *Ioan.* 6. 45.

Διδασκαλία ας ἡ doctrina, diſciplina διδασκαλία ὑγιαίνȣσα *ſana doctrina*, 1 *Tim.* 1. 10.

Διδασκάλια ων τὰ minervalia, doctrinæ præmia, *idem quod* τὰ δίδακτρα.

Διδάσκαλος ου ὁ ἡ magiſter, a, *Matth.* 10. *v.* 24. οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον. doctor, *Epheſ.* 4. 11.

Διδάσκω doceo. *imperf.* ἐδίδασκον. *præſ. imperat.* δίδασκε. *præſ. ſubj.* διδάσκω ῃς ῃ. *Fut.* διδάξω. *P.* δεδίδαχα. *a.* 1. ἐδίδαξα ας ε. *a.* 1. *imper.* δίδαξον *doce. a.* 1. *ſubj.* διδάξω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* διδάξαι, *Act.* 11. 26. *P. paſſ.* δεδίδαγμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐδιδάχθην ης η *edoctus ſum,* 2 *Theſſ.* 2. 15. ἃς ἐδιδάχθητε (2. *pl. a.* 1. *paſſ.*) *quas edocti eſtis, quas didiciſtis.*

Διδαχὴ ῆς ἡ doctrina. διδαχὴ καινὴ *nova doctrina;* actio docendi, *Marc.* 4. 2.

Διδράσκω fugio. *F.* διδράσω. *P.* δεδίδρακα. *a.* 1. ἐδίδρασα.

Δίδραχμον ου τὸ didrachmum, *nummus qui duas drachmas continet. ex* δι, *quod eſt à* δὶς *bis. &* δράχμη ης ἡ *drachma.* δίδραχμος ου ὁ ἡ, καὶ δίδραχμον ου τὸ *eſt adjectivum. In n.g. verò ſubſtantivè capitur, & ſubintelligitur* νόμισμα, *Matth.* 17. 24.

Διδυμεύουσα ης ἡ *quæ fœtibus eſt gemellis,* Cant. *c.* 4.

Δίδυμος ου ὁ ἡ geminus, duplex, dubius. *item* δίδυμοι *dicuntur gemelli qui in cœlo ſunt. item panniculus duplici ſinu teſticulos continens.*

Διδυμοτόκοι ων οἱ parientes gemellos.

Δίδωμι δίδως δίδωσι do, tribuo, conſtituo. *præſ. imperat.* δίδου (*pro* δίδοσο) *ad formam* τοῦ χρύσοε ου, *à verbo* διδόω ῶ. δίδοε δίδου. 2. *pl.* δίδοτε *date, Eph.* 4. 27. *præſ. infin.* διδόναι *dare. part. præſ. act.* διδοὺς όντος ὁ *dans. imperf.* ἐδίδων ως ω, *vel* ἐδίδουν ους ου, *à* διδόω. *Sic Marc.* 15. 23. ἐδίδουν (3. *pl. imperf.*) *pro* ἐδίδοσαν *dabant. F.* δώσω. *a.* 1. *ſubj. act.* δώσω ῃς ῃ, *Ioan.* 17. 2. *Apoc.* 13. 16.

P. δέδω-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

P. δέδωκα. P. pluſq. perf. δεδώκειν pro ἐδεδώκειν, Ioan. 11. 57. aor. 1. ἔδωκα ας ε, Eph. 1. 22. conſtitui. a. 2. ἔδων ως ω. a. 2. imperat. δὸς δότω. δότε date. a. 2. ſubj. δῶ δῷς δῷ, 1 Cor. 9. 12. a. 2. opt. δοίην & Attic. δῴην ης η. a. 2. infin. δοῦναι dare. part. a. 2. act. δοὺς δόντος ὁ qui dedit. præſ. paſſ. δίδομαι. imperf. ἐδιδόμην σο το. P. paſſ. δέδομαι σαι ται. a. 1. paſſ. ἐδόθην ης η. a. 1. paſſ. opt. δοθείην ης η, Epheſ. 6. 19. a. 1. paſſ. ſubj. δοθῶ ῇς ῇ. a. 1. paſſ. infinit. δοθῆναι dari. part. a. 1. paſſ. δοθεὶς εῖσα έν. F. 1. paſſ. δοθήσομαι ῃ εται.

εγγυάω oppignero, lib. 2 Eſdræ, titulo α.

εγείρω expergefacio, excito (ex διὰ & ἐγείρω.) F. διεγερῶ. P. διήγερκα. a. 1. act. διήγειρα. præſ. paſſ. διεγείρομαι expergefio, imperf. διηγειρόμην ου ετο, Ioan. 6. 18. a. 1. paſſ. διηγέρθην ης η. part. a. 1. paſſ. διεγερθεὶς έντος ὁ excitatus, Matth. 1. v. 24.

εκβάλλω per medium emitto, trajicio. F. διεκβαλῶ. P. διεκβέβληκα.

εκβολὴ ῆς ἡ eruptio.

εκκύπτω perſpicio, Machab. lib. 2. cap. 3.

ελαύνω decurro in armis. cum Accuſ. transfigo, trajicio. F. διελάσω. P. διήλακα.

ελέγχω redarguo, coarguo, revinco. F. γξω. P. διήλεγχα.

εμβάλλω injicio. F. βαλῶ. P. βέβληκα.

εμπίπλαμαι planè impleor.

εξάγω tempero, rego, tranſigo, dirigo. F. άξω. P. διεξῆχα.

εξέρχομαι percurro, narro, recenſeo. F. διεξελεύσομαι. a. 2. διεξῆλθον ες ε.

ἔξοδος ου ἡ compitum. ex δὶς bis & ἔξοδος ου ἡ via quâ exitur. item, exitus. compitum ubi plures viæ coëunt, aut ubi duæ viæ ſe interſecant, Matth. 22. 9.

Διέπω diſpenſo, adminiſtro, obeo.

Διερευνάω ῶ expendo, exquiro. *F.* ήσω. *P.* διηρεύνηκα.

Διερμηνεύω interpretor. *imperf.* διηρμήνευον ες ε, *Luc.* 24. 27. *præſ. imperat.* διερμήνευε έτω. *præſ. ſubj.* διερμηνεύω ῃς ῃ. *F.* διερμηνεύσω. *P.* διηρμήνευκα. *ex* διὰ *&* ἑρμηνεύω. *Th.* ἑρμηνεὺς έως ὁ *interpres.*

Διερμηνευτὴς οῦ ὁ interpres, 1 *Cor.* 14. 28.

Διέρχομαι tranſeo. *imperf.* διηρχόμην ου ετο. *F.* διελεύσομαι *trajiciam. aor. 2.* διῆλθον ες ε *pervaſi. a. 2. ſubj.* διέλθω ῃς ῃ, *Marc.* 4. 35. *a. 2. infin.* διελθεῖν. *part. a. 2.* διελθὼν όντος ὁ *qui peragravit. præt. med.* διελήλυθα *penetravi.*

Διερωτάω ῶ (*ex* διὰ *&* ἐρωτάω *quæro*) percontor. *F.* ήσω. *P.* διηρώτηκα. *a.* 1. διηρώτησα. *part. a.* 1. *act.* διερωτήσας αντος ὁ, *Act.* 10. 17.

Διετὴς έος ὁ ἡ bimulus a, biennis. *ex* δὶ *pro* δὶς *bis &* ἔτος εος τὸ *annus*, *Matth.* 2. 16.

Διετία ας ἡ biennium, *Act.* 28. 30.

Διευλαβέομαι οῦμαι caveo, vito, tempero. *F.* διευλαβήσομαι. *P.* διευλελάβημαι.

Διηγέομαι οῦμαι (*ex* διὰ *&* ἡγέομαι *duco*) narro. *præſ. imperat. med.* διηγέου οῦ *narra*, *Luc.* 8. 39. *F. med.* διηγήσομαι. *P. paſſ.* διήγημαι. *a.* 1. *med.* διηγησάμην ω ατο. *a.* 1. *med. ſubj.* διηγήσωμαι ῃ ηται, *Marc.* 9. 9.

Διήγημα ατος τὸ narratio, narratus.

Διήγησις εως ἡ narratio, hiſtoria, *Luc.* 1. 1.

Διηθέω ῶ *tranſmitto. F.* ήσω. *P.* διήθηκα.

Διήκω tendo, pervado, penetro. *F.* ήξω. *P.* διῆχα *inuſit.*

Διηνεκὴς έος ὁ ἡ. διηνεκὲς έος τὸ perpetuus a um. *ex* διὰ, *& Th.* ἠνεκὴς έος ὁ ἡ *continuus, perpetuus.* εἰς τὸ διηνεκὲς *in perpetuum, Hebr.* 7. 3.

Διθάλασσος ου ὁ ἡ bimaris. ἀ θάλασσα ης ἡ *mare*,

Act.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Act. 27. 41. τόπος διθάλασσος locus bimaris, h. e. qui utrimque mari alluitur: unâ voce vocatur Iſthmus, eſtque terra anguſta inter duo maria, duas terras latiùs patentes connectens. Lingula autem ſi in mare excurrens deſinat.

ΐημι tranſmitto. ex διὰ & ἵημι. item ἀναγινώσκω narro, commemoro. F. διήσω. P. διεῖκα.

ϊκνέομαι ȣ̃μαι pertingo. (ex διὰ & ἱκνέομαι venio.) F. διΐξομαι. P. διΐγμαι. a. 2. med. διϊκόμην ȣ ετο. part. διϊκνȣ́μενος, Hebr. 4. 12.

ΐπταμαι & διΐπτημι pervolo. F. διαπτήσομαι.

ΐστημι diſto, interpono. F. διαστήσω. P. διέστηκα. a. 1. διέστησα. part. a. 1. διαστήσας αντος ὁ progreſſus, Act. 27. 28. a. 2. διέστην ης η disjunctus fui.

ϊσχυρίζομαι affirmo, aſſevero. imperf. med. διϊσχυριζόμην ȣ ετο, Luc. 22. 59. ex διὰ & ἰσχυρίζομαι cum Dat. nitor. ab ἰσχυρὸς robuſtus. Th. ἰσχὺς ύος ἡ robur.

ικάζεσθαι judicio premi, judicio circumveniri, judicium ſubire.

ικαιοκρισία ας ἡ juſtum judicium. q. d. δικαία κρίσις, Rom. 2. 5.

ικαιοκρίτης ȣ ὁ juſtus judex.

ικαιολογία ας ἡ eſt cauſæ ſuæ defenſio, juris ſui in medium prolatio.

ίκαιος αία αιον juſtus a um, verè juſtus, 1 Ioan. 3. 7.) (Marc. 2. 17. innocens, Matth. 23. 35. probus, Matth. 1. 19. ſincerus, Luc. 20. 20. Th. δίκη jus.

ικαιοσύνη ης ἡ juſtitia, Rom. 3. 22.

ικαιόω ῶ juſtifico, h. e. juſtum pronuncio, pro juſto habeo. præſ. infinit. δικαιόειν ȣ̃ν, Luc. 10. 29. part. præſ. δικαιόων ῶν όοντος ȣ̃ντος ὁ. F. ώσω. P. δεδικαίωκα. a. 1. ἐδικαίωσα ut juſtum celebravi, Luc. 7. 29. præſ. paſſ. δικαιόομαι ȣ̃μαι juſtificor, Gal. 2. 16. 2. pl. δικαιόεσθε ȣ̃σθε, Gal. 5. 4. præſ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

infinit. δικαιοῦσθαι *(pro* δικαιόεσθαι*)* *Rom.* 3.28. *præt. paſſ.* δεδικαίωμαι *juſtificatus ſum,* 1 *Cor.* 4. 4. *liberatus ſum, Rom.* 6. 7. *part. P. paſſ.* δεδικαιωμένος, *Luc.* 18. 14. *a.* 1. *paſſ.* ἐδικαιώθην ης η *juſtificatus fui, Rom.* 4. 2 *juſtus prædicatus fui, Matth.* 11. 19. 1 *Tim.* 3. 16. *juſtus declaratus fui. a.* 1. *paſſ. imperat.* δικαιωθήτω, *Apoc.* 22. 11. *in juſtitia faciat progreſſum. a.* 1. *paſſ. ſubj.* δικαιωθῶ ῇς ῇ, *Gal* 2. 16. ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν, *ut ex fide juſtificaremur. a.* 1. *paſſ. infin.* δικαιωθῆναι *juſtificari, Gal.* 2. 17. *part a.* 1. *paſſ.* δικαιωθεὶς ἐντος ὁ, *Tit.* 3. 7. *Fut.* 1. *paſſ.* δικαιωθήσομαι ῃ εται, *Gal.* 2 16.

Δικαίωμα ατος τὸ ſententia abſolutoria, *Rom.* 5. *v.* 16. juſtitia, *Rom.* 5. 18. juſtificatio, *Rom.* 8. *v.* 4. lex naturæ, *Rom.* 1. *v.* 32.

Δικαιώματα ων τὰ mandata Dei *de externis ceremoniis & ritibus, Luc.* 1. 6. *Hebr.* 9. *v.* 1. *item* mandata legis moralis, *Rom.* 2. 26.

Δικαίως, *adv.* juſtè, *Tit.* 2. 12.

Δικαίωσις εως ἡ juſtificatio, *Rom.* 5. 18.

Δικαστήριον ου τὸ forum judiciale, judicum conſeſſus.

Δικαστὴς οῦ ὁ judex, *Luc.* 12. 14. *à* δικάζω *jus dico. F.* άσω. *P.* δεδίκακα. *P. paſſ.* δεδίκασμαι.

Δίκη ης ἡ jus. *item* pœna, ultio, damnatio, *Iud. v.* 7.

Δίκτυον ου τὸ rete. *Th.* δίκω *jacio, Matth.* 4. 20.

Δικτυόω ῶ irretio. *præſ. paſſ.* δικτυόομαι *irretior, unde* δεδικτυωμένος *irretitus.*

Δικτυωτὸς οῦ ὁ in modum retis diſtinctus, cancellarius.

Δίλογος ου ὁ ἡ bilinguis, *(ex* δὶ *pro* δὶς *bis &* λόγος ου ὁ *ſermo) qui aliud ſedens, aliud ſtans loquitur: qui aliud linguâ profert, aliud verò mente clauſum gerit: cujus verba ſunt butyrina, cor verò anguinum,* 1. *Tim.* 3. 8.

Δίμυ-

Δίμιτρον ου τὸ ligamen duplex.

Δίνη ης ἡ aquarum vortex, aqua fluctuans, gurges.

Διὸ quapropter. *ex* διὰ *propter &* ὃ *quod, Matth.* 27. *v.* 8.

Διοδεύω iter facio per aliquem locum. *imperf.* διώδευον, *Luc.* 8. 1. *Fut.* διοδεύσω. *a.* 1. διώδευσα. *P.* διώδευκα. *ex* διὰ *per, &* ὁδεύω *iter facio. à Th.* ὁδὸς οῦ ἡ *via. hinc* δίοδος ου ἡ *tranſitus.*

Διοικέω guberno, adminiſtro, diſpenſo. *F.* ήσω. *P.* διῴκηκα.

Διοίκησις εως ἡ diſpoſitio, adminiſtratio.

Διοικητὴς οῦ ὁ negotiorum geſtor. *in Pandect.* diſpenſator.

Διόλλυμι diſpereo. *F.* διολέσω. *a.* 1. διώλεσα.

Διόλου, *adv.* in totum, omnino. *componitur ex* διὰ *&* ὅλος η ον *totus a um.*

Διονύσια ων τὰ Bacchanalia, *quæ celebrantur Athenis deſinente hyeme & vere ineunte.*

Διόνυσος ου ὁ Bacchus.

Διόπερ quapropter. *ex* διὰ *propter &* ὅπερ *quod,* 1 *Cor.* 8. 13.

Διοπετὲς έος τὸ *ſubintelligitur* ἄγαλμα ατος τὸ ſimulacrum, ſtatua, *ab* ἀγάλλω *orno, à maſc.* διοπετὴς έος ὁ ἡ *à Iove delapſus. compoſitum ex* Διὸς, *quod nomen eſt à* Ζεὺς *Iupiter, & verbo obſoleto* πέτω *cado, pro quo nunc uſitatum eſt* πίπτω, *Act.* 19. 35. *vide infrà nomina propria.*

Διοράω ῶ diſpicio, diſcerno. *Accuſat. jungitur.* *F.* άσω. *P.* διώρακα.

Διορθόω ῶ emendo, corrigo. *F.* ώσω. *P.* διώρθωκα. *P. paſſ.* διώρθωμαι. *Th.* ὀρθὸς rectus. *hinc*

Διόρθωσις εως ἡ directio, *Hebr.* 9. 10.

Διορθωτὴς οῦ ὁ director, moderator, emendator.

Διορίζω diſtinguo, definio, conſtituo, divido. *item explico. F.* ίσω. *P.* διώρικα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Διορκέω valdè juro.

Διόρυγμα ατος τὸ fovea, foſſa.

Διορύσσω & Att. διορύττω perfodio, Matth.6.19. F. διορύξω. P. διώρυχα. a.1. διώρυξα. a.2. διώρυγον. P.paſſ. διώρυγμαι. a.2.paſſ. διωρύγην ης η. a.2. paſſ.infinit. διορυγῆναι, perfodi, Matth.24.43.

Διοσκορινθίου genitivus eſt à nominat. ζοῦς κορίνθιος menſis nomen, 2 Mach. 11.21.

Διόσκουροι ων οἱ vel διόσκοροι Caſtor & Pollux. q. διὸς, id eſt, Iovis, κόροι, id eſt, filii. Ambo Caſtores interdum vocantur.

Διότι quoniam. conjunct. ex διὰ propter & ὅ, τι, quod.

Διπλασιάζω duplico, conduplico, congemino. F. άσω. P. δεδιπλασίακα.

Διπλασιασμὸς οῦ ὁ duplicatio.

Διπλάσιος ου ὁ duplus.

Διπλοῒς ΐδος ἡ genus veſtis vilis, tunica & pallium in S. Bibliis exponitur. item Chlamys, veſtis militaris, 1 Reg. cap. 24.

Διπλόος οῦς όη ῆ όον οῦν duplex, 1 Tim. 5.17.

Διπλότερον duplo magis, Matth. 23.15.

Διπλόω ῶ duplico. F. ώσω. a.1. ἐδίπλωσα. a.1. imper. δίπλωσον αὐτῷ, Apoc. 18.6. διπλώσατε. (2. pl. a.1. imperat.) αὐτῇ διπλᾶ. P. δεδίπλωκα. P.paſſ. δεδίπλωμαι.

Δὶς bis. Hinc eſt δι (ſicut bi à latino bis) quod in compoſitione rem geminam ſemper ſignificat. plane, Iudæ v. 12.

Δίσκος ου ὁ maſſa ferri, corpus ſolis.

Δισμύριοι ων οἱ bis decies mille.

Δισσὸς οῦ ὁ duplex, geminus.

Διστάζω dubito. F. άσω. (vel άξω) P. δεδίστακα, (vel δεδίσταχα.) a.1. ἐδίστασα, Matth. 14.31.

Δίστεγος ου ὁ ἡ & δίστεγον τὸ duplex habens tectum. proprie dicitur ſuperior contignatio. Homerus

merus ὑπερώϊον *vocat, Odyſſ. ρ. v. 101. & alibi.*

Δίστομος ου ὁ ἡ anceps. *ex* δὶ *pro* δὶς *bis, &* στόμα ατος τὸ *os, q. d. duorum orium, quia enſis utrimque mordet,* zweyſchneidig/ *Hebr.* 4. 12.

Δισχίλιοι αι α bis mille, *Marc.* 5. 13.

Διτάλαντος ου ὁ ἡ διτάλαντος σταθμὸς, duorum talentorum pondo.

Διϋλίζω percolo, *per colum transfundo (ex* διὰ *&* ὑλίζω *defæco.* ὕλη ης ἡ *materia, ligna, item fæces, ſordes.) F.* διϋλίσω. *P.* διΰλικα, *Matth.* 23. 24.

Διυφαίνω texo, intertexο. *F.* ανῶ. *P.* δεδιύφαγκα.

Διφθέρα ας ἡ pellis amaltheæ capræ. *in qua res humanas ſcribere dicitur Iupiter. item* operculum libri, membrana.

Δίφορος ου ὁ ἡ bis anno fructum ferens, biferus.

Δίχα dupliciter, bipartitò. *item* abſque, ſine, citra.

Διχάζω diſſidere facio. *F.* άσω. *a.* 1. ἐδίχασα. *a.* 1. *infin.* διχάσαι, *Matth.* 10. 35. *P.* δεδίχακα.

Διχηλεύω *ungulam ſciſſam habeo, cap.* 11. *Levit.*

Διχηλέω ῶ *pro eodem, & eodem cap.* 11. *Levit.*

Διχομηνία ας ἡ ſemeſtre tempus, plenilunium.

Διχοστασία ας ἡ diſſenſio *proprie, quum in duas partes factiones ſecedunt, & ſuum quæque locum ſeorſim habent, adeò ut quorum animi inter ſe diſſident, eorum corpora quoque ſint disjuncta. ex* δίχα *dupliciter, bifariam, abſque, ſeparatim, quod eſt à* δὶς *bis &* στάσις εως ἡ *ſtatus, item factio. Th.* ἵστημι, *Rom.* 16. 17.

Διχοτομέω ῶ in duas partes ſeco. *item* ſeparo, *F.* ήσω. *Matth.* 24. 51. P. δεδιχοτόμηκα. *a.* 1. ἐδιχοτόμησα.

Διχοτόμημα ατος τὸ fruſtum, pars, diviſio. τμῆμα.

Δίψα ης ἡ & δίψις εως ἡ *ſitis,* 2 *Cor.* 11. 27.

Διψάω ῶ ſitio. *per Metaph. Synecdoch.* vehementer expeto. *F.* διψήσω. *a.* 1. ἐδίψησα, *Matth.* 25. 35, & 42. *P.* δεδίψηκα.

Δίψος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Δίψυχον ου τὸ *idem quod* δίψα, *vide paulò antè.*

Δίψυχος ου ὁ ἡ (*ex* δὶς & ψυχὴ) animo duplex, *Iac.* 1.8. claudicans in utrumque latus, *ut legimus* 1 *Reg.* 18. *v.* 21. cor habens diviſum, *partim Deo, partim mundo deditum. Seu, qui alium animum linguâ & geſtibus præ ſe fert, alium verò intus habet. h. e. qui eſt Hypocrita.*

Διωγμὸς ου ὁ perſecutio, *Rom.* 8. 35.

Διωθέω ῶ repello, perpulſo, impello, rejicio, protrudo. *Active vel Paſſive accipitur. F.* ήσω. *P.* δεδιώθηκα.

Διώκτης ου ὁ perſecutor, 1 *Tim.* 1. 13.

Διώκω perſequor. *de re dictum, ſignificat ſingulare ſtudium ejus obtinendæ, & vertitur* ſector: *at de perſona, notat nocendi cupiditatem. imperf.* ἐδίωκον ες ε. *Ioan.* 5, 16. *præſ. imperat.* δίωκε έτω. *F.* διώξω. *a.* 1. ἐδίωξα. *a.* 1. *act. imperat.* δίωξον άτω. *a.* 1. *ſubj.* διώξω ῃς ῃ. *præſ. paſſ.* διώκομαι *perſecutione premor. P. paſſ.* δεδίωγμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐδιώχθην. *Fut.* 1. *paſſ.* διωχθήσομαι, 2 *Tim.* 3. 12.

Διώροφος ου ὁ duo habens culmina.

Διώρυξ υχος ὁ τάφρος *foſſa per muros aut aggeres ad cogendos metu hoſtes facta*, cuniculus.

Διωστὴρ ῆρος ὁ inſtrumentum chirurgicum. *Exodi cap.* 36. *exponitur vectis, pro ligno ſeu ſude, in circulo poſita ad portandam arcam fæderis.*

Δόγμα ατος τὸ edictum, *Luc.* 2. 1. *à* δοκεῖ *videtur, quod ita viſum fuerit.* δόγματα ων τὰ ritus. *Thema* δοκέω.

Δογματίζω ritibus onero. *F.* ίσω. *P.* δεδογμάτικα. *præſ. paſſ.* δογματίζομαι *ritibus oneror*, *Coloſſ.* 2. 20.

Δοκέω ῶ puto, videor, *Luc.* 17. 9. οὐ δοκῶ *non puto.* δοκεῖ *videtur*, *Matth.* 17. 25. τί σοι δοκεῖ; *quid tibi videtur? Præſ. part.* δοκέων ῶν. *in n. g.*

…ιον οὖν, *Hebr.* 12. 10. κατὰ τὸ δοκοῦν *prout ipſis*
…*ebatur*. οἱ δοκοῦντες *qui cenſentur, Marc.* 10.
…42. *item qui ſunt in aliqua exiſtimatione,*
…l. 2. 6. τοῖς δοκοῦσι *(dat. pl.) Gal.* 2. 2. *iis qui*
…*oritate valent. imperf.* ἐδόκεον ουν *putabam,*
…*n.* 13. 29. *F.* δόξω. *a.* 1. ἔδοξα *putavi. a.* 1.
…*j.* δόξω ῃς ῃ. *P. paſſ.* δέδογμαι *viſus fui.*

Δ…άζω probo, exploro, 2 *Cor.* 13. 5. *probatum*
…*do,* 2 *Cor.* 8. 8. *Gal.* 6. 4. *item approbo, tan-*
…*am probum amplector, Rom.* 14. 22. *F.* άσω. *P.*
…δοκίμακα. *P. paſſ.* δεδοκίμασμαι. *a.* 1. ἐδοκί-
…σα *viſum mihi fuit, Rom.* 1. 28.

Δ…αστὴς οῦ ὁ approbator, æſtimator, cenſor.

Δ…μὴ ῆς ἡ experientia, *Rom.* 5. 4.

Δ…μιον ου τὸ exploratio, 1 *Petr.* 1. 7.

Δ…ιμος ου ὁ probus, ſpectatus, ſpectabilis, illu-
…is, inſignis.

Δ…ιμος ου ὁ ἡ probus a, probatus, acceptus,
…*m.* 14. 18.

Δ…ς οῦ ἡ trabs, *ſic dicta* παρὰ τὸ δέχεσθαι τὰ ἐπι-
…έμενα βάρη, *quòd onera, quæ ſibi imponuntur,*
…*ipiat, Matth.* 7. 3.

Δ…σις εως ἡ tectum, contignatio.

Δ…ρὸς ὰ ὸν doloſus a um, fraudulentus.

Δ…ος ία ιον doloſus a um, 2 *Cor.* 11. 13.

Δ…ότης ητος ἡ fraus, dolus.

Δ…όω ῶ dolo utor. *F.* ώσω. *P.* δεδολίωκα, *Rom.*
…13. ἐδολιοῦσαν *(Bœotice) pro* ἐδολίουν. 3. *pl. im-*
…*rf. act. indic.*

Δ…ως doloſè.

Δ…ος ου ὁ dolus, fraus, 1 *Petr.* 2. 22.

Δ…όω ῶ falſo, adultero, depravo. *F.* ώσω. *P.* δε-
…λωκα, 2 *Cor.* 4. 2.

Δ…ος ου ὁ domus, ſtructura, οἶκος.

Δ…α ατος τὸ donum, *à P. paſſ.* δέδομαι *verbi*
…δωμι, *Matth.* 7. 11.

Δόξα

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Δόξα ης ἡ propriè opinio, à δοκέω ῶ puto, videor. δοκεῖ videtur. item gloria, Act. 7. 2. θεὸς τῆς δόξης Deus gloriæ, h. e. Deus glorioſus, 2 Tim. 2. 10. δόξα αἰώνιος æterna gloria, Luc. 2. 9. δόξα Κυρίου fulgor cœleſtis. δόξαι ῶν αἱ dignitates, h. e. principes in dignitate conſtituti, Iudæ v. 8.

Δοξάζω glorifico. imperf. ἐδόξαζον. F. δοξάσω. a. 1. ἐδόξασα glorificavi. item ad gloriam ſeu majeſtatem evexi, Act. 3. 13. a. 1. imperat. δόξασον άτω. a. 1. ſubj. δοξάσω ῃς ῃ. a. 1. infinit. δοξάσαι. præt. δεδόξακα. præſ. paſſ. δοξάζομαι glorificor, laudor, honoror. P. paſſ. δεδόξασμαι. a. 1. paſſ. ἐδοξάσθην. a. 1. ſubj. paſſ δοξασθῶ ῇς ῇ.

Δόξασμα ατος τὸ idem quod δόγμα ατος τό. vide paulò antè.

Δοξαστὸς οῦ ὁ opinabilis, qui & ἔνδοξος dicitur.

Δοξικὸς glorioſus, majeſtaticus. δοξικὴ ἐσθὴς majeſtatica veſtis, 2 Mach. 8. 35.

Δορὰ ᾶς ἡ pellis, cortex.

Δορατοφόρος ου ὁ haſtatus, haſtifer.

Δορκάδιον ου τὸ damula, parva caprea, à nomine

Δορκὰς άδος ἡ caprea ſylveſtris. Dicitur etiam δορκὰς Græcè quædam puella, quæ Syriace Tabitha dicitur, quam Petrus Apoſt. ſuſcitavit, Act. 9. v. 36. à δὸρξ δορκὸς ἡ caprea. Th. δέρκω video. q. d. acuto viſu prædita.

Δόρκων ωνος ὁ caprea, Cantic. cap. 2.

Δόρυ, ατος, δόρυος, δουρὸς & δορὸς τὸ haſta, jaculum.

Δορυάλωτος ου ὁ ἡ haſtâ captus, captivus.

Δορυφορία ας ἡ ſatellitium.

Δορυφόρος ου ὁ ſatelles, ſpiculator.

Δόσις εως ἡ donum, à 2. perſ. præt. paſſ. δέδοσαι verbi δίδωμι, Iac. 1. 17.

Δότης ου ὁ dator, à 3. perſ. ejuſdem verbi, 2 Cor. 9. verſ. 7.

Δουλα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

λαγωγέω ῶ in ſervitutem redigo. *cum Accuſ. à* δουλαγωγὸς οῦ ὁ *ſervorum ductor. ex* δοῦλος ου ὁ *ſervus, &* ἀγωγὸς οῦ ὁ ἡ *dux viæ*, 1 *Cor.* 9. 27.

ουλεία ας ἡ ſervitus, *Rom.* 8. 15.

ουλεύω ſervio, ſum ſervus, *Matth.* 6. 24. *F.* δουλεύσω. *P.* δεδούλευκα. *a.* 1. ἐδούλευσα.

ούλη ης ἡ ancilla &

οῦλος ου ὁ ſervus. *Adjectivè etiam capitur, Rom.* 6. 19. τὰ μέλη δοῦλα *membra ſerva.*

ουλόω ῶ ſervum facio, in ſervitutem redigo. *F.* ώσω. *P.* δεδούλωκα. *a.* 1. ἐδούλωσα. *præſ. paſſ.* δουλόομαι οῦμαι *ſervus fio. P. paſſ.* δεδούλωμαι. *part. præt. paſſiv.* δεδουλωμένος *in ſervitutem redactus, mancipatus. a.* 1. *paſſ.* ἐδουλώθην. *part. a.* 1. *paſſ.* δουλωθεὶς έντος ὁ, *Rom.* 6. 22. δουλωθέντες τῷ θεῷ *ſervi facti Deo.*

οχὴ ῆς ἡ epulum, convivium. *à* δέχομαι *recipio, excipio, Luc.* 14. 13.

ράγμα ατος τὸ rapina, manipulus, donarium, *Deut.* 24. 19. *à verbo* δράσσομαι.

ράκων οντος ὁ Draco *ſerpentis ſpecies. à* δέρκω *video. F.* δέρξω. *a.* 2. ἔδρακον *& per Metatheſ.* ἔδρακον *vidi. part. a.* 2. δρακὼν όντος ὁ. *accentus mutatur differentiæ causâ. Et hinc ab acumine viſus hoc monſtrum dictum eſſe volunt, Apocal.* 12. 3.

Δρὰξ δρακὸς ὁ pugillus, manipulus, *quantum in manu comprehenditur.*

Δραπέτης ου ὁ ſervus fugitivus, fugax.

Δράσσομαι *vel Attic.* δράττομαι carpo; *cum Accuſ.* 1 *Cor.* 3. 19. apprehendo cum deſiderio, *cum Genit. F* δράξομαι. *a.* 1. ἐδραξάμην, *Pſal.* 2. *v.* 13. δράξασθε (2 *pl. a.* 1. *med. imperat.*) παιδείας. *P. paſſ.* δέδραγμαι. *hinc*

Δραχμὴ ῆς ἡ drachma, *Luc.* 15. 8. *idem valet quod* δηνάριον ου τὸ. *vide ſuprà.*

Δράω

Δράω facio, perpetro, exequor. *F.* άσω. *P.* δέδρακα.

Δρεπανηφόρον ἅρμα currus falcatus. δρεπανηφόρος ου ὁ ἡ *falcifer.*

Δρέπανον ου τὸ falx *& per metonym.* meſſor, *Marc.* 4.29. à δρέπω *decerpo. F.* ψω. *verb. med.* δρέπομαι *idem.*

Δρομεὺς έως ὁ curſor.

Δρόμος ου ὁ curſus. *à P. med.* δέδρομα *cucurri, verbi* τρέχω, *2 Tim.* 4. 7.

Δρόσος ου ὁ *idem quod* ψεκὰς *Ariſtot. de Mundo:* δρόσος ἐστὶν ὑγρόν τι, *ros eſt humidum quid.*

Δρυμὸς οῦ ὁ ſylva condenſa, nemus, ſaltus, *locus arboroſus.*

Δρῦς δρυὸς ἡ quercus, arbor, robur.

Δῦμι *vide* δύνω.

Δύναμαι σαι ται poſſum, *ad formam* ἵσταμαι σαι ται *præſ. ſubj.* δύνωμαι ῃ ηται. *præt. imperf.* ἠδυνάμην ω ατο *Attic. pro* ἐδυνάμην, *Marc.* 6.5. οὐκ ἠδύνατο *nolebat. ad verbum, non poterat.* (*ſcilic. obſtante ingratitudine Capernaïtarum. Dictum* κατά τι *Synecd. generis.*) 1 *Cor.* 3.2. οὔπω γὰρ ἠδύνασθε *nondum eratis robuſti. confer Rom.* 15.1. *F* δυνήσομαι ῃ εται *potero. a* 1. *paſſ.* ἠδυνήθην ης η. *Atticè, potui. pro* ἐδυνήθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* δυνηθῶ ῇς ῇ, *Eph.*6. 13. *legitur etiam a.* 1. *paſſ.* ἐδυνάσθην *prævalui, Gen.* 30. 8

Δύναμις εως ἡ potentia, vis, facultas. *item* miraculum, *Marc.* 9. 39. δυνάμεες εις αἱ miracula, virtutes, *Marc.* 6. *v.* 2. 1 *Cor.* 12.10. poteſtates, *Rom.* 8. 38. exercitus στρατιαὶ *per Hebraïſmum, Matth.* 24. 29.

Δυναμόω ῶ confirmo, roboro. *F.* ώσω. *P.* δεδυνάμωκα. *a.* 1. ἐδυνάμωσα. *præſ. paſſ.* δυναμόομαι οῦμαι *corroboror. part. præſ. paſſ.* δυναμοόμενος οὐμενος *corroboratus, Col.* 1. 11.

Δυναστεία ας ἡ *vis*, potentia, regnum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

υναστεύω ſum præpotens, ſum princeps, domi-
nor. *F.* εύσω. τίς μὲ δυναστεύσει; *quis me ſibi ſubjiciet? Eccleſiaſtic. cap. 5. v. 3.*

υνάστης ȣ ὁ dynaſta, *Luc.* 1. 52.

υνατέω ῶ potens ſum. *F.* ήσω. *P.* δεδυνάτηκα, 2 *Cor.* 13. 3.

υνατὸν ȣ̃ τὸ potentia, *Rom.* 9. 22.

υνατὸς ἡ ὸν potens, *Luc.* 1. 49. ὁ δυνατὸς *potens ille, nempe Deus. idem quòd* ὁ παντοκράτωρ. δυνατός εἰμι *idem quod* δύναμαι *poſſum,* οἱ δυνατοὶ *potentes,* 1 *Cor.* 1. 26. τὸ δυνατὸν *idem quod* δύναμις, *Rom.* 9. 22. δυνατὸν *quod fieri poteſt, quod poſſibile eſt, ſicut dicimus* ἐξὸν *quod licet.*

ύνω vel δύω vel δῦμι occido, *Luc.* 4. 40. δύνοντος τȣ̃ ἡλίȣ, *occidente Sole. item* mergor. *Fut.* δύσω. *a.* 1. ἔδυσα *occidi. a.* 2. *act.* ἔδυν υς υ, *Marc.* 1. 32. ἔδυ ὁ ἥλιος, *Sol occidit. a.* 2. *act. infin.* δῦναι. *P. act.* δέδυκα.

ύο *vel Attic.* δύω duo. (*Gen.* δυοῖν *duorum.* δυεῖν *duarum. quæ in Nov. Teſtam. non leguntur.*) *Dat.* δυσὶ *duobus. duabus.* δύο δύο bini, *Marc.* 6. 7. *Luc.* 9. 13. δύο ἰχθύες *duo piſces, Matth.* 20. 24. περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν *de duobus fratribus, Actor.* 21. 33. ἁλύσεσι δυσὶ *duabus catenis, Luc.* 16. 13. δυσὶ κυρίοις *duobus dominis, Matth.* 26. 37. τȣ̀ς δύο υἱȣ̀ς *duos filios, Marc.* 15. *v.* 38. ἐσχίσθη εἰς δύο, iſt entzwey geriſſen.

υσάλια ἡ ſordes. *Theod. Eſ.* 28. 8.

υσάλυκτος ȣ ὁ inevitabilis, qui effugi nequit.

υσβάστακτος ȣ ὁ ἡ difficilis portatu, *Luc.* 11. 46. φορτία δυσβάστακτα, *onera portatu difficilia. ex* δὺς, *quæ particula difficultatem ſignificare ſolet in compoſitis, &* βαστακτὸς *portabilis, à* βαστάζω, *vide ſuprà.*

υσδιήγητος ȣ ὁ ἡ inenarrabilis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Δυσεντερία ας ἡ dyſenteria, *Act.* 28. 8. *ex* δυς *&* ἔντερον ου τὸ *inteſtinum.* τὰ ἔντερα *viſcera, eſt morbus viſcerum.*

Δυσερμήνευτος ου ὁ ἡ explicatu difficilis, *Hebr.* 5. 11.

Δυσημερέω ῶ *ſum infelix. F.* ήσω. *P.* δυσημέρηκα.

Δυσημερία ας ἡ adverſitas.

Δύσις εως ἡ occaſus, ingreſſus.

Δύσκολος ου ὁ ἡ. *ex* δυς *&* κόλον ου τὸ cibus, *propriè notat eum, qui faſtidioſo eſt ſtomacho, & difficilis in ſumendo cibo, per Syn. ſpeciei, difficilis, Marc.* 10. 24.

Δυσκόλως, *adv.* difficulter, *Matt.* 19. 23. *Marc.* 10. 23.

Δύσκωφος ου ὁ ἡ ſurdaſter.

Δυσμένεια ας ἡ inimicitia, odium, invidia.

Δυσμενῶς, *adv.* inimicè, hoſtiliter.

Δυσμὴ ῆς ἡ *proprie* Solis occaſus, *Matth.* 8. 11. *vide* δύω.

Δυσνόητος ου ὁ ἡ difficilis intellectu *ex* δυς *&* νοητὸς, *à verbo* νοέω ῶ *cogito, 2 Petr.* 3. 16.

Δυσπέτημα ατος τὸ malum, adverſitas.

Δυσπολιόρκητος ου ὁ ἡ vix expugnabilis.

Δυσπραγέω ῶ infelix ſum. *F.* ήσω. *P.* δυσπεπραγηκα.

Δυσπρόσιτος ου ὁ ἡ & δυσπρόσοδος aditu difficilis, inacceſſus.

Δυσσέβεια ας ἡ impietas.

Δυσσεβέω ῶ *ago* impiè.

Δυσσέβημα ατος τὸ impietas.

Δυσσεβὴς έος ὁ ἡ impius, a, um.

Δυστοκέω ῶ difficulter partum edo. *F.* ήσω. *P.* δυστετόκηκα.

Δυσφημέω ῶ maledico, infamo. *F.* ήσω. *P.* δεδυσφήμηκα.

Δυσφημία ας ἡ convicium, probrum, 2 *Cor.* 6. 8. *&*

Δύσφημος ου ὁ ἡ maledicus a. *item* infauſtus. *ex* δυς *&* φήμη ης ἡ *fama.*

Δυσχέρεια ας ἡ moleſtia, difficultas, tædium.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

χερὴς έος ὁ ἡ difficilis, arduus, moleſtus.
χρηστος ου ὁ ἡ inutilis, uſu abdicatus.
ώδεκα οἱ αἱ τὰ pl. ἄκλιτον, duodecim. *idem quod* δεκαδύο.
ωδεκάμηνος ου ὁ ἡ duodecim menſium. δωδεκάμηνος χρόνος, *id eſt, annus.*
ωδέκατος η ον duodecimus, *Apoc.* 21. 20.
ωδεκάφυλον ου τὸ duodecim tribus. *q. d.* δώδεκα φυλαὶ, *Act.* 26. 7.
ῶμα ατος τὸ tectum, ſuperior pars domus. ἐπὶ τοῦ δώματος auff dem dach/ *Matth.* 24 17. *contracte pro* δόμημα τος τό. *à* δομέω ῶ exſtruo, ædifico. *Th.* δέμω, *in præt. med.* δέδομα *ædificavi, unde eſt* δομὴ ῆς ἡ *ædificium,* δόμος ου ὁ *domus, &* δομέω ῶ ſtruo.
ωρεὰ ᾶς ἡ donum, *Eph.* 3. 7.
ωρεὰν, *adv* gratis, immeritò, fruſtrà, *Matth.* 10. 8.
ωρέομαι οῦμαι dono, largior. *F.* ήσομαι *P. paſſ.* δεδώρημαι σαι ται *donavi. a.* 1. ἐδωρησάμην ω ατο, *idem, Marc.* 15. 45.
ώρημα ατος τὸ donum, beneficium, *Iac.* 1. 17.
δωρηματικὸς ὴ ὸν *munificus.*
ωροκοπεῖν *exponitur cap.* 33. *Eccleſiaſt.* munera prava offerre.
ωρολήπτης ου ὁ munerum ſuſceptor, avarus.
ῶρον ου τὸ munus, donum. δῶρα ων τὰ *oblata à ſacerdotibus, Hebr.* 9. 9. εἰς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ. *h. e. in gazophylacion, Luc.* 21. 4.

E A.

E'A vah. *adv. querentis.* ἔα *pro* ἔαε *ſine, fac me miſſum, à verbo* ἐάω *ſino, Marc.* 1. 24.
E'ὰν *conjunctio connexiva* ſi, *conſtruitur cum Subj. & Optat: ſemel cum Indic.* 1 *Ioan.* 5. 15. ἂν *pro* ἐὰν *per aphæreſin* τοῦ ε ψιλοῦ, *ſi, Ioan.* 20. 23.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ε'άνπερ *conjunct.* ſi modò, *Hebr.* 3. 6.

Ε'ὰν & ἂν *ſæpe ſunt* μόρια δυνητικὰ *particulæ potentiales, & modò poſtponuntur, Ioan.*14.2. εἶπον ἂν *dixiſſem, ſeu dicere potuiſſem. Quandoque deeſt, Rom.*9 2. ηὐχόμην (*deeſt* ἂν) *optarim,* 1 *Ioan.* 2. 19. μεμενήκεισαν ἂν *manſiſſent* utique. *modo, ſed rarius præponuntur, Luc.* 10. 13 πάλαι ἂν μετενόησαν *olim reſipuiſſent.* ὃς ἐὰν quicunque, *Luc.* 10. *verſ.* 22. & 17.33. ὃ ἐὰν *quodcunque, Matth.*15.5. 1 *Ioan.*3.*v.*22. ὅ, τι ἂν, quidquid, *Luc.*10.35. ἐάν τις ſi quis, *Ioan.*20.23. ἐὰν μὴ niſi, *item idem quod* ἀλλὰ ſed, *Gal.* 2. 16. *item idem quod* non, *ubi* ἐὰν *redundat, Matth.*11 6.

Ε'αυτοῦ ῆς οῦ & *contracte* αὑτοῦ ῆς οῦ *ſui ipſius : caret nominat. compoſit. ex* ἕο (*pro* οὗ *ſui*) & αὐτοῦ. *in ſing. num. eſt* 3. *perſ. nec non ſecundæ, Ioan.* 18 34. ἀφ' ἑαυτοῦ *à te, Rom.* 13. 9. *Gal.* 5. 14. ὡς ἑαυτὸν *tanquam te ipſum, Matth.* 23. 37. πρὸς αὐτὴν *ad te. In pl.num. eſt trium perſonarum,* ἑαυτῶν *noſtri, veſtri & ſui ipſorum,* 1 *Cor.* 6. 19. οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν, *non eſtis veſtri ipſorum, Ioan.*12 8, μεθ' ἑαυτῶν *vobiſcum,* 2 *Cor.*1 9. ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐν ἑαυτοῖς, *ne confideremus nobis ipſis, Ioan.*20.10. πρὸς ἑαυτοὺς *domum ſuam, Luc.* 18. *v.* 11. πρὸς ἑαυτὸν *ſeorſim.*

Ε'άω ῶ ſino, permitto. *imperf.* εἴαεν ων, *Luc* 4.41. οὐκ εἴα (*pro* εἴαε.) *non ſinebat. F.* ἐάσω. *a.* 1. εἴασα *ſivi. aor.* 1. *imperat.* ἔασον ἄτω *ſine.* 2. *pl.* ἐάσατε *ſinite. part. a* 1. ἐάσας αντ⊙ ὁ *qui reliquit, Act.* 23. 32. *P* εἴαμαι.

Ε'βδομὰς άδ⊙ ἡ ſpacium ſeptem dierum.

Ε'βδόμη *idem.*

Ε'βδομήκοντα οἱ αἱ τὰ ſeptuaginta. *pl. tantùm* ἄκλιτον, *Luc.* 10. 1.

Ε'βδομηκονταὲξ *legitur tanquam vox compoſita, Actor.* 27. 37. ſeptuaginta ſex.

Ε'βδο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἑβδομηκοντάκις ſeptuagies *adv. Matth.* 18. 22.

Ἑβδομηκοστὸς οῦ ὁ ſeptuageſimus.

Ἕβδομος η ον ſeptimus a um. *Th.* ἑπτά. ἡμέρα ἑβδόμη *ſeptimus dies, Hebr.* 4. 4.

Ἔβενος ου & ἔβελος ου ἡ *ebenus ſive ebenum vel hebenus & hebenum : arbor ſolius Indiæ.* Ebenholtz.

Ἐγγαστρίμυθος ου ὁ ἡ *latinè* ventriloquus, *aliàs* ἐγγαστρίμαντις, πύθων, στερνόμαντις, ἐγγαστρίτης. *Apud Ethnicos vatum genus erat, e quorum ventribus dæmon reſponſa dabat. Hebr.* אוב *quod utrem ſive ventrem inflatum ſignificat.*

Ἑβραῖος αία αῖον Hebræus a um. *Hebraïcè* עִבְרִי *id eſt,* περάτης *trans Euphratenſis. ita Abraham & ejus poſteri appellati ſunt, quod ex Meſopotamia trajecerint & in Cananæa ſedes fixerint, Gen.* 14. 13. *falluntur enim qui putant Hebræos appellatos, quaſi poſteros Eber. Nam hoc nomen primo datum fuit Abrahamo, & manſit in ſolis ejus poſteris, qui ita non à ſe, ſed à vicinis gentibus vocabantur.*

Ἐγγίζω appropinquo, inſto, immineo, accedo. *cum Dat. item cum Accuſ. ſequente.* εἰς, ἐπί. *imperf.* ἤγγιζον ες ε. *F.* ἐγγίσω. *Attic.* ἐγγιῶ. *P.* ἤγγικα, *Luc.* 21. 8. *a.* 1. ἤγγισα. *Th.* ἐγγὺς *propè.*

Ἐγγλύφω inſculpo, exſculpo. *F.* ψω. *P.* ἐγγέγλυφα.

Ἔγγραπτος ου ὁ ἡ inſcriptus. *à* 3. *præt. paſſ. verbi* ἐγγράφω inſcribo. *F.* ψω. *P.* ἐγγέγραφα. *a.* 1. ἐνέγραψα. *præſ. paſſ.* ἐγγράφομαι *inſcribor. præt. paſſ.* ἐγγέγραμμαι. *part. præt. paſſ.* ἐγγεγραμμένος η ον *inſcriptus,* 2 *Cor.* 3. 2.

Ἐγγυάομαι ῶμαι deſpondeo, *item* præſto eventum. *F.* ήσομαι. *P.* ἐγγεγύημαι. *ab*
Ἐγγύη ης ἡ fidejuſſio.

Ἐγγύθεν *adv.* propè, cominus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἐγγυόω membra jungo.

Ἔγγυος ου ὁ præs, ſponſor, fidejuſſor, *Hebr.* 7. 22. *idem quod* ἐγγυητὴς οῦ ὁ *compoſitum ex* ἐν & γυῖον ου τὸ *membrum, manus.* ich gebe ihme die hand. ἐγγυάω ῶ. *F.* ήσω. *P.* ἐγγεγύηκα ſpondeo, *q. d.* ἐγχειρίζω.

Ἐγγὺς *adv.* propè *cum Genit. frequentiſſime, ſemel cum Dat. Act.* 27. 8. *ſæpe abſolutè, Philipp.* 4. 5. ὁ Κύριος ἐγγὺς. *comparat.* ἐγγύτερον *propiùs, Rom.* 13. 11.

Ἐγείρω excito. *Fut.* ἐγερῶ. P. ἤγερκα & *Attic.* ἐγήγερκα. *a.* 1. ἤγειρα. *a.* 1. *act. infin.* ἐγεῖραι, *Matth.* 3. 9. *excitare. præſ. paſſ.* ἐγείρομαι reſurgo, excitor. *præt. paſſ.* ἤγερμαι & *Attic.* ἐγήγερμαι σαι ται, *Matth.* 11. 11. οὐκ ἐγήγερται *non ſurrexit. a.* 1. *paſſ.* ἠγέρθην ης η. *a.* 1. *paſſ. imperat.* ἐγέρθητι. *a.* 1. *paſſ. infinit.* ἐγερθῆναι. *part. aor.* 1 *paſſ.* ἐγερθεὶς έντος ὁ. *F.* 1. *paſſ.* ἐγερθήσομαι *ſurgam. a.* 1. *med.* ἠγειράμην ω ατο. *a.* 1. *med. imperat.* ἔγειραι άσθω *ſurge, Marc.* 2. 11.

Ἔγερσις εως ἡ reſurrectio, *Matth.* 27. 53.

Ἐγκάθετος ου ὁ inſidiator, ſubdolus, *Luc.* 20. 20 *ab* ἐγκαθίημι *immitto. verbum decompoſitum ex* ἐν & καθίημι *ſubmitto* (καθιέναι λόχον *inſidias collocare*) *ex* κατὰ & ἵημι *mitto.*

Ἐγκάθημαι inſideo, ſedeo, deliteſco.

Ἐγκαθίζω inſideo. *item* ſubmitto. *lib.* 3 *Regum cap.* 39.

Ἐγκαίνια ίων τὰ encænia, *dedicatio cujuſque rei q. d. initialia, feſtivitas dedicationis. ex* ἐν & καινὸς *novus, Ioan.* 10. 12.

Ἐγκαινίζω dedico. *F.* ίσω. *P.* ἐγκεκαίνικα. *aor.* 1 ἐνεκαίνισα. *præt. paſſ.* ἐγκεκαίνισμαι, *Hebr.* 9. *verſ.* 18.

Ἐγκαινισμὸς οῦ ὁ dedicatio, innovatio, *Daniel cap.* 4.

Ἐγκα

Ἐγκαλέω ῶ in jus voco, accuſo. *cum Dat. Actor.* 23. 28. *imperf.* ἐνεκάλεον ουν. *F.* έσω. *a.* 1. ἐνεκάλεσα. *P.* ἐγκέκληκα. *præſ. paſſ.* ἐγκαλέομαι οῦμαι *in jus vocor, accuſor. P. paſſ.* ἐγκέκλημαι.

Ἔγκαρπος ου ὁ ἡ fructuoſus, fœcundus. *item* prægnans, gravida.

Ἔγκατα ων τὰ viſcera, exta, inteſtina.

Ἐγκατάλειμμα ατος τὸ reliquiæ, *monumentum*, μνημόσυνον.

Ἐγκαταλείπω deſero. *F.* ψω. *P.* ἐγκαταλέλειφα. *aor.* 2. ἐγκατέλιπον ες ε. ſuperſtitem relinquo, *Rom.* 9. 29. *a.* 2. *ſubj.* ἐγκαταλίπω ῃς ῃ.

Ἐγκαταλιμπάνω relinquo, in diſcrimine deſero. *cum Accuſ.*

Ἐγκαταπαίζω illudo in.

Ἐγκατάπληξις perculſio, terror.

Ἐγκατοικέω ῶ habito, incola ſum, 2 *Petr.* 2. 8. *F.* ήσω. *P.* ἐγκατῴκηκα. *compoſ. ex* ἐν *&* κατοικέω ῶ, *à* κάτοικος ου ὁ ἡ *incola.* ἔνοικος ου ὁ ἡ *idem.* ἔξοικος ου ὁ ἡ *exul.* πάροικος ου ὁ ἡ *accola. ex* κατὰ *&* οἶκος ου ὁ *domus.*

Ἐγκαυχάω ῶ glorior, *cum Dat. F.* ἐγκαυχήσομαι. *a.* 1. *med.* ἐνεκαυχησάμην ω ατο.

Ἔγκειμαι incumbo. *F.* σομαι. *P.* ἐγκέκειμαι.

Ἐγκεντρίζω inſero. *F.* ίσω. *P.* ἐγκεκέντρικα. *a.* 1. ἐνεκέντρισα. *a.* 1. *infinit. act.* ἐγκεντρίσαι *inſerere, Rom.* 11. 23. *a.* 1. *paſſ.* ἐνεκεντρίσθην *inſitus fui. Fut.* 1. *paſſ.* ἐγκεντρισθήσομαι *inſerar. ex* ἐν *in, &* κεντρίζω *pungo. à* κέντρον ου τὸ *ſtimulus, item media pars, circuli punctum. Th.* κεντέω *pungo. ſcil. in inſitione arborem findendo, ſurculumque infigendo, eam pungimus.*

Ἐγκισσάω ῶ coïtum & conceptum appeto, catulio. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐνεκίσσησα.

Ἐγκλείω includo, *cum Accuſ. Fut.* κλείσω. *P.* κέκλεικα.

Ἔγκλημα ατος τὸ crimen, *id de quo quis accuſatur, ab* ἐγκαλέω, *Act.* 23. 28.

Ἐγκλοιόω ῶ alligo. *Prov. cap.* 6. *F.* ώσω. *P.* ἐγκεκλοίωκα.

Ἐγκοίλια ων τὰ inteſtina, interanea. *idem quod* ἔγκατα, ἔντερα.

Ἔγκοιλος ου ὁ concavus, cavus.

Ἐγκόλαμμα ατος τὸ ſculptura.

Ἐγκολαπτὸς ου ὁ cælatus, ſculptus.

Ἐγκολάπτω inſculpo, incido. *F.* ψω. *P.* ἐγκεκόλαφα.

Ἐγκομβόομαι οῦμαι intus me veſtio. *Fut.* ώσομαι. *a.* 1. *med.* ἐνεκομβωσάμην. *a.* 1. *imperat.* ἐγκόμβωσαι σάσθω. 2. *pl* ἐγκομβώσασθε *intus ornate vos.* ſchmücket euch inwendig / *ut* 1 *Petr.* 3. 5. ἐκόσμουν ἑαυτάς. *Them.* κομβόομαι οῦμαι *veſte me orno.* κόμβωμα ατος τὸ veſtitus elegans: der geſchmuck.

Ἐγκοπὴ ῆς ἡ obſtaculum, 1 *Cor.* 9. 12.

Ἔγκοπος ου ὁ ἡ laborioſus, difficilis.

Ἐγκόπτω interpello, impedio. *F.* ἐγκόψω. *a.* 1. ἐνέκοψα. *P. act.* ἐγκέκοφα. *præſ. paſſ.* ἐγκόπτομαι *impedior. imperf. paſſ.* ἐνεκοπτόμην *impediebar, Rom,* 15. 22. *P. med.* ἐγκέκοπα, *unde* ἐγκοπή.

Ἐγκοτέω ῶ *graviter iraſcor. F.* ήσω. *P.* ἐγκεκότηκα. *Neut. cum Dat. Gen.* 27.

Ἐγκότημα ατος τὸ *ira*, inſania, ὀργὴ, μανία.

Ἐγκράτεια ας ἡ temperantia, *Gal.* 5. 22.

Ἐγκρατεύομαι contineo me; *ſum continens,* 1 *Cor.* 7. 9. *F.* εύσομαι. *P.* ἐγκεκράτευμαι.

Ἐγκρατέω *idem. F.* ήσω. *P.* ἐγκεκράτηκα.

Ἐγκρατὴς έος ὁ ἡ continens, *Tit.* 1. 8. *ex* ἐν & κράτος εος τὸ *robur. verè fortis eſt, qui ſeipſum poteſt continere.*

Ἐγκρίνω admitto, adopto, allego, adjungo. *Fut.* ἐγκρινῶ *P.* ἐγκέκρικα. *a.* 1. *act.* ἐνέκρινα. *a.* 1. *act. infinit.* ἐγκρῖναι *adjungere,* 2 *Cor.* 10. 12.

Ἐγκρύω

Ἐγκρούω ad numeros incedo, ſalto. *item* impello. *F.* ούσω. *P.* ἐγκέκρουκα.

Ἐγκρύπτω condo, intego. *F.* ψω. *P.* ἐγκέκρυφα. *a.* 1. *act.* ἐνέκρυψα, *Matth.* 13. 33.

Ἐγκρυφίας ου ὁ panis ſubcineritius, *nempe qui ſub cineribus occultus coquebatur. lib.* 3 *Regum c.* 17. *Ezech. cap.* 4.

Ἔγκτησις εως ἡ acquiſitio.

Ἔγκτητος ου ὁ acquiſitus, *Levit. cap.* 21.

Ἐγκυκλόω ῶ circumago. *F.* ώσω. *P.* ἐγκεκύκλωκα. ἐγκυκλώμενος *incluſus.*

Ἐγκυλίω & ἐγκυλίομαι involvo, implico. *Fut.* ίσω. *P.* ἐγκεκύλικα.

Ἔγκυος ου ἡ gravida, prægnans. *ex* ἐν & κύω *gravida ſum, in utero geſto, Luc.* 2. 5.

Ἐγκωμιάζω laudo. *F.* άσω. *P.* ἐγκεκωμίακα. *a.* 1. ἐνεκωμίασα.

Ἐγκώμιον ου τὸ laus, præconium, elogium.

Ἐγρηγορέω ῶ vigilo. *vide* γρηγορέω ῶ.

Ἐγχειρέω ῶ manum injicio. *F.* ήσω. *P.* ἐγκεχείρηκα.

Ἐγχείρημα ατος τὸ aggreſſio.

Ἐγχειρίδιον ου τὸ gladiolus, cultellus. *item libelli genus brevioris, quod & Latinè Enchiridion dicitur. ab* ἐν & χεὶρ ὸς ἡ *manus.*

Ἐγχειρίζω porrigo, in manus do, demando, trado. *Act. Accuſ. & Dat.*

Ἐγχέω infundo. *F.* ἐγχεύσω. *a.* 1. ἐνέχεα & ἐνέχευα.

Ἐγχρίω inungo (*ex* ἐν & χρίω *ungo.*) *F.* ίσω. *P.* ἐγκέχρικα. *a.* 1. ἐνέχρισα. *a* 1. *imperat.* ἔγχρισον ἀτω *inunge, Apoc.* 3. 18.

Ἐγχρονίζω immoror, diu maneo, prorogo. *Neutr. Dativo. F.* ίσω. *P.* ἐγκεχρόνικα.

Ἐγχυράζω oppignero, pignora capio. *Neutr. Accuſativo. F.* άσω. *P.* ἐγκεχύρακα.

Ἐγχώριος ου ὁ ἡ ex loco, indigena, incola loci.

Ἐγὼ *Attic.* ἔγωγε ego *pronomen g. o.*

Ἐδαφίζω ſolo adæquo, pavio. *F.* ίσω. *& Attic.* ἐδαφιῶ. 3. *pl.* ἐδαφιοῦσι, *Luc.* 19. 44. *P.* ἠδάφικα.

Ἔδαφος εος τὸ ſolum, pavimentum, *Act.* 22. 7. *Th.* ἕζω *ſedere facio.* ἕζομαι *ſedeo. F.* ἐδοῦμαι.

Ἔδεσμα ατος τὸ edulium, ferculum, cibus.

Ἕδρα ας ἡ *ſella. item baſis. Th.* ἕζω.

Ἑδράζω *fundo, colloco, firmo. Fut.* άσω. *P.* ἥδρακα.

Ἑδραῖος αία αῖον ſtabilis, firmus, 1 *Cor.* 7. 37. *ab* ἕδρα ας ἡ *ſella. item* baſis. *Th.* ἕζω.

Ἑδραίωμα ατος τὸ ſtabilimentum, fundamentum, *ab* ἑδραιόω ῶ *ſtabilio. F.* ώσω. *P.* ἡδραίωκα. *P. paſſ.* ἡδραίωμαι, 1 *Tim.* 3. 15.

Ἕδρασμα ατος τὸ ſedes. θρόνος.

Ἐθελοθρησκεία ας ἡ *cultus Dei ab homine confictus, religio ex humano cerebro excogitata. ex* ἐθέλω *volo, &* θρησκεία *religio, Col.* 2. 23.

Ἐθελοκωφῶ obaudio, *non libenter audio.* ἐθελοκωφῶν, *non volens audire,* hörende taub.

Ἐθέλω volo. *imperf.* ἤθελον, *Luc.* 15. 28. *vide* θέλω *infrà.*

Ἐθίζω aſſuefacio. *F.* ίσω. *a.* 1. εἴθισα. *P.* εἴθικα. *præſ. paſſ.* ἐθίζομαι aſſuefio. *P. paſſ.* εἴθισμαι, *Luc.* 2. 27. κατὰ τὸ εἰθισμένον (*part. præt. paſſ. g. n.*) τοῦ νόμου, *quod ſecundùm legem fieri conſueverat.* Xenoph. ἐθιστέον τὸ σῶμα ὑπηρετεῖν τῇ γνώμῃ *corpus eſt aſſuefaciendum, ut animo ſerviat.*

Ἐθισμὸς οῦ ὁ conſuetudo, uſus.

Ἐθνάρχης ου ὁ gentis præfectus, 2 *Cor.* 11. 32. *ex* ἔθνος εος τὸ *gens. &* ἀρχὸς οῦ ὁ *princeps, pro quo uſitatiùs dicimus* ἄρχων οντος. *Sic* μονάρχης ου ὁ *&* μόναρχος ου ὁ *monarcha, penes quem ſolum eſt ſumma poteſtas.*

Ἐθνικὸς οῦ ὁ *propriè, ad gentem pertinens*, gentilis. *item* ethnicus, *Matth.* 18. 17.

Ἐθνικῶς *adv.* ethnicè, gentiliter, *Gal.* 2. 14.

Ἔθνος

ἔθνος εος τὸ gens, natio, *Luc.* 7. 5. populus, *Ioan.* 11. 48, 50. *pl.* ἔθνεα η τὰ *populi ab eccleſia alieni, Matth.* 10. 5. *quorum deſcriptionem lege Eph.* 2. *v.* 11, 12. 1 *Cor.* 12. 13. Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, *Matth.* 4. 15. *Hebraïſmus, Galilæa populorum, hoc eſt, populoſiſſima.*

ἔθος εος τὸ mos, ritus, *Hebr.* 10. 25.

ἔθω ex conſuetudine facio, ſoleo. *Hinc præt. med.* εἴωθα (*pro* εἶθα *per Epentheſin* τοῦ ω μεγάλου) conſuevi, ſolitus ſum. *pluſquamperf.* εἰώθειν *conſueveram. part. præt. med.* εἰωθὼς ῦια ὸς, *Luc.* 4. 16. κατὰ τὸ εἰωθὸς *pro more.*

εἰ ſi. *conjunct. connexiva, cum Indicat. conſtruitur, Matth.* 11. 14. *rarò cum Optativo, Act.* 17. 11. *&* 24. 19. *Accipitur etiam aliter, & vertitur* an, utrum, *Luc.* 6. 7. *&* 22. 49. num, *Act.* 22. 25. quandoquidem, *Act.* 4. 9. etiamſi, 2 *Cor.* 2. 5. quòd, *Act.* 26. 23.

εἴγε ſiquidem, ſi modò. *conjunct. cum Indic.* 2 *Cor.* 5. 3. *Eph.* 3. 2.

εἰ δὲ μὴ alioquin, *Ioan.* 14. 2.

εἰδέα forma, ſpecies, pulcritudo.

εἰδέω *vel* εἴδημι ſcio. *præſ. ſubj.* εἰδῶ ῇς ῇ 1. *pl.* εἰδῶμεν, 1 Cor. 2. 12. *F.* ἤσω. *P.* εἴδηκα. *pluſq. perf.* εἰδήκειν, *& per ſyncop.* εἴδειν, εἴδειν, *Atticè verò* ᾔδειν εις ει ειμεν ειτε εισαν, *noveram, Marc.* 1. 34. *præt. perf. infin.* εἰδηκέναι, *pro quo per ſyncop. literarum* η κ *uſitatum eſt* εἰδέναι, *niſi malimus derivare ab* εἴδημι, *ad formam* τοῦ τιθέναι *à* τίθημι. *præt. act. part.* εἰδὼς (*pro* εἰδηκὼς) ότος ὁ. *in f. g.* εἰδῦια ας ἡ, *Marc.* 5. 33. *in n. g.* εἰδὸς ότος τὸ. *præt. med.* οἶδα ας ε *novi.*

εἴδησις εως ἡ cognitio, ſcientia, γνῶσις.

εἶδος εος τὸ *ſpecies, Luc.* 3. 22. *ab*

εἴδω video. *F.* εἴσομαι. *a.* 2. εἶδον *&* ἴδον ες ε *vidi. a.* 2. *imperat.* ἴδε *vel Attic.* ἰδὲ. *a.* 2. *ſubj.* ἴδω ῃς ῃ.

aor. 2. *infin.* ἰδεῖν *videre, Matt.* 11. 9. quærere, *Luc.* 8. 20. *part. a.* 2. ἰδὼν ὄντα ὄν, *videns.*

Εἰδωλεῖον ου τὸ idolium, delubrum, 1 *Cor.* 8. 10.

Εἰδωλόθυτον ου τὸ *quod idolo immolatur,* θύω *macto, immolo,* 1 *Cor.* 8. 1.

Εἰδωλολατρεία ας ἡ *Idoli cultus, Gal.* 5. 20.

Εἰδωλολάτρης ου ὁ ἡ idololatra. *ex* λάτρις ιος ὁ ἡ *ſervus a.* & εἴδωλον *idolum, q. d. idolo ſerviens, ſeu* idoli ſervus, 1 *Cor.* 6. 9.

Εἴδωλον ου τὸ idolum, 1 *Cor.* 8. 4. Simulacrum, 1 *Cor.* 12. 2. 1 *Ioan.* 5. 21. *ab* εἶδος εος τὸ *ſpecies.*

Εἰκάζω aſſimilo. *F.* άσω. *P.* εἴκακα.

Εἰκαὶ etiamſi. *conj. diſcretiva. cum indic. Matth.* 26. *v.* 33.

Εἰκὰς άδος ἡ numerus vicenarius. *item* viceſima. ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς *viceſima ſeptima die menſis, Gen.* 8. *v.* 4.

Εἰκῆ fruſtra, temerè, ſine cauſa, *Matth.* 5. 22. *Adv. ab* εἴκω *cedo, qui in agendo cedit pravis affectibus, ab iiſque vincitur.*

Εἰκοσιετὴς οῦ ὁ ἡ viginti annorum, natus viginti annos.

Εἴκοσι οἱ αἱ τὰ viginti, *pl. tantum* & ἄκλιτον.

Εἰκοστὸς οῦ ὁ vigeſimus.

Εἴκω cedo. *F.* εἴξω. *a.* 1. εἶξα, *Gal.* 2. 5.

Εἴκω ſimilis ſum. *præt. med.* ἔοικα *ſimilis ſum vel fui cum Dat. Iac.* 1. 6.

Εἰκὼν όνος ἡ imago, *quaſi dic. imitago, Matth.* 22. 20.

Εἰλικρίνεια ας ἡ ſinceritas, 2 *Cor* 1. 12.

Εἰλικρινὴς έος ὁ ἡ ſincerus, *non fucatus, purus. ex* εἵλη ης *vel* ἕλη ης ἡ *ſplendor ſolis,* & κρίνω *diſcerno. qui candore animi ipſius ſolis imitatur ſplendorem, Phil.* 1. 10.

Εἰλίσσω *vel* εἰλίττω *circumvolvo, pro quo etiam dicitur*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

dicitur ἑλίττω. *Fut.* ἵξω. *Hebr.* 1. *verſ.* 12. *P.* εἵλιχα. *præt. paſſ.* εἵλιγμαι *unde eſt* εἵλιγμα-ατος τὸ *involutio.* ἑλιγμὸς οῦ ὁ *vortex, gyrus.* εἵλιξ ικος *vel* ἕλιξ ικος ἡ *involucrum. item ſpecies hederæ, quæ arboribus circumvolvitur. urſa major Aſtronomis dicitur* ἑλίκη ης ἡ παρὰ τὸ ἑλίσσεσθαι περὶ τὸν πόλον, *quod volvatur circa polum.*

μὴ niſi. *conjunct. Rom.* 7. 7. *item pro* ἀλλὰ ſed, *Gal.* 2. 16. *ubi tamen eſt* ἐὰν μὴ. *per Hebraïſmum.* אם לא *enim eodem modo accipitur.*

μὶ ſum, εἶ es. *imperf.* ἦν eram, ἦς eras, *&* *Æolice* ἦσθα, *Matth.* 26. 69. ἦν erat. *aor.* 2. ἦν fui, *Ioan.* 11. 21. *Ioan.* 9. 5. ὅταν ὦ (1. *perſ. ſing. a.* 1. *ſubj.* quum fuero.) *pluſquamperf.* ἤμην ἦσο ἦτο fueram, eram, *Actor.* 10. 30. *Gal.* 1. 10. *F.* ἔσομαι ῃ εται ero. *pro* ἔσεται *per ſyncop.* τοῦ ε ψιλοῦ, ἔσται, *Rom.* 9. 9. *præſ. imperat.* ἴσθι (*pro* ἔσο) *Matth.* 2. 13. ἤτω *Attic. pro* ἔστω eſto, 1 *Cor.* 16. 22. *præſ. optat.* εἴην ης η, *Luc.* 22. 23. *præſ. ſubj.* ὦ ᾖς ᾖ, ſim ſis ſit, *Iacob.* 1. 4. *fut. ſubj.* ἔσωμαι ῃ ηται, *Epheſ.* 6. 3. ἵνα ἔσῃ *ut ſis. præſ. infin.* εἶναι eſſe, *Luc.* 9. 18. *Fut. infin.* ἔσεσθαι, *Actor.* 23. *v.* 30. *part. præſ.* ὢν οὖσα ὄν, *Ioan.* 3. 4. *Apoc.* 1. 4. ἀπὸ τοῦ ὁ ὤν. *Sic Exod.* 4. ὁ ὢν ἀπέσταλκέ με, E N S *miſit me.*

μι τὸ πορεύομαι eo & ibo. εἶς καὶ εἶσθα *is & ibis. Futurum inuſitatum* εἴσω. *Perf. inuſitatum* εἶκα.

ν *pro* ἐν *Poët. Odyſſ.* O. *v.* 349. εἰν αἴδαο δόμοισι.

νεκεν *vide* ἕνεκα.

περ ſiquidem *conjunct. Rom.* 8. *verſ.* 9. ſi, 1 *Corinth.* 15. 15.

πως ſi quo modo, *Actor.* 27. 12.

ξ procella, fulgor.

ργομαι faceſſo, abeo, ſubmoveo.

Εἰρηνεύω pacem colo. *F.* εύσω. *P.* εἰρήνευκα. *ει eſt diphthongus immutabilis, & proinde nullum hic eſt augmentum. Rom.* 12. 18.

Εἰρήνη ης ἡ pax, παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν (*à connectendo*) *ſicut* πόλεμος παρὰ τὸ πολεῖν (*à verſando.*) *quæ pax ſtruit, bellum deſtruit*, 2 *Theſſ.* 3. 16

Εἰρηνικὸς ἡ ὸν tranquillus, pacificus a um, *Hebr.* 12. 11.

Εἰρηνικῶς *adv.* pacificè, *citra pugnam.*

Εἰρηνοποιέω ῶ pacifico, reconcilio. *F.* ήσω. *P.* εἰρηνοποίηκα. *ex* εἰρήνη *pax, &* ποιέω *facio, Coloſſ.* 1. 20.

Εἰρηνοποιὸς ȣ ὁ ἡ pacis ſtudioſus, *Matth.* 5. 9.

Εἴρω *proprie* necto, *& per Synecdochen generis* dico. Ὀδυσ. λ. *v.* 136. τάδε τοι νημέρτεα εἴρω. *hæc tibi vera dico. F.* ἐρῶ dicam, *Luc.* 15. 18. *Marc.* 11. 29. 2 *Cor.* 12. 6. ἐρεῖς dices, *Actor.* 23. 5. ἄρχοντα τȣ̃ λαȣ̃ σȣ οὐκ ἐρεῖς κακῶς, *principi populi tui non maledices.* ἐρεῖ dicet, *Luc.* 20. 5. ἐρȣ̃μεν *dicemus, Rom.* 6. 1. ἐρεῖτε *dicetis, Luc.* 4. 23. ἐρȣ̃σι *dicent, Luc.* 17. 23. *pro* ἐρῶ *dicitur etiam poëtica dialyſi* ἐρέω inquam, *Phil.* 4. *v.* 4. *à futuro* ἐρῶ *eſt* ἐρέω dico, interrogo, *idem quod* ῥέω. *F.* ήσω. *Scilicet à quibuſdam futuris formantur verba nova. Sic ab* ἄγω. *F.* ἄξω *eſt verbum* ἄξω. *in præſ. imperat.* ἀξέτω. *ab* ὄρω *concito. F.* ὀρῶ *& Æolice* ὄρσω *eſt verbum* ὄρσω. *præſ. paſſ.* ὄρσομαι *imperf. paſſ.* ὠρσόμην ȣ ετο, *&c.*

Εἰς in *præpoſit. regit Accuſ. & ſignificat* motum *ad locum, Marc.* 16. 19. *dicitur etiam* de tempore, *Luc.* 12. 19. de perſona, *Ioan.* 5. 45. *ſæpe ponitur pro* ἐν *&* quietem *notat, Matth.* 2. 23. *item vertitur* inter, 1 *Theſſ.* 1. 5. apud *Luc.* 24. 47. pro, 1 *Cor.* 4. 3. per, 1 *Cor.* 10. 2. ad, *Matth,* 15. 24. uſque ad, *Ioan.* 13. 1. de,

Epheſ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Epheſ. 5. 32. adverſus, *Luc.* 12. 10. εἰς τί quorſum, *Matth.* 26. 8. *Sæpe per Hebraiſmum Dativum indicat, Matth.* 24. 9. *Ioan.* 8. 26. *eleganter infinitivo præponitur, ad indicandum finem, ſeu cauſam finalem, Matth.* 6. 1. εἰς τὸ θεαθῆναι, *ut ſpectentur. ubi tamen pro* εἰς *eſt* πρὸς.

μία ἓν unus, a, um. *item* quidam, *Luc.* 5. 17. *Gen.* ἑνὸς μιᾶς ἑνὸς, *Luc.* 14. 18. ἀπὸ μιᾶς *ſc.* φωνῆς. *Dat.* ἑνὶ μιᾷ ἑνὶ, *Marc.* 16. 2. *ubi tamen eſt* τῆς μιᾶς, *ſed Luc.* 24. 1. & *Ioan.* 20. 1. *ſic legitur,* μιᾷ σαββάτων, *primo die hebdomadæ; ſicut Marc.* 16. 9. *Hebraiſmus ille explicatur,* πρώτῃ σαββάτου. *Acc.* ἕνα μίαν ἓν, *Ioan.* 8. 9. εἷς καθ' εἷς *alius poſt alium.* καθ' *pro* κατὰ & καθ' *pro* καὶ εἶτα, *Ioan.* 21. 25. καθ' ἓν *ſingula, Eph.* 5. 33. οἱ καθ' ἕνα *ſinguli.*

εἰσάγω introduco. *F.* εἰσάξω. *P.* εἰσῆχα. *a.* 2. εἰσήγαγον & *Atticè* εἰσήγαγον. *a.* 2. *imperat.* εἰσάγαγε ἔτω, *Luc.* 14. 21. *introduc. a.* 2. *ſubj.* εἰσαγάγω ῃς ῃ, *Hebr.* 1. 6. *aor.* 2. *infin.* εἰσαγαγεῖν, *Luc.* 2. 27. *præſ. paſſ.* εἰσάγομαι, *Act.* 21. 37. μέλλων εἰσάγεσθαι *introducendus.*

εἰσακούω exaudio. *F.* σω. *P.* εἰσήκουκα. *a.* 1. εἰσήκουσα. *a.* 1. *paſſ.* εἰσηκούσθην *exauditus fui. part. a.* 1. *paſſ.* εἰσακουσθεὶς ἔντος ὁ. *F.* 1. *paſſ.* εἰσακουσθήσομαι, *Matth.* 6. 7. *Fut.* 1. *med.* εἰσακούσομαι *audiam, cum Genit.*

εἰσάπαξ ſimpliciter, omnino, ſemel.

εἰσβάλλω invado, ingredior, irruo. *F.* εἰσβαλῶ. *P.* εἰσβέβληκα.

εἰσβλέπω intueor.

εἰσδέχομαι intrò admitto, 2 *Cor.* 6. 17. κἀγὼ εἰσδέξομαι (1. *ſing. F.* 1. *med.*) ὑμᾶς & *ego vos intrò admittam, ſcil. in communionem illam cum Deo, maximè myſticam.*

εἰσδύω ſubeo, ingredior, penetro.

εἴσειμι *vel* εἰσίημι intro, ingredior. *ex* εἰς *in,* &

εἶμι item ἴημι eo, *Hebr.9.6.* εἰσίασιν. *3.pl. præſ. indicat. Ionicè pro* εἰσεῖσι. *Sic pro* τιθεῖσι *Ionicè* τιθέασι, *Actor.* 3. 3. εἰσιέναι *intrare, ad formam* τιθέναι *ponere. præſ. infinit. Actor.* 21. 18. εἰσῄει (3. *ſing. pluſquamperf. med*) *introivit. ponitur pluſquamperf. med. pro præterito.*

Εἰσέρχομαι ingredior, & *ſemel* regredior, *Luc.* 17. 7 *præſ. imperat.* εἰσέρχου έσθω, *Luc.*21. 21. εἰσερχέσθωσαν 3. *pl. præſ. imperat. F.* εἰσελεύσομαι. *a.*2. εἰσῆλθον ες ε. *a.* 2. *imperat.* εἴσελθε έτω. *a.* 2. *ſubj.* εἰσέλθω ῃς ῃ. *a.* 2. *infin.* εἰσελθεῖν. *part. a.* 2. εἰσελθὼν οῦσα όν. *præt. med.* εἰσελήλυθα *introivi, Ioan.* 4. 38. perveni, *Iacob.* 5. 4.

Εἰσκαλέω ῶ intro voco. εἰσκαλέομαι οῦμαι *idem. a.* 1. *med.* εἰσεκαλεσάμην ω ατο intro vocavi. *part. aor.* 1. *med.* εἰσκαλεσάμενος, *Actor.* 10. *verſ.* 23.

Εἰσκυκλέω ῶ advolvo, introduco. *F.* ήσω. *P.* εἰσκεκύκληκα.

Εἰσόδια ων τα reditus, ſumptus.

Εἰσοδιαζόμενον ἀργύριον pecunia quæ infertur à tranſeuntibus, *lib.* 4 *Regum cap.* 12.

Εἴσοδος ου ἡ introitus. *ex* εἰς & ὁδὸς οῦ ἡ *via,* 2 *Petr.* 1. 11. adventus, *Actor.* 13. 24.

Εἰσοράω inſpicio. *F.* άσω. *P.* εἰσώρακα.

Εἰσπέμπω immitto, induco, ſuppono. *F.* ψω. *P.* εἰσπέπεμφα.

Εἰσπηδάω ῶ inſilio. *ex* εἰς *in* & πηδάω *ſalio, ſalto. F.* ήσω. *a.* 1. εἰσεπήδησα, *Actor.*14. 14. *Præt.* εἰσπεπήδηκα.

Εἰσπλέω adnavigo, mare intro. *F.* εύσω. *P.* εἰσπέπλευκα.

Εἰσπνέω inſpiro, ſpiritum duco, *ſpiritum attraho. F.* εύσω. *P.* εἰσπέπνευκα.

Εἰσπορεύομαι ingredior, *ſequente* εἰς *in cum Accuſ. part. præſ.* εἰσπορευόμενος, *Matth.* 15. 17. *imperf.*

imperf. εἰσεπορδυόμλω ε ε͂το intrabam. F. δύσομαι. P. εἰσπεπόρδυμαι.

ſπϱάσσομαι & εἰσπϱάσσω cum duobus Accuſ. exigo. F. ξω. P. εἰσπέπϱαχα.

ſπάω & εἰσπάομαι traho in. εἰσεσπάσαντο τὸν Λώτ.

σπϱέχω intro curro. F. ἕξω. P. εἰστέτϱεχα. a. 2. εἰσέδραμον intro cucurri. part. a. 2. act. εἰσδραμῶν ἔστω ὸν, Act. 12. 14.

ἰσφέρω ingero. F. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα intuli, 1 Tim. 6. v. 7. a. 2. εἰσήνεγκον ες ε induxi. a. 2. ſubj. εἰσενέγκω ης η, Matth. 6. 13. 3. pl. a. 2. ſubj. εἰσενέγκωσιν inferrent, Luc. 5. 19. a. 2. infinit. εἰσενεγκεῖν inferre. præſ. paſſ. εἰσφέρομαι ῃ εται inferor, Hebr. 13. 11.

ἰσφορὰ ᾶς ἡ tributum, ſtipendium, penſio, vectigal. pro oblatione & conſecratione in Bibliis accipitur, Exod. cap. 30. τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορὰ τῷ κυϱίῳ media pars Sicli offerenda Domino.

Εἶτα adv. deinde, Iacob. 1. 15. Itane? Hebr. 12 9.

Εἴτε ſive conjunct. compoſita ex εἰ ſi & τε que: item &, 1 Cor. 15. 11. Coloſſ. 1. 20.

Εἴωθα conſuevi vide ἔθω.

Ἐκ ex præpoſ. regit Genit. ſcribitur ἐκ ſequente conſona, ἐξ verò ſequente vocali. in compoſitione intendit ſignificationem.

Ἕκαστος η ον quiſque, unuſquiſque, ſinguli, Gal. 6. 5. ἕκαστος τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει ſuum quiſque onus feret. καθ' ἑκάστην ἡμέραν quotidie, Hebr. 3. 13.

Ἑκάστοτε adv. ſubinde, 2 Petr. 1. 15.

Ἑκάτερος ε ὁ alteruter, uterque.

Ἑκατὸν οἱ αἱ τὰ centum, ἄκλιτον, Luc. 15. 4.

Ἑκατονταπλασίων aut ἑκατομπλασίων ον ὁ ἡ centuplus a, centuplicatus a, Matth. 19. 29.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἑκατονταέτης ου ὁ centenarius, *qui vixit centum annos*, *Rom.* 4. 19. *ex* ἑκατὸν *centum*, & ἔτος εος τὸ *annus.*

Ἑκατοντάρχης ου ὁ & ἑκατόνταρχος ου ὁ centurio. *ex* ἑκατὸν & ἀρχὸς οῦ ὁ *pro quo uſitatiùs dicitur* ἄρχων οντος ὁ *princeps*, *præfectus*, *q. d.* ἄρχων τῶν ἑκατὸν, *Actor.* 10. 1.

Ἑκατοντὰς άδος ἡ centuria. *id eſt*, *numerus centum continens.*

Ἑκατοστεύω centuplus ſum.

Ἐκβαίνω evado. *cum Genit. F.* ἐκβήσομαι. *aor.* 2. ἐξέβην.

Ἐκβάλλω ejicio. *F.* ἐκβαλῶ *expellam.* P. ἐκβέβληκα *expuli. pluſq. perf.* ἐκβεβλήκειν *pro* ἐξεβεβλήκειν *ejeceram*, *Marc.* 16. 9. *a.* 2. ἐξέβαλον *profligavi. a.* 2. *imperat.* ἔκβαλε dimitte, *Gal.* 4. 30. *aor.* 2. *ſubj.* ἐκβάλω ῃς ῃ, *Luc.* 6. 22. ἐκβάλωσι (3. *pl. a.* 2. *ſubj.*) τὸ ὄνομα ὑμῶν *ejecerint nomen veſtrum*, *hoc eſt*, *vos* proſcripſerint, *tanquam nequiſſimos*, *uſura hujus lucis indignos. præſ. paſſ.* ἐκβάλλομαι *ejicior. præt. paſſ.* ἐκβέβλημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξεβλήθην *ejectus fui. Fut.* 1. *paſſ.* ἐκβληθήσομαι *ejiciar.*

Ἔκβασις εως ἡ exitus, evaſio. *ab* ἐκβαίνω, *evado*, 1 *Cor.* 10. 13.

Ἐκβιάζομαι vim facio, compello, violo, *vi perrumpo*, *extorqueo.* ἐκβιασθεὶς. *a.* 1. *paſſ. vi rejectus*: & ἐκβιαζόμενοι *vi oppreſſi.*

Ἐβλαστάνω &

Ἐκβλαστέω ῶ germino. *Num. cap.* 17. ἐκβλαστήσει ῥάβδος *germinabit virga.* ἐκβεβλάστηκεν τῆς σαρκὸς *ex carne germinavit.*

Ἔκβλητος ου ὁ ἡ ejectitius, βρέφος ἔκβλητον *infans expoſitus*, *vel expoſititius.*

Ἐκβλύζω effundo, emano, ſcaturio. *F.* ύσω. P. ἐκβέβλυκα.

Ἐκβοάω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἐκβοάω ῶ proclamo, *unde* ἐκβεβοημένος *celebris, divulgatus, famoſus. F.* ήσω. *P.* ἐκβεβόηκα.

Ἐκβολὴ ῆς ἡ jactura, *ab* ἐκβάλλω, *Act.* 27. 18.

Ἔκβολος πόντου *Eurip. id eſt*, ἐκβολὴ ejectio, *ut & portus, quo naves ejiciuntur & emittuntur. item* ἔκβολος, ὁ ἔξω βεβλημένος, *profligatus, ejectus.*

Ἐκβράζω emitto, ejicio, ebullio. *F.* άσω. *P.* ἐκβέβρακα, *Eſdræ lib.* 2. *cap. ult.* ἐξέβρασα αὐτὸν ἀπ᾽ ἐμοῦ *fugavi eum à me.*

Ἐκβρασμὸς οῦ ὁ ebullitio, tumultus.

Ἐκγαμίζω nuptum do, filiam eloco, *Matt.*22.30. *F.*ίσω.*P.*ἐκγεγάμικα.*imperf.paſſ.* ἐξεγαμιζόμην ου ετο *nuptum dabar. Th.* γάμος ου ὁ *nuptiæ.*

Ἐκγαμίσκομαι nuptui collocor, *Luc.* 20. 34.

Ἐκγελάω ῶ effusè rideo, arrideo.

Ἔκγονα ων τὰ poſteri, nepotes, *ex* ἐκ *&* γονὴ ῆς ἡ *proles,* 1 *Tim.* 5. 4.

Ἔκγονον ου τὸ ſoboles, progenies.

Ἔκγονος ου ὁ ἡ filius, filia, nepos *&* neptis.

Ἐκδανείζω fœnero, mutuo, *Exod. cap.* 22. ἐὰν ἐκδανείσῃς ἀργύριον τῷ ἀδελφῷ *ſi pecuniam mutuam dederis fratri.*

Ἐκδαπανάω ῶ expendo. *F.* ήσω. *P.* ἐκδεδαπάνηκα. *Fut.*1.*paſſ.* ἐκδαπανηθήσομαι,2 *Cor.*12.15. expendar. *Th.* δαπάνη ης ἡ *ſumptus.*

Ἐκδειματόω ῶ timore percello. *F.* ώσω. *P.* ἐκδεδειμάτωκα.

Ἐκδέρω excorio, *pellem detraho, virgis cædo. F.* ερῶ. *P.* ἐκδέδαρκα. *In fruſtra laborantes uſurpatur* ἐκδεδαρμένον δέρειν.

Ἐκδέχομαι exſpecto, *Ioan.*5.3. *imperf.*ἐξεδεχόμην ου ετο, *expectabam. F.*ἐκδέξομαι. *P.*ἐκδέδεγμαι.

Ἐκδέω alligo, ſuſpendo. *F.* ήσω. *vel* έσω.

Ἔκδηλος ου ὁ ἡ evidens. *ex* ἐκ *&* δῆλος, *manifeſtus,* 2 *Tim.* 3. 9.

Ἐκδη-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἐκδημέω ῶ peregrè abſum, 2 Cor. 5. 6. *ex* ἐκ *&* δῆμος ου ὁ *populus. q. d. à populo meo abſum. F.* ήσω. *P.* ἐκδεδήμηκα.

Ἐκδίδωμι eloco. ἐκδίδομαι *idem. F.* ἐκδώσομαι, *Matth.* 21. 41. *a.* 2. *med.* ἐξεδόμην σο το *elocavi, Luc.* 20. 9. *Th.* δίδωμι *do.*

Ἐκδιηγέομαι οῦμαι enarro, *Act.* 13. 41. ἐκδιηγῆται 3. *ſing. præſ. med. ſubj. ex* ἐκ *&* διηγέομαι *recenſeo, quod eſt à* διὰ *&* ἡγέομαι *duco.*

Ἐκδικάζω judicia exerceo, ulciſcor. ἐκδικάζομαι reum perago.

Ἐκδικέω ῶ vindico, *Rom.* 12. 19. *Fut.* ήσω. *a.* 1. ἐξεδίκησα. *a.* 1. *imperat.* ἐκδίκησον άτω. *a.* 1. *infinit.* ἐκδικῆσαι. *Præt.* ἐκδεδίκηκα *cum Accuſat.*

Ἐκδίκησις εως ἡ ultio, vindicta. ποιεῖν ἐκδίκησιν τινι. *ulciſci injuriam alicujus, Act.* 7. 24.

Ἐκδικητὴς οῦ ὁ ultor, perſcrutator.

Ἔκδικος ου ὁ ἡ ultor, *Rom.* 13. 4. *ex* ἐκ *&* δίκη ης ἡ *ultio, pœna.*

Ἐκδιώκω expello. *F.* ἐκδιώξω, *Luc.* 11. 49. *a.* 1. ἐξεδίωξα. *part. a.* 1. ἐκδιώξας αντος ὁ.

Ἔκδοτος ου ὁ ἡ deditus, traditus, *Act.* 2. 23.

Ἐκδοχὴ ῆς ἡ expectatio, *Hebr.* 10. 27.

Ἐκδραμὼν όντος ὁ *a.* 2. *part. act. verbi* ἐκτρέχω.

Ἐκδύω exuo. *F.* ἐκδύσω. *a.* 1. *act.* ἐξέδυσα *exui. a.* 1. *med.* ἐξεδυσάμην ω ατο *exutus fui. a.* 1. *med. infin* ἐκδύσασθαι *exui,* 2 *Cor.* 5. 4.

Ἐκεῖ illic, ibi, illuc, *Ioan.* 11. 8. *adv. loci.*

Ἐκεῖθεν illinc, *adv. e loco, Luc.* 9. 4.

Ἐκεῖνος η ον ille a ud.

Ἐκζέω efferveo, ferveo. *aor.* 1. ἐξέζεσε σκωλήκων *vermibus computruit, Herod.*

Ἐκεῖσε illic, *adv. Act.* 21. 3. *&* 22. 5.

Ἐκζητέω ῶ requiro, exquiro. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐξεζήτησα, 1 *Petr.* 1. 10. *exquiſivi. a.* 1. *ſubj.* ἐκζητή-

σω·

υ ης η, Actor. 15. 17. part. aor. 1. ἐκζητήσας

υτος ὁ, Hebr. 12. 17. P. act. ἐξεζήτηκα. præt. paſſ. ἐξεζήτημαι. a. 1. paſſ. ἐξεζητήθην ης η, Luc. 1. 50. ἵνα ἐκζητηθῇ (3. ſing: a. 1. paſſ. ſubj.) τὸ αἷμα, ut repoſcatur ſanguis.

ζητητὴς inquiſitor, Bar. 3. 14.

θαμβέομαι οῦμαι expaveſco, attonitus ſum, admiratione & metu percellor. a. 1. paſſ. ἐξεθαμβήθην, Marc. 9. 15.

θαμβέω obſtupeo. Neutr. abſol. F. ήσω. P. ἐκτεθάμβηκα. Them. θάμβος εος τὸ ſtupor, attonita admiratio, pavor.

θαμβος ου ὁ ἡ expavefactus a, attonitus a, Act. 3. 11.

θεμα titulus, inſcriptio, tabula publicè propoſita.

κθερίζω meto.

κθεσις εως ἡ expoſitio, explicatio, deſignatio.

κθετος ου ὁ ἡ expoſitus, Act. 7. 19. τὸ ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, exponere infantes. ab ἐκ & θετὸς poſitus. Th. τίθημι pono.

κθηλάζω exſugo.

κθλίβω exprimo, elido, excludo. unde ἐκτεθλιμμένος cap. 21. Levit. qui tonſis eſt teſticulis.

κκαθαίρω expurgo. F. ἐκκαθαρῶ. a. 1. ἐξεκάθαρα. a. 1. imperat. ἐκκάθαρον άτω, 1 Cor. 5. 7. ἐκκαθάρατε (3. pl. a. 1. act. imperat.) expurgate. a. 1. act. ſubj. ἐκκαθάρω ῃς ῃ expurgem.

κκαίω exuro, accendo. F. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα P. ἐκκέκαυκα. P. paſſ. ἐκκέκαυμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκαύθην ης η exarſi, Rom. 1. 27.

κκακέω ῶ q. d. γίνομαι κακὸς piger evado, ſegneſco, à malis expugnor, malis ſuccumbo, animum deſpondeo, deficio, (κακὸς malus, ignavus, timidus.) F. ήσω. P. ἐκκεκάκηκα. a. 1. ἐξεκάκησα, 2 Theſſ. 3. 13. μὴ ἐκκακήσητε. (2. pl. a. 1. act. ſubj.) ne ſegnes ſitis.

Ἐκ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἐκκαλέω evoco, accerſo. *F.* ήσω. *P.* ἐκκέκληκα. *Th.* καλέω.

Ἐκκαλύπτω detego faciem.

Ἐκκενόω exinanio, exhaurio. *cum Accuſ. Ezechiel. cap.* 5. ἐκκενώσω μάχαιραν *nudabo enſem.*

Ἐκκεντέω ῶ transfigo, *tranſverbero. F.* ήσω. *aor.* 1. ἐξεκέντησα, *Ioan.* 19. 37. *P.* ἐκκεκέντηκα. *ex* ἐκ & κεντέω *pungo.*

Ἐκκήρυκτος ου ὁ ἡ expulſus, ejectus, ἀπόβλητος.

Ἐκκλάω defringo (*ab* ἐκ & κλάω *frango.*) *F.* ἐκκλάσω. *P.* ἐκκέκλακα. *P. paſſ.* ἐκκέκλασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξεκλάσθην, *Rom.* 11. 19; 20.

Ἐκκλείω excludo. *F.* είσω. *P.* ἐκκέκλεικα. *a.* 1. *act.* ἐξέκλεισα. *aor.* 1. *infin.* ἐκκλεῖσαι *excludere. P. paſſ.* ἐκκέκλεισμαι σαι σται. *a.* 1. *paſſ.* ἐξεκλείσθην *excluſus ſum, Rom.* 3. 27.

Ἐκκλησία ας ἡ cœtus quicunque, *Actor.* 19. 32. concio, *Hebr.* 12. 23. *communiſſime verò cœtus ex perdita hominum multitudine evocatus, externe voce miniſtrorum verbi, interne tractu Spiritus Sancti, qui vocatur* ἐκκλησία *à verbo* ἐκκαλέω ῶ *evoco. F.* έσω. *P.* ἐκκέκληκα. *P. paſſ.* ἐκκέκλημαι σαι ται.

Ἐκκλησιάζω concionor, *conventum celebro.* ἐκκλησιάσατε τὸν λαὸν *populum in unum congregate. cap.* 31. *Deut. F.* άσω. *P.* ἐκκεκλησίακα.

Ἐκκλησιαστὴς οῦ ὁ concionator, *qui loquitur ad populum.*

Ἔκκλητος ου ὁ ἡ *is dicitur qui appellatur, ad quem provocatur.*

Ἐκκλίνω deflecto. *F.* ἐκκλινῶ. *a.* 1. ἐξέκλινα *deflexi, Rom.* 3. 12. *aor.* 1 *imperat.* ἔκκλινον άτω. 2. *pl.* ἐκκλίνατε. *P. act.* ἐκκέκλικα. *ex* ἐκ & κλίνω *inclino.*

Ἐκκλύζω eluo, effundo. *F.* ύσω. *P.* ἐκκέκλυκα.

Ἐκκο-

Ἐ[illegible]λάπτω exſcindo, deleo. *F.* ψω. *P.* ἐκκεκό-
[illegible]φα.

Ἐ[illegible]λυμβάω ῶ enato. *F.* ήσω. *P.* ἐκκεκολύμβηκα.
[illegible] 1. ἐξεκολύμβησα. *part. a.* 1. *act.* ἐκκολυμβή-
[illegible]ς αὐτ[ὸ]ς ὁ, *Actor.* 27. 42.

Ἐ[illegible]μιδὴ ῆς ἡ elatio funeris, ἐκφορά.

Ἐ[illegible]μίζω effero, exporto. *F.* ίσω. *P.* ἐκκεκόμικα.
[illegible]r. 1. ἐξεκόμισα. *P. paſſ.* ἐκκεκόμισμαι. *præſ.*
[illegible]ſſ. ἐκκομίζομαι *efferor. imperf. paſſ.* ἐξεκομι-
[illegible]μην ἐξ ἐτο, *Luc.* 7. 12. κομίζω *fero.*

Ἐ[illegible]όπτω excido, exſcindo, amputo. *F.* ἐκκόψω.
[illegible] ἐκκέκοφα. *P. paſſ.* ἐκκέκομμαι. *P. med.* ἐκ-
[illegible]κοπα. *a.* 1. *act.* ἐξέκοψα. *a.* 1. *act. imperat.*
[illegible]κοψον άτω. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐκκόψω, *abſcin-*
[illegible]*am, amputem. a* 2. *act.* ἐξέκοπον. *præſ. paſſ.*
[illegible]κκόπτομαι excidor. *item* interrumpor, 1 *Petr.*
[illegible]. 7. *a.* 2. *paſſ.* ἐξεκόπην ης η. *Fut.* 2. *paſſ.* ἐκ-
[illegible]οπήσομαι η εται, *Rom.* 11. 22.

Ἐ[illegible]ρέμαμαι σαι ται pendeo ab aliquo, depen-
[illegible]eo, *vi præpoſitionis regit Genitivum, Luc.* 19.
[illegible]8. ἐξεκρέματο (3. *ſing. imperf. med.*) αὐτοῦ *pen-*
[illegible]*ebat ab eo. vide* κρεμάω.

Ἐ[illegible]ρούω ſudo, elido, libero, expello, *excutio. cum*
[illegible] *Accuſ. F.* ούσω. *P.* ἐκκέκρουκα.

Ἐκκύπτω proſpicio, appareo, progredior. *F.* ψω.
[illegible]P. ἐκκέκυφα.

Ἐκλαλέω ῶ effutio. *F.* ήσω. *P.* ἐκλελάληκα. *a.* 1.
[illegible]ξελάλησα. *aor.* 1. *infinit.* ἐκλαλῆσαι *effutire,*
[illegible] *Actor.* 23. 22.

Ἐκλαμβάνω recipio, excipio. *item* interpretor.
[illegible] *vide* λαμβάνω.

Ἐκλαμπρὸς οῦ ὁ ἡ lucidus, fulgidus.

Ἐκλάμπω effulgeo. *F.* ψω. *Matth.* 13. 43. *a.* 1.
[illegible]ἐξέλαμψα. *vide* λάμπω.

Ἐκλαμψις εως ἡ.

Ἐκλανθάνω oblivionem induco, obliviſci facio.
F. ἐκλή-

F. ἐκλήσω. a. 2. ἐξέλαθον. præſ. med. ἐκλανθάνομαι obliviſcor. F. ἐκλήσομαι. P. ἐκλέλησμαι oblitus fui, Hebr. 12. 5.

Ἐκλατομέω ῶ excido. F. ήσω. ἐξελατόμησας λάκκους fodiſti cavernas, Deut. cap. 6.

Ἐκλέγομαι verb. med. eligo. imperf. ἐξελεγόμην ου ετο, Luc. 14. 7. F. ἐκλέξομαι. a. 1. med. ἐξελεξάμην ω ατο elegi, Act. 1. 24. ὃν ἐξελέξω quem elegeris. P. paſſ. ἐκλέλεγμαι. præt. med. ἐκλέλογα.

Ἐκλέγω eligo, deligo. item annoto, colligo. item oratorie loquor, concionor.

Ἐκλείπω deficio, Luc. 22. 32. ἵνα μὴ ἐκλείπῃ (3. ſing. præſ. act. ſubj.) ne deficiat. F. ἐκλείψω. P. ἐκλέλειφα. a. 2. ἐξέλιπον. Luc. 16. 9. ὅταν ἐκλίπητε (2. pl. a. 2. act. ſubj.) quum defeceritis.

Ἐκλείχω delingo, devoro, lambo. F. ξω. P. ἐκλέλειχα.

Ἐκλεκτὸς ἡ ὸν electus a um, Matth. 20. 16.

Ἐκλευκαίνω intensè dealbo.

Ἔκλευκος ου ὁ candidus, intentè albus. Sic exalbidum vinum vocavit Plin.

Ἐκλικμάω ῶ ventilo.

Ἐκλιμία ας ἡ αἰχμαλωσία cap. 23. Deuter. ἔνδειαν καὶ ἐκλιμίαν famem & eſuriem.

Ἐκλογὴ ῆς ἡ electio, Act. 9. 15.

Ἐκλογίζομαι ratiocinor, numero, repeto. ἐκλογισθεὶς in ratione ductus, lib. 4 Reg. cap. 22. F. ίσομαι. P. ἐκλελόγισμαι.

Ἐκλογιστὴς οῦ ὁ ratiocinator, rationum magiſter, Tob. 1. 24.

Ἐκλογιστία ας ἡ enumeratio, ἀρίθμησις.

Ἔκλυσις εως ἡ diſſolutio, imbecillitas.

Ἐκλύω dirimo, diſſipo. F. ἐκλύσω. P. ἐκλέλυκα. præſ. paſſ. ἐκλύομαι frangor animo, remiſſus fio, Hebr. 12. 5. Gal. 6. 9. præt. paſſ. ἐκλέλυμαι.

part.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

part. P. paſſ. ἐκλελυμένος diſſipatus. *a.*1.*paſſ.* ἐξελύθην ης η. *Fut.* 1. *paſſ.* ἐκλυθήσομαι *deficiam, enervabor, debilitabor.*

Ἐκμάζω *idem quod* ἐκμάσσω.

Ἐκμαίνω inſanire facio, ſævio. *F.* ανῶ. P. ἐκμέμαγκα.

Ἐκμαρτυρέω ῶ teſtor, *non pro re comperta, ſed ab aliis narrata. vide* μαρτυρέω.

Ἐκμάσσω extergo, abſtergo. *imperf.* ἐξέμασσον, *Luc.* 7. 38. *F.* ἐκμάξω *a.*1. ἐξέμαξα, *Luc.* 7. 44. *part. a.* 1. ἐκμάξας αὐτὸς ὁ, *Ioan.* 11. 2.

Ἐκμελετάω ῶ meditor, calleo, exerceo. *F.* ήσω. P. ἐκμεμελέτηκα.

Ἐκμετρέω ῶ dimetior, *cum Accuſ. F.* ήσω. P. ἐκμεμέτρηκα.

Ἐκμιαίνομαι polluor. *vide* μιαίνω.

Ἐκμυκτηρίζω irrideo, ſannis excipio, *imperf.* ἐξεμυκτήριζον ες ε. *Luc.* 16. 14. *F.* ίσω. P. ἐκμεμυκτήρικα. *ex* ἐκ *&* μυκτηρίζω *ſubſanno, naſo ſuſpendo. Th.* μυκτὴρ ῆρος ὁ *naris, naſus.*

Ἐκνεύω *pro* ἐκνέω *proprie* enato. *per Metaph.* clam evado, elabor. *F.* ἐκνεύσω. *a.* 1. ἐξένευσε *emerſi, Ioan.* 5. 13. *P.* ἐκνένευκα.

Ἐκνήφω evigilo. *F.* ἐκνήψω. *a.* 1. ἐξένηψα. *a.* 1. *imperat.* ἔκνηψον άτω, 1 *Cor.* 15. 34. *P.* ἐκνένηφα.

Ἑκούσιος ου ὁ ἡ ſpontaneus. *Thema* ἑκὼν όντος ὁ *voluntarius, Philemon. verſ.* 14. κατὰ ἑκούσιον *ſponte.*

Ἑκουσίως *adv.* ultro)(ἀναγκαστῶς *coacte,* 1 *Petr.* 3. *v.* 2.

Ἔκπαλαι *adv.* jam olim. πάλαι *olim,* 2 *Petr.* 2. *v.* 3.

Ἐκπαλαίω eluctor. *Si genuina lectio, Iud.* 20. 33.

Ἐκπαύομαι quieſco.

Ἐκπειράζω tento, 1 Cor. 10. 9. μηδὲ ἐκπειράζωμεν (1. *pl. præſ. act. ſubj.*) τὸν Χριστὸν *neque tentemus*

Chri-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Chriſtum. F. ἐκπειράσω. P. ἐκπεπείρακα. a. 1. ἐξεπείρασα.

Ἐκπέμπω emitto. F. ἐκπέμψω. P. ἐκπέπεμφα. a. 1. ἐξέπεμψα. P. paſſ. ἐκπέπεμμαι ψαι πται. a. 1. paſſ. ἐξεπέμφθην, *Actor.* 13. 4. ἐκπεμφθέντες (*part. a.* 1. *paſſ.*) ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου *emiſſi à Spiritu ſancto.*

Ἐκπεράω ῶ tranſeo, traduco, *Num.* 11. ἐξεπέρασεν ὀρτυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τὸ πνεῦμα.

Ἐκπεριπορεύομαι pertranſeo *ſeu inde circumeo.*

Ἐκπετάννυμι expando. *F.* άσω. *aor.* 1. ἐξεπέτασα, *cum Accuſ. Rom.* 10. 21.

Ἐκπηδάω exilio, proſilio. *F.* ήσω. *P.* ἐκπεπήδηκα.

Ἐκπιέζω exprimo, deprimo. *cum Accuſ. F.* έσω. *P.* ἐκπεπίεκα.

Ἐκπικραίνω exacerbo. *F.* ανῶ. *P.* ἐκπεπίκραγκα.

Ἐκπίνω ebibo, exhaurio. *F.* ἐκπώσω. *P.* ἐκπέπωκα. *vide* πίνω.

Ἐκπίπτω excido. *F.* ἐκπτώσω. *P.* ἐκπέπτωκα. *a.* 1. ἐξέπεσα. *a.* 2. ἐξέπεσον. *aor.* 2. *ſubj.* ἐκπέσω ῃς ῃ. 3. *pl.* ἐκπέσωσι, *aor.* 2. *infin.* ἐκπεσεῖν, *Act.* 27. *v.* 26.

Ἐκπλέω enavigo. *imperf.* ἐξέπλεον ουν εες εις εε ει. *F.* ἐκπλεύσω. *a.* 1. ἐξέπλευσα. *aor.* 1. *infinit.* ἐκπλεῦσαι, *Actor.* 15. 39.

Ἔκπληξις εως ἡ ſtupor, pavor.

Ἐκπληρόω ῶ impleo. *Fut.* ώσω. *P.* ἐκπεπλήρωκα, *Act.* 13. 32. *P. paſſ.* ἐκπεπλήρωμαι.

Ἐκπλήρωσις εως ἡ expletio, *Actor.* 21. 26.

Ἐκπλήσσω *vel Attice* ἐκπλήττω percello. *F.* ξω. *a.* 2. *act.* ἐξέπλαγον. *P. act.* ἐκπέπληχα. *Præſ. paſſ.* ἐκπλήττομαι percellor *imperf.* ἐξεπλησσόμην ου ετο, *Matth.* 22. 33. ἐξεπλήσσοντο (3. *pl. imperf.*) ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ *percellebantur ſuper ejus doctrina. aor.* 2. *paſſ.* ἐξεπλάγην ης η *perculſus fui.*

Ἐκπλύ-

κπλύνω eluo, abluo. *dicitur de veſtimentis. F.* υνῶ. P. ἐκπέπλυκα. *cum Accuſ.*

κπνέω exſpiro. *F.* εύσω. P. ἐκπέπνευκα. *a.* 1. ἐξέπνευσε, *Marc.* 15. 37.

κποιέω ῶ ad adoptionem do. *item* ſufficio. *item* afficio, effingo, procreo. *F.* ἐκποιήσω. *P.* ἐκπεποίηκα.

κπολεμέω ῶ vinco, debello, *bello perſequor. F.* ήσω. P. ἐκπεπολέμηκα.

κπολιορκέω ῶ *per obſidionem capio. F.* ήσω. P. ἐκπεπολιόρκηκα.

κπορεύομαι egredior. *imperf.* ἐξεπορευόμην ου ετο. F. ἐκπορεύσομαι. P. ἐκπεπόρευμαι, *Eph.* 4. 29. ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω (3. *ſing. præſ. imperat.*) λόγος σαπρὸς, *putris ſermo ex ore veſtro ne egrediatur.*

Ἐκπορθέω ῶ depopulor, capio, *duco captivos. F.* ήσω. P. ἐκπεπόρθηκα.

Ἐκπορνεύω effuſè ſcortor. *F.* εύσω. P. ἐκπεπόρνευκα. *a.* 1. ἐξεπόρνευσα. *part. a.* 1. ἐκπορνεύσας ασα αν, *Iud. verſ.* 7.

Ἐκπράκτης tributorum collector.

Ἐκπρεπὴς έος ὁ ἡ elegans, inſignis.

Ἐκπριόω ῶ *in Proverb. Salomon. id eſt,* redimo. *F.* ώσω. P. ἐκπεπρίωκα.

Ἐκπτάω evolo. *F.* ήσω. P. ἐκπέπτακα.

Ἐκπτύω reſpuo, abhorreo. *F.* ύσω. P. ἐκπέπτυκα. *a.* 1. ἐξέπτυσα, *Gal.* 4. 14.

Ἐκπυρόω ῶ incendo, *in ignem converto. F.* ώσω. *P.* ἐκπεπύρωκα.

Ἔκρηγμα ατος τὸ ſalebra, *præceps locus & abruptus : item* eruptio *aquarum in magnis imbribus.*

Ἐκριζόω ῶ eradico. *F.* ώσω. P. ἐξερρίζωκα. *a.* 1. ἐξερρίζωσα. *a.* 1. *ſubj.* ἐκριζώσω ῃς ῃ. *a.* 1. *paſſ.* ἐξερριζώθην. *a.* 1. *paſſ. imperat.* ἐκριζώθητι ήτω, *Luc.*

Luc. 17. 6. *part. a. 1. paſſ.* ἐκριζωθεὶς ξύλος ὁ. *Fut. 1. paſſ.* ἐκριζωθήσομαι *eradicabor.*

Ἐκρυέω effluo. *F.* ήσω. *P.* ἐξερρύηκα.

Ἐκσαρκίζω excarnifico, *carnem ſeparo. F.* ίσω. *P.* ἐκσεσάρκικα.

Ἐκσιφωνίζω per ſiphonem evacuo. *F.* ίσω. *P.* ἐκσεσιφώνικα, *Iob. cap.* 5. ἐκσιφωνισθείη αὐτῷ ἰσχὺς. *i. e.* διασκορπισθείη *diſſipetur.*

Ἐκσκευάζομαι exporto, ἐκφορῶ. *Fut.* άσομαι. *P.* ἐξεσκεύακα.

Ἐκσοβέω ῶ commoveo, expello. *F.* ήσω. *P.* ἐκσεσόβηκα.

Ἐκσπάω evello. *cum Accuſat. Fut.* άσω. *Præt.* ἐξέσπακα.

Ἐκσπερματίζω *cap. 5. Num.* ἐκσπερματιεῖ σπέρμα ἡ γυνὴ *mulier facit liberos.*

Ἔκστασις εως ἡ ſtupor, admiratio. *item* exceſſus mentis, *quum mens extra ſe rapitur. à verbo* ἐξίστημι, *Luc.* 5. 26.

Ἐκστραγγίζω excolo, ſtillatim exhaurio. *F.* ίσω. *P.* ἐξεστράγγικα.

Ἐκστρατεύω infeſto exercitu exeo, & invado, prodeo. *F.* εύσω. *P.* ἐξεστράτευκα. *vide* στρατεύω.

Ἐκστρέφω everto. *F.* ψω. *P.* ἐξέστρεφα. *P. paſſ.* ἐξέστραμμαι ψαι πται, *everſus fui, Tit.* 3. 11.

Ἐκσυρίζω exſibilo.

Ἐκταράσσω *Attic.* ἐκταράττω perturbo, *Act.* 16. 20. *F.* ξω. *P.* ἐκτετάραχα. *a. 1. act.* ἐξετάραξα.

Ἔκτασις εως ἡ porrectio, diſceſſus, tranſitus, extenſio.

Ἐκτάττω profero. *item* τὸ παρατάττω inſtruo aciem.

Ἐκτείνω extendo. *F.* ενῶ. *P.* ἐκτέτακα. *a.* 1. ἐξέτεινα. *a. 1. imperat.* ἔκτεινον έτω *extendo. part. a. 1. act.* ἐκτείνας αὐτὸς ὁ, *Matth.* 8. 3. & 26. 51.

Ἐκτέκω *vide* ἐκτήκω.

Ἐκτε-

ἐκτελέω ῶ perficio. *F.* έσω. *P.* ἐκτετέλεκα. *a.* 1. *act.* ἐξετέλεσα. *infin.* ἐκτελέσαι, *Luc.* 14. 29.

ἐκτέμνω excido. *F.* ἐκτεμῶ. P. ἐκτέτμηκα.

ἐκτένεια ας ἡ perpetuitas. ἐν ἐκτενείᾳ *perpetuò, Hebraiſmus pro* ἐκτενῶς, *Actor.* 26. 7.

ἐκτενὴς έος ὁ ἡ intentus, aſſiduus, *Actor.* 12. 5.

ἐκτενῶς impensè, vehementer, *adv. in comparat.* ἐκτενέστερον *intentiùs, Luc.* 22. 44.

ἐκτίθεμαι expono. *imperf.* ἐξετιθέμην σο το. *a.* 2. *med.* ἐξεθέμην σο το *expoſui, Act.* 18. 26. ἐξέθεντο. (3. *pl. a.* 2. *med. indic.*) τὴν τοῦ Θεοῦ ὁδὸν, *expoſuerunt viam* Dei.

ἐκτίθημι expono *velut puerum. item* cauſam dico. *vide* τίθημι.

ἐκτίκτω edo in lucem, depono, fœtum edo. *F.* ἐκτέξομαι. *a.* 2. ἐξέτεκον. *vide* τίκτω.

ἐκτίλλω evello, expilo. *Fut.* ἐκτιλῶ. *Præt.* ἐκτέτιλκα.

ἐκτιναγμὸς οῦ ὁ excuſſio.

ἐκτινάσσω excutio. *F.* ξω. *a.* 1. ἐξετίναξα. *a.* 1. *imperat. act.* ἐκτίναξον άτω. 2. *pl.* ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν *excutite pulverem, Matth.* 10. 14. *a.* 1. *med.* ἐξετιναξάμην *excuſſi. part. a.* 1. *med.* ἐκτιναξάμενος, *Actor.* 13. 51. & 18. 6. *Th.* τινάσσω *quatio.*

ἐκτιτρώσκω pario abortum. *F.* ώσω. P. ἐκτέτρωκα. P. *paſſ.* ἐκτέτρωμαι.

ἐκτοκίζω fœnero, *Deut. cap.* 23. *F.* ίσω. P. ἐκτετόκικα.

ἐκτομίας ου ὁ exſectus, caſtratus, ſpado.

ἐκτομὶς ίδος ἡ ſectrix.

ἐκτοπίζω exigo procul, ſubmoveo, transfero. *Et* ἐκτοπίσαι μακρὰν καταστῆσαι. *F* ίσω. *P.* ἐκτετόπικα.

ἕκτος η ον ſextus a um.

Ἐκτὸς *adv.* extra, *Act.* 26. 22. *cum Genit.* excepto, 1 *Cor.* 14. 5. *Redundat,* 1 *Cor.* 15. 2. *Th.* ἐκ.

Ἐκτρέπομαι averſor. *cum Accuſ. a.2. paſſ.* ἐξετράπην ης η deflexi. *a. 2. paſſ. ſubj.* ἐκτραπῶ ῇς ῇ *deflectam.* luxer, *Hebr.* 12. 13. ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, *ne id quod claudum eſt amplius luxetur. Fut. 2. paſſ.* ἐκτραπήσομαι *divertam, deflectam, 2 Tim.* 4. 4.

Ἐκτρέπω converto, inverto. *F.* ἐκτρέψω. *P.* ἐκτέτρεφα.

Ἐκτρέφω enutrio, *Eph.* 5. 29. & 6. 4. *F.* ἐκθρέψω. *P.* ἐκτέτρεφα. *aor.* 1. ἐξέθρεψα. *præt. paſſ.* ἐκτέθραμμαι.

Ἐκτρέχω excurro. *Fut.* ἐκδραμοῦμαι. *P.* ἐκδεδράμηκα.

Ἐκτρίβω extero, confrico. *F.* ψω. *P.* ἐκτέτριφα.

Ἔκτριψις εως ἡ deletio, obliteratio.

Ἐκτρυφάω ῶ *cum Dativo, idem quod* ἐκτρυφαίω, ἐκτρυφῶ σοι *ſum tibi in deliciis. F.* ήσω. *P.* ἐκτετρύφηκα.

Ἐκτρυχόω ῶ extenuo, conficio. *F.* ώσω. *P.* ἐκτετρύχωκα.

Ἔκτρωμα ατος τὸ abortus, 1 *Cor.* 15. 8. *ab* ἐκτιτρώσκω *F.* ἐκτρώσω. *P.* ἐκτέτρωκα. *P. paſſ.* ἐκτέτρωμαι. *unde eſt* ἔκτρωμα. *Th.* τιτρώσκω vulnero.

Ἐκτυπόω ῶ aſſimilo, exprimo. *F.* ώσω. *P.* ἐκτετύπωκα.

Ἐκτύπωμα ατος τὸ effigies, expreſſio.

Ἐκτυφλόω ῶ excæco. *Fut.* ώσω. *P.* ἐκτετύφλωκα. ἐκτετυφλωμένη τύχη *exoculata fortuna.*

Ἐκφαίνω exero, patefacio. *Fut.* φανῶ. *P.* ἐκπέφαγκα.

Ἐκφαυλίζω & ἐκφαυρίζω parvi facio, extenuo, ejicio. *F.* ίσω. *P.* ἐκπεφαύλικα.

Ἐκφέρω, effero, promo, profero. *F.* ἐξοίσω. *a.* 1. *act.* ἐξήνεγκα. *a.* 1. *act. imperat.* ἐξένεγκον αὐτὸ, *Luc.* 15. 2. *part. a.* 1. *act.* ἐξενέγκας αὐτὸς ὁ. *a.* 2. *act.* ἐξήνεγκον. *a.* 2. *infinit.* ἐξενεγκεῖν *efferre.*

Ἐκφεύ-

Ἐκφεύγω effugio. *F.* ἐκφεύξομαι ῃ εται. *a.* 2. *act.* ἐξέφυγον, 2 *Cor.* 11. 33. ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ *effugi manus ejus. a.* 2. *ſubj.* ἐκφύγω ῃς ῃ. *a.* 2. *inf.* ἐκφυγεῖν. *præt. med.* ἐκπέφευγα. *effugi, præt. med. inf.* ἐκπεφευγέναι, *Act.* 16. 27. *Vide* φεύγω.

Ἐκφοβέω ῶ terrefacio, 2 *Cor.* 10. 9. *F.* ήσω. *P.* ἐκπεφόβηκα.

Ἔκφοβος ου ὁ ἡ exterritus, conſternatus, *qui præ metu apud ſe non eſt, Hebr.* 12. 21.

Ἐκφορὰ ᾶς ἡ enunciatio. *item* elatio funeris. *item* exhortatio. *item* projectura columnarum in ſcenis. *Gallicè* ſaillies de modillons.

Ἐκφορία ας ἡ &

Ἐκφόριον ου τὸ quod pro ſolo penſitatur, fructus, ἡ ἀπὸ γῆς πρόσοδος, *cenſus,* ἡ προσφορὰ, *cap.* 1. *Haggæi Prophetæ,* ἐκφόρια τῆς γῆς gramina *ſeu* fructus terræ.

Ἐκφύρομαι inquinor. *Act.* ἐκφύρω *inquino, concubitu fœdo, Ierem.* 3. 2.

Ἐκφυσιάω ῶ efflo, expiro, *follibus ventilo. Activ. Accuſ. F.* ήσω. *P.* ἐκπεφύσηκα.

Ἐκφύω enaſcor, germino, *Matth.* 24. 32. *F.* ύσω. *P.* ἐκπέφυκα. *a.* 2. *act.* ἐξέφυν υς υ.

Ἐκχέω effundo. *Fut.* 1. ἐκχεύσω. *Fut.* 2. ἐκχεῶ, *Act.* 2. 17. *a.* 1. *act.* ἐξέχευσα *pro quo* ἐξέχευα *& in proſa* ἐξέχεα ας ε, *Tit.* 3. 6. *a.* 1. *imperat.* ἔκχεον άτω. 2. *pl.* ἐκχέατε *effundite, Apoc.* 16. 1. *aor.* 1. *infinit. act.* ἐκχέαι *effundere, Rom.* 3. 15. *præſ. paſſ.* ἐκχέομαι οῦμαι, *effundor, Marc.* 2. 22. *imperf.* ἐξεχεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο, *Act.* 22. 20.

Ἐκχλευάζω *irrideo.*

Ἔκχυσις εως ἡ effuſio, fluxus, *ab*

Ἐκχύω *vel* ἐκχύνω effundo. *F.* ύσω. *P.* ἐκκέχυκα. *a.* 1. ἐξέχυσα. *præſ. paſſ.* ἐκχύνομαι, *part. præſ. paſſ.* ἐκχυνόμενος η ον. *præt. paſſ.* ἐκκέ-

χυμαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ἐξεχύθην ης η, *Actor.* 1. 18. *fut.* 1. *paſſ.* ἐκχυθήσομαι ῃ εται *effundar,* *Luc.* 5. 37.

Ἐκχωρέω ῶ excedo, *Luc.* 21. *v.* 21. ἐκχωρείτωσαν (3. *pl. præſ. act. imperat.*) *excedant.* *F.* ήσω. *P.* ἐκκεχώρηκα. *a.* 1. ἐξεχώρησα.

Ἐκχωρίζω excerno. *F.* ίσω. *P.* ἐκκεχώρικα.

Ἐκψύχω exſpiro, animam efflo. *F.* ἐκψύξω. *Præt.* ἐξέψυχα. *a.* 1. ἐξέψυξα, *Actor.* 5. 5. *componitur ex præpoſ.* ἐκ & ψύχω *ſpiro, unde eſt* ψυχὴ ῆς ἡ *anima.*

Ἑκὼν όντος ὁ 1 Cor. 9. 17. *in f. g.* ἑκοῦσα ης ἡ volens, *Rom.* 8. 20.

Ἐλαία ας ἡ olea, *Rom.* 11. 17.

Ἐλαιολογέω oleas colligo.

Ἐλάϊνος *ad oleam pertinens.* ἔλαιον ἐλάϊνον *oleum olivarum.*

Ἐλαιολόγος ου ὁ *olearum collector.*

Ἔλαιον ου τὸ oleum. ἀλείφειν ἐλαίῳ *ungere oleo,* *Marc.* 6. 13.

Ἐλαιὼν ῶνος ὁ olivetum, *Actor.* 1. 12.

Ἐλάσματα ων τὰ laminæ ductiles.

Ἐλάσσωμα ατος τὸ diminutio.

Ἐλάσσων *vel Attic.* ἐλάττων ονος ὁ ἡ minor. *à poſitivo* ἐλαχὺς *parvus,* *Ioan.* 2. 10. τὸν ἐλάσσω *Accuſ. contractus pro* ἐλάσσονα οα ω.

Ἐλάτη ης ἡ abies, *id corticoſum, quod in ſumma palmula enaſcitur.*

Ἐλάτινος ου ὁ *abiegnus.* & Poëtic. εἰλάτινος.

Ἐλατὸς οῦ ὁ ductilis.

Ἔλαττον minus. *comparat. à poſ.* μικρὸς *parvus. vide ſuo loco.*

Ἐλαττονέω ῶ minus habeo, minor ſum, & *minorem vel minus facio, minuo.* *F.* ήσω. *a.* 1. *act.* ἠλαττόνησα, 2 Cor. 8. 15.

Ἐλαττόω ῶ minuo. *F.* ώσω. *aor.* 1. *act.* ἠλάττωσα.

P. ἠλάτ-

ἠλάττωκα. *præſ. paſſ.* ἐλαττόομαι ὖμαι minor, *Ioan.* 3. 30. ἐλαττοῦσθαι *minui, præſ. paſſ. inſin.*

Ἐλάττωμα ατος τὸ defectus, vitium.

Ἐλάττωσις εως ἡ imminutio.

Ἐλαύνω *propriè* navem ago in altum, *quod eſt nautarum. item* cum impetu impello, agito, proveho. *F.* ἐλάσω. *P.* ἤλακα. *&* *Attic.* ἐλήλακα, *Ioan.* 6. 19. ἐληλακότες (*part. præt. act.*) *provecti: præſ. paſſ.* ἐλαύνομαι agitor, *Iac.* 3. 4. *imperf.* ἠλαυνόμην ου ετο *agitabar, Luc.* 8. 29.

Ἔλαφος ου ὁ ἡ cervus a.

Ἐλαφρία ας ἡ levitas, τὸ ἐλαφρὸν *idem*, 2 *Corinth.* 4. 17.

Ἐλαφρὸς ὰ ὸν levis e, *Matth.* 11. 30. τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστι, *onus meum leve eſt.*

Ἐλαφρύνω allevo. *cum Accuſat. F.* υνῶ. *P.* ἠλάφρυγκα.

Ἐλάχιστος η ον minimus a um. *ſuperl. ab* ἐλαχὺς *inuſitatum eſt adiect.* μικρὸς *parvus. Hinc formatur novus comp.* ἐλαχιστότερος. *q. d. minimo minor, Eph.* 3. 8.

Ἐλεγμὸς οῦ ὁ refutatio. μέμψις, ἀτιμία.

Ἔλεγξις εως ἡ redargutio, 2 *Petr.* 2. 16.

Ἔλεγχος ου ὁ *idem*, 2 *Tim.* 3. 16.

Ἐλέγχω arguo, reprehendo. *fut.* ἐλέγξω, *Ioan.* 16. 8. *aor.* 1. ἤλεγξα. *aor.* 1. *imperat.* ἔλεγξον αὐτὸν, *Matth.* 18. 15. ἔλεγξον αὐτὸν, *argue eum. P. act.* ἤλεγχα *præſ. paſſ.* ἐλέγχομαι *arguor, reprehendor, redarguor. part. præſ. paſſ.* ἐλεγχόμενος η ον. *præt. paſſ.* ἤλεγμαι ξαι κται. *a.* 1. *paſſ.* ἠλέγχθην, *Ioan.* 3. 20. ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ (3. *ſing. a.* 1. *paſſ. ſubiunct.*) τὰ ἔργα αὐτοῦ, *ne arguantur opera ipſius.*

Ἐλεεινὸς ὴ ὸν miſerabilis e, *comp.* ἐλεεινότερος, 1 *Cor.* 15. 19.

Ἐλεέω ῶ miſereor. *cum Accuſ. F.* ἐλεήσω *miſerebor, Rom. 9. 15. a. 1. act.* ἠλέησα *miſertus ſum. a. 1. imperat.* ἐλέησον αὐτῶ, *Matth.* 20. 30. *a. 1. ſubj.* ἐλεήσω ῃς, *Rom. 11. 32. a. 1. infinit.* ἐλεῆσαι *miſereri, Matth.* 18. 33. *præt. act.* ἠλέηκα. *præt. paſſ.* ἠλέημαι. *part. præt. paſſ.* ἠλεημένος, 1 *Petr.* 2. 10. *aor. 1. paſſ.* ἠλεήθην *miſericordiam ſum conſecutus, 1 Tim. 1. 13. a. 1. paſſ. ſubj.* ἐλεηθῶ ῇς ῇ, *Rom.* 11. 31.

Ἐλεημοσύνη ης ἡ miſericordia : *per Metonym. cauſæ effic. donum quod erogatur in pauperes.* eleemoſyna, *Luc.* 11. *verſ.* 41.

Ἐλεήμων ονος ὁ ἡ miſericors, *Matth.* 5. 7.

Ἔλεος εος τὸ, & ἔλεος ου ὁ miſericordia, *Matth.* 9. 13. & 12. 7. ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν *miſericordiam volo & non ſacrificium.*

Ἐλέπολις *inſtrumentum ad capiendas urbes*, tormentum.

Ἐλευθερία ας ἡ libertas, liberalitas, 1 *Cor.* 10. 29.

Ἐλεύθερος α ον liber a um, *Ioan.* 8. 33.

Ἐλευθερόω ῶ libero. *F.* ώσω, *Ioan. 8. 32. a. 1.* ἠλευθέρωσα, *Rom. 8. 2. a. 1. ſubj.* ἐλευθερώσω ῃς ῃ, *Ioan. 8. 36. P. act.* ἠλευθέρωκα. *P. paſſ.* ἠλευθέρωμαι. *a. 1. paſſ.* ἠλευθερώθην. *part. a. 1. paſſ.* ἐλευθερωθεὶς ἕντος ὁ *liberatus. F. 1. paſſ.* ἐλευθερωθήσομαι *liberabor.*

Ἔλευσις εως ἡ adventus. *ab obſoleto* ἐλεύθω (*unde eſt* κέλευθος ου ἡ *via*) *pro quo uſitatum eſt* ἔρχομαι *venio, Actor.* 7. 52.

Ἐλεφαντάρχης ου ὁ *dux eorum qui pugnant ex elephante.* οἱ ἐλεφαντάρχαι *qui ſexdecim præſunt elephantis.*

Ἐλεφάντινος η ον eburneus, *Apoc.* 18. 12.

Ἐλέφας αντος ὁ Elephas animal, & ebur. *item elephas morbi genus apud Dioſcorid.*

Ἑλικτὸς οῦ ὁ volubilis, intortus, involutus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ελκος ἡ circumvolutio, anfractus, volumen.
Ελσω circumvolvo, *vide ſuprà* εἰλίσσω.
Ελκος εος τὸ ulcus. *ab* ἕλκω *traho, quòd vitio-*
ſum attrahat ſanguinem, Luc. 16 21.
Ελκόω ῶ exulcero. *F.* ώσω. *P.* ἥλκωκα. *præſ.paſſ.* ἑλ-
κόομαι οῦμαι *ſum ulceroſus. præt.paſſ.* ἥλκωμαι.
unde eſt part præt.paſſ. ἡλκωμένος, *Luc.*16.20.
Ελκύω traho. *F.* ἑλκύσω. *a.* 1. εἵλκυσα. *ſtrinxi,*
Ioan. 18. 10. *a.* 1. *act. infinit.* ἑλκύσαι *trahere,*
Ioan. 21.6.
Ελκω traho, *Iacob.* 2. 6. *F.* ἕλξω. *imperf.* εἷλκον
ε, *Actor.* 21. 30.
Ελλὰς άδος ἡ Græcia. *uſurpatur interdum Adje-*
ctivè, Actor. 20. 2.
Ελλείπω deficio. *item* indigeo. *Aliquando vices*
implere nequeo. Aliquando ponitur pro abeſſe.
Item pro relinquere. Et cum Accuſ. pro ἐπιλεί-
πειν *deficere.*
Ελλην ηνος ὁ Græcus *propriè dictus, Gal.* 2. 3.
Deinde opponitur Iudæo. q.d.non Græcus, qua-
liſcunque ſit, ſive Latinus, ſive Ægyptius, ſive
Teuto, Rom. 1. 16. *opponitur Chriſtiano, &*
idem eſt quod Ethnicus, ſeu homo ab Eccleſia
alienus, 1 *Cor.* 1. 22.
Ελληνίζω cum Græcis facio, *Græcos imitor. Græ-*
ce loquor. F. ίσω. *P.* ἡλλήνικα. *P. paſſ.* ἡλλήνισμαι,
unde eſt ἑλληνισμὸς οῦ ὁ Græciſmus.
Ελληνικὸς ἡ ὸν Græcus a um. *item* Græcanicus,
qui Biblia V. T. legere ſolebat in traſlatione
Græca.
Ελληνὶς ίδος ἡ Græca, *Marc.* 7. 26.
Ελληνισμὸς οῦ ὁ. *vide* Ἑλληνίζω.
Ελληνιστὴς οῦ ὁ Græcanicus, *Actor.* 6. 1.
Ελληνιστὶ *adv.* Græcè, *Ioan.* 19. 20.
Ελλιπὴς έος ὁ ἡ imperfectus, non integer.
Ελλογέω ῶ imputo, *cum Dat. Philem. v.* 18. τοῦτο
ἐμοὶ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ἐμοὶ ἐλλόγει, *hoc mihi imputato. F.* ἐλλογήσω. *a.* 1. ἐνελόγησα. *ab adject.* ἔλλογος ου ὁ ἡ *rationis particeps. ex* ἐν *&* λόγος. *vide infrà. vel ex* ἐν *& inuſitato verbo* λογέω, *pro quo dicitur* λογίζομαι *reputo.*

Ἕλος εος τὸ palus, σύμφυτος τόπος, ἢ χεῖλος ποταμοῦ.

Ἐλπίζω ſpero. *imperf.* ἤλπιζον. *F.* ἐλπίσω. *Attic.* ἐλπιῶ. *P.* ἤλπικα. *part. præt. activ.* ἠλπικὼς ότος ὁ. *a.* 1. *act.* ἤλπισα, 2 *Cor.* 8. 5.

Ἐλπὶς ίδος ἡ ſpes, 1 *Tim.* 1. 1.

Ἐλωῒ *Syriacè, Marc.* 15. 34. *Hebraïcè* ἠλὶ, *Matth.* 27. 46. *h. e.* θεέ μου, *prout ipſe Euangeliſta verba illa Servatoris Syriacè prolata expoſuit.*

Ἐμαυτοῦ (*ex* ἐμοῦ αὐτοῦ) mei ipſius. *caret nominativo ſing. & numero duali, nec non plurali. Quoties verò* πληθυντικῶς *pluraliter effertur, id fit divisè. ut Rom.* 8. 23. ἡμεῖς αὐτοὶ *nos ipſi. Sic* ἐγὼ αὐτὸς *ego ipſe, Rom.* 9. 3. σὺ αὐτὸς *tu ipſe.* ὑμεῖς αὐτοὶ *vos ipſi,* 1 *Cor.* 11. 13. ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ *ſponte mea, Ioan.* 10. 18. οὐδὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα, *nullius ſceleris mihi ſum conſcius,* 1 *Cor.* 4. 4. *item in pl. utimur* ἑαυτῶν, *ut ſuprà dixi,* 2 *Cor.* 10. 14. οὐχ ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς, *non extendimus nos ipſos ultrà quàm fas eſt.*

Ἐμβαθύνω profundo, as.

Ἐμβαίνω ingredior. *F.* ἐμβήσομαι. *P.* ἐμβέβηκα. *aor.* 2. ἐνέβην. *part. aor.* 2. ἐμβὰς άντος ὁ, *Matth.* 9. 1.

Ἐμβάλλω injicio.

Ἐμβάπτω intingo. *F.* ἐμβάψω. *a.* 1. ἐνέβαψα. *part. a.* 1. ἐμβάψας αντος ὁ, *Matt.* 26. 23. *P.* ἐμβέβαφα.

Ἐμβατεύω *proprie* faſtuosè incedo. *item* invado, ingero me, *Col.* 2. 18. *F.* εύσω. *P.* ἐμβεβάτευκα. *a.* 1. ἐνεβάτευσα. *item* irruo, *impreſſionem facio, occurrit in* 1 *Machab.* 12, 13, 14, 15. *capp.* ἃ μὴ

ἑώρα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

...βέβηκεν ἐμβατεύων, *gradum inferens in ea, quæ* ... *vidit.*

Ἐ...βάζω facio ingredi in, *vel, facio ut inſcen*... *F.* άσω. *a.* 1. ἐνεβίβασαν, *Actor.* 27. 6.

Ἐ...ωσις εως ἡ vita, victus.

Ἐ...ίωσις permanſio in vita, *Sirach.* 38. 13.

Ἐ...λέπω *cum Dat.* intueor. *imperf.* ἐνέβλεπεν, ... *Actor.* 22. 11. *F.* έψω. *a.* 1. *act.* ἐνέβλεψα, ... *c.* 22. 61. Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ; *Do*... *nus intuitus eſt Petrum.*

Ἐ...ριμάομαι ῶμαι *propriè* fremo, infremo, *&* ... *Metonym. effecti*, graviter interminor. *cum* ... *at. imperf.* ἐνεβριμαόμην ώμην. *F.* ήσομαι. ... 1. *med.* ἐνεβριμήσάμην ω αὐ, *graviter in*... *rminatus eſt, Matth.* 9. 30. fremuit, *Ioan.* 11. 33. *Thema eſt* βρέμω *fremo.*

Ἐ...ρίμημα ατος τὸ comminatio cum auſteri... te, mugitus, indignatio, τὸ μετ' ὀργῆς λά... μα.

Ἐ...ος ου ὁ vomitus, vomitio, *ab*

Ἐ...ω ῶ vomo. *F.* ἐμέσω. *P. act.* ἤμεκα, *& per* ... *Atticam reduplicationem* ἐμήμεκα *vomui. a.* 1. ... ἤμεσα. *a.* 1. *act. imperat.* ἔμεσον άτω, ... *ccl.* 31. *v.* 24. *Apoc.* 3. 16. μέλλω σε ἐμέσαι ... 1. *act. infin.*) *volo te evomere.*

Ἐ...αίνομαι (*ex* ἐν *&* μαίνομαι *furo*) furo, *adver*... *us aliquem inſanio. cum Dat. Fut.* ἐμμανοῦμαι. ... *art. præſ.* ἐμμαινόμενος, *Actor.* 26. 11.

Ἐ...μανὴς έος ὁ ἡ furens, furibundus.

Ἐ...μελέτημα ατος τὸ meditatio, exercitatio.

Ἐ...μένω (*ex* ἐν *&* μένω maneo, *mutato* ν *in* μ, *eu*... φωνίας ἕνεκα) permaneo, perſevero, perſiſto. *F.* ... μενῶ. *P.* ἐμμεμένηκα. *a.* 1. *act.* ἐνέμεινα. ἐμ... μένειν τῇ πίστει, *&* ἐν πίστει, *permanere in fide*, *Actor.* 14. 22.

Ἐ...μονος ου ὁ ſtabilis, permanens, diuturnus.

Ἐμὸς ἡ ὸν meus a um. *Latinum hinc, facta Metatheſi, ortum eſt, ſicut & à Dorico* τεὸς *tuus & ab* ἑὸς *ſuus, mutato* ε ψιλῷ *in u. quæ eſt terminatio Latina.*

Ἔμπαιγμα ατος τὸ illuſio.

Ἐμπαιγμὸς οῦ ὁ ludibrium, *Hebr.* 11. 36.

Ἐμπαίζω illudo (*ex* ἐν *&* παίζω *pro* παιδίζω *puerorum more luſito) cum Dat. imperf.* ἐνέπαιζον *illudebam. F.* ἐμπαίξω. *P.* ἐμπέπαιχα. *a.* 1. ἐνέπαιξα *illuſi. a.* 1. *infin.* ἐμπαῖξαι *illudere. part. a.* 1. ἐμπαίξας αντος ὁ. *præſ. paſſ.* ἐμπαίζομαι *illudor. P. paſſ.* ἐμπέπαιγμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐνεπαίχθην, *Matth.* 2. 16. *Fut.* 1 *paſſ.* ἐμπαιχθήσομαι.

Ἐμπαίκτης ου ὁ irriſor, 2 *Petr.* 3. 3.

Ἐμπαραγίνομαι ſupervenio.

Ἐμπειρία ας ἡ experientia.

Ἔμπειρος ου ὁ expertus.

Ἐμπεριπατέω ῶ inambulo. (*ex* ἐν *&* περιπατέω *ambulo, & hoc ex* περὶ *&* πατέω *calco, conculco.) F.* ἐμπεριπατήσω, 2 *Cor.* 6. 16. *P.* ἐμπεριπεπάτηκα.

Ἐμπήγνυμι infigo, affigo, gelo, *concreſcere facio. med.* ἐμπήγνυμαι *concreſco. F.* πήξω. *P.* ἐμπέπηχα.

Ἐμπηδάω ῶ inſilio, irruo. *F.* ήσω. *P.* ἐμπεπήδηκα.

Ἐμπιμπλάω *ſeu* ἐμπίμπλημι. *item* ἐμπιπλάω ῶ impleo. *ex* ἐν *&* πίμπλημι, *quod cum* πλήθω *ejuſdem eſt originis & ſignificationis, Act.* 14. 17. *F.* ἐμπλήσω. *P.* ἐμπέπληκα. *Th.* πλέος *plenus.*

Ἐμπίμπρημι incendo *cum Accuſ. F.* ήσω. *P.* ἐμπέπρηκα.

Ἐμπίπτω incido *F.* ἐμπτώσω. *P.* ἐμπέπτωκα. *a.* 1. ἐνέπεσα. *a.* 2. ἐνέπεσον. *fut.* 1. *inf. act.* ἐμπεσεῖν, *Hebr.* 10. 31. *aor.* 1. *ſubj. act.* ἐμπέσῃ, 1 *Tim.* 3. 6. *Fut. med.* ἐμπεσοῦμαι, *Luc.* 14. 5. εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, *in puteum incidet.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἐμπιστεύω credo, committo. *F.* εύσω. *P.* ἐμπεπίστευκα.

Ἐμπλάττω ſubigo, *& verſando mollio, in maſſam formo. item* cutem reſtituo. *Fut.* άσω. *P.* ἐμπέπλακα.

Ἐμπλέκω implico, irretio. *F.* έξω. *P.* ἐμπέπλεχα. *a.* 1. *act.* ἐνέπλεξα. *a.* 2. *act.* ἐνέπλακον. *præſ. paſſ.* ἐμπλέκομαι implicor. *cum Dat. ita irretior, ut me extricare nequeam.* P. *paſſ.* ἐμπέπλεγμαι. *a.* 2. *paſſ.* ἐνεπλάκην. *part. a.* 2. *paſſ.* ἐμπλακεὶς ἐντος ὁ *implicatus*, 2 *Petr.* 2. 20.

Ἐμπλήθω (*ex* ἐν *&* πλήθω *repleo*) impleo. *F.* ἐμπλήσω *P.* ἐμπέπληκα. *a.* 1 ἐνέπλησα, *Luc.* 1. 53. πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, *famelicos implevit bonis. præſ. paſſ.* ἐμπλήθομαι *impleor* P. *paſſ.* ἐμπέπλησμαι *impletus fui a.* 1. *paſſ.* ἐνεπλήσθην *ſaturatus fui. a.* 1. *paſſ. ſubj.* ἐμπλησθῶ.

Ἐμπλοκὴ ῆς ἡ nodus, implicatio, 1 *Petr.* 3. 3. *à P. med.* ἐμπέπλοκα *verbi* ἐμπλέκω. *Th.* πλέκω *necto. vide infrà.*

Ἐμπλόκια ων τὰ *mundi muliebris genus, quod crinibus implicaretur. Item* feſtum Athenis.

Ἔμπνευσις εως ἡ inſpiratio, ſufflatio.

Ἐμπνέω *proprie* inſpiro. *item* ſpiro. *conſtruitur cum Genit. more verborum deſiderii, Actor.* 9. 1.

Ἔμπνοος ους ὁ ἡ ſpirans, anhelus, vivus. ἔμπνοος ὢν *vivens, dum vitam & ſpiritum ducit.*

Ἐμποδίζω impedio, intercedo. *F.* ίσω. *P.* ἐμπεπόδικα.

Ἐμποδοστάτης ου ὁ *qui eſt impedimento & obſtaculo.*

Ἐμποιέω ῶ innaſci facio, induco, inſero, genero. *F.* ήσω. *P.* ἐμπεποίηκα. *P. paſſ.* ἐμπεποίημαι. *Th.* ποιέω ῶ *facio.*

Ἐμπολέω ῶ vendo, lucror, negotior. *Fut.* ήσω. *P.* ἐμπεπόληκα.

Ἐμπορεύομαι nundinor, mercor, negotior. *F.* εύσομαι,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

σομαι, 2 Petr. 2. 3. πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται, *fictis verbis vos negotiabuntur. a.* 1. *med.* ἐνεπορευσάμην ω ατο. *a.* 1. *med. ſubj.* ἐμπορεύσωμαι.

Ἐμπορία ας ἡ negotiatio, mercatura, *Matth.* 22. *verſ.* 5.

Ἐμπόριον ου τὸ *locus ubi merces venduntur*, mercatus, forum nundinarium, *Ioan.* 2. 16.

Ἔμπορος ου ὁ (*q. d.* ἐν τῷ πόρῳ ὢν *qui eſt in via*) mercator, *Matth.* 13. 45. *Th.* πείρω *tranſeo, trajicio. F.* περῶ. *a.* 1. ἔπειρα. *præt. med.* πέπορα. *unde eſt* πόρος ου ὁ *tranſitus, via.*

Ἐμπορπάω ῶ infibulo, conjungo. *F.* ήσω. *P.* ἐμπεπόρπηκα.

Ἐμπρήθω incendo. *F.* ήσω. *P.* ἐμπέπρηκα. *a.* 1. ἐνέπρησα, *Matth.* 22. 7. *Th.* πρήθω.

Ἔμπροσθεν coram. πρόσθεν *idem. adv. cum Genit. Th* πρὸ, *quod cum Genit. inter alia* coram *ſignificat, Matth.* 5. 16.

Ἐμπρόσθιος ου ὁ prior, anterior, *unde* οἱ ἐμπρόσθιοι πόδες, *Philoni de Mundo, pedes priores.*

Ἔμπτυσμα ατος τὸ ſputum.

Ἐμπτύω inſpuo. *ex* ἐν & πτύω *ſpuo. F.* ἐμπτύσω. *P.* ἐμπέπτυκα. *a.* 1. *act.* ἐνέπτυσα *inſpui. cum Dativ. vel. ſeq.* εἰς, *Matth.* 26. *verſ.* 67. *præſ. paſſ.* ἐμπτύομαι conſpuor. *præt. paſſ.* ἐμπέπτυσμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐνεπτύσθην. *F.* 1. *paſſ.* ἐμπτυσθήσομαι.

Ἐμπυρίζω incendo. *cum Accuſ. F.* ίσω. *P.* ἐμπεπύρικα.

Ἐμπυρισμὸς & ἐμπρησμὸς incendium, incenſio.

Ἐμφαίνω patefacio, indico, prodo, oſtendo. *Fut.* ανῶ. *P.* ἐμπέφαγκα. *præt. paſſ.* ἐμπέφαμμαι. *præt. med.* ἐμπέφανα. *unde eſt*

Ἐμφανὴς έος ὁ ἡ conſpicuus, *Rom.* 10. 20. *qui eſt*

in propatulo, manifeſtus, apertus. ab ἐμφαίνω *oſtendo.*

Ἐμφανίζω conſpicuum me exhibeo, indico, oſtendo, *ante oculos pono. F.* ἐμφανίσω *conſpiciendum me exhibebo. a.* 1. ἐνεφάνισα *comparui. item declaravi, Act.* 24. 1. *a.* 1. *imperat.* ἐμφάνισον αὐτῷ. 2 *pl.* ἐμφανίσατε *comparete. cum Dat. aor.* 1. *paſſ.* ἐνεφανίσθην *apparui, Hebr.* 9. 24. *a.* 1. *infinit.* ἐμφανισθῆναι *pro* τοῦ ἐμφανισθῆναι ἕνεκα, *ut appareat.*

Ἐμφανισμὸς οῦ ὁ judicium.

Ἐμφανῶς *adv.* planè, perſpicuè, reipsâ.

Ἔμφασις εως ἡ inſpectio, ſuſpicio, prætextus, *ſignificatio tacita, demonſtratio.*

Ἐμφέρομαι deferor. *F.* ἐνοίσομαι. *P.* ἐνήνεγμαι. *vide* φέρω.

Ἐμφιλονείκως contentioſè.

Ἔμφοβος ου ὁ ἡ expavefactus, perterritus, *metu perculſus, Actor.* 10. *v.* 4. *ex* ἐν *&* φόβος ου ὁ *metus. Them.* φέβομαι *timeo. præt. med.* πέφοβα.

Ἐμφυσάω ῶ (*ex* ἐν *&* φυσάω ῶ *flo*) afflo. *F.* ἐμφυσήσω. *a.* 1. *act.* ἐνεφύσησα, *Ioan.* 20. 22. *præt. act.* ἐμπεφύσηκα.

Ἐμφύσημα ατος τὸ inflatio, afflatus.

Ἔμφυτος ου ὁ ἡ inſitus, inſititius. *ex* ἐν *&* φυτὸς *ſatus. Them.* φύω. *Vide infrà, Iac.* 1. 21.

Ἐν in *præpoſit. regit. Dat. & ſignificat quietem. pro* ἐν *Poëtæ,* ἐνὶ, ἔνι *verò pro* ἔνεστι. *Sæpe ex Hebraïſmo redundat in dativis inſtrumenti, Rom.* 15. 6. *Vertitur etiam* per, *Hebr.* 1. 1. 1 *Cor.* 11, 11. cum, *idque per Hebraïſmum,* 1 *Cor.* 2. 3. ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ, *hoc eſt,* μετὰ φόβου καὶ τρόμου, *qui Helleniſmus legitur* 2 *Cor.* 7. 15. inter, *Matth.* 20. *verſ.* 26. ἐν ὑμῖν *inter vos. qui Helleniſmus etiam Ciceroni arriſit, ubi dixit,* in *oratoribus,*

pro inter *oratores.* propter, *ex Hebraïſmo, Matth.* 6. 7. ad, *Luc.* 8. 7. de, *Rom.* 11. 2. apud, *Rom.* 9. 25. pro, *Rom.* 11. 17. erga, 2 *Cor.* 8. 7. *inſervit formulæ* jurandi, *Rom.* 9. 1. Dativum *notat, Marc.* 1. 15. Infinitivo *tanquam nomini præponitur, Luc.* 14. 1. ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν *quum veniſſet.* Adverbia *notat more Hebræorum, Ioan.* 17. 19. ἐν ἀληθείᾳ *pro* ἀληθῶς *verè.*

Ἐναγκαλίζομαι gero ſub brachio, capio in ulnas. *Gallicè* embraſſer. *Depon. Accuſat.* ἐναγκαλίζῃ χερσί. *conſeris manus, exponitur Prov. Solom. c.* 6. *F.* ίσομαι. *a.* 1. *med.* ἐνηγκαλισάμην ω αι. *part. a.* 1. *med.* ἐναγκαλισάμενος. *à nomine* ἀγκάλη ης ἡ *ulna, Marc.* 9. 36. & 10. 16.

Ἐνάλιος ου ὁ ἡ marinus, *maritimus. ex* ἐν & ἅλς ἁλὸς ἡ *mare, Iac.* 3. 7.

Ἐναλλαγὴ ῆς ἡ immutatio, mutatio.

Ἐναλλὰξ viciſſim, alternatim.

Ἐνάλλομαι inſilio, ἐμπίπτω, ἐμπηδάω. *Eſt verò* ἐνάλλεσθαι *pedibus infeſtis aliquem ferire, pedibus conculcare.*

Ἔναντι coram, ante, *adv. cum Genit. ex* ἐν & ἀντὶ, *Luc.* 1. 8.

Ἐναντίον *idem quod* ἔναντι *adv.* coram, *cum Genit. Actor.* 7. 10.

Ἐναντίος α ον contrarius a um, *Matth.* 14. 24. *qui eſt è regione noſtra,* ἔναντι ἡμῶν, *qui nobis eſt oppoſitus.* ἐξ ἐναντίας *ſcil.* χώρας *ex adverſa parte, ex adverſo,* è regione, *ex diametro.*

Ἐναντίωσις εως ἡ repugnantia, adverſitas.

Ἐναπερείδομαι firmo, innitor. *Fut.* ἐναπερείσομαι. P. ἐναπήρεισμαι. *vide* ἐρείδω.

Ἐναρίθμητος ου ὁ ἡ annumeratus.

Ἐναρμόζω admoveo, accommodo. *F.* ώσω. P. ἐνήρμοκα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ναρμόνιος ου ὁ ἡ concinnus, ἐμμελής.

νάρχομαι incipio. *F.* ἐνάρξομαι. *a.* 1. *med.* ἐνηρξάμην ω ατο. *part. aor.* 1. *med.* ἐναρξάμενος, *Phil.* 1.6.

ναφίημι inſero, immitto, injicio. *F.* ἐναφήσω. *P.* ἐναφεῖκα.

δεὴς ἐος ὁ ἡ indigus, *qui eget*, egenus, *Act.* 4.34.)(ἀνενδεὴς ἐος ὁ ἡ *qui non eget. Th. eſt* δέω (δέομαι egeo) *unde eſt* δεῖ *opus eſt, oportet. vide ſupra.*

νδεια ας ἡ indigentia, defectus, inopia.

νδειγμα ατος τὸ oſtenſio, documentum, manifeſtum indicium, 2 *Theſſ.* 1.5. ἀπόδειξις. *ab*

νδείκνυμι indico. *præſ. med.* ἐνδείκνυμαι σαι ται *oſtendo.* 3. *pl.* ἐνδείκνυνται *oſtendunt. præſ. med. infin.* ἐνδείκνυσθαι *oſtendere. F.* ἐνδείξομαι. *præt. paſſ.* ἐνδέδειγμαι. *a.* 1. *med.* ἐνεδειξάμην ω ατο *demonſtravi, Hebr.* 6. 10. *exhibui,* 2 *Tim.* 4. 14. *a.* 1. *med. imperat.* ἔνδειξαι άσθω, 2. *pl.* ἐνδείξασθε *edite, oſtendite. aor.* 1. *med. ſubj.* ἐνδείξωμαι ῃ ηται.

νδείκτης ου ὁ *delator, quadruplator, ſycophanta.*

νδειξις εως ἡ demonſtratio, indicium, *Rom.* 3. *v.* 25.

νδεκα οἱ αἱ τὰ, ἄκλιτον, undecim. *ex* ἓν *&* δέκα.

νδέκατος η ον undecimus a um, *Apoc.* 21. 20.

νδελεχέω continuus ſum.

νδελεχὴς έος ὁ ἡ perennis, non intermiſſus, *continuus, perpetuus.*

νδελεχίζω ſum continuus. *F.* ίσω. *P.* ἐνδεδελέχικα.

νδελεχισμὸς οῦ ὁ continuatio, *qualis in anima cognoſcitur. incenſum ſempiternum exponitur apud Danielem, & Exodi cap.* 20. ἐνδελεχῶς κάρπωμα ἐνδελεχισμοῦ.

νδελεχῶς continenter, *adv.* συνεχῶς.

νδέομαι indigeo. *F.* ἐνδεήσομαι. *Item*

Ἐν-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἐνδέομαι *paſſ. verbi* ἐνδέω illigor, obligor. *F.* ἐν-
δήσομαι & ἐνδέσομαι, *vide* δέω.

Ἔνδεσμος ου ὁ colligatio, contignatio.

Ἐνδεσμέω ῶ illigo, involvo. *F.* ήσω. *P.* ἐνδεδέ-
σμηκα.

Ἐνδέχομαι admitto, recipio. *F.* ἐνδέξομαι. *P.* ἐν-
δέδεγμαι. ἐνδέχεται *eſt imperſonale, & reddi-
tur* fieri poteſt. οὐκ ἐνδέχεται *fieri non poteſt,
ſeu* non contingit, *Luc.* 13. 33. τὸ ἐνδεχόμενον
contingens.

Ἐνδεχομένως quoad ejus poteſt, *vel quoad ejus
fieri poteſt, aut poſſibile.* κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον.

Ἐνδέω implico, illigo. *F.* ήσω. *P.* ἐνδέδηκα. *a.* 1.
ἐνέδησα. *Vide* δέω.

Ἐνδημέω ῶ incolo, *apud populum meum maneo,*
2 *Cor.* 5. 6. *F.* ήσω. *P.* ἐνδεδήμηκα. *ab*

Ἔνδημος ου ὁ ἡ manens cum populo ſuo, *qui non
it peregrè. ex* ἐν & δῆμος ου ὁ *populus.*

Ἐνδιαβάλλω criminor, adverſor. *F.* βαλῶ. *P.* ἐν-
διαβέβληκα.

Ἐνδιδάσκω doceo, erudio. *F.* διδάξω. *P.* ἐνδεδί-
δαχα.

Ἐνδιδύσκομαι induor. *cum Accuſ. imperf.* ἐνεδι-
δυσκόμην ου εσο *induebar, eſt frequentativum
verbi* ἐνδύομαι *induor, quo luxus divitis illius
Helluonis arguitur. Non tamen tam hoc, quàm
nominibus, quæ adduntur* πορφύραν καὶ βύσσον,
Luc. 16. 19.

Ἐνδιδύσκω induo.

Ἔνδικος ου ὁ ἡ juſtus a. *ex* ἐν & δίκη ης ἡ *jus. Vide
paulò infrà.*

Ἐνδογενὴς έος ὁ ἡ *intus genitus.*

Ἔνδοθεν *intus,* ἔσωθεν, *ex loco interiori, domo, ali-
quando domi.*

Ἐνδόμησις εως ἡ pila, *primâ longâ,* moles *ſeu*
ſtructura erecta ad mœnia fulcienda, *ab in-
uſita-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ſitato ἐνδομέω. *Thema eſt* δέμω *ædifico*, *Apo-*
l. 21. 18.

Ἐνδοξάζω glorifico. *F.* άσω. P. ἐνδεδόξακα. *P. paſſ.*
ἐνδεδόξασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐνεδοξάσθην ης η. *a.* 1.
paſſ. ſubj. ἐνδοξασθῶ *glorificer. a.* 1. *paſſ. infin.*
ἐνδοξασθῆναι *glorificari*, 2 *Theſſ.* 1. 10.

Ἔνδοξος ου ὁ ἡ glorioſus, ſplendidus. ἔνδοξα ων τὰ
pl. πράγματα *res glorioſæ*, *Luc.* 13. 17.

Ἐνδόθια ων τὰ inteſtina, viſcera, intima.

Ἔνδυμα ατος τὸ veſtimentum, *Luc.* 12. 23.

Ἐνδύμιος *legitur in reliquiis Theodotionis*, *Prov.*
16. *v.* 22. *Druſius conjicit legendum eſſe* ἐνθύ-
μιον. *Reſpondet Hebræo* נִרְגָּן *ſuſurro. Eandem*
vocem idem reddidit Γόγγυσος, *Proverb.* 16.
verſ. 28.

Ἐνδυναμόω ῶ corroboro. *F.* ώσω. *P.* ἐνδεδυνά-
μωκα. *a.* 1. ἐνεδυνάμωσα. *præſ. paſſ.* ἐνδυναμόο-
μαι οῦμαι corroboror. *imperf.* ἐνεδυναμοόμην
ούμην, όου οῦ, όετο οῦτο, *Actor.* 9. 22. *a.* 1. *paſſ.* ἐνε-
δυναμώθην. *ex* ἐν & δυναμόω ῶ *roboro. Them.*
δύναμαι *poſſum.*

Ἔνδυσις εως ἡ amictus, 1 *Petr.* 3. 3.

Ἐνδύω induo. *regit dupl. Accuſat. Futur.* ύσω.
aor. 1. ἐνέδυσα. *præt.* ἐνδέδυκα. *præt. paſſ.* ἐν-
δέδυμαι. *aor.* 1. *med.* ἐνεδυσάμην ω ατο *indutus*
fui. ex ἐν & δύω *induo. ſignificatio eſt recipro-*
ca. a. 1. *med. imperat.* ἔνδυσαι άσθω. 2. *pl.* ἐνδύ-
σασθε *induimini*, *Rom.* 13. 14. *a.* 1. *med. ſubj.*
ἐνδύσωμαι ῃ ηται ώμεθα, *Rom.* 13. 12. ἐνδύσησθε,
Luc. 24. 49.

Ἐνδύω vel ἐνδύνω irrepo. (*ex* ἐν & δύνω, *pro quo*
etiam dicitur δύω, *item* δῦμι, *ſubeo.*) *F.* ἐνδύσω.
a. 2. *paſſ.* ἐνέδυν υς υ, 2 *Tim.* 3. 6.

Ἐνέδρα ας ἡ inſidiæ. *ex* ἐν & ἕδρα ας ἡ. *Th.* ἕζω,
Actor. 25. 3.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἐνεδρεύω inſidior, *cum Accuſ. Actor.* 23. 21. *Fut.* εύσω. *F.* ἐνέδρευκα.

Ἔνεδρον ου τὸ *vel* ἐνέδρα ας ἡ inſidiæ, *Actor.* 23. 16.

Ἐνείδω video, inſpicio, intueor. *vide paulo infrà* εἴδω.

Ἐνειλέω ῶ involvo. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐνείλησα. *P.* ἐνείληκα. *ex* ἐν *&* εἱλέω *cum ſpiritu aſpero, involvo, circumvolvo,* εἰλέω *enim cum tenui ſpiritu eſt,* coarcto, cogo, *Marc.* 15 46. ἐνείλησε τῇ σινδόνι, *cum dativo vi præpoſitionis* ἐν. *Non eſt augmentum, quia* ει *eſt diphthongus immutabilis.*

Ἔνειμι inſum. ἔνεστι *& per Apocopen Ionicam* ἔνι, *ponitur pro* ἐστὶ *eſt, Col.* 3. 11. *Iacob* 1. 17. τὰ ἐνόντα *(præſ. part.) quæ penes vos ſunt, Luc.* 11. 41.

Ἕνεκα ἕνεκεν *adv.* propter, cauſâ. *Adv. regit Genit. Rom.* 8. 36. ἕνεκά σου *tua cauſa, Actor.* 19. 32. τίνος ἕνεκεν, *quam ob cauſam.* εἵνεκεν reſpectu, 2 *Cor.* 7. 12.

Ἐνεξουσιάζομαι mihi poteſtatem aſſumo. *F.* άσομαι. *P.* ἐνεξουσίασμαι.

Ἐνεὸς οῦ ὁ mutus, ſurdus, ſtultus.

Ἐνέργεια ας ἡ efficacitas, 2 *Theſſ.* 2. 11.

Ἐνεργέω ῶ operor, intus efficio, *ago, vim exſero. F.* ήσω. *a.* 1. ἐνήργησα *efficax fui. P.* ἐνήργηκα. *præſ. med.* ἐνεργέομαι οῦμαι *efficax ſum.* ago. *imperf.* ἐνηργεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο. *vim exſerebam. à nomine* ἐνεργὴς έος ὁ ἡ *efficax,* 1 *Theſſ.* 2. 13.

Ἐνέργημα τος τὸ facultas, 1 *Cor.* 12. 6.

Ἐνεργὴς έος ὁ ἡ efficax. *Th.* ἔργον ου τὸ *opus, Hebr.* 4. 12.

Ἐνεργὸς οῦ ὁ ἡ *laboratus, ſtrenuus, efficax.*

Ἐνευλογέω ῶ benedico. *(ex* ἐν *&* εὐλογέω. *q. d. intus benedico.) F.* ήσω. *P.* ἐνευλόγηκα. *fut.* 1. *paſſ.* ἐνευλογηθήσομαι, *pro quo etiam eſt* εὐλογηθήσομαι, *Gal.* 3. 8.

Ἐνευφραίνομαι *in aliquo* exporrecta fronte ſum.

Ἐνέχυ-

Ἐνέχυρον ȣ τὸ pignus, arrhabo.

Ἐνεχυρασμὸς & ἐνεχυρασμὸς-ȣ ὁ ἡ corporum [illegible]gneratio, *apud Iuris-conſultos.*

Ἐνέχω immineo. *cum Dat. Fut.* ἐνέξω. *imperf.* [illegible]εῖχον ες ε. *item* inſidior, *Geneſ.* 49. 23. *præſ.* [illegible]ſſ. ἐνέχομαι implicor, *Geneſ.* 5. 1.

Ἐνθα *adv.* hîc, ibi. &

Ἐνθάδε hîc, illic, *Actor.* 10. 18.

Ἐνθεμα ατ☉ τὸ inſitum.

Ἐνθρονίζω ſede colloco. ἐνεθρονίσθη (*a.* 1. *paſſ.*) *in* [illegible]*de collocatus eſt, Eſther. cap.* 2. *F.* ίσω. *P.* ἐντε-[illegible]θρόνικα.

Ἐνθυμέομαι ȣ̃μαι cogito, mente agito, *in animo* [illegible]*verſo, voluto, Matth.* 9. 4. *F.* ήσομαι. *P.* ἐντεθύ-[illegible]μημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐνεθυμήθην ης η *cogitavi. à no-*[illegible]*mine* ἔνθυμ☉ ȣ ὁ ἡ *qui eſt animi compos, qui eſt* [illegible]*nimo præſenti. Th.* θυμὸς ȣ̃ ὁ *animus.*

Ἐνθύμημα ατ☉ τὸ &

Ἐνθύμησις εως ἡ cogitatio, *Matth.* 9. 4.

Ἐνθύμιον ȣ τὸ cogitatio, *cautè excogitatum.*

Ἐνθυμόω ad iram provoco. ἐνθυμόομαι *iraſcor.*

Ἐνθυσιάζω ſacrifico. *F.* άσω. *P.* ἐντεθυσίακα.

Ἐνὶ *pro* ἐςὶ eſt, *vide paulò ante in* ἔνειμι.

Ἐνιαυσιαῖ☉ ȣ ὁ ἡ anniculus, anniverſarius.

Ἐνιαυτὸς ȣ̃ ὁ annus. *Sic dictus* παρὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν [illegible]ιέναι, *quod in ſeſe recurrat & redeat tanquam* [illegible]*annulus.* κατ' ἐνιαυτὸν *quotannis, Hebr.* 10. 1.

Ἐνίημι immitto. *F.* ήσω. *P.* ἐνεῖκα.

Ἐνικμ☉ ȣ ὁ ἡ humectus, udus, riguus.

Ἐνίοτε interdum, interim, aliquoties. *Adv.*

Ἐνίςημι inſto, *impendeo, immineo. F.* ἐνςήσω. *P.* ἐνέςηκα. *part. præt. act.* ἐνεςηκὼς ότ☉ ὁ & *per craſin* ἐνεςὼς ῶτ☉ ὁ. *in f.g.* ἐνεςῶσα ης ἡ. *in no-*[illegible]*minat. pl.* τὰ ἐνεςῶτα *præſentia. a.* 2. *act* ἐνέςην. [illegible]*fut.* 1. *med.* ἐνςήσομαι, 2 *Tim.* 3. *v.* 1 ἐνςήσονται καιροὶ χαλεποὶ, *inſtabunt tempora difficilia.*

Ἐνισ-

Ἐνισχυρίζομαι, πιστεύω. inſto, *fiduciam cauſæ in hoc colloco. F.* ίσομαι. *P.* ἐνισχύρισμαι.

Ἐνισχύω corroboro, *Luc.* 22. 43. *F.* ύσω. *P.* ἐνίσχυκα. *a.* 1. *act.* ἐνίσχυσα *corroboratus fui, vel recepi vires. ex* ἐν *&* ἰσχύω *robuſtus ſum, poſſum. Th.* ἰσχὺς ύος ἡ *robur.*

Ἐννακόσιοι αι α, ἄκλιτον, nongenti æ a.

Ἔννατος η ον nonus a um, *Matth.* 20. 5.

Ἐννέα οἱ αἱ τὰ novem. ἄκλιτον, *Luc.* 17. 17.

Ἐννεακαίδεκα οἱ αἱ τὰ novendecim, ἄκλιτον.

Ἐννεακαιδέκατος ου ὁ decimus-nonus.

Ἐννενήκοντα οἱ αἱ τὰ nonaginta. ἄκλιτον. *Th.* ἐννέα *novem.* ήκοντα *vel* άκοντα *eſt terminatio numerorum creſcentium per decem, ut in lingua Latina* ginta. *Sic* κόσιοι *eſt terminatio eorum, qui creſcunt per centum, &c.*

Ἐννενηκονταεννέα nonaginta novem, *Luc.* 15. 4.

Ἐννεὸς οῦ ὁ attonitus, *idem quod* ἔμφοβος, ἔκθαμβος. *q.* ἔναυος. *ex* ἐν *&* αὔω *clamo, in quo vox præ metu & ſtupore ſuppreſſa eſt, Act.* 9. 7.

Ἐννεύω innuo, *nutu ſignifico. imperf.* ἐνένευον. *F.* ἐννεύσω. *P.* ἐννένευκα. *a.* 1. ἐνένευσα.

Ἐννοέομαι & ἐννοέω cogito, ἐνθυμοῦμαι. *F.* ήσω. *P.* ἐννενόηκα.

Ἐννόημα ατος τὸ, ἐνθύμημα, notio, *mentis conceptus.*

Ἔννοια ας ἡ mentis cogitatio. *ab* ἔννοος ου ὁ ἡ *mente præditus, cordatus. Ex* ἐν *&* νόος οῦ ὁ *mens, Hebr.* 4. 12.

Ἔννομος ου ὁ ἡ legitimus, ſubjectus legi, *Act.* 19. *v.* 39. ἔννομος ἐκκλησία *legitima concio. concio à conciére.* eine rechtmäſſige verſamlung.)(ϛάσις, σύϛασις, συϛροφὴ, *factio.*

Ἐννοσσεύω nidifico. *F.* εύσω. *P.* ἐννενόσσευκα.

Ἔννυχον *adv.* noctu, multa nocte, *ab adject.* ἔννυχος ου ὁ ἡ *nocturnus a. ex* ἐν *&* νὺξ νυκτὸς ἡ *nox, Marc.* 1. 35.

Ἐνοι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἐνοικέω inhabito. (*ex* ἐν *&* οἰκέω *habito. Them.* οἶκος *domus.*) F. ήσω. P. ἐνῴκηκα. a. 1. *act.* ἐνῴκησα, 2 *Tim.* 1. 5. *part. præſ. act.* ἐνοικέων ῶν, οῦσα οῦσα, έον οῦν.

Ἐνοικίζω in domum introduco, *ingredi facio.* ἐνοίκιζον ἀλλότριον *domum excipe alienum, Eccleſ. c.* 11. *v.* 41. *ſive ultimo. F.* ίσω. P. ἐνῴκικα.

Ἔνοικος ου ὁ ἡ incola, *qui in aliena & conducta domo habitat, domeſticus, domi exiſtens.*

Ἐνοπλίζω armo.

Ἔνοπλος ου ὁ armatus.

Ἐνόρκιον ου τὸ jusjurandum, res jurata, *Numer. cap.* 5.

Ἔνορκος ου ὁ jurejurando comprobatus.

Ἑνότης ητος ἡ unitas. *ab* εἷς ἑνὸς *unus, Eph.* 4. 3.

Ἐνοχλέω ῶ obturbo, obtundo, interpello, *Hebr.* 12. 15. *F.* ήσω. P. ἐνώχληκα. *præſ. paſſ.* ἐνοχλοῦμαι *moleſtiâ afficior. Ex* ἐν *&* ὀχλέω *turbo. Th.* ὄχλος ου ὁ *turba.*

Ἔνοχος ου ὁ ἡ obnoxius, reus, qui tenetur. (*ab* ἐνέχομαι *implicor.*) *conſtruitur cum Dat. Matt.* 5. 21 *item cum Genit.* 1 *Cor.* 11. 27.

Ἑνόω ῶ quaſi unio, adunio, *cum Accuſ. F.* ώσω. P. ἥνωκα. *unde* ἡνωμένος *continuus.*

Ἐνσείω incutio, traho, *cum Accuſ.* F. είσω. P. ἐνσέσεικα.

Ἐνσιτέομαι convivia agito, *Iob.* 40. 25.

Ἐνσκολιεύομαι, *Iob.* 40. 19. laqueis capio.

Ἔνταλμα ατος τὸ mandatum, *Matth.* 15. 9.

Ἐντάττω impono, ordino. *F.* άξω. P. ἐντέταχα.

Ἐνταῦθα hîc, iſtic, *ſeu* ibi, eò.

Ἐνταφιάζω funero, *ad ſepulturam corpus committo, & ornamentis* (*ut ita loquar*) *ſepulcralibus orno, Matth.* 26. 12. *F.* άσω. P. ἐντεταφίακα. *præt. paſſ.* ἐντεταφίασμαι. ταφὴ ῆς ἡ *ſepultura, à Th.* θάπτω *ſepelio.*

Ἐντα-

Ἐνταφιασμὸς ȣ͂ ὁ funeratio, *Marc.* 14. 8.

Ἐνταφιαστὴς ȣ͂ ὁ funerator.

Ἐντείνω intendo, pulſo, cædo, ferio. *F.* ἐντενῶ. *P.* ἐντέτακα. *vide* τείνω.

Ἐντέλλομαι mando, jubeo. *cum Dat. F.* ἐντελοῦμαι, *Luc.* 4. 10. *præt. paſſ.* ἐντέταλμαι *mandavi, Actor.* 13. 47. *a.* 1. *med.* ἐνετειλάμην ω ατο. *præt. med.* ἐντέτολα.

Ἔντερον ȣ τὸ inteſtinum.

Ἐντεῦθεν hinc, illinc. *adv. loci, Ioan.* 19. 18. & *Apoc* 22. 2. ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, *hinc atque illinc.*

Ἔντευξις εως ἡ interpellatio, fürbitt/ 1 *Tim.* 2. 1. *à verbo* ἐντυγχάνω *intercedo.* δέησις εως ἡ *petitio, quâ petimus, quibus egemus.* δέομαι *egeo, item precor,* ich bitt. προσευχὴ *votum ad Deum directum, quo aliquid optamus,* gebett. *ſingula vide ſuo loco.*

Ἔντιμος ȣ ὁ ἡ pretioſus, (*alii ſcribunt precioſus, tanquam à prece,*) *Luc.* 7. *v.* 2. & 1 *Petr.* 2. 4. *comparat.* ἐντιμότερος *dignior, honoratior. ex* ἐν & τιμὴ ῆς ἡ *honor, pretium.*

Ἐντίμως *adv.* honorificè.

Ἐντολὴ ῆς ἡ mandatum *ab* ἐντέλλομαι. *Them.* τέλλομαι, ἄχρηστον, *Matth.* 22. 36.

Ἐντομὶς ίδος ἡ inciſio.

Ἐντόπιος ȣ ὁ ἡ inquilinus, *ejus loci incola. q. d.* ὁ ἐν τῷ τόπῳ ὤν, *Actor.* 21. 12.

Ἐντὸς *adv.* intra. *cum Genit. Th.* ἐν, *Matth.* 23: *verſ.* 26.

Ἐντρέπω pudefacio, *pudore ſuffundo,* 1 *Cor.* 4. 14. *F.* ἐντρέψω. *P.* ἐντέτρεφα. *a.* 2. ἐνέτραφον. *præſ. med.* ἐντρέπομαι *revereor. imperf.* ἐνετρεπόμην ȣ ετο, *Hebr.* 12. 9. *a.* 2. *paſſ.* ἐνετράπην *erubui,* 2 *Theſſ.* 3. 14. ἵνα ἐντραπῇ (3. *ſing. aor.* 2. *paſſ. ſubj.*) *ut erubeſcat. fut.* 2. *paſſ.* ἐντραπήσομαι *reverebor, Marc.* 12. 6. ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου, *reve-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

vverebuntur filium meum. Scil. ἐντρέπεσθαι eſt
proprie, ſeſe in ſeipſum convertere. h. e. ut Per-
ſius ſat. 4. v. 230. loquitur, in ſeipſum deſcendere,
& agnitâ culpâ ſuâ pudefieri. Th. τρέπω verto.
Ἐντρέφω innutrio. F. ἐνθρέψω. P. ἐντέτροφα. præſ.
paſſ. ἐντρέφομαι. part. præſ. paſſ. ἐντρεφόμενος
innutritus, cum Dat. vi præpoſitionis ἐν. idem
quod ἐντεθραμμένος.
Ἐντρεχὴς έος ὁ velox, item diligens & acer.
Ἐντρίβω frico, infrico, cædo, pulſo. F. ψω. P.
ἐντέτριφα.
Ἔντριτος triplex, Eccleſiaſt. Solomon. cap. 4.
Ἔντρομος ου ὁ ἡ tremefactus, Hebr. 12. 21. ex ἐν
& τρόμος ου ὁ tremor, à τρέμω. in præt. med.
τέτρομα. Th. τρέω tremo.
Ἐντροπὴ ῆς ἡ verecundia, pudor. à P. med. ἐντέ-
τροπα, verbi, ἐντρέπομαι, 1 Cor. 15. 34.
Ἐντρυφάω ῶ oblecto me, 2 Petr. 2. 13. F. ήσω.
P. ἐντετρύφηκα, ex ἐν & τρυφὴ ῆς ἡ deliciæ, mol-
lities. Th. θρύπτω frango.
Ἐντρύφημα ατος τὸ oblectamentum, deliciæ.
Ἐντυγχάνω proprie, occurro alicui, adeo aliquem
precandi cauſa, interpello, Rom. 8. 34. Fut. ἐν-
τεύξομαι. a. 2. ἐνέτυχον. Th. τυγχάνω.
Ἐντυλίττω involvo. F. ξω. P. ἐντετύλιχα. a. 1. act.
ἐνετύλιξα, Matth. 27. 59. & Luc. 23. 53. præt.
paſſ. ἐντετύλιγμαι. τυλίττω eſt proprie, in mo-
dum culcitræ involvo, à τύλη ης ἡ culcitra, vel,
ut alii malunt ſcribere, culcita ſine r, ſtragulum.
Ἐντυπόω ῶ imprimo, inſculpo, incido. F. ώσω. P.
ἐντετύπωκα. P. paſſ. ἐντετύπωμαι. part. P. paſſ.
ἐντετυπωμένος inſculptus, inciſus, 2 Cor. 3. 7. ex
ἐν & τύπος.
Ἐνυβρίζω contumeliâ afficio. F. ίσω. P. ἐνύβρι-
κα. a. 1. act. ἐνύβρισα. part. ἐνυβρίσας, Hebr.
10. 29.

Ενυ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἔνυδρος ȣ ὁ ἡ *aquoſus, madidus.*

Ἐνυπνιάζω ſomnio. *F.* άσω. *P.* ἐνυπνίακα. *præſ. med.* ἐνυπνιάζομαι *idem.*

Ἐνυπνιαστὴς ȣ̃ ὁ ἡ ſomniator.

Ἐνύπνιον ȣ τὸ ſomnium, *q. d.* ἐν ὕπνῳ *in ſomno, Actor.* 2. 17.

Ἐνώπιον *adv.* in conſpectu, coram. *q. d.* ἐν ὠπί.

Ἐνώπιος ȣ ὁ ἡ ex adverſo poſitus, *qui eſt in conſpectu, Exod. cap.* 3.

Ἐνωτίζομαι auribus percipio. *ex* ἐν *&* ȣ̃ς ὠτὸς τὸ *auris. q. d. inaurire. factum ad imitationem Hebræi* הֶאֱזִין heesín. *F.* ἐνωτίσομαι. *a.* 1. *med.* ἐνωτισάμην ω ατο, *Actor.* 2. 14.

Ἐνώτιον ȣ τὸ inauris.

Ἐξ ex *præpoſ. regit Genit. ſcribitur* ἐκ *ſequente conſona,* ἐξ *verò ſeq. vocali. in compoſitione intendit ſignificationem.*

Ἓξ οἱ αἱ τὰ, ἄκλιτον ſex.

Ἐξαγγέλλω prædico. *F.* ἐξαγγελῶ. *a.* 1. ἐξήγγειλα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐξαγγείλω ῃς ῃ, 1 *Petr.* 2. 9. *P.* ἐξήγγελκα.

Ἐξαγοράζω redimo. *F.* άσω. *a.* 1. *act.* ἐξηγόρασα. *a.* 1. *ſubj.* ἐξαγοράσω ῃς ῃ. *P.* ἐξηγόρακα. *præſ. med. idem, Eph.* 5. 16. ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, *redimentes opportunitatem.*

Ἐξαγορεύω effutio, *occulta omnibus prodo. F.* εύσω. *P.* ἐξηγόρευκα.

Ἐξαγριόω ῶ agreſtem reddo. *F.* ώσω. *P.* ἐξηγρίωκα.

Ἐξάγω educo. *F.* ἐξάξω. *P.* ἐξῆχα. *a.* 2. *act.* ἐξῆγον *& Attic.* ἐξήγαγον *eduxi. a.* 2. *imperat* ἐξαγαγέτω. 3. *pl.* έτωσαν, *Act.* 16. 37. *a.* 2. *infin.* ἐξαγαγεῖν *educere. part. a.* 2. *act.* ἐξαγαγὼν όντος ὁ *qui eduxit.*

Ἐξάδελφος ȣ ὁ patruelis, conſobrinus.

Ἔξαιμος ȣ ὁ ἡ exſanguis.

Ἐξαί-

Ἐξαίρετος ου ὁ ἡ eximius, electus, exceptus.

Ἐξαιρέω ῶ tollo, evello, eximo. *F.* ήσω. *P.* ἐξῄρηκα. *A. 2. act.* ἐξεῖλον. *a. 2. act. imperat.* ἔξελε. *a. 2. med.* ἐξειλόμην ου ετο *eripui, exemi, Actor.* 7. 10. *a. 2. med. ſubj.* ἐξέλωμαι. *a. 2. med. infin.* ἐξελέσθαι *eripere, eruere, liberare.*

Ἐξαίρω tollo. *Fut.* ἐξαρῶ. *2. pl.* ἐξαρεῖτε, 1 *Cor.* 5. *v.* 13. *P.* ἐξῆρκα. *præt. paſſ.* ἐξῆρμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξήρθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* ἐξαρθῶ ῇς ῇ *tollatur,* 1 *Cor.* 5. 2.

Ἐξαιτέομαι οῦμαι expeto. *Fut.* ήσομαι. *a.* 1. *med.* ἐξῃτησάμην ω ατο, *Luc.* 22. 31.

Ἐξαίφνης repentè *adv.* αἴφνης *ſubitò, ex* ἄφνω, *vide ſuprà* αἰφνίδιος, *Actor.* 9. 3.

Ἑξάκις ſepties. ἄκλιτον.

Ἑξακισχίλιοι αι α οἱ αἱ τὰ ſexies mille.

Ἐξακολουθέω ῶ ſequor. *cum Dat. F.* ήσω. 2 *Petr.* 2. *v.* 2. *P.* ἐξηκολούθηκα.

Ἐξακονέω *vel* ἐξακονάω exacuo.

Ἑξακόσιοι αι α ſexcenti æ a, *Apoc.* 13. 18.

Ἑξακοσιοστὸς οῦ ὁ ſexcenteſimus.

Ἐξακριβάζω inveſtigo.

Ἐξακριβόω ῶ exactè facio, & abſolvo, *omni ope & exactâ diligentiâ facio. F.* ώσω. *P.* ἐξηκρίβωκα.

Ἐξάλειπτρον peniculus.

Ἐξαλείφω *propriè*, deungo, unguentum abſtergo, & *per ſyn. ſpeciei* deleo, oblitero. *F.* ψω. *P.* ἐξήλειφα. *a.* 1. *act.* ἐξήλειψα. *a.* 1. *paſſ.* ἐξηλείφθην. *a.* 1. *paſſ. infin.* ἐξαλειφθῆναι *penitus deleri, prorſus aboleri, Act.* 3. 19.

Ἐξάλειψις εως ἡ obliteratio, deletio.

Ἐξαλλάττω alterno, immutor, tranſeo. *Ponitur enim & tranſitivè & abſolutè. ut* τὸ χρῶμα ἐξαλλάττει, *color ipſe mutatur. Fut.* ξω. *P.* ἐξήλλαχα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἐξάλλομαι exſilio, *Act.* 3. 8. *F.* ἐξαλοῦμαι. *a.* 1. *med.* ἐξηλάμην ω ατο.

Ἔξαλλος ου ὁ ἡ clarus, præſtans, exemptus numero.

Ἐξαλλοτριόω ῶ alieno. *h.e. emancipo, vendo. Fut.* ώσω. P. ἐξηλλοτρίωκα.

Ἐξαμαρτάνω pecco, aberro. *vide* ἁμαρτάνω.

Ἑξάμηνος ου ὁ ἡ ſemeſtris. τὸ ἑξάμηνον *ſemeſtre.*

Ἐξαναλίσκω abſumo, exhaurio. *vide ſimplex* ἀναλίσκω.

Ἐξανάστασις εως ἡ reſurrectio, *Phil.* 3. 11.

Ἐξανατέλλω exorior. *F.* ἐξανατελῶ. *P.* ἐξανατέταλκα. *a.* 1. *act.* ἐξανέτειλα, *Matth.* 13. 5.

Ἐξανθέω ῶ effloreſco. *F.* ήσω. *P.* ἐξήνθηκα. ἐξήνθησεν (*aor.* 1. *act.*) ἄνθη καὶ ἐβλάστησεν κάρυα, *Num. cap.* 17. *ubi Latine eſt, Turgentibus foliis eruperant flores, qui foliis dilatatis in amygdalas deformati ſunt.*

Ἐξανθίζω coloro. βάπτω, βλαστάνω. ἐξανθίζουσα θρὶξ *fulvus capillus*, *Levit. cap.* 13. *F.* ίσω. *P.* ἐξήνθικα.

Ἐξανίστημι excito. *Fut.* ἐξαναστήσω. *P.* ἐξανέστηκα. *a.* 1. *act.* ἐξανέστησα. *a.* 2. *act.* ἐξανέστην ης η ſurrexi. *aor.* 1. *ſubj.* ἐξαναστήσω, *Marc.* 12. 19.

Ἐξαντλέω *vel* ἐξαντλάω ῶ exhaurio. *Fut.* ήσω. *P.* ἐξήντληκα.

Ἐξαπατάω ῶ ſeduco, decipio. *præſ. imperat.* ἐξαπάταε α, αέτω άτω. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐξηπάτησα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐξαπατήσω ῃς ῃ, 2 *Theſſ.* 2. 3. *vide* ἀπάτη.

Ἐξάπινα repentè *adv. dicitur etiam*

Ἐξαπίνης & ἐξάπινα, *pro* ἐξαίφνης *ſcilicet mutato* φ *in* π, & *facta metatheſi duarum literarum* ι π. *vide paulò ante* Ἐξαίφνης, *Marc.* 9. 8.

Ἐξαπλόω ῶ explano, expando, explico. *F.* ώσω. *P.* ἐξήπλωκα.

Ἐξαπόλλυμαι emorior. *Fut.* ἀπολέσω. *P.* ἐξαπώ-
λεκα. *vide* ἀπολλύω.

Ἐξαπορέομαι οῦμαι prorſus hæreo, *ad eas reda-*
ctus ſum anguſtias, ut, quò me vertam, ignorem.
ἠσομαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξηπορήθην. *unde a.* 1. *infin.*
ἐξαπορηθῆναι, 2 *Cor.* 1.8. *vide ſuprà* ἀπορέομαι.

Ἐξαπορέω deſtituo, ad indigentiam redigo, *con-*
turbo, planè deſpero.

Ἐξαποστέλλω ablego, emitto. *F.* ἐξαποστελῶ. *a.* 1. *act.*
ἐξαπέστειλα, *Luc.* 1.53. *præt.* ἐξαπέσταλκα.

Ἐξάπτω incendo, inflammo, accendo. *cum Accuſ.*
τὴν γλῶτταν ἐξῆψε τῆς θαλάσσης. *F.* άψω. *P.* ἐξῆφα.

Ἐξαριθμέω & ἐξαριθμέομαι numero, recenſeo.
F. ήσω. *P.* ἐξηρίθμηκα.

Ἐξαρκέω ῶ ſatisfacio, ſufficio. *Fut.* έσω. *P.* ἐξήρ-
κεκα.

Ἐξαρπάζω diripio, eripio, diſcerpo, aufero. *Fut.*
άσω. *P.* ἐξήρπακα.

Ἐξάρσις εως ἡ evulſio.

Ἐξαρτάω elevo, tollo. *item* ſuſpendo. *F.* ήσω. *P.*
ἐξήρτηκα.

Ἐξαρτίζω *planè* perficio, abſolvo, præparo. *Fut.*
ἐξαρτίσω. *P.* ἐξήρτικα. *a.* 1. *act.* ἐξήρτισα. *infinit.*
a. 1. *act.* ἐξαρτίσαι *expleviſſe, Act.* 21.5 *item* per-
fectè inſtruo. *P. paſſ.* ἐξήρτισμαι. *part. P. paſſ.*
ἐξηρτισμένος *perfectè inſtructus,* 2 *Tim.* 3 17.

Ἐξάρχω alicujus rei primus autor ſum. *F.* ξω. *P.*
ἐξῆρχα.

Ἐξάρχων princeps, dux.

Ἐξασθενέω ῶ viribus deficior. *F.* ήσω. *P.* ἐξησθέ-
νηκα.

Ἐξαστράπτω emico, refulgeo, reſplendeo. *F.* ψω.
P. ἐξήστραφα, *Luc.* 9. 29.

Ἐξατιμάζω infamo, parvi facio. *F.* άσω. *P.* ἐξητί-
μηκα.

Ἐξατιμόω deſpicio. *F.* ώσω. *P.* ἐξητίμωκα.

Ἐξ αὐτῆς *ſcil.* στιγμῆς, eodem temporis puncto, eodem momento. *Quidam habent pro voce compoſita, Actor.* 10. 33. *&* 21. 32. ἐξ αὐτῆς. *Vbi alii ſubaudiunt* ὥρας. στιγμὴ *enim per ſe non notat tempus, ſed quum additur nomen* χρόνος, *Luc.* 4. *v.* 5. ἐν στιγμῇ χρόνου, *in temporis puncto, hoc eſt, in momento.*

Ἐξαφίημι omitto, dimitto. *Vide* ἵημι *mitto.*

Ἐξεγείρω excito, ſuſcito. *F.* ἐξεγερῶ. *P.* ἐξήγερκα. *a.* 1. *act.* ἐξήγειρα, *Rom.* 9. 17.

Ἐξέδρα ας ἡ cella ad colloquendum, *aut meridiandum, in qua frequentes ſedes, vel anaclinteria & grabatuli.*

Ἐξεικονίζω fingo. *F.* ίσω. *P.* ἐξεικόνικα.

Ἔξειμι *vel* ἐξίημι exeo, egredior. *ex* ἐξ *&* εἶμι *vel* ἵημι *eo. ab hoc eſt præſ. infinit.* ἐξιέναι *exire. a.* 2. *act.* ἔξιον ες ε. *part. a.* 2. ἐξιὼν όντος ὁ. *a.* 1. *act. Atticus* ἐξήεσαι *egreſſus ſum, Act.* 17. 15. *confer ſuprà cum* ἄπειμι *abeo.*

Ἐξεκκλησιάζω concilium habeo, *ſeu* concionem. *F.* σω. *P.* ἐξεκκλησίακα. ἐξεκκλησιάσθη (*a.* 1. *paſſ.*) πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἱερεμίαν, *congregatus eſt univerſus populus adverſus Hieremiam, cap.* 26. *Ieremiæ.*

Ἐξελαύνω &

Ἐξελάω ῶ effero, expello, mitto in exilium. *F.* άσω. *P.* ἐξήλακα.

Ἐξελέγχω redarguo. *F.* γξω. *P.* ἐξήλεγχα. *a.* 1. *act.* ἐξήλεγξα. *a.* 1. *infin.* ἐξελέγξαι, *Iudæ v.* 15.

Ἐξέλκω abſtraho. *imperf.* ἐξεῖλκον. *F.* ἐξέλξω. *præſ. paſſ.* ἐξέλκομαι. *part. præſ. paſſ.* ἐξελκόμενος *abſtractus, Iac.* 1. 14.

Ἐξεμέω evomo. *F.* έσω. *P.* ἐξήμεκα. *vide* ἐμέω.

Ἐξεναντίας adverſum, ex adverſo, *cum Genit.*

Ἐξέραμα ατος τὸ vomitus, 2 *Petr.* 2. 22. *ab* ἐξεράω *evacuo. Fut.* άσω. *P.* ἐξήρακα. *a.* 1. *act.* ἐξήρασα.

ρᾶσαι. *a.* 1. *act. infin.* ἐξερᾶσαι *deplere, evacuare, vomere, Th.* ἐρῶ ας ἡ *terra.*

Ἐξεργάζομαι, *unum ex iis verbis quæ ſub eadem voce activam & paſſivam habent ſignificationem, ut* ἐργάζομαί σε κακὸν, & ἐργάζομαι ἐγὼ κακὸν ὑπό τινος. *Demoſth.* efficio, excolo, excito, perpetro. *Item cum duobus Accuſat. F.* ἐξεργάσομαι. *P.* ἐξείργασμαι.

Ἐξεργαστικὸς ἡ ὸν, τὸ ἐξεργαστικὸν τῆς πραγματείας *effectio rei, Machab. lib. 2. cap. 2.*

Ἐξερεύγομαι eructo, prorumpo, effundo. *F.* ἐρεύξομαι. *P.* ἐξήρευγμαι.

Ἐξερευνάω ῶ penitus ſcrutor. *F.* ήσω. *P.* ἐξηρεύνηκα. *a.* 1. ἐξηρεύνησα, 1 *Petr.* 1. 10.

Ἐξερεύνησις εως ἡ investigatio, ſcrutinium, *Apul. lib.* 9.

Ἐξερημόω ῶ devaſto, deſolo. *F.* ώσω. *P.* ἐξηρήμωκα.

Ἐξέρπω erepo, prorepo. *F.* ψω. *P.* ἐξῆρφα.

Ἐξέρχομαι exeo, egredior. *imperf.* ἐξηρχόμην ου ετο. *F.* ἐξελεύσομαι *prodibo, Matth.* 13. 49. *a.* 2. *act.* ἐξῆλθον ες ε. *a.* 2. *imper.* ἔξελθε έτω, *Luc.* 5. 8. *diſcede. a.* 2. *ſubj.* ἐξέλθω ῃς ῃ. *a.* 2. *infin.* ἐξελθεῖν. *part. a.* 2. ἐξελθὼν οῦσα όν, *Marc.* 5. 13. *præt. med.* ἐξελήλυθα *dimanavi, exivi. pluſq. perf.* ἐξεληλύθειν εις ει *exiveram.*

Ἔξεστι licet, *Matth.* 12. 2. *tantum in* 3. *perſona uſitatum, ab* ἔξειμι *inuſitato, quod eſt ex* ἐξ & εἰμὶ *ſum. F.* ἐξέσται *pro* ἐξέσεται, *Matth.* 12. 3. οὐκ ἐξὸν (*part. præſ. n. g.*) ἦν φαγεῖν, *non licebat edere.*

Ἐξετάζω exquiro. *F.* άσω. *P.* ἐξήτακα. *a.* 1. *act.* ἐξήτασα. *aor.* 1. *act. imperat.* ἐξέτασον άτω, *Matth.* 2. 8. *a.* 1. *act. infin.* ἐξετάσαι. *Th.* ἐτάζω *examino.*

Ἐξέτασις εως ἡ inquiſitio, penſitatio.

Ἐξετασμὸς οῦ ὁ quæſtio.

Ἐξεταστέον inquirendum.

Ἐξεύρεσις εως ἡ inveſtigatio, inventio, deprehenſio.

Ἐξευρίσκω comperior, invenio, excogito, comminiſcor. *cum Accuſ. F.* ήσω. *P.* ἐξεύρηκα.

Ἐξέχω emineo, excello, exto, orior. *F.* ἕξω. *P.* ἐξέσχηκα.

Ἐξέψω coquo, elixo.

Ἐξηγέομαι οῦμαι expono. *imperf.* ἐξηγεόμην οὔμην, έου οῦ, έετο εῖτο, *Act.* 21. 19. *F.* ἐξηγήσομαι. *a.* 1. *med.* ἐξηγησάμην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* ἐξηγησάμενος.

Ἐξήγησις εως ἡ expoſitio, explanatio.

Ἐξηγητὴς οῦ ὁ explanator, præceptor.

Ἐξηγορεία ας ἡ accuſatio, ἐπαγγελία.

Ἑξήκοντα οἱ αἱ τὰ ſexaginta.

Ἑξηκονταέτης οῦ ὁ ſexagenarius.

Ἐξηλιασμένος ου ὁ à ſole aduſtus, κεκαυμένος.

Ἑξῆς deinceps, conſequenter, *adv.* ὁ ἑξῆς *ordine ſequens.* ἡ ἑξῆς *ſcil.* ἡμέρα *ſequens dies. Quidam derivant ab* ἔχω ἕξω. *q. d. cohærens.*

Ἐξηχέομαι οῦμαι perſono. *F.* ήσομαι. *præt. paſſ.* ἐξήχημαι σαι ται *perſonui,* 1 *Theſſ.* 1. 8. *ab* ἐξ *&* ἠχέω *ſono. Th.* ἦχος ου ὁ *ſonus.*

Ἐξηχέω reſono.

Ἐξίημι exeo, prodo, excedo. & ejicio, emitto. *F.* ήσω. *P.* ἐξεῖκα.

Ἐξιλάσκομαι propitio, placo, pacifico, paciſcor, *cum Accuſ. F.* ἐξιλάσομαι *deprecabor, placabo.* ὁ ὕψιστος ἐν πλήθει τῶν θυσιῶν οὐκ ἐξιλάσκεται τὰς ἁμαρτίας, *altiſſimus in multitudine victimarum non remittit peccata, Eccleſ. cap.* 34. *verſ.* 20. ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἔναντι κυρίου, *Levit. cap.* 14.

Ἐξίλασμα ατος τὸ, &

Ἐξιλασμὸς οῦ ὁ placatio, munus, expiatio.

Ἐξιππεύομαι *equitando exſpatior animi gratiâ,* evagor.

Ἐξι-

Ἐξίπτημι evolo.

Ἕξις εως ἡ habitus. *Th.* ἔχω *habeo, Hebr.* 5. 14.

Ἐξισάζω adæquo & æquiparo. *F.* άσω. *P.* ἐξίσακα.
Ἐξισάζομαι.

Ἐξισόω ῶ adæquo, confero. *Dat.* & *Accuſ. Fut.* ώσω. *P.* ἐξίσωκα.

Ἐξίστημι & ἐξιστάω ῶ, *Act.* 8. 9. obſtupefacio. *F.* ἐκστήσω. *a.* 1. ἐξέστησα, *Luc.* 24. 22. *perculi. a.* 2. ἐξέστην ης η *perculſus fui. præſ. med.* ἐξίσταμαι σαι ται *obſtupeſco*, *Marc.* 2. 12. *imperf. med.* ἐξιστάμην σο το *percellebar.*

Ἐξισχύω valeo, poſſum. *F.* ύσω. *P.* ἐξίσχυκα. *a.* 1. *act.* ἐξίσχυσα. *a.* 1. *ſubj.* ἐξισχύσω ης η, *Eph.* 3. 18.

Ἐξιχνεύω veſtigo, perveſtigo. *F.* εύσω. *P.* ἐξίχνευκα.

Ἐξιχνιάζω idem. *F.* σω. *P.* ἐξιχνίακα.

Ἐξιχνιασμὸς οῦ ὁ inveſtigatio.

Ἑξκαίδεκα, ἄκλιτον, ſexdecim *vel* ſedecim.

Ἐξοδεύω excedo. *item* morior. *F.* εύσω. *P.* ἐξώδευκα.

Ἐξοδία ας ἡ, ἔξοδος ου ἡ egreſſio, expeditio, *Aliàs legitur* ἐξόδεια. ἵνα μνησθῆτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοδείας ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, *Deuter. cap.* 16.

Ἐξόδιον *in Bibliis nihil aliud ſignificat quam* ἐξοδία & ἔξοδος, *nempe ex Ægypto, Paralipom.* 3. ἐποίησε τῇ ἡμέρᾳ ὀγδόῃ ἐξόδιον. *Item Deuter.* 16. *Levit.* 23.

Ἔξοδος ου ἡ exitus. *item* mors, *Luc.* 9. 31. 2 *Petr.* 1. 15. *ex* ἐξ & ὁδὸς οῦ ἡ *via.*

Ἐξοικοδομέω ῶ deſtruo. *F.* ήσω. *P.* ἐξῳκοδόμηκα.

Ἔξοικος ου ὁ ἡ qui ſine domo eſt, extorris.

Ἐξοκέλλω appello in, mitto navem in ſiccum. βρόχοις τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτὸν *blanditiis labiorum pertraxit eum, Prov. Salom.* 7.

Ἐξολισθαίνω effugio, elabor, excido, eludo. *Fut.* ἐξολισθανῶ. *P.* ἐξωλίσθηκα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἐξολλύω & ἐξόλλυμι *perdo. Fut.* ὀλήσω. *P.* ἐξώληκα.

Ἐξολόθρευμα ατος τὸ & ἐξολόθρευσις εως ἡ perditio.

Ἐξολοθρεύω funditus perdo, deleo. *Fut.* εύσω. *P.* ἐξωλόθρευκα. *præſ. paſſ.* ἐξολοθρεύομαι diſperdor, *penitus exſcindor, deleor. præt. paſſ.* ἐξωλόθρευμαι. *a. 1. paſſ.* ἐξωλοθρεύθην. *F. 1. paſſ.* ἐξολοθρευθήσομαι, *Actor.* 3. 23. *ex* ἐξ & ὀλοθρεύω *perdo (pro* ὀλεθρεύω*) à nomine* ὄλεθρος ου ὁ *exitium. Th.* ὀλλύω *vel* ὄλλυμι *perdo.*

Ἐξομβρέω pluo. *F.* ήσω. *P.* ἐξώμβρηκα. ἐξομβρήσει βδέλυγμα *implebitur maledictione, ſic Eccleſiaſt. cap.* 10.

Ἐξομοιόω ῶ aſſimilo, effingo. *F.* ώσω. *P.* ἐξωμοίωκα. *unde* ἐξομοιοῦμαι *ſimilitudinem refero, cum Dativ.*

Ἐξομολογέομαι οῦμαι confiteor. *item* glorifico, *Luc.* 10. 21. *cum Dat. F.* ἐξομολογήσομαι. *a. 1. med.* ἐξωμολογησάμην ω ατο. *a. 1. med. ſubj.* ἐξομολογήσωμαι ῃ ηται *profiteor. Vide* ὁμολογέω ῶ *confiteor.*

Ἐξομολόγησις εως ἡ confeſſio.

Ἐξόπισθεν *adv.* à tergo.

Ἐξοπλίζω penitus armis inſtituo. *F.* ίσω. *P.* ἐξώπλικα.

Ἐξοπλισία ας ἡ armatura, armatus.

Ἐξορκίζω adjuro, *Matth.* 26. 63. *F.* ίσω. *P.* ἐξώρκικα. *a. 1.* ἐξώρκισα. (*ex* ἐξ & ὁρκίζω) *præt. paſſ.* ἐξώρκισμαι. *Th.* ὅρκος ου ὁ *jusjurandum.*

Ἐξορκιστὴς οῦ ὁ exorciſta, *Actor.* 19. 13.

Ἐξορμίζω *pro quo etiam dicitur* ἐξορμῶ. *F.* ίσω. *P.* ἐξώρμικα. *ut* ἐξορμίσαι τὴν ναῦν ἐκ τοῦ λιμένος *navem ſolvere è littore.*

Ἐξορύττω perfodio. *F.* ἐξορύξω. *a. 1. act.* ἐξώρυξα. *part. a. 1. act.* ἐξορύξας αντος ὁ, *Gal.* 4. 15.

Ἐξουδενόω ῶ nihili facio, *pro* nihilo habeo. *F.* ώσω. *P.* ἐξουδένωκα. *præt. paſſ.* ἐξουδένωμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξουδενώθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* ἐξουδενωθῶ, *Marc.* 9. 12. *part. aor.* 1. *paſſ.* ἐξουδενωθεὶς έντος ό. *ex* ἐξ & οὐδενόω ῶ *ab* οὐδεὶς ενὸς ό. *Th.* εἷς *unus.*

Ἐξουδένωμα ατος τὸ &

Ἐξουδένωσις εως ἡ contemptus.

Ἐξουθενέω ῶ nihili facio, *pro* nihilo habeo, aſpernor. (*ex* ἐξ & οὐθεὶς ενὸς ό *nullus, idem quod* οὐδείς. οὐδεὶς *eſt ex* οὐδὲ & εἷς· οὐθεὶς *vero ex* οὔτε *neque &* εἷς *unus. ubi* τ *propter ſequentem aſpiratam mutatur in* θ.) *F.* ήσω. *P.* ἐξουθένηκα. *a.* 1. ἐξουθένησα *ſprevi, Luc.* 23. 11. *Regit Accuſ. a.* 1. *act. ſubj.* ἐξουθενήσω ῃς ῃ. *præt. paſſ.* ἐξουθένημαι. *part. præt. paſſ.* ἐξουθενημένος η ον. *pro nihilo habitus,* 1 *Cor.* 1. 28.

Ἐξουθένημα ατος τὸ abjectio.

Ἐξουσία ας ἡ licentia, 1 *Cor.* 8. 9. & 9. 4. 5. poteſtas, *Matth.* 28. 18. autoritas, *Marc.* 1. 22. juriſdictio, *Luc.* 23. 7. dignitas, *Ioan.* 1. 12. ἐξουσίαι ων αἱ poteſtates, magiſtratus, *Luc.* 12. *v.* 11. *ab* ἔξεστι *licet.*

Ἐξουσιάζω poteſtatem habeo, *jus habeo, poteſtatem exerceo in aliquem, dominor, in poteſtate habeo. cum Gen. F.* άσω. *P.* ἐξουσίακα. *F.* 1. *paſſ.* ἐξουσιασθήσομαι *redigar ſub poteſtatem,* 1 *Cor.* 6. 12.

Ἐξοχὴ ῆς ἡ eminentia. *ab* ἐξέχω *excello, Act.* 25. 23.

Ἐξυπνίζω è ſomno excito. *F.* ίσω. *P.* ἐξύπνικα. *a.* 1. *act.* ἐξύπνισα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐξυπνίσω ῃς ῃ, *Ioan.* 11. 11.

Ἔξυπνος ου ὁ ἡ expergefactus, *qui vel quæ evigilavit. ex* ἐξ & ὕπνος ου ὁ *ſomnus, Actor.* 16. 27.

Ἐξυψόω ſublimo.

Ἔξω foras, *Matth.* 5. 13. foris, *Luc.* 1. 10. *item cum Genit.* 1 *Cor.* 5. 13. τοὺς δὲ ἔξω *ſcil.* ἐκκλησίας. *Sic Apoc.* 14. 20. ἔξω τῆς πόλεως *extra civitatem.*

ὁ ἔξω *ſcil.* ὢν, exterior, 2 *Cor.* 4. 16. extraneu[s]
1 *Cor.* 5. 12.

Ἔξωθεν extrinſecus, *foris, extrà. adv. cum Geni[t.] & abſolute ſine caſu, Matth.* 23. 25, 27.

Ἐξωθέω ῶ expello, extrudo. *F.* ἐξώσω. *P.* ἐξῶκα *a.* 1. ἔξωσα. *a.* 1. *act. infin.* ἐξῶσαι *expellere extrudere, Actor.* 27. 39.

Ἔξωμος ου ὁ abjuratus, expeditus.

Ἔξωσμα ατος τὸ expulſio.

Ἐξώτερος ου ὁ exterior, extimus, *Matth.*25. 30.

Ἑορτάζω feſtum agito, *celebro, ferior,* 1 *Cor.* 5. 8. *F.* άσω. *P.* ἑώρτακα & εἰόρτακα.

Ἑορτάσιμος ου ὁ ἑορταῖος. ἑορτάσιμα, *res ad feſtum inſtructæ.*

Ἑορτὴ ῆς ἡ feſtum, *Matth.* 26. 5.

Ἐπαγγελία ας ἡ promiſſio, *Rom.* 9. 9.

Ἐπαγγέλλω indico, denuncio. *Fut.* ἐπαγγελῶ. *P.* ἐπήγγελκα. *a.* 1. *act.* ἐπήγγειλα. *præſ. med.* ἐπαγγέλλομαι polliceor. *item* præ me fero, *ſeu* profiteor, 1 *Tim.* 6. 21. & 1 *Tim.* 2. 10. ſpondeo. *præt. paſſ.* ἐπήγγελμαι *promiſi, Rom.* 4. 21. *paſſive accipitur, Gal.* 3. 19. *a.* 1. *med.* ἐπηγγειλάμην ω ατο *pollicitus ſum.*

Ἐπάγγελμα ατος τὸ promiſſum, 2 *Petr.* 1. 4.

Ἐπάγω induco, 2 *Petr.* 2. 1. *F.* ἐπάξω. *a.* 1. *act.* ἐπῆξα. *part. a.* 1. *act.* ἐπάξας αντος ὁ *a.* 2. *act.* ἐπήγαγον. *Vide* Ἄγω.

Ἐπαγωγὴ ῆς ἡ ingreſſus, inductio.

Ἐπαγωνίζομαι decerto, *Iud. v.* 3. *F.* ίσομαι. *P.* ἐπηγώνισμαι. *Th.* ἀγὼν ῶνος ὁ *certamen.*

Ἐπάδω accino, incanto, *cantu perſequor. Huic contrarium eſt* ἐξάδειν, *quod eſt carmine obligatum alio carmine ligare & ſolvere. F.* ᾄσω. *P.* ἐξῆκα. *vide* ᾄδω.

Ἐπαθροίζω congrego. (*ex* ἐπὶ & ἀθροίζω *cogo. Them.* ἀθρόος ου ὁ *conſertus, univerſus.*) *F.* οίσω.

P. ἐπη-

P. ἐπήθροικα. præſ. paſſ. ἐπαθροίζομαι congregor, Luc. 11. 29.

Ἐπαινετὸς οῦ ὁ laudatus.

Ἐπαινέω ῶ laudo. F. έσω. P. ἐπήνεκα. a. 1. act. ἐπήνεσα, Luc. 16. 8. a. 1. imperat. ἐπαίνεσον άτω. 2. pl. ἐπαινέσατε laudate.

Ἔπαινος ου ὁ laus, ex ἐπὶ & αἶνος ου ὁ laus, Rom. 2. 29.

Ἐπαίρω attollo, elevo, erigo. F. ἐπαρῶ. P. ἐπῆρκα. a. 1. act. ἐπῆρα ubi ἰῶτα ſubſcribitur. a. 1. imperat. ἔπαρον άτω. a. 1. infin. ἐπᾶραι. part. a. 1. ἐπάρας αντος ὁ, ἐπάρασα ης ἡ. præſ. paſſ. ἐπαίρομαι efferor, ſuperbio. a. 1. paſſ. ἐπήρθην ſublatus fui, ſeu ſurſum evectus fui, Actor. 1. 9.

Ἐπαισχύνομαι pudet me, erubeſco. cum Accuſ. a. 1. paſſ. ἐπησχύνθην ης η. a. 1. paſſ. ſubj. ἐπαισχυνθῶ ῇς ῇ. fut. 1. paſſ. ἐπαισχυνθήσομαι ῃ εται, Marc. 8. 38.

Ἐπαιτέω ῶ mendico, ſtipem peto. F. ήσω. P. ἐπῄτηκα, Luc. 16. 3.

Ἐπαίτησις εως ἡ mendicitas.

Ἐπακολουθέω ῶ ſubſequor. F. ήσω. P. ἐπηκολούθηκα. a. 1. act. ἐπηκολούθησα, 1 Tim. 5. 10. a. 1. act. ſubj. ἐπακολουθήσω ῃς ῃ.

Ἐπάκουστος ου ὁ ἡ qui auditur, auſcultabilis.

Ἐπακούω exaudio. F. ούσω. P. ἐπήκουκα. a. 1. act. ἐπήκουσα, 2 Cor. 6. 2. præt. paſſ. ἐπήκουσμαι. præt. med. ἐπήκοα & Attice ἐπακήκοα.

Ἐπακροάομαι ῶμαι exaudio. imperf. ἐπηκροαόμην, ώμην, άου ῶ, άετο ᾶτο. 3. pl. ἐπηκροάοντο ῶντο, Act. 16. 25.

Ἐπακρόασις εως auſcultatio, auditio.

Ἔπαλξις εως ἡ propugnaculum, pinna.

Ἐπαμαυρόω obſcuro, tenebris obduco.

Ἐπὰν poſtquam, conjunct. ex ἐπὶ & ἂν, Matth. 2. 8. vide ἐὰν.

Ἐπάναγκες neceſſè, neceſſariò. *adv.* τὰ ἐπάναγκες *ſcil.* ὄντα *neceſſaria, Actor.* 15. 28.

Ἐπανάγω redeo. *F.* ἐπανάξω. *a.* 2. ἐπανήγαγον. *a.* 2. *act. imperat.* ἐπανάγαγε *provehe, Luc.* 5. 4.

Ἐπαναιρέομαι *occido, tollo,* 2 *Machab.* 14. 2, 13.

Ἐπαναμιμνήσκω commonefacio, *Rom.* 15. *v.* 15. *cum Accuſ. F.* ήσω. *P.* ἐπαναμέμνηκα.

Ἐπαναπαύομαι acquieſco, *cum Dat. item* requieſco. *F.* αύσομαι, *Luc.* 10. 6. *præt. paſſ.* ἐπαναπέπαυμαι *requievi. a.* 1. *med.* ἐπανεπαυσάμην ω αο.

Ἐπαναστρέφω ſubverto, revertor, *refero pedem, contrà inſurgo. vide* στρέφω.

Ἐπανατρυγάω poſt vindemiam quæ ſuperſunt colligo, *Levit. cap.* 19. οὐκ ἐπανατρυγήσεις τὸν ἀμπελῶνά σου, οὐδὲ τὰς ῥᾶγας τοῦ ἀμπελῶνός σου, *in Latino eſt: In vinea tua racemos & grana decidentia non congregabis.*

Ἐπανέρχομαι redeo, *Luc.* 10. 35. *F.* ἐπανελεύσομαι. *a.* 2. ἐπανῆλθον.

Ἐπανήκω redeo.

Ἐπανθέω ῶ ſuperfloreo, emineo. *F.* ήσω. *P.* ἐπήνθηκα.

Ἐπανίστημι. *Fut.* ἐπαναστήσω. *P.* ἐπανέστηκα. *præſ. med.* ἐπανίσταμαι inſurgo. *Fut.* ἐπαναστήσομαι, *Matth.* 10. 21.

Ἐπάνοδος ου ὁ reditus, aſcenſus.

Ἐπανορθῶ & ἐπανορθοῦμαι corrigo, ſublevo. *cum duobus Accuſat. Fut.* ώσω. *P.* ἐπανώρθωκα.

Ἐπανόρθωσις εως ἡ correctio, 2 *Tim.* 3. 16.

Ἐπαντάω ῶ occurro. *Fut.* ήσω. *P.* ἐπήντηκα. *a.* 1. ἐπήντησα, *pro quo etiam eſt* ὑπήντησα, *Luc.* 8. 27.

Ἐπάνω ſupra. *adv. cum Genit. ex* ἐπὶ & ἄνω.

Ἐπάνωθεν *idem.* deſupra.

Ἐπαοιδὴ ῆς ἡ incantatio, *Poëtis. Atticis dicitur* ἐπῳδή.

Ἐπαοιδία ας ἡ idem, *Exod. cap.* 8.

Ἐπαοιδὸς οῦ ὁ, φαρμακὸς, γόης.

Ἐπαποστέλλω inſuper mitto. *F.* ἐπαποστελῶ. *P.* ἐπαπέσταλκα.

Ἐπαρήγω adjungo. ἐπιβοηθῶ. *Activ. Dativ. F.* ήξω. *P.* ἐπαρῆχα.

Ἐπαρκέω ῶ ſubvenio. *cum Dat. F.* έσω. *a.* 1. *act.* ἐπήρκεσα, 1 *Tim.* 5. 10. *P.* ἐπήρκεκα.

Ἔπαρμα ατος τὸ latitudo, elatio, extuberatio.

Ἔπαρσις εως ἡ elatio, gaudium. *item* tumor.

Ἐπαρυστὴρ ῆρος ὁ ἡ & ἐπαρυστρὶς ίδος ἡ hauſtrum. ποιήσεις τοὺς λύχνους τῆς λυχνίας ἑπτὰ καὶ τὸν ἐπαρυστῆρα αὐτῆς, &c. *Exod. cap.* 25. & 27. *Latine eſt: Facies ſeptem lucernas candelabri, emunctoriumque, &c.*

Ἐπαρχία ας ἡ provincia, *Act.* 23. 34. *ab* ἔπαρχος ου ὁ *præſes, præfectus.*

Ἔπαυλις εως ἡ commoratio, *Actor.* 1. 20. *vide* αὐλή.

Ἐπαύριον cras, *adv.* ἡ ἐπαύριον *ſcil.* ἡμέρα *poſterus dies, Ioan.* 12. 12.

Ἐπαυτοφώρῳ in flagranti delicto, *in ipſo facto, Ioan.* 8. 4. *ex* ἐπὶ in, & αὐτόφωρον ου τὸ.

Ἐπαφίημι dimitto, immitto. *uti ſolent qui canes in quempiam incitant. F.* ήσω. *P.* ἐπαφεῖκα.

Ἐπαφρίζω deſpumo. *F.* ίσω. *P.* ἐπήφρικα. *Them.* ἀφρὸς οῦ ὁ *ſpuma, Iudæ v.* 13.

Ἐπαχθὴς έος ὁ gravis, moleſtus, oneroſus.

Ἐπεγείρω excito. *F.* ἐπεγερῶ. *a.* 1. ἐπήγειρα, *Actor.* 13. 50. *P.* ἐπήγερκα.

Ἐπεὶ (*ex* ἐπὶ & εἰ) quoniam, *conjunct. cum indicat.*

Ἐπείγω urgeo, impello, incito.

Ἐπειδὴ poſtquam, quoniam, *conjunct. cum indicat. Matth.* 21. 46.

Ἐπειδήπερ quandoquidem. *cum indic. Luc.* 1. 1.

Ἐπείδω reſpicio, intueor. *F.* ἐπείσομαι. & ἐπείσω. *a.* 2. ἐπεῖδον ες ε, *Luc.* 1. 25. *a.* 2. *imperat.* ἔπιδε *reſpice.*

Ἔπειμι ſuccedo. *ex* ἐπὶ *ſub &* εἶμι *eo a.* 2. ἔπιον ες ε *part. a.* 2. *act.* ἐπιὼν οῦσα ὂν *ſuccedens*, ſequens, ἡ ἐπιοῦσα *ſcil.* ἡμέρα, *ſequens dies*, *Act.* 7. 26. ἐπιούσιος ου ὁ ἡ *jugis.*

Ἐπείπερ quoniam. *conjunct. cum indicat. Rom.* 3. *v.* 39.

Ἐπεισαγωγὴ ῆς ἡ ſuperintroductio, *Hebr.* 7. 19.

Ἐπεισέρχομαι *prorumpo, importo, introducor, invado. vide* ἔρχομαι.

Ἔπειτα (*ex* ἐπὶ & εἶτα *deinde*) deinde. *adv. ordinis.*

Ἐπέκεινα trans, *Actor.* 7. 43. *adv. cum Genit. pro* ἐπὶ ἐκεῖνα, *ad illa uſque ſcil.* διαστήματα *ſpatia.*)(ἐπίταδε *citra, cis. ex* ἐπὶ τάδε.

Ἐπεκτείνομαι contendo, enitor, *Phil.* 3. 14. *F.* ἐπεκτενοῦμαι. *a.* 1. *med.* ἐπεξετεινάμην ω ατο. *cum Dat.*

Ἐπεκχέω ſupereffundo.

Ἐπελπίζω in ſpem erigo, *bona ſpe eſſe jubeo.* μὴ ἐπελπιζέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας ὑπὲρ τὸν κύριον, *ne fiduciam vobis tribuat Ezechias ſuper Dominum, lib.* 4 *Regum, cap.* 18. *F.* ίσω. *P.* ἐπήλπικα.

Ἐπενδύτης ου ὁ amiculum, induſium, *Ioan.* 21. 7.

Ἐπενδύω ſuperinduo. *F.* ύσω. *P.* ἐπενδέδυκα. *præſ. med.* ἐπενδύομαι ſuperinduo *vel* ſuperinduor. *a.* 1. *med.* ἐπενεδυσάμην ω ατο. *a.* 1. *med. infin.* ἐπενδύσασθαι, 2 *Cor.* 5. 4.

Ἐπεξέρχομαι perſequor, incurſo, colluſtro. *Fut.* ἐπεξελεύσομαι. *a.* 2. ἐπεξῆλθον.

Ἐπερείδω firmo, ſtabilio, ſuſtineo. *F.* είσω. *P.* ἐπήρεικα. *vide* ἐρείδω.

Ἐπέρχομαι ſupervenio. *F.* ἐπελεύσομαι, *Luc.* 1. 35. *a.* 2. ἐπῆλθον, *ſequente præpoſ.* ἐπὶ *cum Accuſ.*

Ἐπερωτάω ῶ interrogo. *imperf.* ἐπηρώτων ων, αες

ας, αε α. F. ήσω. P. ἐπηρώτηκα. aor. 1. ἐπηρώτησα, Matth. 16. 1. a. 1. imperat. ἐπερώτησον cum Accuſ. interroga. ex ἐπὶ & Th. ἐρωτάω.

Ἐπερώτημα ατος τὸ, &

Ἐπερώτησις εως ἡ interrogatio, 1 *Petr.* 3. 21.

Ἐπέτειος ου ὁ annum perdurans, ἐπέτειον ου τὸ *anniverſarium.* ἐπέτειος ἄνθρωπος *homo inconſtans, & mutabilis.*

Ἐπευθυμέω ῶ animo ſum æquo. *F.* ήσω. *P.* ἐπευθύμηκα.

Ἐπευκτὸς οῦ ὁ optabilis, *voto dignus.* ἐπευκτὴ ἡμέρα. *Hieremiæ cap.* 20. ἐπιθυμητὴ, εὐχῆς ἀξία.

Ἐπευλαβέομαι metuo, non audeo.

Ἐπευφημέω ῶ *vel* ἐπευφημίζω omine bono proſequor, laudo. *F.* ήσω. *P.* ἐπευφήμηκα.

Ἐπεύχομαι voveo, *votis proſequor quæ dicta ſunt.* *F.* εὔξομαι. *P.* ἐπεῦγμαι.

Ἐπέχω *propriè*, inhibeo, *item* recipio, diſto. *item* attendo. *imperf.* ἐπεῖχον ες ε. *cum Dat.* *F.* ἐφέξω *vel* ἐπισχήσω. *P.* ἐπέσχηκα. *a.* 2. ἐπέσχον ες ε, *Actor.* 19. 22. *ſubſtiti. propriè, inhibui me ne irem,* ἐπισχὼν *part. a.* 2. *cum exſpectaſſet, cum ſe inhibuiſſet à mittendo, Gen.* 8. *v.* 12.

Ἐπήκοος ου ὁ ἡ exaudiens, propitius, *audibilis quaſi.*

Ἐπήλυτος ου ὁ ἡ &

Ἔπηλυς υδος ὁ ἡ advena.

Ἐπηρεάζω infeſto, *offendo, vexo, damno afficio, hoſtiliter invado, Matth.* 5. 44. *cum Accuſ.* *F.* άσω. *P.* ἠπηρέακα. *ex* ἐπὶ & Ἄρης εος, & *Poëtice* Ἄρηος ὁ *Mars, bellum.*

Ἐπὶ *præpoſitio cum Gen. ſignificat* in, ad, ſupra, ſuper. *item*, coram, 1 *Tim.* 6. 13. *cum Dat.* in, propter, coram. *ſuper, ut Col.* 3. 14. ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, *ſuper hæc autem omnia. cum Acc.* ſuper, adverſus, per, *Luc.* 18. 4. ἐπὶ χρόνον *pro* ἐπὶ πολὺν χρόνον, *per multum tempus, diu, &c.*

Ἐπιβαίνω conſcendo. *F.* ἐπιβήσομαι. *P.* ἐπιβέβηκα. inſedi. *a.* 2. ἐπέβην. *part. a.* 2. ἐπιβὰς ἄντος ὁ ingreſſus, *Actor.* 27. 2.

Ἐπιβάλλω injicio, immitto. *imperf.* ἐπέβαλλον *erumpebam, Marc.* 4. 37. *F.* ἐπιβαλῶ. *a.* 2. ἐπέβαλον *injeci. part. a.* 2. ἐπιβαλὼν όντος ὁ, *Marc.* 14. 72. *quum ſe proripuiſſet. P. act.* ἐπιβέβληκα. *P. paſſ.* ἐπιβέβλημαι.

Ἐπιβαρέω ῶ aggravo. *F.* ήσω. *P.* ἐπιβεβάρηκα. *a.* 1. ἐπεβάρησα. *a.* 1. *act. infin.* ἐπιβαρῆσαι, 1 *Theſſ.* 2. 9.

Ἐπίβασις εως ἡ baſis, fundamentum.

Ἐπιβάτης ου ὁ victor. ἔμπορος, ὀχούμενος. *item* incenſor.

Ἐπιβιβάζω impono, facio aſcendere. *F.* άσω. *a.* 1. ἐπεβίβασα, *Luc.* 19. 35.

Ἐπιβλέπω reſpicio. *F.* ἐπιβλέψω. *a.* 1. ἐπέβλεψα, *Luc.* 1. 48. *P.* ἐπιβέβλεφα.

Ἐπίβλημα ατος τὸ. *q. d.* additamentum, panniculus. *ab* ἐπιβάλλω *adjicio, Matth.* 9. 16.

Ἐπιβοάω ῶ vociferor. *Fut.* ήσω. *P.* ἐπιβεβόηκα, *Actor.* 25. 24.

Ἐπιβοηθέω ῶ inſuper auxilior, auxilio ſupervenio, *F.* ήσω. *P.* ἐπιβεβοήθηκα.

Ἐπιβόλαιον ου τὸ velamen, additamentum, ἐπίβλημα, *Ezechiel. cap.* 13.

Ἐπιβουλεύω cogito, conſilium ineo. *conſtruitur cum Accuſ. & Dat.*

Ἐπιβουλὴ ῆς ἡ *propriè*, conſilium adverſus aliquem. *ex* ἐπὶ *adverſus*, & βουλὴ ῆς ἡ *conſilium*, inſidiæ, *Actor.* 9. 24.

Ἐπιβρίθω prægravo, *degravo, premo. F.* ίσω. *P.* ἐπιβέβρικα.

Ἐπιγαμβρεύω affinitatis jure duco. (γαμβρὸς οῦ ὁ *gener.*) *F.* εύσω, *Matth.* 22. 24. *P.* ἐπιγεγαμβρευκα. *a.* 1. *act.* ἐπεγάμβρευσα. *a.* 1. *med.* ἐπεγαμβρευσάμην.

Ἐπι-

Ἐπιγαμία ας ἡ connubium, jus connubiale.

Ἐπίγειος ου ὁ ἡ terreſtris. τὰ ἐπίγεια *terrena, Phil. 3. 19. ex* ἐπὶ *&* γέα ας ἡ *terra, pro qua voce, uſitata eſt contracta* γῆ.

Ἐπιγελάω inſulto, irrideo. *Item* ſum feſtivus & liberalis, arrideo. *Futur.* άσω. *Præt.* ἐπιγεγέλακα.

Ἐπιγεμίζω ſuper impleo, *onero ſuper.*

Ἐπιγίνομαι ſupervenio. *F.* ἐπιγενήσομαι. *a.2.* ἐπεγενόμην. *aor.2.part.* ἐπιγενόμενος, *Actor.* 28. 13.

Ἐπιγινώσκω agnoſco. *F.* ἐπιγνώσομαι. *a.* 1. ἐπέγνωσα. *a.* 2. ἐπέγνων ως ω. *a.* 2. *imperat.* ἐπίγνωθι. *a.* 2. *ſubj.* ἐπιγνῶ ῷς ῷ. *a.* 2. *infin.* ἐπιγνῶναι. *part. a.* 2. ἐπιγνοὺς όντος ὁ, *Rom.* 1. 32. *præt. act.* ἐπέγνωκα. *præt. paſſ.* ἐπέγνωσμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπεγνώσθην.

Ἐπιγνωμοσύνη prudentia, cognitio.

Ἐπιγνώμων ονος ὁ arbiter, judex, explorator, *prudens.*

Ἐπίγνωσις εως ἡ cognitio, agnitio, ſcientia, 1 *Timoth.* 2. 4.

Ἐπίγνωστος agnoſcibilis.

Ἐπιγονὴ ῆς ἡ fœtus, fœtura.

Ἐπιγραφὴ ῆς ἡ inſcriptio, *Matth.* 22. 20.

Ἐπιγράφω inſcribo. *F.* ψω. *P.* ἐπιγέγραφα. *præt. paſſ.* ἐπιγέγραμμαι. *pluſq. perf.* ἐπεγεγράμμην ψο πτο, *Actor.* 17. 23.

Ἐπιδάκνω mordeo ſuper. ἐπιδάκνω τοῖς χείλεσι, *Prov.* 16. 30.

Ἐπιδεὴς έος ὁ ἡ deficiens, indigus, inops.

Ἐπιδείκνυμι oſtendo. *part. præſ.* ἐπιδεικνὺς ύντος ὁ. *F.* είξω. *P.* ἐπιδέδειχα. *aor.* 1. ἐπέδειξα. *aor.* 1. *imperat.* ἐπίδειξον άτω. 2. *pl.* ἐπιδείξατε *oſtendite, Luc.* 20. 24. *a.* 1. *infin.* ἐπιδεῖξαι. *præſ. med.* ἐπιδείκνυμαι *oſtendo. part. præſ. med.* ἐπιδεικνύμενος η ον *oſtendens.*

Ἐπιδέκατος ου ὁ decimus. τὸ ἐπιδέκατον *decima pars bonorum, decimæ, Eſaiæ cap. 6.*

Ἐπιδέξιος ου ὁ dexter, expeditus, facetus, εὐτράπελος. ἔργον ἐπιδέξιον γίνεται. *opus diligenter extruitur, lib. 2 Eſdræ.*

Ἐπιδέομαι inſuper indigeo. *cum Genit. vide* δέομαι. *item ſuperligo.*

Ἐπιδέχομαι excipio, 3 *Ioan.* 9. *imperf.* ἐπεδεχόμην ου ετο. *F.* ξομαι. *P.* ἐπιδέδεγμαι.

Ἐπιδέω ligo. *F.* έσω & ήσω. *P.* ἐπιδέδεκα. *vide* δέω.

Ἐπίδηλος ου ὁ manifeſtus, illuſtris, *item* ſimilis, *cum Dativo.*

Ἐπιδημέω ῶ advena ſum, *Actor.* 2. 10. *F.* ήσω. *P.* ἐπιδεδήμηκα.

Ἐπιδιαιρέω ῶ diſtribuo, partior. *F.* ήσω. *P.* ἐπιδιῄρηκα. ἐπιδιελόμενοι (*a. 2. part. med.*) *inter ſe partiti.*

Ἐπιδιατάσσομαι, *Gal.* 3. 15. *proprie* inſuper mando, inſuper conſtituo, *vel* diſpono. *unde Novellæ Cæſarum conſtitutiones dicuntur* αἱ νεαραὶ διατάξεις. *item* inſuper addo. *F.* ξομαι. *a.* 1. *med.* ἐπιδιεταξάμην ω ατο.

Ἐπιδίδωμι inſuper do, do, *Luc.* 24. 30. ἐπεδίδου *pro* ἐπεδίδω (3. *ſing. imperf. act.*) *F.* ἐπιδώσω. *P.* ἐπιδέδωκα. *a.* 2 ἐπέδων. *a.* 1. ἐπέδωκα, *Act.* 15. *v.* 30. *a.* 1. *paſſ.* ἐπεδόθην ης η.

Ἐπιδιορθόω ῶ corrigo. *Fut.* ώσω. *P.* ἐπιδιώρθωκα. *a.* 1. *act.* ἐπιδιώρθωσα. *a.* 1. *ſubj.* ἐπιδιορθώσω ῃς ῃ. ἐπιδιορθόομαι οῦμαι *verbum med. a.* 1. *med. ſubj.* ἐπιδιορθώσωμαι ῃ ηται, *Tit.* 1. 5.

Ἐπιδιπλόω ῶ duplico, ingemino. *F.* ώσω. *P.* ἐπιδεδίπλωκα.

Ἐπιδιώκω perſequor, *à tergo inſector. F.* ώξω. *a.* 1. ἐπεδίωξα. *vide* διώκω *perſequor.*

Ἐπιδόξως glorioſè.

Ἐπιδύω occido, demergor. *F.* ύσω. *a.* 2. ἐπέδυν υς υ, *Epheſ.* 4. 26.

Ἐπιείκεια ας ἡ æquitas, *Actor.* 24. 4.

Ἐπιεικὴς έος ὁ ἡ *qui de jure ſuo remittit*, æquus. (*ab εἴκω cedo.*) ἐπιεικὲς έος τὸ moderatio, *Phil.* 4. *v.* 5.

Ἐπιεικεύω miteſco, mitis ſum. *F.* εύσω. *P.* ἐπιεικεύκα.

Ἐπιεικῶς, *adv.* mediocriter.

Ἐπιζάω ῶ ſum ſuperſtes. *F.* ήσω. *P* ἐπέζηκα.

Ἐπιζεύγνυμι deſuper innecto, indo, attribuo. *F.* ζεύξω. *a.* 2. ἐπέζυγον.

Ἐπιζήμιος ου ὁ damnoſus, βλαβερός.

Ἐπιζητέω ῶ requiro. *F.* ήσω. *P.* ἐπεζήτηκα. *a.* 1. ἐπεζήτησα, *Actor.* 13. 7.

Ἐπιθανάτιος ου ὁ ἡ morti deſtinatus a, 1 *Cor.* 4. 9.

Ἐπίθεμα ατος τὸ additamentum. ἐπιτιθέμενον.

Ἐπίθεσις εως ἡ impoſitio. *ab* ἐπιτίθημι *impono*, 1 *Tim.* 4. 14.

Ἐπιθέω *vide* ἐπιτίθημι.

Ἐπιθυμέω concupiſco, deſidero. *imperf.* ἐπεθύμεον ουν, εες εις, εε ει. *F.* ήσω. *P.* ἐπιτεθύμηκα. *a.* 1. *act.* ἐπεθύμησα. *aor.* 1. *act. infin.* ἐπιθυμῆσαι, *Matth.* 5. 28. θυμὸς οῦ ὁ *animus.*

Ἐπιθύμημα ατος τὸ *idem quod* ἐπιθύμησις.

Ἐπιθυμητὸς οῦ ὁ deſiderabilis, cupitus.

Ἐπιθύμησις εως ἡ deſiderium, cupiditas.

Ἐπιθυμία ας ἡ concupiſcentia, *Rom.* 7. 7.

Ἐπιθύω immolo, ſacrifico. *Fut.* ύσω. *Præt.* ἐπιτέθυκα.

Ἐπικάθημαι & ἐπικαθίζω colloco. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐπεκάθισα, *Matth.* 21. 7. *P.* ἐπικεκάθικα.

Ἐπικαθίζω inſideo, colloco in.

Ἐπικαίριος & ἐπίκαιρος, intempeſtivus, opportunus.

Ἐπικαλέομαι οῦμαι invoco. *item* cognominor, *Act.* 10. 5. *F.* έσομαι. *P. paſſ.* ἐπικέκλημαι *appellavi. item invocatus fui. pluſq. perf.* ἐπεκε-

κλή-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

κλήμην σο το. *a.* 1. *med.* ἐπεκαλεσάμην ω ατο. *a.* 1. *med. ſubj.* ἐπικαλέσωμαι η ηται. *a.* 1. *paſſ.* ἐπεκλήθην *cognominatus fui. part. a.* 1. *paſſ.* ἐπικληθεὶς εἶσα ἕν.

Ἐπικάλυμμα ατος τὸ velamen, 1 *Petr.* 2. *v.* 16. *ab*

Ἐπικαλύπτω obtego. *vide* καλύπτω *tego.*

Ἐπικαταράομαι maledico.

Ἐπικατάρατος ου ὁ ἡ exſecrabilis. *vide ſuprà* ἀρὰ ᾶς ἡ, *Gal.* 3. 10.

Ἐπίκειμαι incumbo. *item* inſto, urgeo. *præſ. infinit.* ἐπικεῖσθαι. *imperf.* ἐπεκείμην σο το. *F.* ἐπικείσομαι. *part. præſ.* ἐπικείμενος η ον *impoſitus a um, incumbens, imminens, Act.* 27. 20.

Ἐπικερδὴς έος ὁ ἡ lucroſus, quæſtuoſus.

Ἐπικινέω commoveo.

Ἐπίκλησις εως ἡ appellatio, cognomen.

Ἐπίκλητος ου ὁ ἡ cognominatus, incuſatus. *Item* ſupernumerarius conviva.

Ἐπικλίνω acclino, inclino. *F.* κλινῶ. *P.* ἐπικέκλικα. *vide* κλίνω.

Ἐπικλύζω & ἐπικλύζομαι ſtagno, fluctuo, innato. *F.* ύσω. *P.* ἐπικέκλυκα.

Ἐπικοιμάομαι ῶμαι obdormiſco, incubo. *F.* ήσομαι. ἔθνη ἐπικοιμώμενα τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, *Eſdræ lib.* 1.

Ἐπικοινωνέω ῶ communico, ſum communis. *Fut.* ήσω. *P.* ἐπικεκοινώνηκα. *vide* κοινωνέω.

Ἐπικοσμέω ῶ exorno, excolo. *F.* ήσω. *P.* ἐπικεκόσμηκα.

Ἐπικουρία ας ἡ auxilium, *Actor.* 26. 22. *ab* ἐπίκουρος ου ὁ ἡ *auxiliator,* βοηθός. *ex* ἐπὶ *ad &* κοῦρος *pro* κόρος ου ὁ *juvenis. Videtur propriè vox militaris,* ὅτε οἱ κοῦροι ἐπὶ συμμαχίαν στέλλονται, *quum juvenes ad commilitium mittuntur. Sic* juvenis *Latinè à juvando dictus, qui ob ætatis & ani-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

& animi robur ad arma ferenda aptiſſimus: ſenex *verò quaſi* ſeminex.

Ἐπικρατιόω ῶ inſuper confirmo. *F.* ώσω. *aor.* 1. *paſſ.* ἐπεκρατιώθην, *prævalui, invalui.*

Ἐπικράτεια ας ἡ continentia.

Ἐπικρατέω ῶ prævaleo, ſupero, obtineo, *potior, præpolleo.*

Ἐπικρέμαμαι impendo, immineo.

Ἐπικρίνω judico. *Fut.* ἐπικρινῶ. *Præt.* ἐπικέκρικα. *aor.* 1. *activ.* ἐπέκρινα ας ε, *Luc.* 23. *verſ.* 24.

Ἐπικροτέω applaudo, *plauſum cieo. F.* ήσω. *P.* ἐπικεκρότηκα. *a.* 1. ἐπεκρότησα.

Ἐπικρότησις applauſus, *comploſio.*

Ἐπικρούω implaudo.

Ἐπίκτητος ου ὁ ἡ acquiſitus & partus. *ab* ἐπικτάομαι, *inſuper acquiro, adipiſcor.*

Ἐπικυλίω volvo ſuper.

Ἐπικυλισμὸς ſupervolutio.

Ἐπιλαλέω ſuperloquor.

Ἐπιλαμβάνομαι prehendo. *cum Genit. Fut. med.* ἐπιλήψομαι. *a.* 2. *med.* ἐπελαβόμην ου ετο. *a.* 2. *med. imper.* ἐπιλαβοῦ, 1 *Tim.* 6. 12. *apprehende. a.* 2. *ſubj.* ἐπιλάβωμαι ῃ ηται. *a.* 2. *med. infinit.* ἐπιλαβέσθαι *carpere. cum Genit. (quia fit cum deſiderio.) a.* 2. *part.* ἐπιλαβόμενος.

Ἐπιλαμβάνω augeo, ſupervenio. *item* excipio. *item* opprimo. *cum Genitiv. & Accuſ. conſtruitur.*

Ἐπιλάμπω illuceo. *F.* ἐπιλάμψω. *a.* 1. *act.* ἐπέλαμψα.

Ἐπιλανθάνομαι obliviſcor. *F.* ἐπιλήσομαι. *P. paſſ.* ἐπιλέλησμαι *oblivioni ſum traditus. a.* 2. *med.* ἐπελαθόμην ου ετο *oblitus fui. a.* 2. *med. infinit.* ἐπιλαθέσθαι. *regit Genitiv. ſemel Accuſ. Philipp.* 3. *verſ.* 14.

Ἐπι-

Ἐπιλείπω deficio. *F.* ἐπιλείψω, *Hebr.* 11. 32. P. ἐπιλέλειφα. *a.* 2. ἐπέλιπον.

Ἐπίλεκτος ου ὁ lectus, electus. *dictus ab* ἐπιλέγομαι *nominor, vide paulò antè.*

Ἐπιληπτεύομαι, *Ierem.* 49. 3. *in luctu quaſi comitiali morbo apprehendor.*

Ἐπίληπτος & ἐπιληπτικὸς οῦ ὁ *comitialis.*

Ἐπιλησμονὴ ῆς ἡ oblivio, *Iac.* 1. 25. *ab* ἐπιλήθω.

Ἐπιλογίζομαι computo, reputo, excogito. *F.* ίσομαι. *P.* ἐπιλελόγισμαι.

Ἐπίλοιπος ου ὁ relictus. ἐπίλοιπος χρόνος, *tempus reliquum.*

Ἐπίλυσις εως ἡ explicatio, 2 *Petr.* 1. 20. *ab*

Ἐπιλύω explico. *F.* ύσω. *P.* ἐπιλέλυκα. *a.* 2. ἐπέλυον. *præt. paſſ.* ἐπιλέλυμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπελύθην. *F.* 1. *paſſ.* ἐπιλυθήσομαι, *Act.* 19. 39.

Ἐπιμαρτυρέω ῶ teſtificor. *F.* ήσω. *P.* ἐπιμεμαρτύρηκα, 1 *Petr.* 5. 12.

Ἐπιμαρτύρομαι *teſtes adfero, obteſtor, adduco teſtimonium. F.* ἐπιμαρτυρήσομαι. *P.* ἐπιμεμαρτύρημαι.

Ἐπιμέλεια ας ἡ cura, *diligentia, ſtudium. ab adj.* ἐπιμελὴς, *Actor.* 27. 3.

Ἐπιμελέομαι οῦμαι curam gero, curo. *cum Gen. F.* ἐπιμελήσομαι *curabo. a.* 1. *paſſ.* ἐπεμελήθην ης η *curavi, Luc.* 10. *v.* 34. *a.* 1. *paſſ. imperat.* ἐπιμελήθητι.

Ἐπιμελὴς έος ὁ ἡ diligens. *Th.* μέλει *curæ eſt.*

Ἐπιμελῶς, *adv.* ſollicitè, accuratè, *Luc.* 15. 8.

Ἐπιμένω permaneo. *præſ. imperat.* ἐπίμενε αὐτοῖς *permane in iſtis,* 1 *Tim.* 4. 16. *imperf.* ἐπέμενον. *F.* ἐπιμενῶ. *a.* 1. *act.* ἐπέμεινα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐπιμείνω ης ῃ. *a.* 1. *act. infin.* ἐπιμεῖναι. *præt. act.* ἐπιμεμένηκα

Ἐπιμήκης εος ὁ ἡ prolixus, procerus.

Ἐπιμίγνυμι & ἐπιμίγνυμαι commercia ineo & exerceo. *F.* ἐπιμίξομαι. *P.* ἐπιμέμιγμαι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἐπίμικτος ου ὁ commixtus, miſcellaneus.
Ἐπιμιμνήσκω & ἐπιμνάομαι, reminiſcor. *F.* ἐπιμνησθήσομαι. *P* ἐπιμέμνημαι.
Ἐπιμὶξ, *adv.* mixtim, confuſè.
Ἐπιμιξία ας ἡ commixtio, commercium.
Ἐπίμοχθος ου ὁ laborioſus.
Ἐπιμύλιον ου τὸ ſuperior mola, *Deut.* 24. *οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον, οὐδὲ ἐπιμύλιον non accipies loco pignoris inferiorem, nec ſuperiorem molam.*
Ἐπινεύω annuo. *F.* νεύσω. *a.* 1. ἐπένευσα, *Act.* 18. *v.* 20. *P.* ἐπινένευκα.
Ἐπινεφὴς έος ὁ ἡ nubilus, *nubibus tectus.*
Ἐπινικάω vinco, ſupero.
Ἐπινοέω ῶ excogito, comminiſcor. *Fut.* ήσω. *P.* ἐπινενόηκα. *præt. med.* ἐπινένοα. *hinc*
Ἐπίνοια ας ἡ cogitatio, *Actor.* 8. 22.
Ἐπινίκιος ου ὁ ἡ ad victoriam vel poſt victoriam dictus vel factus. *hinc* ἐπινίκιον *carmen ad victoriam factum, triumphale & gratulatorium.*
Ἐπινύσσω pungo præterea.
Ἐπινυστάζω dormio, inclino. *F.* άξω. *P.* ἐπινενύσταχα.
Ἐπὶ ξένης & *conjunct.* ἐπιξένης *in* terra peregrina.
Ἐπιξενόομαι diverſor apud, *Sir.* 29. 31. Ἐπεξένωταί μοι ὁ ἀδελφός, *hoſpes mihi frater eſt.*
Ἐπιορκέω ῶ pejero. *F.* ήσω. *P.* ἐπιώρκηκα, *Matth.* 5. *v.* 33.
Ἐπίορκος ου ὁ ἡ perjurus a. *ex* ἐπὶ *contra &* ὅρκος ου ὁ *jusjurandum*, 1 *Tim.* 1. 10.
Ἐπιούσιος ου ὁ ἡ *ad* eſſentiam ſuſtentandam pertinens. *vulgò* quotidianus, *Matth.*6. 11. *ſcil. quo quotidie egemus. intelligitur panis frugalis & cibarius qui naturam reficiat, non opprimat. Eſt enim natura paucis contenta. ex* ἐπὶ *ad, &* οὐσία ας ἡ *eſſentia. Sic vulgò: ſed potiùs reddendum* venturus, futurus. *Ab* ἐπιὼν

ἐπιοῦ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ἐπιούσιος, *ut* ἑκὼν, ἑκούσιος. ἡ ἐπιούσιος *ſubint.* ἡμέρα dies craſtinus.

Ἐπιπείθω perſuadeo. *Fut.* ἐπιπείσω. *Præt.* ἐπιπέπεικα.

Ἐπίπεμπτος ου ὁ quintus. τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ *quinta pars ejus, Levit. cap.* 27.

Ἐπιπέμπω immitto, *mitto inſuper. F.* ψω. *P.* ἐπιπέπεμφα.

Ἐπιπίπτω irruo. *cum Dat. F.* ἐπιπτώσω. *P.* ἐπιπέπτωκα. *aor.* 2. ἐπέπεσον ες ε. *ſequente* ἐπὶ *cum Accuſ. incidi, illapſus ſum. part. a.* 2. ἐπιπεσὼν ὄντος ὁ incumbens, *Ioan.* 13. 25.

Ἐπιπλεῖον ut plurimum, *cui opponitur* ἐπέλαττον.

Ἐπίπληξις εως ἡ increpatio, objurgatio.

Ἐπιπληρόω ῶ impleo. *Fut.* ώσω. *P.* ἐπιπεπλήρωκα.

Ἐπιπλήττω *vel* σσω increpo. *cum Dat. F.* ξω. *P.* ἐπιπέπληχα. *a.* 1. *act.* ἐπέπληξα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐπιπλήξω ῃς ῃ, 1 *Tim.* 5. 1.

Ἐπιπνίγω ſuffoco. *F.* ίξω. *P.* ἐπιπέπνιχα. *a.* 1. *act.* ἐπέπνιξα, *Luc.* 8. 7.

Ἐπιποθέω ῶ expeto, deſidero. *item* intimè amo, *Phil.* 1. 8. *F.* ήσω. *P.* ἐπιπεπόθηκα. *a.* 1. *act.* ἐπεπόθησα. *a.* 1. *act. imper.* ἐπιπόθησον άτω. *ex* ἐπὶ *&* ποθέω ῶ *deſidero. Th.* πόθος ου ὁ *deſiderium.*

Ἐπιπόθησις εως ἡ deſiderium, 2 *Cor.* 7. 7.

Ἐπιπόθητος ου ὁ ἡ exoptatus a, *Phil.* 4. 1.

Ἐπιποθία ας ἡ deſiderium, *Rom.* 15. 23.

Ἐπιπολάζω fluito, abnavigo.

Ἐπιπολὺ magna ex parte. *ex* ἐπὶ *&* πολὺ *multum.*

Ἐπίπονος ου ὁ laborioſus, operoſus.

Ἐπιπορεύομαι proficiſcor, peragro, *Luc.* 8. 4. *F.* εύσομαι. *P.* ἐπιπεπόρευμαι.

Ἐπιπροστίθημι ſuperaddo.

Ἐπιῤῥαίνω aſpergo, inſpergo, inſtillo. *F.* ἐπιῤῥανῶ. P. ἐπέῤῥαγκα.

Ἐπιῤῥαντίζω ſuperſpargo, inſpergo.

Ἐπιῤῥέω influo, ſuperfluo.

Ἐπιῤῥάπτω inſuo. *F.* ψω. *P.* ἐπέῤῥαφα, *Marc.* 2. *verſ.* 21.

Ἐπίῤῥινον frontale, *ornamentum frontis & aurium naribus impendens.* נזם, *Inauris, unde reddunt Græci communiter* ἐνώτιον. *Symmach.* ἐπίῤῥινον.

Ἐπιῤῥίπτω injicio, *Luc.* 19. 35. conjicio, 1 *Petr.* 5. 7. *ſeq.* ἐπὶ *cum Accuſ. Fut.* ψω. *P.* ἐπέῤῥιφα. *a.* 1. *act.* ἐπέῤῥιψα. *part. a.* 1. *act.* ἐπιῤῥίψας αντος ὁ. *Etiam* ἐπιῤῥιπτέω, *idem.*

Ἐπιῤῥωννύω *vel* υμι invaleo. *Fut.* ώσω. *P.* ἐπέῤῥωκα.

Ἐπίσαγμα ατος τὸ centones, *qui ſupponuntur clitellis; & ipſæ clitellæ, ab*

Ἐπισάσσω *vel* ττω impono clitellas jumentis, *inſterno, onera ſuperpono. F.* ξω. *P.* ἐπισέσαχα.

Ἐπισείω quatio, concutio, tendo, *intendo. Fut.* σω. *P.* ἐπισέσεικα.

Ἐπισημαίνω ſignifico, inſignio, innoteſco, *indicium præſto. F.* ἐπισημανῶ. *P.* ἐπισήμαγκα.

Ἐπίσημος ου ὁ ἡ inſignis. *ex* ἐπὶ *&* σῆμα τος τὸ *ſignum, Rom.* 16. 7.

Ἐπισιτίζω cibaria præbeo. *F.* ίσω. *P.* ἐπισεσίτικα. *P. paſſ.* ἐπισεσίτισμαι. *hinc*

Ἐπισιτισμὸς οῦ ὁ cibaria, *cibus, victus, Luc.* 9. *verſ.* 12.

Ἐπισκάζω claudico, titubo.

Ἐπισκεπάζω obduco, ſuperduco.

Ἐπισκέπτομαι inviſo, viſito. *Fut.* ψομαι. P. *paſſ.* ἐπέσκεμμαι *recenſitus ſum. a.* 2. *paſſ.* ἐπεσκέπην ης η *luſtratus fui. a.* 1. *med.* ἐπεσκεψάμην ω ατο. *inviſi. aor.* 1. *med. imperat.* ἐπίσκεψαι άσθω.

2. pl. ἐπισκέψασθε *deligite, diſpicite. a. 1. med. ſubj.* ἐπισκέψωμαι ῃ ηται. 1. *pl.* ἐπισκεψώμεθα *inviſamus, Actor.* 15. 36.

Ἐπισκέπτω conſidero, aſpicio.

Ἐπισκευάζω reconcinno, inſtauro. *F.* άσω. *P.* ἐπεσκεύακα.

Ἐπισκευάζομαι paro.

Ἐπίσκεψις εως ἡ cenſus, recenſio, *Exod.* 36.

Ἐπισκηνόω ῶ in tabernaculo habito. *Fut.* ώσω. *P.* ἐπεσκήνωκα. *a.* 1. *act.* ἐπεσκήνωσα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐπισκηνώσω ῃς ῃ, 2 *Cor.* 12. 9.

Ἐπισκιάζω inumbro. *cum Dat. F.* άσω, *Luc.* 1. 35. *P.* ἐπεσκίακα. *a.* 1. *act.* ἐπεσκίασα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐπισκιάσω ῃς ῃ.

Ἐπισκοπεύω &

Ἐπισκοπέω ῶ viſitationi vaco, 1 *Petr.* 5. 2. *item* proſpicio. *F.* ήσω. *P.* ἐπεσκόπηκα.

Ἐπισκοπὴ ῆς ἡ viſitatio, epiſcopatus, 1 *Petr.* 2. *verſ.* 12.

Ἐπίσκοπος ου ὁ viſitator. (*alii inſpector*) epiſcopus, *Actor.* 20. 28.

Ἐπισοκέω ῶ incedo. *F.* ήσω. *P.* ἐπισόκηκα.

Ἔπισος ου ὁ æqualis.

Ἐπισπάομαι ῶμαι attraho, 1 *Cor.* 7. 18. μὴ ἐπισπάσθω (*3. ſing. præſ. med. imperat.*) *F.* άσομαι. *a.* 1. *med.* ἐπεσπασάμην ω ατο.

Ἐπίσπαστρον ου τὸ, *Exod. cap.* 46. *exponitur* tentorium, & *Num. cap.* 4. velum.

Ἐπισπάω ῶ *idem quod* ἐπισπάομαι ῶμαι. *vide paulò antè.*

Ἐπισπεύδω feſtino, maturo, exhortor. *F.* εύσω. *a.* 1. ἐπέσπευσα.

Ἐπισπουδάζω *idem. F.* άσω. *P.* ἐπεσπούδακα.

Ἐπισπουδαστὴς οῦ ὁ accelerator.

Ἐπίσταμαι σαι ται peritus ſum, ſcio. (*ex* ἐπὶ & ἵσαμαι *factâ epentheſi literæ* τ.) *imperf.* ἠπιστάμην

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

μην *in 2. perſ.* ἠπίστω, *Deut.* 28. *v.* 65. *pro* ἠπίστασο *contractè ad formam* ἵσταμην ἵστασο, *&c.* *F.* ἐπιστήσομαι.

Ἐπίστασις εως ἡ & ἐπιστασία ας ἡ animadverſio, meditatio.

Ἐπιστατέω ῶ præſum, inſtruo, rego, moderor. *F.* ήσω. *P.* ἐπεστάτηκα.

Ἐπιστάτης ου ὁ magiſter, *qui præfectus eſt aliis, à verbo* ἐφίστημι *præficio, Luc.* 5. 5.

Ἐπιστέλλω mitto. *Fut.* ἐπιστελῶ. P. ἐπέσταλκα. *a.* 1. ἐπέστειλα *miſi, item ſcripſi, Hebr.* 13. 22. *a.* 1. *act. infin.* ἐπιστεῖλαι *ſcribere*, *Actor.* 15. 20. *P. med.* ἐπέστολα.

Ἐπιστηθίζομαι pectori alterius incumbo.

Ἐπιστήμη ης ἡ ſcientia. *ab* ἐπίσταμαι. *paulò antè.*

Ἐπιστημόομαι ſcientiam admitto, erudior. *Symm. Pſal.* 2. 10.

Ἐπιστήμων ονος ὁ ἡ ſcientiâ præditus, gnarus, *Iac.* 3. 13.

Ἐπιστηρίζω confirmo, *Act.* 14. 22. *F.* ίξω. *P.* ἐπεστήριχα. *a.* 1. ἐπεστήριξα.

Ἐπιστολάζω *infero, cumulo. F.* άσω. *P.* ἐπεστόλακα. *ab*

Ἐπιστολὴ ῆς ἡ epiſtola. *Gall. une miſſive.*

Ἐπιστομίζω os obthuro, *Tit.* 1. 11. *F.* ίσω. *P.* ἐπεστόμικα. Στόμα τος τὸ, *os, oris.*

Ἐπιστρατεύω bello infeſto, duco copias. *F.* εύσω. P. ἐπεστράτευκα.

Ἐπιστρέφω converto, *Luc.* 1. 16. *item* converto me. *Fut.* ἐπιστρέψω convertam. *item* (*pro* ὑποστρέψω) redibo, *Matth.* 12. *v.* 44. *P.* ἐπέστρεφα. *a.* 1. *act.* ἐπέστρεψα. *a.* 1. *imperat. act.* ἐπίστρεψον άτω. *a.* 1. *ſubj.* ἐπιστρέψω ῃς ῃ. *aor.* 1. *infin.* ἐπιστρέψαι. *part. a.* 1. ἐπιστρέψας αντος ὁ. *aor.* 2. *paſſ.* ἐπεστράφην ης η converti me. *a.* 2. *paſſ. imperat.* ἐπιστράφηθι ήτω. *aor.* 2. *ſubj.* ἐπιστραφῶ,

*Ioan.*12. 40. *part. aor.*2.*paſſ.*ἐπιςραφεὶς έντος ὁ converſus. *præt. med.* ἐπέςροφα, *unde eſt*

Ἐπιςροφὴ ῆς ἡ converſio, *Actor.* 15. 3.

Ἐπιςρωννύω & υμι inſterno, *vide* ςρωννύω.

Ἐπισυνάγω cogo, congrego. *F.* ἐπισυνάξω. *P. act.* ἐπισυνῆχα. *a.* 1. ἐπισυνῆξα. *a.* 1. *infinit.* ἐπισυνάξαι. *a.*2.*act.* ἐπισυνήγαγον. *a.*2. *infin.* ἐπισυναγαγεῖν, *Matth.*23.37.*P.paſſ.*ἐπισυνῆγμαι. *part. P. paſſ.* ἐπισυνηγμένος η ον. *a.*1.*paſſ.* ἐπισυνήχθην. *part.a* 1.*paſſ.* ἐπισυναχθεὶς εῖσα έν.

Ἐπισυναγωγὴ ῆς ἡ congregatio, *Hebr.* 10. 25.

Ἐπισυνέχω contineo, apto, *Eſdræ lib.*1. ἐπισυνέχοντες γυναῖκας ἀλλογενεῖς, *ducentes uxores alienigenas.*

Ἐπισυνίςημι congrego, inſurgo. *Fut.*ἐπισυςήσω. P. ἐπισυνέςηκα. *vide* ἵςημι.

Ἐπισυντρέχω ſimul accurro, *vide infrà* συντρέχω, *Marc.* 9. 25.

Ἐπισύςασις εως ἡ coitio, agmen. *ab* ἐπισυνίςημι, *conflo, Actor.* 24. 12.

Ἐπισυςρέφω convoco. *lib.*1.*Machab.cap.*14. ἐπισυςρέψαι συςροφὴν *convocare conventum.*

Ἐπισφαλὴς έος ὁ ἡ periculoſus a. σφάλλω *ſupplanto, Actor.* 27. 9.

Ἐπισφαλῶς *adv.* periculosè.

Ἐπισφραγίζω inſignio, ſigillo. βεβαιῶ. *Act. Accuſ. F.* ίσω. *P.* ἐπισφράγικα.

Ἐπισχύω invaleo, magis ac magis urgeo. ἐπείγω. *imperf.* ἐπίσχυον ες ε, *Luc.* 23. 5. *F.* ύσω. *P.* ἐπίσχυκα. *a.* 1. *act.* ἐπίσχυσα. ἰσχὺς ύος ἡ *robur.*

Ἐπισωρεύω coacervo. *F.* εύσω. 2 *Tim.*4.3. *P.* ἐπισεσώρευκα. *Vide* Σωρεύω.

Ἐπιταγὴ ῆς ἡ imperium, præceptum, *Rom.* 16. *verſ.*26.

Ἐπιταράσσω & *Atticè* ττω confundo. *Fut.* ξω. *P.* ἐπιτετάραχα. *vide* ταράσσω.

Ἐπί-

E'πίτασις εως ἡ intenſio, vehementia. *huic opponitur ἄνεσις relaxatio.*

E'πιτάσσω vel ττω impero. *cum Dat. F.* άξω. *P.* ἐπιτέταχα. *a.* 1. *act.* ἐπέταξα, *Marc.* 6. 27. *P. med.* ἐπιτέταγα, *unde eſt* ἐπιταγή.

E'πιτείνω ſuperintendo, vehementiùs intendo. *Item* augeo. *F.* τενῶ. *Præt.* ἐπιτέτακα. *vide* τείνω.

E'πιτελέω ῶ perago, exſequor, *Luc.* 13. 32. *F.* ἐπιτελέσω. *a.* 1. ἐπετέλεσα *abſolvi, finivi. præſ. paſſ.* ἐπιτελέομαι οῦμαι *perficior.*

E'πιτέμνω, *vide* τέμνω. *Accuſ.*

E'πιτερπὴς έος ὁ ἡ gratus, jucundus, *voluptatibus deditus.*

E'πιτήδειος ου ὁ ἡ aptus, idoneus a, *Iac.* 2. 16.

E'πιτήδευμα ατος τὸ ſtudium, ἄσκησις, μάθησις, *profeſſio.*

E'πιτηδεύω exerceo, do operam *F.* εύσω. *P.* ἐπιτήδευκα.

E'πιτίθημι & *præſ. med.* ἐπιτίθεμαι. impono. *F.* ἐπιθήσω, 1 *Tim.* 5. 22. ἐπιτίθει *pro* ἐπιτίθηθι, *tanquam ab* ἐπιτιθέω. *P.* ἐπιτέθεικα. *a.* 1. ἐπέθηκα. *a.* 2. ἐπέθην. *a.* 2. *imper.* ἐπίθες έτω. *a.* 1. *paſſ.* ἐπετέθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* ἐπιτεθῶ ῇς ῇ. *F.* 1. *med.* ἐπιθήσομαι ῃ εται, *Act.* 18. 10. ἐπιθήσεταί σοι, *ſcil.* χεῖρα, *hoc eſt, te invadet. a.* 2. *med.* ἐπεθέμην σο το *impoſui, Actor.* 28. 10.

E'πιτιμάω ῶ objurgo. *cum Dat. imperf.* ἐπετίμαον ων. *F.* ήσω. *P.* ἐπιτετίμηκα. *a.* 1. *act.* ἐπετίμησα, *interminatus ſum, Matth.* 12. 16. *a.* 1. *imperat.* ἐπιτίμησον άτω. *a.* 1. *act. opt.* ἐπιτιμήσαιμι αις αι.

E'πιτίμησις εως ἡ &

E'πιτιμία ας ἡ increpatio, 2 *Cor.* 2. 6.

E'πιτίμιον ου τὸ ultio, multa, pœna.

E'πιταυτὸ ſimul, *Act.* 3. 1. eodem loci, *Act.* 2. 44. *ſcribitur ut tres voces, Act.* 4. 26.

Ἐπιτομὴ ῆς ἡ amputatio, breviarium, compendium, *ab* ἐπιτέμνω.

Ἐπιτρέπω permitto, committo alicujus curæ. *F.* ψω. *P.* ἐπιτέτρεφα. *a.* 1. *act.* ἐπέτρεψα. *a.* 1. *imperat.* ἐπίτρεψον άτω *permitte. præſ. paſſ.* ἐπιτρέπομαι *permittor, Act.* 26. 1. *præt. paſſ.* ἐπιτέτραμμαι ψαι πται, 1 *Cor.* 14. 34. *a.* 2. *paſſ.* ἐπετράπην ης η. P. *med.* ἐπιτέτροπα.

Ἐπιτρέχω accurro, incurro. *F.* θρέξω. *a.* 2. ἐπέδραμον, *vide* δραμέω.

Ἐπίτριψις εως ἡ *in Pſalmo* 92 *exponitur* fluctus. ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, *levabunt flumina fluctus ſuos.*

Ἐπιτροπεύω procurationem ſuſtineo. *F.* εύσω. P. ἐπιτετρόπευκα. &

Ἐπιτροπὴ ῆς ἡ procuratio, *Actor.* 26. 12. &

Ἐπίτροπος ου ὁ procurator, *Gal.* 4. 2. *ſunt à præt. med.* ἐπιτέτροπα *verbi* ἐπιτρέπω.

Ἐπιτυγχάνω aſſequor. *a.* 2. ἐπέτυχον ες ε. *vide* τυγχάνω, *Rom.* 11. 7.

Ἐπιτυχία ας ἡ proſper ſucceſſus.

Ἐπιφαίνω & ομαι appareo. *F.* ἐπιφανῶ. P. ἐπιπέφαγκα. *a.* 1. ἐπέφηνα. *a.* 1. *infin,* ἐπιφᾶναι, *Luc.* 1. 79. *a.* 2. *paſſ.* ἐπεφάνην ης η.

Ἐπιφάνεια ας ἡ apparitio, 2 *Theſſ.* 2. 8.

Ἐπιφανὴς έος ὁ ἡ illuſtris, *Actor.* 2. 20.

Ἐπιφαύσκω orior, luceo, σελήνη ἐπιφαύσκει *lunæ ſplendet, Iob.* 23.

Ἐπιφαύω illuceſco. *F.* ἐπιφαύσω, *Epheſ.* 5. 14. & ἐπιφαύσομαι. φαύω *Æolicè pro* φάω *luceo.*

Ἐπιφέρω infero, ſuperinfero, ſuperadjicio, ſubjungo, impingo, ſuperfero, *vel* fero ſuper, objicio. *imperf.* ἐπέφερον ες ε, *Actor.* 25. 18. *Fut.* ἐποίσω. *a.* 2. ἐπήνεγκον. *a.* 2. *infinit.* ἐπενεγκεῖν.

Ἐπιφέρομαι *paſſ.* incumbo, irruo.

Ἐπιφημίζομαι ominor. ἐπιφημίζεται ἡμῖν ἁμαρ-

τήμα-

τήματα *improperat nobis peccata, cap.* 2. *Sapient. F.* ίσομαι. *P.* ἐπεφήμισμαι.

Ε'πιφυλάττω obſervo. *vide* φυλάττω.

Ε'πιφυλλίζω racemo.

Ε'πιφυλλὶς ίδος ἡ racematio, *racemus relictus ſub foliis.*

Ε'πίφυμι adnaſcor, exto. ἐπιφὺς *qui extitit*, οἱ ἐπιφύοντες, *cohærentes, complexi, Machab.l.2.c.*15.

Ε'πιφύομαι *idem. item* ἐπιχειρῶ invado, *idem quod Latinis* adorior. *vide* φύω.

Ε'πιφώσκω illuceſco, *Matth.* 28. 1. *imperf.* ἐπέφωσκον ες ε. *Th. eſt* φάω *luceo. unde* φάος, & *contracte* φῶς.

Ε'πιφωνέω ῶ acclamo. *imperf.* ἐπεφώνεον ουν, εες εις, εε ει, *Act.* 12. 22. *F.* ήσω. *P.* ἐπιπεφώνηκα. *P. paſſ.* ἐπιπεφώνημαι. *unde eſt*

Ε'πιφώνημα ατος τὸ exclamatio.

Ε'πιχαίρω lætor. *ſumitur in bonam & malam partem. vide* χαίρω.

Ε'πιχαρὴς έος ὁ ἡ inſultans, *in lib. Iob.* ἐπιχαρὴς ἐγενόμην πτώματι ἐχθρῶν μου.

Ε'πίχαρις ιτος ὁ ἡ, & *in Accuſ.* ἐπίχαριν, gratus, gratioſus, amabilis, jucundus.

Ε'πίχαρμα ατος τὸ riſus, irriſio, gratulatio, gaudium.

Ε'πιχειρέω ῶ aggredior. *imperf.* ἐπεχείρεον ουν conabar. *F.* ήσω. *P.* ἐπικεχείρηκα. *a.*1. ἐπεχείρησα, *Luc.* 1. 1.

Ε'πιχείρημα ατος τὸ conatus, conamen, aggreſſio.

Ε'πιχείρια ων τὰ præmia victoriæ.

Ε'πίχειρος promptus ad manus. τὰ δὲ ἐπίχειρα τῆς ἀνοίας κατέναντι τοῦ ναοῦ κρεμάσαι, *lib.* 2 *Machab. cap.* 15.

Ε'πιχέω infundo, *Luc.* 10. *verſ.* 34. *vide ſuprà* ἐκχέω.

Ε'πιχορηγέω ῶ ſuppedito, ſubminiſtro, 2 *Cor.*9.10.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

(*ex* ἐπὶ *&* χορηγέω ῶ *ſum dux chori. à* χορηγὸς ȣ ὁ *dux chori, præſultor.) F.* ήσω. *P.* ἐπικεχορήγηκα. *a.* 1. *act.* ἐπεχορήγησα.

Ἐ'πιχορηγία ας ἡ ſuppeditatio, *Epheſ.* 4. 16.

Ἐ'πιχρίω illino. *F.* ίσω. *P.* ἐπικέχρικα. *a.* 1. ἐπέχρισα, *Ioan.* 9. 6.

Ἐ'πιχεύω infundo, *lib.* 3. *Reg. cap.* 23.

Ἐ'πίχυσις εως ἡ infuſio, libatio.

Ἐ'πιχωρέω cedo. παραχωρέω concedo, *lib.* 2 *Machab.* ἐὰν ἐπιχωρήθῃ *ſi concederetur, &c. cum Genit.*

Ἐ'πιχώρησις εως ἡ. παραχώρησις permiſſio, *lib.* 2 *Eſdræ.*

Ἐ'πιψάλλω ſuperpſallo.

Ἐ'πόζω. *F.* έσω, *vel* ήσω *ab* ὀζέω. *Exod. cap.* 7. *verſ.* 24. ἐποζέσει ὁ ποταμὸς *computreſcet fluvius.*

Ἐ'ποίκιον ȣ τὸ villa, *Ioſuæ* 19.

Ἐ'ποικοδομέω ῶ ſuperſtruo, 1 *Cor.* 3. 10. *F.* ήσω. *P.* ἐπῳκοδόμηκα. *a.* 1. ἐπῳκοδόμησα. *a.* 1. *paſſ.* ἐπῳκοδομήθην. *ex* ἐπὶ *&* οἰκοδομέω ῶ, *ædifico.*

Ἐ'ποκέλλω impingo, allido. *F.* ελῶ. *a.* 1. ἐπώκειλα, *Actor* 27. 41. *P.* ἐπώκελκα. *Th.* κέλλω. *F.* κέλσω *pervenio in portum, unde eſt* ὀκέλλω *appello is ere, per* πρόσθεσιν ȣ ο μικρȣ. *Et hinc eſt* ἐποκέλλω.

Ἐ'πονείδιςος ȣ ὁ ἡ ignominioſus, vituperandus.

Ἐ'πονομάζω cognomino. *Fut.* άσω. *P.* ἐπωνόμακα. *præſ. paſſ.* ἐπονομάζομαι ῃ εται *cognominor, Rom.* 2. 17.

Ἐ'ποξύνω exacuo, accelero. *Fut.* υνῶ. *Præt.* ἐπώξυγκα.

Ἐ'ποπτεύω ſpecto. *F.* εύσω. *P.* ἐπώπτευκα. *a.* 1. ἐπώπτευσα. *a.* 1. *part.* ἐποπτεύσας, 1 *Petr.* 2. 12.

Ἐ'πόπτης ȣ ὁ teſtis oculatus. *ab* ἐπόπτομαι *aſpicio. ex* ἐπὶ *&* ὄπτομαι *video,* 2 *Petr.* 1. 16.

Ἐ'πόπτομαι aſpicio.

Ἐ'πος-

Ἐποργίζομαι iraſcor *ad, ob.*

Ἔπος εος τὸ verbum, carmen. ἔπω *dico.*

Ἐπουράνια ων τὰ *ſcil.* δώματα cœlum, *Epheſ.* 1. *verſ.* 3.

Ἐπουράνιος ου ὁ ἡ cœleſtis. *ex* ἐπὶ *&* οὐρανὸς οῦ ὁ *cælum, Hebr.* 12. 22. *in f.g.*

Ἐποχὴ ῆς ἡ.

Ἔποψ οπος ὁ. ἀλεκτρυὼν ἄγριος *upupa.*

Ἑπτὰ οἱ αἱ τὰ ſeptem.

Ἑπτακαίδεκα οἱ αἱ τὰ ſeptendecim.

Ἑπτακαιδέκατος ου ὁ ſeptimus decimus.

Ἑπτάκις, *adv.* ſepties, *Matth.* 18. 21.

Ἑπτακισχίλιοι ſepties mille.

Ἑπτακόσιοι ſeptingenti.

Ἑπτάμηνος ſeptimeſtris.

Ἑπταπλάσιος ία ιον ſeptuplus, ſeptingenteſimus.

Ἑπταπλασίων ονος ὁ ἡ *idem.*

Ἔπω dico, *a.* 1. εἶπα, *Ioan.* 10. 34. *a.* 1. *imperat.* εἶπον άτω. 3. *pl.* εἰπάτωσαν, *Actor.* 24. 20. *a.* 2. εἶπον, *caret fut. & præt. a.* 2. *imperat.* εἰπὲ, *ubi augmentum manet in omnibus modis, Luc.* 7. *v.* 7. εἰπὲ λόγῳ, *jube verbo, ſcil. ut convaleſcat famulus meus. a.* 2. *opt.* εἴποιμι οις οι. *a.* 2 *ſubj.* εἴπω ῃς ῃ. *aor.* 2. *infinit.* εἰπεῖν. *part. a.* 2. *act.* εἰπὼν όντος ὁ, εἰποῦσα ούσης ἡ, *Ioan.* 11. 28. εἰπὸν όντος.

Ἐπωμὶς ίδος ἡ *jugulorum ea pars quæ cum ſcoptulis opertis connectitur, vicina humero. item* Chlamys, *genus veſtis brevioris.*

Ἐραστὴς οῦ ὁ amator, amicus, cupidus. ἐπιθυμητὴς *cultor, approbator, ſtudioſus. Et non tantum de amore, ſed etiam de amico dicitur: ab*

Ἐράω ῶ amo, cupio, appeto. *Activ. cum Genit. F.* άσω. *P.* ακα.

Ἐργάζομαι operor, laboro, lucror. *imperf.* εἰργα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ζόμην ου ετο. *F.* ἐργάσομαι ἐργᾷ *Bœoticè pro* ἐργάσῃ. *a.* 1. εἰργασάμην ω ατο exercui, *Hebr.* 11. *v.* 33. *Matth.* 26. 10. *præt. paſſ.* εἴργασμαι.

Ἐργαλεῖον ου τὸ inſtrumentum, *ferramentum artificum.*

Ἐργασία ας ἡ opera, lucrum, quæſtus, *Actor.* 19. *verſ.* 24.

Ἐργάσιμος ου ὁ cultus, elaboratus, confectus. ἡ ἡμέρα ἐργασίμη *dies qua operari licet,* 1 *Reg.* 20. *v.* 10.

Ἐργατεία.

Ἐργάτης ου ὁ operarius, operum cultor, opifex, *Matth.* 10. *v.* 10. *Vnde* ἐργάται *veſpæ quæ operantur.*

Ἐργοδιωκτέω ῶ exigo opera. ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ *præfecti operibus populi,* 2 *Paralip. cap.* 4.

Ἐργοδιώκτης exactor operum, monitor, *Exod. cap.* 3. ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν, *ab iis qui præſunt operibus. ſic enim Latine ibidem.*

Ἐργολαβία ας ἡ merces ex labore, manualis operatio, redemptura. *item* redemptio operis, conductio. ἐργολαβίας διώκειν *multa agere conari, Eccleſiaſtici cap.* 29. *v* 23.

Ἔργον ου τὸ opus, officium, 1 *Tim.* 3. 1.

Ἐρεθίζω provoco. *F.* ίσω. *a.* 1. ἠρέθισα, 2 *Cor.* 9. 2. *P.* ἠρέθικα.

Ἐρέθισμα ατος τὸ &c.

Ἐρεθισμὸς οῦ ὁ provocatio, irritatio.

Ἐρεθιστὴς οῦ ὁ provocator, protervus, irritator.

Ἐρείδω figo, firmiter fulcio. *F.* είσω. *P.* ἤρεικα. *a.* 1. *act.* ἤρεισα. *part. aor.* 1. *act.* ἐρείσας ασα αν, *Actor.* 27. 41.

Ἔρειος ου ὁ.

Ἔρεισμα ατος τὸ &c.

Ἐρεισμὸς οῦ ὁ firmamentum, nixus, *fulcimentum, adminiculum.*

Ἐρεύγομαι *propriè* eructo. *per Metaphor.* dico, pleno ore profero. *à* LXX *hoc verbo redditur Hebræum* נבע. *Eſt ergo Ebraïca phraſis. Fut.* ἐρεύξομαι, *Matth.* 13. 35. *P.* ἤρευγμαι.

Ἔρευνα ας ἡ conquiſitio, ſcrutinium.

Ἐρευνάω ῶ *proprie*, indago, inveſtigo. *ab* ἐρέω *interrogo, quæro. item inquiro,* ſcrutor, *Ioan.* 5. 39. *F.* ήσω. *a.* 1. ἠρεύνησα. *a.* 1. *imperat.* ἐρεύνησον άτω. *P.* ἠρεύνηκα.

Ἐρέω ῶ dico, inquam, *Philipp.* 4. 4.

Ἐρημία ας ἡ deſertum, *Hebr.* 11. 38.

Ἐρημικὸς οῦ ὁ ſolitarius, *Pſal.* 102. ὡμοιώθην πελικᾶνι ἐρημικῷ.

Ἐρημίτης ου ὁ eremita, ſolitarius, ὁ ἐν ἐρήμῳ διάγων.

Ἔρημος ου ὁ ἡ deſertus a, *Luc.* 13. 35. & *Matth.* 14. *verſ.* 15.

Ἔρημος ου ἡ (*ſcil.* χώρα) eremus, deſertum, ſolitudo, *Matth.* 3. 1.

Ἐρημόω ῶ vaſto. *Fut.* ώσω. P. ἠρήμωκα. *a.* 1. ἠρήμωσα. *præt. paſſ.* ἠρήμωμαι. *part. præt. paſſ.* ἠρημωμένος η ον vaſtatus a um, *Apoc.* 17. 16. *a.* 1. *paſſ.* ἠρημώθην ης η.

Ἐρήμωσις εως ἡ vaſtatio, *Matth.* 24. 15.

Ἐρίζω litigo. *F.* ίσω, *Matth.* 12. 19. *P.* ἤρικα. *a.* 1. ἤρισα.

Ἐρίθεια ας ἡ contentio, *Iac.* 3. 14. *ab* ἔριθος ου ὁ ἡ *qui vel quæ lanificium exercet. item* μισθαρνία ας ἡ *acceptio mercedis, unde oritur rixa, & per Synecdochen ſpeciei quævis* rixa. ἐρίθεια ας ἡ contentio, *Gal.* 5 20. *ab* ἐριθεύω *litigo, pro* ἐριδεύω *ex* ἔρις ιδος ἡ *lis. differunt itaque* ἐρίθεια & ἐριθεία *non ſignificatione, ſed origine, prout accentus indicat.*

Ἐριθεύομαι lanarium opus facio, *Tob.* 2. 11.

Ἔριον ου τὸ lana. *ab* εἶρος ου τὸ *idem, Hebr.* 9. 19.

Ἔρις ιδος ἡ lis, *in accuſ.* ἔριδα *&* ἔριν. *nom. pl.* ἔριδες *&* ἔρεις, 1 *Cor.* 1. 11. *&* 2 *Cor.* 12. 20.

Ἐριστὴς οῦ ὁ litigator.

Ἐρίφιον ου τὸ hœdus, *Matth.* 25. 33.

Ἔριφος ου ὁ hœdus, *Luc.* 15. 29.

Ἑρμηνεία ας ἡ interpretatio, 1 *Cor.* 12. 10.

Ἑρμηνευτὴς οῦ ὁ interpres, *idem quod* ἑρμηνεύς.

Ἑρμηνεύω interpretor. *F.* εύσω. *P.* ἡρμήνευκα. *præſ. paſſ.* ἑρμηνεύομαι explicor, *Ioan.* 1. 42. *ubi tamen eſt* μεθερμηνεύομαι. *ab* ἑρμηνεὺς έως ὁ *interpres, quod eſt ab* Ἑρμῆς οῦ ὁ *Mercurius ab* εἴρω *nuncio, q. d.* εἰρέας *& per Epentheſin* τοῦ μῦ, *& per Synæreſin* ἑρμῆς, *pro* ἑρμέας ου ὁ *&* εἰρμέας ου ὁ, *quæ ipſa Poëtis ſunt uſitata.*

Ἑρπετὸν οῦ τὸ reptile. *ab*

Ἕρπω repo. *F.* ἕρψω. *a.* 1. εἷρψα ας ε, *Pſalm.* 105. 29.

Ἐρυθαίνω rubefacio. *paſſ.* ἐρυθαίνομαι erubeſco.

Ἐρύθημα ατος τὸ radix, *quæ erythrodanum etiam appellatur, quâ mulieres faciem pingunt.*

Ἐρυθριάω ῶ erubeſco, rubore ſuffundor. *Et ad corpus refertur.* αἰσχύνομαι *vero ad animum.*

Ἐρυθροδανώμενος ου ὁ rubiæ radice tinctus.

Ἐρυθρὸς οῦ ὁ ruber, rufus.

Ἐρυμνότης ητος ἡ munitio.

Ἐρυσίβη ης ἡ rubigo in ſegetibus.

Ἔρχομαι venio. *ſubj.* ἔρχωμαι, *Hebr.* 13. *v.* 23. *imperf.* ἠρχόμην ου ετο. *F.* ἐλεύσομαι. *a.* 2. ἤλυθον (*ab* ἐλεύθω) *per ſyncop.* τοῦ υ ἦλθον ες ε. *aor.* 2. *imperat.* ἐλθὲ έτω. *a.* 2. *ſubj.* ἔλθω ῃς ῃ. *a.* 2. *infinit.* ἐλθεῖν. *part. aor.* 2. ἐλθὼν οῦσα όν, *Luc.* 12. *v.* 37. *præt. med.* ἐλήλυθα. *pluſquamperf.* ἐληλύθειν εις ει.

Ἔρως ωτος, *vel Attice* ἔρω ὁ amor, libido, cupido.

Ἐρωτάω ῶ interrogo, *Ioan.* 17. 9. *F.* ήσω. *P.* ἠρώτηκα. *a.* 1. *act.* ἠρώτησα.

Ἐρώτημα ατος τὸ interrogatio, interrogatum.
Ἐσθὴς ῆτος ἡ veſtis, *Iac.* 2. 2.
Ἔσθησις εως ἡ veſtitus, *Luc.* 24. 4.
Ἐσθίω edo. *præſ. imperat.* ἔσθιε, ἐτω, 2 *Theſſ.* 3. 10. *præſ. ſubj.* ἐσθίω ῃς ῃ. 3. *pl.* ἐσθίωσι. *imperf.* ἤσθιον ες ε. *Fut.* ἐσθίσω *vel* μέλλω ἐσθίειν. *Præt.* ἤσθικα.
Ἔσθω edo.
Ἔσοπτρον ου τὸ ſpeculum. *ab* ἐσόπτομαι *inſpicio*, *Iac.* 1. 23.
Ἑσπέρα ας ἡ veſpera, *Luc.* 24. 29.
Ἑσπερινὸς οῦ ὁ veſpertinus, occiduus.
Ἕσπερος ου ὁ veſper, *ſive* occidens.
Ἑστήκω ſto, *ortum à P.* ἕστηκα *verbi* ἵστημι. *in* P. *med.* εἵστηκα, *&* ἕστηκα. *pluſquamperf. med.* εἱστήκειν, *Ioan.* 7. 37. εἱστήκεισαν, *Luc.* 23. 10. εἱστήκεσαν, *Att. Apoc.* 7. 11.
Ἑστιατορεία ας ἡ epulatio, *& exhibitio convivii.* annona, cibus, victus, *lib.* 4 *Reg. cap.* 24.
Ἐσχάρα ας ἡ conceptaculum ignis, focus, *ab igne carbones, ara. item* duritia.
Ἐσχαρὶς ίδος ἡ focus, craticula, *coquinarium vas, facula.*
Ἐσχαρίτης ου ὁ focalis, *ut* ἐσχαρίτης ἄρτος *panis.*
Ἐσχατίζω ultimus ſum, tardo, moror. *F.* ίσω. *P.* ἠσχάτικα. *lib.* 1 *Machab. cap.* 5.
Ἐσχατογήρως ω ὁ decrepitus, defectus ætate, *Ecclеſ. cap.* 41. *v.* 4.
Ἔσχατον, *adv.* ultimò, 1 *Cor.* 15. 8.
Ἔσχατον ου τὸ extremitas, *Actor.* 13. 47.
Ἔσχατος η ον extremus, ultimus a um, poſterior, 1 *Cor.* 15. 45. *opponitur* τῷ πρώτῳ.
Ἐσχάτως, *adv.* in extremum, extremè, *Marc.* 5. 23.
Ἔσω intrà. *adv. cum Genit. Eph.* 3. 16.
Ἔσωθεν, *adv.* intrinſecus, *Matth.* 23. 25, 27.
Ἐσώτερος α ον interior us, intimus.
Ἐτάζω ſcrutor, interrogo. *F.* άσω. *P.* ἤτακα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἑταίρα ας ἡ amica, proſtans, proſtibulum.
Ἑταιρεία ας ἡ ſocietas, amicitia, ſodalitium.
Ἑταιρίζω *adjutores & ſocios aſſumo, aſſocio.*
Ἑταιρίζομαι *idem.*
Ἑταῖρος ου ὁ ſocius, amicus, *Matth.* 26. 50.
Ἔτασις εως ἡ inquiſitio, examen. ἐξέτασις.
Ἐτασμὸς οῦ ὁ inquiſitio, quæſtio.
Ἑτερόγλωσσος ου ὁ ἡ qui diverſæ linguæ eſt, *qui peregrino utitur ſermone,* 1 *Cor.* 14. 21.
Ἑτεροδιδασκαλέω ῶ diverſam doctrinam doceo. *F.* ήσω, 1 *Tim.* 1. 3.
Ἑτεροδοξία ας ἡ prava opinio.
Ἑτερόδοξος ου ὁ ἡ alterius ſectæ, opinionis, ἑτερόδοξοι φιλόσοφοι.
Ἑτεροζυγέω ῶ alteram jugi partem traho, 2 *Cor.* 6. 14. *ex* ἕτερος *alius &* ζυγὸς οῦ ὁ *idem quod* ζεῦγος εος τὸ *jugum.* cum altero conjugatus ſum.
Ἑτερόζυγος alterjugus, *ſive alterijugis.*
Ἕτερος α ον alter, *proprie de duobus: ſic* ἄλλος *de multis. item* alius a ud. ἕτεραι γλῶσσαι *peregrinæ linguæ*, *Actor.* 2. 4.
Ἐν ἑτέρῳ *ſcil.* τόπῳ alibi, *Actor.* 13. 35. *confer ſuprà* ἐν ἀτόμῳ *in momento.*
Ἑτέρως, *adv.* aliter, *Phil.* 3. 15.
Ἔτι, *adv.* adhuc, inſuper, *Hebr.* 11. 36.
Ἑτοιμάζω paro. *F.* άσω. *P.* ἡτοίμακα. *a.* 1. ἡτοίμασα. *a.* 1. *act. infin.* ἑτοιμάσαι, *Luc.* 9. 52. *parare ſcil. hoſpitium. P. paſſ.* ἡτοίμασμαι. *part. præt. paſſ.* ἡτοιμασμένος η ον.
Ἑτοιμασία ας ἡ præparatio, *Eph.* 6. 15.
Ἕτοιμος η ον paratus a um, 2 *Cor.* 9. 5. & ἕτοιμος ου ὁ ἡ *Atticè, Matth.* 25. 10.
Ἑτοίμως, *adv.* expeditè. ἑτοίμως ἔχειν *paratum eſſe, Actor.* 21. 13.
Ἔτος εος τὸ annus, *Luc.* 15. 29.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Εὖ benè, *adv. ab* ἐῢς ἐέ@ (*poëticè* ἐῆ@) bonus. euge, *Matth.* 25. 21.

Εὐαγγελία ας ἡ nuncius, nunciatio, *lib.* 2 *Reg. cap.* 18. *v.* 4.

Εὐαγγελίζω læta annuncio, euangelizo. *Fut.* ίσω. *Attic.* εὐαγγελιῶ. *præt. act.* εὐηγγέλικα. *a.* 1. *act.* εὐηγγέλισα. *a.* 1. *act. infinit.* εὐαγγελίσαι. *præſ. paſſ.* εὐαγγελίζομαι *euangelizor*, *Luc.* 16. 16. *præt.paſſ.* εὐηγγέλισμαι. *a.*1.*paſſ.* εὐηγγελίσθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* εὐαγγελισθείς. *præſ. med.* εὐαγγελίζομαι *euangelizo*, *Luc.* 2. 10. *imperf. med.* εὐηγγελιζόμην ου ετο. *Fut.* 1. *med.* εὐαγγελίσομαι. *a.* 1. *med.* εὐηγγελισάμην ω ατο, *Actor.* 8. 25. πολλάς τε κώμας *pro* πολλαῖς τε κώμαις (*Helleniſmus*) Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο. *item cum caſu tertio*, *Rom.* 1. 15. καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. (*a.*1.*med. infin.*) *part.* εὐαγγελισάμενος, 1 *Petr.* 1. 12.

Εὐαγγέλιον ου τὸ fauſtus & lætus nuncius, euangelium. (*ex* εὖ & ἀγγελία ας ἡ *nuncius*) *doctrina de Chriſto exhibito*, *Actor.* 20. 24.

Εὐαγγελιστὴς οῦ ὁ euangelii præco, euangeliſta, *Epheſ.* 4. 11.

Εὐάλωτος ου ὁ ἡ facilis captu, ignarus.

Εὐανδρία ας ἡ virilitas, generoſitas.

Εὐαπάντητος ου ὁ ἡ obvius, comis. εὐαπάντητος φιλανθρωπία *omnibus promulgata humanitas*, *Machab. lib.* 2. *cap.* 4. *v.* 8.

Εὐαρεστέω ῶ placeo. *F.* ήσω. *P.* εὐηρέστηκα. *aor.* 1. *activ.* εὐηρέστησα. *aor.* 1. *act. infinit.* εὐαρεστῆσαι, *Hebr.* 11. *v.* 6. *præſ.paſſ.* εὐαρεστέομαι οῦμαι *delector*.

Εὐάρεστος ου ὁ ἡ acceptus a. *ex* εὖ *bene* & ἀρεστὸς *placitus*, *gratus*, *ab* ἀρέσκω *placeo*, *Rom.* 12. 1.

Εὐαρέστως, *adv.* ad placitum. *h. e. ita ut placeamus*, *Hebr.* 12. 28.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Εὐάρμοστος ου ὁ ἡ congruus, concinnus, *ab εὐαρμόζω convenio, congruo.*

Εὖγε, *adv. exultantis,* euge.

Εὐγένεια ας ἡ nobilitas, *generis ſplendor.*

Εὐγενὴς έος ὁ ἡ *bono genere natus,a,* nobilis. *comparat. εὐγενέστερος α nobilior, Actor. 17. v. 11.*

Εὔγνωστος ου ὁ & εὔγνωτος ου ὁ benè notus, notabilis, *qui facilis eſt cognitu.*

Εὐδία ας ἡ ſerenitas diei. *ex εὖ benè, & διὸς, à nominativo ζεὺς, quæ vox etiam aërem quandoque ſignificat. q. d. bona aëris conſtitutio, Matth. 16. verſ. 2.*

Εὐδοκητὸς placens, gratus.

Εὐδοκέω ῶ acquieſco, volo. (*ex εὖ benè & δοκέω ῶ ſentio.) F. ήσω. P. εὐδόκηκα. a. 1. act. εὐδόκησα & Atticè ηὐδόκησα, Matth. 3. 17.*

Εὐδοκία ας ἡ beneplacitum, *propenſa voluntas, Luc. 2. 14.*

Εὐδοκιμέομαι & εὐδοκιμέω probus habeor. *F. ήσω. P. εὐδεδοκίμηκα.*

Εὐδράνεια *ſive* εὐδρανία ας ἡ vis, ἰσχὺς, potentia, efficacia. *In libro Sapient.* τῶν ἀδρανεστάτων ταῖς χερσὶν εὐδράνειαν αἰτεῖται, *&c.*

Εὐεκτέω ῶ valeo, ſum ſanus, *benè habeo. F. ήσω. P. εὐήκτηκα.*

Εὔελπις ιδος ὁ ἡ benè ſperans, *ſpem retinens. ex εὖ & ἐλπὶς ιδος ἡ ſpes.*

Εὐεξία ας ἡ bona valetudo, *bona corporis habitudo. ex εὖ & ἔχω habeo.*

Εὐεργεσία ας ἡ beneficium, *Actor. 4. 9.*

Εὐεργετέω ῶ benefacio. *Fut. ήσω. P. εὐηργέτηκα. a. 1. act. εὐηργέτησα, Pſal. 116. 7.*

Εὐεργέτημα ατος τὸ beneficium.

Εὐεργέτης ου ὁ beneficus, clemens, *Luc. 22. verſ. 25.*

Εὐεργετικὸς ου ὁ beneficus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ὔζωνος ου ὁ ἡ ſtrenuus, *miles levis armaturæ. habilis, accinctus.*

ὔηθες τὸ *idem quod* εὐήθεια ſimplicitas.

ὐήκοος ου ὁ ἡ bene audiens. *item* id quod benè auditur.

ὐημερέω ῶ feliciter dego, *ſic nos dicimus* gute tage haben. *F.* ήσω. P. εὐημέρηκα.

Εὐημέρημα ατος τὸ proſperitas diei.

Εὐημερία ας ἡ *idem,* & clementia diei, ſerenitas diei.

Εὔηχος ου ὁ ἡ benè ſonans, *bonam habens vocem, canorus.*

Εὐθαλὴς έος ὁ ἡ floridus, virens.

Εὐθαρσὴς έος ὁ ἡ confidens, audax.

Εὐθαρσῶς, *adv.* fideliter, confidenter, audacter.

Εὔθετος ου ὁ ἡ appoſitus a, aptus a. *ex* εὖ *benè &* θετὸς *poſitus. Th.* τίθημι *pono, Luc.* 9. 62.

Εὐθέως, *adv.* ſtatim, εὐθὺς *idem, Matth.* 3. 16.

Εὐθηνέω ῶ Bonis abundo. *Fut.* ήσω. *Præt.* εὐθήνηκα.

Εὐθηνία ας ἡ abundantia.

Εὐθὴς placens. *lib.* 4 *Reg. cap.* 10. εὐθὲς ἦν τοῦτο ὀφθαλμοῖς σου· *id placebat tibi. lib.* 2 *Regum, cap.* 29.

Εὐθίκτως, *adv.* aptè, congruè.

Εὔθραυστος ου ὁ ἡ facilis contuſu, friabilis.

Εὐθυδρομέω ῶ rectum curſum teneo. (*ab* εὐθύδρομος ου ὁ *qui recto curſu pergit. ex* εὖ *&* δρόμος ου ὁ *curſus. à verbo* δραμέω, *pro quo in præſenti tempore uſitatum eſt* τρέχω *curro. aor* 2. ἔδραμον. *præt. med.* δέδρομα *cucurri.*) *F.* ήσω. *aor.* 1. *act.* εὐθυδρόμησα, *Actor.* 16. 11. P. εὐθυδρόμηκα.

Εὐθυμέω ῶ bono animo ſum. *F.* ήσω. *P.* εὐθύμηκα. *a.* 1. *act.* εὐθύμησα, *Iac.* 5. 13.

Εὐθυμία ας ἡ recta animi conſtitutio.

Εὐθυ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Εὔθυμος ου ὁ ἡ qui eſt bono & hilari animo, *Actor*. 27. 36.

Εὐθύμως, *adv*. alacriter. *comparat*. εὐθυμότερον alacriùs, *meliore animo*, *Actor*. 24. 10.

Εὐθύνω complano, *dirigo*. *item* rectus ſum. *Fut*. εὐθυνῶ. *aor*. 1. εὔθυνα. *aor*. 1 *imperat*. εὔθυνον άτω. 2. *pl*. εὐθύνατε. *præt*. *act*. εὔθυγκα. *aor*. 1. *paſſ*. ηὐθύνθην ης η *Attic*. pro εὐθύνθην, 1 *Reg*. 18. *v*. 20. *part*. *act*. *præſ*. εὐθύνων οντος ὁ gubernator, *Iacob*. 3. 4.

Εὐθὺς, *adv*. ſtatim, *Matth*. 3. 16.

Εὐθὺς εῖα ὺ rectus a um, *Matth*. 3. 3.

Εὐθύτης ητος ἡ rectitudo, juſtitia, *Hebr*. 1. 8.

Εὐϊλατεύω placidus ſum. εὐμενὴς εἰμί. *Fut*. εύσω. *P* εὐϊλάτευκα.

Εὔϊλατος ου ὁ placidus, propitius.

Εὐκαιρέω ῶ opportunitatem nanciſcor, vacat mihi. *imperf*. ηὐκαίρεον ουν, *Atticè*, *pro* εὐκαίρεον ουν. *Fut*. ήσω. *aor*. 1. εὐκαίρησα, *Atticè* ηὐκαίρησα. *aor*. 1. *act*. *ſubj*. εὐκαιρήσω ῃς ῃ, 1 *Cor*. 16. *verſ*. 12.

Εὐκαιρία ας ἡ opportunitas, *Luc*. 22. 6.

Εὔκαιρος ου ὁ ἡ opportunus, *Hebr*. 4. 16.

Εὐκαίρως, *adv*. opportunè, 2 *Tim*. 4. 2.

Εὐκαταφρόνητος ου ὁ ἡ deſpiciendus. *Vnde* εὐκαταφρονητότερος *contemptior*.

Εὐκίνητος ου ὁ ἡ facilè mobilis, agilis.

Εὔκλεια ας ἡ celebritas & nomen.

Εὐκλεὴς έος ὁ ἡ inclytus, celebris. *in compar*. εὐκλεέστερος. *in ſup*. εὐκλεέστατος.

Εὐκληματέω ῶ frondeo.

Εὔκολος ου ὁ ἡ lubricus, facilis, ſimplex, promptus.

Εὐκοπία ας ἡ facilitas.

Εὔκοπος ου ὁ ἡ facilis, (*ex* εὖ & κόπος ου ὁ *labor*. *à* κόπτω *findo*, *ſeco*. *F*. ψω. *P*. κέκοφα. *præt*. *med*. κέκο-

κέκοπα.) *in gradu comparat.* εὐκοπώτερος α ον *facilior, ius, Marc.* 10. 25.

Εὐκοσμέω ῶ orno, *in* 1 *lib. Machab.* βουλόμενοι διαπαντὸς περὶ τοῦ πλήθους τοῦ εὐκοσμεῖν αὐτοὺς, *ornare ipſos.*

Εὐκοσμία ας ἡ decentia, concinnitas.

Εὔκυκλος ου ὁ ἡ rotundus, benè curatus.

Εὐλάβεια ας ἡ metus, reverentia, pietas, *Hebr.* 12. 28.

Εὐλαβέομαι οῦμαι vereor, *Exod.* 3. 6. ηὐλαβεῖτο (3. *ſing. imp. med.*) *metuebat. F.* ήσομαι. *præt. paſſ.* εὐλάβημαι. *a.* 1. *paſſ.* εὐλαβήθην, *vel Attic.* ηὐλαβήθην ης η *timui. part. a.* 1. *paſſ.* εὐλαβηθεὶς έντος ὁ *veritus, Actor.* 23. 10.

Εὐλαβὴς έος ὁ ἡ *propriè,* qui bonam anſam habet, *ex* εὖ & λαβὴ ῆς ἡ *anſa, capulus, à* λαμβάνω. *a.* 2. ἔλαβον. *præt. med.* λέλαβα *accepi, quia anſam apprehendimus. vel qui bene* (*ſive circumſpecte*) *capit, & ſic non habitum ſed actionem notat. Demoſth.* εὐλαβῶς ἅπτεται *cautè tangit.* religioſus, *qui eſt cautus & circumſpectus circa ea, quæ ad cultum divinum ſpectant, Luc.* 2. *verſ.* 25. *item* timidus, cautus.

Εὐλαβῶς, *adv.* cautè. εὐλαβῶς ἔχειν *vereri.*

Εὔλαλος ου ὁ ἡ benè loquens, facundus.

Εὐλογέω ῶ benedico. *cum Accuſ.* fauſta & felicia precor, exopto, præſto. *item ex idiotiſmo Hebraïco,* celebro, laudo, *Luc.* 2. 28. gratias ago, *Marc.* 14. 22. *F.* ήσω. *aor.* 1. εὐλόγησα. & *Attic.* ηὐλόγησα. *præt. act.* εὐλόγηκα. *præt. paſſ.* εὐλόγημαι, *part. præt. paſſ.* εὐλογημένος η ον *benedictus.*

Εὐλογητὸς ἡ ὸν benedictus a um, *Rom.* 9. 5.

Εὐλογία ας ἡ benedictio. *item* gratiarum actio. *item* eleemoſyna. *nempe per Metonym. efficien-*

tis

tis Hebraïcam, quatenus per εὐλογίαν, hoc eſt, benedictionem, intelligitur beneficentia Dei, bona homini largientis, unde poſſit dare eleemoſynam, 2 Corinth. 9. verſ. 6. ἐπ᾽ εὐλογίαις benignè.

Εὔλογος ου ὁ ἡ rationabilis, non ineptus.

Εὐμαθῶς, *adv.*

Εὐμεγέθης εος ὁ ἡ ingens, procerus.

Εὐμελὴς μουσικὴ muſica quæ verſatur in melodia.

Εὐμένεια ας ἡ benevolentia. φιλία *placiditas.*

Εὐμενὴς έος ὁ ἡ mitis, benevolus.

Εὐμενῶς, *adv.* benignè, benevolè.

Εὐμετάβολος ου ὁ mutabilis, inconſtans, varius.

Εὐμετάδοτος ου ὁ ἡ *propriè* δύναμιν παθητικὴν *habens, ſed 1 Tim. 6. 18. ponitur pro* μεταδοτικὸς *& vertitur* facilis ad impertiendum. *ex* εὖ *&* μεταδίδωμι *impertior, dono partem.*

Εὐμήκης εος ὁ ἡ procerus, prolixus, prælongus.

Εὐμορφία ας ἡ forma præcellens.

Εὔμορφος ου ὁ formoſus.

Εὐνοέω ῶ benevolus, *benè affectus,* ſum. *Fut.* ήσω. *P.* εὐνόηκα, *Matth. 5. 25.*

Εὔνοια ας ἡ benevolentia. *ab* εὔνοος ους ὁ ἡ *benevolus a. ex* εὖ *&* νόος ους ὁ *animus,* 1 *Cor.* 7. 3. εὔνοια ὀφειλομένη complexus conjugalis, *Eph.* 6. 7. μετ᾽ εὐνοίας ultrò, ſpontè.

Εὐνουχίζω caſtro. *F.* ίσω. *P.* εὐνούχικα. *a.* 1. *act.* εὐνούχισα. *præt. paſſ.* εὐνούχισμαι. *a.* 1. *paſſ.* εὐνουχίσθην *caſtratus fui, Matth.* 19. 12.

Εὐνοῦχος ου ὁ eunuchus. *ex* εὐνὴ ῆς ἡ *lectus, cubile, &* ἔχω *habeo, ſervo, teneo, quod gynæceis regum cuſtodiendis adhiberetur. q. d. cubicularius. item* dynaſta.

Εὐοδόω ῶ proſperum iter præbeo. *F.* ώσω. *P.* εὐώδωκα. *præſ. paſſ.* εὐοδοῦμαι οῦμαι proſperum iter.

iter habeo, proſperor. *præt. paſſ.* εὐώδωμαι. *a.* 1. *paſſ.* εὐωδώθην ης η. *Fut.* 1. *paſſ.* εὐοδωθήσομαι, *Rom.* 1. 10. *ab* εὔοδος ου ὁ ἡ *iter expeditum habens. ex* εὖ & ὁδὸς *via.*

Εὐόδως, *adv.* proſpero itinere.

Εὔοπλος ου ὁ benè armatus, *ſive felix in armis.*

Εὔοπτος ου ὁ conſpicuus.

Εὐπάθεια ας ἡ bona corporis habitudo, εὐεξία.

Εὐπαθέω benè vitam traduco. *Fut.* ήσω. *P.* εὐπάθηκα.

Εὐπάρυφος ου ὁ ἡ eleganter textus.

Εὐπειθὴς έος ὁ ἡ obſequens. *ex* εὖ & πείθω *perſuadeo, cui facilè perſuademus. vel* πείθομαι *obſequor, pareo, Iac.* 3. 17.

Εὐπερίστατος ου ὁ ἡ ad circumcingendum proclivis. *ex* εὖ & περιΐσταμαι *circumſto, erumpo, invado, tango, Hebr.* 12. 1.

Εὐποιΐα ας ἡ beneficentia, *Hebr.* 13. 16.

Εὐπορέω ῶ abundè poſſum, *eſt mihi facultas. item* ſuppetit mihi. *F.* ήσω. *P.* εὐπόρηκα. *præſ. med.* εὐπορέομαι οῦμαι *ſuppetit mihi, Actor.* 11. *v.* 29. καθὼς ηὐπορεῖτο (3. *ſing. imperf. Attici*) τις *prout cuique ſuppetebat.*

Εὐπορία ας ἡ divitiæ, opes, *ab* εὔπορος ου ὁ ἡ *pervius, dives. vidè ſuprà* ἀπορία, *Actor.* 19. *verſ.* 25.

Εὐπραγία ας ἡ bona actio, felicitas, *proſperitas.*

Εὐπρέπεια ας ἡ decor eximius, *Iac.* 1. 11. *ab* εὐπρεπὴς έος ὁ ἡ *decorè eximius. ex* εὖ & πρέπω *convenio, deceo.*

Εὐπρεπὴς έος ὁ ἡ decorus, eximius.

Εὐπρεπῶς, *adv.* decorè, eleganter.

Εὐπρόσδεκτος ου ὁ ἡ acceptus a. προσδέχομαι *ſuſcipio, probo,* 1 *Petr.* 2. 5.

Εὐπρόσεδρος ου ὁ ἡ aptè adhæreſcens. *ex* εὖ & προσ-

πρόσεδρος ου ὁ *aſſiduus in re quapiam. ex* πρὸς & ἕδρα ας ἡ *ſella,* 1 *Cor.* 7. 35.

Εὐπροσήγορος ου ὁ affabilis, *libenter ſalutans. unde* εὐπροσηγορία ας ἡ affabilitas.

Εὐπροσωπέω ῶ ſpecioſus appareo. *F.* ήσω. P. εὐπροσώπηκα, *Gal.* 6. 12.

Εὕρεμα ατος τὸ inventum.

Εὕρεσις εως ἡ inventio.

Εὑρετὴς έος ὁ ἡ inventor.

Εὕρημα ατος τὸ inventio, commentum: *lucrum inventitium.*

Εὔῤῥιζος ου ὁ ἡ benè radicatus. *ex* εὖ & ῥίζα ης ἡ *radix.*

Εὑρίσκω invenio, comperio, deprehendo, *Actor.* 10. *v.* 27. εὑρίσκει *pro* εὕρηκε *invenit. Enallage temporis. imperf.* εὕρισκον. *Fut.* ήσω. *P.* εὕρηκα. *præt. act. infin.* εὑρηκέναι, *Rom.* 4. 1. *a.* 1. εὕρησα. *a.* 2. εὗρον *inveni, nactus ſum. a.* 2. *opt.* εὕροιμι οις οι. *a.* 2. *ſubj.* εὕρω ῃς ῃ. *a.* 2. *infin.* εὑρεῖν. *part. a.* 2. εὑρὼν όντος ὁ. *præt. paſſ.* εὕρημαι. *a.* 1. *paſſ.* εὑρέθην ης η inventus ſum. *Fut.* 1. *paſſ.* εὑρεθήσομαι. *a.* 1. *med.* εὑράμην ω ατο (*per Syncopen pro* εὑρησάμην) *acquiſivi.*

Εὐροκλύδων ωνος ὁ euroaquilo, *Actor.* 27. 14. *ex* εὖρος ου ὁ *eurus, nomen* venti. & κλύδων ωνος ὁ *fluctus, unda, à* κλύζω *lavo, eluo.*

Εὖρος ου ὁ eurus, *nomen venti* der Oſt-windt.

Εὐρύχωρος ου ὁ latus a. *ex* εὐρὺς εῖα ὺ *latus a um.* & χώρα ας ἡ *regio, ſpatium, Matth.* 7. 13.

Εὔρωστος ου ὁ robuſtus, ſanus.

Εὐρώστως, *adv.* robuſtè.

Εὐρωτιάω cariem ſentio, *ſitu ſum obſitus. F.* άσω. *P.* εὐρωτίακα.

Εὐσέβεια ας ἡ pietas. εὐσέβειαι ῶν αἱ *pietatis officia,* 2 *Petr.* 3. 11.

Εὐσεβέω ῶ colo. *cum Accuſ. Actor.* 17. 23. *item* in pieta-

pietate inſtituo, informo, 1 *Tim.* 5. 4. *F.* ήσω.
P. εὐσέβηκα. *a.* 1. εὐσέβησα.
Εὐσεβὴς έ☉ ὁ ἡ pius a. *ex* εὖ *&* σέβω *colo, Actor.*
10. *v.* 2.
Εὐσεβῶς, *adv.* piè, *Tit.* 2. 12.
Εὔσημ☉ ου ὁ ἡ benè ſignificans. *ex* εὖ *&* σῆμα
τ☉ τὸ *ſignum. Th.* σημαίνω *ſignifico,* 1 *Cor.* 14.
verſ. 9.
Εὔσκι☉ ου ὁ qui facilè adumbratur, opacus.
Εὔσπλαγχν☉ ου ὁ ἡ miſericors, *Eph.* 4. 32. *ex* εὖ
& σπλάγχνον ου τὸ *viſcus.* σπλάγχνα ων τὰ *vi-
ſcera, ubi per Synecdoch. generis intelligitur*
cor, *quod eſt ſedes amoris.*
Εὐστάθεια ας ἡ conſtantia, columen, καρτερία.
Εὐσταθέω ῶ conſto, ſum ſtabilis. *F.* ήσω. *P.* εὐστα-
θηκα.
Εὐσταθὴς έ☉ ὁ ἡ conſtans, ſtabilis.
Εὐστοχία ας ἡ jaculandi peritia, *optima conje-
ctura.*
Εὔστοχ☉ ου ὁ ἡ jaculandi peritus.
Εὐστόχως, *adv.* cautè.
Εὐστροφία facilitas ad vertendum ſe.
Εὐσχημόνως, *adv.* honeſtè, decenter, 1 *Cor.* 14.
verſ. 40. *& Rom.* 13. 13.
Εὐσχημοσύνη ης ἡ decor, 1 *Cor.* 12. 23.
Εὐσχήμων ον☉ ὁ ἡ decens, *ſpectabilis, honora-
tus a.* ſtattlich. *Marc.* 15. *verſ.* 43. *Actor.* 13.
v. 50. *ex* εὖ *&* σχῆμα ατ☉ τὸ *geſtus, habitus,
figura.*
Εὐτακτέω ſervo ordinem & diſciplinam.
Εὔτακτ☉ ου ὁ ἡ ordinem ſervans.
Εὐταξία ας ἡ bonus ordo, diſciplina. *cui opponi-
tur* ἀταξία.
Εὐτελὴς έ☉ ὁ ἡ frugalis, tenuis, ſimplex, vilis.
εὐτελὴς δίαιτα *tenuis & vilis victus.*
Εὐτελῶς, *adv.*

Εὐτη-

Εὔτηκτος ου ὁ ἡ qui facilè colliqueſcit.

Εὐτολμία ας ἡ, παράστημα, animi præſentia.

Εὔτονος ου ὁ ἡ intenſus)(ἄτονος ου ὁ ἡ *laxus*, *remiſſus*. *Th.* τείνω *tendo.*

Εὐτόνως, *adv.* acriter, vehementer, magna contentione, *Luc.* 23. 10. *ab* εὔτονος.

Εὐτραπελία ας ἡ urbanitas. *Sed in novo Teſtamento in malam partem*, ſcurrilitas, *Epheſ.* 5. *verſ.* 4. *ab* εὐτράπελος ου ὁ ἡ *lepidus*, *urbanus*. *Th.* τρέπω verto, *flecto. a.* 2. ἔτραπον.

Εὐφημέω laudo, benedico, bonis ominibus proſequor. *F.* ήσω. *P.* εὐφήμηκα.

Εὐφημία ας ἡ bona fama, laus, 2 *Corinth.* 6. *verſ.* 8.

Εὔφημος ου ὁ ἡ bonæ famæ, *boni nominis. ex* εὖ & φήμη ης ἡ *fama*, *Phil.* 4. 8.

Εὐφορέω ῶ fertilis ſum, exubero. *Fut.* ήσω. *P.* εὐφόρηκα. *a.* 1. εὐφόρησα, *Luc.* 12. 16. *ab adject.* εὔφορος ου ὁ ἡ *ferax. Th.* φέρω.

Εὐφραίνω exhilaro, oblecto. *Fut.* εὐφρανῶ. *Præt.* εὔφραγκα. *aor.* 1. *activ.* εὔφρανα. *exhilaravi. præſ. paſſ.* εὐφραίνομαι lætor, gaudeo, genio indulgeo, *Luc.* 12. 19. *a.* 1. *paſſ.* εὐφράνθην ης η gaviſus ſum. *aor.* 1. *paſſiv. imperat.* εὐφράνθητι lætare. *Fut.* 1. *paſſiv.* εὐφρανθήσομαι lætabor.

Εὐφροσύνη ης ἡ lætitia, *Actor.* 2. 28. & 14. 17. *ab* εὔφρων ονος ὁ ἡ lætus, *cujus mens eſt hilaris. ex* εὖ benè & φρὴν ενὸς ἡ mens.

Εὐφρόσυνος ου ὁ ἡ hilaritatem faciens, hilaris.

Εὐφυὴς έος ὁ ἡ ingenioſus, induſtrius.

Εὐφυΐα bona indoles, ingenium bonum.

Εὔχαρις ιτος ὁ ἡ gratioſus a, τὸ εὔχαρι gratioſum.

Εὐχαριστέω ῶ gratias ago, acceptus, venuſtus ſum. *F.* ήσω. *P.* εὐχαρίστηκα. *a.* 1. εὐχαρίστησα, *cum Dat.*

præſ. paſſ. εὐχαριστέομαι οῦμαι gratiarum actione celebror. *a.* 1. *paſſ.* εὐχαριστήθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* εὐχαριστηθῶ ῇς ῇ, 2 *Cor.* 1. 11.

Εὐχαριστία ας ἡ gratiarum actio, 1 *Timoth.* 4. *v.* 4. Sacramentum cœnæ Dominicæ, *in quo Deo gratias agimus, gratâ memoriâ mortem Chriſti commemorantes.*

Εὐχάριστος ου ὁ ἡ gratus. *activ.* & *paſſiv.* venuſtus. *ex* εὖ & *inuſitato* χαριστός. *quod eſt à* 3. *P. paſſ.* κεχάρισται *gratificatus eſt, verbi* χαρίζομαι *gratificor. Them.* χάρις ιτος ἡ gratia, *Coloſſ.* 3. *verſ.* 15.

Εὐχερὴς έος ὁ ἡ facilis, in promptu poſitus.

Εὐχερῶς, *adv.* facilè, expeditè, dextrè.

Εὐχὴ ῆς ἡ votum, *Actor.* 18. 18.

Εὔχομαι opto, oro, glorior. *imperf.* ηὐχόμην ου ετο, *Rom.* 9. 3. *Attic. pro* εὐχόμην. *F.* εὔξομαι. *a.* 1. *med.* εὐξάμην ω ατο. *a.* 1. *med. opt.* εὐξαίμην αιο αιτο.

Εὔχρηστος ου ὁ ἡ utilis, valde utilis, *Philem. verſ.* 11.

Εὐψυχέω ῶ bono ſum animo. *F.* ήσω. *P.* εὐψύχηκα, *Phil.* 2. 19.

Εὐψυχία ας ἡ lætitia, magnanimitas.

Εὔψυχος ου ὁ lætus, magnanimus.

Εὐψύχως, *adv.* lætè, magnanimè.

Εὐώδης εος ὁ ἡ benè olens. *ex* εὖ & ὀδωδὴ ῆς ἡ *odor. Th.* ὄζω *oleo. F.* ὀζήσω. *P.* ὤζηκα. *P. med.* ὦδα & *Attic.* ὄδωδα *olui.*

Εὐωδία ας ἡ bona fragrantia, 2 *Corinth.* 2. *v.* 15. *ab* εὐώδης.

Εὐωδιάζω odoratum reddo, ſum boni odoris.

Εὐώνυμος ου ὁ ἡ. *ex* εὖ & ὄνομα τος τὸ (*pro quo etiam* ὄνυμα) *nomen. q. d.* fauſti nominis & ominis (*Forte de ſiniſtris auſpiciis opinione gentilium infelicibus & propterea vitandi mali*

ominis cauſa non facilè nominandis, ſed dicendis voce contrariæ ſignificationis.) ſiniſter a, *Matt.* 27. 38. *Eodem ſenſu ſiniſtra manus dicitur* ἀριστερὰ ᾶς ἡ ſiniſtra, læva, *q.d. optima, ex* ἄριστος.

Εὐωχέω ῶ. *F.* ήσω. *P.* ηκα. *paſſ.* εὐωχέομαι οῦμαι, epulum præbeo, *Metaph.* oblecto. *Paſſivo* convivio accipior.

Εὐωχία convivium. *q. d.* εὐεχία, *ab* εὖ & ἔοχα. *perf. Att. inuſit. vocis mediæ.* ὀχὴ *etiam* cibum *ſignificat.*

Ἐφάλλομαι inſilio, irruo. *imperf.* ἐφηλλόμην ου. *F.* ἐφαλοῦμαι. *præt. paſſ.* ἐφῆλμαι. *aor.* 1. *med.* ἐφηλάμην, *Actor.* 19. 16.

Ἐφαμαρτάνω ad peccandum induco. *Invenitur Ierem.* 32. 35. *pro Hebræo* החטיא *in Hiphil.*

Ἐφάπαξ ſemel. *adverb. ex* ἐπὶ & ἅπαξ, *Rom.* 6. *v.* 10.

Ἐφάπτω annecto, alligo. ἐφάπτομαι, *in voce media*, attingo.

Ἐφελκύω & ἐφέλκω attraho. ἐφέλκομαι *in voce media*, elicio.

Ἐφέστιος ὁ ἡ qui vel quæ eſt apud focum ſeu larem: qui habet domum ſeu larem, domeſticus, incola, accola, *ab* ἐπὶ & ἑστία, *focus, lar, Veſta.*

Ἐφευρετὴς οῦ ὁ, inventor, *Rom.* 1. 30.

Ἐφηβεία pubertas, *extrema pueritia, & adoleſcentia prima ætas. Status* τῶν ἐφηβευόντων.

Ἔφηβος ὁ ἡ puber.

Ἔφηλος ὁ ἡ. *ex* ἐπὶ & ἧλος ὁ clavus. *ſignificat* eum eamve, cujus oculo clavus inſidet. *Pro Hebræo* דק, *Levit.* 21. 20.

Ἐφημερία ας ἡ ſeries, claſſis ſacerdotum certis dierum vicibus in orbem recurrentibus ſacra obiens, *Luc.* 1. 5.

Ἐφήμερος ου ὁ ἡ unicum diem durans, in diem vivens. *ex* ἐπὶ & ἡμέρα ας ἡ *dies, Iac.* 2. 15.

Ἐφθὸς

Ἐφθὸς ἡ ὸν elixus a um, coctus.

Ἐφικνέομαι οῦμαι pervenio. *F.* ἐφίξομαι. *a.* 2. *med.* ἐφικόμην ου ετο. *Deponens a.* 2. *infin.* ἐφικέσθαι, 2 *Cor.* 10. 13.

Ἐφικτὸς ἡ ὸν comparabilis; talis, ut aſſequi poſſis.

Ἔφιππος eques, equo inſidens.

Ἐφίπταμαι advolo, involo.

Ἐφίστημι inſto, adſiſtere facio, ſupervenio, adorior. *F.* ἐπιστήσω. *P.* ἐφέστηκα. *part. præt. act.* ἐφεστηκὼς ότος ὁ, *& per ſyncopen* τοῦ κ, *nec non craſin* ἐφεστὼς, *Act.* 22. 20. ἤμην ἐφεστὼς adſtabam, *Actor.* 28. 2. Διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα, *propter imbrem urgentem. a.* 2. *act.* ἐπέστην ης η, ſuperveni. *cum Dat. a.* 2. *imperat.* ἐπίστηθι ήτω inſta. *a.* 2. *ſubj.* ἐπιστῶ ῇς ῇ. ſupervenero, adſtabo. *a.* 2. *part.* ἐπιστὰς ἀντος ὁ adortus, *Act.* 17. 5. ἐπιστᾶσα ης ἡ adſtans, *Luc.* 2. 38. *&* 10. 40. *præſ. med.* ἐφίσταμαι immineo, impendeo.

Ἐφοδεύω & ἐφοδεύομαι obeo, luſtro.

Ἐφοδιάζω viatico inſtruo. *item* inſtruo ſufficientibus ad rem, de qua ſermo eſt.

Ἐφόδιον ου τὸ commeatus, viaticum.

Ἔφοδος ἡ acceſſus, aditus, modus & ratio aggrediendæ rei, incurſus. *Adject.* ἔφοδος ὁ ἡ. Ad quem vel quam aditus patet.

Ἐφοράω intueor, perluſtro, obſervo, provideo.

Ἐφυβριστος ὁ ἡ contumelioſus, probroſus, *de inferente, & illata re.* ἐφυβρίζω contumeliam infero.

Ἐφφαθὰ *Syriacum verbum, vertitur* aperitor, *Marc.* 7. 34.

Ἐχθὲς *Attic. pro* χθὲς heri.

Ἔχθρα ας ἡ inimicitia, *Epheſ.* 2. 15.

Ἐχθραίνω odi, odio perſequor, *idem quod* ἐχθαίρω. *Item* inviſum reddo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἐχθρεύω inimicus, infenſus ſum.

Ἐχθρὸς ἁ ὸν inimicus a um, *Matth.* 5. 44. *ab* ἔχθος εος τὸ odium, inimicitia. ἔχθω *Poët. odio proſequor. Comp.* ἐχθίων. *ſup.* ἔχθιστος.

Ἔχιδνα ης ἡ vipera. *quòd vi pariat, vel quaſi vivipara.* παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν γονὴν μέχρι θανάτου, *Matth.* 3. 7.

Ἔχις ὁ ἡ, ἔχιδνα. *Idem. Vtrumque genus* ἐπικοίνως *uſurpatur.*

Ἐχῖνος ὁ erinaceus, hyſtrix, *animal.*

Ἐχομένη ἡ dies perendinus. *q. d. cohærens. ſcil. qui craſtino proximè cohæret.* τῇ ἐχομένῃ *perendie.* übermorgen/ *Luc.* 13. 33.

Ἐχομένως conſequenter, cohærenter.

Ἔχω habeo, *& per Helleniſmum* poſſum, *Ioan.* 8. *verſ.* 6. *item* ago, *Ioan.* 11. *v.* 17. impetro, 1 *Ioan.* 5. 15. *præſ. opt.* ἔχοιμι. 3. *pl.* ἔχοιεν, *Act.* 24. 19. *imperf.* εἶχον ες ε habebam. *item* habui, *Hebr.* 12. *v.* 9. *Memini apud Chryſoſtomum legere* ἦχον, *ſi codex non fuerit mendoſus. F.* ἕξω *&* σχήσω. *P.* ἔσχηκα (*ab obſoleto* σχέω.) *a.* 2. ἔσχον ες ε habui. *Ex hujus imp.* σχὲ *compoſita exſtant,* πάρασχε, κατάσχε. *aor.* 2. *ſubj.* σχῶ ῇς ῇ. *præſ. paſſiv.* ἔχομαι, cohæreo, ſum contiguus.

Ἕψημα τὸ coctile, coqui, elixari idoneum, ſapa.

Ἕψω coquo, elixo. *F.* ἑψήσω. *præt. p.* ἕψηκα. *paſſ.* ἕψομαι coquor, ferveo. *Med.* inficio colore.

Ἐωθινὸς matutinus.

Ἕωλος *de cibo dici ſolet*, heſternus, pridianus, jam frigidus, exoleſcens, ἑωλόνεκρος, qui jam antè aliquod tempus obiit & fœtere incipit.

Ἕως *in ſoluta oratione pro* ἠὼς *poëticè*, aurora, ἅμα ἕω primâ luce. *Hinc* ἑῷος matutinus, orientalis.

ως, *adv.* uſque ad. *cum genit. item ſine caſu,* *Act.* 21.5. ἕως ἔξω τῆς πόλεως extra urbem uſque, *Ioan.* 2. 7. ἕως ἄνω uſque ad ſummum, *Ioan.* 2. *v.* 10. & 5. 17. ἕως ἄρτι hucuſque, *pro* ἕως τοῦ ἄρτι χρόνου, *Ioan.* 9. 4. ἕως ἡμέρα ἐστὶ donec dies eſt, *pro* ἕως οὗ & *Att.* ἕως ὅτου donec, *ibid. verſ.* 18. *Luc.* 13. 8, 21. ἕως πότε quouſque, *Ioan.* 10. 24.

Ζ Α

ΖΆκχον τὸ *vel* ἡ ζάκχη cella. *Plurale habetur,* 1 *Paralip.* 28. 11. *ubi quidam legunt* ζακχῶν *alii* ζάκχων. *Reſpondet Hebræo* גַּנְזַךְ *Complutenſis editio legit* ἀποθηκῶν.

άω ῶ vivo, reviviſco, *Apoc.* 20. 4. valeo, *Ioan.* 4. *v.* 53. lætus ſum, 1 *Theſſ* 3. 8. vivo in æternum, *Luc.* 10. 28. me gero, *Gal.* 2. 14. *Imp.* ἔζαον ων. *F.* ζήσω, *frequentius in media forma* ζήσομαι η εται. *a.* 1. *act.* ἔζησα. *a.* 1. *ſubj.* ζήσω ης η. *Part.* ζάων ζῶν. θυσία ζῶσα hoſtia viva, *Rom.* 12. 1. *part. a.* 1. *act.* ζήσας. *Tranſitive accipitur &* *idem ſignificat quod* ζωοποιέω ῶ, *Ioan.* 6. 51. ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ego ſum panis ille vivificus.

έα *vel* ζειά. *Sic reddunt* LXX *Hebræum* כֻּסֶּמֶת *Eſai.* 28. 25. *Alibi* ὀλύραν, *nempe Ezech.* 4. 9. *Exod.* 9. 33. *Hieronymus autem* ζέαν *Latine* far *dici ait, vel gentili Italiæ Pannoniæque ſermone* ſpicam & ſpeltam, *commentario in Ezech. c.* 4. *ubi etiam Aquilæ prima editio & Symmachus* ζέας *vel* ζειὰς *expreſſerant.*

έμα decoctum.

εύγνυμι & ζευγνύω jungo. *F.* ζεύξω. *P.* ἔζευχα. *a.* 2. ἔζυγον. *a.* 1. ἔζευξα.

εῦγος εος τὸ jugum, *Luc.* 14. 19. par, *Luc.* 2. 24.

ευκτηρία ας ἡ vinculum, *Actor.* 27. 40.

Ζεῦς Jupiter; *nomen ſummi Dei gentilium. Æol.* Δεῦς, *inde Latinum* Deus. *Gen.* Διὸς. *Aliàs* ζὴν ζηνὸς. *item* ζὰν ζανὸς & δὰν *Doricè.*

Ζῆλος ου ὁ zelus, fervor, amor vehemens, invidia, æmulatio, *Ioan.* 2. 17. *à* ζέω *ferveo.*

Ζηλόω ῶ æmulor, ſtudiosè ſector & ambio, invideo, depereo, *Gal.* 4. 17. *cum Accuſativo. Fut.* ζηλώσω. *a.* 1. ἐζήλωσα. *præt. act.* ἐζήλωκα. *cum Dativo per Hebraïſmum, quum pro alio æmulamur, Num.* 25. 13. *Paſſ.* Ζηλόομαι οῦμαι affector.

Ζήλωσις æmulatio, affectatio.

Ζηλωτὴς οῦ ὁ zelotes, æmulator, accenſus ſtudio, *Tit.* 2. *v.* 14. ζηλωτὴς καλῶν ἔργων *ſtudioſus bonorum operum*, 1 *Cor.* 14. 12. ζηλωταὶ πνευμάτων, *ſtudioſi ſpirituum. h. e. ſpiritualium donorum. Item*, qui rivalem ferre nequit, *Exod.* 20. *v.* 4.

Ζηλωτὸς ὴ ὸν invidendus, affectandus.

Ζηλοτυπία zelotypia, ægritudo ex eo, quod alter eo quoque potiatur, quod ipſe cupias aut habeas. ζηλοτυπέω, *laboro illâ ægritudine, zelotypus ſum, item idem quod* ζηλόω.

Ζημία ας ἡ damnum, jactura, mulcta, pœna, *Phil.* 3. 7.

Ζημιόω ω mulcto. *F.* ώσω. *P.* ἐζημίωκα. *a.* 1. ἐζημίωσα. *præſ. paſſ.* ζημιόομαι οῦμαι mulctor, jacturam facio. *a.* 1. *paſſ.* ἐζημιώθην *cum Accuſ. a.* 1. *paſſ. ſubj.* ζημιωθῶ ῇς ῇ. *F.* 1. *paſſ.* ζημιωθήσομαι ῃ εται, 1 *Cor.* 3. 15.

Ζητέω ῶ quæro, ſtudeo, requiro. ζητεῖν τὴν ψυχὴν *vitæ inſidias ſtruere, Matth.* 2. 20. *imperf.* ἐζήτουν. *F.* ζητήσω. *P.* ἐζήτηκα. *aor.* 1. *act.* ἐζήτησα. *præſ. paſſ.* ζητέομαι οῦμαι, *quæror. imperf.* ἐζητεόμην οὔμην, έου οῦ, έετο εῖτο.

Ζήτημα τος τὸ quæſitum, quæſtio, *Act.* 15. *v.* 2.

Ζήτησις εως ἡ quæſtio, 1 *Tim.* 1. 4.

Ζιβύνη

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ϐύνη *vel* σιϐύνη jaculum totum è ferro, lancea. *Heſychio & Suidæ* ὁλοσίδηρον ἀκόντιον ἢ λόγχη.

ζάνιον ȣ τὸ zizanium, brandkorn. *In N. T. tantùm legitur* τὰ ζιζάνια *in plur. Matth.* 13. 25.

ὀφος ȣ ὁ caligo, 2 *Petr.* 2. 4.

υγὸς ȣ ὁ jugum. *plur.* ζυγοὶ & ζυγὰ, ſtatera, *Apocal* 6. 5.

ύμη ης ἡ fermentum, *Matt.* 13. 33. *à* ζέω ferveo.

υμίτης ȣ ὁ fermentatus, ἄρτος ζυμίτης panis fermentatus, ἄρτος ἀζυμίτης panis infermentatus, *Levit.* 7. *v.* 12, 13.

υμόω ῶ fermento, 1 *Cor.* 5. 6. *F.* ώσω. *P.* ἐζύμωκα. *a.* 1. *act.* ἐζύμωσα.

υμωτὸς fermentatus, τὸ ζυμωτὸν, quod fermentatum eſt.

ωγραφέω ῶ depingo, delineo, *à* ζωὸς, vivus & γράφω pingo, *ad vivum depingo.*

ωγράφος pictor; ζωγραφία, pictura, delineatio.

ωγρέω ῶ, *q. d.* ζωὸν ἀγρεύω vivum capio, *Luc.* 5. 10. *F.* ήσω. *P.* ἐζώγρηκα. *præt. paſſ.* ἐζώγρημαι. *part. præt. paſſ.* ἐζωγρημένος captivus factus, *vel qui captus tenetur.* ζωγρεία & ζωγρία ἡ vivi captura, *Num.* 21. 35. ζωγρεία *ponitur pro* שָׂרִיד reliquiæ.

ωγρίας ȣ ὁ *vivus captus*, in vita relictus, reſiduus.

ωὴ ῆς ἡ vita, *Ioan.* 14. 6.

ωμὸς ȣ ὁ jus, juſculum. ζωμοποιὸς, *opifex juris faciendi in culina. Item gratiam juribus concilians, quod &* δίζωμος.

ώνη ης ἡ cingulum, zona. *item* pera. *in zonis habebant argentum, Matth.* 10. 9.

ωννύω *vel* ζώννυμι cingo. *Imperf.* ἐζώννυον ες ε. *F.* ζώσω, *Ioan.* 21. 18. *P.* ἔζωκα. *a.* 1. *act.* ἔζωσα. *præt. paſſ.* ἔζωσμαι. *a.* 1. *med.* ἐζωσάμην ω ατο.

Ζωογονέω ῶ vivum animal genero, in vita conſervo. *F.* ήσω. *Luc.*17.33. *P.* ἐζωογόνηκα. à ζωογόνος οῦ ὁ ἡ *vitalis*, prolificus, generativus vivi. ζωογονέομαι οῦμαι, *prolificando ſemen vel poſteritatem conſervo, Actor.*7. 19. *ex* ζωὴ ῆς ἡ *vita, &* γόνος οῦ ὁ *generatio. Th.* γίνομαι.

Ζῶον τὸ quod vivit, animal, 2 *Petr.* 2. 12. *Latiùs patet Latinâ* animalis *voce, quia & Deus* ζῶον *dici poteſt, cùm non rectè dicatur* animal. ζωὸς ἡ ὸν vivus a um.

Ζωοποιέω ῶ vivifico, vitæ reſtituo. (*quaſi* ζωὸν ποιέω *vivum facio.*) *F.* ήσω, *Rom.*8. 11. *P.* ἐζωοποίηκα. *a.*1.*act.* ἐζωοποίησα. ζωοποιέομαι οῦμαι. *vivificor, vitæ reſtituor. a.*1. *paſſ.* ἐζωοποιήθην. *part. a.* 1. *paſſ.* ζωοποιηθεὶς *vivificatus. F.* 1. *paſſ.* ζωοποιηθήσομαι.

Ζωοποίησις vivificatio.

Ζωόω ῶ vivifico, animo, refocillo.

Ζωπυρέω ῶ ignem ſopitum ſuſcito, excito, refocillo. ζώπυρος ὁ ἡ ſuſcitativus ignis, *refocillativus*, concitativus. ζώπυρον τὸ ſuſcitabulum ignis, fomes, follis. ζωπύρεια ας ἡ follis.

Ζωρὸς ὁ *adj.* merus, meracus, *de vino.*

Ζῶσις ἡ cinctura. ζωστὴρ ῆρος ὁ balteus.

Ζώσιμος ὁ ἡ vitalis, qui, quæ vivere poteſt.

Ζωτικὸς ἡ ὸν vivificus, vegetabilis, vitalis, *id eſt, vitæ conſervandæ, vel faciendæ in ſe principium & vim habens.*

H.

Ἤ *vel* ἤτοι *vel* ἤπερ *conjunctio diſcretiva*, vel, aut, *Rom.*6.16. an? *Rom.*6.3. *in comparatione* quàm, *Ioan.*12.43. an, 1 *Cor.* 14. 36. neque, *Rom.* 10. 7. *Eleganter ponitur poſt* πρὶν *& poſt* ἀλλά. *per Hebraïſmum idem eſt quod* non. *ut Luc.*18.14. *confer Pſalm.*118. 8.

Ἡγε-

Ἡγεμονίδης dux, princeps.

Ἡγεμονικὸς οῦ ὁ principalis, imperatorius.

Ἡγεμονία ας ἡ imperium, *Luc.* 3. 1.

Ἡγεμονεύω ſum procurator, *Luc.* 2. 2. *F.* εύσω. P. ἡγεμόνευκα.

Ἡγεμὼν όνος ὁ præſes, dux, 1 *Petr.* 2. 14. *à Th.* ἡγέομαι οῦμαι *duco.*

Ἡγέομαι οῦμαι duco, arbitror, 1 *Tim.* 6. 1. ἡγείσθωσαν. (*3. pl. præſ. med. imperat.*) *F.* ἡγήσομαι. *præt. paſſ.* ἥγημαι, *Phil.* 3. 7. *a.* 1. *med.* ἡγησάμην ω ατο. *aor.* 1. *med. imperat.* ἥγησαι ἀσθω. *part. a.* 1. *med.* ἡγησάμενος.

Ἥγημα ατος τὸ conſilium, voluntas.

Ἥγησις εως ἡ principatus.

Ἡγητέον putandum, exiſtimandum eſt.

Ἡγούμενος ου ὁ dux, præfectus. *part. præſ. med. accipitur ſubſtantive, Actor.* 7. 10.

Ἡδέως libenter. *adverb.* (*ab* ἡδὺς έος ὁ *ſuavis.*) *compar.* ἥδιον *libentiùs. ſuperl.* ἥδιστα *libentiſſime*, 2 *Cor.* 12. *v.* 9, 15.

Ἤδη jam, *adv. Matth.* 3. 10.

Ἥδομαι lætor, fruor. *Fut.* ἥσομαι. *P.* ἧσμαι. *part. præſ.* ἡδόμενος *lubens.*

Ἡδονὴ ῆς ἡ voluptas. *ab* ἥδω *delecto. F.* ἥσω, *Luc.* 8. *verſ.* 14.

Ἡδύνομαι jucundus ſum. *fut. med.* ἡδυνοῦμαι. *præt. paſſ.* ἥδυσμαι. *activ.* ἡδύνω. *fut.* υνῶ. *præt.* κα. lætifico, oblecto.

Ἡδύοσμον ου τὸ mentha. *q. d. ſuaviter olens, herba odorata. ex* ἡδὺς ſuavis, & ὀσμὴ ῆς ἡ odor, *Matth.* 23. 23.

Ἡδὺς έος ὁ ἡ ſuavis, jucundus, lætus. *comp.* ἡδύτερος, *vel* ἡδίων. *ſuperl.* ἡδύτατος, *vel* ἥδιστος.

Ἥδυσμα ατος τὸ dulcedo, condimentum.

Ἡδυσμὸς οῦ ὁ ſuavitas, dulcedo.

Ἡδύφωνος η ον ſuaviloquus. *ex* ἡδὺς *ſuavis*, &

φωνὴ ῆς ἡ vox, quod eſt à φάναι loqui, vel quaſi φῶς τοῦ νοῦ lux animi.

Ηδω aliis nubes, aliis iris, rectiùs lux vertitur, Iob. 36. 30 ἰδοὺ ἐκτείνει ἐπ' αὐτὴν ἠδὼ, En extendit ſuper eam lucem. Ius etiam ſic cognominatur apud Heſychium.

Ηθος εος τὸ indoles, domicilium, locus conſuetus. item mores. ἤθεα η, έων ῶν, τὰ mores, 1 Cor. 15. 33.

Ηκω venio, imperf. ἧκον ες ε, Act. 28. 23. F. ἥξω, Rom. 11.26. præt act. ἧκα ας ε, Geneſ. 41. v. 7. a.1. act. ἧξα. a. 1. ſubj. ἥξω ῃς ῃ, Luc. 13. 35. ἕως ἂν ἥξῃ ſcil. ὁ χρόνος. 3. pl. ἥξωσι veniant, Apoc. 3. v. 9.

Ηλεκτρον ου τὸ electrum, ſuccinum.

Ηλι אֵלִי vox Hebraïca Latine Deus mi, Matt. 27. 46.

Ηλικία ας ἡ ſtatura, ætas, Matth. 6. 27.

Ηλίκος η ον quantus a um, Col. 2. 1.

Ηλιος ου ὁ ſol, Matth. 5. 45.

Ηλος ου ὁ clavus, Ioan. 20. 25.

Ημέρα ας ἡ dies, tempus, per ſyn. ſpeciei. q. ἅμα ἠοῖ ῥέουσα cum aurorâ fluens. ἠὼς, ἠόος οῦς, ἠοῖ ἠοῖ ἡ aurora. vel eſt ab adj. ἥμερος ου ὁ ἡ manſuetus, quod omnia faciat ἥμερα. καθ' ἡμέραν quotidie. ἡμέρα κυριακὴ dies dominicus, Apocal. 1. 10.

Ημερόομαι οῦμαι cicuror, manſuefio. Fut. med. ἡμερώσομαι. perf. paſſ. ἡμέρωμαι. a. 1. paſſ. ἡμερώθην. F. 1. paſſ. ἡμερωθήσομαι. ab activo ἡμερόω ῶ manſuefacio, cicuro. F. ἡμερώσω. præt. ἡμέρωκα.

Ημερος α ον manſuetus a um. idem quod πρᾶος mitis.

Ημέτερος α ον noſter a um, fit à nominat. plural. ἡμεῖς nos, in ſing. ἐγὼ, 1 Cor. 15. 31. ubi tamen eſt ὑμέτερος.

Ημιν.

Ἦ μὴν certè. *adv. Hebr.* 6. 14.

Ἡμίεφθος ου ὁ ἡ ſemicoctus a, *ab* ἡμι *ſemi*, & ἑψέω ῶ *coquo.*

Ἡμιθανὴς έος ἡ ſeminex, ſemimortuus a, *Luc.* 10. 30. (*ex* ἥμι ſemi, *quod præfigi ſolet aliis nominibus, eaque dimidiare, ut ſemihora* ἡμιώριον ου τὸ eine halbe ſtund. *ſemita, q. d. ſemi iter* ἡμιόδιον. *Latinum ſemi eſt à Græco, ubi ſpiritus aſper mutatur in* σ, *Græcum verò ab adject.* ἥμισυς. θανὴς *eſt ab aor.* 2. ἔθανον *mortuus fui, verbi* θνήσκω *morior.*)

Ἡμίθνητος ου ὁ ἡ ſemimortalis. *ex* ἥμι *ſemi*, & θνητὸς *mortalis à* θνήσκω *morior. Differt autem* ἡμίθνητος *ab* ἡμιθανὴς έος ὁ ἡ ſemimortuus, & ἡμιθνὴς ῆτος ὁ ἡ *ejuſdem ſignificationis, quod hæc ſignificent aliquem, qui vitæ dimidium efflavit, ſeu ſemianimem: Illud verò aliquem qui unâ parte mortalis, alterâ immortalis eſt.*

Ἡμίονος ου ὁ ἡ multas a. *ex* ἥμι *ſemi*, & ὄνος *aſinus.*

Ἡμίσευμα τος τὸ dimidium, *media pars.*

Ἥμισυς εος ὁ, ἡμίσεια είας ἡ, ἥμισυ εος τὸ, dimidius a um, *Apoc.* 11. 9. ἥμισυ dimidium, *Marc.* 6. 23. ἕως ἡμίσους (*pro* ἡμίσεος *genitivus ſingul. contractus*) *uſque ad dimidium, Luc.* 19. *v.* 8. τὰ ἡμίση (*pro* ἡμίσεα) *nominat. pl. g. n.*

Ἡμιώριον ου τὸ ſemihora, *Apoc.* 8. 1.

Ἡνίκα quando, quum. *in interrogatione* πηνίκα *quando? Sicut* ὅτε πότε, *adverb.* 2 Cor. 3. 15.

Ἡνίοχος ου ὁ auriga, *moderator currus. ex* ἡνίον ου τὸ *frænum*, & ἔχω *habeo, obtineo.*

Ἤνυστρον ου τὸ abomaſum, *ventriculus ſecundus.*

Ἧπαρ & ἧπας τος τὸ jecur.

Ἤπερ aut *conjunct. disjunct. Ioan.* 12. 43.

Ἤπιος ου ὁ ἡ placidus a, 1 *Theſſ.* 2. 7.

Ἠρεμάζω mœreo. *F.* *ἠρεμάσω. præt. ἠρέμακα. part. præſ. ἠρεμάζων, mærens.*

Ἠρεμέω ῶ quieſco, ſileo. *F. ήσω. P. ηκα. a.* 1. *ἠρέμησα.*

Ἠρεμία ας ἡ quies. *ἠρεμίαν ἔχω, quieſco.*

Ἤρεμος ου ὁ *idem quod ἥμερος* tranquillus, 1 *Tim.* 2. *verſ.* 2.

Ἡστινοσοῦν qualiſcumque, qualecumque. *componitur ex particula expletiva οὖν & ἧστινος qualiſcumque ſubintel. ποιότητος qualitatis, vel μορφῆς formæ, vel ſimile quid: eſtque genit. fem. gen. ab ἥτις quælibet, maſc. ὅστις, neutr. ὅ, τι.*

Ἡσυχάζω quieſco. *F. άσω. P. ἡσύχακα. a.* 1. *act. ἡσύχασα tacui, Luc.* 14. 4.

Ἡσυχῆ quietè, tacitè. *adv.*

Ἡσυχία ας ἡ tranquillitas, ſilentium, *ab ἥσυχος ου ὁ ἡ. q. ἧσιν ἔχων. (Gall. qui eſt à ſon aiſe.) quietus, ſedatus, placidus,* 2 *Theſſ* 3. 12. *ἥδω, delecto, ἧσις voluptas.*

Ἡσύχιος ου ὁ ἡ *idem quod ἥσυχος*, quietus, 1 *Tim.* 2. 2.

Ἥσυχος *vid. ἡσυχία.*

Ἤτοι vel, aut, *vide ſuprà, ἢ, Rom.* 6. 16.

Ἡττάομαι ῶμαι ſuperor, *inferior evado (à comparativo ἥττων ονος ὁ ἡ inferior, minor, μικρὸς parvus) præt. paſſ. ἥττημαι victus ſum. a.* 1. *paſſ. ἡττήθην ης η,* 2 *Cor.* 12. 13. *ἧσσα vel ἧττα ης ἡ clades.*

Ἡττάω vinco, ſupero. *F. ἡττήσω. P. ἥττηκα. a.* 1. *act. ἥττησα vici.*

Ἥττημα τος τὸ diminutio, defectus, *Rom.* 11. 12.

Ἧττον ονος τὸ minus. *item* damnum, *εἰς τὸ ἧττον cum detrimento,* 1 *Cor.* 11. 17. *μικρὸς parvus, ἥττων minor, ἐλάχιστος minimus.*

Ἥττων ονος ὁ ἡ minor, *comparativ. à μικρὸς parvus.*

Ἠχέω

Ἠχέω ῶ reſono. *F.* ήσω. *P.* ἤχηκα. *ſonui. a.* 1. ἤχησα. *Luc.* 21. 25. 1 *Cor.* 13. 1.

Ἦχος ου ὁ ſonus. *item per ſynec. gen.* rumor, *Luc.* 4. 37.

Ἠχὼ όος οῦς ἡ Echo. *ſonus reciprocus, repercuſſus.*

Θ Α.

Θάλασσα *vel Attic.* θάλαττα ης ἡ mare, lacus, *Matth.* 4. 18.

Θαλάσσιος *vel* θαλάττιος ου ὁ marinus.

Θάλλω vireo, germino. *F.* θαλῶ. *P.* τέθαληκα *germinavi. a.* 1. ἔθηλα.

Θάλπω foveo, *propriè de gallinâ fovente ova, quibus incubat, Eph.* 5. 29. *F.* θάλψω. *P.* τέθαλφα. *a.* 1. *act.* ἔθαλψα.

Θαμβέω ῶ obſtupefacio. *item* expaveſco, *Actor.* 9. 6. *Fut.* ήσω. *P.* τεθάμβηκα. *aor.* 1. ἐθάμβησα, 2 *Reg.* 22. 5. *præſ. paſſ.* θαμβέομαι οῦμαι expaveſco, *obſtupeſco, obſtupefio, imperf. paſſ.* ἐθαμβεόμην ούμην. 3. *pl.* ἐθαμβέοντο οῦντο. *a.* 1. *paſſ.* ἐθαμβήθην ης η *expavi.*

Θάμβησις εως ἡ pavor. *à* 2. *perſ. perf. paſſ.* τεθάμβησαι *verbi* θαμβέω ῶ *expaveſco.*

Θάμβος εος τὸ ſtupor, *attonita admiratio, Act.* 3. 10.

Θανάσιμος ου ὁ ἡ lethalis, *mortifer, Marc.* 16. 18.

Θανατηφόρος ου ὁ ἡ lethifer a, *Iac.* 3. 8.

Θάνατος ου ὁ mors, lethum, peſtis, *Apoc.* 6. 8. perſecutio, 2 *Cor.* 1. 10.

Θανατόω ῶ occîdo. *F.* ώσω. *P.* τεθανάτωκα. *a.* 1. *act.* ἐθανάτωσα. *a* 1. *act. ſubj.* θανατώσω ης η. *a.* 1. *infin.* θανατῶσαι *præſ. paſſ.* θανατόομαι οῦμαι *occidor. aor.* 1. *paſſ* ἐθανατώθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* θανατωθεὶς έντος ὁ *mortificatus,* 1. *Petr.* 3. 18.

Θανάτωσις εως ἡ cædes, mortificatio, mors, *fit à 2. perſ. perf. paſſ.* τεθανάτωσαι, *verbi* θανατόω ῶ *occido.*

Θάπτω ſepelio. *F.* θάψω. *P.* τέθαφα. *a.* 1. *act.* ἔθαψα. *a.* 1. *act. infin.* θάψαι. *a.* 2. *act.* ἔταφον. *a.* 2. *paſſ.* ἐτάφην ης η *ſepultus fui,* 1 *Cor.* 15. 4. *a.* 2. *paſſ. infin.* ταφῆναι. *F.* 2. *paſſ.* ταφήσομαι. *præt. med.* τέθηπα.

Θαῤῥέω ῶ confido, bono ſum animo, 2 *Cor.* 7. 16. *F.* ήσω. *P.* τεθαῤῥηκα. *a.* 1. *act.* ἐθαῤῥησα. à θάῤῥος εος τὸ fiducia.

Θαρσέω ῶ confido, ſum bono animo, *præſ. imperat. act.* θάρσει ει *confide, Matth.* 9. 2. *F.* ήσω. *P.* τεθάρσηκα. *a.* 1. *act.* ἐθάρσησα. *Hæc duo verba, idem & unum ſunt, prius Atticum, alterum commune.*

Θάρσος εος τὸ, *Actor.* 28. 15. & θάῤῥος εος τὸ fiducia. θράσος εος *verò in malam partem accipitur pro* temerariâ confidentiâ.

Θαῦμα τος τὸ admiratio, *Apoc.* 17. 6.

Θαυμάζω admiror, *Gal.* 1. 6. *imperf.* ἐθαύμαζον ες ε. *F.* άσω. *a.* 1. *act.* ἐθαύμασα. *a.* 1. *ſubj.* θαυμάσω ης η. P. *paſſ.* τεθαύμασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐθαυμάσθην ης η. *a.* 1. *paſſ. infin.* θαυμασθῆναι admirationi eſſe. *F.* 1. *med.* θαυμάσομαι ῃ εται.

Θαυμάσιος α ον admiratione dignus a um, *Matth.* 21. 15.

Θαυμασμὸς ῦ ὁ admiratio, *admiratione dignum. fit à perſ.* 1. *præt. paſſ.* τεθαύμασμαι, *verbi* θαυμάζω *admiror.*

Θαυμαστὸς ἡ ὸν admirabilis e, 2 *Cor.* 11. 14. ὐ θαυμαστὸν, *non eſt mirum.*

Θαυμαστόω ῶ mirifico *F.* ώσω. *P.* τεθαυμάστωκα. *a.* 1. *act.* ἐθαυμάστωσα. *a.* 1. *act. infin.* θαυμαστῶσαι.

Θαυμαστῶς ſapienter, notanter, *adverb.*

Θεὰ ᾶς ἡ dea, *Act.* 19. 35. *At* θέα ſpectaculum.

Θεάομαι

Θεάομαι ῶμαι ſpecto, conſpicio. *Fut.* 1. *med.* θεάσομαι. *præt. paſſ.* τεθέαμαι vidi. *a.* 1. *med.* ἐθεασάμην ω ατο. *a.* 1. *med. infin.* θεάσασθαι ſpectare, *Rom.* 15.24 *part. a.* 1. *med.* θεασάμενος η ον. *a.* 1. *paſſ.* ἐθεάθην ης η conſpectus fui. *a.* 1. *paſſ. infin.* θεαθῆναι ſpectari.

Θεατρίζω *in theatrum omnibus ſpectandum produco. F.* ίσω. *P.* τεθεάτρικα. *præſ. paſſ.* θεατρίζομαι, in theatrum producor ignominiæ cauſa, *Hebr.* 10. 33. *præt. paſſ.* τεθεάτρισμαι.

Θέατρον ου τὸ theatrum, ſpectaculum, 1 *Cor.* 4. *verſ.* 9.

Θεῖον ου τὸ ſulphur, *Luc.* 17. 29.

Θεῖος εία εῖον divinus a um, 2 *Petr.* 1. 4. τὸ θεῖον numen, *Actor.* 17. 29.

Θειότης ητος ἡ divinitas, divina majeſtas, *Rom.* 1. *v.* 20.

Θειώδης εος ὁ ἡ ſulphureus a, *Apoc.* 9. 17.

Θέλγομαι fallor, demulceor. *Fut.* 1. *med.* θέλξομαι. *præt. paſſ.* τέθελγμαι. *activ.* θέλγω, demulceo, decipio. *F.* θέλξω. *P.* τέθελχα.

Θέλημα τος τὸ voluntas, libido, 1 *Petr.* 4. 3. θελήματα ων τὰ voluntates, *Actor.* 13. 22.

Θέλησις εως ἡ voluntas, *Hebr.* 2. 4.

Θελητὴς οῦ ὁ Pythonicus, 2 *Reg.* 21. 6. ἐποίησε θελητάς· *fecit pythonicos. item* voluntarius, 1 *Machab.* 2. 42.

Θελητὸς οῦ ὁ placitus, 1 *Sam.* 15. 22.

Θέλω & ἐθέλω volo, delector, *Matth.* 27. *v.* 43. opto, *Marc.* 10. 35. εἰ θέλει αὐτὸν, *ſi vult eum, h. e. ſi* delectatur eo, *Luc.* 1. 62. τί ἂν θέλοι (3. *ſing. præſ. act. opt.*) *Act.* 17. 18. *imperf.* ἤθελον ες ε. & *pro hoc,* ἦν γὰρ θέλων *cupiebat enim, Luc.* 23. 8. *F.* θελήσω. *præt. act.* τεθέληκα. *a.* 1. *act.* ἐθέλησα ας ε & ἠθέλησα *Atticè, Actor.* 16. 3. *Luc.* 10. 24. volui, *item* cupivi, *Luc.* 10. 24. *a.* 1. *act. ſubj.*

θελήσω

θελήσω ης η, 1 *Cor*. 4. 19. ἐὰν Κύριος θελήσῃ, *ſi Dominus voluerit.*

Θέμα τος τὸ poſitio, propoſitum, thema. *fit à* 1. *perſ. perf. paſſ.* τέθειμαι *verbi* τίθημι *pono.*

Θεμέλιος ου ὁ fundamentum, 1 *Cor*. 3. 11.

Θεμελιόω ῶ fundo, *fundamentum jacio. F.* ώσω. *P.* τεθεμελίωκα. *a.* 1. *act.* ἐθεμελίωσα. *a.* 1. *act. opt.* θεμελιώσαιμι αις αι. *præt. paſſ.* τεθεμελίωμαι. *pluſq. perf.* ἐτεθεμελιώμην ωσο ωτο, *Matth.* 7. 25. τεθεμελίωτο (3. *ſing. pluſq. perf. paſſ.*) *fundata fuerat: ubi augmentum ſuperveniens* ε *abjicitur, quod non tantum Poëtæ & Iones faciunt, ſed etiam Attici.*

Θεμελίωσις εως ἡ fundamentum, *ſeu fundatio, fit à* 2. *perſ. perf. paſſ.* τεθεμελίωσαι *verbi* θεμελιόω *fundo.*

Θέμις ιστος *vel* ιδος ἡ jus, fas, *Gentilibus Dea honeſtatis fictitia fuit.*

Θεμιτὸς οῦ ὁ licitus. τὸ θεμιτὸν *fas.*

Θεοδίδακτος ου ὁ ἡ à Deo doctus, 1 *Theſſ.* 4. 9. *q. d.* διδακτὸς τοῦ Θεοῦ, *Ioan.* 6. 45.

Θεόκτιστος ου ὁ ἡ à Deo creatus, conditus. *ex* Θεὸς *Deus,* κτίζω *creo.*

Θεολόγος ου ὁ *q. d.* λέγων περὶ τοῦ Θεοῦ, *diſſerens de Deo,* Theologus. *Tribuitur Ioanni Euangeliſtæ* κατ᾽ ἐξοχήν.

Θεομαχέω ῶ Deo repugno. *F.* ήσω. *P.* τεθεομάχηκα, *Actor.* 23. 9.

Θεομάχος ου ὁ ἡ Deo repugnans. *ex* μάχη ης ἡ *pugna, &* Θεὸς Deus, *Actor.* 5. 39.

Θεόπνευστος ου ὁ ἡ divinitus inſpiratus a. πνευστὸς *inſpiratus, eſt à* πνέω *ſpiro,* 2 *Tim.* 3. 16.

Θεὸς οῦ ὁ Deus, *ab antiquo verbo* θέω (*pro* τίθημι) *pono, quod Deus ſit* ὁ θεὶς τὰ πάντα, qui *omnia fecit, &* poſuit, *uti voluit. Vel* παρὰ τὸ θεᾶσθαι, *quòd omnia ipſius oculis ſint* τετραχηλισμένα,

hoc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

hoc eſt, aperta & manifeſta, 2 *Tim*. 3. 16. ἄνθρωπος θεοῦ, *homo Dei*, *h. e. miniſter verbi divini*. *Hebraïſmus*. *Voc*. ὦ θεὲ, & *Attic*. ὁ θεὸς, *Luc*. 18. *v*. 13. *Marc*. 15. 34. Catachreſis metaphorica *eſt, quando idolum, aut Satanas, aut venter*, Deus *dicitur, ſcil*. κατὰ δόξαν. *ex opinione* (*ſeu cultu*) *impiorum*, οὐ κατ' ἀλήθειαν, *non verè aut reipsâ*. *Tribuitur in pl. num*. magiſtratibus, *Ioan*. 10. 34. *qui* dii *ſunt, non naturâ*, ſed ratione officii, *quod divinum eſt*. *Ait enim Deus*, vindicta mea eſt, *Rom*. 12. *v*. 19.

Θεοσέβεια ας ἡ cultus Dei, 1 *Tim*. 2. 10.

Θεοσεβὴς έος ὁ ἡ Dei cultor, trix. *ex* σέβομαι *colo, veneror*, & θεὸς *Deus*, *Ioan*. 9. 31.

Θεοστυγὴς έος ὁ ἡ Dei oſor. *ex* στυγέω *odi*, & θεὸς *Deus*. *vide ſuprà* ἀποστυγέω, *Rom*. 1. 30.

Θεότης ητος ἡ Deitas, *Col*. 2. 9.

Θεοφιλὴς έος ὁ ἡ pius, Deum amans. *q. d*. θεοῦ φίλος, *Dei amicus*. φίλος *à* φιλέω *diligo*.

Θεράπαινα νης ἡ famula, ancilla.

Θεραπεία ας ἡ ſanatio, *Luc*. 9. 11. famulitium, *Matth*. 24. 45. ſanitas, *Apoc*. 22. 2.

Θεραπεύω *proprie*, famulor, ſervio. *de ingenuis dicitur operam ſuam promptâ quâdam voluntate aliis navantibus*. *Per ſyn. gen*. curo, ſano, *cum Accuſ. imperf*. ἐθεράπευον ες ε. *F*. εύσω. *P. act*. τεθεράπευκα. *a*. 1. *act*. ἐθεράπευσα. *a*. 1. *imperat*. θεράπευσον άτω *cura*. *præſ. paſſ*. θεραπεύομαι ſanor, *ſemel* color, *Actor*. 17. 25. *imperf. paſſ*. ἐθεραπευόμην ου ετο, *Actor*. 5. 16. *præt. paſſ*. τεθεράπευμαι. *part. præt. paſſ*. τεθεραπευμένος η ον. *a*. 1. *paſſ*. ἐθεραπεύθην ης η *ſanatus fui*.

Θεράπων οντος ὁ miniſter, famulus, *Hebr*. 3. 5. θεράπαινα νης ἡ *famula*.

Θερίζω meto *cum Accuſ. ſæpe abſolutè ponitur*, *Matth*. 6. 26. *F*. ίσω. *P*. τεθέρικα. *a*. 1. ἐθέρισα. *meſſui*.

meſſui. part. a. 1. θερίσας αντος ὁ. *præt. paſſ.* τεθέρισμαι. *a.* 1. ἐθερίσθην.

Θερινὸς οῦ ὁ æſtivus, *ſolſtitialis, à* θέρος εος τὸ *æſtas.*

Θερισμὸς οῦ ὁ meſſis, *Matth.* 9. 37.

Θεριστήριον ου τὸ falx meſſoria.

Θεριστὴς οῦ ὁ meſſor, *Matth.* 13. 39.

Θέριστρον ου τὸ veſtis æſtiva, *meſſoris veſtimentum. dicitur &* θερίστριον.

Θερμαὶ ῶν αἱ thermæ, *loci calidâ aquâ ſcatentes: Balnea.*

Θερμαίνω calefacio. *F.* θερμανῶ. *a.* 1. ἐθέρμανα. *præt act.* τεθέρμαγκα. *præſ. paſſ.* θερμαίνομαι calefio, *& reciproce* calefacio me. *imperf. paſſ.* ἐθερμαινόμην ου ετο, *Ioan.* 18. 18. *P. paſſ.* τεθέρμασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐθερμάνθην.

Θέρμη ης ἡ calor, *Actor.* 28. 3. *à*

Θερμὸς ἡ ὸν calidus a um.

Θερμότης ητος ἡ calor, caliditas.

Θέρος εος τὸ æſtas, *Matth.* 24. 32.

Θέσις εως ἡ poſitio, ſitus. *fit à 2. perſ. perf. paſſ.* τέθεισαι, *verbi* τίθημι *pono.*

Θεσμὸς οῦ ὁ mos vetus, *lex non ſcripta.*

Θεωρέω ῶ ſpecto, video, *Ioan.* 16. *v.* 16. *imperf.* ἐθεώρεον ουν, εες εις, εε ει. *Fut.* ήσω. *P.* τεθεώρηκα. *aor.* 1. ἐθεώρησα. *a.* 1. *ſubj.* θεωρήσω ης η. *aor.* 1. *act infin.* θεωρῆσαι. *Them.* θεωρὸς οῦ ὁ ἡ *contemplator.*

Θεωρητὸς οῦ ὁ viſibilis, *qui ſub contemplationem & viſum cadit.*

Θεωρία ας ἡ ſpectaculum, *Luc.* 23. 48.

Θεωρίζω aſpicio, ſpecto. *F.* ίσω. *P.* τεθεώρικα. *a.* 1. ἐθεώρισα.

Θεωρὸς οῦ ὁ contemplator. *à* θεάομαι ῶμαι *ſpecto. vel ex* θέα ας ἡ *ſpectatio &* ὤρα ας ἡ *cura.*

Θήκη

Θήκη vagina, *ab a.* 1. ἔθηκα, *verbi* τίθημι, *Ioan.* 18. *verſ.* 11.

Θηλάζω lacto, *præbeo lac. part. præſ. act.* θηλάζουσα ης ἡ *lactans. F.* άσω. *a.* 1. ἐθήλασα lactavi, *Luc.* 23. 29. ſuxi, *Luc.* 11. 27. *præt. act.* τεθήλακα. *Th.* θηλὴ ης ἡ uberis apex, mamma.

Θηλυκὸς ȣ ὁ fœmininus, effœminatus.

Θηλυμανὴς έ❀ ὁ ἡ inſaniens amore mulierum, *à* θῆλυς υ❀ ἡ *fœmina, &* μάνης *veteribus ſervus, & deducitur à* μανία ας ἡ *furor.*

Θῆλυς εια υ fœmineus a um. θήλεια ας ἡ fœmina. θῆλυ ε❀ τὸ *idem, Matth.* 19. 4.

Θημωνία ας ἡ acervus, cumulus.

Θὶν νὸς ὁ cumulus, acervus, collis.

Θὴρ ρὸς ὁ fera, *&* κατ' ἐξοχὴν leo.

Θήρα ας ἡ venatio, *item* tendicula, *Rom.* 11. 9. *Hinc* θηράω ῶ *venor.*

Θήραμα τ❀ τὸ venatio, captura. *fit à* θηράω ῶ *venor.*

Θήρευμα τ❀ τὸ venatio, *ferarum quælibet captura. fit à* θηρεύω, *venor.*

Θηρευτὴς ȣ ὁ venator: *fit à verbo* θηρεύω *venor.*

Θηρεύω *proprie*, venor, *feras capio, ubi opus eſt inſidiis, laqueis, retibus, canibus, armis, Geneſ.* 27. *v.* 4. (*à Th.* θὴρ θηρὸς ὁ *fera.*) *Per metaph. Luc.* 11. *v.* 54. *alios homines* inſidiosè obſervo, capto. *Fut.* εύσω. *aor.* 1. ἐθήρευσα. *Præt.* τεθήρευκα.

Θηριάλωτ❀ ȣ ὁ ἡ beſtialis, *à beſtiâ captus, Levit.* 7. 17, 22. *Levit.* 4. 44. *à* θηρίον ȣ τὸ *fera, &* ἁλίσκω *capio.*

Θηριόβρωτ❀ ȣ ὁ ἡ a feris comeſtus, *Gen.* 44. 28. *à* θηρίον, *&* βρώσκω *edo.*

Θηριομαχέω ῶ cum belluis pugno. *F.* ήσω. *P.* τεθηριομάχηκα. *aor.* 1. *act.* ἐθηριομάχησα ας ε, 1. *Cor.* 15. 32. *à nomine* θηριομάχ❀ ȣ ὁ ἡ, *qui*

cum

cum feris, ſeu ferâ pugnat. compoſ. ex θηρίον ȣ τὸ *fera & μάχη της ἡ pugna.*

Θηρίον ȣ τὸ fera, beſtia, *Act.* 11.7. *Dim. à Th.* θὴρ θηρὸς ὁ *quòd Æol.* φὴρ φηρὸς *fera.* ἡ φήρα, θήρα.

Θηριόομαι ῶμαι ferocio. *F.* 1. *med.* θηριώσομαι. *præt. paſſ.* τεθηρίωμαι. *præt. paſſ. infin.* τεθηριῶσθαι *efferatum eſſe.*

Θήρειος α ον ferinus a um.

Θηριώδης εος ὁ ἡ ferinus, immanis, efferatus. θηριώδεια *Ariſtoteli, vita brutalis, natura fera, ut eorum quorum* ἡ φύσις μοχθηρὰ, *ut anthropophagorum, Sodomitico peccato operam dantium, ex belluina brutalitate connata & inſita.*

Θηριωδῶς beſtialiter, ferino modo, *adverb.*

Θησαυρίζω theſauros exſtruo, congero, theſaurizo, *Rom.* 2. 5. *F.* ίσω. *a.* 1. *act.* ἐθησαύρισα. *P.* τεθησαύρικα. *præt. paſſ.* τεθησαύρισμαι. *repoſitus ſum in futurum.*

Θησαύρισμα τος τὸ repoſitorium, theſaurus.

Θησαυρὸς ȣ ὁ theſaurus, ὃς τίθεται εἰς τὴν αὔριον *quidquid eſt pretioſum, quod reponimus in craſtinum, hoc eſt, in futuros uſus.* theca *in quâ eſt aurum per meton. adj. Matth.* 2. 11.

Θησαυροφύλαξ ακος ὁ ἡ cuſtos theſauri.

Θίασος ȣ ὁ convivium, multitudo rei divinæ causâ collecta. *Chorus, domus convivii, Ierem.* 16. 4. *ſcribitur &* θύασος.

Θίβη της ἡ fiſcella *à vimine plexa*, arca. *videtur fieri à* τίθημι *pono, ut ſit q. repoſitorium: ſed eſt ab Hebræo* תֵּבָה, *Exod.* 2. 4. *unde &* θῆβη *legitur.*

Θίγω tango, *attingo, contrecto. F.* θίξω. *P.* τέθιχα. *a.* 1. *act.* ἔθιξα. *cum Gen.* θίγης, *Col.* 2. 21.

Θὶν νὸς ὁ littus, *cumulus arenæ. Accipitur & pro robore corporis.*

Θλαδίας *vel ut alii ſcribunt* θλασίας ȣ ὁ vulneratus

tus teſte, *habens teſticulos contuſos, Deut.* 23. 1. *dicitur à* θλάσις εως ἡ *contuſio, fractura, quod eſt à* θλάω *frango.*

Θλάσμα τος τὸ fractura, colliſio *à* θλάω, *collido, frango.*

Θλάω ῶ frango, collido, tundo. *F.* άσω. *P. act.* τέθλακα. *præt. paſſ.* τέθλασμαι. *hinc* θλάσμα *fractura. perſ.* 2. τέθλασαι. *hinc* θλάσις *contuſio.*

Θλίβω *cum Accuſ. Marc.* 3. 9. premo, affligo. *F.* θλίψω. *a.* 1. ἔθλιψα. *præt. act.* τέθλιφα. *præſ. paſſ.* θλίβομαι *affligor. P. paſſ.* τέθλιμμαι. *part. præt. paſſiv.* τεθλιμμένος η ον *preſſus, arctus, anguſtus.*

Θλιμμὸς ῦ ὁ afflictio. *fit à* 1. *perſ. præt. paſſ.* τέθλιμμαι *verbi* θλίβω *affligo, Exod.* 33. *v.* 10. *Deut.* 26. 7.

Θλίψις εως ἡ *propriè* compreſſio. *item* afflictio, *anxietas, Actor.* 14. 22.

Θνησιμαῖον ȣ τὸ cadaver, morticinium. ὁ θνησιμαῖος ἡ αία.

Θνήσκω morior. *F.* 1. *med.* θνήξομαι ῃ εται *moriar. F.* 2. *med.* θανῦμαι. *P.* τέθνηκα. *part. præt. act.* τεθνηκὼς ότος ὁ, *Ioan.* 11. *v.* 41, 44. *pluſq. perf.* ἐτεθνήκειν εις ει. *a.* 2. *act.* ἔθανον ες ε. *præt. med.* τέθναα (*à* θνάω, *ſicut* ἕστακα *à* στάω,) *Actor.* 14. 19. τεθνᾶναι (*præt. med. infin. contractum pro* τεθναέναι.) τεθνάναι *præſ. act. infin. Act.* 14. 19.

Θνητὸς ὴ ὸν mortalis e, *Rom.* 6. 12.

Θοίνη ης ἡ convivium, epulæ, cœna, *à* θεὸς *Deus &* οἶνος *vinum, quòd in Deorum feſtis largiùs ſolebant vino indulgere; non ſecus ac hodie Pontificii in feſtis Sanctorum factitant.*

Θολάω ῶ turbo. *F.* ήσω.

Θορυβέω ῶ tumultuor. *item* turbo. *imperf.* ἐθορύβεον ȣν, *Act.* 17. 5. *F.* ήσω. *P.* τεθορύβηκα.

Θόρυ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Θόρυβος ου ὁ tumultus, *Matth.* 26. 5.

Θρᾶνος ου ὁ ſedes, ſubſellium.

Θράσος εος τὸ temeritas, audacia, *confidentia temeraria: ſed* θάρσος εος τὸ *fiducia, ſumitur in bonam partem.*

Θρασυκάρδιος ου ὁ duri cordis homo, *magnanimus: fit ex* θρασὺς έος ὁ *audax, &* καρδία *cor.*

Θρασύνομαι animo *vel* animor, audeo, inſoleſco. *Fut.* 1. *med.* θρασυνοῦμαι. *præt. paſſ.* τεθράσυμμαι.

Θρασὺς έος ὁ temerarius, audax, (*fit à verbo* θέρω, *calefacio.*) *in fœminin.* θρασεῖα. *Neutr.* θρασὺ, *Ioël.* 2. 2, 22.

Θραῦσις εως ἡ fractio, ruptura; *dicitur à* θραύω *frango: differt verò* θραῦσις *à* κάταξις, *quod* κάταξις *in majores partes;* θραῦσις *in minores diviſio ſit.*

Θραῦσμα τος τὸ fruſtum, fragmentum, *fit à perf. paſſ.* τέθραυσμαι, *verbi* θραύω *frango.*

Θραυσμὸς οῦ ὁ confractio, vulneratio.

Θραύω frango, vulnero. *F.* θραύσω. *P.* τέθραυκα. *præt. paſſ.* τέθραυσμαι *confractus ſum. part.* τεθραυσμένος, *Luc.* 4. 18.

Θρέμμα τος τὸ (*pro* θράμμα.) pecus, *Ioan* 4. 12. *à* τρέφω *alo. F.* θρέψω. *P.* τέθρεφα. *præt. paſſ.* τέθραμμαι.

Θρεπτὸς alibilis.

Θρηνέω ῶ lamentor, odas lugubres cano, *imperf.* ἐθρήνεον ουν. *Fut.* ήσω. *P.* τεθρήνηκα. *a.* 1. *act.* ἐθρήνησα ας ε, *Matth.* 11. 17. *aor.* 1. *imperat.* θρήνησον άτω *plange.*

Θρῆνος εος τὸ & ου ὁ lamentatio, *Matth.* 2. 18. *Quidam derivant à* θραύω *frango, quòd luctus animum frangat.*

Θρησκεία ας ἡ religio, *Iac.* 1. 27. *à verbo* θρησκεύω *religioſè colo, veneror.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Θρησκεύω veneror, religioſè colo, *Item oro, Gen.* 25. 22. *Ierem.* 21. 2. *&* 29. 12. *F.* εύσω. *P.* τεθρήσκευκα. *aor.* 1. ἐθρήσκευσα. *infin. præſ.* θρησκεύειν.

Θρῆσκος ου ὁ religioſus, *Iac.* 1. 26. *Derivatur à* θρᾷξ, *Ionice* θρὴξ θρηκὸς ὁ ἡ, *nomen gentile Thrax, quod apud Thraces Orpheus (ut Plutarchus ſcribit) cultum Deorum invenerit, quo poſtea uſi ſint Græcorum plerique.*

Θριαμβεύω triumpho de aliquo, *cum acc. item* triumphare facio. *F.* εύσω. *a.* 1. ἐθριάμβευσα, aliquem in triumpho duxi captivum. *part. a.* 1. *act.* θριαμβεύσας αὐτὸς ὁ, *Col.* 2. 15.

Θρὶξ τριχὸς ἡ pilus, *dat. pl.* θριξὶ, *Luc.* 7. 44.

Θροέω ῶ turbo (*à nomine* θρόος ου ὁ *clamor tumultuantium, quod à P. med.* τέθροα *verbi* θρέω *vel potiùs* θρέομαι, *tumultuando vociferor.*) *F.* ήσω. *P.* τεθρόηκα. *præſ. paſſ.* θροέομαι οῦμαι *clamore tumultuantium terreſio*, turbor, *Matt.* 24. *verſ.* 6.

Θρόμβος ου ὁ grumus, *Luc.* 22. 44.

Θρόνος ου ὁ thronus, *ſolium. à* θράω *ſedeo, Luc.* 1. *verſ.* 32. *per meton. adj.* regnum. *P. med.* τέθροα, *unde* θρόος, *&* *per epentheſin* τοῦ νῦ θρόνος.

Θροῦς θροῦ *contractè pro* θρόος ου ὁ rumor, fama, ſonus.

Θρύλλημα τος τὸ murmur, rumor. *à præt. paſſ.* τεθρύλλημαι, *verbi* θρυλλέω *divulgo.*

Θυαι ῶν οἱ haruſpices, qui ex victimis ſectis divinant, *Dan.* 2. 27.

Θύασος ου ὁ pro θίασος, *de quo ſuprà.*

Θυγάτηρ ἡ filia, *in genit.* θυγατέρος *contractè* θυγατρός. *Dat.* θυγατέρι θυγατρί. *Accuſ.* θυγατέρα θυγατρα. *Voc.* ὦ θύγατερ, *Matth.* 9. *v.* 22. *pl. Nom.* θυγατέρες. *Gen. pl.* θυγατέρων. *Dat.* θυγατράσι. *Accuſat.* θυγατέρας, *pro quibus etiam*

con-

contracti caſus uſitati ſunt, θύγατρες, θυγατρῶν, θύγατρας.

Θυγάτριον ου τὸ filiola, *Marc.* 5. 23.

Θυεία ας ἡ mortarium.

Θύελλα ης ἡ procella, *Hebr.* 12. 18.

Θύϊνος η ον, *Apoc.* 18. 12. thyinus. ἀ θύα thya, *arbor quædam odora.*

Θυΐσκη ης ἡ acerra, thuribulum, *mortariolum.*

Θυλάκιον ου τὸ culeus, loculus, ciſtella.

Θύλακος ου ὁ vas ad panem ferendum, culeus.

Θῦμα ατος τὸ ſacrificium, victima. *fit à præt. paſſ.* τέθυμαι *verbi* θύω *ſacrifico.*

Θυμηδὴς έος ὁ ἡ animo gratus. *fit ex* θυμὸς οῦ ὁ *animus,* & ἡδὺς έος ὁ ἡ *jucundus, ſuavis.*

Θύμημα τος τὸ *ira,* ſuccenſio, *à* 1. *perſ. perfect. paſſ.* τεθύμημαι, *verbi* θυμέω ῶ *iraſcor.*

Θυμήρης εος ὁ ἡ gratus, placidus. *q. d.* θυμῷ ἄρων.

Θυμιάζω ſuffitum facio, *odores incendo. Fut.* άσω. *a.* 1. ἐθυμίασα. *a.* 1. *act. infin.* θυμιάσαι, *Luc.* 1. *verſ.* 9. *præt.* τεθυμίακα. *præt. paſſ.* τεθυμίαμαι σαι ται.

Θυμίαμα τος τὸ ſuffitus, *ſuffimentum, Luc.* 1. 10. ἀ θυμιάω, *ſuffio.*

Θυμίασμα ſuffitus.

Θυμιατήριον ου τὸ thuribulum, acerra. *item* altare ſuffitus.

Θυμιάω ῶ ſuffio, adoleo. *F.* άσω. *P.* τεθυμίακα. *a.* 1. ἐθυμίασα.

Θυμομαχέω ῶ infenſo animo bellum gero. *cum Dat. F.* ήσω. *P.* τεθυμομάχηκα, *Act.* 12. 20.

Θυμὸς οῦ ὁ animus. *item* ira præceps, excandeſcentia, *Luc.* 4. 28.

Θυμόω ῶ ad iram provoco, *concito, irrito. F.* ώσω. *P.* τεθύμωκα. *præſ. paſſ.* θυμόομαι οῦμαι *ad iram concitor,* excandeſco. *præt. paſſ.* τεθύμωμαι.

a. 1.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

a. 1. paſſ. ἐθυμώθην ης η *excandui, Matth.* 2. *verſ.* 16.

θυμώδης εος ὁ iracundus, animoſus.

θύρα ας ἡ oſtium, *Actor.* 5. 23. πρὸ τῶν θυρῶν *ante fores.*

θυρεοφόρος ου ὁ ſcutifer, *à* θυρεὸς οῦ ὁ ſcutum, *quod ſic à ſimilitudine januæ vocatur,* & φέρω *fero.*

θυρεὸς οῦ ὁ ſcutum, *à* θύρα *janua, quia illi aſſimilatur, Eph.* 6. 16.

θυρὶς ίδος ἡ oſtiolum. *item* feneſtra, *Act.* 20. 9.

θυρόω ῶ januis munio, firmo. *F.* ώσω. *P.* τεθύρωκα. *a.* 1. ἐθύρωσα. *a.* 1. *infin.* θυρῶσαι.

θύρσος ου ὁ haſta.

θύρωμα τος τὸ janua, oſtium. *nom. pl.* θυρώματα, *fores.*

θυρωρὸς οῦ ὁ ἡ januæ cuſtos, *Ioan.* 18. 17. *janitor, oſtiarius a. pro* θυρουρὸς, *prout dicimus* κηπουρὸς οῦ ὁ *hortulanus. ex* οὖρος ου ὁ cuſtos (*vel ab* ὥρα ας ἡ cura, & θύρα ας ἡ janua. *Dores* ου *mutant in* ω.

θυσία ας ἡ victima, *Matth.* 9. 13.

θυσίασμα τος τὸ victima.

θυσιαστήριον ου τὸ altare, 1 *Cor.* 10. 18.

θύτης ου ὁ ſacerdos, *qui immolat popas.*

θύω ſacrifico, immolo, macto, *imperf.* ἔθυον ες ε. *F.* θύσω. *a.* 1. ~~ἔθυσα. *a.* 1.~~ *imperat.* θύσον άτω. *P.* τέθυκα. *præſ. paſſ.* θύομαι. *præt. paſſ.* τέθυμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐθύθην ης η *ſacrificatus fui,* 1 *Corinth.* 5. *v.* 7.

θωρακίζομαι armor, loricâ induor. *fut.* 1. *med.* θωρακίσομαι. *P. paſſ.* τεθωράκισμαι. *part. præt. paſſ.* τεθωρακισμένος, *armatus, loricatus. a.* 1. *paſſ.* ἐθωρακίσθην.

θωρακισμὸς οῦ ὁ loricatio, armatura.

θώραξ ακος ὁ pectus. *item* veſtis & armatura, quæ illam corporis partem ambit, lorica, thorax, harniſch/ *Eph.* 6. 14.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ι Α.

Ἴαμα τος τὸ ſanatio, 1 Cor. 12. 9. *item* remedium, *Galen.* τὰ ἐναντία ἐναντίων ἰάματα, *contraria ſunt contrariorum remedia.*

Ἰάνθινος ου ὁ violaceus, *Exod.* 25. 5. *rubefactus, pro* ὑακίνθινος.

Ἰάομαι ῶμαι ſano, medeor, curo. *cum Accuſ. imperf.* ἰαόμην ώμην, άου ῶ, άετο ᾶτο. *F.* ἰάσομαι. *præt. paſſ.* ἴαμαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ἰάθην ης η *ſanatus fui. Futur.* 1. *paſſ.* ἰαθήσομαι *ſanabor, Luc.* 7. 7. *a.* 1. *med.* ἰασάμην ω ατο, *curavi, ſanavi. a.* 1. *med. ſubj.* ἰάσωμαι ῃ ηται.

Ἴασις εως ἡ ſanatio, *Luc.* 13. 32.

Ἴασπις ιδος ἡ Iaſpis, *lapis pretioſus, Apoc.* 4. 3.

Ἰατρεύω medeor, curo. *F.* ἰατρεύσω. *P.* ἰάτρευκα. *a.* 1. *act.* ἰάτρευσα. *paſſ. præſ.* ἰατρεύομαι medicus ſum. *Fut.* 1. *med.* ἰατρεύσομαι. *præt. paſſ.* ἰάτρευμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἰατρεύθην. *Futur.* 1. *paſſ.* ἰατρευθήσομαι.

Ἰατρὸς οῦ ὁ medicus, *Luc.* 4. 23.

Ἶβις ιδος & ιος ἡ ibis, *avis Ægyptiaca, Iudæis prohibita, ſerpentibus veſcens, autor clyſteris, vid. Plin. lib.* 8. *c.* 27.

Ἰγνύα ας ἡ poples, *dicitur &* ἰγνὺς ύος ὁ.

Ἴδε *a.* 2. *imperat. ab* εἴδω *video* (*Attic.* ἰδὲ,) *capitur adverbialiter pro* ecce, *Ioan.* 1. 29.

Ἰδέα ας ἡ viſus, *Matth.* 28. 3. *item* ſpecies, forma. *Plato ſtatuit* ἰδέας, *id eſt, ſpecies abſtractas, à Th.* εἴδω.

Ἰδία privatim, clam, ſecretò: *aliquando idem quod* ἄνευ *ſine.*

Ἰδιοποιέω ῶ meum facio, mihi adjungo, *in uſu eſt voce mediâ* ἰδιοποιέομαι οῦμαι. *præſ. med. mihi vendico,* ἰδιοποιούμενος. *part. præſ.*

Ἴδιος α ον proprius a um, *Marc.* 4. 34. κατ' ἰδίαν *priva-*

privatim. ſæpe ponitur pro ἑαυτοῦ ῆς οῦ, *Gal.* 6. 5. τὸ ἴδιον φορτίον, *pro* τὸ ἑαυτοῦ, *Ioan.* 8. 44 ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ. *h. e.* ἀφ᾽ ἑαυτοῦ *à ſe ipſo (quæ phraſis legitur Ioan.* 11. *v.* 51.) *loquitur. interdum utrumque conjungitur,* 2 *Petr.* 3. 3. κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας. οἱ ἴδιοι *familiares, Act.* 24. 23. εἰς τὰ ἴδια *ſcil.* δώματα, *domum,* nach hauß. *Gall. à la maiſon, Actor.* 21. 6.

Ἰδιότης ητος ἡ proprietas.

Ἰδίως ſeorſim, privatim. *adverb.*

Ἰδιώτης ου ὁ idiota, *privatus, plebeius, imperitus, Act.* 4. 13 *ab* ἰδιόομαι οῦμαι *mihi vendico.*

Ἰδοὺ ecce, *adverb.*

Ἱδρυμένος fundatus, ædificatus.

Ἱδρὼς ῶτος ὁ ſudor, *dat ſing.* ἱδρῶτι *per apoc.* ἱδρῶ. *Acc.* ἱδρῶτα, *per apoc.* ἱδρῶ. *ab* ἱδρόω ῶ *ſudo, Luc.* 22. 44.

Ἱέραξ ακος ὁ accipiter.

Ἱερατεία ας ἡ functio ſacerdotalis, *Luc.* 1. 9.

Ἱεράτευμα ατος τὸ ſacerdotium, 1 *Petr.* 2. 5.

Ἱερατεύω ſacerdotio fungor. *F.* εύσω. *P.* ἱεράτευκα, *Luc.* 1. 8.

Ἱερατικὸς ὴ ὸν ſacerdotalis.

Ἱέρεια ας ἡ ſacerdos femina.

Ἱερεὺς έως (*vel Attic.* έως) ὁ ſacerdos, *Hebr.* 5. 6.

Ἱερόδουλος ſacer ſervus.

Ἱερὸν οῦ τὸ (*ſcil.* δῶμα.) ſacra ædes, templum, *Matth.* 21. 12.

Ἱεροπρεπὴς έος ὁ ἡ ſanctimoniam decens. *ex* ἱερὸς *ſanctus, &* πρέπω *convenio, Tit.* 2. 3.

Ἱερὸς ὰ ὸν ſacer a um, τὰ ἱερὰ *res ſacræ.*

Ἱεροστάτης ſacrorum antiſtes.

Ἱεροσυλέω ῶ ſacrilegium committo, *Rom.* 2. 22. *F.* ήσω. *P.* ἱεροσύληκα.

Ἱεροσυλία ας ἡ ſacrilegium, peculatus.

Ἱερόσυλος ου ὁ ἡ ſacrilegus a, *Actor.* 19. *verſ.* 37.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

comp. ex ἱερὸν *ſacrum, &* συλάω *vel* έω ῶ *ſpolio, deprædor.*

Ἱερουργέω ῶ ſacra obeo, celebro, ſanctè operor, *cum Acc. Rom.* 15. 16. *F.* ήσω. *P.* ἱερούργηκα.

Ἱεροψάλτης ου ὁ *qui ſacra canit, ex* ἱερὸς *ſacer, &* ψάλλω *cano.*

Ἱέρωμα τος τὸ ſacrificium.

Ἱερωσύνη ης ἡ ſacerdotium, *Hebr.* 7. 12.

Ἵημι mitto. *imperf.* ἵην ης η *vel* ἵεον ουν, εες εις. *Fut.* ἥσω. *P.* εἷκα. *a.* 1. *act.* ἧκα. *a.* 2. *act.* ἧν ἧς ἧ. *præſ. paſſ.* ἵεμαι *mittor. imperf.* ἱέμην σο το. *P. paſſ.* εἷμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἕθην ης η. *præſ. med.* ἵεμαι deſidero, cupio. *a.* 2. ἕμην ἔσο ἔτο. *part. a.* 2. ἕμενος. *compoſita leguntur in N. T.*

Ἱκανόομαι οῦμαι idoneus fio, aptus reddor. *fut.* 1. *med.* ἱκανώσομαι. *P. paſſ.* ἱκάνωμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἱκανώθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἱκανωθήσομαι. *a.* 1. *med.* ἱκανωσάμην.

Ἱκανὸς ἡ ὸν ſufficiens, 2 *Cor.* 2. 6. *Luc.* 22. *v.* 38. ἱκανόν ἐστι *ſatis eſt.* dignus, 1 *Cor.* 15. 9 multus, *Luc.* 23. 9. magnus, *Actor.* 20. 37. & 22. 6. aptus, 2 *Tim.* 2. 2. *Luc.* 23. 8. ἐξ ἱκανοῦ *ſcil.* χρόνου *à multo tempore, Act.* 20. 11. ἐφ' ἱκανὸν *diu, Actor.* 17. 9. λαβεῖν τὸ ἱκανὸν ſatis-accipere, *phraſis juridica, cujus relat.* ſatis-dare.

Ἱκανότης ητος ἡ idoneitas, quod idonei ſumus, 2 *Cor.* 3. 5.

Ἱκανόω ῶ idoneum reddo. *F.* ώσω. *P.* ἱκάνωκα. *a.* 1. ἱκάνωσα, 2 *Cor.* 3. 6.

Ἱκανῶς ſufficienter, affatim. *adverb.*

Ἱκετεία *vel* ἱκεσία ας ἡ ſupplicatio, preces.

Ἱκετεύω ſupplico, obteſtor. *Fut.* εύσω. *P.* ἱκέτευκα. *a.* 1. ἱκέτευσα. *infin. præſ.* ἱκετεύειν, *ſupplicare.*

Ἱκετηρία ας ἡ ſupplicatio, *ab* ἱκέτης ου ὁ *ſupplex, Hebr.* 5. *v.* 7.

κέτης ου ὁ ſupplex, *qui rogat & rogatur.*
κμὰς άδος ἡ humor, *Luc.* 8. 6.
κτερὸς ου ὁ galbula *avis*, & morbus regius.
κτῖνος ου ὁ milvus *avis*, *Levit.* 11. 14.
λαρὸς ὰ ὸν hilaris e, 2 *Cor.* 9. 7.
λαρότης ητος ἡ hilaritas, *Rom.* 12. 8.
῾λαρόω ῶ exhilaro. *F.* ἱλαρώσω. *P.* ἱλάρωκα.
῾λαρυνώω lætifico, exhilaro. *F.* ἱλαρυνῶ. *P.* ἱλάρυγκα.
λαρῶς hilariter, lætè, *adverb.*
λάσκομαι *vel* ἱλάομαι propitius fio. *Fut.* ἱλάσομαι. *Præt. paſſ.* ἵλασμαι. *aor.* 1. *paſſ. imperat.* ἱλάσθητι *propitius eſto, cum Dat. Luc.* 18. *verſ.* 13.
῾λασμὸς ου ὁ propitiatio, 1 *Ioan.* 2. 2.
῾λαστήριον ου τὸ propitiatorium, *operculum arcæ fœderis, Rom.* 3. 25.
῾λαστὴς ου ὁ propitiator, placator.
῞λεως ω ὁ ἡ (*Attic. pro* ἵλαος, *à Them.* ἱλάω & ἵλημι *propitius ſum.*) miſericors, *Matth.* 16. *verſ.* 22.
῎λη ης ἡ ala, turma equitum, κατ᾽ ἴλην *gregatim.*
᾽λὺς ύδος & ύος ἡ limus, cœnum, lutum.
Ἱμάντωσις εως ἡ coaxatio, conjunctio.
Ἱμὰς άντος ὁ corrigia, lorum, *Dat. pl.* ἱμᾶσι, *Marc.* 1. 7.
Ἱματίζω veſtio. *Fut.* ίσω. *P.* ἱμάτικα. *præt. paſſ.* ἱμάτισμαι. *part. P. paſſ.* ἱματισμένος η ον *veſtitus a um, Marc.* 5. 15.
Ἱμάτιον ου τὸ veſtimentum, *Matth.* 5. 40. *pro* εἱμάτιον *ab* εἷμα τος τὸ *veſtis. Th.* ἕννυμι ἕσω *induo. P. paſſ.* εἷμαι *indutus ſum.*
Ἱματοφύλαξ κος ὁ ἡ cuſtos veſtium.
Ἱματισμὸς ου ὁ veſtis, *veſtitus*, 1 *Tim.* 2. 9. ἱματισμὸς πολυτελὴς *veſtis pretioſa.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἱμείρομαι deſidero, cupio, *verbum medium. idem quod actívum.*

Ἱμείρω cupio, deſidero, *cum Genit. Fut.* ἱμερῶ, 1 *Theſſ.* 2. 8.

Ἵνα ut, *conjunct. cauſalis, regit ſubj. ſubintelligitur, Matth.* 8. 4. 20. 32. 26. 17. *ponitur pro* εἰ ſi, *Ioan.* 15. *v.* 8. ὥστε adeo ut, *Ioan.* 5. 20. ὅταν quum, 1 *Ioan.* 4. 17. ὅτε quando, *Ioan.* 16. *v.* 2. ὅτι, quod, 1 *Cor.* 4. 3. *Rarò conſtruitur cum indicativo.*

Ἵνα μὴ ne, *prohibendi conjunctio, conſtruitur cum ſubjunctivo.*

Ἱνατί quare? *adv. interrogandi, ad formam Hebræi* לָמָּה, *ubi* ל *redditur per* ἵνα, מָה *verò per* τί.

Ἴνδαλμα τος τὸ ſimulachrum, ſpecies, *Ier.* 50. *v.* 39. *ab* ἰνδάλλομαι *aſſimilor.*

Ἰνδὸς οῦ ὁ Indus, *Indiâ oriundus, gentil.*

Ἰξουτὴς οῦ ὁ anceps.

Ἰοβόλος ου venenum ejaculans, peſtifer, ἰὸς venenum, βάλλω *mitto.*

Ἰόομαι οῦμαι ærugine obducor, æruginoſus fio. *F.* 1. *med.* ἰώσομαι. *præt. paſſ.* ἴωμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἰώθην.

Ἰὸς οῦ ὁ jaculum. (*ab* ἵημι *jaculor.*) *item* venenum, *Rom.* 3. 13. *item* rubigo.

Ἰούδα ης ἡ regio Judæa, & Ἰούδας α ὁ *nomen viri, Hebr.* celebrationis filius.

Ἰουδαΐζω Judaïzo, *fio Iudæus, Eſth.* 8. 17. Judæos imitor, Judaïcè vivo, *Gal.* 2. 14. *F.* ίσω. *P.* ἰουδάϊκα.

Ἰουδαϊκὸς ἡ ὸν Judaïcus a um, *Tit.* 1. 14.

Ἰουδαϊκῶς, *adv.* Judaïcè, *Gal.* 2. 14.

Ἰουδαῖος αία ὁ, Judæus a. *item* Judaïcus a um, *Ioan.* 3. *v.* 22. γῆ Ἰουδαία *terra Iudaïca.* ἡ Ἰουδαία (*ſcil.* γῆ) *Iudæa, Matth.* 3. 5.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ουδαϊσμὸς οῦ ὁ Judaïſmus, *Gal.* 1. 13.

ουδαϊστὶ Judaïcè, *more Iudæo. adv.*

ππάζω equito. *Fut.* άσω. *P.* ἵππακα. *a.* 1. ἵππασα.

ππάρχης ου ὁ magiſter equitum. *nom. plur.* ἱππάρχαι magiſtri equitum, 2 *Sam.* 1. 6.

ππασία ας ἡ equitatio, equitatus.

ππεὺς έος ὁ eques. πεζοὶ καὶ ἱππεῖς *pedites & equites*, *Actor.* 23. 23.

ππεύω equito. *imperf.* ἵππευον. *F.* εύσω. *perf.* ἵππευκα. *a.* 1. ἵππευσα ας ε.

ππικὸν οῦ τὸ equitatus, *Apoc.* 9. 16.

ππικὸς ἡ ὸν equeſtris e.

ππόδρομος ου ὁ curſus equorum, locus in quo currunt equi.

ἵππος ου ὁ ἡ equus a, *Apoc.* 19. 11. *Etiam* ἡ ἵππος equitatus.

ἶρις ἡ, *Apoc.* 4. 3. *in Genit.* ἴριδος, ἴριος & ἴρεως. *ab* εἴρω *nuncio, quia pluvias denunciat, Gen.* 9. *v.* 13. *vocatur* τόξον ου τὸ *arcus.*

ἴρις ιδος ἡ, *nomen herbæ aromaticæ, placentæ genus, circulus in oculo, fama.*

Ἶσα *neutrum pl. accipitur adverbialiter*, æqualiter, æquè, *Phil.* 2. 6.

Ἰσάγγελος ου ὁ ἡ *q. d.* ἶσος τοῖς ἀγγέλοις, par ſanctis angelis, *Luc.* 20. 36.

Ἴσημι ſcio. ἴσης ἴσησι. *pl.* ἴσαμεν ατε, ἴσασι (*non* ἰσᾶσι) *Act.* 26. 4. *præſ. imperativ.* ἴσθι ἴστω. *pl.* ἴστε ſcitote, ἴστωσαν. *ex* ἴσαμι.

Ἰσόθεος ου ὁ. *q. d.* ἶσος τῷ θεῷ, æqualis Deo.

Ἰσόμοιρος ου ὁ æqualem partem habens, æquis partibus heres.

Ἰσόπεδος ου ὁ planus, *ſolo æqualis.*

Ἶσος *vel* ἴσος η ον æqualis, *par, congruus*, *Matth.* 20. 12.

Ἰσότης ητος ἡ par conditio, æquabilitas, *Col.* 4. 1.

Ἰσότιμος ου ὁ ἡ æquè pretioſus a, *2 Petr.* 1. 1.

Ἰσόψυχος ου ὁ ἡ eodem animo præditus a, *Phil.* 2. *verſ.* 20.

Ἰσόω æquo, æquiparo. *F.* ώσω. *P.* ἴσωκα. *a.* 1. ἴσωσα ας ε. *pluſq. perf.* ἰσώκειν.

Ἵστημι ἱστάνω ἱστάω, *& quamvis rarius* ἕστημι, ſtatuo, *facio ſtare, appendo,* ſtabilio. *fut.* στήσω *collocabo, Matth.* 25. 33. *a.* 1. ἔστησα *ſtatui, ſtiti. item* appendi, *Matth.* 26. 15. *præt. act.* ἕστηκα *ſteti. part. præt. act.* ἑστηκὼς, *Dorice* ἑστηκὼς *& per ſyncopen.* τοῦ κ, ἑστεὼς, *nec non craſin* ἑστὼς ῶτος ὁ *qui ſtetit, ſtans. idem quod* ἐφεστὼς *aſtans, Actor.* 22. 25. *ſic Actor.* 12. *v.* 14. ἑστάναι πρὸ συζητήσεως καὶ κρίσιν *pro* ἑστηκέναι *ſtare* (*at* ἑστάναι, 1 *Cor.* 10. 12. *eſt præſentis infinitivi ab* ἕστημι *pro* ἵστημι.) *aor.* 2. ἔστην ης η *ſteti. præſ. paſſ.* ἵσταμαι ſto. *præt. paſſ.* ἕσταμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐστάθην ης η. σταθῆναι *ſtare. part. a.* 1. *paſſ.* σταθεὶς *conſiſtens. fut.* 1. *paſſ.* σταθήσομαι ῃ εται *ſtabo, ſtabiliar, ſiſtar. pluſq. perf.* εἱστήκειν. *med.* εἱστήκειν. *Quære & in* ἑστήκω.

Ἱστίον ου τὸ tentorium, velum navis.

Ἱστορέω ῶ *proprie* cognoſco. *item* viſo, *memoriæ trado, commemoro. F.* ήσω. *P.* ἱστόρηκα. *a.* 1. ἱστόρησα. *infin.* ἱστορῆσαι, *Gal.* 1. 18. *Derivatur ab* ἵστωρ ορος ὁ *ſciens, peritus. Th.* ἴσημι *ſcio.*

Ἱστορία ας ἡ hiſtoria, narratio, inquiſitio.

Ἱστὸς οῦ ὁ malus navis, tela.

Ἰσχνόφωνος ου ὁ qui gracilem & exilem ac ſuppreſſam vocem habet. *comp. ex* ἰσχνὸς οῦ ὁ *gracilis & exilis, &* φωνὴ *vox.*

Ἰσχυρὸς ὰ ὸν robuſtus a um. (*ab* ἰσχὺς ύος ἡ *robur.*) *in comparativo* ἰσχυρότερος, 1 *Cor.* 10. 22.

Ἰσχυρόω ῶ corroboro, firmo *imperf.* ἰσχύροον ουν, οες ους, οε ου. *F.* ώσω. *P.* ἰσχύρωκα. *a.* 1. ἰσχύρωσα ας ε. *a.* 1. *med.* ἰσχυρωσάμην.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἰσχυρῶς vehementer, robuſtè, *adverb.*
Ἰσχὺς ύος ἡ robur, fortitudo, potentia.
Ἰσχύω poſſum, valeo, fortis ſum, *Deut.* 31. 6. ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, *maſculè te gere & fortis eſto.* conduco, *Matth.* 5. *v.* 13. εἰς οὐδὲν ἰσχύει *ad nihil prodeſt. imperf.* ἴσχυον ες ε. οἱ ἰσχύοντες *bene valentes. F.* ἰσχύσω. *P.* ἴσχυκα. *a.* 1. ἴσχυσα.
Ἴσως, *adv. propriè*, æqualiter. *item* fortaſſis, *Luc.* 20. *v.* 13.
Ἰταμία ας ἡ temeritas, imprudentia.
Ἰταμὸς οῦ ὁ imprudens, temerarius, audax.
Ἰτέα ας ἡ ſalix. *ab* ἰέναι *eundo, quia celeriter creſcit.*
Ἰχθύδιον ου τὸ piſciculus, *Matth.* 15. 34.
Ἰχθυερὸς οῦ ὁ aptus ad piſces, piſcarius.
Ἰχθυϊκὸς ἡ ὸν piſcinus a um, ἰχθυϊκὴ πύλη, *portæ piſcium.*
Ἰχθυρὸς piſcarius. *idem quod* ἰχθυερὸς.
Ἰχθὺς ύος ὁ piſcis, *Matth.* 7. 10. *Legitur etiam* ἰχθῦς.
Ἰχνεύτης ου ὁ indagator, inveſtigator.
Ἰχνεύω indago, inveſtigo, ſector. *F.* εύσω. *P.* ἴχνευκα. *a.* 1. ἴχνευσα ας ε.
Ἴχνος εος τὸ veſtigium, *Rom.* 4. 12.
Ἰχὼρ ῶρος ὁ tabum, ſanies.
Ἰωβὴλ *Hebræum* יובל *de quo alii.*
Ἰῶτα τὸ nomen *minimæ* literæ *apud Hebræos, Matth.* 5. 18.

Κ Α.

Κάβος ου ὁ lagena, *frumenti menſura.*
Καγχλάζω triſtor, laboro, infeliciter ago. *F.* άσω. *P.* κεκάγχλακα. *a.* 1. ἐκάγχλασα. *part. præſ. act.* καγχλάζων.
Κἀγὼ & ego, *compoſitum ex* καὶ & ἐγώ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κάδιον ου τὸ pera, ἐν τῇ καδίῳ τῇ ποιμενικῇ *in pera paſtorali*, 1 *Sam.* 17. 40.

Κάδος ου ὁ cadus, dolium vinarium.

Καθὰ *Atticè pro* καθὼς, ſicut, veluti, *vel ex* κατὰ *&* ἃ *Matth.* 27. 10.

Καθαγιάζω ſacrifico. *F.* άσω. *P.* καθηγίακα. *a.* 1. καθηγίασα.

Καθαίρεσις εως ἡ deſtructio, 2 *Cor.* 10. 4, 8.

Καθαιρέω ῶ detraho. *F.* 1. ήσω. *F.* 2. καθελῶ deſtruam. *P.* καθῄρηκα. *a.* 2. καθεῖλον ες ε *detraxi, demiſi. part. a.* 2. καθελὼν όντος ὁ, *Act.* 13. 19. *poſtquam deleviſſet. præſ. paſſ* καθαιρέομαι οῦμαι *deſtruor.*

Καθαίρω purgo. *F.* καθαρῶ, *Hebr.* 9. 14. *P.* κεκάθαρκα. *præt. paſſ.* κεκάθαρμαι. *part. præt. paſſ.* κεκαθαρμένος η ον *purgatus a um.*

Καθάπερ ſicut. *ex* κατὰ *&* ἅπερ, *ab* ὅσπερ ἥπερ ὅπερ, *Rom.* 4. 6.

Καθαρίζω purgo. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐκαθάρισα. *a.* 1. *imperat.* καθάρισον άτω ατε. *a.* 1. *ſubj.* καθαρίσω ῃς ῃ. *a.* 1. *act. infin.* καθαρίσαι. *part. a.* 1. καθαρίσας αντος ὁ. *præt. act.* κεκαθάρικα. *præt. paſſ.* κεκαθάρισμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐκαθαρίσθην, *Marc.* 1. 41. καθαρίσθητι. (*a.* 1. *paſſ. imperat.*) *purificator.*

Καθαρισμὸς οῦ ὁ purgatio, *Hebr.* 1. *v.* 3. *Ioan.* 3. *v.* 25.

Καθαρὸς ὰ ὸν purus a um, *Matth.* 5. 8.

Καθαρότης ητος ἡ puritas, *Hebr.* 9. 13.

Κάθαρσις εως ἡ purgatio.

Καθαρῶς purè, manifeſtè, dilucidè.

Καθάπτω *propriè* contingo, invado. *cum Genitiv: ſcilicet verba ſenſuum regunt Genitivum. Fut.* ψω. *P.* καθῆφα. *a.* 1. *act.* καθῆψα ας ε, *ex* κατὰ *&* ἅπτω, *Act.* 28. 3.

Καθέδρα ας ἡ ſuggeſtus, cathedra, *Matth.* 23. 2.

ex καθέζομαι *ſedeo. F.* καθεδοῦμαι. *Th.* ἕζω *collo-co, facio ſedere. unde eſt* ἕδρα ας ἡ *ſella.*

Καθεὶς *vel* καθ᾽ εἷς, alius poſt alium, ſigillatim, *Marc.* 14. 19. *Rom.* 12. 5. καθ᾽ *pro* καθ᾽. *ex* κατὰ *&* εἶτα deinde, *Ioan.* 8. 9. ἰῶτα *excidit in textu, quod etiam in aliis quandoque fieri ſolet.*

Καθέζω ſedere facio. *ex* κατὰ *&* ἕζω. καθέζομαι ſedeo. *part. præſ.* καθεζόμενος *ſedens. imperf.* ἐκαθεζόμην ου ετο *ſedebam, Matth.* 26. 55. *Fut.* καθεδοῦμαι.

Καθεκούσιος ὁ ſpontaneus, καθεκούσιος εὐχὴ *ſpontaneum votum, Num.* 15. 3.

Κάθεμα τος τὸ monile, *genus ornatus muliebris.*

Καθεξῆς ordine, *Actor.* 11. 4. deinceps, *conſequenter. ex* κατὰ *&* ἑξῆς. *de quo vide ſuprà.* ὁ καθεξῆς ordine ſequens.

Καθεύδω dormio. (*ex* κατὰ *&* εὕδω *dormio*) *præſ. imperat.* κάθευδε *dormi. Ieſus D. N. ad diſcipulos dicit* κατ᾽ εἰρωνείαν, *Matth.* 26. 45. καθεύδετε *dormite. præſ. ſubj.* καθεύδω ῃς ῃ. 1. *pl.* καθεύδωμεν *dormiamus. imperf.* ἐκάθευδον ες ε, *Matth.* 25. 5. *F.* καθευδήσω.

Καθεύρεμα *vel* καθεύρημα τος τὸ lucrum, inventum. *ex* κατὰ *&* εὕρημα *inventum. ab* εὑρίσκω *invenio.*

Καθηγεμὼν όνος ὁ ἡ ſuaſor, autor.

Καθηγητὴς οῦ ὁ doctor, *à verbo* καθηγέομαι οῦμαι, *viæ dux ſum, præeo, ſum præceptor. cum Genit. ex* κατὰ *&* ἡγέομαι *duco, Matth.* 23. 8, 10.

Καθῆκον ήκοντος τὸ quod convenit, *decet, Rom.* 1. *v.* 28. ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, *facere quæ non decent. à* καθήκω.

Καθήκω (*ex* κατὰ *&* ἥκω) pertineo, devenio. *item* convenio. *cum Dat. part. præſ.* καθήκων ουσα ον. *Hinc* καθῆκον.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Καθηλόω ῶ configo clavis. (*ex* κατὰ *&* ἡλόω *figo clavis, ab* ἧλος ὁ *clavus.*) *F.* ώσω. *P.* κεκαθήλωκα.

Καθήλωσις εως ἡ confixio. *à* καθηλόω.

Κάθημαι σαι ται ſedeo. (*ex* κατὰ *&* ἧμαι *ſedeo.*) *Actor.* 23. 3. κάθη *pro* κάθησαι *ſedes. præſ. imperat.* κάθησο *ſede, & contracte* κάθου. *præſ. infin.* καθῆσθαι *ſedere. part. præſ.* καθήμενος η ον *ſedens, verſans. item* habitans. *imperf.* ἐκαθήμην σο το *ſedebam.*

Καθημέραν quotidie. *ponitur adverbialiter, & ſæpe præponitur* τὸ. *Luc.* 11. *v.* 3. *&* 19. *v.* 47. *ſic dicitur* τὸ δεύτερον, τὸ τρίτον *vel* ἐκ τοῦ τρίτου, *&c.*

Καθημερινὸς ἡ ὸν quotidianus a um. *à* καθ' ἡμέραν *quotidie. ex* κατὰ *&* ἡμέρα *dies, Act.* 6. 1.

Κάθιδρος ὁ defunctus, feſſus, *Ier.* 8. 6.

Καθιδρύω ædifico, perſto. *Fut.* ύσω. *Præt.* καθίδρυκα. *a.* 1. καθίδρυσα. *ex* κατὰ *&* ἱδρύω *ſto, maneo.*

Καθιζάνω ſedeo, conſtituo.

Καθίζω *ex* κατὰ *&* ἵζω colloco, ſedeo. *Fut.* ίσω. *a.* 1. *act.* ἐκάθισα *ſedi, Apoc.* 3. 21. ἐκάθισε *collocavit, Actor.* 18. 11. *a.* 1. *imperat.* κάθισον αὐτοῦ *ſede.* 2. *pl.* καθίσατε conſidite, *ubi notatur motus ad locum,* (ſedete *verò notat quietem,*) *Matth.* 26. 36. *a.* 1. *ſubj.* καθίσω ης η. *a.* 1. *infin.* καθίσαι *ſedere. part. aor.* 1. καθίσας αντος ὁ *ſedens. præt. perf.* κεκάθικα *ſedi, Marc.* 11. *v.* 2. *præſ. med.* καθίζομαι ſedeo. *F.* ίσομαι. *a.* 1. *med.* ἐκαθισάμην ω ατο. *a.* 1. *ſubj.* καθίσωμαι ῃ ηται, *Luc.* 22. 30. καὶ καθίσησθε (2. *pl. a.* 1. *med. ſubj.*) *& ſederitis.*

Καθίημι (*ex* κατὰ *&* ἵημι) demitto. *F.* ήσω. *a.* 1. καθῆκα, *Actor.* 9. 25. *præſ. paſſ.* καθίεμαι *demittor. præſ. part.* καθιέμενος η ον.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Καθίπταμαι (ex κατὰ & ἵπταμαι volo as.) devolo. Fut. καταπτήσομαι devolabo. P. paſſ. καταπέπταμαι. a. 2. paſſ κατέπτην. aor. 2. ſubj. καταπτῶ ῇς ῇ. devolavero. a. 2. part. καταπτὰς άντος ὁ devolans. a. 2. med. κατεπτάμην.

Κάθισις εως ἡ ſedes. à 2. perſ. perf. paſſ. κεκάθισαι verbi καθίζω ſedeo.

Κάθισμα τος τὸ ſeſſio, deſeſſio. à 1. perſ. perf. paſſ. κεκάθισμαι, verbi καθίζω ſedeo.

Καθίστημι vel καθιστάω conſtituo. (ex κατὰ & ἵστημι, ſtatuo.) Fut. καταστήσω. P. καθέστηκα. a. 1. act. κατέστησα. aor. 2. κατέστην ης η. præſ. paſſ. καθίσταμαι σαι ται. a. 1. paſſ. κατεστάθην ης η, Rom. 5. verſ. 19.

Καθὸ ſicut, adv. ex κατὰ & ὃ, Rom. 8. 26.

Καθοδηγέω ῶ in viam reduco. F. ήσω. infin. præſ. καθοδηγέειν εῖν. Præt. καθωδήγηκα. a. 1. καθωδήγησα. ex κατὰ & ὁδηγὸς οῦ ὁ ἡ dux viæ. vide hoc ſuprà.

Κάθοδος ου ὁ reditus, regreſſus. ex κατὰ & ὁδὸς οῦ ἡ via.

Καθόλου (ex κατὰ & ὅλος) q. d. per totum (κατὰ cum Genit. inter alia ſignificat per) hoc eſt, omnino, prorſus, Actor. 4. 18. hinc καθολικὸς ἡ ὸν univerſalis e.

Καθομολογέω ῶ confiteor (ex κατὰ & ὁμολογέω ῶ confiteor, de quo ſuo loco.) Fut. ήσω. a. 1. καθωμολόγησα ας ε. Præt. καθωμολόγηκα. præſ. med. καθομολογέομαι οῦμαι deſpondeo. F. καθομολογήσομαι. fut. ſubj. καθομολογήσωμαι ῃ ηται, Exod. 21. 9.

Καθοπλίζω armo. F. ίσω. P. καθώπλικα. præſ. paſſ. καθοπλίζομαι armor. præt. paſſ. καθώπλισμαι. part. præt. paſſ. καθωπλισμένος η ον armatus a um, Luc. 11. 21.

Καθοράω ῶ perſpicio. Fut. άσω. Præt. καθώρακα.

Atticè καθεώρακα. *præſ. paſſ.* καθοράομαι ῶμαι perſpicior, *Rom.* 1. 20.

Καθόρμιον ου τὸ monile, *Hoſ.* 2. 13. ἀ κατὰ & ὅρμος.

Καθότι eo quod. *ex* κατὰ & ὅ, τι, *Luc.* 19. 9. *Act.* 2. *verſ.* 24.

Καθυβρίζω infamo, dedecore afficio (*ex* κατὰ & ὑβρίζω *contumeliâ afficio, de quo infrà.*) F. ίσω. P. καθύβρικα. *a.* 1. καθύβρισα.

Καθυμνέω ῶ (*ex* κατὰ & ὑμνέω ῶ hymnum cano, *vid. infrà*) laudo. *F.* καθυμνήσω. *P.* καθύμνηκα. *a.* 1. καθύμνησα.

Καθυπνόω ῶ obdormio. (*ex* κατὰ & ὑπνόω ῶ *dormio, ab* ὕπνος ου ὁ *ſomnus, de quo ſuo loco.*) *Fut.* ώσω. P. καθύπνωκα. *a.* 1. καθύπνωσα ας ε.

Καθυστερέω ῶ (*ex* κατὰ & ὑστερέω ῶ *ſum poſterior, vid. infrà.*) tardius *vel* poſterius advenio. *Fut.* ήσω. P. καθυστέρηκα. *a.* 1. καθυστέρησα ας ε.

Καθυφαίνω (*ex* κατὰ & ὑφαίνω texo, *de quo ſuo loco.*) contexo. *Fut.* καθυφανῶ. P. καθύφαγκα. *præt. paſſ.* καθύφασμαι.

Καθὼς ſicut (*ex* κατὰ & ὡς *ſicut*) *adv. Rom.* 4. 17.

Καὶ &, *conjunct. copul.* nam, *Ioan.* 3. 13. itáne? *Act.* 23. 3. igitur, *Matth.* 2. 4. quamvis, *Luc.* 18. 7. aut, *Matth.* 15. 4. *&c.*

Καίγε & quidem. *vide ſuprà* γε.

Καινίζω innovo. *F.* ίσω. *P.* κεκαίνικα. *a.* 1. ἐκαίνισα ας ε.

Καινὸς ὴ ὸν novus a um. *comp.* καινότερος α ον, *Actor.* 17. 21.

Καινότης ητος ἡ novitas, *Rom.* 6. 4.

Καινοφωνία ας ἡ novitas vocum, 2 *Tim.* 2. 16. *ubi tamen eſt* κενοφωνία.

Καίριος α ον tempeſtivus, opportunus, temporalis.

Καιρὸς ου ὁ tempus, opportunitas. *item* certum anni tempus, *Luc.* 20. 10. *item* articulus temporis,

poris, *Actor.* 1. 7. 1 *Petr.* 1. 11. *item* occaſio, *Eph.* 5. 16. *item* ratio, *Hebr.* 11. 11.

Καίτοιγε *conjunct. cum indicat.* quanquam, *Ioan.* 4. *v.* 2. *Act.* 14. 17. *vide ſuprà* γε.

Καίω *uro*, accendo. *F.* καύσω. *P.* κέκαυκα. *præſ. paſſ.* καίομαι accendor, ardeo. *præt. paſſ.* κέκαυμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐκαύθην. *fut.* 1. *paſſ.* καυθήσομαι. *fut.* 1. *paſſ. ſubj.* καυθήσωμαι ῃ ηται, 1 *Cor.* 13. *v.* 3. *a.* 2. *paſſ.* ἐκάην.

Κἀκεῖ & illic. *ex* καὶ *&* ἐκεῖ.

Κἀκεῖθεν & illinc. *ex* καὶ *&* ἐκεῖθεν.

Κἀκεῖνος & ille. *ex* καὶ *&* ἐκεῖνος.

Κακία ας ἡ malitia, *Actor.* 8. 22. vitium. *item per Hebraïſmum idem quod* κάκωσις moleſtia, vexatio, *Matth.* 6. *v.* 34. *Hebræum enim* רָעָה *utrumque ſignificat.*

Κακοήθεια ας ἡ prava & inveterata conſuetudo. *item* malignitas, *Rom.* 1. 29. *ab adj.* κακοήθης εος ὁ ἡ *malignus a, pravis imbutus moribus. ex* κακὸς ἡ ὸν *malus a um, &* ἦθος εος τὸ *mos, conſuetudo. in plur. num.* ἤθεα η *mores.*

Κακολογέω ῶ maledico. *cum Accuſ.* (*ab adj.* κακολόγος ου ὁ ἡ *maledicus a.*) *F.* ήσω. *P.* κεκακολόγηκα. *a.* 1. ἐκακολόγησα. *a.* 1. *act. infin.* κακολογῆσαι, *Marc.* 9. 39.

Κακόμοχθος ου ὁ ἡ malè *&* in vanum laborans. *ex* κακὸς ἡ ὸν *malus a um, &* μόχθος ου ὁ *labor.*

Κακοπάθεια ας ἡ vexatio, *Iac.* 5. 10. *ab adj.* κακοπαθὴς έος ὁ ἡ *ærumnoſus, ex* κακὸς *malus, &* πάθος εος τὸ *paſſio. hoc à* πάσχω *patior. in a.* 2. ἔπαθον, *paſſus ſum.*

Κακοπαθέω ῶ *propriè*, patior mala. *item* æger ſum animo, *Iac.* 5. 13. perfero *ſeu* tolero adverſa, 2 *Tim.* 2. 3. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐκακοπάθησα. *a.* 1. *act. imperat.* κακοπάθησον άτω. *præt. act.* κεκακοπάθηκα.

Κακο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κακοποιέω ῶ malè facio. (*ex* κακὸν *malum &* ποιέω *facio.*) *F.* ήσω. *a.* 1. ἐκακοποίησα. *a.* 1. *act. infin.* κακοποιῆσαι, *Marc.* 3. 4.

Κακοποίησις εως ἡ maleficentia, maleficium.

Κακοποιὸς οῦ ὁ ἡ maleficus, *Ioan.* 18. 30. 1 *Petr.* 3. *v.* 16. γυνὴ κακοποιὸς *mulier mala*, *Prov.* 12. 4.

Κακὸν οῦ τὸ detrimentum, damnum, malum.

Κακοπραγία ας ἡ jactura, infelicitas.

Κακὸς ἡ ὸν *proprie*, ignavus, timidus, *qui pedem retrofert in certamine*, (ὰ χάζω *recedo*, retrocedo.) malus a um, *Matth.* 21. 41.

Κακότεχνος ου ὁ ἡ maleficus, malevolus.

Κακουργία ας ἡ malitia, dolus. ὰ κακοῦργος.

Κακοῦργος *pro* κακόεργος *improbus*, maleficus, *facinoroſus. ex* κακὸς *malus &* ἔργον *opus*, *Luc.* 23. *v.* 32.

Κακουχέω ῶ malè vexo, malè tracto, malè habeo aliquem. *F.* ήσω. *P.* κεκακούχηκα. *præſ. paſſ.* κακουχέομαι οῦμαι malè vexor. *ex* κακὸς *&* ἔχω *habeo*, *Hebr.* 11. 37.

Κακοφροσύνη ης ἡ mala cogitatio, inſania. ὰ κακόφρων.

Κακόφρων ονος ὁ ἡ inſanus, mala cogitans. ὰ κακὸς *malus &* φρὴν ενὸς ἡ *mens*.

Κακόω ῶ malè accipio, *affligo, vexo, Act.* 14. 2. *male affectum reddo,* ich mach einen böß oder zörnig/ *Actor.* 7. 19.

Κακῶς malè, *perperam. adv.*

Κάκωσις εως ἡ vexatio, *Actor.* 7. 34.

Καλαβώτης ου ὁ *piſcis quidam,* & lacerta.

Κάλαθος ου ὁ calathus. ὰ κᾶλον *lignum, quod eſt ὰ* κάω *uro &* θέω *flecto: quia in ejus ſtructura ligna in orbem flectuntur.*

Καλαμάω ῶ ſpicas colligo *poſt meſſores. F.* ήσω. *P.* κεκαλάμηκα. *a.* 1. ἐκαλάμησα. *præſ. med.* καλαμάομαι ῶμαι *idem. infin. præſ.* καλαμάεσθαι ᾶσθαι *ſpicas legere.*

Καλάμη ης ἡ ſtipula, 1 *Cor.* 3. 12.

Καλάμινος η ον arundineus a um.

Καλαμίσκος ου ὁ parva arundo. *Diminut.* ἀ κά-λαμος.

Κάλαμος ου ὁ arundo, *Matth.* 12. 20. *penna ſcriptoria*, 3 *Ioan.* 13. *virga geometrica.*

Καλαμώτης, *idem quod* καλαβώτης ſtellio.

Καλέω ῶ voco. *F.* καλέσω. *a.* 1. ἐκάλεσα. *a.* 1. *imperat.* κάλεσον άτω. *a.* 1. *act. infin.* καλέσαι *vocare. part. a.* 1 καλέσας αντος ὁ. *P. act.* κέκληκα. (*pro* κεκάληκα) *præſ. paſſ.* καλέομαι οῦμαι nominor, *Luc.* 10. 39. *P. paſſ.* κέκλημαι *vocatus ſum. a.* 1. *paſſ.* ἐκλήθην. *F.* 1. *paſſ.* κληθήσομαι η εται, *vocabor.*

Καλλιέλαιος ου ἡ vera & frugifera olea, *Rom.* 11. *v.* 24. *ex* κάλλος εος τὸ *pulchritudo, &* ἐλαία ας ἡ *olea, oliva, nomen arboris.*

Καλλίκαρπος ου ὁ ἡ fructuoſus, bonum fructum ferens. *ex* κάλλος εος τὸ *pulchritudo &* καρπὸς ου ὁ *fructus.*

Καλλιόω ῶ venuſto, pulchrum facio. *F.* ώσω. *P.* κεκαλλίωκα. *a.* 1. ἐκαλλίωσα ας ε.

Καλλονὴ ῆς ἡ pulchritudo, ſpecies.

Κάλλος εος τὸ pulchritudo.

Κάλλυντρον ου τὸ redimiculum, ſcopæ, *& omne inſtrumentum comptorium. item* ſpatha *palmarum, Levit.* 23. 40.

Καλλωπίζομαι *proprie* faciem exorno, *Iudith.* 10. *v.* 4. *inde* placeo mihi. *F.* ίσομαι. *perf.* κεκαλλώπισμαι. *a.* 1 ἐκαλλωπίσθην ης η. *F.* 1. *paſſ.* καλλωπισθήσομαι η εται.

Καλοδιδάσκαλος ου ὁ ἡ honeſtatis magiſter a, *Tit.* 2. *v.* 3.

Καλοποιέω ῶ benefacio, 2 *Theſſ.* 3. 13.

Κάλος ου ὁ funis, rudens, *Num.* 3. 37.

Καλὸς ἡ ὸν pulcher, honeſtus, bonus. *comparat.* καλλίων

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

καλλίων ονος ὁ ἡ *in n. g.* κάλλιον *melius, quod capitur adverbialiter, Act.* 25. 10. *Superl.* κάλλιστος *optimus, pulcherrimus.* τὸ καλὸν (*ſubſtantive*) *decus, commodum, honeſtas.*

Κάλυμμα τος τὸ velamen, 2 *Cor.* 3. 13.

Καλυπτὴρ ῆρος ὁ tegmen, operimentum.

Καλύπτω operio. *F.* καλύψω, *Iac.* 5. 20. *a.* 1. *act.* ἐκάλυψα. *aor.* 1. *act. imperat.* κάλυψον ἄτω. *præſ. paſſ.* καλύπτομαι tegor. *præt. paſſ.* κεκάλυμμαι. *part. præt. paſſ.* κεκαλυμμένος η ον *tectus a um.*

Καλώδιον ου τὸ funiculus, *diminutiv.* ἀ κάλως ω *vel* ωος ὁ funis, *quod eſt à* χαλάω ῶ *laxo, relaxo.*

Καλῶς, *adv.* benè, *Marc.* 7. 37. *probè, rectè. comp.* κάλλιον *meliùs.*

Κάμαξ κος ἡ pertica, foſſa, *palus.*

Καμάρα ας ἡ fornix, zona militaris.

Κάμηλος ου ὁ camelus, *Matth.* 3. *v.* 4. κάμηλος funis nauticus, *Luc.* 18. 25. *Belg.* een Kabel.

Καμιναῖος *ad* caminum ſive fornacem pertinens.

Κάμινος ου ἡ fornax, *Matth.* 13. 42.

Καμμύω (*pro* καταμύω) *propriè* claudo oculos, conniveo. *F.* ύσω. *a.* 1. ἐκάμμυσα *pro* κατέμυσα, *Matth.* 13. 15. *P.* κεκάμμυκα, *pro* καταμέμυκα. *ex* κατὰ & μύω *claudo, occludo, comprimo. F.* μύσω. *P.* μέμυκα.

Κάμνω laboro, ægroto, *Iacob.* 5. *v.* 15. *F.* καμῶ. *P.* κέκμηκα *defatigatus fui. a.* 2. ἔκαμον. *a.* 2. *ſubj.* κάμω ῃς ῃ, *Hebr.* 12. 3. ἵνα μὴ κάμητε (2. *pl. a.* 2. *ſubj. act.*) *ne fatiſcatis.*

Κάμπη ης ἡ eruca, bruchus, *à* κάμπτω *flecto, quia repentè curvatur in arcum.*

Καμπὴ ῆς ἡ flexura.

Κάμπτος ου ὁ ἡ flexilis, flexibilis.

Κάμπτω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

άμπτω flecto. *F.* κάμψω. *P.* κέκαμφα. *a.* 1. ἔκαμψα, *Rom.* 11. 4. *a.* 1. *act. ſubj.* κάμψω ῃς ῃ.

άμπυλος flexibilis, aduncus.

αμψάκης ου ὁ vas olearium.

ἂν etſi, quamvis, *conjunct. diſcr. ex* καὶ *&* ἂν *ſi,* & ſi, *Marc.* 5. 28. *Hebr.* 12. 20. ſaltem, *Marc.* 6. 56. *Act.* 5. 15.

άνθαρος ου ὁ cantharus, poculum.

ανοῦν τὸ caniſtrum.

ανὼν όνος ὁ regula, menſura, *Gal.* 6. 16.

απηλεύω cauponor, 2 *Cor.* 2. 17. (*à nomine* κάπηλος ου ὁ *caupo.*) *F.* εύσω. *P.* κεκαπήλευκα.

άπηλος ου ὁ caupo, *propriè dicitur* ὁ πιπράσκων τὰ πρὸς τὴν κάπην. κάπη ης ἡ *idem quod* φάτνη ης ἡ *præſepe. item pabulum, cibus. à* κάπτω *comedo, cibum capto: vel (quæ notatio veri eſt ſimilior) ſic dicitur q.* κακύων τὸν πηλὸν *vitians vinum.* πηλὸς *propriè* lutum, *& Ionice quoque* vinum. *Sicut* חֹמֶר *lutum, &* חֶמֶר *merum apud Hebræos.*

Καπνίζω fumo. *F.* ίσω. *P.* κεκάπνικα. *a.* 1. ἐκάπνισα ας ε. *a.* 1. *imperat.* κάπνισον άτω. *a.* 1. *infin.* καπνίσαι.

Καπνὸς οῦ ὁ fumus, *Apoc.* 9. 2.

Καπνώδης εος ὁ ἡ fumoſus, fumidus.

Κάππαρις ιδος ἡ capparis, *genus plantæ.*

Καραδοκέω ῶ exſpecto quaſi exſerto collo & capite erecto. (*à* κάρα τος τὸ *caput. pro* κάρηνον, *per apocopen.*) *F.* ήσω. *P.* κεκαραδόκηκα. *a.* 1. ἐκαραδόκησα.

Καρδία ας ἡ cor, *Rom.* 9. 2.

Καρδιογνώστης ου ὁ cordium cognitor. *ex* καρδία *cor, &* γνώστης ου ὁ *cognitor, à* γινώσκω *cognoſco, Actor.* 1. 24.

Καρμήλιον τὸ, 2 *Reg.* 4. *verſ.* 25. Mons Carmelus.

Κάρνιον

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κάρνιον *nomen proprium loci*, 2 *Machab.* 12. *verſ.* 26.

Κάρος οῦ ὁ ſopor altus, *gravedo capitis poſt crapulam, à κάρη Ionice pro κάρα ατος τὸ caput, accidit enim capiti.*

Καρόω ῶ perturbo. *Fut.* ώσω. P. κεκάρωκα. α. 1. ἐκάρωσα. *præſ. med.* καρόομαι οῦμαι *capite ſum attonitus, ebrior. fut. med.* ώσομαι. *præt. paſſ.* κεκάρωμαι κεκάρωσαι. *hinc* κάρωσις εως ἡ *ſopor, nimia ebrietas.*

Καρπάσινος Carbaſinus.

Καρπίζω fructus colligo (*à* καρπὸς *fructus.*) *Fut.* ίσω. P. κεκάρπικα. α. 1. ἐκάρπισα.

Κάρπιμος οῦ ὁ ἡ fructuoſus, fructifer a. *idem quod* καρποφόρος.

Καρπόβρωτον οῦ τὸ comeſtibilem fructum ferens, *Deut.* 20. 20. *ex* καρπὸς *fructus &* βρωτὸς *comeſtibilis, à* βρώσκω *comedo.*

Καρπὸς οῦ ὁ fructus, *Matth.* 7. 17.

Καρποφορέω ῶ fructum fero, *Matth.* 13. *v.* 23. *F.* ήσω. P. *act.* κεκαρποφόρηκα. *aor.* 1. ἐκαρποφόρησα

Καρποφόρος οῦ ὁ ἡ frugifer a. *ex* καρπὸς *&* φέρω *fero, Actor.* 14. 17.

Καρπόω ῶ fructum decerpo, *Deut.*26.14.*propriè. item partem decerpo de victima, adoleo. F.* ώσω. P. κεκάρπωκα. α. 1. ἐκάρπωσα. *præſ. paſſ.* καρπόομαι οῦμαι. *fut.* 1. *med.* καρπώσομαι. P. *paſſ.* κεκάρπωμαι σαι ται. *aor.* 1. *paſſ.* ἐκαρπώθην. *fut.* 1. *paſſ.* καρπωθήσομαι ῃ εται.

Κάρπωμα ατος τὸ *proprie* lucrum. *item pars victimæ, quæ adoletur, ſacrificium. fit à P. paſſ.* 1. *perſ.* κεκάρπωμαι, *verbi* καρπόω, *fructum decerpo & ſacrifico.*

Κάρπωσις εως ἡ *propriè* perceptio fructus. *item* holocauſtum & ſacrificium.

ρπωτὸς ου ὁ ἡ verſicolor, 2 *Sam.* 13. 18.

ῤῥα Carrha *urbs Arabiæ.*

ρταλλος caniſtrum, ſporta, 2 *Reg.* 10. 7.

ρτερέω ῶ forti animo ſum. *F.* ήσω. *P.* κεκαρτέρηκα. *a.* 1. ἐκαρτέρησα, *Hebr.* 11. 27. *ab adj.* καρτερός.

ρτερὸς ὰ ὸν validus a um. *à* κάρτος εος τὸ *robur, per metatheſin pro* κράτος εος τὸ *vis, potentia.*

αρύα ας ἡ nux, caſtanea, amygdala.

αρύϊνος η ον nuceus a um.

αρυΐσκος ου ὁ ſpeciem amygdalæ vel nucis referens, *Exod.* 25. 33.

άρφος εος τὸ feſtûca, *Matth.* 7. 3. *à* κάρφω. *F.* κάρψω, *arefacio, ſicco. Ejuſmodi lignorum particulæ abſciſſæ e veſtigio exareſcunt.*

αρχηδόνιος ου ὁ ἡ Carthaginenſis.

αρχηδὼν όνος ἡ Carthago.

ασσία ας ἡ Caſſia, *ſpecies aromatis.*

ασσίτερος ου ὁ ſtannum, *plumbum album.*

ατὰ *præpoſ. cum Genit.* contra, per, de, è, ſuper, in. *cum Accuſ.* ſecundum, verſus, cum, propter, apud, in, per, *Ioan.* 5. 4. κατὰ καιρὸν *per intervallum. in compoſitione valet* contra, de, ad, valde, *& ſæpiſſime* deorſum, *tanquam ab adv.* κάτω.

Καταβαίνω deſcendo. (*ex* κατὰ, *quod hîc idem eſt, quod* κάτω *deorſum, &* βαίνω *eo.*) *imperf.* κατέβαινον. *F.* καταβήσομαι. *P.* καταβέβηκα. *a.* 2. κατέβην ης η. *a.* 2. *imperat.* κατάβα (*per apocopen*) *pro* κατάβηθι. 3. *ſingul.* καταβάτω *deſcendat, Luc.* 17. *verſ.* 31. *aor.* 2. *ſubj.* καταβῶ ῇς ῇ. *aor.* 2. *infin.* καταβῆναι. *part. aor.* 2. καταβὰς άντος ὁ.

Καταβάλλω dejicio. *Fut.* καταβαλῶ. *Præt.* καταβέβληκα. *Præſ. med.* καταβάλλομαι fundamentum jacio.

jacio. *præt. paſſ.* καταβέβλημαι. *a.* 1. *paſſ.* κατεβλήθην, *Apoc.* 12. *v.* 10. *præt. med.* καταβέβολα.

Καταβαρέω ῶ degravo, pondere deprimo, onero. *F* ήσω. *a.* 1. κατεβάρησα, 2 *Cor.* 12. 16. *P.* καταβεβάρηκα. *vide* βάρος εος τὸ *pondus.*

Καταβαρύνω onero, degravo, (*ex* κάτω *deorſum, &* βαρύνω gravo, premo. *F.* καταβαρυνῶ. *P.* καταβεβάρυκα. *præt. paſſ.* καταβεβάρυμμαι. *aor.* 1. *paſſ.* κατεβαρύνθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* καταβαρυνθῶ ῇς ῇ.

Καταβάσιος ὁ deſcenſivus, *Sap.* 10. *v.* 6. καταβάσιον πῦρ πενταπόλεως.

Κατάβασις εως ἡ deſcenſus, *Luc.* 19. 37.

Καταβδελύσσω ſubjicio in ſervitutem ignominioſam, *Ezech.* 34. 27.

Καταβιάζομαι ſupero. *item* urgeor, opprimor. *F.* 1. *med.* καταβιάσομαι. *præt. paſſ.* καταβεβίασμαι. *a.* 1. κατεβιάσθην.

Καταβιβάζω *proprie* facio deſcendere, demitto, *quo ſenſu accipitur Ioſuæ* 2. 18. *item deturbo, dejicio, deprimo. F.* άσω *a.* 1. *act.* κατεβίβασα. *a.* 1. *paſſ.* κατεβιβάσθην. *F.* 1. *paſſ.* καταβιβασθήσομαι ῃ εται, *Luc.* 10. 15.

Καταβιόω ῶ vitâ defungor. *F.* ώσω. *præt.* καταβεβίωκα. *a.* 1. κατεβίωσα ας ε. *a.* 1. *part.* καταβιώσας *vitâ defunctus, mortuus.*

Καταβλέπω (*ex* κάτω *deorſum &* βλέπω *video,*) deſpicio. *q. d. deorſum ſpecio. Fut.* καταβλέψω. *P.* καταβέβλεφα. *a.* 1. κατέβλεψα ας ε.

Καταβοάω ῶ vociferor, clamore proſequor. (*ex* κατὰ *&* βοάω *clamo.*) *F.* καταβοήσω. *a.* 1. κατεβόησα. *P.* καταβεβόηκα. *præt. paſſ.* καταβεβόημαι σαι ται.

Καταβόησις εως ἡ clamor, vociferatio. *à* 2. *perſ. P. paſſ.* καταβεβόησαι *verbi* καταβοάω ῶ *vociferor.*

Κατα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Καταβολὴ ῆς ἡ fundamentum, *Matth.* 25. v. 34. *Epheſ.* 1. 4. *Apoc.* 13. 8. & 17. 8.

Καταβοσκέω ῶ depaſco. *F.* ήσω. *P.* καταβεβόσκηκα. *a.* 1. κατεβόσκησα ας ε.

Καταβραβεύω debito brabio (præmio) privo, imperioſè ago, *Col.* 2. 18. *F.* εύσω. *P.* καταβεβράβευκα. *a.* 1. κατεβράβευσα ας ε.

Καταβραχὺ paulatim, non longè pòſt.

Καταβροχὴ ῆ ἡ irrigatio, madefactio. *à verbo* καταβρέχω *irrigo, madefacio.*

Κατάβρωμα τος τὸ eſca, cibus. *à* 1. *perſ. perfect. paſſ.* καταβέβρωμαι, *verbi* καταβρώσκω *depaſco.*

Κατάβρωσις εως ἡ cibatio, deroſio, *à* 2. *perſ. perf. paſſ.* καταβέβρωσαι, *verbi* καταβρώσκω *depaſco.*

Καταβρώσκω depaſco, derodo. *Fut.* καταβρώσω. *Præt.* καταβέβρωκα. *præt. paſſ.* καταβέβρωμαι σαι ται.

Καταβυθίζω demergo. (*ex* κάτω & βυθίζω *mergo.*) *F.* καταβυθίσω. *a.* 1. κατεβύθισα. *P.* καταβεβύθικα.

Καταγγέλλω annuncio, celebro. *Futur.* καταγγελῶ. *P.* κατήγγελκα. *a.* 1. κατήγγειλα. *a.* 2. κατήγγελον, *Actor.* 13. 5. *ubi tamen eſt* κατήγγελλον, *præſ. paſſ.* καταγγέλλομαι *annuncior. a.* 2. *paſſ.* κατηγγέλλην ης η. *præt. med.* κατήγγελα.

Καταγγελεὺς έως ὁ annunciator, *Act.* 17. 18.

Καταγέλαστος ου ὁ ἡ ridiculus, deridiculus, *à* καταγελάω ῶ *derideo.*

Καταγελάω ῶ (*ex* κατὰ & γελάω *rideo*) *cum Genit.* derideo, irrideo. *imperf.* κατεγέλαον ων, αες ας, αε α, *Matth.* 9. 24. *F* καταγελάσω. *P.* καταγεγέλακα. *a.* 1. κατεγέλασα. *præt. paſſ.* καταγεγέλασμαι. *a.* 1. *paſſ.* κατεγελάσθην ης η. *F.* 1. *paſſ.* καταγελασθήσομαι ῃ εται.

Κατάγελως ωτος & ω ὁ ἡ ridiculus.

Καταγηράσκω conſeneſco, ſeneſco. *Fut.* καταγηράσω.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ῥάσω. P. καταγεγήρακα. *a.* 1. κατεγήρασα ας ε. *conſenui.*

Καταγίνομαι habito, verſor, converſor. *fut.* 2. *paſſ.* καταγενήσομαι. *præt. paſſ.* καταγεγένημαι. *aor.* 1. κατεγενήθην.

Καταγινώσκω decerno adverſus aliquem, condemno. *F.* καταγνώσομαι. *P.* κατέγνωκα. *præt. paſſ.* κατέγνωσμαι. *part. præt. paſſ.* κατεγνωσμένος *damnandus* (*pro* καταγνωστέος) *Gal.* 2. 11.

Κατάγνυμι, κατάγω, *vel* καταγνύω, confringo. *fut.* κατεάξω, *Matth.* 12. *v.* 20. *a.* 1. *act.* κατέαξα. *præſ. paſſ.* κατάγνυμαι *confringor. a.* 2. *paſſ.* κατεάγην ης η. *a.* 2. *paſſ. ſubj.* κατεαγῶ ῇς ῇ, *Ioan.* 19. 31. ἵνα κατεαγῶσιν. (3. *pl. a.* 2. *paſſ. ſubj.*) *ut confringerentur.*

Κατάγνωσις εως ἡ damnatio. *fit à* 2. *perſ. perf. paſſ.* κατέγνωσαι, *verbi* καταγινώσκω *condemno.*

Καταγογγύζω obmurmuro. *Fut.* καταγογγύσω. *P.* καταγεγόγγυκα. *a.* 1. κατεγόγγυσα ας ε.

Καταγράφω deſcribo. *F.* καταγράψω. *a.* 1. κατέγραψα ας ε. *P.* καταγέγραφα. *præt. paſſ.* καταγέγραμμαι.

Κατάγω deduco (*ex* κατὰ *pro* κάτω *deorſum &* ἄγω *duco.*) *fut.* κατάξω. *a.* 2. κατήγαγον. *aor.* 2. *ſubj.* καταγάγω ῃς ῃ. *aor.* 2. *infin.* καταγαγεῖν. *part. aor.* 2. *act.* καταγαγὼν οῦσα όν. *præt. act.* κατῆχα. *præt. paſſ.* κατῆγμαι ῆξαι ῆκται. *a.* 1. *paſſiv.* κατήχθην ης η *defectus fui*, *Actor.* 27. *verſ.* 3.

Καταγωνίζομαι (*ex* κατὰ *&* ἀγωνίζομαι *certo*) debello. *F.* ίσομαι. *a.* 1. *med.* κατηγωνισάμην ω ατο, *Hebr.* 11. 33. *P. paſſ.* κατηγώνισμαι.

Καταδαμάζω domo, perdomo. *fut.* άσω. *a.* 1. κατεδάμασα. *aor.* 1. *infin.* καταδαμάσαι *præt. activ.* καταδεδάμακα. *præt. paſſiv.* καταδεδάμασμαι.

Κατα-

Καταδαπανάω ῶ conſumo, abſumo. *F.* ήσω. *P.* καταδεδαπάνηκα. *a.* 1. κατεδαπάνησα. *a.* 1. *act. imperat.* καταδαπάνησον άτω.

Καταδείκνυμι & καταδεικνύω oſtendo, demonſtro. *Fut.* καταδείξω. *a.* 1. κατέδειξα. *a.* 1. *imperat.* κατάδειξον άτω. *præt. paſſ.* καταδέδειγμαι.

Καταδέομαι deprecor. *Fut.* καταδεήσομαι. *præt. paſſ.* καταδεδέημαι. *a.* 1. κατεδεήθην, à δέομαι.

Καταδεσμὴ ῆς ἡ (*ex* κατὰ & δέσμη ης ἡ *faſciculus.*)

Καταδεσμεύω alligo, obligo. *F.* εύσω. P. καταδεδέσμευκα. *a.* 1. κατεδέσμευσα ας ε.

Καταδέχομαι recipio, *item* patior. *fut.* 1. *med.* καταδέξομαι. *præt. paſſ.* καταδέδεγμαι. *a.* 1. *med.* κατεδεξάμην.

Καταδέω obligo. *F.* ήσω. *P.* καταδέδηκα. *a.* 1. κατέδησα, *Luc.* 10. 34.

Κατάδηλος ου ὁ ἡ. manifeſtus a, *Hebr.* 7. 15.

Καταδιαιρέω ῶ divido. *Fut.* καταδιαιρήσω. *Præt.* καταδιήρηκα. *aor.* 1. καταδιήρησα. *aor.* 2. *act.* καταδιεῖλον. *decompoſ. ex* κατὰ διὰ & αἱρέω ῶ *capio.*

Καταδικάζω judico contra aliquem, condemno. *F.* άσω. *a.* 1. κατεδίκασα, *Matth.* 12. 7. *a.* 1. *paſſ.* κατεδικάσθην. *fut.* 1. *paſſ.* καταδικασθήσομαι ῃ εται *condemnabor.*

Καταδίκη ης ἡ condemnatio, mulcta.

Καταδιώκω proſequor. *F.* καταδιώξω. *aor.* 1. *act.* κατεδίωξα ας ε, *Marc.* 1. 36.

Καταδολεσχέω ῶ nugor, deblatero. *fut.* ήσω.

Καταδουλόω ῶ in ſervitutem adigo. *Futur.* ώσω. *Præt.* καταδεδούλωκα. *aor.* 1. *med.* κατεδουλωσάμην ω ατο. *aor.* 1. *med. ſubj.* καταδουλώσωμαι ῃ ηται. 3. *pl.* καταδουλώσωνται, *Galat.* 2. *verſ.* 4.

Καταδράω & *per reduplicationem* καταδιδράσκω defugio, decurro. *F.* καταδράσω, *vel* καταδιδράσω, *cum* διδράσκω *contra aliorum reduplicatorum naturam etiam in futuro reduplicationem ſervet. a.* 1. κατέδρασα.

Καταδρομὴ ῆς ἡ incurſio, decurſio.

Καταδυνάστεια ας ἡ oppreſſio.

Καταδυναστεύω ſub poteſtatem redigo, *tyrannidem exerceo in aliquem, Iac.* 2. 6. (*ex* κατὰ & δυναστεύω *ſum princeps,* δυνάστης ου ὁ *optimas. vide ſuprà*) *F.* εύσω. *P.* καταδεδυνάστευκα.

Καταδύνω demergo, abſcondo. *F.* ύσω. *a.* 1. κατέδυσα ας ε. *P.* καταδέδυκα. *præt. pluſq.* κατεδεδύκειν.

Κατάδυσις εως ἡ *q. demerſio,* latibulum, ſpecus.

Καταδύω demergo, deprimo. *F.* ύσω. *a.* 1. κατέδυσα. *a.* 2. κατέδυν υς υ. *P.* καταδέδυκα.

Καταθαρσέω ῶ confido. *Fut.* ήσω. *P.* κατατεθάρσηκα. *a.* 1. κατεθάρσησα.

Καταθλάω ῶ confringo. *F.* άσω. *P.* κατατέθλακα. *a.* 1. κατέθλασα ας ε.

Καταθύμιον ου τὸ deſiderium, *n. pl.* τὰ καταθύμια, *quæ placent & probantur.*

Καταιγίζομαι tumultuor, impetuoſus ſum. *Fut.* ίσομαι. *P.* κατῄγισμαι. *a.* 1. κατηγίσθην.

Καταιγὶς ίδος ἡ procella, tempeſtas.

Καταισχύνω pudefacio, dedecoro, 1 *Cor.* 11. 4,5. *F.* καταισχυνῶ. *P.* κατῄσχυγκα. *a.* 1. κατῄσχυνα. *præſ. paſſ.* καταισχύνομαι pudefio. *imperf.* κατῃσχυνόμην ου ετο, *Luc.* 13. 17. κατῃσχύνοντο *pudefiebant. a.* 1. *paſſ.* κατῃσχύνθην ης η. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* καταισχυνθῶ ῇς ῇ. *Fut.* 1. *paſſ.* καταισχυνθήσομαι ῃ εται *pudefiam. ex* κατὰ & αἰσχύνω *pudefacio, ab* αἰσχύνη ης ἡ *pudor ob peccatum admiſſum, metus juſtæ reprehenſionis. Them.* αἶσχος εος τὸ *turpitudo, fœditas.*

Κατα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κατακαίω exuro. *imperf.* κατέκαιον. *F.* κατακαύσω, *Matth.* 3. 22. *a.* 1. *act.* κατέκαυσα. *a.* 2. *act.* κατέκαον. *a.* 1. *act. infin.* κατακαῦσαι comburere. *Præt.* κατακέκαυκα. *præſ. paſſ.* κατακαίομαι *comburor. aor.* 1. *paſſ.* κατεκαύθην *exuſtus fui. Fut.* 1. *paſſ.* κατακαυθήσομαι *exurar. a* 2 *paſſ.* κατεκάην ης η *exuſtus fui. F.* 2. *paſſ.* κατακαήσομαι.

Κατακάλυμμα τος τὸ velamen. *fit à* 1. *perſ. perf. paſſ.* κατακεκάλυμμαι *verbi* κατακαλύπτω *obtego.*

Κατακαλύπτω óbtego. *F.* ψω. *P.* κατακεκάλυφα. *præſ. paſſ.* κατακαλύπτομαι *velor,* 1 *Cor.* 11.6.

Κατακάμπτω deflecto, detorqueo. *F.* κατακάμψω. *P.* κατακέκαμφα. *a.* 1. κατέκαμψα ας ε.

Κατάκαρπος ου ὁ ἡ dives *fructus.*

Κατακάρπωσις εως ἡ cinis, *Levit.* 6. 10, 11. *pro Hebræo* דֶּשֶׁן. *Conſumptæ reliquiæ.*

Κατάκαυμα τος τὸ aduſtio à 1. *perſ. perf. paſſ.* κατακέκαυμαι *verbi* κατακαίω *aduro, exuro.*

Κατακαυχάομαι ῶμαι glorior *adverſus quempiam.* (*ex* καυχάομαι ῶμαι *glorior,* & κατὰ *cum Genit. contra, adverſus.*) *vide* καυχάομαι ῶμαι.

Κατάκειμαι jaceo, decumbo, accumbo, *Marc.* 1. *v.* 30. *imperf.* κατεκείμην σο το. *præſ. infin.* κατακεῖσθαι. *part. præſ.* κατακείμενος η ον. *F.* κατακείσομαι.

Κατακενόω ῶ evacuo, effundo. *F.* ώσω. *a.* 1 κατεκένωσα. *præt.* κατακεκένωκα.

Κατακεντέω pungo, vulnero, *F.* ήσω. *a.* 1. κατεκέντησα. *F.* κατακεκέντηκα.

Κατακλάω frango. *F.* άσω. *a.* 1. κατέκλασα ας ε, *Marc.* 6. 41.

Κατακλειστὸς ου ὁ ἡ occluſus, incarceratus.

Κατακλείω includo. *F.* είσω. *a.* 1. κατέκλεισα ας ε, *Luc.* 3. 20. κλείω *claudo.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κατακληροδοτέω ſorte diſtribuo, *Actor.* 13. 19. (*ex* κατὰ & κληροδοτέω ῶ *ſorte diſtribuo*) à κληροδότης ου ὁ *teſtator*, & *hoc ex* κλῆρος ου ὁ *ſors*, & δότης ου ὁ *dator*, à δίδωμι, δώσω, δέδωκα, δέδομαι σαι ται.

Κατακληρονομέω ῶ hæreditate poſſideo, hæreditatem capio. (*ex* κατὰ & κληρονομέω *hæreditatis jura obtineo. vide hoc infra.*) F. ήσω. a. 1. κατεκληρονόμησα ας ε. P. κατακεκληρονόμηκα.

Κατακληρόομαι οῦμαι ſortior, ſorte accipio. *F. med.* κατακληρώσομαι. *præt. paſſ.* κατακεκλήρωμαι. *a.* 1. *paſſ.* κατεκληρώθην ης η.

Κατακλίνω facio diſcumbere, diſcumbo. *F.* κατακλινῶ. *a.* 1. κατέκλινα. *a.* 1. *imperat.* κατάκλινον άτω ατε, *Luc.* 9. 14. P. κατακέκλικα. *aor.* 1. *paſſiv.* κατεκλίθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* κατακλιθῶ ῇς ῇ *diſcumbam.* *a.* 1. *paſſ. infin.* κατακλιθῆναι *diſcumbere.*

Κατακλύζω inundo, ſubmergo. *F.* ύσω. *præt. act.* κατακέκλυκα. *præt. paſſ.* κατακέκλυσμαι. *a.* 1. *paſſ.* κατεκλύσθην. *part. a.* 1. *paſſ.* κατακλυσθεὶς *ſubmerſus*, 2 *Petr.* 3. 6.

Κατακλυσμὸς οῦ ὁ diluvium, 2 *Petr.* 2. 5.

Κατακνίζω vellico, titillo. *F.* ίσω. *a.* 1. κατέκνισα ας ε. P. κατακέκνικα. *præt. paſſiv.* κατακέκνισμαι.

Κατακολουθέω ῶ ſubſequor. *F.* ήσω. *a.* 1. κατηκολούθησα. *part. a.* 1. κατακολουθήσας ασα αν, *Luc.* 23. 55. P. κατηκολούθηκα. *cum Dat.*

Κατακολούω mutilo.

Κατακονδυλίζω pugnis percutio. *F.* ίσω. *a.* 1. κατεκονδύλισα. P. κατακεκονδύλικα. (*ex* κατὰ & κονδυλίζω *pugnis cædo, à* κόνδυλος ου ὁ *pugnus.*)

Κατακοντίζω jaculis perfodio. *Fut.* ίσω. P. κατακεκόντικα. *a.* 1. κατεκόντισα. à κοντὸς οῦ ὁ *haſta, ſagitta.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κατάκοπος ου ὁ ἡ inſanus. *item* feſſus labore.

Κατακόπτω concido. *Fut.* ψω. *Præt.* κατακέκοφα, *Marc.* 5. 5.

Κατακοσμέω ῶ exorno, compono. *F.* ήσω. *P.* κατακεκόσμηκα. *a.* 1. κατεκόσμησα.

Κατακρατέω ῶ occupo, vinco. *F.* ήσω. *a.* 1. κατεκράτησα. *P.* κατακεκράτηκα.

Κατακρημνίζω *per præcipitia & prærupta loca dejicio*, præcipitem deorſum ago, præcipito, *Luc.* 4. *v.* 29. (*ex* κατὰ *&* κρημνίζω *præcipitem ago*, *à* κρημνὸς οῦ ὁ *præcipitium.*) *Fut.* ίσω. *a.* 1. κατεκρήμνισα. *aoriſt.* 1. *infin.* κατακρημνίσαι. *præt. act.* κατακεκρήμνικα. *præt. paſſiv.* κατακεκρήμνισμαι.

Κατάκριμα τος τὸ condemnatio, *Rom.* 5. 16.

Κατακρίνω judico, *ſeu ſententiam fero contra aliquem*, condemno. *Fut.* κατακρινῶ. *a.* 1. κατέκρινα ας ε αν. *P.* κατακέκρικα. *præt. paſſiv.* κατακέκριμαι σαι ται *condemnatus ſum.* *a.* 1. *paſſ.* κατεκρίθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* κατακριθῶ ῇς ῇ ῶμεν ῆτε. *fut.* 1. *paſſ.* κατακριθήσομαι ῃ εται. *Marc.* 16. 16.

Κατάκρισις εως ἡ condemnatio, 2 *Cor.* 5. 9.

Κατακροτέω ῶ valde laudo, celebro, applaudo. *F.* ήσω. *a.* 1. κατεκρότησα ας ε. *P.* κατακεκρότηκα. *ex* κατὰ *&* κροτέω *plaudo*, *à* κρότος ου ὁ *pulſus, plauſus manuum, quod eſt à* κρέω *pulſo.*

Κατακρύπτω occulto, tego. *F.* ψω. *a.* 1. κατέκρυψα. ας ε. *Præt.* κατακέκρυφα. *aor.* 2. *activ.* κατέκρυβον. *præt. paſſiv.* κατακέκρυμμαι. *aor.* 1. *paſſiv.* κατεκρύφθην. *aoriſt.* 2. *paſſiv.* κατεκρύβην.

Κατακτάομαι ῶμαι acquiro, comparo. *F.* κατακτήσομαι. *præt. paſſ.* κατακέκτημαι. *a.* 1. *med.* κατεκτησάμην.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κατακυκλόω ῶ circumcludo, circumcingo. *Fut.* *ώσω. P.* κατακεκύκλωκα. *a.* 1. κατεκύκλωσα.

Κατακυλίω devolvo. *Fut.* ίσω. *a.* 1. κατεκύλισα. *P.* κατακεκύλικα. *præt. paſſ.* κατακεκύλισμαι. *a.* 1. *paſſ.* κατεκυλίσθην. *F.* 1. *paſſ.* κατακυλισθήσομαι.

Κατακύπτω inclino me deorſum, declino, demergor. *Fut.* ψω. *a.* 1. κατέκυψα ας ε. *P.* κατακέκυφα.

Κατακυριεύω (*cum Genit. vi præpoſitionis* κατὰ) dominor, *ſemel* ſupero, *Act.* 19. 16. *F.* εύσω. *a.* 1. κατεκυρίευσα. *part. a.* 1. *act.* κατακυριεύσας αὐτῶν ὁ.

Καταλαλέω ῶ óbloquor, *loquacitate obruo, certo*, detraho, *Iac.* 4. 11. *cum Genit. F.* ήσω. *P.* καταλελάληκα.

Καταλαλιὰ ᾶς ἡ obtrectatio, obloquutio, 2 *Cor.* 12. *v.* 20.

Κατάλαλος ȣ ὁ ἡ obloquutor, *maledicus a, Rom.* 1. 30.

Καταλαμβάνω deprehendo. *Fut.* καταλήψομαι. *P.* κατείληφα. *in infin.* κατειληφέναι *apprehendiſſe. a.* 2. *act.* κατέλαβον ες ε. *præſ. med.* καταλαμβάνομαι comperio. *præt. paſſ.* κατείλημμαι. *in part.* κατειλημμένος η ον *deprehenſus, Ioh.* 8. *v.* 3. *a.* 1. *paſſ.* κατελήφθην ης η. *a.* 2. *med.* κατελαβόμην ȣ ετο *comprehendi, aſſequutus ſum. a.* 2. *med. infin.* καταλαβέσθαι. *part. a.* 2. *med.* καταλαβόμενος.

Καταλάμπω illuſtro, *ſplendere facio. F.* καταλάμψω. *a.* 1. κατέλαμψα. *P.* καταλέλαμφα.

Καταλέγω déligo, állego. *F.* ξω. *P.* χα. *præſ. paſſ.* καταλέγομαι állegor, 1 *Tim.* 5. 2.

Κατάλειμμα τος τὸ reliquiæ, *Rom.* 9. 27.

Καταλείπω relinquo. *F.* καταλείψω εις ει, *Matth.* 19. *v.* 5. *P.* καταλέλειφα. *a.* 1. *act.* κατέλειψα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

a. 2. *aɛ̃t. κατέλιπον. præſ. paſſ. καταλείπομαι. præt. paſſ. καταλέλειμμαι. in part. καταλελειμμένος relictus. præt. med. καταλέλοιπα.*

Κατάλειψις εως ἡ reliquiæ.

Καταλέω ῶ maturefacio, mollio. *F. ήσω. a.* 1. *κατέλησα. P. καταλέληκα.*

Καταλήγω termino, definio. *F. ήξω. a.* 1. *κατέληξα. P. καταλέληχα.*

Κατάληψις εως ἡ deprehenſio, occupatio. *à* 2. *perſ. perf. paſſ. κατελήλειψαι verbi καταλαμβάνω deprehendo.*

Καταλιθάζω lapido. *cum Accuſ. F. άσω, Luc.* 20. 6. *P. καταλελίθακα. a.* 1. *κατελίθασα.*

Καταλιθοβολέω ῶ lapido. *F. ήσω. a.* 1. *κατελιθοβόλησα. P. καταλελιθοβόληκα.*

Καταλιμπάνω relinquo. *F. καταλιμπανῶ. a.* 1. *κατελίμπανα. P. καταλελίμπαγκα.*

Καταλλαγὴ ῆς ἡ reconciliatio, 2 *Cor.* 5. 18.

Καταλλάσσω reconcilio. *F. ξω. a.* 1. *κατήλλαξα. in part. καταλλάξας αντος. a.* 2. *paſſ. κατηλλάγην ης η, Rom.* 5. 10. *a.* 2. *paſſ. imperat. καταλλάγηθι ήτω. part. a.* 2. *paſſ. καταλλαγεὶς έντος.*

Καταλογία ας ἡ recenſio, 2 *Paral.* 31. 18.

Καταλογίζομαι numero, computo. *Fut. ίσομαι. P. paſſ. καταλελόγισμαι. aor.* 1. *paſſ. κατελογίσθην. Fut.* 1. *paſſ. καταλογισθήσομαι. a.* 1. *med. κατελογισάμην.*

Καταλογισμὸς ȣ̃ ὁ computus, numerus. *à perf. paſſ. καταλελόγισμαι verbi καταλογίζομαι computo. vide λογίζομαι.*

Κατάλοιπος ȣ ὁ ἡ reliquus a, *Aɛ̃t.* 15. 17.

Κατάλυμα τος τὸ diverſorium, *Marc.* 14. 14.

Κατάλυσις εως ἡ *deſtructio, diſſolutio, à καταλύω deſtruo.*

Καταλύω diſſolvo, deſtruo, diverſor. *F. ύσω. a.* 1. *κατέλυσα. a.* 1. *ſubj. καταλύσω ῃς ῃ. a.* 1. *infin.*

καταλῦσαι, *Matth.* 5. 17. *a.* 1. *paſſ.* κατελύθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* καταλυθῶ. *fut.* 1. *paſſ.* καταλυθήσομαι *deſtruar.*

Καταμανθάνω diſco, *item* conſidero. *F.* καταμαθήσω. *a.* 2. κατέμαθον. *a.* 2. *imperat.* κατάμαθε. 2. *pl.* καταμάθετε *diſcite, Matth.* 6. 28.

Καταμαρτυρέω ῶ teſtor contra aliquem, *Matth.* 26. 26. *F.* ήσω. *P.* καταμεμαρτύρηκα.

Καταμέμφομαι increpo, damno *F.* καταμέμψομαι. *præt. paſſ.* καταμέμεμμαι. *a.* 1. *med.* κατεμεμψάμην ω άτω.

Καταμένω commoror, *Actor.* 1. 13.

Καταμερίζω diſtribuo, diſpartior. *F.* ίσω. *P.* καταμεμέρικα. *a.* 1. κατεμέρισα. *vide* μερίζω.

Καταμετρέω ῶ dimetior. *F.* ήσω. *P.* καταμεμέτρηκα. *a.* 1. κατεμέτρησα. *vide* μετρέω ῶ *metior.*

Καταμίγνυμι immiſceo. *F.* καταμίξω. *a.* 1. κατέμιξα. *P.* καταμέμιχα.

Καταμιμνήσκω in memoriam revoco. *F.* καταμνήσω. *P.* καταμέμνηκα. *a.* 1. κατέμνησα. *vide* μιμνήσκω.

Καταμόνας privatim, *adv. ſicut dicimus* κατ' ἰδίαν *ſcil.* χώραν, *Marc.* 4. 10.

Καταμύω *vide* καμμύω, *Hebr.* 12. 29.

Καταμωκάομαι ῶμαι derideo. *F.* καταμωκήσομαι. *in part.* καταμωκησόμενος. *a.* 1. *med.* κατεμωκησάμην. *præt. paſſ.* καταμεμώκημαι.

Καταναγκάζω, & καταναγκάω, ſubigo, vi perduco. *Fut.* καταναγκάσω. *P.* κατηνάγκακα. *a.* 1. κατηνάγκασα.

Κατανάθεμα τος τὸ anáthema *adverſus quempiam, Apoc.* 22. 3.

Καταναθεματίζω devoveo, *Matth.* 26. 74. *F.* ίσω. *vide ſuprà* ἀναθεματίζω.

Καταναλείχω conſumo lambendo, *ut ignis*, *Sapient.* 16. 16.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

αταναλίσκω (*ex* κατὰ *&* ἀναλίσκω) conſumo. *Fut.* καταναλώσω. *P.* καταναλωκα. *a.* 1. κατανήλωσα, *Hebr.* 12. 29.

αταναρκάω ῶ obtorpeo cum alicujus incommodo. *F.* ήσω. *a.* 1. *act.* κατενάρκησα *cum Genitiv.* 2 *Corinth.* 11. 9. *ex* κατὰ *&* ναρκάω *torpore afficior. Them.* νάρκη ης ἡ *torpédo, torpor, veternus.*

ατανεύω innuo. *F.* εύσω. *a.* 1. κατένευσα, *Luc.* 5. *v.* 7. *P.* καταvένευκα.

ατανίστημι contra aliquem inſurgo. (*ex* κατὰ *&* ἀνίστημι *ſurgo, quod eſt ex* ἀνὰ *rurſus &* ἵστημι *ſto.*) *F.* καταναστήσω. *a.* 1. κατανέστησα. *P.* καταvέστακα. *a.* 2. κατανέστην. *vide* ἀνίστημι *&* ἵστημι.

ατανοέω ῶ animadverto, *Matth.* 7. *v.* 3. conſidero. *imperf.* κατενόεον ουν. *F.* κατανοήσω. *P.* καταvενόηκα. *aor.* 1. *act.* κατενόησα. *aor.* 1. *act. imperat.* κατανόησον άτω ατε. *aoriſt.* 1. *infin.* κατανοῆσαι. *part. aor.* 1. *act.* κατανοήσας αντ⊙ ό.

ατανόησις εως ἡ animadverſio, conſideratio, à *præt. paſſ.* 2. *perſ.* καταvενόησαι, *verbi* κατανοέω ῶ.

αταντάω ῶ pervenio. *F.* ήσω. *a.* 1. κατήντησα. *P.* κατήντηκα. *ex* κατὰ *&* ἀντάω ῶ *obviam venio,* 1 *Cor.* 10. 11.

ατάντημα τ⊙ τὸ.

ατάνυξις εως ἡ *propriè* compunctio in corpore, *per metaph.* moleſtia, dolor *quo animus hominis quaſi lancinatur. item* ſopor, *ſtupor, altiſſimus veternus, Rom.* 11. 8.

ατανύσσω compungo. *F.* ξω. *a.* 1. κατένυξα. *a.* 2. *act.* κατένυγον. *a.* 2. *paſſiv.* κατενύγην ης η *compunctus fui, Actor.* 2. 37. κατενύγησαν (3. *pl. a.* 2. *paſſ. indic.*) *ubi* κατανυγῆναι *eſt repentino dolore tanquam calcarium aut ſtimulorum impulſu*

ſubito & acri terreri, conſternari. præt. act. κατανένυχα. *præt. paſſ.* καταωένυγμαι ξαι κται.

Κατανύω (*ex* κατὰ *&* ἀνύω *perficio.*) expedio, perficio. *F.* ύσω *P.* κατήνυκα. *a.* 1. κατήνυσα ας ε.

Καταξαίνω lacero, percutio. *F.* καταξανῶ. *præt.* κατέξασκα. *a.* 1. κατέξανα ας ε.

Κατάξηρος ου ὁ ἡ peraridus, ſiccus (*ex* κατὰ *&* ξηρὸς οῦ ὁ *aridus.*)

Καταξιόω ῶ dignum judico. *F.* ώσω. *P.* κατηξίωκα. *a.* 1. *paſſ.* κατηξιώθην ης η dignus habitus fui. *in ſubj.* καταξιωθῶ. *in a.* 1. *paſſ. infin.* καταξιωθῆναι. *in part.* καταξιωθεὶς ἐντος ὁ, *Luc.* 20. *verſ.* 35.

Καταξύω derado, erado. (*ex* κατὰ *&* ξύω *rado.*) *Fut.* ύσω. *a.* 1. κατέξυσα. *P.* κατέξυκα.

Καταπαίζω illudo. *F.* καταπαίξω. *a.* 1. κατέπαιξα. *P.* καταπέπαιχα. (*ex* κατὰ *&* παίζω *ludo*) *vid. infrà.*

Καταπάομαι conſpergo.

Καταπάσσω ſpargo, conſpergo. *F.* καταπάξω. *a.* 1. κατέπαξα. *P.* καταπέπαχα.

Καταπατέω ῶ conculco. *Fut.* ήσω. *P.* καταπεπάτηκα. *a.* 1. κατεπάτησα. *in ſubj.* καταπατήσω ης η ωσι. *in part.* καταπατήσας αντος ὁ. *a.* 1. *paſſ.* κατεπατήθην ης η, *Luc.* 8. 5.

Καταπάτημα τος τὸ conculcatio. *à* 1. *perſ. perfect. paſſiv.* καταπεπάτημαι, *verbi* καταπατέω *conculco.*

Καταπάτησις εως ἡ conculcatio. *à* 2. *perſ. perf. paſſiv.* καταπεπάτησαι, *verbi* καταπατέω *conculco.*

Κατάπαυμα τος τὸ requies. *à præt. paſſiv.* καταπέπαυμαι, *verbi* καταπαύω *requieſco.*

Κατάπαυσις εως ἡ requies, *Actor.* 7. 49.

Καταπαύω compeſco, in requie colloco, *Hebr.* 4. *v.* 8. requieſco. *ibid. v.* 10. *fut.* αύσω. *aor.* 1.

κατε-

κατέπωωσα. P. καταπέπωωκα. P. *paſſiu.* καταπέπωωμαι σαι ται.

καταπειράζω tento, conor. *F.* άσω. *P.* καταπεπείρακα. *aor.* 1. κατεπείρασα. *vide* πειράζω *tento.*

καταπελματόω ῶ pyctaciis conſuo, reſarcio. *Fut.* ώσω *a.* 1. κατεπελμάτωσα. *P.* καταπεπελμάτωκα. *præt. paſſ.* καταπεπελμάτωμαι. *part. præt. paſſ.* καταπεπελματωμένος, *Ioſ.* 9. 5. *Th.* πέλμα τος τὸ *planta pedis.*

καταπενθέω ῶ defleo, lugeo. *F.* ήσω. *P.* καταπεπένθηκα. *a.* 1. κατεπένθησα. *vid.* πένθος *luctus.*

καταπέταμαι pervolo, devolo. *vid.* πέτομαι *infrà.*

καταπέτασμα τος τὸ aulæum, velum, *quod rei cuipiam obtenditur,* à καταπετάννυμι *expando. F.* άσω, *Matth.* 27. 51.

καταπήγνυμι & καταπηγνύω defigo. *F.* καταπήξω & καταπηγνύσω. *P.* καταπέπηγα (*tanquam* à πήσσω *vel* πήττω) & καταπεπήγνυκα. *Sic in aor.* 1. κατέπηξα & κατεπήγνυσα.

καταπηδάω ῶ defilio (*ex* κατὰ & πηδάω *ſalio.*) *F.* ήσω. *a.* 1. κατεπήδησα. *P.* καταπεπήδηκα.

κατάπικρος α ον amarus a um. *ex* κατὰ & πικρὸς *amarus.*

καταπίνω deglutio. *F. med.* καταπίομαι. *a.* 2. *act.* κατέπιον. *a.* 2. *act. ſubj.* καταπίω ῃς ῃ. *P.* καταπέπωκα. *a.* 1. *paſſ.* κατεπόθην ης η. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* καταποθῶ ῇς ῇ, 2 *Cor.* 2. 7.

καταπίπτω décido. *a.* 2. κατέπεσον. *a.* 2. *act. part.* καταπεσὼν όντος ὁ, *Actor.* 26. 14.

καταπιστεύω committo, trado. *F.* εύσω. *a.* 1. κατεπίστευσα. *P.* καταπεπίστευκα. *vide infra* πιστεύω.

καταπλάσσω vel καταπλάττω, cataplaſmate curo, *medeor. futur.* καταπλάσω. *aor.* 1. κατέπλα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

πλάσαι. P. καταπέπλακα. ex κτ & πλάσσω fingo.

Καταπλέω navi devehor, navigo. Fut. εύσω. a. 1. κατέπλευσα, Luc. 8. 26.

Καταπληγμὸς ȣ̃ ὁ ſtupor, pavor. a perf. paſſ. καταπέπληγμαι, verbi καταπλήσσω perterreo.

Καταπλήσσω vel καταπλήττω perterreo, incutio timorem. F. καταπλήξω. a. 1. κατέπληξα ας ε. P. καταπέπληχα. præſ. paſſiv. καταπλήσσομαι vel καταπλήττομαι admiror, deterreor. fut. 1. med. καταπλήξομαι. præt. paſſiv. καταπέπληγμαι. a. 1. κατεπλήχθην. F. 1. paſſ. καταπληχθήσομαι.

Καταπολεμέω ῶ debello, expugno. F. ήσω. a. 1. κατεπολέμησα. P. καταπεπολέμηκα.

Καταπονέω ῶ labore conficio, fatigo. F. ήσω. P. καταπεπόνηκα. præſ. paſſ. καταπονέομαι ȣ̃μαι opprimor, fatigor, 2 Petr. 2. 7.

Καταποντίζω demergo. F. ίσω. P. καταπεπόντικα. præſ. paſſ. καταποντίζομαι demergor, Matth. 14. v. 30. a. 1. paſſ. κατεποντίσθην. in ſubj. καταποντισθῶ ῇς ῇ. Th. πόντος ȣ ὁ mare, pontus.

Καταποντισμὸς ȣ̃ ὁ demerſio. à perf. paſſ. καταπεπόντισμαι, verbi καταποντίζω demergo.

Καταπορεύομαι redeo. (ex κτ & πορεύομαι eo.) F. καταπορεύσομαι. P. paſſ. καταπεπόρευμαι. a. 1. paſſ. κατεπορεύθην.

Κατάποσις εως ἡ devoratio, vorago. à καταπίνω abſorbeo.

Καταπραΰνω mitigo, lenio. F. υνῶ. a. 1. κατεπράϋνα. præt. καταπεπράϋγκα. P. paſſ. καταπεπράϋμμαι ϋνσαι ϋνται. a. 1. paſſ. κατεπραΰνθην. fut. 1. paſſ. καταπραϋνθήσομαι placabor.

Καταπρονομεύω in partem prædæ abduco.

Καταπτοέω ῶ terreo, conſterno. Fut. καταπτοήσω. P. κατεπτόηκα. a. 1. κατεπτόησα ας ε.

Κατα-

Κατάπτωμα τος τὸ ruina, lapſus.

Κατάρα ας ἡ execratio, *Gal.* 3. 13. *ex* κατὰ & ἀρὰ ᾶς ἡ. *vide ſuprà.*

Καταράομαι ῶμαι execror, *imprecor, devoveo. a.* 1. *med.* κατηρασάμην ω ατο. *præt. paſſ.* κατήραμαι. *part. præt.* κατηραμένος, *Matth.* 25. 41.

Κατάρασις εως ἡ execratio. *à* 2. *perſ. perf. paſſ.* κατήρασαι, *verbi* καταράομαι ῶμαι *execror.*

Καταράσσω *vel* καταράττω collido, rumpo. *Fut.* καταράξω. *a.* 1. κατήραξα. *P.* κατήραχα.

Κατάρατος ου ὁ ἡ execratus, maledictus.

Καταργέω ῶ inanem reddo, aboleo, inutilem reddo, otioſum, *Luc.* 13. 7. *proprie*, facio ceſſare. *F.* ήσω. *P.* κατήργηκα. *a.* 1. *act.* κατήργησα. *præſ. paſſ.* καταργέομαι οῦμαι *deſtruor, aboleor. præt. paſſ.* κατήργημαι *inutilis redditus ſum. aor.* 1. *paſſ.* κατηργήθην *evanui,* Galat. 5. *v.* 4. *liberatus ſum,* Rom. 7. *v.* 6. *fut.* 1. καταργηθήσομαι ῃ εται *deſtruar. ex* κατὰ & ἀργέω. *vide ſuprà.*

Καταργυρόω ῶ deargento, argento obduco. *Fut.* ώσω. *a.* 1. κατηργύρωσα. *P.* κατηργύρωκα.

Καταριθμέω annumero. *F.* ήσω. *P.* κατηρίθμηκα. *præt. paſſ.* κατηρίθμημαι. *part. præt. paſſ.* κατηριθμημένος η ον annumeratus, *Actor.* 1. 17. *Th.* ἀριθμός.

Καταῤῥάκτης *vel* καταράκτης ου ὁ *locus præruptus in flumine*, cataracta : *eſt & genus avis marinæ.*

Καταῤῥέω defluo, diſtillo. *Fut.* καταῤῥεύσω. *a.* 1. κατέῤῥευσα. *P.* κατέῤῥευκα.

Καταῤῥεμβεύω circumduco vago errore.

Καταῤῥήγνυμι diſrumpo, diſcindo. *Futur.* ήξω. *a.* 1. κατέῤῥηξα. *P.* κατέῤῥηχα. *præt. paſſ.* κατέῤῥηγμαι.

Καταῤῥίπτω projicio. *Futur.* καταῤῥίψω. *aor.* 1.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

κατέῤῥιψα. P. κατέῤῥιφα. P. *paſſ.* κατέῤῥιμμαι ψαι πται.

Καταῤῥυέω ῶ defluo. *F.* καταῤῥυήσω. *a.* 1. κατεῤῥύησα. P. κατεῤῥύηκα.

Καταῤῥυτον τοῦ τὸ *locus, in quem humor defluit. item* copia, affluentia.

Καταρτίζω *propriè, luxata membra in ſuum locum, ſeu in naturalem ſedem repono. item* perficio, ſarcio, coagmento, inſtauro, adapto, inſtruo. *F.* ίσω. *a.* 1. *act.* κατήρτισα ας ε. *a.* 1. *act. opt.* καταρτίσαιμι αις αι, 1 *Petr.* 5. 10 *Hebr.* 13. 21. *a.* 1. *infin.* καταρτίσαι *complere. præt. paſſ.* κατήρτισμαι. *præt. paſſ. infin.* κατηρτίσθαι *conſtructum fuiſſe. part. P. paſſiv.* κατηρτισμένος η ον, *coagmentatus, Rom* 9. 22. *perfectus, Luc.* 6. 40. *a.* 1. *med.* κατηρτισάμην ω ατο, *aptavi, Matth.* 21. 16. *Hebr.* 10. 5. *Them.* ἄρτιος ου ὁ ἡ par, *propriè de numero.*

Κατάρτισις εως ἡ inſtauratio, 2 *Cor.* 13. 9.

Καταρτισμὸς οῦ ὁ coagmentatio, *Epheſ.* 4. 12.

Κατάρχω provoco, *laceſſo, auctor ſum. item* præſum. *F.* κατάρξω. *a.* 1. κατῆρξα. P. κατῆρχα.

Κατασβεννύω & κατασβέννυμι extinguo, compeſco. *Fut.* κατασβέσω. *a.* 1. κατέσβεσα. *a.* 2. κατέσβον. *Præt.* κατέσβεκα. *vid. ſimplex.* σβέννυμι *infrà.*

Κατασείω *propriè* deorſum moveo, quatio, manu ſilentium facio, *ſignum do manu*, manu ſilentium poſtulo, *quum manus decuſſione ſignificamus, nos cupere, ut ſilentium præſtetur.* F είσω. P. κατασέσεικα. *a.* 1. *act.* κατέσεισα ας ε. *part. a.* 1. *act.* κατασείσας αὐτὸς ὁ, *Act.* 12. 17.

Κατασιγάω ῶ conticeſco. *F.* ήσω. P. κατασεσίγηκα. *a.* 1. κατεσίγησα. *vide infrà* σιγάω. ἀ σιγῆς ἡ *ſilentium.*

Κατασιωπάω ῶ ſilere jubeo, ſilentium impono. *F.* ήσω.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

F. ήσω. *a.* 1. κατεσιώπησα. *P.* κατασεσιώπηκα. *ex* κατὰ & σιωπάω ῶ *taceo*, à σιωπὴ ῆς ἡ *ſilentium*.

Κατασκάπτω diruo. *F.* ψω. *a.* 1. κατέσκαψα ας ε. *P.* κατέσκαφα. *P. paſſiv.* κατέσκαμμαι. *part. P. paſſiv.* κατεσκαμμένος η ον *dirutus*. τὰ κατεσκαμμένα *ruinæ*, *Act.* 15. 16.

Κατασκεδάζω diſpergo, diſſipo. *F.* άσω. *a.* 1. κατεσκέδασα ας ε. *P.* κατεσκέδακα.

Κατασκέπτομαι ſpeculor, pervideo. *F.* έψομαι. *P. paſſiv.* κατέσκεμμαι. *a.* 1. κατεσκέφθην. *F.* 1. *paſſ.* κατασκεφθήσομαι. *a.* 1. *med.* κατεσκεψάμην ω ατο.

Κατασκευάζω præparo. *F.* άσω. *P.* κατεσκεύακα. *a.* 1. κατεσκεύασα. *præt. paſſ.* κατεσκεύασμαι. *part. præt. paſſ.* κατεσκευασμένος *præparatus*, *Luc.* 1. 17. *a.* 1. *paſſ.* κατεσκευάσθην ης η.

Κατασκεύασμα τος τὸ præparatio, apparatus.

Κατασκευασμὸς ου ὁ apparatus, *item fraus*.

Κατασκευαστὸς ου ὁ ἡ præparatus, *ſubornatus*, *fabricatus*.

Κατασκευὴ ῆς ἡ ſtructura, ædificium, *diſpoſitio*.

Κατασκηνόω ῶ nidulor, *nidum ſtruo*, *Marc.* 4. 32. *F.* ώσω. *a.* 1. κατεσκήνωσα.

Κατασκήνωσις εως ἡ nidus, *Matth.* 8. 20.

Κατασκιάζω obumbro, *Hebr.* 9. 5. *F.* άσω. *P.* κατεσκίακα. *a.* 1. κατεσκίασα.

Κατάσκιος ου ὁ ἡ umbroſus, *inumbratus*.

Κατασκοπεύω exploro. *F.* εύσω. *a.* 1. κατεσκόπευσα. *P.* κατεσκόπευκα.

Κατασκοπέω ῶ exploro. *F.* ήσω. *P.* κατεσκόπηκα. *aor.* 1. κατεσκόπησα. *a.* 1. *infin.* κατασκοπῆσαι, *Gal.* 2. 4.

Κατάσκοπος ου ὁ explorator, *Hebr.* 11. 31. à κατασκέπτομαι *ſpeculor*. *præt. med.* κατέσκοπα. σκέπτομαι *diſpicio*, *conſidero*. *F.* σκέψομαι. *præt. paſſiv.* ἔσκεμμαι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κατασμικρύνω (*ex* κατὰ *&* σμικρύνω *imminuo.*) imminuo, deprimo. *F.* υνῶ. *a.* 1. κατεσμίκρυνα ας ε. *P.* κατεσμίκρυγκα.

Κατασοφίζω ſophiſmatis & argutis fallaciis utor adverſus aliquem, vafre & callidè comminiſcor technas, quibus alium queam circumvenire. *Fut.* ίσω. *P.* κατασεσόφικα. *aor.* 1. *med.* κατεσοφισάμην ω ατο. *part. aor.* 1. *med.* κατασοφισάμενος, *aſtutè premens, Actor.* 7. *verſ.* 19.

Κατασπαταλάω ῶ *delicior*, delicatè vivo. *F.* άσω. *P.* κατεσπατάλακα *a.* 1. κατεσπατάλασα.

Κατασπάω ῶ diſtraho, divello. (*ex* κατὰ *&* σπάω ῶ *traho.*) *F.* άσω. *a.* 1. κατέσπασα ας ε. *P.* κατέσπακα.

Κατασπείρω diſſero, diſſemino. *F.* κατασπερῶ. *a.* 1. κατέσπειρα ας ε. *P.* κατέσπαρκα. *vid.* σπείρω *infra.*

Κατασπεύδω *accelero*, feſtino. *F.* εύσω. *a.* 1. κατέσπευσα. *P.* κατέσπευκα. *P. paſſ.* κατέσπευσμαι σαι ται.

Κατάσπευσις εως ἡ feſtinatio, *acceleratio.*

Κατασπουδάζω ſummopere enitor, ingenti ſtudio ago. *F.* άσω. *a.* 1. κατεσπούδασα ας ε. *P.* κατεσπούδακα.

Κατάστασις εως ἡ ſtatus, tranquillitas, *conſtitutio.*

Κατάστημα ατος τὸ habitus, *ſtatus, conſtitutio,* à καθίστημι *conſtituo, Tit.* 2. 3.

Καταστέλλω reprimo, ſedo, *cum Acc. fut.* 1. καταστελῶ. *fut.* 2. καταστάλῶ. *a.* 1. κατέστειλα. *part. a.* 1. καταστείλας *qui ſedavit.* *P.* κατέσταλκα. *P. paſſ.* κατέσταλμαι. *in part.* κατεσταλμένος *ſedatus, Act.* 19. 36. *P. med.* κατέστολα *demiſi, ornavi.*

Καταστενάζω ingemiſco. (*ex* κατὰ *&* στενάζω *ingemiſco, de quo vide infra.*) *fut.* άξω. *a.* 1. κατεστέναξα. *P.* κατεστέναχα.

Κατα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

αταστηρίζω confirmo. *F.* ίξω. *a.* 1. κατεστήριξα ας ε. *P.* κατεστήριχα. *vide infra* στηρίζω.

αταστολὴ ῆς ἡ *vi præpoſitionis* κατὰ, *quæ hic idem ſignificat, quod* κάτω *deorſum*, veſtis demiſſa *hac voce notatur, qua ad pedes uſque amiciebantur*, 1 *Tim*.2.*v*.9. *fit à præt.med.* κατέστολα *demiſi, verbi* καταστέλλω. *vide infra* στολή.

αταστραγγίζω facio diſtillare, guttatim perfluo. *Fut.* ίσω. *a.* 1. κατεστράγγισα. P. κατεστράγγικα. *ex* κατὰ & στραγγίζω, *guttatim exprimo: de quo infra.*

αταστρατοπεδεύω caſtra metor (*ex* κατὰ & στρατοπεδεύω caſtra metor, & *hoc à* στρατόπεδον ου τὸ *caſtra, quod eſt ex* στρατὸς οῦ ὁ *exercitus* (*ſic dicta à* στορέω *ſterno, vel ab* ἵσταμαι. στεῤῥῶς *firmiter ſto.*) & πέδον ου τὸ *ſolum.*) *F.* εύσω. *a.*1. κατεστρατοπέδευσα. *P.* κατεστρατοπέδευκα.

Καταστρέφω ſubverto. *F.* ψω. *P.* κατέστρεφα. *a.* 1. κατέστρεψα, *Matth*. 21. *v*. 12. *præt.med.* κατέστροφα.

Καταστρηνιάζω laſcivio. *F.* άσω. *P.* κατεστρηνίακα. *a.* 1. κατεστρηνίασα. *in ſubj.* καταστρηνιάσω ῃς ῃ, 1 *Tim*. 5. 11. *ex* κατὰ & στρηνιάω *luxurior, laſcivio. Th.* στρῆνος εος τὸ *luxus, deliciæ.*

Καταστροφὴ ῆς ἡ ſubverſio, 2 *Tim*. 2. 14. *à P. med.* κατέστροφα, *verbi* καταστρέφω *ſubverto.*

Καταστρωννύω & καταστρώννυμι proſterno. *F.* καταστρώσω. *P.* κατέστρωκα. *a.*1. *paſſ.* κατεστρώθην ης η, ησαν *proſtrati fuerunt*, 1 *Cor*. 10. 5.

Κατασύρω pertraho, *Luc*. 12. *v*. 58. *F.* κατασυρῶ. P. κατασέσυρκα.

Κατασφαλίζω munio, roboro. *F.* ίσω. *a.* 1. κατεσφάλισα. P. κατεσφάλικα. *præt. paſſ.* κατεσφάλισμαι. *part.præt.paſſ.* κατεσφαλισμένος η ον.

Κατασφάττω jugulo. *F.* ξω. *a.* 1. κατέσφαξα. *a.* 1. *act.imperat.* κατάσφαξον άτω ατε, *Luc*.19.27.

Κατα-

Κατασφραγίζω obſigno. *F.* ίσω. *P.* κατεσφράγικα. *præt. paſſ.* κατεσφράγισμαι. *in part.* κατεσφραγισμένος obſignatus, *Apoc.* 5. 1.

Κατάσχεσις εως ἡ poſſeſſio, occupatio. *à* κατέχω, *Actor.* 7. 5.

Κατασχίζω diſſcindo, diffindo. *fut.* ίσω. *a.* 1. κατέσχισα. *P.* κατέσχικα.

Κατατάττω in ordinem refero, enumero. *fut.* ξω. *a.* 1. κατέταξα ας ε. *P.* κατατέταχα. *vide infrà* τάσσω.

Κατατείνω extendo, *contendo. F.* κατατενῶ. *aor.* 1. κατέτεινα. *P.* κατέτεκα. *concedo.*

Κατατέμνω contundo, interficio. *fut.* κατατεμῶ. *vel* καταμήξω, *vel* κατατμήσω. *P.* κατατετέμηκα, & *per ſync.* καταλέτμηκα. *a.* 2. κατέταμον *vel* κατέτεμον. *fut.* 1. *med.* κατατεμοῦμαι. *vide* τέμνω.

Κατατέρπω gaudio, oblectatione afficio.

Κατατρύχω.

Κατατίθημι depono. *F.* ήσω. *P.* κατατέθεικα. *a.* 1. *act.* κατέθηκα. *a.* 2. *med.* κατεθέμην ου το. *a.* 2. *med. infin.* καταθέσθαι χάριτάς τινι, *inire gratiam ab aliquo, Actor.* 24. 28.

Κατατίλλω evello. *Fut.* κατατιλῶ. *a.* 1. κατέτιλα. *P.* κατατέτιλκα. *P. paſſiv.* κατατέτιλμαι.

Κατατολμάω ῶ audeo, aggredior. *F.* ήσω. *a.* 1. κατετόλμησα. *P.* κατατετόλμηκα.

Κατατομὴ ῆς ἡ conciſio. *à præt. med.* κατατέτομα, *verbi* κατατέμνω *concido, Phil.* 3. 2.

Κατατοξεύω ſagittâ trajicio, jaculo tranſverbero, telo configo. *F.* εύσω. *P.* καταπετόξευκα. *fut.* 1. *paſſiv.* κατατοξευθήσομαι *ſagittâ configar, Hebr.* 12. 20. τόξον ου τὸ *arcus.*

Κατατρέχω decurro. *aor.* 2. κατέδραμον *decurri*, ich bin hinab gelauffen. *ex* κατ (*pro* κάτω *deorſum*) & τρέχω *curro, Actor.* 21. 32.

Κατα-

Καταφάγω devoro. *idem quod* κατεσθίω. *præſ.imperat.*κατάφαγε, *Apoc.*10.9.*fut.*καταφάγομαι. *a.*2. *act.* κατέφαγον ες ε *devoravi, exédi, Matth.* 13.4. *part. a.* 2. *act.* καταφαγὼν ὄντος ὁ, *qui abligurivit, devoravit.*

Καταφαίνω perſpicuum facio, affirmo. *F.* καταφανῶ. *a.*1. κατέφηνα. *a.*2. κατέφανον ες ε. *P.*καταπέφαγκα. *præſ. med.* καταφαίνομαι *appareo, videor. F.* 1. καταφανοῦμαι. P. *paſſiv.* καταπέφασμαι. *a.*1. *paſſ.* κατεφάνθην. *a.*2. *paſſ.* κατεφάνην.

Καταφερὴς (*ex* κάτω *deorſum &* φέρω *fero*) έος ὁ ἡ *proclivis, declivis, deorſum tendens.*

Καταφέρω. *F.* κατοίσω. *a.*1. κατήνεγκα tuli, *Actor.* 26.10. *præſ. paſſ.* καταφέρομαι deorſum feror, *mergor. a.* 1. *paſſ.* κατηνέχθην, *in part.* κατενεχθεὶς *deturbatus.*

Καταφεύγω perfugio, *perfugium habeo ad aliquem confugio. fut.* ξομαι. *a.* 2. κατέφυγον ες ε, *Act.* 14. *v.* 6. *in part.* καταφυγὼν ὄντος ὁ.

Καταφθάνω pervenio. *fut.* καταφθάσω. *a.* 1. *act.* κατέφθασα. *P.* κατέφθακα. *a.* 2. κατέφθην.

Καταφθείρω corrumpo, *depravo. fut.* καταφθερῶ. *P.* κατέφθαρκα. *aor.* 2. κατέφθαρον. *præt. paſſ.* κατέφθαρμαι. *a.*2. *paſſ.* κατεφθάρην. *fut.*2. *paſſ.* καταφθαρήσομαι *corrumpar*, 2 Petr. 2. 12.

Καταφθορὰ ᾶς ἡ corruptio. *à F. med.* κατέφθορα, *verbi* καταφθείρω *corrumpo.*

Καταφιλέω ῶ deoſculor. *imperf.* κατεφίλεον ουν εες. εις. *part. præſ.* καταφιλέων ῶν, έουσα οῦσα. *a.* 1. *act.* κατεφίλησα, *Marc.*14. *v.*45. P. καταπεφίληκα.

Καταφλέγω comburo, exuro. *fut.* καταφλέξω. *a.* 1. κατέφλεξα. *P.* καταπέφλεχα.

Κατάφοβος ου ὁ ἡ timidus, meticuloſus, formidoloſus.

Κατά-

Κατάφρακτος ου ὁ ἡ *cataphractus*, armis munitus, opertus. *à 3. perſ. perf. paſſ.* καταπέφρακται, *verbi* καταφράσσω *tego, operio.*

Καταφράσσω *vel* ττω tego, operio. *F.* καταφράξω. *a. 1.* κατέφραξα. *P.* καταπέφραχα. *P. paſſ.* καταπέφραγμαι ξαι κται. *a. 1. paſſ.* κατεφράχθην.

Καταφρονέω ῶ *proprie* ſentio contra aliquem, alicui non benè cupio. *item* deſpicio, ſperno. *cum Genit. præſ. imper.* καταφρόνεε ει, εέτω είτω, έετε εῖτε, εέτωσαν είτωσαν. *fut.* ήσω. *a. 1. act.* κατεφρόνησα. *a. 1. ſubj* καταφρονήσω ῃς ῃ ητε, *Matth.* 18. 10. *præt. act.* καταπεφρόνηκα.

Καταφρόνησις εως ἡ contemtus, deſpectus.

Καταφρονητὴς οῦ ὁ contemtor, *Hebr.* אַנְשֵׁ לָצוֹן *vir irriſionis, Actor.* 13. 41.

Καταφρόνητος ου ὁ ἡ contemtus, *qui deſpicitur.*

Καταφυγὴ ῆς ἡ *perfugium, effugium, à* καταφεύγω.

Καταφυτεύω planto, tranſplanto. *F.* εύσω. *a. 1.* κατεφύτευσα ας ε. *P.* καταπεφύτευκα.

Καταχαλάζω demitto. *F.* άσω. *a. 1.* κατεχάλασα ας ε. *P.* κατακεχάλακα, *Ioſ.* 2. 15.

Καταχαλκόω obæro, ære obduco, (*à* χαλκὸς οῦ ὁ *æs.*) *F.* ώσω. *a. 1.* κατεχάλκωσα. *P.* κατακεχάλκωκα.

Καταχέω effundo. *a. 1. act.* κατέχεα ας ε, *Matth.* 26. 7. *vide* χέω.

Καταχθόνιος ου ὁ ἡ ſubterraneus a, *Phil.* 2. 10 χθὼν ονὸς ἡ *terra.*

Καταχράομαι ῶμαι abutor. *Fut.* ήσομαι. *aor. 1. med.* κατεχρησάμην ω ατο. *aor. 1. med. infin.* καταχρήσασθαι *abuti, cum Dativ.* 1 *Corinth.* 9. *verſ.* 18.

Κατάχρεως ω ὁ debito implicitus.

Καταχρίω perungo, *oblino. fut.* ίσω. *a. 1.* κατέχρισα ας ε. *Præt.* κατακέχρικα. *præt. paſſ.* κατακέχρισμαι.

Κατα-

Καταχρυσόω ῶ inauro. *F.* ώσω. *a.* 1. κατεχρύσωσα. *a.* 1. *infin.* καταχρυσῶσαι. *P.* κατακεχρύσωκα ας ε.

Κατάχυσις εως ἡ effuſio, diffuſio, infuſio.

Καταχωρίζω divido, *diſpono.* *F.* ίσω. *a.* 1. κατεχώρισα ας ε. *P.* κατακεχώρικα. *vide* χωρίζω.

Καταψεύδομαι contra mentior. *F.* καταψεύσομαι. *a.* 1. *med.* κατεψευσάμην ω ατο. *P.* *paſſ.* κατέψευσμαι. *a.* 1. *paſſ.* κατεψεύσθην.

Καταψευσμὸς οῦ ὁ mendacium.

Καταψύχω refrigero. *F.* ύξω. *P.* κατέψυχα. *aor.* 1. κατέψυξα. *a.* 1. *act.* *ſubj.* καταψύξω ῃς ῃ, *Luc.* 16. *v.* 24.

Κατέδομαι comedo, conſumo. *F.* ήσω. *P.* κατῆκα, *vel* κατέδηκα. *&* *per Epenth.* κατεδήδοκα.

Κατείδω perſpicio, conſpicio *F.* κατείσομαι. *a.* 2. κατεῖδον. *vid.* *ſimplex* εἴδω.

Κατείδωλος ου ὁ ἡ idolis refertus a, *Actor.* 17. *verſ.* 16.

Κατειπὼν όντος ὁ refragator, *reprehenſor, accuſator.*

Κατέναντι ex adverſo, è regione, *adv.* *cum Genit.* *Marc.* 11. 2.

Κατενάντιον ex adverſo, è regione. *adv.*

Κατεντευκτὴς οῦ ὁ oblocutor, accuſator.

Κατενώπιον in conſpectu, *adverb.* *cum Genitiv.* 2 *Cor.* 2. 17.

Κατεξουσιάζω *cum Genitiv.* poteſtatem exerceo in aliquem (*non contra aliquem,*) *Marc.* 10. 42. *vel* aliquem habeo in meâ poteſtate, *prout Lucas* 22. *v.* 25. *ſimplici verbo* ἐξουσιάζω *idem dicit.*

Κατεπαίρομαι inſurgo, extollor. *F.* κατεπαροῦμαι. *a.* 1. *med.* κατεπηράμην. *P.* *paſſ.* κατεπῆρμαι. *a.* 1. *paſſ.* κατεπήρθην. *ex* κατὰ *&* ἐπαίρω *ex* ἐπὶ *&* αἴρω *tollo.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κατεπείγω urgeo, incito. *item feſtino.* *F.* είξω. *P.* κατήπειχα. *a.* 1. κατήπειξα ας ε.

Κατεπίθυμος ου ὁ ἡ concupiſcens. *ex* κατὰ & ἐπιθυμέω ῶ *concupiſco. vide ſuprà.*

Κατεπιλαμβάνω (*ex* κατὰ ἐπὶ & λαμβάνω *accipio.*) *F.* κατεπιλήψομαι. *P.* κατεπιλέληφα. *a.* 2. *act.* κατεπέλαβον ες ε. *vide infrà* λαμβάνω.

Κατεργάζομαι efficio, operor, *Rom.* 5. 3. confero, 2 *Cor.* 4. 17. perpetro, *Rom.* 1. 27. *F.* άσομαι. *a.* 1. *med.* κατειργασάμην ω ατο *effeci. a.* 1. *med. infin.* κατεργάσασθαι *patraviſſe. part. a.* 1. *med.* κατεργασάμενος, *qui* confecit, *ſeu* occidit, delevit, *qui* ſuperavit, *Eph.* 6. 13. *a.* 1. *paſſ.* κατειργάσθην ης η, 2 *Cor.* 12. 12 *editus, ſeu demonſtratus fui.*

Κατεργασία ας ἡ confectio, opificium.

Κάτεργον ου τὸ effectum, opus.

Κατέρχομαι deſcendo. *F.* κατελεύσομαι. *a.* 2. κατῆλθον ες ε *veni, Act.* 18. 5. *deveni. Act.* 27. 5. *a.* 2. *infin.* κατελθεῖν *devenire. part. a.* 2. κατελθὼν όντος ὁ *qui deſcendit, Actor.* 15. 1.

Κατεσθίω devoro, *legitur in præſenti, Luc.* 20. 47. 2 *Cor.* 11. 20. *Gal.* 5. 15. *imperf.* κατήσθιον ες ε, *Geneſ.* 40. 17.

Κατευθικτέω ῶ certo ictu plagam vel vulnus infero, 2 *Machab.* 14. 4.

Κατευθύνω dirigo. *F.* κατευθυνῶ. *a.* 1. *act.* κατεύθυνα. *a.* 1. *act. opt.* κατευθύναιμι αις αι *dirigam. a.* 1. *act. infin.* κατευθῦναι *dirigere, Luc.* 1. 79. *ex* κατὰ & εὐθύνω *dirigo, corrigo.*

Κατευλογέω ῶ prædico, extollo. (*ex* κατὰ & εὐλογέω *de quo ſuprà.*) *F.* ήσω. *aor.* 1. κατευλόγησα. *præt. act.* κατευλόγηκα. *præt. paſſ.* κατευλόγημαι.

Κατευοδόομαι οῦμαι proſperor, felix vivo (*à verbo* εὐοδόω ῶ *felix iter habeo, proſperor. ex* εὖ *bene*

& ὁδὸς

& ὁδὸς via, iter.) F. ώσομαι. a. 1. med. κατευοδωσάμην. P. paſſ. κατευώδωμαι.

Κατεύχομαι deprecor, imprecor. *fut.* 1. *med.* κατεύξομαι. *a.* 1. *med.* κατευξάμην ω ατο.

Κατεφίστημι inſurgo. *F.* κατεπιστήσω. P. κατεφέστηκα. *a.* 2. *act.* κατεπέστην ης η, *Act.* 18. 12.

Κατέχω retineo, teneo, 1 *Cor.* 15. *v.* 2. obtineo, *Luc.* 14. 9. obſto, 2 *Theſſ.* 2. 7. detineo, *Rom.* 1. 18. *imperf.* κατεῖχον tenebam, *Actor.* 27. 40. *F.* καθέξω. P. κατέσχηκα. *a.* 2. *act.* κατέσχον ες ε, *Matth.* 21. 38. κατάσχωμεν (1. *pl. a.* 2. *act. ſubj.*) *occupemus. præſ. paſſ.* κατέχομαι *detineor. imperf.* κατειχόμην ου ετο, *Ioan.* 5. 4.

Κατηγορέω ῶ accuſo, *cum Genit. propriè, in foro contra aliquem loquor.* (*ex* κατὰ *contra &* ἀγορέω, *pro quo extra compoſitionem uſitatum eſt* ἀγορεύω *concionor, in foro coram populo dico.* ἀγορὰ ᾶς ἡ *forum.*) F. ήσω. P. κατηγόρηκα. *a.* 1. *act.* κατηγόρησα. *imperf.* κατηγόρεον ουν. *præſ. paſſ.* κατηγορέομαι οῦμαι *accuſor. Notetur hujus verbi ſyntaxis, Luc.* 23. *v.* 10, 14.

Κατηγορία ας ἡ accuſatio, 1 *Tim.* 5. 19.

Κατήγορος ου ὁ accuſator, *Ioan.* 8. 10. *Apoc.* 12. *verſ.* 10.

Κατήφεια ας ἡ mœror, *Iac.* 4. 9. *ab adj.* κατηφὴς *vultu demiſſus.*

Κατηφὴς έος ὁ ἡ qui vultu eſt demiſſo, ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν, *quod oculos deorſum convertat, qui geſtus modò pudoris, modò mœroris, modò humilitatis ſignum eſt. compoſ. ex* κάτω *deorſum, &* φάος εος τὸ *lumen, oculus.*

Κατηχέω inſtituo, *ex* κατὰ *&* ἠχέω *reſono.* (*Them.* ἦχος ου ὁ *ſonus. unde* ἠχὼ όος οῦς ἡ echo, *ſonus reciprocus.* κατηχεῖν *ergo eſt vivâ & ſonanti voce inſtituere, & quæ dicta fuerunt repetere, ita ut à diſcente clare repetatur vox docentis, prout*

in

in echo idem ſonus repercutitur & bis auditur.) F. ήσω. P. κατήχηκα. a. 1. aεt. κατήχησα. *præt. paſſ.* κατήχημαι σαι ται *cum Acc.* inſtitutus fui, *Actor.* 18. 25. famâ accepi, *Act.* 21. 24. *part. præt paſſiv.* κατηχημένος, *Act.* 18. 25. initiatus, *viva voce inſtitutus.* κατήχησις εως ἡ inſtitutio, *quæ fit viva voce, idque in forma dialogi.* κατηχίζω *idem quod* κατηχέω. *F.* ίσω. *P.* κατήχικα. *præt. paſſiv.* κατήχισμαι, *unde eſt* κατηχισμὸς ȣ ὁ, *quod idem ſignificat, quod* κατήχησις εως ἡ. κατηχιστὴς ȣ ὁ, *idem quod* κατηχέων.

Κατηχέων ῶν ἑοντος ȣντος ὁ qui viva voce tradit elementa religionis Chriſtianæ. κατηχεόμενος ȣμενος ȣ ὁ *qui ea diſcit, Gal.* 6. 6.

Κατιόω ῶ rubigine vitio, *ærugine conſumo. F.* ώσω. *P.* κατίωκα. *præt. paſſ.* κατίωμαι σαι ται, *Iac.* 5. *v.* 3. *vide ſupra* ἰὸς ȣ ὁ.

Κατισχύω invaleſco, prævaleo. *cum Genit. Matth.* 16. 18. *imperf.* κατίσχυον ες ε. *Fut.* ύσω. *P.* κατίσχυκα.

Κατοικεσία ἡ habitatio, *Pſal.* 107. 36.

Κατοικέω ῶ habito, *item* commoror, *Hebr.* 11. 9. *F.* ήσω. *P.* κατῴκηκα. *a.* 1. *aεt.* κατῴκησα, *Act.* 7. *v.* 4. *a.* 1. *act. infin.* κατοικῆσαι *habitare. cum Accuſ. vel ſeqq.* ἐν, ἐπὶ.

Κατοίκησις εως ἡ domicilium, *Marc.* 5. 3.

Κατοικητήριον ȣ τὸ domicilium, *Eph.* 2. 22.

Κατοικία ας ἡ habitatio, *Actor.* 17. 26.

Κατοικίζω habitare facio, in ſuas ſedes reduco. *F.* ίσω. *P.* κατῴκικα. *a.* 1. κατῴκισα ας ε.

Κατοικοδομέω ῶ *(ex* κατὰ *&* οἰκοδομέω, *vide infra.)* domum extruo, ædifico. *F.* ήσω. *P.* κατῳκοδόμηκα. *a.* 1. κατῳκοδόμησα.

Κάτοικος ȣ ὁ incola, habitator.

Κατοίομαι arrogans ſum *(ex* κατὰ *&* οἴομαι *puto.) F.* κατοιήσομαι. *præt. paſſiv.* κατῴημαι σαι ται.

a. 1. paſſ. κατωπτήθην ης η. a. 1. paſſ. infin. κατοπτηθῆναι.

Κατόπισθεν & κατόπισθε ponè, *poſt, à tergo. cum Gen. item ſine caſu.*

Κατόπτης ου ὁ ſpeculator, *ſpectator.*

Κατοπτρίζω imagines & reflexiones facio in modum ſpeculi. *Sic* ἥλιος κατοπτρίζει τὴν ἶριν. *F.* ίσω. *P.* κατώπτρικα. *præſ. med.* κατοπτρίζομαι intueor tanquam in ſpeculo, *cum Accuſ.* 2 *Corinth.* 3. *v.* 18. *à*

Κάτοπτρον ου τὸ ſpeculum. *Th.* ὄπτομαι *video.*

Κατορθόω ῶ (*ex* κατὰ & ὀρθόω erigo, *corrigo.*) *egregiè aliquid facio, negotium ex animi ſententia gero, corrigo. F.* ώσω. *P.* κατώρθωκα. *a.* 1. κατώρθωσα ας ε. *præt. paſſ.* κατώρθωμαι. *Hinc*

Κατόρθωμα τος τὸ officium, egregium & præclarum facinus, *Actor.* 24. 3.

Κατόρθωσις εως ἡ correctio, *recta effectio.*

Κατορύσσω *vel* ττω defodio, ſepelio. *F.* κατορύξω. *a.* 1. κατώρυξα. *P.* κατώρυχα. *præt. paſſ.* κατώρυγμαι. *a.* 1. *paſſ.* κατωρύχθην.

Κατοχεύω fanaticus ſum, *numine afflatus ſum. Fut.* εύσω. *Præt.* κατώχευκα. *a.* 1. κατώχευσα ας ε.

Κάτοχιμος ου ὁ numine afflatus, fanaticus.

Κάτοχος ου ὁ numine afflatus, retentus.

Κάτω infra. *adv. comparat.* κατωτέρω *inferiùs, Matth.* 2. 16. *Hinc eſt adjectivum* κατώτερος α ον *infimus a um, inferior.*

Κατωδυνάω ῶ dolore vel triſtitiâ afficio. *Fut.* κατωδυνήσω. *aoriſt.* 1. κατωδύνησα. *Præt.* κατωδύνηκα.

Κατώδυνος ου ὁ ἡ dolore, vel triſtitiâ affectus.

Κάτωθεν infernè, *ab imo, adv.*

Καυλὸς ου ὁ caulis, ſcapus plantæ, *ferrum jaculi.*

Καῦμα τος τὸ æſtus. *Th.* καίω, *Apoc.* 7. 16.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Καυματίζω torrefacio. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐκαυμάτισα. *in infin.* καυματίσαι æſtu affligere. *a.* 1. *paſſ.* ἐκαυματίσθην ης η torrefactus ſum, *Matt.*13.6.

Καῦσις εως ἡ exuſtio, *Hebr.* 6. 8.

Καυσόω ῶ inflammo. *Fut.* ώσω. *P.* κεκαύσωκα. *præſ.paſſ.* καυσόομαι οῦμαι exæſtuo. *part.præſ. paſſ.* καυσοόμενος ούμενος *exæſtuans.*

Καύσων ωνος ὁ æſtus, *Matth.*20. 12.

Καυτηριάζω cauterio amputo, *reſeco. Fut.* άσω. *P.* κεκαυτηρίακα. *præt. paſſ.* κεκαυτηρίασμαι. *part. præt. paſſ.* κεκαυτηριασμένος cauterio, *ſeu ferro candenti*, reſectus, 1 *Tim.*4. 2. καυτήριον ου τὸ *cauterium, medicamentum adurens. Thema* καίω *uro.*

Καυχάομαι ῶμαι glorior. (*affine* τῷ αὐχέω ῶ *glorior, jacto me.*) καυχᾶσαι *gloriaris, eſt* 2. *perſ. præſ. indic. pro* καυχάεσαι, *ad formam* ἵσταμαι ἵστασαι. *fut.* καυχήσομαι. *a.* 1. *med.* ἐκαυχησάμην ω ατο. *a.* 1. *med. ſubj.* καυχήσωμαι ῃ ηται, 1 *Cor.* 1. 29.

Καύχημα ατος τὸ gloriatio, *Phil.* 1. 26.

Καύχησις εως ἡ idem, *Rom.* 3. 27.

Καυὼν *ſive* χαυὼν placenta.

Κέγχρος ου ὁ milium. *item* ſerpentis genus.

Κέδρινος ου ὁ cedrinus, *ad cedrum pertinens.*

Κέδρος ου ἡ cedrus arbor.

Κεῖμαι *propriè*, jaceo, *Luc.* 2. 12. *item* propoſitus ſum, *Luc.* 2. 34. poſitus ſum, *Matth.* 28. *v.* 6. ſitus ſum, *Matth.* 5. 14. κεῖσαι, κεῖται, *incumbit*, 1 *Tim.*1.9. *imperf.* ἐκείμην σο το. *fut.*1.*med.* κείσομαι. *part. præſ.* κείμενος η ον *poſitus, jacens.*

Κειράδες *malè poſitum mendo ſcribarum pro* κειράρες. Cirhares, *Ierem.* 48. 31, 36.

Κειρίαι ῶν αἱ, δεσμοὶ ἐπιτάφιοι, faſciæ ſepulcrales, *pro* κηρεῖαι ῶν αἱ, *à nomine* κὴρ κηρὸς ἡ *fatum, mors, Ioan.* 11. 44.

Κείρω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κείρω tondeo. *part. præſ.* κείρων οντος ὁ *tondens, tonſor. F.* κερῶ. *a.* 1. ἔκειρα, *Gen.* 31. 19. κεῖραι τὰ πρόβατα *tondere oves. a.* 1. *med.* ἐκειράμην ω ατο *tonſus fui, item totondi. a.* 1. *med imperat.* κεῖραι άσθω. *aor.* 1. *med. infin.* κείρασθαι *tonderi.*

Κεκρυμμένως abſconditè, *clam,* à κρύπτω *abſcondo.*

Κέκρωψ οπος ὁ impoſtor, *Proverb.* 26. *v.* 22. *ſuſurro.*

Κέλευσμα τος τὸ celeuſma, clamor hortatorius, hortatio quâ nauclerus remiges *excitat,* 1 *Theſſ.* 4. 16.

Κελεύω jubeo. *imperf.* ἐκέλευον ες ε. *Fut.* εύσω. *P.* κεκέλευκα. *a.* 1. *act.* ἐκέλευσα, *Actor.* 21. 33. *part. a.* 1. *act.* κελεύσας αντος ὁ.

Κενεὼν ῶνος ὁ venter. *q.* κενὸς ὀστέων, *vacuus oſſibus.*

Κενοδοξία ας ἡ vana gloria, *Phil.* 2. 3.

Κενόδοξος ου ὁ ἡ inanis gloriæ cupidus. *ex* κενὸς *&* δόξα ης ἡ *gloria, Gal.* 5. 26.

Κενολογέω ῶ garrio, inaniter loquor. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐκενολόγησα. *P.* κεκενολόγηκα.

Κενὸς ἡ ὸν inanis, vanus, inutilis. εἰς κενὸν *fruſtra, abſque fructu. ad verbum, in vanum, Galat.* 2. *verſ.* 2.

Κενοτάφιον ου τὸ ſepulcrum imaginarium, *tumulus honorarius.*

Κενοφωνία ας ἡ clamor de rebus inanibus; φωνὴ ῆς ἡ *vox.* κενὰ ῶν τὰ *vana,* 1 *Tim.* 6. 20.

Κενόω ῶ exinanio. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐκένωσα *exinanivi. præt. paſſ.* κεκένωμαι *inanis & inutilis redditus ſum, Rom.* 4. 14. *a.* 1. *paſſ.* ἐκενώθην ης η. *in ſubj.* κενωθῶ ῇς ῇ, 1 *Cor.* 1. 17.

Κεντέω ῶ pungo, ſtimulo. *Fut.* ήσω. *P.* κεκέντηκα. *a.* 1. ἐκέντησα ας ε. *Legitur &* κεντάω ῶ.

fut. ήσω. *item* κέντω. *fut.* κένσω. *a.* 1. ἔκενσα. P. κέκεντα. *præt. paſſ.* κέκεμμαι νσαι νται.

Κέντρον ου τὸ ſtimulus, *Actor.* 9. 5. calcar. *à* 3. *perſ. perf. paſſiv.* κέκενται *verbi* κέντω, *ſicut à* λέλυται λύτρον.

Κεντυρίων ωνος ὁ centurio. *vox origine Latina*, *à* centum *dicta*, *ſicut decurio à decem*, *Marc.* 15. *verſ.* 39.

Κένωμα τος τὸ evacuatio, exinanitio. *à præt. paſſ.* κεκένωμαι, *verbi* κενόω ῶ *exinanio.*

Κενῶς fruſtra, ſine cauſa, abs re. *adv. Iacob.* 4. 5.

Κεπφωθεὶς *ſubitò*, *Prov.* 7. 22. *à* κέπφος ου ὁ *avis quædam levis.*

Κεραία ας ἡ propriè corniculum, virgula inflexa. *à nomine* κέρας ατος τὸ *cornu. Per metaph.* apex *ſeu* punctulum *ſupra literam*, *prout ſe habent in Bibliis Hebraïcis accentus literæ impoſiti, quales ſunt rebhia, paſchta, teliſcha, gereſch, karne para, &c. Matth.* 5. 18.

Κεραμεὺς έος & *Attice* έως ὁ figulus, *Rom* 9. 21.

Κεραμικὸς ἡ ὸν fictilis, *Apoc.* 2. 27.

Κεράμιον ου τὸ amphora, fictilis urceus, *Luc.* 22. *verſ.* 10.

Κέραμος ου ὁ *propriè*, terra figularis. *per meton. mat.* tegula, *Luc.* 5. 19.

Κεραννύω *vel* κεράννυμι miſceo, infundo. *part. præſ.* κεραννὺς ύντος ὁ. *F.* κεράσω. P κεκέρακα, *Prov.* 9. 5. *a.* 1. ἐκέρασα. *a.* 1. *act. imperat.* κέρασον άτω. P. *paſſ.* κεκέρασμαι. *præt. paſſ. part.* κεκερασμένος, *Apoc.* 14. 10.

Κέρας ατος τὸ cornu, *Luc.* 1. 69.

Κέρασμα τος τὸ mixtura, *potio.*

Κεράστης ου ὁ cornutus. *eſt & nomen ſerpentis. item* vermiculi in ficu.

Κερατίζω cornu peto, *arieto. F* ίσω. *a.* 1. ἐκεράτισα. P. κεκεράτικα. *à* κέρας ατος τὸ *cornu.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κερατίνη ης ἡ buccina, 2 *Sam.* 2. 28.

Κεράτιον ου τὸ *propriè* corniculum ein Hörnlein. ſiliqua. κεράτια ων τὰ ſiliquæ, *ſive* folliculi, *ut ſunt fabarum & aliorum leguminum, quibus tanquam vaginis teguntur. Sic dicuntur à formâ τῶν κεράτων, Luc.* 15. 16.

Κερατίστης ου ὁ cornupeta, cornu feriens. *à κερατίζω cornu peto.*

Κεραυνὸς οῦ ὁ fulmen, *à κείρω ſcindo, & αὔω exuro.*

Κεραυνόω fulmino, fulmine ferio *F.* ώσω. *a.* 1. ἐκεραύνωσα. *P.* κεκεραύνωκα. *præt. paſſ.* κεκεραύνωμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐκεραυνώθην. *part. a.* 1. *paſſ.* κεραυνωθεὶς ἔντος ὁ *fulmine ictus.*

Κερδαίνω lucror, lucrifacio, quæſtum facio. *Fut.* κερδανῶ & κερδήσομαι. *P.* κεκέρδηκα. *a.* 1. ἐκέρδησα. *a.* 1. *infin.* κερδῆσαι vitare, *Actor.* 27. 21. *aor.* 1. *paſſ.* ἐκερδήθην ης η *lucrifactus ſum. fut.* 1. *paſſ.* κερδηθήσομαι. *fut.* 1. *paſſ. ſubj.* κερδηθήσωμαι η ηται, ωνται, 1 *Petr.* 3. 1.

Κέρδος εος τὸ lucrum, *Phil.* 1. 21.

Κέρκος ου ὁ cauda animalis, *janua ænea, item* vaſis genus.

Κέρκωψ ωπος ὁ ἡ aſtutus, caudatus.

Κέρμα τος τὸ numulus. *q. d. ſegmentum, à κείρω ſcindo, Ioan.* 2. 15.

Κερματιστὴς οῦ ὁ numularius, collybiſta, *Ioan.* 2. *verſ.* 14.

Κεφάλαιον ου τὸ caput, *hoc eſt*, pars libri. *ut κεφάλαιον ά τοῦ εὐαγγελίου κατ' Ἰωάννην, caput primum Euangelii ſecundum Ioannem. item* ſumma *pecuniæ, Actor.* 22. 28.

Κεφαλαιόω ῶ ſummatim repeto. *item* caput cædo, ferio, *vulnero. Fut.* ώσω. *aor.* 1. ἐκεφαλαίωσα ας ε αν, *Marc.* 12. *verſ.* 4. *P.* κεκεφαλαίωκα.

Κεφαλὴ ῆς ἡ caput, *Matth.* 5. 36.

Κεφαλὶς ίδος ἡ *Suidâ interprete idem eſt, quod* εἴλημα τος τὸ volumen. *Sic dicebatur ab externâ figurâ, quod convolutum, capitulum referret, Hebr.* 10. 7.

Κηδεία ας ἡ funus. *item* affinitas & nuptiæ.

Κηδεμὼν όνος ὁ curator, affinis, beneficus.

Κηλιδόω ῶ maculo, conſpurco. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐκηλίδωσα. *P.* κεκηλίδωκα.

Κηλὶς ίδος ἡ macula, probrum.

Κημὸς οῦ ὁ camus, genus fræni. *item* cadus judicialis.

Κῆνσος ου ὁ cenſus us. *g. m. h. e. æſtimatio bonorum. vox origine Latina, à verbo cenſeo, Matth.* 22. *v.* 17.

Κῆπος ου ὁ hortus. *q.* κάπος à κάπτω *comedo. ex hortis petuntur olera aliique fructus, quibus veſcimur, Luc.* 13. 19.

Κηπουρὸς οῦ ὁ hortulanus. *ex* οὖρος ου ὁ *cuſtos, &* κῆπος *hortus, Ioan.* 20. 15.

Κηρίον ου τὸ favus, *à* κηρὸς οῦ ὁ *cera, Luc.* 24. 42.

Κηρὸς οῦ ὁ cera, candela.

Κήρυγμα τος τὸ prædicatio, *Matth.* 12. 41.

Κήρυξ υκος ὁ præco. *q. d. prædico,* 1 *Tim.* 2. 7.

Κηρύσσω prædico. *h.e. publicè doceo. item* publicè diſſemino & celebro, *Marc.* 5. 20. *imperf.* ἐκήρυσσον ες ε. *F.* ύξω *P.* κεκήρυχα. *a.* 1. *act.* ἐκήρυξα. *præt. paſſ.* κεκήρυγμαι ξαι κται. *a.* 1. *paſſ.* ἐκηρύχθην *prædicatus fui. part. a.* 1. *paſſ.* κηρυχθεὶς έντος ὁ. *fut.* 1. *paſſ.* κηρυχθήσομαι ῃ εται.

Κῆτος εος τὸ cetus i, *balæna, monſtrum marinum, Matth.* 12. 40.

Κίβδηλος ου ὁ ἡ cui ſcoria admixta eſt, adulteratus, *ſubæratus.*

Κιβωτὸς οῦ ἡ arca. κιβωτὸς τῆς διαθήκης, *arca fœderis, Hebr.* 9. 4.

Κίδα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κίδαρις ιος ἡ pileus regius, tiara.

Κιθάρα ας ἡ cithara, 1 *Cor.* 14. 7. *Dan.* 3. 5.

Κιθαρίζω citharâ cano, citharam pulſo. *F.* ίσω. *a.*1. ἐκιθάρισα. *a.* 1. *imperat.* κιθάρισον, *Eſai.* 23. 16. *præſ. paſſ.* κιθαρίζομαι citharâ canor, 1 *Cor.* 14. 7.

Κιθαρῳδὸς ου ὁ citharœdus, *Apoc.* 14.2. *vox compoſ. ex* κιθάρα ας ἡ *cithara &* ᾠδὸς ου ὁ *cantor, ab* ᾄδω *cano, vide ſuprà.*

Κινάμωμον ου τὸ cinamomum, ſpecies aromatis odoratiſſimi, *Apoc.*18.13. *Exod.*30.23. *Prov.*7.17.

Κινδυνεύω periclitor, 1 *Cor.* 15. 30. *F.* εύσω. *P.* κεκινδύνευκα. *a.* 1. ἐκινδύνευσα.

Κίνδυνος ου ὁ *q.* κινεῖν δυνάμενος periculum, *Rom.* 8. 35.

Κινέω ῶ moveo. *F.* ήσω. *P.* κεκίνηκα. *a.* 1. ἐκίνησα. *præſ. paſſ.* κινέομαι οῦμαι *moveor. a.* 1. *paſſ.* ἐκινήθην ης η, *Apoc.* 6. 14.

Κίνημα τος τὸ motus.

Κίνησις εως ἡ motus, *Ioan.* 5. 3.

Κινητικὸς οῦ ὁ ἡ mobilis, motorius.

Κινύρα ας ἡ cithara, inſtrumentum muſicum, flebilem ſonum edens. *q.* κινεύρα, *à* κινέω *moveo, &* νεῦρον ου τὸ *chorda, nervus.*

Κιρνάω ῶ miſceo, tempero, inficio. *fut.* ήσω. *a.* 1. ἐκίρνησα. *P.* κεκίρνηκα. *P. paſſ.* κεκίρνημαι.

Κισσάω ῶ deſidero, concipio. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐκίσσησα ας ε. *P.* κεκίσσηκα.

Κισσὸς οῦ ὁ hedera.

Κιχράω ῶ & κίχρημι commodo, utendum do. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐκίχρησα. *P.* κεκίχρηκα.

Κίων ονος ὁ columna.

Κλάδος ου ὁ ramus, *Matth.* 13.32. *à* κλάω *frango.*

Κλαίω fleo, defleo, *imperf.* ἔκλαιον. *fut.* κλαύσω. *a.* 1. ἔκλαυσα, *Matth.* 26.75. *præt. act.* κέκλαυκα. *fut.* 1. *med.* κλαύσομαι.

Κλάσις εως ἡ fractio, *Luc.* 24. 35.

Κλάσμα τος τὸ fragmentum, *Matth.* 14. 20.

Κλασμὸς οῦ ὁ fragmentum.

Κλαυθμὸς οῦ ὁ fletus, *Matth.* 22. 13.

Κλαυθμὼν ῶνος locus flentium, *Iudic.* 2. *verſ.* 5. *Pſal.* 83. 6.

Κλάω frango. *F.* κλάσω. *a.* 1. ἔκλασα, *Actor.* 20. 7. κλάσαι (*a.* 1. *act. infin.*) τὸν ἄρτον *frangere panem, hoc eſt, celebrare ſacram cœnam, per ſyn. memb. part. a.* 1. κλάσας αντος ὁ. *præt. act.* κέκλακα. *præt. paſſ.* κέκλασμαι. *a.* 1. ἐκλάσθην, *Ier.* 16. *v.* 6. *præſ. paſſ.* κλάομαι ῶμαι frangor. *part. præſ. paſſ.* κλαόμενος ώμενος ὁ.

Κλεῖθρον ου τὸ clauſtrum, retinaculum.

Κλεὶς ειδὸς ἡ clavis. *Acc. pl.* κλεῖδας *& per ſyncopen* κλεῖς, *Matth.* 16. 19. *Apoc.* 1. 18.

Κλείω claudo. *F.* είσω. *P.* κέκλεικα. *a.* 1. ἔκλεισα. *a.* 1. *ſubj.* κλείσω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* κλεῖσαι *claudere. P. paſſ.* κέκλεισμαι. *part. P. paſſ.* κεκλεισμένος η ον *clauſus a um, Ioh.* 20. 26. *a.* 1. *paſſ.* ἐκλείσθην ης η. *a.* 1. *ſubj. paſſ.* κλεισθῶ ῇς ῇ, ῶσιν.

Κλέμμα τος τὸ furtum, *a* κλέπτω *clepo, Apoc.* 9. *verſ.* 21.

Κλέος εος τὸ gloria, 1 *Petr.* 2. 20.

Κλέπτης ου ὁ fur, *Matth.* 24. 43.

Κλέπτω furor, *Matth.* 6. 19. *F.* ψω. *P.* κέκλεφα. *a.* 1. ἔκλεψα. *a.* 1. *act. ſubj.* κλέψω ῃς ῃ. 3. *pl.* κλέψωσι. *P. paſſ.* κέκλεμμαι. *P. med.* κέκλοπα.

Κλεψιμαῖος furtivus.

Κληδονίζομαι vaticinor, divinatores conſulo. *Fut.* ίσομαι. *a.* 1. *med.* ἐκληδονισάμην. *P. paſſ.* κεκληδόνισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐκληδονίσθην.

Κληδονισμὸς οῦ ὁ vaticinium, ominatio. *à præt. paſſiv.* κεκληδόνισμαι, *verbi* κληδονίζομαι *vaticinor.*

Κληδὼν όνος ὁ divinatio, ſors. *item* fama.

Κλῆμα

Κλῆμα τος τὸ palmes, *virga vitea, affine verbo* κλάω *frango, Ioan.* 15. 2.

Κληματὶς ἰδος ἡ malleolus, ſarmentum. *item* herbæ nomen eſt.

Κληροδοσία ας ἡ partium diſtributio, hæreditas.

Κληροδοτέω ῶ divido per ſortem. *F.* ήσω. *P.* κεκληροδότηκα. *aor.* 1. ἐκληροδότησα ας ε. *a.* 1. *infin.* κληροδοτῆσαι.

Κληρονομέω ῶ hæreditatem adeo, hæreditatis jure obtineo, *poſſideo. F.* ήσω. *P.* κεκληρονόμηκα. *a.* 1. ἐκληρονόμησα. *a.* 1. *act. ſubj.* κληρονομήσω ῃς ῃ. *a.* 1. *act. infin.* κληρονομῆσαι.

Κληρονομία ας ἡ hæreditas, *Actor.* 20. 32.

Κληρονόμος ου ὁ hæres, *vox penacuta, quia activè capitur. ex* κλῆρος ου ὁ *ſors &* νέμω *tribuo. Sic dictus* ὅτι ἑαυτῷ νέμει τὸν κλῆρον, *quod ſibi vendicet ſortem, vel quod poſſideat.* νέμω *enim inter alia etiam ſignificat* poſſideo, *Rom.* 8. 17.

Κλῆρος ου ὁ ſors, *Matth.* 27. 35.

Κληρόω ῶ ſorte lego, ſorte deligo. *F.* ώσω. *P.* κεκλήρωκα. *præſ. paſſ.* κληρόομαι οῦμαι in ſortem adſciſcor. *a.* 1. *paſſ.* ἐκληρώθην in ſortem adſcitus ſum, *Eph.* 1. 11.

Κληρουχία ας ἡ diviſio per ſortem, terra per ſortem acquiſita, gens per ſortem habitationem acquirens.

Κληρωτὶ ſortè, *adv. Ioſ.* 21. 4.

Κλῆσις εως ἡ vocatio, officium.

Κλητέος ου ὁ vocandus.

Κλητὸς ἡ ὸν vocatus a um.

Κλίβανος ου ὁ clibanus, *Atticè* κρίβανος, *propriè,* in quo hordeum coquitur. *q. d.* κριθῆς βαῦνος, κριθὴ ῆς ἡ *hordeum.* βαῦνος ου ὁ fornax.

Κλίμα τος τὸ propriè ſpatium cœli inter duos parallelos, inclinans ad polum & declinans ab æquatore. *item* regio, plaga, tractus, ἀ κλίνω, 2 *Cor.* 11. 10.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κλιμακτὴρ ῆρος ὁ gradus.

Κλίμαξ ακος ἡ ſcala.

Κλιματὶς ίδος ἡ vitis *pro* κληματὶς *à* κλῆμα τος τὸ virga vitea, *Ier*. 48. 32. *Deut*. 32. 32.

Κλίνη ης ἡ lectus, *in quo reclinare poſſumus. à* κλίνω.

Κλινίδιον ου τὸ lectulus.

Κλιντὴρ ῆρος ὁ lectus, lectica, currus clauſus.

Κλίνω inclino. *F*. κλινῶ. *P*. κέκλικα. *a*. 1. ἔκλινα. *præt. paſſ*. κέκλιμαι σαι ται. *unde eſt* κλίμα τος τὸ *regio & præt. med*. κέκλινα, *unde* κλίνη ης ἡ lectus

Κλισία ας ἡ diſcubitus, *Luc*. 9. 14. tentorium.

Κλίσις εως ἡ inclinatio, ſedes.

Κλίτος εος τὸ angulus, *Ezech*. 46. 21. *latus*, *Ezech*. 47. 1.

Κλοιὸς οῦ ὁ jugum, 1 *Reg*. 12. 4.

Κλονέω ῶ moveo, turbo, agito, quatio. *Fut*. ήσω. *a*. 1. ἐκλόνησα. *P*. κεκλόνηκα. *præt. paſſ*. κεκλόνημαι σαι ται. *a*. 1. *paſſ*. ἐκλονήθην, *Gen*. 15. 14.

Κλόνησις εως ἡ motus, agitatio, ira, *à præt. paſſiv*. 2. *perſ*. κεκλόνησαι *verbi* κλονέω ῶ *moveo*.

Κλόνος ου ὁ turbatio, motus, concuſſio, ſtrepitus, *Iob*. 3. 26.

Κλοπὴ ῆς ἡ furtum. *à præt. med*. κέκλοπα, *verbi* κλέπτω.

Κλοποφορέω ῶ deripio, deprædor. *F*. ήσω. *P*. κεκλοποφόρηκα. *a*. 1. ἐκλοποφόρησα ας ε.

Κλύδων ωνος ὁ fluctuatio, fluctus. *à verbo* κλύζω *mergo, lavo*.

Κλυδωνίζομαι fluctibus agitor, fluctuo. *F*. ίσομαι. *a*. 1. *paſſ*. ἐκλυδωνίσθην ης η.

Κλύζω mergo, inundo, lavo. *F*. ύσω. *a*. 1. ἔκλυσα. *P*. κέκλυκα. *præt. paſſ*. κέκλυμαι. *aor*. 1. *paſſ*. ἐκλύθην.

Κλώθω circumvolvo, deſtruo, *neo*. *F*. ώσω. *aor*. 1. ἔκλωσα. *P*. κέκλωκα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κλὼν ωνὸς ὁ ramus, ſurculus, ſummitas rami.

Κλῶσμα τος τὸ filum, à κλώθω *neo.*

Κναφεὺς έως ὁ fullo, à κνάπτω rado, carmino, *vel* à κνάω ῶ ſcalpo, *leniter frico.*

Κνήθω ſcalpo, frico. *item* pruritum moveo. *fut.* ήσω. *P.* κέκνηκα. *præſ. paſſ.* κνήθομαι prurio.

Κνήμη ης ἡ tibia, crus.

Κνήφη ης ἡ prurigo, fricatio.

Κνίδη ης ἡ urtica.

Κνίζω vellico, pungo. *item* triſtor. *Fut.* ίσω. *a.* 1. ἔκνισα ας ε. *P.* κέκνικα. *a.* 1. *paſſ.* ἐκνίσθην. *præt. paſſ.* κέκνισμαι. *fut.* 1. *paſſ.* κνισθήσομαι.

Κνώδαλον άλου τὸ fera, beſtia aëris, tam terreſtris, quàm aquatilis.

Κοδράντης ου ὁ quadrans, *vox origine Latina: eſt quarta pars aſſis.*

Κοιλὰς άδος ἡ ſpelunca, vallis.

Κοίλη ης ἡ arca. *item* cavitas navis.

Κοιλία ας ἡ venter, uterus, à

Κοῖλος η ον cavus a um, concavus a um, depreſſus, *Levit.* 13. 30, 31, 32, 33.

Κοιλοσταθμέω ῶ camero, facio laquear. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐκοιλοστάθμησα ας ε, 1 *Reg.* 9. 6. *P.* κεκοιλοστάθμηκα.

Κοιλόσταθμος ου ὁ ἡ laqueatus, contignatus a, *Agg.* 1. 4.

Κοιλοσυρία ας ἡ Cœloſyria, pars Syriæ, ſita inter duo flumina Euphratem & Tigrim, & hinc Meſopotamia dicta.

Κοιλότης ότητος ἡ cavitas.

Κοίλωμα τος τὸ cavitas.

Κοιμάω ῶ facio dormire, ſopio. *F.* ήσω. *P.* κεκοίμηκα. *præſ. paſſ.* κοιμάομαι ῶμαι dormio. *præſ. part.* κοιμαόμενος ώμενος *dormiens. præt. paſſ.* κεκοίμημαι *obdormivi. in part.* κεκοιμημένος η ον *qui obdormiit, h. e. qui mortuus eſt. a.* 1. *paſſ.*

ἐκοιμήθην ης η *idem. fut.* 1. *paſſ.* κοιμηθήσομαι *obdormiſcam, moriar.*

Κοίμησις εως ἡ dormitio, *Ioan.* 11. 13. *Sepulcretum Chriſtianorum vocari ſolet* κοιμητήριον *cœmeterium, h.e. cubile. Germani eleganter vocant agrum Dei,* Gottes Acker.

Κοιμίζω ſedeo, comprimo, ſopio. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐκοίμισα. *P.* κεκοίμικα. *præt. paſſ.* κεκοίμισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐκοιμίσθην ης η.

Κοινῆ *adv.* communiter, generaliter, in ſumma.

Κοινολογέω ῶ ſermones confero, communi ſermone colloquor. *F.* ήσω. *P.* κεκοινολόγηκα. *a.* 1. ἐκοινολόγησα. *a.* 1. *med.* ἐκοινολογησάμην *publicè collocutus ſum.*

Κοινολογία ας ἡ collocutio, lingua communis.

Κοινολογίζομαι colloquor, tracto cum aliquo.

Κοινὸς ἡ ὸν communis e, pollutus.

Κοινόω ῶ propriè communico, commune reddo, omnium uſui expono. *item* polluo, inquino, *pro impuro habeo. F.* κοινώσω. *præt. act.* κεκοίνωκα *profanavi. a.* 1. *act.* ἐκοίνωσα. *a.* 1. *act. infin.* κοινῶσαι *contaminare.*

Κοινωνέω ῶ communico, impertio. *F.* ήσω. *præt. act.* κεκοινώνηκα. *particeps factus ſum. a.* 1. ἐκοινώνησα *idem, Rom.* 15. 27

Κοινωνία ας ἡ communio, 1 *Cor.* 1. 9. & 10. 16. beneficentia, *Hebr.* 13. 16. *eleemoſyna, Rom.* 15. *verſ.* 26.

Κοινωνικὸς ἡ ὸν ſociabilis, non difficilis, non faſtuoſus, non ſuperciliosſus, *qui aliorum conſortium non averſatur,* qui eſt facilis convictus.

Κοινωνὸς ȣ ὁ ἡ ſocius a, particeps, *Malach.* 2. 14. αὕτη κοινωνός σȣ, *hæc eſt ſocia tua.*

Κοινῶς communiter, uno animo, *adverb.*

Κοιτάζω colloco. *F.* άσω. *P.* κεκοίτακα. *a.* 1. ἐκοίτασα ας ε. *præſ. med.* κοιτάζομαι jaceo, in lecto cubo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

cubo. *F. med.* κοιτάσομαι. *a.* 1. *med.* ἐκοιτασάμην.

Κοιτασία ας ἡ lectus, concubitus, *Levit.* 29. 25.

Κοίτη ης ἡ cubile, lectus, *Hebr.* 13. 4. *item metonymicè* proles, per concubitum concepta à muliere, *Rom.* 9. 10. κοῖται ῶν αἱ libidines, *per meton. ſubj. loci, Rom.* 13. 13.

Κοιτὼν ῶνος ὁ cubiculum.

Κόκκινος η ον coccineus, *cocco tinctus.*

Κόκκος ου ὁ granum.

Κολαβρίζω reſilio, deſpicio, irrideo, diſrumpo, extendo. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐκολάβρισα. *P.* κεκολάβρικα.

Κολάζω punio. *Fut.* άσω. *Præt.* κεκόλακα. *præſ. med.* κολάζομαι punior, *pœnas do, item* punio. *aor.* 1. *med.* ἐκολασάμην ω ατο. *aor.* 1. *med. ſubj.* κολάσωμαι ῃ ηται. *præt. paſſ.* κεκόλασμαι σαι σται. ἀκόλαστος ου ὁ ἡ *q.d. impunibilis, incontinens.*

Κολακεία ας ἡ adulatio, à κολακεύω *adulor. Th.* κόλαξ ακος ὁ *paraſitus, gnatho, adulator.*

Κολακεύω adulor, aſſentor, obſequiosè colo. *F.* εύσω. *a.* 1. ἐκολάκευσα ας ε. *Præt.* κεκολάκευκα.

Κολαπταὶ ῶν αἱ. *Videntur hac voce ſignificari* calyces florum nondum apertorum, 1 *Reg.* 6.18.

Κολάπτω cudo, ſculpo, tundo, lacero. *F.* άψω. *a.* 1. ἐκόλαψα. *P.* κεκόλαφα.

Κόλασις εως ἡ ſupplicium, cruciatus, *Matt.* 25.46.

Κολαφίζω colaphum infligo. *F.* ίσω. *P.* κεκολάφικα. *a.* 1. ἐκολάφισα. *præſ. paſſ.* κολαφίζομαι ῃ εται *colaphis cædor.* à κόλαφος ου ὁ *colaphus. Th.* κολάπτω *tundo. Differt à* ῥαπίζω *alapam incutio. Nam colaphus pugno, alapa palmâ incutitur.*

Κολεὸς οῦ ὁ vagina, loculus, capſula.

Κολλάω ῶ glutino. (à κόλλα ης ἡ *gluten.*) *F.* ήσω.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

P. κεκόλλημαι. *præſ. paſſ.* κολλάομαι ῶμαι agglutinor, *adhæreo, cum Dativ. infin. paſſ.* κολλάεσθαι ᾶσθαι, *Act.* 5. 13. *part. præſ.* κολλαόμενος ώμενος *adhæreſcens. a.* 1. *paſſ.* ἐκολλήθην ης η *adhæſi. part. a.* 1. *paſſ.* κολληθεὶς έντος ὁ.

Κόλλη ης ἡ (*idem quod* κόλλα ης ἡ) gluten, ferrumen.

Κολλυβιστὴς οῦ ὁ numularius, collybiſta, trapezita. *Th.* κόλλυβος ου ὁ *numulus, obolus.*

Κολλύρα ας ἡ placentæ genus, panis torta, *Levit.* 8. 26.

Κολλυρίζω panis tortam paro, in ſartagine torreo. *F.* κολλυρίσω. *a.* 1. ἐκολλύρισα. *præt.* κεκολλύρικα. *a.* 1. *act. imperat.* κολλύρισον άτω, 2 *Sam.* 13. 6.

Κολλύριον ſeu κολλούριον ου τὸ collyrium, *Apoc.* 3.18.

Κολλυρὶς ιδος ἡ & κολλυρίδες αἱ collyridæ, panes torti, 2 *Sam.* 6. 19.

Κολλυρίτης ου ὁ piſtor, *qui opus piſtorium facit.*

Κολοβόκερκος ου ὁ ἡ caudâ mutilatus (*à* κολοβὸς *mutilus &* κέρκος ου ὁ *cujuslibet animalis cauda,*) *Levit.* 22. 23.

Κολοβότης ου ὁ decurtatio, contractio.

Κολοβόω ῶ contraho, *decurto, amputo. F.* ώσω. *P.* κεκολόβωκα. *a.* 1. ἐκολόβωσα. *a.* 1. *paſſ.* ἐκολοβώθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* κολοβωθήσομαι ῃ εται. *Th.* κολοβὸς οῦ ὁ ἡ *mancus, mutilus a.*

Κολοκύνθη ης ἡ cucurbita.

Κόλπος ου ὁ ſinus, gremium. *per metaph. Actor.* 27. 39. maris ſinus.

Κόλπωμα τος τὸ loculus ſinuoſus, veſtis ſinuoſa.

Κολυμβάω ῶ nato. *Futur.* ήσω. *Præt.* κεκολύμβηκα.

Κολυμβήθρα ας ἡ locus ubi natare poſſumus, piſcina, *Ioan.* 5. 2.

Κομάω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κομάω ῶ comatus ſum, comam more mulierum alo. *F.* ήσω. *P.* κεκόμηκα.

Κόμη ης ἡ coma, cæſaries, promiſſi capilli.

Κομίζω fero. *F.* ίσω. *P.* κεκόμικα. *a.* 1. ἐκόμισα. *præſ. med.* κομίζομαι, reporto, recipio. *fut.* 1. *med.* κομίσομαι *&* *Atticè* κομιοῦμαι. *a.* 1. *med.* ἐκομισάμην, ω, ατο. ἐκομίσαντο *obtinuerunt*, *Hebr.* 11. 39.

Κόμμα τος τὸ pars & orationis fragmentum. *Accipitur & pro* moneta. *à præt. paſſ.* κέκομμαι *verbi* κόπτω *ſcindo.*

Κομψὸς ἡ ὸν ſcitus, elegans. *compar.* κομψότερος α ον *elegantior us, unde* κομψότερον *meliùs, adverb.*

Κόνδυ υος τὸ calix, poculum, *Geneſ.* 44. *v.* 2, 12. *&* 16, 17.

Κονδυλισμὸς οῦ ὁ ictus pugni, vel nodi digiti. *à perf. paſſ.* κεκονδύλισμαι *verbi* κονδυλίζω pugno *vel nodo digiti percutio.*

Κονία ας ἡ calx, cinis, lixivium. *Hinc*

Κονιάω ῶ dealbo. *F.* άσω. *P.* κεκονίακα. *præt. paſſ.* κεκονίαμαι. *part. præt. paſſ.* κεκονιαμένος η ον dealbatus a um, *Matth.* 23. 27.

Κονιορτὸς οῦ ὁ pulvis *q. d.* κόνις (εως ἡ) ὀρτὴ pulvis excitatus. ὀρτὸς ἡ ὸν *excitatus, a, um. à verbo* ὄρω. *fut.* ὀρῶ *vel* ὄρσω. *præt.* ὦρκα. *præt. paſſiv.* ὦρμαι σαι ται.

Κόνις εως ἡ pulvis. *à* κάω *uro.*

Κοντὸς οῦ ὁ contus, remus, haſta.

Κονύζη *vel* κονίζη ης ἡ herba quædam, cunilago.

Κοπάζω quieſco, *ſedor. Fut.* άσω. *a.* 1. ἐκόπασα. *P.* κεκόπακα.

Κοπανίζω tundo, 1 *Reg.* 5. 11. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐκοπάνισα. *P.* κεκοπάνικα. *P. paſſ.* κεκοπάνισμαι. *in part.* κεκοπανισμένος tuſus.

Κοπε-

Κοπετὸς οῦ ὁ planctus, à κόπτομαι. *Fut.* ψομαι. *plango, h.e.* pectus manu percutio. *item* cum planctu deploro.

Κοπὴ ῆς ἡ cædes, ſtrages, (*à præt. med.* κέκοπα, *verbi* κόπτω *cædo, percutio.*) Geneſ. 14. *v.* 17. *Ioſ.* 10. 10. & *paſſim.*

Κοπιάω ῶ laboro. *F.* άσω. *a.* 1. ἐκοπίασα *laboravi. præt. act.* κεκοπίακα. *part. præt. act.* κεκοπιακὼς ότος ὁ defatigatus.

Κόπος ου ὁ labor moleſtus, παρὰ τὸ κόπτειν τὴν ἰσχὺν, *quòd frangat & debilitet vires. item* negotium, labor.

Κοπόω ῶ laſſus ſum. *item* jacto, fatigo. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐκόπωσα ας ε. *P.* κεκόπωκα. *præſ. paſſ.* κοπόομαι οῦμαι *laſſeſco, fatigor, jactor. fut.* 1. *med.* κοπώσομαι. *a.* 1. *med.* ἐκοπωσάμην. *præt. paſſ.* κεκόπωμαι σαι ται, *Eccleſ.* 10. 11. & 12. 12.

Κοπρία ας ἡ ſtercus. &

Κόπριον ου τὸ ſtercus. &

Κοπριὼν ῶνος ὁ ſterquilinium. *omnia à*

Κόπρος ου ἡ ſtercus, fimus.

Κόπτω cædo, ſcindo. *imperf.* ἔκοπτον ες ε. *F.* κόψω. *a.* 1. ἔκοψα. *P.* κέκοφα. *præſ. med.* κόπτομαι plango. *cum Accuſ. fut.* 1. *med.* κόψομαι. *a.* 1. *med.* ἐκοψάμην ω ατο. *præt. med.* κέκοπα, *hinc* κόπος *labor,* κοπὴ *ſtrages,* κοπὶς ίδος ἡ *culter.*

Κόπωσις εως ἡ laſſitudo, defatigatio. *à 2 perſ. præt. paſſ.* κεκόπωσαι *verbi* κοπόω ῶ *fatigo.*

Κόραξ ακος ὁ corvus. *à* κόρος *ater, vel à* κράζω *clamo.*

Κοράσιον ου τὸ puella. *à* κόρος ου ὁ *juvenculus.*

Κορβανᾶν *Syriace,* κορβᾶν *Hebraïce,* oblatio, *à radice* קָרַב *appropinquavit. in hiph.* הִקְרִיב *obtulit.*

Κορέννυμι ſaturo. *F.* κορέσω. *P.* κεκόρεκα. *præſ. paſſ.* κορέννυμαι ſaturor. *P. paſſ.* κεκόρεσμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐκορέσθην.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κορέω ῶ verro, purgo, orno. *F.* έσω. & ήσω. *a.* 1. ἐκόρησα ας ε. *P.* κεκόρηκα.

Κόρη ης ἡ puella (*item* pupilla.) *maſcul.* κόρος ου ὁ *puer.*

Κόριον ου τὸ (*diminut.* à κόρη) puellula. *item* coriandrum.

Κόρος ου ὁ corus, nomen menſuræ aridorum, *Luc.* 16. 7.

Κορύνη ης ἡ clava, virga.

Κόρυς υθος *vel* υος ἡ galea, παρὰ τὸ τὸ κάρα ῥύεσθαι *à cuſtodiendo caput.*

Κορυφὴ ῆς ἡ vertex capitis. *item* cacumen montis.

Κορώνη ης ἡ cornix, mergus. *item oſtii* annulus, quo pulſamus.

Κόσκινον ου τὸ & κόσκινος ου ὁ cribrum.

Κοσμέω ῶ orno. *F.* ήσω. *P.* κεκόσμηκα. *a.* 1. ἐκόσμησα *adornavi, præparavi. P. paſſ.* κεκόσμημαι.

Κοσμικὸς ἡ ὸν mundanus a um. *in bonam partem accipitur, Hebr.* 9. 1. *in malam partem, Tit.* 2. *verſ.* 12.

Κόσμιος ου ὁ ἡ benè compoſitus a.

Κοσμοκράτωρ ορος ὁ princeps mundi. *h. e. reproborum. Sic dicitur Satanas, Eph.* 6. 12. *qui etiam vocatur* ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, *Ioan.* 16. *v.* 11. *compoſ. ex* κόσμος ου ὁ, & κρατέω ῶ *imperium obtineo. Th.* κράτος εος τὸ *robur.*

Κόσμος ου ὁ mundus. *item* ornatus muliebris, *qui Latinè quoque* mundus *dicitur.*

Κόσυμβος ου ὁ ſuccingulum, amiculum, veſtis fimbriata, nodus.

Κοσυμβωτὸς ἡ ὸν fimbriatus a um, *nodatus.*

Κοτύλη ης ἡ vas concavum. *item* cavitas manus & pedis.

Κουλεὸς οῦ ὁ culeus, vagina.

Κοῦμι ſurge, *Marc.* 5. 41. *eſt verbum Hebræum*

2. *ſing.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

2. ſing. g. f. imperativi kal. à radice קום *ſurgere, conſiſtere.*

Κουρὰ ᾶς ἡ cæſaries, crinium præſegmen, tonſura.

Κουρεὺς έως ὁ tonſor.

Κουστωδία ας ἡ *vox origine Latina*, cuſtodia.

Κουφίζω allevo, ſublevo. *imperf.* ἐκούφιζον. *F.* ίσω. *P.* κεκούφικα. *a. 1.* ἐκούφισα. *à*

Κοῦφος η ον levis e, celer.

Κούφως leviter, celeriter.

Κόφινος ου ὁ cophinus, corbis, *ſporta*, qualus, *vas vimineum.*

Κόχλαξ ακος ὁ lapillus in littore, calculus à mari ebullitus, glarea.

Κράββατος ου ὁ grabbatus, lectus humilior, in quo veteres meridiari ſolebant, *Marc.* 2. 4.

Κραδαίνω *vel* κραδάω vibro, libro, quatio.

Κράζω clamo. *imperf.* ἔκραζον. *F.* κράξω. *a. 1. act.* ἔκραξα *&* (*per reduplicationem*) ἐκέκραξα, *clamavi, Iud.* 3. *v.* 9, *&* 15. *præt. med.* κέκραγα (*unde* κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ὑψιλοῦ, κραυγὴ ῆς ἡ *clamor.*) *fut. paulò poſt.* κεκράξομαι, *Luc.* 19. 40. κράζω κατ' ὀνοματοποιΐαν *à crocitatione corvorum,* κρὰ κρά.

Κραιπαλάω ῶ crapulor, inebrior. *F.* ήσω. *a. 1.* ἐκραιπάλησα ας ε. *P.* κεκραιπάληκα.

Κραιπάλη ης ἡ crapula, *& Luc.* 21. 34. comeſſatio. *ex* κάρα τὸ *caput, vel* κρὰς ατὸς τὸ *idem, &* πάλλω *quatio.* πάλος ου ὁ *agitatio, vibratio, quaſſatio, q. d.* τοῦ κρατὸς πάλος *capitis quaſſatio.* πάλλω *quatio. fut.* παλῶ. *præt. med.* πέπαλα.

Κρᾶμα ατος τὸ mixtura, vinum aquâ dilutum.

Κρανίον ου τὸ calvaria hirnſchal. *à* κάρηνον ου τὸ *caput, per ſyncopen* κράνον ου τὸ *idem.*

Κράσπεδον ου τὸ fimbria. *compoſ. ex* κρέμαμαι *ſuſpendi...*

τεαι:

ται *pendeo* & πέδον ου τὸ *ſolum, terra. q.d. in terram dependens, Marc.* 6. 56.

Κραταιὸς ὰ ὸν potens.

Κραταιότης ητος ἡ fortitudo, potentia.

Κραταιόω ῶ corroboro. *F.* ώσω. *P.* κεκραταίωκα. *præſ.paſſ.* κραταιόομαι οῦμαι corroboror. *imperf. paſſ.* ἐκραταιοόμην ούμην, όου οῦ, όετο οῦτο *præſ. imper.paſſ.* 2.*pl.* κραταιοῦσθε, 1 *Cor.*16.13. *fortes eſtote. a.*1. *paſſ.* ἐκραταιώθην *in infin.* κραταιωθῆναι.

Κραταίωμα ατος τὸ fundamentum.

Κραταιῶς potenter, fortiter, *adverb.*

Κραταίωσις εως ἡ fundatio, corroboratio.

Κρατερὸς *pro* καρτερὸς οῦ ὁ potens, fortis, validus.

Κρατέω ῶ teneo, apprehendo, capio. *F.* ήσω. *a.*1. ἐκράτησα. *a.*1. *act. imperat.* κράτησον άτω ατε *capite. a.* 1. *act. ſubj.* κρατήσω ῃς ῃ. *a.* 1. *act. infin.* κρατῆσαι *prehendere. part. a.*1. κρατήσας αντος ὁ *qui apprehendit. præt. act.* κεκράτηκα. *in infin.* κεκρατηκέναι. *cum Genit.* fieri compotem. *præſ. paſſ.* κρατέομαι οῦμαι *teneor. imperf.* ἐκρατεόμην ούμην. 3. *pl.* έοντο οῦντο *captivi tenebantur. præt. paſſ.* κεκράτημαι. 3.*pl.* κεκράτηνται, *retenta ſunt.*

Κρατὴρ ῆρος ὁ crater, calix, *à* κεράννυμι *miſceo.*

Κράτησις εως ἡ retentio, captio, *à* 2. *perſ. P. paſſ.* κεκράτησαι *verbi* κρατέω ῶ *teneo.*

Κράτιστος η ον propriè validiſſimus. *item* præſtantiſſimus a um. *eſt ſuperl. gradus. Th.* κράτος.

Κράτος εος τὸ robur, potentia, 1 *Tim.*6.16. *forte facinus, Luc.* 1. 51 κατὰ κράτος *fortiter.*

Κραυγάζω vociferor. *Fut.* άσω. *a.* 1. ἐκραύγασα. *P.* κεκραύγακα.

Κραυγὴ ῆς ἡ clamor. *vide* κράζω.

Κρεανομέω ῶ diſtribuo carnes. *F.* ήσω. *a.*1. ἐκρεανόμησα. *P.* κεκρεανόμηκα. *compoſ. ex* κρέας ατος τὸ *caro* & νέμω *tribuo, diſtribuo.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κρέας ατος τὸ caro. *pl.* (κρέατα κρέαα) κρέα *carnes*, 1 *Cor*. 8. 13. *Genit.pl.* κρεῶν (*pro* κρεάτων) *Exod*. 12. 46.

Κρείσσων *vel Atticè* κρείττων ονος ὁ ἡ propriè viribus præſtantior, melior, κρείσσονα altius, *Hebr*. 12. *v*. 24.

Κρέμαμαι ſuſpendor, pendeo. *Fut*. κρεμάσομαι. *præt. paſſ.* κεκρέμασμαι σαι σται. *a*. 1. *paſſ.* ἐκρεμάσθην. *a*. 1. *paſſ. ſubj.* κρεμασθῶ *ſuſpendar. part. a*. 1. *paſſ.* κρεμασθεὶς έντος ὁ *ſuſpenſus. ad formam* ἵσταμαι.

Κρεμάω ſuſpendo. *F*. άσω. *a*. 1. ἐκρέμασα. P. κεκρέμακα.

Κρημνίζω præcipito, 2 *Mach*. 6. 10. *F*. ίσω. *a*. 1. ἐκρήμνισα. *P*. κεκρήμνικα.

Κρημνὸς ου ὁ præcipitium.

Κρημνότης ου ὁ *item*.

Κρήνη ης ἡ fons.

Κρηπίδωμα τος τὸ propriè indutus crepidarum, *item* effuſio. *à præt. paſſ.* κεκρηπίδωμαι, *verbi* κρηπιδόω ῶ *proprie* calceos *ſive* crepidas induo. *item* fundo, *à*

Κρηπὶς ίδος ἡ crepida, *item* alveus aquæ, *Ioſ*. 4.18.

Κρῆς *Doricè pro* κρέας ατος τὸ caro.

Κρήτη ης ἡ *Creta* inſula.

Κριθὴ ῆς ἡ hordeum.

Κρίθινος η ον hordeaceus a um.

Κρίκος *vel* κίρκος ου ὁ annulus, circulus.

Κρῖμα τος τὸ judicium, *pœna*, *damnatio*, *Rom*. 3. *v*. 8. vindicta, *Ioan*. 9. 39. κρίματα άτων τὰ lites, controverſiæ forenſes, 1 *Cor*. 6. 7.

Κρῖνον ου τὸ lilium, *Matth*. 6. 28.

Κρίνω judico, decerno, 1 *Cor*. 5. 3. punio, 1 *Cor*. 11. 31. *Hebr*. 13. 4. reprehendo, culpo, *Rom*. 2. *v*. 1. condemno, *Ioan*. 3. 17. *F*. κρινῶ. *aor*. 1. ἔκρινα. *a*. 1. *imperat*. κρῖνον άτω ατε *judicium adhi-*

adhibete, *Rom.* 14. 13. *a.* 1. *act. infin.* κρῖναι. *part. a.* 1. *act.* κρίνας αντος ὁ *præt. act.* κέκρικα. *præſ. paſſ.* κρίνομαι *in judicium vocor*, *Act.* 23. 6. *P. paſſ.* κέκριμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐκρίθην *judicatus fui. in ſubj.* κριθῶ ῇς ῇ. *fut.* 1. *paſſ.* κριθήσομαι.

Κριὸς οῦ ὁ aries.

Κρίσις εως ἡ judicium, damnatio.

Κριτήριον ου τὸ tribunal, *Iacob.* 2. 6 controverſia, 1 *Cor.* 6. 2.

Κριτὴς οῦ ὁ judex.

Κριτικὸς οῦ ὁ *propriè* aptus ad dijudicandum, *item*, qui dijudicat, *Hebr.* 4. 12.

Κρόκη ης ἡ filum, ſubtegmen, *item* littus, arena.

Κροκόδειλος ου ὁ Crocodilus. *q. d.* τὰς κρόκας δειλαίνων, *metuens littora*, *vel à* κρόκον ου τὸ *crocum* & δειλὸς *timidus* : *fugit namque crocum.*

Κρόκος ου ὁ & κρόκον ου τὸ *ut latinè crocus & crocum* : *eſt* herbæ nomen.

Κρόμμυον ου τὸ cepa.

Κροσσὸς οῦ ὁ fimbria.

Κροσσωτὸς ἡ ὸν fimbriatus a um.

Κρόταφος ου ὁ tempus, pars capitis. *à* κροτέω *pulſo &* ἁφὴ ῆς ἡ *junctura.*

Κρουνηδὸν inſtar torrentis, *à* κρουνὸς οῦ ὁ *ſcatebra ſaliens.*

Κρουνὸς οῦ ὁ fons, aquæ ductus, *ſcatebra.*

Κρούω pulſo. *F.* κρούσω. *P.* κέκρουκα. *aor.* 1. ἔκρουσα. *part. a.* 1. *act.* κρούσας αντος.

Κρυπτὸς ἡ ὸν occultus a um. ἐν κρυπτῷ *in occulto.* τὰ κρυπτὰ *ſcilicet* πράγματα *occultæ actiones.*

Κρύπτω occulto, abſcondo. *F.* κρύψω. *P.* κέκρυφα. *a.* 2. *act.* ἔκρυβον. *præt. paſſ.* κέκρυμμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐκρύφθην. *a.* 2. *paſſ.* ἐκρύβην.

Κρυπτῶς occultè, abſconditè.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κρυσταλλίζω inſtar cryſtalli ſplendeo, *Apoc.* 21. *verſ.* 11.

Κρυσταλλοειδὴς έος ὁ ἡ cryſtallo ſimilis, cryſtalli ſpeciem referens.

Κρύσταλλος ου ὁ cryſtallus, cryſtallum, propriè glacies. *ex* κρύος εος τὸ *frigus*, & στέλλομαι *concreſco. item* gemma *glaciem ſpecie referens.*

Κρυφαῖος ου ὁ ἡ latens, occultus.

Κρυφαιῶς *adverb.* latenter, occultè, clanculum.

Κρυφῆ occultè, *adverb.*

Κρύφιος ου ὁ ἡ occultus a, clandeſtinus a, &

Κρύφος ου ὁ ἡ *idem.*

Κτάομαι ῶμαι poſſideo, *comparo, acquiro. præſ. inf.* κτᾶσθαι, 1 *Theſſ.* 4. 4. *Fut.* κτήσομαι. *præt. paſſ.* κέκλημαι. *a.* 1. *med.* ἐκτησάμην.

Κτείνω occido. *F.* κτενῶ. *P.* ἔκταγκα. *a.* 1. ἔκτεινα. *a.* 2. ἔκτανον.

Κτῆμα τος τὸ poſſeſſio, κτήματα ων τὰ *opes.*

Κτῆνος εος τὸ jumentum.

Κτηνοτρόφος ου ὁ ἡ jumenti paſtor. *à* τροφὸς οῦ ὁ ἡ *altor, paſtor. à* τρέφω nutrio. *præt. med.* τέτροφα, & κτῆνος *jumentum.*

Κτηνώδης ου ὁ ἡ belluinus, irrationalis, inſtar pecorum. *ex* κτῆνος *pecus &* εἶδος εος *(ab* εἴδω *video) ſpecies.*

Κτῆσις εως ἡ poſſeſſio. *à* 2. *perſ. præt. paſſ.* κέκτησαι *verbi* κτάομαι ῶμαι *poſſideo.*

Κτήτωρ ορος ὁ poſſeſſor.

Κτίζω condo, creo. *F.* κτίσω. *a.* 1. ἔκτισα. *a.* 1. *act. infin.* κτίσαι. *part. a.* 1. κτίσας αντος ὁ. *P.* ἔκτικα. *præt. paſſ.* ἔκτισμαι σαι σται. *a.* 1. ἐκτίσθην.

Κτίσις εως ἡ creatura, *Rom.* 1. 20. res conditæ, *Marc.* 13. 19. magiſtratus, 1 *Petr.* 2. 13. homo cujuſcunque ordinis & nationis, *Marc.* 16. 15. ſtructura, *Hebr.* 9, 11.

Κτίσμα τος τὸ creatura.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ιστὴς οὗ ὁ creator.

Κτύπος ου ὁ ſonus, fragor. *à τύπτω collido, verbero, per pleonaſmum* τοῦ *κ.*

Κύαθος ου ὁ cyathus, ſcyphus, cochleare, *à χύω fundo.*

Κύαμος ου ὁ faba, ſors. *item* teſticulus, *& ſic videtur deſcendere à κυέω vel κύω uterum fero.*

Κυβεία ας ἡ luſus aleæ. *item* aſtutia, *à κύβος ου ὁ teſſera. κυβεύω aleâ luſito.*

Κυβερνάω ῶ guberno. *propriè* rego navem. *ab Hebræis* גַּבֵּר אֳנִיָּה gabbér oniját ἰθύνειν τὴν ναῦν *roborare & dirigere navem. F.* ήσω. *a.* 1. ἐκυβέρνησα ας ε. *P.* κεκυβέρνηκα. *P. paſſ.* κεκυβέρνημαι σαι ται.

Κυβέρνησις εως ἡ gubernatio, *à κυβερνάω ῶ.*

Κυβερνήτης ου ὁ gubernator, *nauclerus.*

Κυβερνισμὸς ου ὁ gubernatio.

Κύβος ου ὁ teſſera, taxillus.

Κύδαρις cydaris, corona.

Κυδοιμὸς οῦ ὁ tumultus, bellum. *q. d.* κύων δέος *pariens timorem.*

Κῦδος εος τὸ gloria, decus, *à κύω amo, oſculor.*

Κυέω ῶ & κύω concipio, uterum gero. *item* amo. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐκύησα. *P.* κεκύηκα.

Κύησις εως ἡ fœtura, partus, prægnatio.

Κυκλέω ῶ verſo, in orbem ago. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐκύκλησα ας ε. *P.* κεκύκληκα.

Κυκλόθεν *adv. cum Genit.* in circuitu.

Κύκλος ου ὁ circulus. *in N.T. legitur tantùm Dativus* κύκλῳ (*pro* ἐν κύκλῳ) in circuitu, *Luc.* 9. *v.* 12. εἰς τὰς κύκλῳ κώμας, *pro* εἰς τὰς κώμας τὰς ἐν κύκλῳ οὔσας *circumjacentes ſeu finitimos vicos.*

Κυκλόω ῶ cingo, circumdo. *Fut.* ώσω. *P.* κεκύκλωκα. *a.* 1. ἐκύκλωσα. *a.* 1. *paſſiv.* ἐκυκλώθην ης η.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κύκλῳ circum, in orbem, circulatim: *eſt Dativus nominis* κύκλος. *vide paulò antè* κύκλος.

Κύκλωμα τος τὸ circumactio. *à verbo* κυκλόω *circundo.*

Κύκνος ου ὁ olor, cygnus.

Κυλίκιον ου τὸ parvus calix, minutum poculum. *Diminut. à*

Κύλιξ ικος ὁ poculum, calix. *à* χύω *fundo.*

Κύλισμα τος τὸ volutabrum, 2 *Petr.* 2. *v.* 22. *à* κεκύλισμαι.

Κυλισμὸς οῦ ὁ volutatio.

Κυλίω volvo. *F.* ίσω. *P.* κεκύλικα. *a.* 1. ἐκύλισα. *præſ. paſſ.* κυλίομαι. *imperf. paſſ.* ἐκυλιόμην ου ετο volvebar. *præt. paſſ.* κεκύλισμαι.

Κυλλὸς ἡ ὸν *proprie* mancus, mutilus a um.

Κῦμα τος τὸ fluctus. *dicitur* κῦμα *pro* κύκημα, *à* κυκάω *miſceo liquores.*

Κυμαίνω redundo, fluctuo, æſtuo *Fut.* κυμανῶ. *Præt.* κεκύμαγκα. *aoriſt.* 1. ἐκύμηνα. *à* κῦμα *fluctus.*

Κυμάτιον ου τὸ (*diminut. à* κῦμα) parvus fluctus.

Κυμβαλίζω cymbala pulſo. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐκυμβάλισα ας ε. *P.* κεκυμβάλικα.

Κύμβαλον ου τὸ cymbalum.

Κύμινον ου τὸ cuminum, nomen herbæ.

Κυνάριον ου τὸ catellus. *Diminut. à* κύων κυνὸς ὁ ἡ *canis.*

Κυνηγέω ῶ venor. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐκυνήγησα ας ε. *P.* κεκυνήγηκα.

Κυνηγία ας ἡ venatio.

Κυνηγὸς οῦ ὁ ἡ venator trix. *ex* κύων *canis &* ἄγω *duco.*

Κυνομυῖα ας ἡ cynomyia, muſca canina. (*ex* κύων κυνὸς ὁ ἡ *canis &* μυῖα ας ἡ *muſca.*) *item* impudens.

Κυοφορέω ῶ prægnans ſum, uterum gero. (*ex* κύος

τὸ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

τὸ κύημα fœtus & φέρω fero.) F. ήσω. a. 1. ἐκυοφόρησα. P. κεκυοφόρηκα. præſ. paſſ. κυοφορέομαι οῦμαι in utero geſtor.

υπαρίσσινος η ον cupreſſinus a um.

υπάρισσος ου ἡ cupreſſus, *arboris nomen.*

υπριάρχης ου ὁ præfectus Cypri.

υπρίζω floreo. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐκύπρισα. *Præt.* κεκύπρικα. *part. præſ.* κυπρίζων οντος ὁ florens, κυπρίζουσα ης ἡ.

υπρισμὸς οῦ ὁ efflоreſcentia.

ύπρος ου arboris, *item* inſulæ, *item* menſuræ nomen.

ύπτω incurvo me, *ſcil.* ut videam. *verbum hoc refertur ad viſum, uti compoſita ejus demonſtrant. F.* ψω. *a.* 1. ἔκυψα. *part. a.* 1. *act.* κύψας αντος ὁ.

υρεία ας ἡ (*per ſyncopen pro* κυριεία.) dominatio.

υρία ας ἡ domina.

υριακὸς ἡ ὸν dominicus a um.

υριεύω dominor, *cum Genit. F.* εύσω. *a.* 1. ἐκυρίευσα. *præt. act.* κεκυρίευκα.

ύριος ου ὁ dominus, *à* κῦρος εος τὸ *auctoritas. In Nov. Teſtam. nomen Dei* יהוה *redditur* ΚΥΡΙΟΣ, Dominus. *In primis ſic nominatur* D. N. Jesus, *qui ſanguine ſuo nos redemit, Ioan.* 21. *v.* 7. κύριός ἐστι. *Cæſar, Rom.* 13. 4. *dicitur* διάκονος *miniſter; & idem ratione officii dicitur, Actor.* 25. *v.* 26, κύριος. *item* σεβαστὸς *auguſtus, venerabilis. & ſic vocabulum* κύριος *opponitur ſubdito* τῷ ἀρχομένῳ. *item* κύριος *vertitur* herus, paterfamilias, *& opponitur ſervo, Col.* 3. 23. 1 *Petr.* 3. 6. *Eſt & vocabulum honoris, Ioan.* 12. 21. *Actor.* 10. 4.

υριότης ότητος ἡ dominatio.

υρόω ῶ ſancio. *Fut* ώσω. *a.* 1. ἐκύρωσα. *P.* κε-

κύρωκα ſancivi. præt. paſſ. κεκύρωμαι, *Gal.* 3. *verſ.* 15.
Κυρτὸς ȣ ὁ gibboſus. Σελήνη ἀμφίκυρτος *luna pluſquam dimidiata, utrimque gibboſa.*
Κῦτος εος τὸ ſinus, latitudo, capacitas.
Κυψέλη ης ἡ alveare, ſpecies menſuræ. *item* cerumina.
Κύω *vide* κυέω.
Κύων canis. *Genit.* κυνὸς ὁ ἡ. *item* impudentes doctores *vocantur* κύνες, *Philip.* 3. *v.* 2. *item* ſcortatores, *Deut.* 23. 11. *Apoc.* 22. 15.
Κώδιον ȣ τὸ pellis villoſa, ſuper quâ cubamus.
Κώδων ωνος ὁ tintinnabulum, crepitaculum. *item* tuba.
Κώθων ωνος ὁ ebrietas, *potus inordinatus.*
Κωθωνίζομαι ebrius ſum, liberaliter poto. *F.* ίσομαι. *P. paſſ.* κεκωθώνισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐκωθωνίσθην. *fut.* 1. *paſſ.* κωθωνισθήσομαι.
Κωλεὰ ᾶς ἡ faſciculus fœni. *item* perna.
Κῶλον ȣ τὸ membrum, corpus.
Κώλυμα τος τὸ impedimentum. *à P. paſſ.* κεκώλυμαι *verbi*
Κωλύω prohibeo, arceo, inhibeo. *F.* ύσω. *P.* κεκώλυκα. *a.* 1. *act.* ἐκώλυσα. *a.* 1. *infin.* κωλῦσαι. *præſ. paſſ.* κωλύομαι *prohibeor. a.* 1. *paſſ.* ἐκωλύθην. *ſed* διακωλύω obnixè prohibeo, *quod vide ſuo loco.*
Κωμάρχης ȣ ὁ vici præfectus, *à* κώμη *vicus, &* ἄρχων *præfectus.*
Κώμη ης ἡ vicus, pagus. κῶμαι ῶν αἱ pagi.
Κωμόπολις εως ἡ oppidulum, *Marc.* 1. 38.
Κῶμος ȣ ὁ comeſſatio. *hinc* κωμάζω *comeſſor.*
Κωνωπεῖον ȣ τὸ velum ad arcendos culices, *conopeum.*
Κωνώπιον ȣ τὸ parvus culex. *Diminutiv.* à κώνωψ. *Vtrumque vocabulum in libro Iudith notat tentorium.*
Κώνωψ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ώνωψ ωπος ὁ ἡ culex. *ex* κῶνος *&* ὢψ, *quia facies culicis in acutum exit.*

ωπηλάτης ου ὁ remex. *à* κώπη ης ἡ *remus, quod eſt à* κόπτω *ſcindo, quia remo mare ſcinditur.*

ωφεύω (*pro* κουφεύω *à* κοῦφος *levis, expeditus*) allevo. *item* quieſco. *F.* εύσω. *a.* 1. ἐκώφευσα. P. κεκώφευκα.

ωφὸς ἡ ὸν mutus a um. *idem ferè quod* ἄλαλος, *Marc.* 9. 25. *ubi illa duo conjunguntur.*

ωφόω ῶ ſurdum *vel* mutum reddo. *F.* κωφώσω. *a.* 1. ἐκώφωσα. *P.* κεκώφωκα.

Λ Α.

LΑβὴ ῆς ἡ anſa. *item* cauſa, occaſio. *à verbo* λαμβάνω *apprehendo. a.* 2. ἔλαβον ες ε.

Λαβὶς ίδος ἡ forceps, fuſcina.

άβρος α ον vorax, avidus, *ex* λίαν *valde &* βορος *edax.*

άγανον ου τὸ placenta, panis ex ſimila & oleo recente.

αγιδῆς *idem quod* δασύπους cuniculus, *ut vulgò exiſtimatur: ſed tamen Polybio* κούνικλος *& Galeno* κουνικλοῦς *dicitur.*

αγχάνω ſortior, ſorte accipio. *cum Genit. & Accuſ. item* ſeq. περὶ *cum Genit. Ioan.* 19. 24. *a.* 2. ἔλαχον. *a.* 2. *ſubj.* λάχω ης η ωμεν *ſortiamur. part. a.* 2 λαχὼν όντος ὁ. *præt. med.* λέλογχα.

αγὼν όνος ὁ ilia, *latus, &* lateris cavitas.

αγωὸς οῦ ὁ *&* λαγὼς ὼ ὁ lepus. *ex particula intenſiva* λὰ *&* οὖς ὠτὸς τὸ auris, *eſt namque auritum animal. vel* λαγὼς *dicitur à* λάειν *videre, quia & dormiens videre vulgò fertur. vel ex* λὰ *&* γονὴ ῆς ἡ *fœtus, numeroſum enim & frequentem producit fœtum. Hæc eſt apud Grammaticos hujus vocis varia* ἐτυμολογία, *quæ nobis certa non eſt, nec ipſis.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Λάθρα *adverb.* clam, latenter, ἀ λήθω, *Doricè* λάθω lateo.

Λαθραῖος ου ὁ ἡ occultus a, clandeſtinus a.

Λαθραίως *adverb.* occultè, latenter.

Λάθριος ου ὁ ἡ occultus, latens. *idem quod* λαθραῖος.

Λαιλαπέω ῶ per procellam aufero. *Futur.* ήσω: *Pſal.* 58. 9.

Λαιλαπίζω *idem quod* λαιλαπέω ῶ. *F.* ίσω. P. λελαιλάπικα.

Λαίλαψ λαίλαπος ἡ turbo, genus venti procelloſi. *ex* λίαν *valde &* λάπτω *more canum lambendo bibo. item plenis me proluo poculis, me mero ingurgito. item evacuo, exinanio.*

Λαιμὸς οῦ ὁ guttur.

Λακέω ῶ *vide* ληκέω.

Λάκκος ου ὁ foſſa, ciſterna.

Λακτίζω calcitro (*ab adv.* λὰξ *calce ſeu calcibus.*) *Actor.* 9 *v.*5. *F.* ίσω. P. λελάκτικα. *præſ. paſſ.* λακτίζομαι *calcibus petor, verberor.*

Λακωνικὸς ὴ ὸν Laconicus a um.

Λαλέω loquor. *F.* ήσω. *P.* λελάληκα. *a.*1. *act.* ἐλάλησα. clamo, *Hebr.* 12. 24. *a.* 1. *act. ſubj.* λαλήσω, *Matth.* 10. 19. *præſ. paſſ.* λαλέομαι οῦμαι dicor. P. *paſſ.* λελάλημαι dictus fui. *a.* 1. *paſſ.* ἐλαλήθην. *fut.* 1. *paſſ.* λαληθήσομαι.

Λάλημα τος τὸ ſermo, loquacitas, ἀ λελάλημαι.

Λαλιὰ ᾶς ἡ loquela, ipſa pronunciatio, *Matt.* 26. *verſ.* 73.

Λαμὰ *adv. interrogandi Hebr. vertitur Græcè* ἵνα τί, *Latine* quare?

Λαμβάνω accipio. *F.* λήψομαι. *P.* λέληφα *& Atticè* εἴληφα. *a.*2. *act.* ἔλαβον (*ab obſoleto verbo* λήβω.) *a.* 2. *imperat.* λάβε (*Atticè* λαβέ.) 2. *pl.* λάβετε *accipite. a.*2. *opt.* λάβοιμι οις οι, *Act.*25. 16. *a.*2. *ſubj.* λάβω ῃς ῃ. *a.*2. *infin.* λαβεῖν. *part. a.*2. λαβὼν όντος ὁ.

Λαμία

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Λαμία ας ἡ ſpectrum, *item* beſtia quædam.

Λαμπάδιον ου τὸ parva lampas. *Diminutiv. à*

Λαμπὰς άδος ἡ lampas. *à λάμπω luceo.*

Λαμπήνη ης ἡ lectica, currus regius.

Λαμπηνικὸς οῦ ὁ ἡ ad currum & lecticam pertinens.

Λαμπρὸς ὰ ὸν ſplendidus a um.

Λαμπρότης ητος ἡ ſplendor.

Λαμπρύνω illuſtro, ſplendorem adduco. *F. υνῶ. a. 1. ἐλάμπρυνα. P. λελάμπρυγκα. præſ. paſſ. λαμπρύνομαι, ſplendidè vivo. fut. 1. med. λαμπρυνοῦμαι præt. paſſ. λελάμπρυμμαι.*

Λαμπρῶς *adv.* ſplendidè.

Λαμπτὴρ ῆρος ὁ fax, candelabrum, lucerna.

Λάμπω ſplendeo. *F. λάμψω. a. 1. ἔλαμψα. a. 1. imper. λάμψον άτω. a. 1. infin. λάμψαι.*

Λάμψις εως ἡ ſplendor.

Λανθάνω & λήθω (*Doricè λάθω*) lateo. *F. λήσω. P. λέληκα. P. paſſ. λέλησμαι. a. 2. act. ἔλαθον latui. præt. med. λέληθα.*

Λαξευτήριον ου τὸ aſcia, cælum.

Λαξευτὸς ὴ ὸν in ſaxo inciſus a um. *à verbò*

Λαξεύω (*q. d. λᾶν ξέω* lapidem *polio*) in ſaxum incido. (*ex λᾶς λαὸς lapis & ξέω vel ξύω ſculpo.*) *F. λαξεύσω. a. 1. ἐλάξευσα ας ε. P. λελάξευκα.*

Λαοκατάρατος maledictus à populo, inviſus populo, *Symmacho Prov.* 11. *v.* 26. *Theodotioni δημοκατάρατος.*

Λαὸς οῦ ὁ *Atticè λεὼς ὼ ὁ* populus.

Λαπιστὴς οῦ ὁ temerarius, mendax, voluptuoſus.

Λάπτω lambo, canis more poto, evacuo. *F. ψω. a. 1. ἔλαψα. P. λέλαφα. comp. ex λίαν valde & ἅπτομαι attrecto.* Sic Grammatici.

Λάρος ου ὁ propriè nomen avis marinæ. *item per metaph.* ſtupidus, *&* vorax.

Λάρυγξ υγγος ὁ guttur.

Λαξομέω ῶ exſcindo, excido. *cum Accuſ. F.* ήσω. *a.* 1. *act.* ἐλατόμησα, *Matth.* 27. 60. *P.* λελατόμηκα. *præt. paſſ.* λελατόμημαι. *part. præt. paſſ.* λελαξομημένος η ον. *Derivatur à nomine* λατόμος ȣ ὁ lapicida, *quod eſt ex* λᾶς λαὸς ὁ *lapis &* τόμος *fruſtum abſciſſum. ex P. med.* τέτομα, *à verbo* τέμνω *ſcindo, ſeco.*

Λαξομητὸς excisus, excavatus è lapide.

Λατρεία ας ἡ cultus, *Ioan.* 16. 2.

Λατρευτὸς ἡ ὸν ſervilis, miniſterialis.

Λατρεύω ſervio, colo, *cum Dat. F.* εύσω. *P.* λελάτρευκα. *a.* 1. *act.* ἐλάτρευσα. *derivatur à nomine* λάτρις εος ὁ ἡ mercenarius a. λάτρον ȣ τὸ merces.

Λάτρις εος ὁ ἡ mercenarius a.

Λαφυρέω ῶ ſpolio, viventes hoſtes exuo. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐλαφύρησα. *P.* λελαφύρηκα.

Λάφυρον ȣ τὸ exuviæ, ſpolia.

Λαχανεῖον ȣ τὸ olerum collectio.

Λάχανον ȣ τὸ olus. τὰ λάχανα olera. *à verbo* λαχαίνω *fodio. q.* λίαν χαίνω *valde hiſco.*

Λέαινα ης ἡ leæna, *à maſcul.* λέων οντος ὁ *leo.*

Λεαίνω deleo, extenuo, frango. *F.* λεανῶ. *a.* 1. ἐλέανα. *a.* 1. *infin.* λεᾶναι. *P.* λελέακα.

Λέβης ητος ὁ lebes, olla.

Λεβωνὰ *vox Hebræa* album: *eſt* nomen oppidi.

Λεγεὼν ῶνος ὁ legio onis. *g. f. vox Latina, ſic dicta à deligendo,* ein Außſchuß / *Marc.* 5. 9. *Luc.* 8. 30. *Eſt verò propriè* legio numerus militum 1250. *Vide Calepin.*

Λέγω dico. *Fut.* λέξω. *aor.* 1. ἔλεξα. *aor.* 2. ἔλεγον, *Philipp.* 3. 18. *præſ. paſſ.* λέγομαι *dicor. P. med.* λέλογα.

Λεηλατέω ῶ depopulor, vehementer populor (*q. d.* λαολατέω *à* λαὸς *& Atticè* λεὼς populus *&* ἄτω noceo.) *F.* ήσω. *a.* 1. ἐλεηλάτησα ας ε. *P.* λελεηλάτηκα.

Λεῖμ-

Λεῖμμα τος τὸ reſervatio, reliquiæ, *Rom.* 11.5. *idem quod* λείψανον ου τὸ *in pl.* τὰ λείψανα *reliquiæ. à* λείπω *linquo.*

Λειόγλωσσος lævis linguâ, ſubdolè blandus.

Λεῖος εία εῖον levis, *primâ longâ*, non aſper, glaber. *item* planus a um.

Λείπω deſum, linquo. *F.* λείψω. *P.* λέλειφα. *præſ. paſſ.* λείπομαι *deſtituor. cum Genit. præt. paſſ.* λέλειμμαι.

Λειτουργέω ῶ miniſtro. *F.* ήσω. *P.* λελειτούργηκα. *a.* 1. ἐλειτούργησα. *a.* 1. *infin.* λειτουργῆσαι *inſervire.*

Λειτούργημα τος τὸ ſervitus, miniſterium. *à præt. paſſ.* λελειτούργημαι, *verbi* λειτουργέω miniſtro.

Λειτουργικὸς ἡ ὸν miniſtratorius a um, *Hebr.* 1. 14.

Λειτουργὸς οῦ ὁ (*pro* ληϊτουργὸς, *& hoc pro* ληϊτοεργὸς. *ex* λήϊτος *publicus &* ἔργον *opus.*) miniſter publicus.

Λειχὴν ῆνος ὁ impetigo, mentagra.

Λεκάνη ης ἡ pelvis, patina. *ex* λὰ *particula* ἐπιτατικῇ *ſeu intenſivâ &* χαίνω *dehiſco.*

Λεκτέος α ον dicendus a um. *à* λέγω *dico.*

Λεληθότως *adv.* ſenſim, latenter.

Λέντιον ου τὸ linteum. *vox Latina. Græcè* ὀθόνιον ου τὸ. *item* σινδὼν όνος ἡ.

Λέξις εως ἡ dictio, vocabulum, *item* ſermo. *à* λέγω *dico.*

Λεοντηδὸν leonum more.

Λεπίζω decortico, pellem detraho. *F.* ίσω. *P.* λελέπικα. *a.* 1. ἐλέπισα.

Λεπὶς ίδος ἡ ſquama. *à* λέπω. *F.* ψω, *decortico, item deſquamo.*

Λέπισμα τος τὸ cortex, ſiliqua.

Λέπρα ας ἡ lepra, vitiligo.

Λεπράω ῶ ſcaber, *vel* leproſus fio. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐλέπρησα. *P.* λελέπρηκα.

Λεπρὸν leproſitas, 4 *Reg.* 5. 11.

Λεπρόομαι οῦμαι lepram patior, leproſus ſum. *Fut.* ώσομαι. *præt. paſſ.* λελέπρωμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐλεπρώθην. *fut.* 1. *paſſ.* λεπρωθήσομαι. *ab activo* λεπρόω ῶ *leproſum reddo. fut.* ώσω.

Λεπρὸς ὰ ὸν leproſus a um. *à* λέπος εος τὸ *cortex, liber. item ſquama. Hinc* λεπρὸς *q.* λεπηρὸς, *cujus cutis in ſcabras quaſdam ſquamulas reſolvitur. Th.* λέπω decortico.

Λεπτὸς ὴ ὸν tenuis e. λεπτὸν οῦ τὸ numulus.

Λεπτύνω attenuo, comminuo. *F.* υνῶ. *a.* 1. *act.* ἐλέπτυνα ας ε. *P.* λελέπτυσμαι. *præſ. paſſ.* λεπτύνομαι *attenuor, gracilis reddor. F.* 1. *med.* λεπτυνοῦμαι. *aor.* 1. *med.* ἐλεπτυνάμην. *P. paſſ.* λελέπτυμμαι.

Λέπυρον ου τὸ teſta, putamen, cortex.

Λέσχη ης ἡ ſermocinatio, loquela. *item* locus confabulationis.

Λευΐτης ου ὁ Levita. *vide in nomin. propriis* Λευΐ.

Λευϊτικὸς Leviticus, *Hebr.* 7. 11.

Λευκαίνω dealbo. *F.* λευκανῶ. *a.* 1. ἐλεύκανα. *a.* 1. *act. infin.* λευκᾶναι *dealbare.*

Λεύκη ης ἡ populus *arbor. item* vitiligo : *ſpecies* λέπρας. *item* creta.

Λευκὸς ὴ ὸν albus a um.

Λευκότης ητος ἡ albedo, candor.

Λεύκωμα τος τὸ albugo: *album ovi.*

Λέχος εος τὸ lectus, conjugium. *à* λέχομαι *cubo.*

Λέων οντος ὁ leo, 1 *Petr.* 5. 8. *fœm.* λέαινα leæna.

Λεωπετρία ας ἡ lævis petra, *locus arduus petræ*, *Ezech.* 24. 7, 8.

Λήγω quieſco, deſino. *Fut.* λήξω. *a.* 1. ἔληξα ας ε. *P.* λέληχα.

Λήθη ης ἡ oblivio.

Ληκέω ῶ *vel Doricè* λακέω ῶ crepo. *F.* ήσω. *a.* 1. *act.* ἐλάκησα ας ε, *Actor.* 1. 18. *P. med.* λέλακα. *a.* 2. *act.* ἔλακον ες ε.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Λῆμμα τος τὸ lucrum, quæſtus.

Ληνὸς οῦ ἡ torcular, lacus torcularis.

Λῆρος ου ὁ deliramentum. *pl.* λῆροι ων οἱ, nugæ, ineptiæ, tricæ.

Ληρώδης εως ὁ ἡ nugator.

Ληϛεύω latrocinor, populor. *F.* ληϛεύσω. *a.*1.*act.* ἐλήϛευσα. *P.* λελήϛευκα.

Ληϛήριον ου τὸ latronum agmen.

Ληϛὴς οῦ ὁ *pro* ληϊϛὴς οῦ ὁ latro *in terra.* (*pirata* πειρατὴς οῦ ὁ *latro in mari.*) *Them.* λεία ας ἡ & *poëtice* ληΐη ης ἡ *præda. Hinc* ληΐζω *prædor. F.* ίσω. *P.* λελήϊκα. *præt. paſſ.* λελήϊσμαι. *in* 3. *ſing.* λελήϊϛαι, *hinc eſt* ληϊϛὴς οῦ ὁ & *per ſynæreſin* ληϛὴς οῦ ὁ.

Ληϛρὶς ίδος ἡ *prædatrix.*

Λῆψις εως ἡ acceptum. *Them.* λαμβάνω.

Λίαν valdè *adv. Marc.*6.51. λίαν ἐκ περισσοῦ *idem quod* πολλῷ μᾶλλον, multò magis.

Λίβανος ου ὁ thus. *Hebr.* לְבֹנָה *à candore.*

Λιβανωτὸν οῦ τὸ thuribulum, *Apoc.* 8. 5.

Λιβερτῖνος ίνου ὁ Libertinus, *nomen ſectæ, ab Ægyptiacâ voce* lubrátenu.

Λιγύριον ου τὸ *lyncurius lapis.*

Λιθάζω lapido. *cum Accuſ. Fut.* άσω. *a.*1. *act.* ἐλίθασα. *a.*1. *act. ſubj.* λιθάσω ῃς ῃ ωσιν. *a.*1. *infin.* λιθάσαι. *part.* *a.*1.*act.* λιθάσας αντος ὁ. *præt. act.* λελίθακα. *præt. paſſiv.* λελίθασμαι. *a.* 1. *paſſiv.* ἐλιθάσθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* λιθασθῶ ῇς ῇ *lapider.*

Λιθέα ας ἡ *vel* λιθεία pretioſitas, *Hebræo* [illegible] *reſpondet.*

Λίθινος η ον lapideus a um.

Λιθοβολέω ῶ (*q.d.* λίθοις βάλλω *lapidibus ferio.*) lapido. *cum Accuſ. imper.* ἐλιθοβόλεον ουν. *F.* ήσω. *aor.* 1. ἐλιθοβόλησα. *aor.* 1. *infin.* λιθοβολῆσαι.

part. aor. 1. λιθοβολήσας αντος ὁ. *Præt.* λελιθοβόληκα. *præſ. paſſ.* λιθοβολέομαι οῦμαι lapidor, *lapidibus obruor. Fut.* 1 *paſſ.* λιθοβοληθήσομαι.

Λιθοβόλον *tormentum ad jaciendos lapides. Sequior Latinitas* Manganas *appellavit.*

Λίθος ου ὁ lapis.

Λιθόστρωτος ου ὁ ἡ lapidibus ſtratus. *ex* λίθος *&* στρωτὸς *ſtratus, à* στρώννυμι, *vide infrà.*

Λιθουργίζω lapidem incido, ſcindo. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐλιθούργισα. *P.* λελιθούργικα.

Λιθουργικὸς ἡ ὸν ad lapicidinam pertinens. λιθουργικὴ ῆς ἡ ars incidendorum lapidum.

Λιθουργὸς οῦ ὁ lapidarius, *lapidum ſculptor.*

Λιθώδης εος ὁ ἡ lapidoſus a.

Λικμάω ῶ ventilo, diſſipo. *F.* ήσω, *Matth.* 21.44. *P.* λελίκμηκα. *Them.* λικμὸς οῦ ὁ *ventilabrum, vannus.*

Λικμητὴρ ventilator.

Λικμὸς οῦ ὁ ventilabrum, vannus.

Λιμαγχονέω ῶ fame ſuffoco, neco, ango, affligo. (*ex* λιμὸς οῦ ὁ *fames &* ἀγχονάω ῶ *ſtrangulo, ſuffoco.*) *F.* λιμαγχονήσω, *Prov.* 10. 3. *a.* 1. ἐλιμαγχόνησα. *P.* λελιμαγχόνηκα.

Λιμὴν ένος ὁ portus, παρὰ τὸ λίαν μένειν *ſcilicet* τὸ ὕδωρ, *quod aquæ ibi ſint quietiores.*

Λίμνη ης ἡ ſtagnum, palus. *item* lacus.

Λιμοκτονέω fame neco, affligo. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐλιμοκτόνησα. *P.* λελιμοκτόνηκα. (*à* λιμὸς *fames &* κτόνος ου ὁ *cædes à* κτείνω *occido.*)

Λιμὸς οῦ ὁ fames.

Λιμώττω eſurio. *F.* λιμώξω. *a.* 1. ἐλίμωξα ας ε. *P.* λελίμωχα.

Λινοκαλάμη ης ἡ *q.* λίνου καλάμη lini ſtipula, *Ioſ.* 2. *v.* 6.

Λίνον ου τὸ linum.

Λινοῦς *contract. pro* λίνεος. *fœmin.* λινέη ῆ. *Neutr.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

λίνεος οῦ lineus a um, Levit. 6. verſ. 10.

Λιπαίνω pinguefacio, pinguem reddo. F. ανῶ. a. 1. ἐλίπανα. P. λελίπαγκα. præt. paſſ. λελίπασμαι.

Λιπαρὸς ὰ ὸν pinguis, obeſus. Them. λίπος ἔος τὸ pinguedo, adeps. ἀλιπὴς ἔος ὁ ἡ macilentus.

Λίπασμα τος τὸ pinguefactio, ſaginatio, à præt. paſſiv. λελίπασμαι, verbi λιπαίνω pinguefacio.

Λιτανεία ας ἡ preces, ſupplicatio, à verbo λίτομαι ſeu λίσσομαι oro, precor.

Λιτανεύω precor, oro. Fut. εύσω. a. 1. ἐλιτάνευσα ας ε. P. λελιτάνευκα.

Λιτὸς ὴ ὸν ſimplex, vulgaris, vilis.

Λίτρα ας ἡ libra, mutato τ in β, ponderis nomen, continens duodecim aſſes.

Λιχανὸς οῦ ὁ index digitus, à λείχω lingo, quia eo in lingendo utimur.

Λὶψ λιβὸς ὁ Africus, nomen venti. Th. λείβω libo, Actor. 27. 12.

Λοβὸς οῦ ὁ infima pars auris, à λήβω pro λαμβάνω prehendo, quia prehendi poteſt.

Λογεῖον ου τὸ vel λόγιον ου τὸ oraculum, effatum divinum, à λέγω dico. Sic etiam dictum τὸ חֹשֶׁן pectorale Pontif. in quo Vrim & Thummim, Exod. 28. 15.

Λογία ας ἡ collecta, παρὰ τὸ λέγειν.

Λογίζομαι propriè ratiocinor. item colligo, ſtatuo, cogito. imperf. ἐλογιζόμην ου ἐζο. F. ίσομαι. præt. paſſiv. λελόγισμαι. a. 1. paſſiv. ἐλογίσθην. fut. 1. paſſ. λογισθήσομαι. a. 1. med. ἐλογισάμην ω ατο imputavi. a. 1. med. ſubj. λογίσωμαι ῃ ηται. a. 1. med. infin. λογίσασθαι.

Λογικὸς ὴ ὸν rationalis e, Rom. 12. 1.

Λόγιον ου τὸ reſponſum divinum, eloquium. τὰ λόγια eloquia, Rom. 3. 2.

Λογισμὸς οῦ ὁ ratiocinatio, cogitatio.

Λογιστὴς οῦ ὁ computator, curator, ratiocinator.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Λογομαχέω ῶ de verbis pugno. *F.* ήσω. *P.* λελογομάχηκα.

Λογομαχία ας ἡ verborum pugna. *à* λογομάχος ου ὁ, *qui contentione verborum delectatur, qui verbis pugnat, ex* λόγος *verbum & μάχη ης ἡ pugna.*

Λόγος ου ὁ (*à præt. med.* λέλογα *verbi* λέγω.) *pro-prie* verbum ῥῆμα, *Matth.* 15. 23. 1 *Theſſ.* 2. 13. ratio, *Luc.* 16. 2. *Act.* 18. 14. κατὰ λόγον *quantum æquum eſſet.* Filius Dei unigenitus *D. N. dicitur* ΛΟ´ΓΟΣ, *Ioan.* 1. 1. *per metaph. Sicut enim homo ſermone ſenſa animi ſui profert, ita Deus nobis arcanum ſuum conſilium de redemtione noſtri nobis revelavit per unigenitum ſuum Filium, Dominum noſtrum, tanquam per os ſuum.* Juſſum, 2 *Petr.* 3. 5, 7. res, *per Hebraïſmum, Luc.* 12. 10. negotium, *Actor.* 19. 38. dicendi facultas, 1 *Cor.* 1. 5. reſpectus, *Matth.* 5. *v.* 32. cauſa, *Actor.* 10. 29. rumor, *Actor.* 11. 22.

Λόγχη ης ἡ lancea. *Th.* λαγχάνω *aſſequor.*

Λοιδορέω ῶ convicior, *cum Accuſ. F.* ήσω. *P.* λελοιδόρηκα.

Λοιδόρησις εως ἡ convicium.

Λοιδορία ας ἡ convicium. *q. d. convocium,* καταβοὴ ῆς ἡ.

Λοίδορος ου ὁ conviciator, maledicus.

Λοιμὸς οῦ ὁ peſtis, *Matth.* 24. 7. ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ, *erunt fames & peſtilentiæ.*

Λοιπὸς ἡ ὸν reliquus a um. τὸ λοιπὸν *quod ſupereſt, Marc.* 14. 41. λοιπὸν, alioquin, 1 *Cor.* 1. *v.* 16. τοῦ λοιποῦ de cætero, *Gal.* 6. 17. (*cæteri, ex* ἕτεροι.) *in pl. num.* λοιποὶ αἱ ὰ *cæteri, cæteræ, cætera. Them.* λείπω.

Λουτὴρ ῆρος ὁ pelvis, lavacrum.

Λουτρὸν οῦ τὸ *ipſa aqua, quâ nos abluimus,* balneum, lavacrum. *Accentum habet in fine ad differen-*
tiam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

tiam vocis λοῦτρον ου τὸ aqua ſordida, in quâ aliquis ſe lavit.

Λουτρὼν ῶνος ὁ locus lotioni deſtinatus.

Λούω lavo. *F.* ούσω. P. λέλουκα. *a.* 1. *act.* ἔλουσα *lavi. part. a.* 1. *act.* λούσας αντος ὁ *qui lavit. part. præt. paſſ.* λελουμένος η ον *lotus a um. a.* 1. *med.* ἐλουσάμην ω ατο *lotus fui. part. a.* 1. *med.* λουσάμενος η ον *lotus a um.*

Λοφία ας ἡ ſeta, cervix. *item* montis cacumen.

Λοχάω ῶ inſidior. *Fut.* ήσω. *aor.* 1. ἐλόχησα ας ε. P. λελόχηκα.

Λοχεύω parturio, *partus dolores patior. F.* εύσω. *a.* 1. ἐλόχευσα ας ε. *P.* λελόχευκα.

Λόχοι ων οἱ inſidiæ, *in ſingul.* λόχος ου ὁ *inſidiæ.*

Λυγμὸς οῦ ὁ ſingultus. à λύζω *ſingultio. P. paſſiv.* λέλυγμαι.

Λύκος ου ὁ lupus, *Matth.* 7. *v.* 15. λύκαινα ης ἡ *lupa.*

Λυμαίνω vaſto. *F.* λυμανῶ (*à Th.* λύμη ης ἡ *exitium.*) *præſ. med.* λυμαίνομαι *vaſto. F.* λυμανοῦμαι. *a.* 1. *med.* ἐλυμηνάμην ω ατο *cum Accuſ.*

Λυπέω ῶ triſtem reddo, *mœrorem alicui affero. F.* λυπήσω. *a.* 1. *act.* ἐλύπησα. *præt. act.* λελύπηκα. *præſ. paſſ.* λυπέομαι οῦμαι *triſtitia afficior,* contriſtor. *a.* 1. *paſſ.* ἐλυπήθην ης η. *a.* 1. *paſſiv. ſubj.* λυπηθῶ ῇς ῇ. *a.* 1. *paſſ. infin.* λυπηθῆναι. *part. a.* 1. *paſſ.* λυπηθεὶς έντος.

Λύπη ης ἡ triſtitia, mœror.

Λυπηρὸς ὰ ὸν invidioſus, triſtis, anxius.

Λύσις εως ἡ diſſolutio.

Λυσιτέλεια ας ἡ utilitas, 2 *Macchab.* 2. 28. à λυσιτελὴς *utilis.*

Λυσιτελέω proſum *cum Dativ. vide ſuprà* ἀλυσιτελής.

Λυσιτελὴς έος ὁ ἡ utilis. (*q.* λύων τέλη, *ſolvens vectigalia.*)

Λύτρον ου τὸ pretium redemtionis, *ſeu pretium, quod pro redimendo captivo datur. Vocatur etiam* ἄποινον ου τὸ, *q. d.* ἄφονον ου τό. τὸ ἀντὶ τοῦ φόνου διδόμενον. *Gallice* rançon. *Th.* λύω *ſolvo.*

Λυτρόω ῶ redimo. *Fut.* ώσω. P. λελύτρωκα. *præſ. med.* λυτρόομαι οῦμαι redimo. *præt. paſſ.* λελύτρωμαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ἐλυτρώθην ης η. *a.* 1. *med.* ἐλυτρωσάμην ω ατο. *in ſubj.* λυτρώσωμαι ῃ ηται.

Λυτρώδης ſanioſus. *ſcribi debet* λυθρώδης, *Sapient.* 11. *v.* 7.

Λύτρωσις εως ἡ redemtio.

Λυτρωτὴς οῦ ὁ redemtor, *Actor.* 7. 35.

Λυχνία ας ἡ candelabrum.

Λύχνος ου ὁ lucerna. *ex* λύω *ſolvo &* νύχος *nox, ſcil. tenebras profligat.* ein liecht.

Λύω ſolvo. *imperf.* ἔλυον ες ε. *F.* λύσω. P. λέλυκα. *a.* 1. ἔλυσα. *a.* 1. *ſubj.* λύσω ῃς ῃ. *aor.* 1. *infin.* λῦσαι. *præſ. paſſ.* λύομαι ſolvor. *imperf.* ἐλυόμην ου ετο. *præt. paſſ.* λέλυμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐλύθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* λυθήσομαι *ſolvar.*

Λῶμα τος τὸ fimbria, *Exod.* 39. 31.

Λωποδυτέω ῶ furor. *F.* ήσω. *a.* 1 ἐλωποδύτησα. P. λελωποδύτηκα, 3 *Eſdr.* 4. 24. *propriè ſignificat, veſtes ſurreptas induo.* à λῶπος *veſtis &* δύω *induo.*

Λωφάω ῶ quieſco, reſpiro, (*à* λόφος *collum.*) *Fut.* ήσω. *a.* 1. ἐλώφησα. *a.* 1. *infin.* λωφῆσαι. P. λελώφηκα, *Geneſ.* 8. 1.

M A.

Μαγεία ας ἡ ars magica.

Μαγειρεῖον ου τὸ coquina.

Μαγειρεύω coquinariam exerceo, *coquo.* F. εύσω. *a.* 1. ἐμαγείρευσα. P. μεμαγείρευκα.

Μαγεί-

Μαγείρισσα ης ἡ coqua.

Μάγειρος ου ὁ coquus, *q.* τὰς μαγίδας αἴρων *vaſa tollens.*

Μαγεύω artem magicam exerceo, *ſum magus.* *F.* εύσω. *P.* μεμάγευκα.

Μαγικὸς ἡ ὸν magicus a um. & μαγικὴ ῆς ἡ ars magica.

Μαγὶς ίδος ἡ *vas ad ſubigendam farinam. item* tripus.

Μάγος ου ὁ magus, *vocabulum medium*, *à Medis mutuatum.*

Μαδαρόω ῶ glabrum & calvum facio. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐμαδάρωσα. *P.* μεμαδάρωκα.

Μαδάω ῶ depilem reddo, *item* glaber ſum. *fut.* ήσω. *a.* 1. ἐμάδησα. *P.* μεμάδηκα.

Μαδίζω glabrum reddo, vello. *fut.* ίσω. *a.* 1. ἐμάδισα. *P.* μεμάδικα.

Μαδμαρείτις deſertum, *Ioſ.* 18. 12.

Μαελέος *pneumaticum inſtrumentum, Pſal.* 52. 1.

Μάζα ης ἡ maſſa, *farina ſubacta*, à μάσσω *ſubigo.*

Μαζουρ, *Iob.* 37. 8. ἀπὸ μαζουρ *à diſpergentibus.*

Μαζουρὼθ aſtra remotiora, *Iob.* 38. 32.

Μάθημα τος τὸ diſciplina, cognitio. à μανθάνω *diſco.*

Μαθητεύω doceo, facio diſcipulum, *cum Accuſ. Matth.* 28. *v.* 19. ſum diſcipulus, *cum Dativ. Matth.* 27. 57. *F.* εύσω. *P.* μεμαθήτευκα. *a.* 1. ἐμαθήτευσα. *part. aor.* 1. *paſſiv.* μαθητευθεὶς ἔντος ὁ, *Matth.* 13. 52.

Μαθητὴς οῦ ὁ diſcipulus. μαθήτρια ας ἡ diſcipula.

Μαῖα ας ἡ obſtetrix. *item honeſta ſeniorum compellatio, nutrix, avia.*

Μαιμάζω cupio, ſalio, ſtrepo. *F.* άσω. *a.* 1. ἐμαίμασα. *P.* μεμαίμακα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Μαιμάσσω cupio, pinſo, abſtergo. *F.* *άξω.* *a.* 1. ἐμαίμαξα. *P.* *μεμαίμαχα.*

Μαίνομαι inſanio. *F.* *μανοῦμαι.* *præt.med.* *μέμηνα,* *Sapient.* 14. 28.

Μαιόομαι οῦμαι obſtetricor. *F.* *μαιώσομαι.* *a.* 1. *med.* *ἐμαιωσάμην.* *P.* *paſſ.* *μεμαίωμαι.* *a.* 1. *paſſ.* *ἐμαιώθην.*

Μακαρίζω beatum prædico. *F.* *μακαρίσω* *vel* *Attice* *μακαριῶ.* *P.* *μεμακάρικα.* *P.* *paſſ.* *μεμακάρισμαι.*

Μακάριος α ον beatus a um. *comp.* *μακαριώτερος α ον.* *Them.* *μάκαρ ος* *g.* *o.* *felix:* *quaſi* *μὴ* *κηρὶ* *ὑποκείμενος,* *fato,* *h.e.* *morti* *non* *ſubjectus* *ſeu* *obnoxius.* *κὴρ* *κηρὸς* *ἡ* *fatum,* *mors:* *at* *κῆρ* (*pro* *κέαρ* *ατος* *τὸ*) *cor.* *Aliter* *alii,* *ut* *refert* *Ariſt.* Eth. 7. *cap.* 11. *ubi* *ait,* καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οἱ πλεῖστοι μεθ᾽ ἡδονῆς εἶναί φασι, διὸ καὶ τὸν μακάριον ὠνομάκασιν ἀπὸ τοῦ μάλιστα χαίρειν. *Pro* *μακαριώτερον* *legitur* *Act.* 20. 35, *μακάριον* *μᾶλλον.*

Μακαρισμὸς οῦ ὁ beatitudo, *Rom.* 4. 9.

Μακαριστὸς οῦ ὁ ἡ beatus prædicandus, *maximè* *beatus.*

Μάκελλον ου τὸ macellum, 1 *Cor.* 10. 25. *vox* *Latina,* *Græcè* *κρεωπώλιον* *ου* *τὸ.*

Μακρὰν *adv.* longè, procul.

Μακρόβιος ου ὁ ἡ longævus, vivax, *à* *μακρὸς* *longus* *&* *βίος* *ου* *ὁ* *vita.*

Μακροβίωσις εως ἡ vivacitas, longævitas, *vita* *longa.*

Μακροημέρευσις εως ἡ diei prolongatio. *à* *μακρὸς* *longus* *&* *ἡμερεύομαι* *diem* *duco,* *ab* *ἡμέρα* *ας* *ἡ* *dies.*

Μακρόθεν *adv.* eminus, procul, *Marc.* 8. 3. *ἀπὸ* *μακρόθεν,* *idem.* *Matth.* 26. 58. *&* 27. 55.

Μακροθυμέω ῶ iram differo, *leni* *ſum* *animo,* *patienter* *fero.* *F.* *ήσω.* *P.* *μεμακροθύμηκα.* *a.* 1. *act.*

act. ἐμακροθύμησα. *a.* 1. *act. imperat.* μακροθύμησον *eſto patiens, condole.*

Μακροθυμία ας ἡ lenitas, à

Μακρόθυμος ου ὁ ἡ longanimis. *Sic dictus quaſi* μακρύνων τὸν θυμὸν *differens iram. ex* μακρὸς *longus &* θυμὸς *ira. Hebr. tardus iris.*

Μακροθύμως *adv.* patienter.

Μακρὸς ὰ ὸν longinquus a um. μακρὰ *(pl. n. g. neut. accipitur adverbialiter)* προσεύχεσθαι *longis uti precibus.* χώρα μακρὰ *remota regio. Th.* μῆκος εος τὸ *(Doricè* μᾶκος*) longitudo.*

Μακρότης ητος ἡ longitudo.

Μακροχρονίζω maximè inveteraſco, *in longum tempus differo. Fut.* ίσω. *a.* 1. ἐμακροχρόνισα. *P.* μεμακροχρόνικα. *à* μακρὸς *longus &* χρονίζω *inveteraſco, differo, à* χρόνος ου ὁ *tempus.*

Μακροχρόνιος ου ὁ ἡ longævus a. *ex* μακρὸς *longus &* χρόνος *tempus.*

Μάκρυμα τος τὸ elongatio, *à verbo*

Μακρύνω elongo, prolongo. *F.* υνῶ. *P.* μεμάκρυγκα. *a.* 1. ἐμάκρυνα. *præt. paſſ.* μεμάκρυμμαι.

Μάκρων ωνος ὁ ἡ longus capite.

Μάλα valdè, *adv. in comparat.* μᾶλλον magis, *ſuperl.* μάλιστα maximè.

Μάλαγμα τος τὸ fomentum. *à* μαλάσσω *mollio.*

Μαλακία ας ἡ *proprie* mollities, languor corporis. *item idem quod* κίττα ης ἡ pica, *ſive ſtomachi ignavia.*

Μαλακίζω molle facio, emollio. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐμαλάκισα. *P.* μεμαλάκικα.

Μαλακὸς ὴ ὸν mollis e. *Them.* μαλάσσω *vel* ττω *mollio. F.* ξω.

Μαλακύνω emollio. *Fut.* υνῶ. *a.* 1. ἐμαλάκυνα. *P.* μεμαλάκυκα.

Μαλακῶς languidè, incommodè, *adv.*

Μάλη ης ἡ ala, axilla.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Μάμμη ης ἡ avia, κατ᾽ ὀνοματοποιΐαν, à voce infantum ſic dicta.

Μαμμωνᾶ τὸ ἄκλ. mammôna vox Syr. Matth.6. verſ. 24. Latinè diceretur ſubſtantia. τὸ ἀληθινόν, Luc. 16. 11. μαμωνᾶ.

Μαναὰ indeclinabile, munus, vox Hebræa.

Μάνδρα ας ἡ ſtabulum, caula.

Μανδραγόρας ου ὁ mandragora, herbæ nomen.

Μανδύη ης ἡ aut μανδύας ου ὁ veſtimentum, veſtis militaris.

Μανθάνω diſco. F. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον. imperat. μάθε έτω. 2. pl. μάθετε diſcite. part. a. 2. μαθὼν όντος ὁ, Actor.23.27. quum cognoviſſem, vel ut alii vertunt edoctus. præt. act. μεμάθηκα.

Μανία ας ἡ inſania.

Μανιάκης ου ὁ torques, Dan. 5. 7, 29.

Μάννα τὸ ἄκλιτον, vox Hebr. manna. q. d. cibus paratus. ſcil. ſine labore, Exod. 16. 16.

Μαντεία ας ἡ vaticinium.

Μαντεῖον ου τὸ oraculum, & locus ubi oracula redebantur.

Μαντεύομαι vaticinor, auguror. F. μαντεύσομαι. a. 1. med. ἐμαντευσάμην ω ατο. à

Μάντις εως ὁ ἡ ariolus, vates, ὁ ἐγγαστρίμυθος.

Μαραίνω flaccidum reddo. futur. μαρανῶ. præſ. paſſ. μαραίνομαι marceſco, flacceſco, contabeſco. a. 1. paſſiv. ἐμαράνθην ης η. fut. 1. paſſ. μαρανθήσομαι marceſcam. vide ſuprà ἀμάραντος.

Μαρὰν ἀθᾶ hæc ſunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύριος ἦλθε, pro ἐλεύσεται, Dominus veniet ad judicium. Eſt formula anathematis. q. d. Dominus noſter in illuſtri ſuo adventu meritas pœnas exiget ab illis Eccleſiæ turbatoribus. Maran Dominus noſter, nun in fine eſt affixum pronominis 1. perſ. Hebr. אֲדֹנֵינוּ adonénu. atha venit,

nit, hoc eſt, veniet, ſcil. ad judicium, 1 *Cor.* 16.22.

Μαργαρίτης ου ὁ *ſcil.* λίθος *lapis.* μάργαρον ου τὸ *unio, maſc.* margarita. *g. f.* μαργαρίτης ἡ.

Μαρδοχαϊκὴ ἡμέρα dies Mardochæi.

Μαρμάρινος ου ὁ ἡ marmoreus a.

Μάρμαρον ου τὸ marmor.

Μάρμαρος ου ὁ ἡ albus a. *item* μάρμαρος ου ἡ. *marmor.*

Μαρσιππεῖον ου τὸ marſupium, ſacculus.

Μάρσιππος ου ὁ crumena, marſupium.

Μαρσύππιον & ύπιον ου τὸ *idem.*

Μάρτυρ ος ὁ teſtis. μάρτυς ὁ idem. *unde eſt Dativ. pl.* μάρτυσι.

Μαρτυρέω ῶ teſtor. *imperf.* ἐμαρτύρεον ουν. *F.* ήσω. *P.* μεμαρτύρηκα. *a.* 1. *act.* ἐμαρτύρησα. *præſ. paſſ.* μαρτυρέομαι οῦμαι *teſtibus comprobor. præt. paſſ.* μεμαρτύρημαι *teſtimonium obtinui.*

Μαρτυρία ας ἡ teſtimonium.

Μαρτύριον ου τὸ teſtimonium.

Μαρτύρομαι teſtor, obteſtor.

Μάρτυς υος ὁ teſtis, *Deut.* 17. 6.

Μασσάομαι ῶμαι mando. *imperf.* ἐμασσαόμην ώμην. 3. *pl.* άοντο ῶντο, *Apoc.* 16. 10.

Μάσσω exprimo, abſtergo. *item* pinſo, ſubigo. *F.* άξω. *a.* 1. ἔμαξα. *P.* μέμαχα.

Μαστιγόω ῶ flagello. *F.* ώσω. *P.* μεμαστίγωκα. *a.* 1. ἐμαστίγωσα.

Μαστίγω,

Μαστίζω flagello. *F.* ξω. *P.* μεμάστιχα. *præſ. paſſ.* μαστίζομαι. *flagellor. fut.* μαστίξομαι. *a.* 1. *med.* ἐμαστιξάμην ω ατο. *præt. paſſ.* μεμάστιγμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐμαστίχθην.

Μάστιξ μάστιγος ἡ flagrum, ſcutica, flagellum.

Μαστὸς οῦ ὁ *q. d.* μεστὸς τοῦ γάλακτος mamma. *in pl. num.* μαστοὶ ubera, *proprie de muliere, de viro tamen, Apoc.* 1. 13.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Μασχάλη ης ἡ axilla, ſubala.

Ματαιολογία ας ἡ vaniloquentia, 1 *Tim.* 1. 6.

Ματαιολόγος ου ὁ vaniloquus. *ex* ματαιος *vanus & λόγος ſermo.*

Μάταιος αία αιον, *&* μάταιος ου ὁ ἡ, *Tit.* 3. *v.* 9. vanus a um.

Ματαιότης ητος ἡ vanitas.

Ματαιόω ῶ vanum reddo. *F.* ώσω. *P.* μεματαίωκα. *præſ. paſſ.* ματαιόομαι οῦμαι vanus fio. *a.* 1. *paſſ.* ἐματαιώθην *ſum vanus factus, evanui.*

Ματαίως *adverb.* in vanum.

Μάτην *adv.* fruſtra.

Μάχαιρα ας ἡ gladius.

Μάχη ης ἡ pugna.

Μαχητὴς οῦ ὁ pugil, pugnator.

Μάχιμος ου ὁ ἡ bellicoſus, *pugnax, bellator.*

Μάχομαι pugno, rixor, litigo. (λογομαχέω.) *imperf.* ἐμαχόμην ου ετο *diſceptabam. F.* μαχήσομαι *&* μαχέσομαι. *P.* μεμάχημαι. *a.* 1. *med.* ἐμαχεσάμην ω ατο.

Μέγα *adv.* magnopere, valde, multum.

Μεγαλαυχέω ῶ magnificè me effero, jactito me (*ab adj.* μεγαλαυχὴς έος ὁ ἡ *oſtentator, trix: ex* μεγάλα *magna &* αὐχέω *glorior.*) *aliis videtur metaph. deſumta ab equo, qui effert* τὸν *αὐχένα cervicem.*

Μεγαλεῖος ου ὁ magnificus. μεγαλεῖα εἰων τὰ magnifica, *Luc.* 1. 49.

Μεγαλειότης ητος ἡ majeſtas, *magnifica Dei virtus,* 2 *Petr.* 1. 16.

Μεγαλείωμα τος τὸ magnificentia, *Ierem.* 48. *verſ.* 16.

Μεγάλωμα τος τὸ *idem. vitioſe ſic ſcribi putant alii.*

Μεγαλοποιέω ῶ magnifico, magni facio. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐμεγαλοποίησα. *P.* μεμεγαλοποίηκα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Μεγαλοπρέπεια ας ἡ majeſtas, magnificentia, ἀ

Μεγαλοπρεπὴς έος ὁ ἡ magnificus a. *comp. ex* μέγας μεγάλου *magnus*, & πρέπω *convenio. q. d. magnum decens*, 2 *Petr.* 1. 17.

Μεγαλοπρεπῶς *adv.* magnificè.

Μεγαλοπτέρυγος magnis alis præditus.

Μεγαλοῤῥημονέω ῶ magna loquor, jacto. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐμεγαλοῤῥημόνησα. *P.* μεμεγαλοῤῥημόνηκα. *à* μέγα *g.* άλου & ῥῆμα τος τὸ *verbum à* ῥέω *dico.*

Μεγαλοῤῥημοσύνη ης ἡ magniloquentia.

Μεγαλοῤῥήμων ὁ ἡ magniloquus.

Μεγαλόσαρκος corpulentus, *bene vaſatus*, Ezech. 16. *v.* 25.

Μεγαλόφρων ονος ὁ ἡ magnanimus, magna ſapiens. *q. d.* μεγάλα φρονέων *à* φρονέω. *vide infrà.*

Μεγαλύνω prædico, *verbis extollo.* (*ſemel*, produco, *Matth.* 23. 5.) *imperf.* ἐμεγάλυνον ες ε magnificabam, *Actor.* 5. 13. *Fut.* μεγαλυνῶ. *a.* 1. ἐμεγάλυνα. *præt. act.* μεμεγάλυκα. *P. paſſ.* μεμεγάλυμμαι, *Ezech.* 9. 9 *a.* 1. *paſſ.* ἐμεγαλύνθην. *fut.* 1. *paſſ.* μεγαλυνθήσομαι.

Μεγαλώνυμος η ον celebris e, *magni nominis. ex* μέγας άλου *magnus* & ὄνυμα *Æolicè pro* ὄνομα *nomen.*

Μεγάλως magnopere, *Philip.* 4. 10.

Μεγαλωσύνη ης ἡ majeſtas, *Hebr.* 1. 3.

Μεγαλωστὶ magnificè, magnopere, *pro* μεγάλως *redundante particulâ* τι.

Μέγας μεγάλη μέγα magnus a um. οἱ μεγάλοι *magnates, Matt.* 20. 25. *compar.* μείζων ονος ὁ ἡ *major, pro quo etiam legitur* μειζότερος, 3 *Ioh.* 4. *ſuperl.* μέγιστος η ον *maximus a um.*

Μέγεθος εος τὸ magnitudo.

Μεγιστὰν ᾶνος ὁ magnas atis. μεγιστᾶνες ων οἱ proceres. *ad verbum*, Maximates. *Dativ. plur.*

τοῖς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

τοῖς μεγιστᾶσι, à μέγιστος *maximus*, *vide paulò ante* μέγας. *Marc.* 6. 21.

Μεθαρμόζω permutando conglutino, *adapto tranſmutando.* *F.* όσω. *a.* 1. μεθήρμοσα. *P.* μεθήρμοκα. *ex* μετὰ & ἁρμόζω *adapto.*

Μεθερμηνεύω interpretor. (*ex* μετὰ & ἑρμηνεύω, *vide ſuprà.*) *Fut.* εύσω. *P.* μεθηρμήνευκα. *præſ. paſſ.* μεθερμηνεύομαι exponor. *Matth.* 1. 23.

Μέθη ης ἡ ebrietas, vinolentia. *Th.* μέθυ υος τὸ *vinum, temetum.* μεθύω *ſum ebrius.*

Μεθίημι negligo, prætermitto (*ex* μετὰ & ἵημι.) *F.* ήσω. *a.* 1. μεθῆκα. *præt. act.* μεθεῖκα. *P. paſſ.* μεθεῖμαι.

Μεθιστάνω transfero, loco moveo, *ſedibus convello, traduco.* *F.* μεταστήσω. *P.* μεθέστηκα. *a.* 1. μετέστησα *amovi.* *a.* 1. *paſſ.* μετεστάθην ης η *cum Genit.* *Luc.* 16. 4. ὅταν μεταστάθῶ (1. *ſing.* *a.* 1. *paſſ. ſubj.*) τῆς οἰκονομίας, *quum amotus fuero à diſpenſatione.*

Μεθίστημι amoveo. *F.* μεταστήσω. *P.* μεθέστηκα. *a.* 1. *act.* μετέστησα *averti,* *Actor.* 19. 26. *tranſtuli,* *Col.* 1. 13. *a.* 1. *paſſ.* μετεστάθην *amotus fui.*

Μεθοδεία ας ἡ *fraudulenta & inſidioſa circumventio,* inſidiæ. à

Μεθοδεύω machinor, callidè ago, 2 *Sam.* 19. 22. *F.* εύσω. *P.* μεθώδευκα, & *hoc* à

Μέθοδος ου ἡ via compendioſa. *ex* μετὰ & ὁδὸς οῦ ἡ *via, q. d. cum via.*

Μεθόριος α ον, & ος ον conterminus a um. μεθόριον ου τὸ *confinium.* *pl. num.* μεθόρια ων τὰ confinia. *ex* μετὰ *cum* & ὅρος ου ὁ *terminus.* *Marc.* 7. 24.

Μεθύσκω ebrium reddo. *F.* ύσω. *a.* 1. ἐμέθυσα. μεθύσκομαι inebrior. *a.* 1. *paſſ.* ἐμεθύσθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* μεθυσθῶ ῇς ῇ. *fut.* 1. *paſſ.* μεθυσθήσομαι. *Thema eſt* μέθυ τὸ vinum.

Μέθυσος ου ὁ ἡ ebrius a, 1 *Cor.* 5. 11. & 6. 10.

Μεθύω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Μεθύω ebrius ſum, *Actor.* 2. 15. *vide μεθύσκω.*

Μειδιάω ῶ rideo, ſubrideo, *leniter rideo. F. άσω. a.* 1. ἐμειδίασα ας ε. *P.* μεμειδίακα. *præt. paſſ.* μεμειδίαμαι.

Μειζότερος α ον major, *idem quod* μείζων, 3 *Ioan. v.* 4.

Μείζων ονος ὁ ἡ major (*vide* μέγας.) *ponitur pro ſuperl.* 1 *Cor.* 13. 13.

Μειόομαι οῦμαι minuor, imminuor. *fut.* 1. *med.* μειώσομαι. *a.* 1. *med.* ἐμειωσάμην. *præt. paſſ.* μεμείωμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐμειώθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* μειωθήσομαι.

Μειράκιον ου τὸ puerulus, adoleſcentulus. *Diminut.* ἀ μεῖραξ κος ὁ ἡ *puer vel puella.*

Μέλαθρον ου τὸ domus, *media tecti trabs*: ἀ μελαίνεσθαι *quia fumo nigreſcit. Etiam* feneſtra.

Μελαθόομαι *feneſtris excavor,* 1 *Reg.* 7. 5.

Μελαίνω denigro, nigrum reddo. *F.* ανῶ. *aor.* 1. ἐμέλανα. *P.* μεμέλαγκα.

Μελάνθιον ου τὸ papaver nigrum.

Μελανία ας ἡ nigredo.

Μελανόω ῶ denigro.

Μέλας αινα αν niger. μέλαν ανος τὸ atramentum.

Μέλει *verb. imperſ.* curæ eſt. *imperf.* ἔμελε *curæ erat. Att.* ἤμελεν, *Ioan.* 12. 6. *præſ. imperativi* μελέτω, 1 *Cor.* 7. 21. *F.* μελήσει. *præt. act.* μεμέληκε. *præt. med.* μέμηλε.

Μελετάω ῶ meditor. *præſ. imperf.* μελέταε α. *F.* ήσω. *P.* μεμελέτηκα. *a.* 1. ἐμελέτησα.

Μελέτη ης ἡ cura, meditatio, ἀ μέλει *curæ eſt.*

Μελετικὸς οῦ ὁ ἡ *meditativus, Ezech.* 7. 16.

Μέλι μέλιτος τὸ mel.

Μελίζω mellitum facio, (*& ſic deſcendit* ἀ μέλι *mel,*) *vel cano* (*& ſic eſt* ἀ μέλος *cantus.*) *F.* ίσω. *a.* 1. ἐμέλισα. *P.* μεμέλικα.

Μέ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Μέλισσα *vel* ττα ης ἡ apis, *à* μέλι *mel.*

Μελίσσιος ου ὁ apiarius. *ex* μέλισσα *vel* ττα *Atticè* ης ἡ *apis.*

Μελισσὼν ῶνος ὁ apiarium.

Μέλλω futurus ſum, *ſemel* cunctor, *Actor.* 22. 16. *imperf.* ἔμελλον. *Fut.* μελλήσω, *Matth.* 24. 6. *part. præſ.* μέλλων ουσα ον. τὰ μέλλοντα *futura.*

Μέλος εος τὸ membrum.

Μελώδημα pſalmus.

Μελῳδία ας ἡ dulcis *ſive* melleus cantus, *ex* μέλι *mel &* ᾠδὴ ῆς ἡ *cantus.*

Μεμβράνα ης ἡ membrana, *vox origine Latina. Eſt tenuior animalium pellis, quæ deraſis pilis chartæ uſum præbet. Suidas* περγαμηνὴν *interpretatur.*

Μέμφις Memphis, *urbs Ægypti.*

Μέμφομαι incuſo, *vitupero, cum Dat. Hebr.* 8. 8. *F.* μέμψομαι μέμψῃ, *Sir.* 11. 8. *P. paſſ* μέμεμμαι ψαι (*unde eſt* μέμψις εως ἡ *reprehenſio.*) *a.* 1. *med.* ἐμεμψάμην ω ατο *expoſtulavi, culpavi, conqueſtus ſum.*

Μεμψίμοιρος ου ὁ ἡ querulus a. *ex* μέμψις εως ἡ *querela &* μοῖρα ας ἡ *fatum. ſcilicet queruli & non contenti ſorte ſua q. cum ipſo Deo expoſtulant, quod eſt peccatum atrociſſimum.*

Μέμψις εως ἡ reprehenſio, querela. *fit à 2. perſ. perfect. paſſ.* μέμεμψαι, *verbi* μέμφομαι *conqueror, incuſo.*

Μὲν quidem, *conjunct. diſcr.*

Μένγαρ (*ex* μὲν *quidem &* γὰρ *enim*) enim.

Μενοῦν (*ex* μὲν *quidem &* οὖν *igitur*) imò verò.

Μενοῦνγε imò verò, *Luc.* 11. 28. *Rom.* 9. 20.

Μέντοι *conjunctio diſcr. poſtponitur.* tamen, *Ioh.* 7. *v.* 13. ὅμως μέντοι *verumtamen, Ioan.* 12. 42. οὐ μέντοι *non tamen, Ioan.* 20. 5. οὐδεὶς μέντοι *nemo tamen, Ioan.* 4. 27. modò, *Iacob.* 2. 8.

Μένω maneo, *habito*, *Actor.* 28. *v.* 16. μένειν καθ' ἑαυτὸν *habitare ſeorſim. part. præſ. act.* μένον (*g. n.*) *Actor.* 5. 4. *imperf.* ἔμενον ες ε (*quod cum a.* 2. *coincidit, cujus exemplum vide Act.* 20. 5. exſpectavi, *pro* περιέμενον) *F.* μενῶ. *P.* μεμένηκα. *Pluſq. perf.* ἐμεμενήκειν εις ει, *& abſ. augmento*, 1 *Ioan.* 2. 19. μεμενήκεισαν (3. *pl. pluſq. perf.*) ἂν *manſiſſent. aor.* 1. ἔμεινα ας ε. *a.* 1. *imperat.* μεῖνον άτω ατε. *aor.* 1. *ſubj.* μείνω ῃς ῃ. *aor.* 1. *infin.* μεῖναι *manere. part. a.* 1. μείνας αντος ὁ *manens.*

Μεριδάρχης ου ὁ qui particeps eſt principatus, 1 *Machab.* 10. 65.

Μεριδαρχία ας ἡ principatus participatio.

Μερίζω partior, *divido. F.* ίσω. *P.* μεμέρικα. *a.* 1. ἐμέρισα *diſtribui, Rom.* 12. 3. *præſ. paſſ.* μερίζομαι *dividor*, diſſideo. (*Eſt enim diſſidium quædam animorum diviſio.*) *præt. paſſ.* μεμέρισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐμερίσθην ης η *diſſedi. a.* 1. *paſſ. part.* μερισθεὶς εῖσα. *a.* 1. *med.* ἐμερισάμην ω ατο *diviſi.*

Μέριμνα ης ἡ cura. παρὰ τὸ μερίζειν τὸν νοῦν, *curæ diſtrahunt animum.*

Μεριμνάω ῶ curo, *ſolicitè & anxiè cogito*, ſolicitus ſum. *F.* ήσω. *P.* μεμερίμνηκα. *a.* 1. *act.* ἐμερίμνησα ας ε. *a.* 1. *ſubj.* μεριμνήσω ῃς ῃ ητε.

Μερὶς ίδος ἡ pars, *communio, Luc.* 10. 42.

Μερισμὸς οῦ ὁ diviſio, diſtributio, *Hebr.* 4. 12.

Μεριστὴς οῦ ὁ partitor.

Μεριτεύομαι divido, *Iob.* 41. 6. *F.* μεριτεύσομαι. *a.* 1. *med.* ἐμεριτευσάμην. *P. paſſ.* μεμερίτευμαι. *F.* 1. *paſſ.* μεριτευθήσομαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐμεριτεύθην.

Μέρος εος τὸ pars, ἀπὸ μέρους *ex parte, quadantenus, Rom.* 11. 25. ἀνὰ μέρος *viciſſim*, 1 *Cor.* 14. 27. κατὰ μέρος *ſingulatim, Hebr.* 9. 5. *Th.* μείρω *divido.*

Μεσάζω ſum medius, in medio ſum. *F.* άσω. *a.* 1. ἐμέσασα. *P.* μεμέσακα.

Μεσάντιον ȣ τὸ liciatorium. *q.* μέσον ἀντίον.

Μεσημβρία ας ἡ meridies. *q. d. merus, vel medius dies, ex* μέση *dimidia &* ἡμέρα ας ἡ *dies.*

Μεσημβρινὸς ἡ ὸν meridianus a um.

Μεσιτεύω *propriè* ſum mediator. (*Nam verba in* εύω *exponuntur per* ſum.) *item* intervenio, *fidejubeo. Fut.* εύσω. *a.* 1. ἐμεσίτευσα, *Hebr.* 6. *v.* 17. *P.* μεμεσίτευκα.

Μεσίτης ȣ ὁ mediator, 1 *Tim.* 2. 5. *internuntius, Gal.* 3. 19.

Μεσόδειος ȣ ὁ ἡ mediterraneus, 2 *Mach.* 8. 35. μεσόδειον *mediterraneum mare. Rectiùs dicitur* μεσόγειος. *ex* μέση *media &* γῆ *terra.*

Μεσονύκτιον ȣ τὸ *q. d.* μέση νὺξ, media nox.

Μεσόπορον ȣ τὸ quod in medio tranſit.

Μεσοπόρφυρον *veſtis purpureis clavis intexta.*

Μεσοποταμία ας ἡ *regio inter duo flumina, vide inter nomina propria.*

Μέσος η ον medius a um. μέσον ȣ τὸ *ſubſtantivè medietas, dimidium.* ἀνὰ μέσον, *ſeq. Genitiv.* inter.

Μεσότης ητος ἡ medietas, mediocritas.

Μεσότοιχον ȣ τὸ intergerinus paries. *Comp. ex* τοῖχος ȣ ὁ *paries, &* μέσος η ον. *intermedius a um.*

Μεσȣράνημα τος τὸ medium cœli. *à* μεσȣρανέω ῶ *ſum in medio cœli. ex* μέσος *medius &* ȣ̓ρανὸς *cœlum.*

Μεσόω ῶ ſum medius. *part. præſ.* μεσόων ῶν, όȣσα ȣ̃σα όον ȣ̃ν *medius a um.*

Μεσσίας ȣ ὁ Meſſias, *vox Hebræa. Latinè* unctus, *Græcè* Χριστός.

Μεστὸς ἡ ὸν plenus, refertus a um, *cum Genit.*

Μεστόω ῶ repleo, refercio. *F.* ώσω. *P.* μεμέστωκα. *præſ. paſſ.* μεστόομαι ȣ̃μαι plenus ſum, *impleor. præt.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

præt. paſſ. μεμέστωμαι. *part. præt. paſſ.* μεμεστωμένος η ον *repletus a um, Actor.* 2. 13.

Μετὰ *cum Genit.* cum, per, *Matth.* 12. 30. inter. *cum Accuſ.* poſt. *Notetur metatheſis, Luc.* 15. 13. μετ᾽ ὃ pro ὃ μετ᾽. ſuprà, *Apoc.* 1. 7.

Μεταβαίνω digredior. *Fut.* ήσομαι. *P.* μεταβέβηκα tranſivi. *a.* 2. μετέβην ης η. *a.* 2. *act. imper.* μετάβηθι *demigra. a.* 2. *ſubj.* μεταβῶ ῇς ῇ. *part. a.* 2. μεταβὰς άντος ὁ *digreſſus, item* quum deſcendiſſet, *Luc.* 6. 17. *ubi tamen non eſt* μεταβὰς, *ſed* καταβάς.

Μεταβάλλω muto. *F.* μεταβαλῶ. *P.* μεταβέβληκα. *a.* 2. *act.* μετέβαλον. *præſ. paſſ.* μεταβάλλομαι mutor, *vel reciproce*, muto me. *præt. med.* μεταβέβολα, *unde fiunt*

Μεταβολὴ ῆς ἡ mutatio.

Μεταβολία ας ἡ trajectio *vertit vulgatus, Sir.* 37. *v.* 12. permutatio.

Μετάβολος ου ὁ ἡ mutabilis. *unde* δυμετάβολος ου ὁ ἡ *facilis mutatu, vertumnus.*

Μεταβούλευμα pœnitudo. *Symmacho.*

Μεταγενὴς έος ὁ ἡ poſterior.

Μεταγίνομαι poſterior ſum *vel* fio. *fut.* 2. *paſſ.* μεταγενήσομαι. *præt. paſſ.* μεταγεγένημαι. *a.* 1. μετεγενήθην. *a.* 2. μετεγενόμην. *præt. med.* μεταγέγονα.

Μετάγω circumago. *F.* μετάξω. *præſ. paſſ.* μετάγομαι η εται *circumagor.*

Μεταδίδωμι impertio. *F.* μεταδώσω. *P.* μεταδέδωκα. *a.* 2. μετέδων ως ω. *a.* 2. *imperat.* μετάδος ότω. *a.* 2. *ſubj.* μεταδῶ ῷς ῷ. *a.* 2. *infin.* μεταδοῦναι. *part. præſ.* μεταδιδοὺς όντος. *part. a.* 2. μεταδοὺς όντος ὁ.

Μεταδιώκω inſequor, ſector. *F.* ώξω. *P.* μεταδεδίωχα. *a.* 1. μετεδίωξα ας ε. *infin. præſ.* μεταδιώκειν.

Μετάθεσις εως ἡ mutatio, *Hebr.* 7. 12. tranſlatio, *Hebr.* 11. 5. amotio, *Hebr.* 12. 27.

Μεταίρω ſolvo, *navi proficiſcor. F.* μεταρῶ. *a.* 1. *act.* μετῆρα ας ε. *ex* μετὰ *&* αἴρω, *Matth.* 13. 53.

Μετακαλέω ῶ accerſo. *Fut.* έσω. *P.* μετακέκληκα. *a.* 1. μετεκάλεσα. *præſ. med.* μετακαλέομαι ῦμαι accerſo, *cum Accuſ. F.* μετακαλέσομαι ῃ εται. *a.* 1. *med.* μετεκαλεσάμην ω ατο *accerſivi. a.* 1. *med. imperat.* μετακάλεσαι *accerſe.*

Μετακινέω ῶ dimoveo. *F.* ήσω. *P.* μετακεκίνηκα. *a.* 1. μετεκίνησα. *præſ. paſſ.* μετακινέομαι ῦμαι dimoveor.

Μετακίνησις εως ἡ dimotio, tranſpoſitio.

Μετακιρνάομαι ῶμαι mixtione temperor.

Μετακοσμίζω trajicio, transfero. *F.* ίσω. *a.* 1. μετεκόσμισα. *P.* μετακεκόσμικα.

Μεταλαμβάνω capio, percipio, particeps ſum, *cum Genit. imperf.* μετελάμβανον ες ε. *F.* μεταλήψομαι. *a.* 2. μετέβαλον ες ε *nactus ſum, cum Accuſ. Actor.* 24. 25.

Μετάληψις εως ἡ participatio.

Μεταλλαγὴ ῆς ἡ tranſmutatio, mutatio.

Μεταλλάττω tranſmuto. *Fut.* άξω. *P.* μετήλλαχα. *a.* 1. μετήλλαξα ας ε.

Μεταλλεύω metalla eruo, *item* ſcrutor. *F.* εύσω. *a.* 1. ἐμετάλλευσα. *P.* μεμετάλλευκα. ἀ

Μέταλλον ου τὸ metallum, *q. d.* μετὰ *&* ἄλλα, *quia aliud poſt aliud eruitur.*

Μεταμέλεια ας ἡ pœnitentia. ἀ

Μεταμέλομαι *&* μεταμελέομαι ῦμαι pœnitet me. *In bonam & malam accipitur partem. Quando cura & dolor angit hominem, qui erravit, ſive is perſiſtat in miſeriâ ſuâ, ſive ad meliorem mentem redeat. imperf.* μετεμελόμην *&* εόμην ούμην. *præt.* μεταμεμέλημαι. *a.* 1. *paſſ.* μετεμελήθην. *part. a.* 1. *paſſ.* μεταμεληθεὶς ἔντος ὁ *pœnitentiâ ductus. F.* 1. *paſſ.* μεταμεληθήσομαι ῃ εται *pœnitebit me. compoſ. ex* μετὰ *poſt &* μέλομαι

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

μαι *curo. Fut.* μελήσομαι. *P.* μεμέλημαι. *Deo tribuitur* κατ' ἀνθρωποπάθειαν, *Gen.* 6. 7. *quando ſcil. res mutatur, & digna videtur, cujus Deum pœniteat.*

Μετάμελος ου ὁ pœnitens. *item* pœnitentia.

Μεταμορφόω ῶ transformo. *F.* ώσω. *P.* μεταμεμόρφωκα. *præſ. paſſ.* μεταμορφόομαι οῦμαι transformor, *vel transformo me. a.* 1. *paſſ.* μετεμορφώθην ης η *transformatus fui.*

Μεταναστεύω tranſmigro, *ſolum verto. F.* εύσω.

Μετανοέω ῶ *proprie* μετὰ τὸ πραχθὲν νοῶ *poſt factum ſapio, ſemper in bonam partem capitur.* reſipiſco. (*ex* μετὰ *poſt &* νοέω ῶ *cogito.*) *F.* ήσω. *P.* μετανενόηκα. *a.* 1. *act.* μετενόησα ας ε *reſipui. a.* 1. *imperat.* μετανόησον άτω. *a.* 1. *ſubj.* μετανοήσω ης η ωσι, *Marc.* 6. 12.

Μετάνοια ας ἡ reſipiſcentia, *Matth.* 3. 8.

Μεταξὺ *adv.* inter, *cum Genit.* ἐν τῷ μεταξὺ *interea, interim.* μεταξὺ ἀλλήλων *inter ſeſe, h. e. alternis vicibus, Actor.* 13. 42. εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον *in proximè ſequens ſabbatum. ubi* μεταξὺ *idem eſt, quod* καθεξῆς. *Th.* μετὰ.

Μεταπέμπομαι accerſo, *cum Accuſ. F.* ψομαι. *a.* 1. *med.* μετεπεμψάμην ω ατο *accerſivi. a.* 1. *med. imperat.* μετάπεμψαι *accerſe. a.* 1. *med. ſubj.* μεταπέμψωμαι η ηται, *Act.* 25. 3. *a.* 1. *med. infinit.* μεταπέμψασθαι *accerſere. a.* 1. *paſſ.* μετεπέμφθην ης η *accerſitus fui. in part.* μεταπεμφθεὶς έντος ὁ *accerſitus.*

Μεταπίπτω recido, relabor. *item* tranſeo, degenero. *F.* 1. *med.* μεταπεσοῦμαι. *P. act.* μεταπέπτωκα. *a.* 1. μετέπεσα. *a.* 2. μετέπεσον ες ε.

Μετασκευάζω tranſmuto, *formam & habitum muto. F.* άσω. *P.* μετεσκεύακα, ἀ σκεῦος εος τὸ *vas.*

Μεταστρέφω converto, *muto. F.* ψω. *præt. act.* μετέστρεφα. *a.* 1. μετέστρεψα. *a.* 1. *act. infin.* μεταστρέψαι

στρέψαι *invertere*, Gal. 1. 7. *a.* 2. *act.* μετέστραφον. *a.* 2. *paſſ.* μετεστράφην ης η. *a.* 2. *paſſ. imperat.* μεταστράφηθι ήτω *convertatur. fut.* 2. *paſſ.* μεταστραφήσομαι *convertar.*

Μεταστροφὴ ῆς ἡ converſio, mutatio.

Μετασχηματίζω transfiguro. *F.* ίσω. *a.* 1. *act.* μετεσχημάτισα *tranſtuli figurâ quâdam.* P. μετεσχημάτικα. *præſ. paſſ.* μετασχηματίζομαι *me transfiguro, vel transfiguror, reciproce.* σχηματίζω *effingo, à* σχῆμα τος τὸ *figura, geſtus,* 2 *Cor.* 11. 13, 14. *Th.* ἔχω *habeo.*

Μετατίθημι transfero. *part. præſ.* μετατιθεὶς έντος ὁ *transferens. F* μεταθήσω. P. μετατέθεικα. *a* 1. *act.* μετέθηκα *tranſtuli. præſ. paſſ.* μετατίθεμαι *transferor. a.* 1. *paſſ.* μετετέθην ης η *tranſlatus fui.*

Μεταφέρω transfero, traduco. *F.* μετοίσω. *a.* 1. μετήνεγκα ας ε. *P.* μετενήνοχα. *vide infrà* φέρω.

Μετάφρασις εως ἡ tranſlatio, interpretatio, *à* 2. *perſ. præt. paſſ.* μεταπέφρασαι, *verbi* μεταφράζω *interpretor.*

Μετάφρενον ου τὸ interſcapilium. *item ala avis, Deut.* 32. 11.

Μεταφυτεύω tranſplanto. *F.* εύσω. *a.* 1. μετεφύτευσα ας ε. *P.* μεταπεφύτευκα. *vide* φυτεύω.

Μετέπειτα poſtea, *adverb. ex* μετὰ ἐπὶ & εἶτα *deinde, Hebr.* 12. 17.

Μετέρχομαι prætereo; quæro, accerſo, *accedo, ſupplicium ſumo, &c. F.* μετελεύσομαι. *a.* 2. μετήλυθον, *& per ſyncop.* μετῆλθον ες ε. *P. med.* μετελήλυθα. *vide ſuprà* ἔρχομαι.

Μετέχω particeps ſum, *cum Genit. F.* μεθέξω. *P.* μετέσχηκα. *a.* 2. *act.* μετέσχον ες ε, *Hebr.* 2. 14. *ex* μετὰ *cum &* ἔχω *habeo,* pertineo, *Hebr.* 7. 13.

Μετεωρίζω in ſublime tollo. *F.* ίσω. *P.* μεμετεώρικα. *præſ. paſſ.* μετεωρίζομαι ſum ſuſpenſo animo. *à nom.* μετέωρος ου ὁ καὶ ἡ *ſublatus, ſublimis.*

Με-

Μετεωρισμὸς οῦ ὁ ſublimitas, ſummitas.

Μετέωρον ου τὸ meteorum. τὰ μετέωρα *quæ circa lunam in aëre ſummo attolluntur à ſole, ibique hoc vel illud efficiunt.*

Μετέωρος ου ὁ ἡ ſublimis e. *ex* μετὰ *&* ἀείρω *attollo, eveho. q. d.* εἰς ἀέρα αἴρω *in aërem tollo.*

Μετοικεσία ας ἡ deportatio, *Matth.* 1. 11. 12. 17. *tranſmigratio, à* μετοικέω ῶ *ſedem permuto. item deporto, ſicut victi & captivi à victore in alias ſedes (licet inviti) deducuntur.*

Μετοικέω ῶ permuto. *item* deporto. *Fut.* ήσω. *a.* 1. μετῴκησα. *Præt.* μετῴκηκα. *ex* μετὰ *&* οἰκέω *habito.*

Μετοικία ας ἡ tranſmigratio. *item* colonia.

Μετοικίζω transfero. *F* μετοικίσω, *& Atticè* μετοικιῶ. *a.* 1. μετῴκισα. *P.* μετῴκικα. *ex* μετὰ *&* οἰκίζω, *coloniam in aliquem locum mitto. item ſtruo.*

Μέτοικος ου ὁ ἡ demigrans, *coactus migrare. item* inquilinus.

Μετοχὴ ῆς ἡ communio, conſortium. μέτοχος ου ὁ ἡ *particeps, à* μετέχω *habeo cum alio partem. Vide paulò antè.*

Μέτοχος ου ὁ ἡ ſocius a, *Luc.* 5. *v.* 7. *particeps, Hebr.* 3. 14. conſors, *Hebr.* 1. 9. *à* μετέχω.

Μετρέω ῶ metior, 2 *Cor.* 10. 12. *F.* ήσω. *P.* μεμέτρηκα. *a.* 1. *act.* ἐμέτρησα. *a.* 1. *imperat.* μέτρησον άτω *metire. præt. paſſ.* μεμέτρημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐμετρήθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* μετρηθήσομαι *menſurabor, Marc.* 4. 24.

Μετρητὴ ῆς ἡ metreta.

Μετρητὴς οῦ ὁ amphora Attica, *continens tres urnas. urnæ viginti conſtituunt culeum*, ein fuder.

Μετριάζων οντος ὁ modeſte ſentiens, *ſummiſſus, à verbo* μετριάζω *modeſtè fero.*

Μέτριος moderatus.

Μετριοπαθέω ῶ *idem quod* συμπαθέω ῶ condo-

leo, *Hebr.5.2. Alii exponunt*, condoleo, quantum ſatis eſt. *F.*ήσω. *P.*μεμετριοπάθηκα, *ab adject.* μετριοπαθὴς έος ὁ ἡ *modum tenens in affectibus, moderatus. ex* μέτριος ου ὁ. *modicus, &* πάθος εος τὸ *affectus. Th.* πάσχω *patior.*

Μετρίως *adverb.* mediocriter, *parum. ab Adject.* μέτριος ου ὁ *mediocris, moderatus, modum non excedens.*

Μέτρον ου τὸ menſura.

Μέτωπον ου τὸ frons. *ex* μετὰ *cum, apud, poſt, ſupra &* ὢψ ὠπὸς ὁ *oculus. q. d.* μετὰ τοὺς ὦπας *vel* μετὰ τῶν ὠπῶν, *pars faciei, quæ propè, ſeu poſt, ſeu ſupra oculos eſt.* μετὰ *Apoc.* 1. *v.* 7. *etiam* ſupra *ſignificat.*

Μέχρι *ſeq. conſona, &* μέχρις *ſequente vocali,* uſque ad, *adverb. cum Genit. Aliquando ſine caſu,* donec, *Epheſ.* 4. 13.

Μὴ *adv. prohibendi* ne, *cum imper. Matth.* 6. 7. *Luc.* 11. 7. *cum opt. Rom.* 3. 4. *item conjunct. cauſalis* ne, ἵνα μὴ *& ſimpliciter* μὴ, *Actor.* 23. *v.* 10. 2 *Cor.* 11. 16. *item adv. negandi* non, 1 *Cor.* 5. 9. οὐ μὴ nequaquam. *Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat. item adv. interrogandi* num? 1 *Cor.* 9. 4. εἰ μὴ niſi, *Marc.* 2. 7. *Videſis ſuprà* εἰ μή.

Μήγε (*ex* μὴ *non &* γε *quidem*) alioquin, *Luc.* 13. *v.* 9. εἰ δὲ μήγε *cæteroquin, Luc.* 14. 32.

Μηδαμῶς *adv.* nullatenus. *ex* μὴ *non &* ἀμὸς *unus.*

Μηδὲ neque, *conjunct. copul.*

Μηδὲ εἷς ne unus quidem, nullus, *pro quo dicitur*

Μηδεὶς ενὸς ὁ nullus, nemo. μηδεμία ας ἡ nulla. μηδὲν ὸς τὸ nullum, *nihil.*

Μηδέποτε nunquam, *adv.*

Μηδέπω necdum, nondum.

Μηδεὶς ἑνὸς ὁ nullus. ex μήτε neque & εἷς ἑνὸς unus.

Μηκέτι non amplius, ne amplius, *Epheſ.*4.*v.* 14, & 28. *Ioan.* 5. 14. ne poſthac, 2 *Cor.* 5. 15. *ex* μὴ *non* & ἔτι *adhuc*, κατ᾽ ἐπένθεσιν τοῦ κάππα, δι᾽ εὐφωνίας ἕνεκα.

Μῆκος εος τὸ longitudo, *Eph.* 3. 18.

Μηκύνω prolongo. *F.* μηκυνῶ. *a.* 1. ἐμήκυνα. *præſ. paſſ.* μηκύνομαι *prolongor*, *aſſurgo in longitudinem*, ſuccreſco.

Μῆλον ου τὸ ovis. *item malum, pomum.*

Μηλωτὴ ῆς ἡ ovina pellis, μηλωτὴ *ſcil.* δορά. μηλωτὸς ἡ ὸν, *à* μῆλον ου τὸ *ovis.*

Μὴν μηνὸς ὁ menſis. μήνη ης ἡ *Doricè* μάνα ας ἡ *luna. videtur oriri à* מָנָה *numeravit. quod juxta varias Lunæ phaſes, nec non ejus curſum, menſes numeremus. Hinc Arabicum Almanah derivant.*

Μηνίσκοι ων οἱ lunulæ, *genus ornatûs. item umbellæ in ſtatuarum capitibus poni ſolitæ.*

Μηνίω iraſcor. *item* plico velum navis. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐμήνισα. *P.* μεμήνικα.

Μηνύω indico, ſignifico. *F.* ύσω. *P.* μεμήνυκα. *a.* 1. *act.* ἐμήνυσα. *a.* 1. *act. ſubj.* μηνύσω ῃς ῃ. *part. a.* 1. *act.* μηνύσας αντος ὁ. *a.* 1. *paſſ.* ἐμηνύθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* μηνυθεὶς εῖσα ὲν *indicatus a um.*

Μήποτε *propriè*, ne quando, *Luc.* 21. 34. *item pro* εἴποτε ſi fortè ob vielleicht/ *Luc.* 3. *v.* 15. *ex* μὴ *ne* & ποτὲ *aliquando.* Num igitur? *Ioan.* 7. *v.* 26.

Μήπω nondum, *ne adhuc*, *Hebr.* 9. 8.

Μήρελον ου τὸ &

Μηρὸς οῦ ὁ femur, *Apoc.* 19. 16.

Μηρυκάομαι ῶμαι rumino. *Fut.* ήσομαι. *aoriſt.* 1. *med.* ἐμηρυκησάμην ω ατο. *præt. paſſiv.* με-

μηρύκημαι. *infin. præſ.* μηρυκάεσθαι ᾶσθαι *ruminare.*

Μηρυκισμὸς οῦ ὁ ruminatio.

Μηρύω revolvo, glomero. *F.* ύσω. *a.* 1. ἐμήρυσα. *P.* μεμήρυκα.

Μήτε neque, *conjunct. ex* μὴ *non &* τε *que.*

Μήτηρ ἡ mater *in Genit.* μητέρος *& uſitatius per ſyncop.* μητρὸς. *Accuſ.* μητέρα, *tamen non contrahitur, ut diſtinguatur à nomine* μήτρα ας ἡ *uterus. Voc.* ὦ μῆτερ. *Nom. pl.* μητέρες, μητέρων, μητράσι, μητέρας.

Μήτι num, *Ioan.* 18. 35. μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι;

Μήτιγε nedum, 1 *Cor.* 6. 3.

Μήτρα ας ἡ matrix, uterus.

Μητραλῴης ου ὁ *Attic.* (*pro* μητραλοίας ου ὁ) matricida. *ex* μήτηρ *mater, &* ἀλοάω ῶ *percutio.*

Μητρόπολις εως ἡ metropolis. *q. d.* μήτηρ τῶν πόλεων, *mater aliarum urbium.*

Μηχανεύομαι machinor, *excogito, comminiſcor. F.* εύσομαι. *a.* 1. *med.* ἐμηχανευσάμην ω ατο. *P. paſſiv.* μεμηχάνευσμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐμηχανεύθην ης η. *à*

Μηχανὴ ῆς ἡ *machina, commentum, fraus, à* μῆχος εος τὸ *artificium, machinatio, à* μήδομαι *molior, machinor.*

Μηχάνημα τος τὸ commentum, artificium, *à* μηχανάομαι ῶμαι *idem quod* μηχανεύομαι.

Μία ᾶς ἡ una, *in maſcul.* εἷς unus. *in neutro* ἓν unum.

Μιαίνω polluo. *F.* μιανῶ. *a.* 1. ἐμίηνα. *præt. act.* μεμίαγκα. *præt. paſſ.* μεμίαμμαι *& Atticè* μεμίασμαι. *part. præt. paſſ.* μεμιασμένος η ον *pollutus. a.* 1. *paſſ.* ἐμιάνθην ης η. *in ſubj.* μιανθῶ ῇς ῇ ῶσι.

Μιαιφόνος ου ὁ *homicida, qui* μιαίνει φόνῳ *ſcil.* ἑαυτὸν *qui cæde ſe polluit.*

Μίανσις εως ἡ inquinamentum, pollutio.

Μιαρὸς

Μιαρὸς οῦ ὁ ſceleſtus, *fœdatus, nocens. q. à μιαίνω polluo.*

Μίασμα τος τὸ inquinamentum, 2 *Petr.* 2. 20.

Μιασμὸς οῦ ὁ impuritas, 2 *Petr.* 2. 10.

Μίγμα τος τὸ mixtura.

Μίγνυμι miſceo. *F.* μίξω. *P.* μέμιχα. *a.* 1. *act.* ἔμιξα. *præt. paſſ.* μέμιγμαι. *part. P. paſſ.* μεμιγμένος η ον *mixtus a um.*

Μικρολόγος ου ὁ ἡ *verbis* parcus, reſtrictus, *verbis ſordidus. q.* μικρὸν λέγων *parvum loquens.*

Μικρὸς ὰ ὸν parvus a um. *comp.* μικρότερος α ον *minor us, item* minimus, *quæ eſt enallage gradus, Matth.* 11. 11. *ubi* μικρότερος *ponitur pro* ἐλάχιστος *vel* μικρότατος. μετὰ μικρὸν *paulò pòſt.* μικρὸν parum, paululum, *Matth.* 26. 39. *adverbiaſcit*, 2 *Cor.* 11. 16.

Μικρότης ητος ἡ parvitas, exiguitas, 1 *Reg.* 12. 10.

Μικροῦ parum, ferè, *parum abeſt*, 2 *Chron.* 21. 17. *adverb.*

Μικρυνώ extenuo. *F.* υνῶ. *a.* 1. ἐμίκρυνα. *P.* μεμίκρυγκα.

Μικρῶς *adv.* tenuiter.

Μίλιον ου τὸ miliare, *ſpatium* mille *paſſuum. vox origine Latina.*

Μίλτος ου ὁ minium, *rubigo ſegetis.*

Μιμέομαι οῦμαι imitor *cum Accuſ. F.* μιμήσομαι. *P.* μεμίμημαι σαι ται. *unde eſt*

Μίμημα τος τὸ imitatio, &

Μιμητὴς οῦ ὁ imitator, 1 *Cor.* 11. 1.

Μιμνήσκω in memoriam revoco. *mutuatur ſua tempora à verbo* μνάομαι ῶμαι. *F.* μνήσω. *P.* μέμνηκα. *præſ. paſſ.* μιμνήσκομαι memor ſum, *reminiſcor, recordor. præt. paſſ.* μέμνημαι *memini. aor.* 1. ἐμνήσθην. 1. *pl.* ἐμνήσθημεν. *a.* 1. *med.* ἐμνησάμην ω ατο.

Μισάρχης ου ὁ præfectus inviſus, 2 *Machab* 5. 24.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Μίσγω miſceo, *idem quod μιγνύω.*

Μισέω ῶ odi, minùs amo, *Luc.* 14. *v.* 26. *imperf.* ἐμίσεον ουν. *F.* ήσω. *P.* μεμίσηκα. *a.* 1. *act.* ἐμίσησα. *a.* 1. *act. ſubj.* μισήσω ῃς ῃ ωσι. *præſ. paſſ.* μισέομαι οῦμαι *odio habeor. præt. paſſ.* μεμίσημαι. *part. præt. paſſ.* μεμισημένος η ον *exoſus a um.*

Μισητὸς οῦ ὁ ἡ odioſus a.

Μισθαποδοσία ας ἡ *propriè*, mercedis perſolutio. *ex* ἀποδίδωμι *reddo*, & μισθὸς οῦ ὁ *merces. Per metaph.* pœna, *Hebr.* 2. 2. præmii retributio, *Hebr.* 10. 35.

Μισθαποδότης ου ὁ *propriè, qui mercedem perſolvit, per metaph.* præmiorum largitor.

Μισθαρνέω ῶ quæſtum facio, mereo. (*à* μισθὸς *merces &* ἄρνυμαι *capio.*) *F.* ήσω. *a.* 1. ἐμισθάρνησα. *P.* μεμισθάρνηκα.

Μίσθιος ου ὁ mercenarius, *mercede conductus.*

Μισθὸς οῦ ὁ merces.

Μισθόω ῶ faciendum aut utendum quid certâ mercede loco. *F.* ώσω. *P.* μεμίσθωκα. *a.* 1. ἐμίσθωσα. *præſ. paſſ.* μισθόομαι mercede locor. *item* conduco. *F.* ώσομαι. *a.* 1. *med.* ἐμισθωσάμην ω ατο *conduxi. in infin* μισθώσασθαι *conducere, Matth.* 20. 1.

Μίσθωμα τος τὸ conductum.

Μισθωτὸς οῦ ὁ mercenarius, *mercede conductus.*

Μισοξενία ας ἡ inhoſpitalitas, *à* μισόξενος ου ὁ *inhoſpitalis, q.d.* μισῶν ξένον *hoſpitem odio habens.*

Μισοποιέω ῶ inimica facio, hoſtilia facio, *ſive illa quæ alius odit.*

Μισοποιὸς οῦ ὁ inimicus, hoſtilia faciens, *aut odio habitus.*

Μισοπονηρέω ῶ malos odi, *deteſtor pravos. F.* ήσω. *a.* 1. ἐμισοπονήρησα ας ε. *P.* μεμισοπονήρηκα. *à* μῖσος εος τὸ *odium &* πονηρὸς οῦ ὁ *malus.*

Μισοπονηρία ας ἡ odium ſceleratorum.

Μῖσος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Μῖσος εος τὸ odium. *q. μὴ ἴσον non æquale.*

Μίτρα ας ἡ cingulum, *baltheus, à μίτος ου ὁ filum, ex quo fit*

Μνᾶ (*ex μνέα Ionicè*) ᾶς ἡ mina, *libra, pondus rei nummariæ ſeu monetæ. Mina vulgaris ſeu regia ſeu profana continebat uncias 30; mina ſanctuarii verò ſeu ſacra duplo plures. uncia valet dimidium imperialem (ut vocant) dalerum.*

Μνάομαι ῶμαι recordor. *Fut. 1. med.* μνήσομαι. *a. 1. med.* ἐμνησάμην. *præt. paſſ.* μέμνημαι σαι ται. *a. 1. paſſ.* ἐμνήσθην ης η. *fut. 1. paſſ.* μνησθήσομαι. *Hinc*

Μνεία ας ἡ mentio.

Μνῆμα τος τὸ monimentum, ſepulcrum. *Sic dicitur à præt. paſſ.* μέμνημαι *memini. Th.* μνάομαι ῶμαι *vel* μιμνήσκω, *quia memoriam rei geſtæ refricat, & nos de ea admonet.*

Μνημεῖον ου τὸ *proprie*, monumentum. *per ſyn. gen. verò* ſepulcrum, *Matth. 27. 60.*

Μνήμη ης ἡ mentio, memoria, *à* μέμνημαι. *Them.* μιμνήσκω.

Μνημονεύω memini, recordor, *cum Genit. vel abſolute. præſ. imper.* μνημόνευε *recordare, memento. imperf.* ἐμνημόνευον ες ε, *Hebr. 11. 15. F.* εύσω. P. μεμνημόνευκα. *a. 1.* ἐμνημόνευσα.

Μνημοσύνη ης ἡ memoria, *à* μνήμων ονος ὁ ἡ *memor, & hoc à* μνάομαι ῶμαι, *vide ſuprà.*

Μνημόσυνον ου τὸ memoria, recordatio, *Matt. 26. 13.*

Μνησικακέω ῶ ſum memor malorum. *F.* ήσω. P. μεμνησικάκηκα. *a. 1.* ἐμνησικάκησα ας ε. *à*

Μνησίκακος ου ὁ ἡ memor malorum. *ex* μνήμων *memor &* κακὸς ἡ ὸν, *malus a um.*

Μνηστεύω ambio nuptias, quod eſt viri, *ſum procus. F.* εύσω. P. μεμνήστευκα. *præſ. paſſ.* μνηστεύομαι deſpondeor; *quod eſt mulieris, cum Dat. præt. paſſ.* μεμνήστευμαι. *præt. P. part.* μεμνηστευμένη.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

μένη ης ἡ deſponſata. *a.* 1. *paſſ.* ἐμνηστεύθην, *unde part. a.* 1. *paſſ.* μνηστευθεῖσα ης ἡ idem. *à* μνηστὸς οῦ ὁ *ſponſus.* μνηστὴ ῆς ἡ *ſponſa, quæ ſunt orta à* 3. *perſ. præt. paſſiv.* μέμνησται. μνηστὴρ ῆρος ὁ *procus, amaſius. Thema eſt* μνάομαι ῶμαι *mentionem facio. item* ambio, *meditor conjugium, ne mei memoria ſeu nomen ſine prole pereat: juxta illud Phocyl.*

Μὴ μείνῃς ἄγαμος, μήπως νώνυμος ὄληαι.

Differt verò μνηστεύεσθαι *à verbo* γαμεῖν, *ſicut principium à conſummatione.*

Μογιλάλος ου ὁ ἡ difficulter loquens.

Μόγις vix, *adv.*

Μόδιος ου ὁ modius, *menſura aridorum, Luc.* 11. *v.* 33. *vox Latina, ſic dicta à modo, hoc eſt menſura.*

Μοιχαλὶς ίδος ἡ adultera, *Iacob.* 4. 4. adulterium, 2 *Petr.* 2. 14.

Μοιχάομαι ῶμαι ſum adultera, adulterium committo, *affine Hebrææ voci* מָחָה *machá corrupit. F.* ήσομαι. *P:* μεμοίχημαι.

Μοιχεία ας ἡ adulterium.

Μοιχεύω ſtupro, vitio, *item* ſum adulter, *mœchor. F.* εύσω. *P.* μεμοίχευκα. *a.* 1. *act.* ἐμοίχευσα. *præſ. paſſ.* μοιχεύομαι *vitior, cum adultero rem habeo, ſtuprandam me proſtituo.*

Μοιχὸς οῦ ὁ mœchus, adulter.

Μόλιβδος ου ὁ &

Μόλιβος ου ὁ plumbum. *q.* μολῶν εἰς βάθος *ad profundum vadens.*

Μόλις vix, *idem quod* μόγις *adv.*

Μόλυνσις εως ἡ inquinatio, pollutio, *à*

Μολύνω inquino, contamino, polluo. *F.* μολυνῶ. *a.* 1. ἐμόλυνα. *P.* μεμόλυγκα. *præſ. paſſ.* μολύνομαι polluor. *præt. paſſ.* μεμόλυμμαι & *Atticè* μεμόλυσμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐμολύνθην ης η

pol-

pollutus fui, *vel reciprocè*, pollui me, *Apoc.* 14. *verſ.* 4.

Μολυσμὸς οῦ ὁ contaminatio, 2 *Cor.* 7. 1.

Μομφὴ ῆς ἡ querela. *à P. med.* μέμομφα *verbi* μέμφομαι. *vide ſuprà.*

Μονάζω ſolus ago, *ſolitarius vivo. F.* άσω. *a.* 1. ἐμόνασα ας ε. *P.* μεμόνακα. *à* μόνος *ſolus.*

Μονάρχης ου ὁ monarcha.

Μοναχὸς ἡ ὸν ſolitarius a um, *qui ſolitariè vivit. à* μονάζω.

Μονὴ ῆς ἡ manſio, habitatio.

Μόνιμος ου ὁ ſtabilis, permanens. *à* μένω *maneo.*

Μονιὸς οῦ ὁ ſolitarius, *aper ſolitarius.*

Μονογενὴς έος ὁ ἡ unigenitus a. *ex* μόνος *ſolus &* γένος *familia.*

Μονόζωνος ου ὁ excellens bello, *turmarius*, *Iob.* 29. *v.* 25.

Μονοήμερος ου ὁ ἡ diarius a, *dicitur &* μονήμερος, *ex* μόνος *ſolus &* ἡμέρα ας ἡ *dies.*

Μονόκερως ωτος τὸ unicornis, *animal unius cornu.*

Μονομαχέω ῶ ſingulari certamine pugno, *in duello pugno. F.* ήσω. *a.* 1. ἐμονομάχησα ας ε. *P.* μεμονομάχηκα.

Μόνον tantum, *adv.*

Μονόομαι οῦμαι ſolus relinquor. *vide* μονόω ῶ.

Μόνος η ον ſolus a um.

Μονότροπος ου ὁ ſimplex, candidus. *à* μόνος *ſolus & τροπὴ ῆς ἡ verſio, à* τρέπω *verto.*

Μονόφθαλμος ου ὁ ἡ luſcus a, *altero oculo captus, cui unus eſt oculus.*

Μονόω ῶ ſolum relinquo, deſtituo. *F.* ώσω. *P.* μεμόνωκα. *præſ. paſſ.* μονόομαι οῦμαι *ſolus relinquor. præt. paſſ. part.* μεμονωμένη ης ἡ *ſola relicta.*

Μόριον ου τὸ particula. *item* membrum genitale, pudenda. *diminut. à* μόρος.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Μόρον ου τὸ morum fructus.

Μόρος ου ἡ labor, portio. *item* mors. *ἀ μείρω partior.*

Μορφὴ ῆς ἡ *Doricè μορφὰ, Latinè per metatheſin* forma, *ſtatus.*

Μορφόω ῶ formo. *F. ώσω. P. μεμόρφωκα. præſ. paſſ. μορφόομαι οῦμαι* formor. *præt. paſſ. μεμόρφωμαι. a. 1. paſſ. ἐμορφώθην. a. 1. paſſ. ſubj. μορφωθῶ ῆς ῆ.*

Μόρφωμα ατος τὸ figura, *figuratio, formatio. ἀ P. paſſ. μεμόρφωμαι verbi μορφόω ῶ formo.*

Μόρφωσις εως ἡ informatio, ſpecies.

Μοσχάριον ου τὸ vitulus.

Μόσχευμα ατος τὸ *idem, item* planta, ſurculus.

Μοσχοποιέω ῶ vitulum conflo. *F. ήσω. P. μεμοσχοποίηκα. a. 1. act. ἐμοσχοποίησα, Act. 7. 41.*

Μόσχος ου ὁ vitulus.

Μοτόω ῶ vulneri linamentum indo. *F. ώσω. a. 1. ἐμότωσα. P. μεμότωκα. ἀ μότος ου ὁ linamentum, quod vulneribus inditur.*

Μότωσις εως ἡ *linamentum vulneri inditum*, turunda. *ἀ μοτόω.*

Μουσικὴ *ſcil. τέχνη*, ars muſica, *ars cantum dirigens. Vniverſa liberalis diſciplina.*

Μουσικὸς οῦ ὁ muſicus, *canendi peritus. Item* elegans, *ad humanitatis doctrinam pertinens. ἀ μοῦσα ης ἡ Doricè μῶσα, à verbo μάω deſiderio flagro, inquiro, vel à Syr.* משש *ſcrutari.*

Μοχθέω ῶ cum difficultate laboro. *F. ήσω. a. 1. ἐμόχθησα. P. μεμόχθηκα.*

Μοχθηρόομαι οῦμαι *idem.*

Μοχθηρὸς οῦ ὁ laborioſus, ærumnoſus, *item* vitioſus, nefarius.

Μόχθος ου ὁ labor, ærumna, moleſtia.

Μοχλὸς οῦ ὁ vectis, *n. pl. τὰ μοχλά.*

Μυγαλὴ ῆς ἡ mus, araneus, muſtela.

Μυελὸς

Μυελὸς οῦ ὁ medulla.

Μυελόω ῶ medulla impleo. *F.* ώσω. *a.* 1. *act.* ἐμυέλωσα. *P.* μεμυέλωκα.

Μυέω ῶ doceo ſacra, initio. *F.* ήσω. *P.* μεμύηκα. μυέομαι οῦμαι initior ſacris. *præt. paſſ.* μεμύημαι *inſtructus ſum*, ich bin abgericht.

Μυθολόγος ου ὁ fabuloſus, fabularum ſectator, & auctor.

Μῦθος, ου ὁ ſermo, *Sirach.* 20. 19. μῦθος ἄκαιρος *ſermo intempeſtivus. Sed in N. T.* fabula, 1 *Tim.* 1. *v.* 4. & 4. 7. *Tit.* 1. 14. 2 *Petr.* 1. 16.

Μυῖα ας ἡ muſca. *à* μύζω *murmuro.*

Μυκάω ῶ mugio, *quod eſt boum*, παρὰ τὸ μῦ φθέγγεσθαι, *factum* κατ' ὀνοματοποιΐαν. *F.* ήσω. *P.* μεμύκηκα. *præſ. med.* μυκάομαι ῶμαι *idem. item* rugio, *Apoc.* 10. 3.

Μυκτὴρ ῆρος ὁ naris, *meatus odorandi. item* naſus. *à* μύσσω *vel* μύττω *emungo. Hinc*

Μυκτηρίζω *proprie*, nares attraho, *qui geſtus eſt irriſorum: unde Latinus Poëta dixit, naſo ſuſpendo.* irrideo. *F.* ίσω. *P.* μεμυκτήρικα. *a.* 1. ἐμυκτήρισα. *præſ. paſſ.* μυκτηρίζομαι η εται irrideor.

Μυκτηρισμὸς οῦ ὁ ſubſannatio, irriſio.

Μύλη ης ἡ mola, *idem quod* μύλος.

Μυλικὸς ἡ ὸν molaris e.

Μύλος ου ὁ mola, *Matth.* 18. 6.

Μύλων ωνος ὁ, & μυλὼν ῶνος ὁ piſtrinum, moletrina.

Μυξωτὴρ ῆρος ὁ naſus, *idem quod* μυκτήρ.

Μυρεψικὸς οῦ ὁ unguentarius, aromatarius.

Μυρεψὸς οῦ ὁ *idem.*

Μυριὰς άδος myrias adis. *f. g. numerus decem millium.*

Μυρίζω ungo. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐμύρισα. *a.* 1. *infin.* μυρίσαι. *præt. act.* μεμύρικα. *præſ. paſſ.* μυρίζομαι *unguentis imbuor.*

Μύριοι

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Μύριοι οι α decies mille. *at* μυρίος ία ίον *immenſus, extremus, ingens.* πενία μυρία, *extrema paupertas.* μυρίον πένθος *luctus maximus.*

Μυριοπλάσιος ου ὁ infinitè multiplicatus.

Μυριοπλασίως *adv.*

Μυρισμὸς οῦ ὁ aſperſio unguentorum, inunctio. *à præt. paſſ.* μεμύρισμαι *verbi* μυρίζω *ungo.*

Μυρμηκιάω ῶ verrucis laboro. *F.* άσω. *a.* 1. ἐμυρμηκίασα. *P.* μεμυρμηκίακα. *à* μύρμηξ.

Μυρμηκολέων οντος ὁ leo formicarius, *animal quod formicis inſidiatur.*

Μύρμηξ ηκος ὁ formica, *item* verruca.

Μύρον ου τὸ unguentum. *à* μύρω *fluo, ſtillo. vel ab Hebr.* מר *unde eſt* μύῤῥα ας ἡ *myrrha, ex quâ fiunt unguenta.*

Μυρσινεὼν *pro* μυρσινὼν myrtetum, *Zachar.* 1. 8. *Aquilæ & Symmacho.*

Μυρσίνη *vel* μυῤῥίνη ης ἡ myrtus.

Μῦς μυὸς ὁ mus.

Μυσαρὸς οῦ ὁ ſceleſtus, abominabilis.

Μύσταξ κος ὁ myſtax, *ſuperius labrum, & ei innata barba.*

Μυστήριον ου τὸ myſterium, *res arcana. ejuſdem originis cum nomine*

Μύστης ου ὁ ſacris initiatus. *à* μυέω. *vide paulò antè.*

Μύστις ιδος ἡ ſacris initiata, *myſteriorum conſcia.*

Μυχὸς οῦ ὁ penetrale, *locus intimus, à* μύω *claudo.*

Μυωπάζω *q. d.* μύω τοὺς ὦπας claudo oculos. *part. præſ. act.* μυωπάζων *nihil procul cernens,* 2 *Petr.* 1. 9. *Derivatur à nomine* μύωψ ωπος ὁ ἡ *connivens, German.* der da blinzelt. μύωψ *q. d.* μύων ὦπας, *claudens oculos, luſcioſus.*

Μωκάομαι ῶμαι mugio, *item* irrideo, ſubſanno. *F.* ήσομαι. *a.* 1. *med.* ἐμωκησάμην ω ατο. *P. paſſ.*

μεμώ-

μεμώκημαι. a. 1. *paſſ.* ἐμωκήθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* μωκηθήσομαι.

Μώκιον ου τὸ ſarabarum, *veſtis genus.*

Μῶκος ου ὁ fatuus, irriſor. *item* ſanna.

Μώλωψ ωπος ὁ vibex, *verberum in cute veſtigium, ex* μῶλος ου ὁ *pugna, &* ὢψ ὠπὸς ὁ *facies. Sic* ὕδρωψ ωπος ὁ. *vide infrà* ὑδρωπικός.

Μωμάομαι ῶμαι *vel* έομαι οῦμαι vitupero (*à* μῶμος ου ὁ *dedecus, item irriſor.*) *F.* ήσομαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐμωμήθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj,* μωμηθῶ ῇς ῇ *vituperer. a.* 1. *med.* ἐμωμησάμην ω ατο *reprehendi. a.* 1. *med. ſubj.* μωμήσωμαι ῃ ηται.

Μώμημα τος τὸ reprehenſio, vituperium.

Μωμητὸς οῦ ὁ ἡ vituperabilis, *reprehenſione dignus.*

Μῶμος ου ὁ macula, labes. μῶμοι ων οἱ *maculæ,* 2 *Petr.* 2. 13. *ab Hebræo* מום *mum, macula.*

Μωραίνω infatuo. *F.* μωρανῶ. *a.* 1. *act.* ἐμώρανα. *P.* μεμώρακα. *præſ. paſſ.* μωραίνομαι infatuor, ſtultus fio, inſipidus fio. *præt. paſſ.* μεμώραμμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐμωράνθην ης η, *Rom.* 1. 22. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* μωρανθῶ, *Matth.* 5. 13.

Μωρία ας ἡ ſtultitia.

Μωρολογία ας ἡ ſtultiloquium, *à nomine* μωρολόγος ου ὁ *ſtulta loquens. ex* μωρὸς *&* λόγος ου ὁ *ſermo. Th.* λέγω.

Μωρὸς ὰ ὸν ſtultus, fatuus. *ex* μὴ *&* ὤρα *cura. pro* μήωρος *dicitur* μωρὸς, *q. d. qui nullius rei cura tangitur, diſſolutus. vel ſic dicitur. q.* μὴ ὁρῶν *nihil videns, ſcil. oculis mentis.*

ΝΑ.

NΑβιν cubiculum, Thalamus, ἄκλιτον. κατὰ πρόσωπον τῶν ναβιν, *ante thalamos, Ezech.* 40. 12.

Νάβλη ης ἡ nablium, *inſtrumentum muſicum.*

Ναζαραῖος α ον Nazaræus a um, *Matth.* 2. 23.

Ναζο-

Ναζιραῖος ου ὁ ſeparatus, Nazaræus à נָזִיר.

Ναὶ *adv.* næ, profectò, ita. *item* quæſo, *Matth.* 15. 27. *Apoc.* 22. 20.

Ναὶ ἰδοὺ næ ecce.

Ναίω habito, fluo.

Νᾶμα τος τὸ fluentum, latex à νάω *fluo*, *ſcaturio.*

Ναὸς ου ὁ & *Atticè* νεὼς ω ὁ templum, (à ναίω *habito.*) *Ioan.* 2. *v.* 19 *item* ædicula *cum imagunculâ Dianæ ex argento ab aurifabro factâ*, *Act.* 19. *v.* 24.

Νάπη ης ἡ ſaltus, convallis, à νάω *fluo*, *quòd in* νάπαις *multus humor fluat.*

Νάρδος ου ἡ nardus, *frutex.*

Ναρκέω ῶ torpeo *q.* νὲ ἀρκέω *non ſufficio.* *F.* ήσω. *a.* 1. ἐνάρκησα ας ε. *P.* νενάρκηκα.

Ναυαγέω ῶ naufragium facio. (*q. d.* τὴν ναῦν ἄγνυμι *navem frango. vide* κατάγνυμι.) *F.* ήσω. *a.* 1. *act.* ἐναυάγησα. *P.* νεναυάγηκα.

Ναύκληρος ου ὁ nauclerus, *qui navem poſſidet, qui eſt navis hæres & dominus.* κλῆρος ου ὁ *ſors, hæreditas*, *Actor.* 27. 11.

Ναύλη ης ἡ nablium, *idem quod* Νάβλη.

Ναῦλον ου τὸ naulum. à ναῦς *navis.*

Ναῦς ναὸς ἡ navis. *in Accuſativo* ναῦν.

Ναύτης ου ὁ nauta. *Latini poëtæ, navita.*

Ναυτικὸς ἡ ὸν navalis e, *claſſiarius, nauticus.*

Νάφθη ης ἡ naphtha, *bitum.*

Νεανίας ου ὁ adoleſcens. à νεὰν ἄνος ὁ *juvenis quod eſt à* νέος ου ὁ *novus.*

Νεᾶνις ιδος ἡ puella, juvencula.

Νεανίσκος ου ὁ *diminutivum*, adoleſcentulus.

Νέβελ *vox Hebræa* נֵבֶל *uter tris*, 1 *Sam.* 1. *v.* 24. 2 *Sam.* 16. 1.

Νεβρὸς οῦ ὁ hinnulus, *pullus cervi. q.* νεωστὶ εἰς βορὰν ἐλθὼν *nuper ad pabulum accedens.*

Νεῖ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Νεῖκος εος τὸ rixa, jurgium, bellum. *q.* νὲ εἴκων *non ſimilis.*

Νεκρὸς ὰ ὸν mortuus a um. *ab adj.* νέκυς υος ὁ *mortuus, unde eſt vox Latina nex necis. g. f.*

Νεκρόω ῶ mortifico, *interimo. F.* ώσω. *P.* νενέκρωκα. *a.* 1. *act.* ἐνέκρωσα. *a.* 1. *imperat.* νέκρωσον άτω ατε. *præt. paſſ.* νενέκρωμαι. νενεκρωμένος η ον emortuus.

Νέκρωσις εως ἡ mortificatio, 2 *Cor.* 4. 10.

Νέμω tribuo, diſtribuo, *diſtributum teneo, habito, paſco, adminiſtro. F.* νεμῶ. *P.* νενέμηκα. *P. paſſ.* νενέμημαι.

Νενησμένος ου ὁ accumulatus, plenus.

Νεόκτιστος ου ὁ nuper factus, *nuper creatus, à* νέος *novus &* κτίζω *condo, creo.*

Νεομηνία ας ἡ novilunium, *nova luna, primus dies menſis. à* νέος *novus &* μὴν ὸς ὁ *menſis. vel* μήνη ης ἡ *Luna.*

Νέος α ον novus a um. *item* adoleſcens, juvenis, *Tit.* 2. 4. *comparat.* νεώτερος α ον *junior, minor natu. pl. num.* οἱ νεώτεροι *juvenes, Actor.* 5. 6. αἱ νεώτεραι *juvenculæ, juniores, minores natu,* 1 *Tim.* 5. 11.

Νεοσσίον *vel* νεοττίον ου τὸ *pro* νοσσίον parvus pullus, *diminutivum à*

Νεοσσὸς οῦ ὁ *Atticè* νεοττὸς οῦ ὁ pullus.

Νεότης ητος ἡ juventus, ἐκ νεότητος *à juventute, Marc.* 10. 20.

Νεόφυτον ου τὸ novella planta, *q. d.* νέον φυτὸν *nova planta.*

Νεόφυτος ου ὁ ἡ nuper conſitus, *recens plantatus, q. d.* νέον φυτὸν *nova planta. per metaph.* novitius, tiro.

Νεόω ῶ innovo, novo. *F.* ώσω. *a.* 1. *act.* ἐνέωσα. *P.* νενέωκα. *à* νέος *novus.*

Νέσσα *in Hebr.* נֹצָה *quod plumam ſignificat, ſed*

alii

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

alii accipiunt pro ſtruthiocamelo pennato, quem Germani ein Strauß *dicunt.*

Νεῦμα τ⊕ τὸ nutus, inclinatio. *à præt. paſſiv.* νένευμαι *verbi* νεύω *innuo.*

Νευρὰ ᾶς ἡ fides, *nervus arcus & citharæ.*

Νευρία ας ἡ funis *e nervis tortus.*

Νευροκοπέω ῶ enervo, *nervos præcido* (*ex* νεῦρον ȣ τὸ *nervus &* κόπτω *ſcindo, ſeco*) *F.* ήσω. *a.* 1. ἐνευροκόπησα. *P.* νενευροκόπηκα.

Νεῦρον ȣ τὸ nervus, *robur, à* νεύω *inclino, quia nervus eſt inſtrumentum inclinationis.*

Νεύω innuo *cum Dativ. F.* νεύσω. *P.* νένευκα. *a.* 1. ἔνευσα. *part. a.* 1. *act.* νεύσας αὐτ⊕ ὁ.

Νεφέλη ης ἡ *nebula*, nubes. νεφέλαι ἄνυδροι *nubes aquâ carentes, Iud.* 12. 2 *Petr.* 2. 17.

Νέφ⊕ ε⊕ τὸ nubes, *nebula. per metaph.* magna & conferta multitudo, *Hebr.* 12. 1. *ab Hebræo* נוף *nuph ſtillare.*

Νεφρὸς ȣ̃ ὁ ren.

Νέω eo, neo, glomero. *F.* νήσω. *a.* 1. ἔνησα. *P.* νένηκα.

Νεωκόρ⊕ ȣ ὁ (*ex* νεὼς ὼ ὁ *templum, Atticè pro* ναὸς ȣ̃ ὁ *&* κορέω *ſcopis purgo.*) æditiuus, *ſic dictus, quod templi verrendi purgandique cura ei ſit commiſſa.*

Νέωμα τ⊕ τὸ novale.

Νεὼς ὼ ὁ templum, *Attic. pro* ναὸς ȣ̃ ὁ.

Νεωστὶ nuper, paulò antè, *adv.*

Νεωτερικὸς ἡ ὸν juvenilis. *à* νέ⊕, νεώτερ⊕. *vide ſuprà.*

Νὴ per. *Adverb. jurandi, cum Accuſ. Eodem ſenſu* μὰ *adhibetur, Gen.* 42, 15, 16. νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραὼ *ita vivat Pharao. Eſt & in compoſitis particula negans idem quod* νέ.

Νήθω neo (*Græcè etiam* νέω.) *filium è colu duco. F.* νήσω. *P.* νένηκα. *a.* 1. ἔνησα, *Exod.* 35. *v.* 24. *præt. paſſ.* νένησμαι. *Exod.* 36. 33.

Νηκ⊕ς

Νηκτὸς ȣ͂ ὁ natatilis, *natans. à* νέω *nato.*

Νηπιάζω *infantiliter ago*, infans ſum. *Fut.* άσω. *P.* νενηπίακα. *a.* 1. ἐνηπίασα.

Νηπιόκτονος ȣ ὁ ἡ infantes trucidans, *necans infantes. ex* νήπιος *infans*, & κτείνω *occido.*

Νήπιος ȣ ὁ infans, (*ex* νὴ *particula privativa &* ἔπος ȣς τὸ *verbum. Sic* νηπενθὴς έος ὁ ἡ *luctu carens.*) *item* rudis, *item* manſuetus, 1 *Theſſ.* 2. *verſ.* 7. *ubi tamen eſt* ἤπιοι, *non* νήπιοι.

Νηπιότης ητος ἡ infantia.

Νησίον ȣ τὸ parvula inſula.

Νῆσος ȣ ἡ inſula, *q. d. in ſalo.*

Νηστεία ας ἡ jejunium, *inedia.*

Νηστεύω jejuno. *F.* εύσω. *P.* νενήστευκα. *a.* 1. *act.* ἐνήστευσα. *part. a.* 1. *act.* νηστεύσας αντος ὁ.

Νῆστις εως ὁ ἡ jejunus, *ex* νὴ *privativo ſeu negativo, &* ἐσθίω *edo.*

Νηφάλιος ȣ ὁ ἡ ſobrius a, 1 *Tim.* 3. 2. νηφάλαιος ȣ ὁ ἡ idem.

Νήφω *q. d.* νὴ πίω *non bibo*, ſobrius ſum, vigilo. *F.* νήψω. *P.* νένηφα. *a.* 1. *act.* ἔνηψα. *a.* 1. *imperat.* νῆψον άτω ατε.

Νήχομαι (*& in activo* νήχω) nato. *F.* 1. *med.* νήξομαι. *a.* 1. *med.* ἐνηξάμην. *P. paſſ.* νένηγμαι. *a.* 1. *paſſiv.* ἐνήχθην. *F.* 1. *paſſiv.* νηχθήσομαι.

Νικάω ῶ ſupero, vinco. *præſ. imperat.* νίκα *pro* νίκαε *vince. F.* ήσω. *P.* νενίκηκα. *aor.* 1. ἐνίκησα. *vici. a.* 1. *ſubj.* νικήσω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* νικῆσαι *vincere.*

Νίκη ης ἡ victoria, 1 *Ioan.* 5. 4.

Νίκημα τος τὸ victoria, *à præt. paſſiv.* νενίκημαι *verbi* νικάω *vinco.*

Νικοποιέω ῶ *victoriam facio.*

Νικοποιὸς ȣ͂ ὁ *victoriam faciens.*

Νῖκος εος τὸ victoria, 1 *Cor.* 15. *v.* 57. *item ad formam Hebræi* נֵצַח æternitas, perpetuitas, 1 *Cor.*

1 *Cor.* 15. 54. εἰς νῖκος *ex Hebræo* לָנֶצַח, *idem quod* εἰς αἰῶνα *in perpetuum*, *confer Eſai.* 25. *verſ.* 8.

Νιπτὴρ ῆρος ὁ pelvis, *Ioan.* 13. 5.

Νίπτω lavo (λούω, *ut nonnulli volunt, propriè accipitur de corpore*, νίπτω *de manibus*, πλύνω *de pannis.*) *F.* νίψω. *P.* νένιφα. *a.* 1. ἔνιψα. *a.* 1. *ſubj.* νίψω ῃς ῃ. *præſ. med.* νίπτομαι *abluo. Fut.* νίψομαι. *a.* 1. *med.* ἐνιψάμην ω ατο *lavi. a.* 1. *med. imperat.* νίψαι άσθω *lava. a.* 1. *med. ſubj.* νίψωμαι ῃ ηται. *a.* 1. *med. infin,* νίψασθαι. *part. a.* 1. *med.* νιψάμενος.

Νίτρον ου τὸ nitrum, *ſuccus concretus ſali ſimilis, à* νίζω *pro* νίπτω *lavo.*

Νιφετὸς οῦ ὁ defluxus nivis, *imber nivalis. à* νίφω *ningo.*

Νοερὸς οῦ ὁ intelligens, *rationis capax. à*

Νοέω ῶ cogito, *item* intelligo. (νόος οῦς ὁ *mens.*) *præſ. imperat.* νόει *pro* νόεε *conſidera*, 2 *Timoth.* 2. *v.* 7. νοεέτω είτω *animum advertat*, *Marc.* 13. *v.* 14. *F.* νοήσω. *P.* νενόηκα. *a.* 1. ἐνόησα. *a.* 1. *ſubj.* νοήσω ῃς ωσι, *Ioan.* 12. *v.* 40. *a.* 1. *act. infin.* νοῆσαι *perpendere*, *Eph.* 3. 4. *præt. paſſ.* νενόημαι. *Hinc*

Νόημα τος τό cogitatio, *intellectus*, 2 *Cor.* 10. 5. νοήματα ων τὰ *machinationes*, 2 *Cor.* 2. *v.* 11. *mentes*, 2 *Cor.* 4. 4.

Νοήμων ονος ὁ ἡ doctus, intelligens, *mentis compos, prudens.*

Νοητῶς intelligibiliter, *Adv.*

Νοθεύω nothum reddo, *corrumpo, adultero. F.* εύσω. *a.* 1. *act.* ἐνόθευσα. *P.* νενόθευκα.

Νόθος ου ὁ ἡ nothus, ſpurius a.

Νομὰς άδος ἡ in paſcuis degens.

Νομεὺς έως paſtor. *item legum conditor. à* νέμω *paſco.*

Νομέω

Νομέω poſſideo. ἐν κλήρῳ νομέω ſorte poſſideo, acquiro.

Νομὴ ῆς ἡ pabulum, paſtus. à *præt. med.* νένομα *verbi* νέμω *paſco, tribuo.*

Νομίζω *lege ſancio. item* exiſtimo. *imperf.* ἐνόμιζον ες ε. *F.* ίσω. νενόμικα. *a.* 1. *act.* ἐνόμισα. *aor.* 1. *ſubj.* νομίσω ῃς ῃ. *part. aor.* 1. νομίσας αντος ὁ. *præſ. paſſiv.* νομίζομαι *putor. imperf. med.* ἐνομιζόμην ου ετο *putabar, Luc.* 3. *v.* 23. ſolebam, *Actor.* 16. 13.

Νομικὸς οῦ ὁ legis interpres, *jureconſultus, Tit.* 3. *v.* 13. legalis, *Tit.* 3. 9.

Νόμιμον ου τὸ *conſuetum, jus.*

Νόμιμος ου ὁ ἡ legitimus, à νόμος ου ὁ *lex. vide infra.*

Νομίμως *adv.* legitimè. à νόμιμος.

Νόμισμα τος τὸ numiſma, *ſcil. nummus legitimus, cujus uſus & valor* νενόμισται. *h. e. lege ſancitus eſt.*

Νομιστέος exiſtimandus.

Νομοδιδάσκαλος ου ὁ legis doctor, *profeſſor juris.*

Νομοθεσία ας ἡ legis conſtitutio. *q. d.* ἡ τοῦ νόμου θέσις. *legis poſitio, legis latio.*

Νομοθέσμως *adverb.* legitimè, *q. d.* κατὰ θέσμον τοῦ νόμου.

Νομοθετέω ῶ leges ſancio, fero. *F.* ήσω. *P.* νενομοθέτηκα. *a.* 1. *act.* ἐνομοθέτησα. *præſ. paſſiv.* νομοθετέομαι οῦμαι *lege ſancior. præt. paſſ.* νενομοθέτημαι *ſancitus fui. pluſq. perf.* ἐνενομοθετήμην σο, *& Atticè,* ἐψιλῷ *initiali abjecto,* νενομοθετήμην leges acceperam.

Νομοθέτης ου ὁ legiſlator. *ex* θέτης ου ὁ *qui poſuit, à* τίθημι *pono, &* νόμος ου ὁ *lex, Iac.* 4. 12.

Νόμος ου ὁ lex, *& per Hebraïſmum ad formam nominis* תּוֹרָה doctrina, *Rom.* 3. *v.* 27. *Derivatur*

vatur à νέμω tribuo, rego. quod ſuum cuique tribuat, ejuſque obſervatio baſis ſit felicis gubernationis.

Νόος οου ὁ mens, animus. *Genit.* νόου νοῦ. *Dativ.* νόῳ νῷ. *Accuſ.* νόον νοῦν. *Voc.* νόε οὖ. *Item* νοῦς. *Genit.* νοός. *Dat.* νοΐ, *juxta quintam ſimpl. qui duo tantum caſus hinc deſcendunt, cæteriſque ſunt uſitatiores.*

Νοσερὸς οῦ ὁ morboſus, inſanus.

Νοσέω ῶ ægroto. *per metaphoricam ſynecdochen* inſanio, 1 *Tim.* 6. 4. *F.* ήσω. *P.* νενόσηκα.

Νόσημα τος τὸ ægritudo, *Ioan.* 5. 2.

Νόσος ου ἡ morbus.

Νοσσεύω nidulor. *F.* εύσω. *α.* 1. ἐνόσσευσα. *P.* νενόσσευκα. *præt. paſſ.* νενόσσευμαι.

Νοσσιὰ ιᾶς ἡ pullities, *per ſyncopen* τοῦ ἐψιλοῦ *pro* νεοσσιὰ, *Luc.* 13. 34. *à Them.* νεοσσὸς *vel Atticè* νεοττὸς οῦ ὁ *pullus, tenera & recens à partu avicula, Deut.* 22. *v.* 6.

Νοσσίον ου τὸ pullulus, *pullus recens, Matth.* 23. 37. *diminutivum à* νοσσὸς οῦ ὁ *pullus. dicitur &* νεοσσίον, *Pſal.* 84. 3. *vid. ſupra* νεοσσίον. *Quædam exemplaria habent* νεόσσιον ου τὸ, *ſed vitioſe.*

Νοσσοποιέω ῶ nidum conſtruo.

Νοσσὸς οῦ ὁ *per ſyncopen pro* νεοσσὸς οῦ ὁ pullus.

Νοσφίζομαι interverto, ſurripio. (*ab adv.* νόσφι *ſeorſum, ſine. F.* ίσομαι. *α.* 1. *med.* ἐνοσφισάμην ω ατο. *α.* 1. *med. infin.* νοσφίσασθαι.

Νότος ου ὁ auſter, *nomen venti à meridie ſpirantis.* regio auſtralis. *videtur hæc vox orta à nomine* νοτὶς ίδος ἡ *humiditas, vel contrà.*

Νουθεσία ας ἡ *q. amiſſæ mentis repoſitio*, admonitio. *ex* νόος νοῦς ὁ *mens &* θέσις εως ἡ *poſitio.*

Νουθετέω ῶ admoneo, *commonefacio. F.* ήσω. *P.* νενουθέτηκα. *α.* 1. *act.* ἐνουθέτησα. *præſ. paſſ.* νουθετέομαι οῦμαι *admoneor.*

Νουθε-

Νουθέτημα τος τὸ admonitio, *commonefactio.*

Νουμηνία ας ἡ novilunium. *ex* νέος *novus &* *μὴν μηνὸς ὁ menſis.*

Νοῦς νοὸς ὁ *vide* Νόος.

Νουνεχῶς cordatè, *ſapienter, Marc.* 12. 34. *ab adj.* *νουνεχὴς έος ὁ ἡ cordatus, prudens, q. d.* νοῦν ἔχων *mentem habens.* νουνεχόντως *pro eodem.*

Νυκτερινὸς οῦ ὁ nocturnus.

Νυκτερὶς ίδος ἡ veſpertilio.

Νυκτικόραξ κος ὁ corvus nocturnus.

Νύκτωρ *adv.* noctu, de nocte.

Νυμφαγωγὸς οῦ ὁ ἡ dux ſponſæ, *qui domo paternâ novam nuptam deducit.* ἀ νύμφη *ſponſa &* ἄγω *duco.*

Νύμφευσις εως ἡ deſponſatio.

Νύμφη ης ἡ ſponſa, nurus.

Νυμφίος ου ὁ ſponſus.

Νυμφὼν ῶνος ὁ thalamus, *cubile ſponſi.*

Νῦν *vel Atticè* νυνὶ nunc, *adv. Rom.* 6. 22. ὁ ἡ τὸ νῦν, *ſubaudi* ὢν οὖσα ὂν præſens, *Rom.* 8. *v.* 18. ἄχρι τοῦ νῦν, *ſubintellige* καιροῦ, *ad hoc uſque tempus*, hucuſque, *Rom.* 8. 22. *Luc.* 5. *v.* 10. ἀπὸ τοῦ νῦν, (*ſcil.* χρόνου) *ab hoc tempore, h. e. poſt hoc tempus.*

Νὺξ κτὸς ἡ nox, *item* tempus ignorantiæ, *Rom.* 13. *v.* 12.

Νύσσω *vide* νύττω.

Νύσταγμα τος τὸ &

Νυσταγμὸς οῦ ὁ dormitatio. ἀ

Νυστάζω nicto, *dormito oculis ſomno gravatis, præ ſomno capite nuto. F.* ξω. *P.* νενύσταχα *a.* 1. *act.* ἐνύσταξα. *dicitur* νυστάζω *pro* νεύστάζω ἀ νεύω *nuo.*

Νύττω *vel* σσω fodio, *punctim cædo, vulnero. Fut.* νύξω. *a.* 1. ἔνυξα ας ε *fodi. P.* νένυχα.

Νυχθήμερον ου τὸ *tempus noctem & diem complectens.*

ctens. dies viginti quatuor horarum, *juſtus dies. ex νὺξ νυκτὸς nox & ἡμέρα dies. κτ mutatur in χθ ob ſequentem aſpiratam.*

Νωθροκάρδιος ου ὁ ἡ excors, *tardus ingenio, ſtupidus, ex νωθρὸς οῦ ὁ piger, & καρδία ας ἡ cor.*

Νωθρὸς ὰ ὸν piger a um, *ſegnis, Hebr. 6. v. 12. à Them. νωθὴς έος ὁ ἡ tardus a um. ex νὴ & θέω non curro.*

Νωτοκοπέω ῶ terga ferio.

Νῶτος ου ὁ *tergum*, dorſum. *in pl. num. νῶτα ων τὰ dorſa.*

Νωτοφόρος ου ὁ ἡ humeris portans, *tergo ferens, ex νῶτος dorſum, & φέρω fero.*

Νωχελεύομαι piger & tardus in opere ſum, *Aquila, Prov. 18. 9.*

Ξ A.

ΞΑνθίζω flaveo, flavum reddo. *F. ίσω. α. 1. ἐξάνθισα. P. ἐξάνθικα. part. præſ. ξανθίζων οντος ὁ flavus.*

Ξανθικὸς οῦ ὁ *menſis* Aprilis, *qui Hebræis eſt Niſan.*

Ξενία ας ἡ hoſpitium, *Philem. v. 22.*

Ξενίζω hoſpitio excipio. *item* novitate quaſi peregrinâ turbo. *part. præſ. τὰ ξενίζοντα peregrina, à vulgi ſententiâ abhorrentia. F. ίσω. P. ἐξένικα. α. 1. ἐξένισα. præſ. paſſ. ξενίζομαι ἡ εται diverſor. item, re inſuetâ & peregrinâ percellor, 1 Petr. 4. 12. α. 1. paſſ. ἐξενίσθην ης η diverſatus ſum.*

Ξένιον ου τὸ *munus hoſpiti datum*, xenium, *item quodlibet munus.*

Ξένιος ου ὁ hoſpitalis, *hoſpitio excipiens.*

Ξενισμὸς οῦ ὁ novitas cibi & pabuli.

Ξενιτεία ας ἡ peregrinatio, *item* hoſpitium.

Ξενο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ξενοδοχέω ῶ hoſpitalis ſum, hoſpitio alios excipio. *ex* ξένος ου ὁ *peregrinus, &* δέχομαι *recipio. præt. med.* δέδοχα, *unde eſt* δοχὴ ῆς ἡ *convivium.*

Ξενολογέω ῶ colligo externos. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐξενολόγησα. *P.* ἐξενολόγηκα.

Ξένος η ον peregrinus a um, *Hebr.* 13. 9. alienus *cum Gen. Eph.* 2. 12. *item ſubſtantive* ξένος ου ὁ hoſpes, *qui hoſpitio excipit, Rom.* 16. 23. *qui hoſpitio excipitur, Matth.* 25. 35.

Ξενοτροφέω ῶ peregrinos & hoſpites alo. (*ex* ξένος ου ὁ *hoſpes, vel peregrinus, &* τρέφω *alo.*) *Fut.* ήσω. *aor.* 1. ἐξενοτρόφησα. *Præt.* ἐξενοτρόφηκα.

Ξέστης ου ὁ *in Genit. pl.* ξεστῶν ſextarius, *urceolus, ex Latinâ voce* ſextus *originem trahens. nomen menſuræ, Marc.* 7. *v.* 4, 8.

Ξεστὸς ου ὁ politus, raſilis, lævis, *à* ξέω *rado.*

Ξηρὰ ᾶς ἡ arida *ſc. terra, Pſal.* 95. 5. *maſcul.* ξηρὸς, *vid. paulò pòſt.*

Ξηραίνω areſacio. *F.* ξηρανῶ. *P.* ἐξήραγκα. *a.* 1. *act.* ἐξήρανα. *præt. paſſ.* ἐξήραμμαι. *part. præt.* ἐξηραμμένος η ον. *a.* 1. *paſſ.* ἐξηράνθην ης η. *F.* 1. *paſſ.* ξηρανθήσομαι.

Ξηρασία ας ἡ ariditas, ſiccitas.

Ξηρὸς ὰ ὸν ſiccus a um. ξηρὰ ᾶς ἡ arida *ſc. terra, Hebraïſmus, Hebr.* 11. 29. *confer. Geneſ.* 1. 10. *vocatur etiam* οἰκουμένη ης ἡ *Hebr.* תֵּבֵל, *quia ſola arida inhabitari poteſt.*

Ξίφος εος τὸ gladius.

Ξυλάριον ου τὸ ſurculus, *parvum lignum.*

Ξύλινος η ον ligneus a um.

Ξυλοκόπος ου ὁ lignator, *putator lignorum, ex* κόπτω *ſcindo, ſeco, &* ξύλον *lignum.*

Ξύλον ου τὸ lignum, 1 *Cor.* 3. 12. fuſtis, *Matth.* 26. *v.* 55. *ex idiotiſmo Hebraïco* arbor, *Apoc.* 2. 7.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

per metonym. materiæ crux, *Actor.* 5. 30. *numella*, *Actor.* 16. 24.

Ξυλοφορία ας ἡ portatio ligni, à

Ξυλοφόρος ου ὁ lignifer, calo. *ex* ξύλον *lignum &* φέρω *fero.*

Ξυλόω ῶ contigno, *ligno obtego. F.* ώσω. *a.* 1. ἐξύλωσα ας ε, 2 *Paral.* 3. 5. *P.* ἐξύλωκα.

Ξυνωρὶς *Atticè pro* συνωρὶς ίδος ἡ biga, *par equorum aut mulorum currum trahentium.* à συνείρω *connecto.*

Ξυράω ῶ rado, tondeo. (à ξυρὸς οῦ ὁ *novacula, culter tonſorius,* à ξύω *rado pro* ξέω) *præſ. paſſ.* ξυράομαι ῶμαι tondeor. *præſ. infin.* ξυρᾶσθαι *tonderi. P. paſſ.* ἐξύρημαι, *unde eſt part.* ἐξυρημένος η ον *tonſus a um,* 1 *Cor.* 11. 5. *a.* 1. *med.* ἐξυρησάμην ω ατο *raſi, totondi. a.* 1. *med. ſubj.* ξυρήσωμαι η ηται ωνται.

Ξύρησις εως ἡ raſura, tonſura.

Ξυρὸν οῦ τὸ &

Ξυρὸς οῦ ὁ novacula, *culter tonſorius, Num.* 6. *v.* 5. à ξύω *rado.*

Ξυστὸς οῦ ὁ *ſubſtantiv.* haſta, locus athletarum, *porticus, veſtis muliebris. adj.* raſus, raſilis.

Ξύω *pro* ξέω, rado, polio, attero. *F.* ύσω. *a.* 1. ἔξυσα. *P.* ἔξυκα. *P. paſſ.* ἔξυσμαι.

O.

Ὁ Ἡ τὸ *articuli præpoſitivi* der die das. *Dicuntur præpoſitivi, quod nominibus & participiis præponantur, vel expreſſis, vel ſubintellectis, ut* ἡ σήμερον *ſcil.* ἡμέρα, *Luc.* 17. 24. ἐκ τοῦ ὑπ' οὐρανὸν *ſcil.* χώρας, *Matth.* 6. 9. ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς *ſcil.* ὤν. *Rom.* 11. 4. τῇ Βαὰλ *ſcil.* εἰκόνι. τὸ *eleganter abſolutè ponitur, & verti poſſet* nempe illud, *vel* quod attinet, *Luc.* 22. 23.

præ-

præponitur etiam adverbiis, ut τὸ καθόλου, τὸ καθημέραν.

Ὀβελίσκος ου ὁ obeliſcus, *veruculum, Diminut. ab* ὀβελὸς οῦ ὁ *veru.*

Ὀβολὸς οῦ ὁ obolus, *ſexta pars drachmæ.*

Ὀγδοήκοντα οἱ αἱ τὰ octoginta. ἄκλιτον.

Ὀγδοηκοστὸς οῦ ὁ ἡ octuageſimus a.

Ὄγδοος η ον octavus a um. *ab* ὀκτώ.

Ὀγκόω ῶ tumefacio, diſtendo. *F.* ώσω. *a.* 1. ὤγκωσα. *P.* ὤγκωκα. *P. paſſ.* ὤγκωμαι.

Ὄγκος ου ὁ tumor, *item* gravitas, pondus.

Ὅδε ἥδε τόδε hic hæc hoc, *Luc.* 10. *v.* 39. & *c.* 16. *v.* 25.

Ὁδεύω iter facio, (*idem quod* ὁδὸν ποιῶ, *quæ phraſis legitur Marc.* 2. 23.) *F.* εύσω. *P.* ὥδευκα.

Ὁδηγέω ῶ per viam duco, *ſum dux itineris. F.* ήσω. *Ioan.* 16. 13. *P.* ὡδήγηκα. *a.* 1. ὡδήγησα. *ab*

Ὁδηγὸς οῦ ὁ ἡ dux viæ. *ex* ὁδὸς οῦ ἡ *via,* & ἄγω *duco.*

Ὁδοιπορέω ῶ iter facio, *viam emetior. ex* ὁδὸς *via* & πόρος ου ὁ *meatus, à P. med.* πέπορα *tranſivi, penetravi, à Them.* πείρω *pertranſeo.*

Ὁδοιπορία ας ἡ iter, profectio, *ab*

Ὁδοιπόρος ου ὁ viator.

Ὁδοποιέω ῶ viam facio, *aditum aperio, viam ſterno. F.* ήσω. *a.* 1. ὡδοποίησα. *P.* ὡδοποίηκα.

Ὁδὸς οῦ ἡ via. ὁδὸς σαββάτου *via ſabbati, h. e. iter bis mille paſſuum,* ſecta, *Actor.* 9. 2.

Ὀδοὺς όντος ὁ dens, *Matth.* 22. 13.

Ὀδυνάω ῶ dolore afficio. *Fut.* ήσω. *P.* ὠδύνηκα. *præſ. paſſ.* ὀδυνάομαι ῶμαι. crucior. *in* 2. *perſ. ſing. præſ. paſſiv.* ὀδυνᾶσαι *cruciaris, torqueris; contractum, pro* ὀδυνάεσαι, *ad formam verborum in* μι ἵσταμαι ἵστασαι. *Regulariter diceretur* ὀδυνᾷ, *ad formam* τιμᾷ, *Luc.* 16. 25.

Ὀδύνη ης ἡ cruciatus, *dolor vehemens.*

Ὀδυνηρὸς οῦ ὁ dolorem afferens, *doloroſus.*

Ὀδύρομαι lamentor, ploro, *defleo. F.* οῦμαι. *P.* ὤδυρμαι. *Hinc*

Ὀδυρμὸς οῦ ὁ ejulatus, *lamentatio.*

Ὄζος ου ὁ nodus arboris, ramus, *ab* ἕζομαι *ſedeo.*

Ὄζω oleo. *F.* ὀζήσω, & ὀζέσω. *P.* ὤζηκα. *præt. med.* ὦδα, & *Attice* ὄδωδα.

Ὅθεν unde, *adverb. loci. item* quam ob cauſam, *Actor.* 26. 19.

Ὀθόνη ης ἡ linteum majus, *item* velum nauticum. *affine Chaldaïco* אתונא *atunà.*

Ὀθόνιον ου τὸ *diminutivum*, linteolum, *linteum minus.*

Οἰκεῖος εία εῖον domeſticus a um. *item* proprius. οἱ οἰκεῖοι domeſtici, *Gal.* 6. 10.

Οἰκειότης ητος ἡ familiaritas, *cognatio.*

Οἰκέτης ου ὁ domeſticus, *item* ſervus, *Luc.* 16. 13. οἰκέτις ιδος ἡ *domeſtica.*

Οἰκετία ας ἡ familia.

Οἰκέω ῶ habito. *F.* ήσω. *P.* ᾤκηκα. *a.* 1. ᾤκησα. *præſ. paſſ.* οἰκέομαι οῦμαι *incolor. part. præſ. paſſ.* οἰκεόμενος ούμενος, οἰκεομένη & *contractè* οἰκουμένη ης ἡ *orbis terrarum habitabilis.* (οἰκουμένη *ſcil.* γῆ *terra quæ incolitur, inhabitatur. Bona enim pars terræ aquis tecta non incolitur.*) *vide infra.*

Οἴκημα τος τὸ habitaculum, *item* carcer.

Οἴκησις εως ἡ domus, *pl. nom.* οἰκήσεις αἱ *penates.*

Οἰκητήριον ου τὸ domicilium.

Οἰκητὸς οῦ ὁ ἡ habitabilis.

Οἰκήτωρ ορος ὁ habitator, incola.

Οἰκία ας ἡ domus. οἰκίαι ῶν αἱ facultates *per metonymiam ſubjecti, Luc.* 20. 47.

Οἰκιακὸς ἡ ὸν domeſticus a um. *ab* οἰκία, *Matth.* 10. 36. οἱ οἰκιακοὶ *domeſtici.*

Οἰκίδιον ου τὸ domuncula. *Diminut. ab* οἰκία.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Οἰκίζω domum conſtruo. *item* habito, habitare facio. *F.* ίσω. *a.* 1. ᾤκισα ας. *P.* ᾤκικα.

Οἰκίσκος ου ὁ domuncula, cellula. *item* avium cavea.

Οἰκογενὴς έος ὁ ἡ famulus, domi natus.

Οἰκοδεσποτέω ῶ domum adminiſtro. *F.* ήσω. *P.* ᾠκοδεσπότηκα, *ab*

Οἰκοδεσπότης ου ὁ *q. d.* δεσπότης τοῦ οἴκου herus, *pater familias.* οἰκοδέσποινα ης ἡ hera, *mater familias.*

Οἰκοδομέω ῶ ædifico. *item* doceo, emendo. (*ab* οἰκοδόμος *vid. paulò poſt.*) *F.* ήσω. *P.* ᾠκοδόμηκα. *a.* 1. *act.* ᾠκοδόμησα. *præſ. paſſ.* οἰκοδομέομαι οῦμαι. *præt. paſſ.* ᾠκοδόμημαι. *pluſq. perf. paſſ.* ᾠκοδομήμην σο το, *Luc.* 4. 29. *a.* 1. *paſſ.* ᾠκοδομήθην ης η. *Fut.* 1. *paſſ.* οἰκοδομηθήσομαι *inſtruar. accipitur in malam partem*, 1 *Cor.* 8. *verſ.* 10.

Οἰκοδομὴ ῆς ἡ ædificium, ſtructura. *item* emendatio.

Οἰκοδομία ας ἡ *ædificatio.* incrementum in cognitione Dei, 1 *Tim.* 1. 4.

Οἰκοδόμος ου ὁ ædificator, ædium extructor. *ex* οἶκος ου ὁ *domus &* δόμος. *à* δέμω, *in præt. med.* δέδομα. *extruo, ædifico.*

Οἰκονομέω ῶ ſum diſpenſator. *F.* ήσω. *P.* ᾠκονόμηκα.

Οἰκονομία ας ἡ diſpenſatio, *villicatio.*

Οἰκονόμος ου ὁ diſpenſator, 1 *Petr.* 4. 10. *ex* οἶκος ου ὁ *domus, &* νέμω *paſco, tribuo, rego, quæ ſignificationes omnes conveniunt. F.* νεμῶ. *a.* 1. ἔνειμα. *P. act.* νενέμηκα. *præt. med.* νένομα.

Οἰκόπεδον ου τὸ *locus circa domum*, area ædificii.

Οἶκος ου ὁ domus, *familia.*

Οἰκουμένη ης ἡ (*ſubaudi* γῆ) terra habitabilis. *Scilicet terra in duas dividitur partes, in habitabilem, quæ alias dicitur* ξηρὰ *ſicca, arida; & non habitabilem, nempe maribus ſeu aquis tectam.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Οἰκουρὸς ου ὁ ἡ domi manens, *propriè, domus cuſtos. q. d.* οὖρος τοῦ οἴκου. οὖρος ου ὁ *cuſtos. q.* ὦρος, *Dorice* ὤρα ας ἡ *cura.*

Οἰκτείρημα τος τὸ miſeratio, *commiſeratio, à præt. paſſ.* ᾠκτείρημαι, *verbi*

Οἰκτείρω commiſereor. *Fut.* οἰκτειρήσω. *a.* 1. *act.* ᾠκτείρησα. *præt. act.* ᾠκτείρηκα, *tanquam ab* οἰκτειρέω. *Them.* οἶκτος ου ὁ *miſericordia.*

Οἰκτιρίζω miſereor.

Οἰκτιρμὸς οῦ ὁ commiſeratio.

Οἰκτίρμων ονος ὁ ἡ miſericors.

Οἴκτιστος ου ὁ miſerrimus.

Οἶκτος ου ὁ miſericordia.

Οἰκτρὸς ὰ ὸν miſerabilis e.

Οἴμοι hei mihi. *adv. dolentis.*

Οἰνάνθη ης ἡ flos vitis, *fructus vitis ſylveſtris.*

Οἰνοποτέω ῶ vinum poto. *F.* ήσω. *a.* 1. *act.* ᾠνοπότησα. *P.* ᾠνοπότηκα. *ab*

Οἰνοπότης ου ὁ vini potor. *ex* οἶνος ου ὁ *vinum, &* πότης ου ὁ *potor, bibax. Th.* πίνω *bibo.*

Οἶνος ου ὁ vinum.

Οἰνοφλυγέω ῶ inebrior, vino ferveo. *F.* ήσω. *a.* 1. *act.* ᾠνοφλύγησα. *P.* ᾠνοφλύγηκα. *item*

Οἰνοφλυγία ας ἡ vinolentia, *compotatio. à nomine* οἰνόφλυξ υγος ὁ ἡ *qui vel quæ vino bullit*, vinoſus a *ex* οἶνος ου ὁ *vinum, &* φλύω *vel* φλύζω *bullio, nugor, vel* φλύσσω *eructo. F.* φλύξω. *P.* πέφλυχα.

Οἰνοχόη ης ἡ cyathus, *poculum. ab*

Οἰνοχόος ου ὁ pocillator, pincerna. *ab* οἶνος *vinum &* χέω *fundo.*

Οἰνοχοῶν όντος ὁ pincerna. *ab* οἰνοχοέω ῶ vinum fundo.

Οἰνόω ῶ ebrio, inebrio. *F.* ώσω. *P.* ᾤνωκα. *aor.* 1. ᾤνωσα.

Οἴομαι *vel* οἶμαι opinor, exiſtimo. (*Them.* οἴω *puto,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

puto, quod verbum Poëtis uſitatum eſt.) præſ. imperat. οἴου οἰέσθω, *Iacob.* 1. 7. *F.* οἰήσομαι. *præt. paſſ.* ᾤημαι *putavi. a.* 1. *paſſ.* ᾠήθην. *format tempora ab inuſitato* οἰέομαι.

Οἷος οἵα οἷον qualis e. *item pro* δυνατὸς potens, poſſibilis, *Rom.* 9. 6. οὐχ οἷον ἦ, *pro* οὐ δυνατὸν ἦ, *non poſſibile erat.*

Οἰφὶ epha, *menſura apud Hebræos.*

Οἴχομαι abeo, diſcedo, proficiſcor. *F.* οἰχήσομαι. *P.* ᾤχημαι. *q. ab* εἴκω cedo. *Hinc* οἴχομαι morior & οἱ οἰχόμενοι οἱ νεκροὶ mortui.

Οἰωνίζομαι auguror. *F.* οἰωνίσομαι. *a.* 1. *med.* ᾠωνισάμην. *P. paſſ.* ᾠώνισμαι. *Hinc*

Οἰώνισμα τος τὸ &

Οἰωνισμὸς οῦ ὁ augurium.

Οἰωνόβρωτος ου ὁ ἡ ab avibus comeſtus. *ex* οἰωνὸς *οῦ ὁ avis &* βρώσκω *edo.*

Οἰωνὸς οῦ ὁ avis, avis carnivora.

Ὀκλάζω ingeniculo, in genua procumbo. *F.* άσω. *a.* 1. ὤκλασα. *P.* ὤκλακα.

Ὀκνέω ῶ cunctor, tergiverſor, laborem ſuſcipere detrecto. *ab* ὄκνος ου ὁ pigritia, metus adeundi laboris (*ab* οὐ κινεῖν non moveré.) *F.* ήσω. *P.* ὤκνηκα. *a.* 1. ὤκνησα. *a.* 1. *infin.* ὀκνῆσαι.

Ὀκνηρία ας ἡ pigritia.

Ὀκνηρὸς οῦ ὁ cunctator, timidus. *in n. g.* ὀκνηρὸν moleſtum, tædioſum, *Philip.* 3. 1.

Ὀκταήμερος ου ὁ ἡ octo dies natus, περιτομῇ, *in circumciſione. item*, quod fit octavo die, *q. d.* octavæ diei. *ex* ὀκτὼ & ἡμέρα *dies*, *Phil.* 3. *verſ.* 5.

Ὀκτακισχίλιοι αι α octies mille.

Ὀκτακόσιοι αι α octingenti æ a.

Ὀκτάπηχυς εος ὁ ἡ octo cubitorum. *ex* πῆχυς εως ὁ cubitus, & ὀκτὼ octo.

Ὀκτὼ octo οἱ αἱ τά. ἄκλιτον.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ὀκτωκαίδεκα octodecim, ex ὀκτὼ octo, & δέκα decem. *Hinc*
Ὀκτωκαιδέκατ☉ ου ὁ decimus octavus.
Ὄλβ☉ ου ὁ felicitas, opes, *q.* ὅλ☉ βί☉ tota vita.
Ὀλέθρι☉ ου ὁ ἡ exitialis, pernicioſus a. *à nom.*
Ὄλεθρ☉ ου ὁ interitus, exitium, pernicies, *à Them.* ὄλλυμι *ſive* ὀλλύω *perdo. vid. paulò pòſt.*
Ὀλέκω pereo, perdo. *F.* έξω. *a.* 1. ὤλεξα. *P.* ὤλεχα.
Ὀλέω *vide* ὄλλυμι.
Ὀλλυχνία ας ἡ *Zachar.* 4. *v.* 2. *Potius ſeparatim* ὅλη λυχνία.
Ὀλιγόβι☉ ου ὁ ἡ parumper vivens, minùs durabilis, *ex* ὀλίγ☉ *paucus &* βί☉ ου ὁ *vita.*
Ὀλιγόπιϛ☉ ου ὁ ἡ exiguâ fide præditus. *ex* ὀλίγ☉ η ον paucus, & πίϛις εως ἡ fides.
Ὀλιγοποιέω ῶ ad paucitatem redigo, *Sirach.* 48. 2.
Ὀλίγ☉ η ον parvus a um. ὀλίγον *adverbium* parum. ἐν ὀλίγῳ *propemodum, parum abeſt, quin, Actor.* 26. 29. δι' ὀλίγων ἔγραψα *paucis ſcripſi,* 1 *Petr.* 3. 12.
Ὀλιγοϛὸς ου ὁ pauciſſimus, valde exiguus. *ab* ὀλίγ☉. *qui ad quantitatem diſcretam non pertinet.*
Ὀλιγότης ητ☉ ἡ paucitas.
Ὀλιγοχρόνι☉ ου ὁ momentaneus, parvo tempore durans. *ex* ὀλίγ☉ *parvus &* χρόν☉ ου ὁ *tempus.*
Ὀλιγοψυχέω ῶ puſillanimus ſum. *F.* ήσω. *a.* 1. ὠλιγοψύχησα. *P.* ὠλιγοψύχηκα. &
Ὀλιγοψυχία ας ἡ puſillanimitas. *ab*
Ὀλιγόψυχ☉ ου ὁ ἡ puſillanimus a. *ex* ὀλίγ☉ η ον exiguus a um. & ψυχὴ ῆς ἡ anima.
Ὀλιγωρέω ῶ negligo. *cum Genit. Hebr.* 12. 5. *à nomine* ὀλιγωρὸς ου ὁ ἡ negligens, *quod eſt ex* ὀλίγ☉ η *exiguus a,* & ὤρα *cura, vel* ὠρέω *curo, quem nulla afficit cura, diſſolutus, piger.*

Ὀλι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ὀλισθαίνω labor, cado. F. *ήσω. a.* 1. *ὠλίσθησα. P. ὠλίσθηκα. a.* 2. *ὤλισθον. præt. med. ὤλισθα. P. paſſ. ὠλίσθημαι. Hinc*

Ὀλίσθημα τος τὸ caſus, lapſus.

Ὀλισθηρὸς οῦ ὁ ἡ lubricus, inconſtans.

Ὁλκὴ ῆς ἡ tractio, *inclinatio, pondus inclinatum, à Them. ἕλκω trahо.*

Ὅλκιον ου τὸ pelvis, *vas æreum.*

Ὄλλυμι *vel* ὀλλύω perdo, *perniciem affero. F. έσω. a.* 1. *ὤλεσα. P. ὤλεκα & Atticè ὀλώλεκα.*

Ὅλμος ου ὁ mortarium. *item* corporis truncus.

Ὀλοθρεύσις εως ἡ exterminatio, extirpatio, vaſtatio.

Ὀλοθρευτὴς οῦ ὁ exterminator. *Hebraïcè* מַשְׁחִית *h. e.* perdens, vaſtans.

Ὀλοθρεύω (*pro ὀλεθρεύω ab ὄλεθρος vide paulò ante*) exitium affero, vaſto, perdo. *F. εύσω. P. ὠλόθρευκα. præt. paſſ. ὠλόθρευμαι σαι ται.*

Ὁλοκαρπόω ῶ in ſacrificium comburo. *F. ώσω. a.* 1. *ὡλοκάρπωσα. P. ὡλοκάρπωκα. P. paſſ. ὡλοκάρπωμαι σαι ται. Nam καρποῦν ſignificat partem victimæ adolere ſive igne comburere. Hinc κάρπωμα illud quod de hoſtia comburitur. Hebr.* אִשֶּׁה *in Levitico ſæpe. Hinc*

Ὁλοκάρπωμα τος τὸ ſacrificium, holocauſtum. *quod etiam ſimpliciter κάρπωσις & κάρπωμα.*

Ὁλοκάρπωσις εως ἡ holocauſtum.

Ὁλόκαυτος ου ὁ ἡ totus combuſtus, *pro ὁλόκαυστος.*

Ὁλοκαύτωμα τος τὸ victima ſeu hoſtia, quæ tota comburebatur, holocauſtum. *item*

Ὁλοκαύτωσις εως ἡ *idem quod ὁλοκαύτωμα. à verbo ὁλοκαυτόω ῶ totum comburo, cremo. F. ώσω. Præt. ὡλοκαύτωκα. præt. paſſiv. ὡλοκαύτωμαι. Dicitur vero ὁλοκαυτόω pro ὁλοκαυστόω, per ſyncopen literæ σίγμα, δυσφωνίας ἕνεκα, à nomine ὁλόκαυστον ου τὸ, quod eſt genus ſacrificii,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ubi hoſtia tota cremabatur, ex ὅλ☉ *totus &* καυστὸν *combuſtum.* καυστὸς ἡ ὸν *combuſtus a um. à Them.* καίω *uro, comburo. F.* καύσω. *P.* κέκαυκα. *P. paſſ.* κέκαυμαι σαι ται.

Ὁλοκληρία ας ἡ integritas, *Actor.* 3. 16.

Ὁλόκληρ☉ ου ὁ ἡ *propriè*, hæres ex aſſe, *ſeu potius, qui omnia poſſidet, quæ ſortitò ei obtigerunt. item per ſyn. ſpeciei* integer, totus. *ex* ὅλ☉ η ον *totus, &* κλῆρ☉ ου ὁ *ſors, ſortitio,* 1 *Theſſ.* 5. *v.* 23. *Iac.* 1. 4.

Ὀλολυγμὸς οῦ ὁ ejulatus, *vociferatio gemibunda, à præt. paſſ.* ὠλόλυγμαι, *verbi*

Ὀλολύζω ejulo, ploro, ululo. *F.* ὀλολύξω. *a.* 1. ὠλόλυξα. *a.* 1. *imperat.* ὀλόλυξον άτω ατε. *P.* ὠλόλυχα. *factum* κατ᾽ ὀνοματοποιΐαν.

Ὁλοπόρφυρ☉ ου ὁ ἡ totus purpureus. *ex* ὅλ☉ totus *&* πορφύρα ας ἡ purpura. *vid. infrà.*

Ὁλόῤῥιζ☉ ου ὁ ἡ radicitus, *cum totâ radice. ab* ὅλ☉ *totus &* ῥίζα ης ἡ *radix.*

Ὅλ☉ η ον totus a um.

Ὁλοσφύρατ☉ ου ὁ ἡ ſolidus a, *non conflatus.*

Ὁλοσχερῶς planè, integrè, *ab* ὁλοσχερὴς έ☉ ὁ ἡ *integer.*

Ὁλοτελὴς έ☉ ὁ ἡ totus a. *ex* ὅλ☉ *totus, &* τελέω ῶ *ad finem perduco, abſolvo, q. d. perfectus,* 1 *Theſſ.* 5. 23.

Ὀλύμπι☉ ου ὁ ἡ cœleſtis, *admirandus, ab* Ὄλυμπ☉ ου ὁ Olympus, *Theſſaliæ mons, quæ vox & pro cælo ponitur, & ſic dicitur q.* ὁλολαμπὴς *totus ſplendens, à* λάμπω *ſplendeo.*

Ὄλυνθ☉ ου ὁ groſſus, *ficus immatura.*

Ὄλυρα ας ἡ olyra, *frumenti ſpecies, item* far, ador.

Ὀλυρίτης ου ὁ panis ex olyra, 1 *Reg.* 19. 6.

Ὅλως omnino, *adverb.*

Ὁμαλίζω explano, lævigo, *expolio, adæquo.*

F. ίσω.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

F. ίσω. a. 1. ὡμάλισα. P. ὡμάλικα. *præt. paſſ.* ὡμάλισμαι. *Hinc*

Ὁμαλισμὸς ȣ̃ ὁ æqualitas.

Ὁμαλὸς ȣ̃ ὁ planus, *lævis, æquabilis.*

Ὄμβρημα τος τὸ imber.

Ὄμβρος ȣ ὁ imber, *Luc.* 12. 54.

Ὅμηρον ȣ τὸ pignus, *quod eſt vice obſidis.*

Ὁμιλέω ῶ colloquor, *cum Dat. imperf.* ὡμίλεον ȣν. F. ήσω. P. ὡμίληκα. *aor.* 1. ὡμίλησα. *part. a.* 1. ὁμιλήσας αντος ὁ.

Ὁμιλία ας ἡ commercium, converſatio, colloquium. *ab*

Ὅμιλος ȣ ὁ turba, *Apoc.* 18. 17. *cœtus.*

Ὁμίχλη & ὀμίχλη ης ἡ nebula, caligo.

Ὁμιχλόω ῶ nebula intego, obſcuro.

Ὄμμα τος τὸ oculus, *ab* ὄπτω *pro quo uſitatum eſt* ὄπτομαι. *F.* ὄψομαι. *præt. paſſ.* ὦμμαι.

Ὀμνύω *vel* ὄμνυμι juro. *Fut.* ὀμόσω. *Fut.* 2. *med.* ὀμοῦμαι ῇ ὀμεῖται. *P.* ὤμοκα, & *Attice* ὀμώμοκα. *a.* 1. *act.* ὤμοσα. *a.* 1. *act. ſubj.* ὀμόσω ῃς ῃ. *part. a.* 1. ὀμόσας αντος ὁ. *mutuatur ſua tempora ab inuſitato* ὀμόω.

Ὁμοεθνὴς έος ὁ ἡ gentilis, popularis, *conterraneus a, ejuſdem gentis, ex* ὁμὸς *unus, vel ſimilis, &* ἔθνος εος τὸ *gens, populus.*

Ὁμοθυμαδὸν *adverb.* concorditer, *uno animo. ab* ὁμόθυμος ȣ ὁ ἡ *unanimis, concors. ex* ὁμὸς *ſimilis, idem, &* θυμὸς ȣ̃ ὁ *animus, cui idem eſt animus.*

Ὁμοιάζω ſimilis ſum. *F.* άσω. *P.* ὡμοίακα.

Ὁμοιοπαθὴς έος ὁ ἡ iiſdem affectibus obnoxius a. ὅμοιος *ſimilis, &* πάθος εος τὸ (*quod eſt à* πάσχω *patior*) *affectus, Actor.* 14. 15.

Ὅμοιος οία οιον ſimilis e. *ab* ὁμὸς ἡ ὸν *ſimilis.*

Ὁμοιότης ητος ἡ ſimilitudo.

Ὁμοιόω ῶ aſſimilo, *comparo ſimiliter. Fut.* ώσω.

P. ὡμοίω-

P. ὡμοίωκα. a. 1. ὡμοίωσα. a. 1. *ſubj.* ὁμοιώσω ῃς ῃ μδμ. *præt.paſſ.* ὡμοίωμαι. a. 1. *paſſ.* ὡμοιώθlω. a. 1. *paſſ.ſubj.* ὁμοιωθῶ ῇς ῇ. a. 1. *paſſ. infin.* ὁμοιωθlῶαι. *part.* a. 1. *paſſ.* ὁμοιωθεὶς ἐντ@ ὁ, *ab* ὅμοι@ *ſimilis.*

Ὁμοίωμα τ@ τὸ ſimilitudo.

Ὁμοίως *adv.* ſimiliter.

Ὁμοίωσις εως ἡ *propriè, ipſa aſſimilatio,* ſimilitudo.

Ὁμολογέω ῶ confiteor. *F.* ήσω. *a.* 1. ὡμολόγησα. *P.* ὡμολόγηκα. *conſtruitur cum Accuſ. Rom.* 10. *v.* 9. *Notetur ſyntaxis, Matth.* 10. 32. *eſt Hebraïſmus.* profiteor *cum Dativ. Matth.* 7. 23. *cum Dativo interveniente præpoſitione* ἐν. *Abſolutè ſine caſu, Tit.* 1. 6. ſpondeo, *Matth.* 14. 7.

Ὁμολογία ας ἡ confeſſio, *ab* ὁμολόγ@ ȣ ὁ *iiſdem verbis utens, conſentiens. ex* ὁμὸς ȣ ὁ *ſimilis, idem, &* λόγ@ ȣ ὁ *verbum. Them.* λέγω *dico.*

Ὁμολογȣμδμως *adverb.* ſine controverſiâ. *quod omnes verum eſſe fatentur. ortum ex part. præſ. paſſ.* ὁμολογούμδμ@ ȣμδμ@.

Ὁμολόγως *adv.* concorditer, *unanimi conſenſu.*

Ὁμομήτρι@ ȣ ὁ eâdem matre natus. *ex* ὁμὸς *unus &* μήτηρ *mater.*

Ὁμονοέω ῶ conſentio, concordo. *F.* ήσω. *a.* 1. *act.* ὡμονόησα *P.* ὡμονόηκα. ex ὁμῶς *ſimiliter &* νοέω ῶ *intelligo, de quo ſupra.*

Ὁμόνοια ας ἡ concordia, *conſenſus.*

Ὁμοπάτρι@ ȣ ὁ eodem patre genitus, *eundem obtinens patrem, ex* ὁμὸς *unus &* πατὴρ *pater.*

Ὁμορέω ῶ confinio, confinis ſum. *F.* ήσω. *a.* 1. ὡμόρησα. *P.* ὡμόρηκα. *ab adject.*

Ὅμορ@ ȣ ὁ ἡ finitimus, *confinis, affinis, amicus.*

Ὁμότεχν@ ȣ ὁ ἡ qui eſt ejuſdem artificii. *ex* ὁμὸς ἡ ὸν *ſimilis, &* τέχνη ης ἡ *ars.*

Ὁμȣ̃ ſimul. *adverb.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ὁμόφρων ονος ὁ ἡ concors. *ex ὁμὸς ἡ ſimilis, & φρὴν φρενὸς ἡ mens, animus.*

Ὁμόφυλος ου ὁ ἡ contribulis. *ex eâdem tribu oriundus, ex ὁμὸς ἡ unus a, & φυλὴ ῆς ἡ tribus.*

Ὁμόψηφος ου ὁ ἡ ejuſdem ſententiæ, *& ejuſdem ſuffragii, ex ὁμὸς ἡ ſimilis & ψῆφος ου ἡ calculus. item per meton. ſuffragium.*

Ὀμόω ῶ juro. *Fut.* ώσω. *a.* 1. ὤμωσα. *P.* ὤμωκα. *a.* 1. *ſubj.* ὀμώσω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* ὀμῶσαι.

Ὀμφακίζω ſum acerbus (*ab* ὄμφαξ ακος ὁ ἡ *uva acerba.*) *F.* ίσω. *a.* 1. ὠμφάκισα. *P.* ὠμφάκικα.

Ὀμφαλὸς ου ὁ umbilicus, *à verbo* ὀμπνέω *pro* ἀναπνέω *reſpiro, quia per umbilicum infans in utero reſpirat. potius à verbo* ἀμφιελίσσω *circumvolvo, quia úmbilicus id cavum in ventre eſt, ubi inteſtina circumvolvi incipiunt.*

Ὄμφαξ ακος ὁ ἡ uva acerba, immatura: *item quivis fructus immaturus.*

Ὁμώνυμος ου ὁ ἡ *idem nomen obtinens*, cognominis. *ex* ὁμὸς ἡ ὸν *ſimilis e, &* ὄνομα τος τὸ *nomen.*

Ὅμως tamen, *conjunct. diſcretiva,* ὅμως μέντοι *tamen, veruntamen, Ioan.* 12. 42.

Ὄναγρος ου ὁ onager, *q. d.* ὄνος ἄγριος *aſinus ſylveſtris.*

Ὄναρ τὸ ἄκλιτον ſomnium, κατ' ὄναρ *in ſomnio.*

Ὀνάριον ου τὸ aſellus, *diminutivum ab* ὄνος ου ὁ *aſinus.*

Ὀνειδίζω exprobro, *convicia in aliquem evomo,* convicior. *imperf.* ὠνείδιζον. *F.* ίσω. *P.* ὠνείδικα. *a.* 1. ὠνείδισα. *a.* 1. *ſubj.* ὀνειδίσω ῃς ῃ. *præſ. paſſ.* ὀνειδίζομαι *conviciis laceror, proſcindo. P. paſſ.* ὠνείδισμαι, *unde fiunt*

Ὀνείδισμα τος τὸ &

Ὀνειδισμὸς ου ὁ convicium, *probrum.*

Ὄνειδος εος τὸ probrum.

Ὄνειρος ου ὁ ſomnus, *& ſomnium, ab* ὄναρ.

Ὄνημι

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ὄνημι juvo, proſum, *cum Acc. F.* ὀνήσω. *a.* 1. ὤνησα. *P.* ὤνηκα. *præſ. paſſ.* ὄνημαι *ſive* ὄναμαι *juvor*, fructum conſequor, fruor, *cum Genitiv. F.* 1. *med.* ὀνήσομαι. *a.* 1. *med.* ὠνησάμην ω ατο. *a.* 1. *med. opt.* ὀνησαίμην αιο αιτο *& contractè* ὀναίμην αιο αιτο, *Philem. v.* 20.

Ὀνικὸς ἡ ὸν aſinarius a um, *ab* ὄνος *aſinus, Matth.* 18. *v.* 6.

Ὀνοκένταυρος ου ὁ onocentaurus *animal.*

Ὄνομα (*vel* ὄνυμα) τος τὸ nomen. κατ' ὄνομα *nominatim.* τοὔνομα *nomine, Matth.* 27. 57. *contractum pro* τὸ ὄνομα. perſona, *Actor.* 1. *v.* 15. *&* 4. 12.

Ὀνομάζω nomino. *F.* άσω. *P.* ὠνόμακα. *præſ. paſſ.* ὀνομάζομαι *nominor. præt. paſſ.* ὠνόμασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ὠνομάσθην ης η.

Ὀνομασία ας ἡ nominatio, *appellatio.*

Ὀνομαστὸς ου ὁ ἡ clarus a, nominatus a, *celebris.*

Ὀνοματογραφία ας ἡ nomenclatura, *nominum ſcriptura. ab* ὄνομα *nomen &* γράφω *ſcribo.*

Ὄνος ου ὁ ἡ aſinus a. *ab* ὄνημι *juvo, de quo paulò antè.*

Ὄντως vere. *q. d. enter. à part. præſ.* ὢν ὄντος ὁ *ens. Th.* εἰμὶ *ſum.*

Ὄνυξ υχος ὁ unguis, uncus, *item* onyx *gemma.*

Ὀνυχίζω ungues facio, *divido ungulam penitus. item* reſeco ungues. *F.* ίσω. *a.* 1. ὠνύχισα. *P.* ὠνύχικα.

Ὀνύχιον ου τὸ unguiculus, *item lapis* onychinus.

Ὀνυχιστὴρ fiſſura ungularum, *Levit.* 11. 3. 26.

Ὀξέως *adverb.* celeriter, *velociter, acute. ab* ὀξὺς *velox.*

Ὄξος εος τὸ acetum.

Ὀξυγράφος ου ὁ ἡ celeriter ſcribens. *ex* ὀξὺς *celer &* γράφω *ſcribo.*

Ὀξύ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ὀξύθυμος ου ὁ ἡ iratus, animo præceps, *ad iram velox. ex ὀξὺς velox & θυμὸς animus.*

Ὀξυντῆρες *in acutum deſinentia ferramenta.*

Ὀξὺς εῖα ὺ velox, acutus a um. ὀξυνῶ *acuo, acutum reddo. F.* ὀξυνῶ. *a.* 1. ὤξυνα. *P.* ὤξυγκα.

Ὀξύτης ητος ἡ acumen, *celeritas, acrimonia.*

Ὀπαδὸς οῦ ὁ aſſecla, *ab* ὀπάζω *perſequor, comitem do.*

Ὀπὴ ῆς ἡ caverna, foramen. *ab* ὄπτω *video. Per foramen videre poſſumus.*

Ὁπηνίκα quando, *compoſ. ex* ὅπου *ubi &* ἡνίκα *quando.*

Ὀπήτιον ου τὸ ſubula. *à nomine* ὀπὴ *foramen. efficit namque foramina.*

Ὄπιθεν retrò, pone, ex adverſo. *adverb.*

Ὀπίσθιος ου ὁ ἡ poſterior, *à tergo ſequens.*

Ὀπισθίως poſt, retrorſum.

Ὀπισθότονος ου ὁ in adverſum tendens.

Ὀπισθοφανῶς retrorſum, adverſum.

Ὀπίσω & ὄπισθεν, à tergo, poſt, *cum Genit. adv. item ſine caſu* retrorſum. τὰ ὀπίσω. *ſcilic.* ὄντα, *quæ retro ſunt.*

Ὁπλὴ ῆς ἡ ungula, *munimentum pedis animalium.*

Ὁπλίζω armo. *F.* ίσω. *P.* ὥπλικα. *præſ. paſſiv.* ὁπλίζομαι armor. *a.* 1. *med.* ὡπλισάμην ω ατο. *a.* 1. *med. imperat.* ὅπλισαι άσθω ασθε.

Ὁπλίτης ου ὁ armatus, *miles armis indutus.*

Ὁπλοδοτέω ῶ arma diſtribuo.

Ὁπλοθήκη ης ἡ armamentarium, *locus ubi arma reponuntur. ex* ὅπλον ου τὸ *arma &* θήκη ης ἡ *vagina. à* τίθημι *pono.*

Ὁπλολογέω ῶ arma lego *ſive colligo.*

Ὁπλομάχος ου ὁ ἡ bellator armatus, *qui armis pugnat. ex* ὅπλον *arma &* μάχη *pugna.*

Ὅπλον ου τὸ, ὅπλα ων τὰ arma, 2 *Cor.* 10. 4.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ὁπλοφόρος ου ὁ armifer, *armatus. ex ὅπλον arma & φέρω fero.*

Ὁποῖος οία οῖον qualis, *idem quod οἷος, citra interrogationem.*

Ὁπότε quando, *citra interrogationem, adv. idem quod ὅτε.*

Ὅπου ubi ἀόριστον *h. e. indefinitum, citra interrogationem, idem quod οὗ ubi, Ioan. 7. v. 34.* quo, *Hebr.* 6. 20. quum, 1 *Cor.* 3. 3.

Ὀπτάζομαι videor, conſpicior. *Activ.* ὀπτάζω. *Num.* 14. 14.

Ὀπτάνομαι conſpicior, (*ab act.* ὀπτάνω *video,*) *Actor.* 1. 3. *reliqua tempora vide in* ὄπτομαι.

Ὀπτασία ας ἡ apparitio, *quæ fit κατ' ὕπαρ vigilanti. Hebr.* מַרְאֶה *ab* ὀπτάνω. *Th.* ὄπτω.

Ὀπτάω ῶ *torreo, aſſo. Fut.* ήσω. *a.* 1. ὤπτησα. *P.* ὤπτηκα. *part. a.* 1. *act.* ὀπτήσας αντος ὁ.

Ὄπτομαι video. *F.* ὄψομαι, *Ioan.* 11. 40. ὄψει *Atticè pro* ὄψῃ *videbis. aor.* 1. *med.* ὠψάμην. *a.* 1. *ſubj.* ὄψωμαι, *Luc.* 13. 28. *P. paſſ.* ὦμμαι. ψαι πται. *a.* 1. *paſſ.* ὤφθην ης η *viſus fui,* 1 *Cor.* 15. 8. *Fut.* 1. *paſſ.* ὀφθήσομαι, *Actor.* 26. 16.

Ὀπτὸς ὴ ὸν aſſus a um, *toſtus, aſſatus, ab* ὀπτάω, *de quo paulò antè.*

Ὀπώρα ας ἡ *propriè* autumnus. *item* fructus.

Ὀπωροφυλάκιον ου τὸ *locus in quo fructus aſſervantur, pomarium. ex* ὀπώρα ας ἡ *fructus &* φυλάσσω *cuſtodio.*

Ὅπως ut, *conjunct. cauſalis. cum ſubj.* quomodo, *Luc.* 24. 20. *Matth.* 26 59.

Ὅραμα τος τὸ viſio, *quæ fieri ſolet κατ' ὄναρ, ἤτοι κατ' ἔκστασιν, Actor.* 11. 5. *& intelligitur de interiore quâdam certarum imaginum in hominis mente impreſſione. Hebr.* חָזוֹן. *At* ὅραμα *ponitur ſemel pro* ὀπτασίᾳ, *Matth.* 17. 9.

Ὁρα-

Ὁραματισμὸς οῦ ὁ idem quod ὅρασις viſio.

Ὅρασις εως ἡ viſio. *item* aſpectus, *Apoc.* 4. 13.

Ὁρατὴς οῦ ὁ ſpectator.

Ὁρατικὸς οῦ ὁ ἡ videndi potentia præditus a.

Ὁρατὸς ἡ ὸν viſibilis e.

Ὁράω video. *præſ. imperat.* ὅρα. *pro* ὅραε. *præſ. part. g. f.* ὁρώσαι *videntes, Luc.* 23. 49. *imperf.* ἑώρων, *Ioan.* 6. 2. *F.* άσω. *præt.* ὥρακα, *&* *Atticè* ἑώρακα. *præt. act. infin.* ἑωρακέναι, *Luc.* 24. 22. *pluſq. perf.* ἑωράκειν εις ει. *præt. paſſ.* ἑώραμαι σαι ται.

Ὀργανικὸς οῦ ὁ ἡ inſtrumentalis. *ab*

Ὄργανον ου τὸ inſtrumentum. *item* organum, *q.* ἔργανον *ab* ἔργον ου τὸ *opus.*

Ὀργὴ ῆς ἡ ira, *Eph.* 4. *v.* 31. pœna, *Rom.* 3. *v.* 5. & 13. 4.

Ὀργιάω ῶ ſacra celebro, *perago. F.* άσω. *a.* 1. ὠργίασα. *P.* ὠργίακα.

Ὀργίζω ad iram irrito, laceſſo, *facio iraſci* (*pro quo tamen uſitatum eſt* παροργίζω.) *Fut.* ίσω. *P* ὤργικα. *præſ. med.* ὀργίζομαι iraſcor. *cum Dat. a.* 1. *paſſ.* ὠργίσθην ης η *iratus fui. part. a.* 1. *paſſ.* ὀργισθεὶς έντος ὁ. *fut.* 1. *paſſ.* ὀργισθήσομαι *iraſcar.*

Ὀργίλος ου ὁ iracundus, *Tit.* 1. 7. ὀργιλότης ητος ἡ iracundia, *in vitio ponitur.*

Ὀργυιὰ ᾶς ἡ paſſus, *menſura ſex pedum*, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὰ γυῖα *ab extenſis manibus, ſicut paſſus à pando. ſcil. quantum ſpatium expanſis brachiis comprehenditur. Germani vocant* eine klafter.

Ὀρέγω porrigo. *F.* ξω. *P.* ὤρεχα. *a.* 1. ὤρεξα. *præſ. med.* ὀρέγομαι appeto, *cum Genit. Fut.* 1. ὀρέξομαι. *a.* 1. *paſſ.* ὠρέχθην ης η. *a.* 1. *med.* ὠρεξάμην ω ατο.

Ὀρεινὸς ἡ ὸν montanus a um. ὀρεινὴ ῆς ἡ. *ſcil.* χώρα, regio montana.

Ὄρεξις

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ὄρεξις εως ἡ libido.

Ὄρθιος ου ὁ ἡ rectus a, *item* arduus.

Ὀρθοποδέω ῶ recto pede incedo, *non claudico, ab adj.* ὀρθόπους οδος ὁ ἡ *recto pede progrediens, non loripes, ex* ὀρθὸς *rectus, &* ποὺς δὸς *pes.*

Ὀρθὸς ἡ ὸν rectus a um. *videtur ortum ab* ὄρω *excito. F.* ὄρσω. *P.* ὦρκα. *præt. paſſ.* ὦρμαι ὦρσαι ὦρται. *unde* ὀρτὸς *excitatus. & hinc* ὀρθὸς, *mutato* τ *in* θ. *a.* I. *paſſ.* ὤρθην ης η. *part. a.* I. *paſſiv.* ὀρθεὶς ἕντος ὁ.

Ὀρθοτομέω ῶ rectè ſeco, *divido, diſtribuo. F.* ήσω. P. ὀρθοτόμηκα. *ab adj.* ὀρθότομος ου ὁ ἡ *recte ſecans. ex* ὀρθὸς *rectus &* τέμνω *ſeco, in præt. med.* τέτομα, *2 Tim. 2. 15. Sic vulgo exponunt, ſed potius ſignificat*, recte facio, *ut* καινοτομέω innovo. ὀρθοτομεῖν τὰς ὁδοὺς vias rectificare.

Ὀρθοτριχέω ῶ crines habeo erectos (*ab adj.* ὀρθοτρίχης εος ὁ ἡ *habens crines erectos. ex* ὀρθὸς *rectus, &* θρὶξ τριχὸς *pilus, crinis.*) *F.* ήσω. *a.* I. ὠρθοτρίχησα. P. ὠρθοτρίχηκα.

Ὀρθόω ῶ arrigo, erigo. *Fut.* ώσω. *a.* I. ὤρθωσα. P. ὤρθωκα.

Ὀρθρίζω diluculo venio. *imperf.* ὤρθριζον, *Luc.* 21. 38. *F.* ίσω. *P.* ὤρθρικα. *a.* I. ὤρθρισα. *a.* I. *imperat.* ὄρθρισον *ſurge mane, Exod.* 8. 20.

Ὀρθρινὸς ἡ ὸν matutinus a um.

Ὄρθριος α ον matutinus, *dilucularis, ſummo mane veniens.*

Ὄρθρος ου ὁ diluculum. *h. e. tempus matutinum, antelucanum*, ὅτι ἡμᾶς ὀρθεῖ εἰς ἔργα, *quia nos dirigit ad opera.* ὄρθρου *ſummo mane.* ὑπὸ τὸν ὄρθρον *ſub diluculum.*

Ὀρθῶς rectè. *Adverb.*

Ὁρίζω definio. *F.* ὁρίσω, *Atticè* ὁριῶ. *a.* I. ὥρισα *conſtitui, Actor.* 17. 31. ἐν ἀνδρὶ, ᾧ (pro ὃν) ὥρισε. *Helleniſmus.* decerno, *Actor.* 11. 29. *P.* ὥρικα.

præt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

præt. paſſ. ὥρισμαι. part. præt. paſſ. ὡρισμένος, η, ον, Luc. 22. v. 22. κατὰ τὸ ὡρισμένον ſecundum decretum, ſeu prout decretum eſt, Actor. 2. 32. ὡρισμένῃ βουλῇ definito conſilio. Actor. 10. v. 42. ὡρισμένος κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν definitus judex vivorum ac mortuorum. a. 1. paſſ. ὡρίσθην. part. a. 1. paſſ. ὁρισθεὶς έντος ὁ declaratus, demonſtratus.

Ὀρινὸς idem quod ὀρεινὸς, ſi ſine mendo, Ierem. 17. verſ. 3.

Ὅριον ου τὸ finis, terminus. diminutivum ab ὅρος ου ὁ terminus. ὅρια ων τὰ fines.

Ὁρισμὸς οῦ ὁ definitio, declaratio. à præt. paſſiv. ὥρισμαι verbi ὁρίζω definio.

Ὁρκίζω adjuro. F. ίσω. P. ὥρκικα. a. 1. ὥρκισα.

Ὁρκισμὸς οῦ ὁ juramentum, jusjurandum. à præt. paſſ. ὥρκισμαι verbi ὁρκίζω juro.

Ὅρκος ου ὁ juramentum.

Ὁρκωμοσία ας ἡ jusjurandum. q. d. ὅρκου ὄμοσις juramenti juratio. ὄμοσις εως ἡ juratio. ab ὄμνυμι juro.

Ὁρμάω ῶ ruo, irruo, impetu feror, prorumpo. F. ήσω. P. ὥρμηκα. a. 1. act. ὥρμησα. præt. paſſ. ὥρμημαι ad aliquid agendum incitatus fui.

Ὁρμὴ ῆς ἡ impetus.

Ὅρμημα τος τὸ impetus, Apoc. 18. 21.

Ὁρμίσκος ου ὁ parvum monile. Diminut. ab ὅρμος ου ὁ monile.

Ὄρνιον ου τὸ volucris, avicula. diminutivum ab ὄρνις ιθος ὁ ἡ avis.

Ὀρνίθιον ου τὸ avicula.

Ὀρνιθοσκοπέω ῶ auſpicor, ex avibus auguror. F. ήσω. a. 1. ὠρνιθοσκόπησα. P. ὠρνιθοσκόπηκα.

Ὄρνις ιθος ὁ ἡ ales, avis, per ſynec. gen. gallina.

Ὁροθεσία ας ἡ (q. d. θέσις τοῦ ὅρου poſitio termini.) terminus poſitus.

Ὅρος

Ὅρος ου ὁ terminus.
Ὄρος εος τὸ mons.
Ὄροφος ου ὁ tectum, lacunar, *faſtigium, ab* ἐρέφω *tego.*
Ὀροφόω ῶ concamero, *tego. F.* ώσω. *a.* 1. ὠρόφωσα. *P.* ὠρόφωκα. *præt. paſſ.* ὠρόφωμαι. *Hinc*
Ὀρόφωμα τος τὸ tectum.
Ὀρτυγομήτρα ας ἡ coturnicum matrix, *ſeu dux. ex*
Ὄρτυξ γος ὁ coturnix, *quod eſt ab* ὄρω *concito, facile namque ad pugnam concitatur, &* μήτηρ *mater.*
Ὄρυξ γος ὁ capra, oryx, *ab* ὀρύσσω *fodio, quia pedibus terram effodit.*
Ὀρύσσω *vel Atticè* ττω fodio. *F.* ὀρύξω. *P.* ὤρυχα. *a.* 1. ὤρυξα. *a.* 2. ὤρυγον.
Ὀρφανία ας ἡ orbitas.
Ὀρφανός οῦ ὁ orphanus, *pupillus, orbus parentibus. ab* ὀρφνὸς *obſcurus, q. d.* ὁ ἐν σκότει ὤν. *Negligitur enim & veluti in tenebris verſatur. Them.* ὄρφνη ης ἡ *tenebræ. Flectitur more adjectivorum, Exod.* 22. 24. τὰ παιδία ὀρφανά.
Ὀρχέομαι οῦμαι ſalto. *F.* ήσομαι. *a.* 1. *med.* ὠρχησάμην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* ὀρχησάμενος η ον, *Marc.* 6. 22.
Ὅς ἥ ὅ qui, quæ, quod, welcher/ welche/ welches. *dicitur articulus poſtpoſitivus, quod nominibus poſtponatur: eſtque vice relativi, & ſemper ſequitur verbum aut expreſſum aut ſubintellectum, Actor.* 27. 44. *Rom.* 14. 5. ὃς μὲν, ὃς δὲ, *pro* οὗτος μὲν, ἐκεῖνος δὲ, *Luc.* 7. 45. ἀφ' ἧς *(ſubaudi* ὥρας*) ex quo tempore.*
Ὁσάκις quoties, *adverb. citra interrogationem.*
Ὅσγε ἥγε ὅγε qui quidem, quæ quidem, quod quidem, *Rom.* 8. 32. *vide ſuprà* γε.
Ὅσιος α ον ſanctus a um.

Ὁσιό-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ὁσιότης ητος ἡ ſanctitas.

Ὁσίως ſanctè, *adv.*

Ὀσμὴ ῆς ἡ odor, *ab* ὄζω (*Doricè* ὄσδω) *oleo.*

Ὅσος η ον quantus a um, *citra interrogationem. pl.* ὅσοι ὅσαι ὅσα *quicunque, quæcunque, item quotcunq;.* ἐφ᾽ ὅσον χρόνον quamdiu, *Gal.* 4.1. καθ᾽ ὅσον quatenus, *Hebr.* 7.20. ὅσον ὅσον, *Hebr.* 10.37.

Ὀστέϊνον ου τὸ oſſeum.

Ὀστέον οῦν ἐου οῦ τὸ os oſſis.

Ὅστις ἥτις ὅ, τι *in gen.* οὗτινος. *Atticè* ὅτου, *Matth.* 5. *v.* 25. ἧστινος *&c.* qui quæ quod.

Ὀστοῦν οῦ τὸ os oſſis.

Ὀστράκινος η ον teſtaceus a um, *ab*

Ὄστρακον ου τὸ teſta, *terra figulina.*

Ὀσφραίνομαι (*idem quod* ὀσφράομαι ῶμαι) odoror.

Ὀσφρασία ας ἡ odor.

Ὄσφρησις εως ἡ odoratus, *ab* ὀσφράομαι ῶμαι (*idem quod* ὀσφραίνομαι) *odoror. F.* ὀσφρήσομαι. *præt. paſſ.* ὤσφρημαι σαι ται, 1 *Cor* 12. 17.

Ὀσφὺς ύος ἡ lumbus. *Accuſ.* ὀσφύν. *Alii* ὀσφῦος ὀσφῦν.

Ὅταν (*ex* ὅτε *&* ἂν) cum, *conjunct. item* quamdiu, *Ioan.* 9.5.

Ὅτε quando, *adv.* ἀόριστον, *Luc.* 13. 35. ὅ, τε *articulus præpoſit.* und der/ *Actor.* 13. 1. *præpoſitâ literâ* πῖ *fit* ἐρωτηματικὸν *h. e. interrogativum,* πότε quando?

Ὅτι quòd, quia, *conjunct. item* quare, *Marc.* 9.11. *differt ab* ὅ, τι quicquid, *Ioan.* 14.13. *&* 15.17. *Sæpe inſervit mimeſi, & redundat, Rom.* 3.8. *&c.*

Οὐ οὐκ οὐχ non, *adv. negandi.* οὐ *ſeq. conſonâ,* οὐκ *ſeq. vocali tenui.* οὐχ *ſeq. vocali aſpiratâ. Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat, & vertitur* nequaquam οὐ μὴ, *Luc.* 22.18. *ſic* οὐκέτι οὐ μὴ *Luc.* 22. *v.* 16. *triplex eſt negatio, non ſine emphaſi. Sicut* ἂν *quandoque* negat, *ita* οὐ *quandoque ponitur*

 pro

pro ἢ nota comparationis, ut Matth. 9. 13. ἔλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν, h. e. μᾶλλον ἢ θυσίαν.

Οὗ ubi *adv. (ab ὃς οὗ) ſic αὐτοῦ ibi, ab αὐτός. præpoſitâ literâ π fit ἐρωτηματικὸν, h. e. interrogativum ποῦ ubi? vide infrà ſuo loco.*

Οὐὰ vah! *adv. Marc.* 15. 29.

Οὐαὶ væ, *adv. cum Dat. ἡ οὐαὶ miſeria, Apoc.* 9. 12.

Οὐδαμοῦ nuſquam, *adverb. item* nequaquam, 1 *Reg.* 2. 37.

Οὐδαμῶς nequaquam, *adverb. ab adject. οὐδαμὸς quod eſt ex οὐδὲ neque, & ἀμὸς οῦ ὁ unus, aliquis (Doricè noſter) q. d. οὐδ' ἀμὸς ne unus quidem, h. e. nullus. eodem modo ſe habet μηδαμός.*

Οὐδὲ neque, *conjunct. ex οὐ non & δὲ verò.*

Οὐδεὶς ενὸς ὁ nullus, *οὐδεμία ας ἡ nulla, οὐδὲν ενὸς τὸ nullum, nihil. ex οὐδὲ neque & εἷς unus.*

Οὐδέποτε nunquam, *adverb. ex οὐδὲ neque & ποτὲ aliquando.*

Οὐδέπω nondum, *adv. Ioan.* 20. 4. nunquam, *Ioan.* 19. 41.

Οὐθεὶς οὐθεμία οὐθὲν nullus a um. *οὐθεὶς ex οὔτε εἷς,* 1 *Cor.* 13. 2.

Οὐκ non, *adverb. negandi. vide paulò antè οὐ.*

Οὐκέτι *propriè* non adhuc, *item* non amplius, *ex οὐκ non & ἔτι adhuc.*

Οὐκοῦν nonne igitur? *Ioan.* 18. 37.

Οὐλὴ ῆς ἡ cicatrix.

Οὖν igitur, itaque, ergò, *conjunct.*

Οὔπω nondum, *adverb. ex οὐ & πω dictione encliticâ inſeparabili, Ioan.* 2. 4.

Οὐρὰ ᾶς ἡ cauda, *Apoc.* 9. 10.

Οὐραγέω ῶ extremam partem agminis duco. *F. ήσω. a. 1. οὐράγησα. P. οὐράγηκα, &*

Οὐραγία ας ἡ agmen extremum. *à nom. οὐραγὸς οῦ ὁ extremi agminis dux, quod eſt ex οὐρὰ cauda & ἄγω duco.*

Οὐρά-

Οὐράνι☉ ȣ ὁ ἡ cœleſtis, *Actor.* 26. 19.
Οὐρανόθεν *adv.* cœlitus, *è cœlo.* ȣ̓ρανόσε *in cœlum.* ȣ̓ρανόθι *in cœlo.*
Οὐρανὸς ȣ̃ ὁ cœlum. *Doricè* ὠρανὸς *à Chald.* אוּרָא *ora*, lux. *ponitur pro* Deo, *Matth.* 21. *v.* 25. *& Luc.* 15. 18.
Οὐρέω ῶ mingo, *urinam reddo. F.* ήσω. *a.* 1. ȣ̓́ρησα. *P.* ȣ̓́ρηκα.
Οὐ̓́ρειον ȣ τὸ carcer, *cuſtodia.*
Οὖρον ȣ τὸ urina.
Οὖς ὠτὸς (*pro* ȣ̓τὸς) τὸ auris. τὰ ὦτα aures.
Οὐσία ας ἡ eſſentia, ſubſtantia. *à part. præſ.* ὢν ȣ̃σα ὂν, *ens.*
Οὐ̓́τε neque, *conjunct. ex* ȣ̓ *non &* τε *que*, *Actor.* 28. *v.* 21.
Οὗτ☉ (*ex* ὁ αὐτὸς) hic. αὕτη (*ex* ἡ αὐτὴ) hæc. τȣ̃το (*ex* τὸ αὐτὸ) hoc. *pronomen demonſtrativum. pl.* ȣ̃̓τοι αὗται ταῦτα. *Genit. pl.* τȣ́των *per omnia genera.*
Οὐ̓́τω *ſeq. conſonâ, &*
Οὐ̓́τως *ſeq. vocali*, ſic, itane, *Matth.* 26. 40. *Atticè* ὠ̓́τωσὶ. ȣ̓́τως tantoperè, *Ioan.* 3. 16.
Οὐχὶ nonne? *adv. interrog. item Atticè* non, *adv. negandi, Ioan.* 13. 10. 1 *Cor.* 10. 29.
Ο'φειλέτης (*pro* ὀφειλήτης) ȣ ὁ debitor.
Ο'φειλὴ ῆς ἡ debitum.
Ο'φείλημα τ☉ τὸ debitum. *à præt. paſſ.* ὠφείλημαι, *verbi*
Ο'φείλω debeo, *reus ſum*, *Matth.* 23. 16. *imperf.* ὤφειλον. *F.* ὀφειλήσω. *P.* ὠφείληκα. *a.*2. ὤφελον. *præſ. paſſ.* ὀφείλομαι. *part.* ὀφειλόμενος η ον *debitus a um*, 1 *Cor.* 7. 3. *præt. paſſ.* ὠφείλημαι.
Ο'́φελον utinam, *adv.*
Ο'́φελ☉ ε☉ τὸ utilitas, *ab* ὀφέλλω *juvo, augeo.*
Ο'φθαλμοδȣλεία ας ἡ obſequium ad oculos exhibitum, augendienſt. *à nomine*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ὀφθαλμόδουλος, ſervus, qui inſpectante hero ſe gnavum præſtat, ein augendiener/ *Eph*. 6. 6.

Ὀφθαλμὸς οῦ ὁ oculus, *ab* ὄπτομαι *video.*

Ὀφθαλμοφανῶς *adv*. ad oculum, *liquidè.*

Ὀφιοδήκτος ου ὁ ἡ *à ſerpente morſus a.ex* ὄφις εως ὁ *ſerpens &* δάκνω *mordeo. P. paſſ.* δέδηγμαι δέδηξαι δέδηκται.

Ὀφιομάχης ου ὁ lacerta, *ſpecies locuſtæ, ex* ὄφις εως ὁ *ſerpens, &* μάχομαι *pugno: infeſtum namque maximè illud animalculum ſerpentibus eſt.*

Ὄφιρ, Ophir. *Nomen proprium regionis.*

Ὄφις εως ὁ ſerpens. *Acc.* ὄφιν. ὄφις ἀρχαῖος *ſerpens antiquus, hoc eſt, diabolus, Apoc.* 20. 2.

Ὄφλησις εως ἡ debitum, *quo publico ærario debetur.*

Ὀφρὺς ύος ἡ ſupercilium. *per metaph*. montis extremitas *ſeu* crepido, *unde quis præceps agi poteſt. Alii vertunt* cacumen. *Syrus vertit*, gibbum montis.

Ὀχεία ας ἡ coitus.

Ὀχετὸς οῦ ὁ canalis, *aquæ ductus. item* cloaca, *ab* ὀχέω *veho, duco.*

Ὄχθη ης ἡ ripa, *littus, labor.*

Ὀχλαγωγέω ῶ turbam *ſeu* plebem duco. *F:* ήσω. *a.* 1. ὠχλαγώγησα. *P.* ὠχλαγώγηκα.

Ὀχλέω ῶ turbo. *Fut.* ήσω. *P.* ὤχληκα. *præſ. paſſ.* ὀχλέομαι οῦμαι *vexor.*

Ὀχληρία ας ἡ moleſtia, turbulentia.

Ὀχλοποιέω ῶ cogo turbam. *F.* ήσω. *P.* ὠχλοποίηκα. *a.* 1. ὠχλοποίησα.

Ὄχλος ου ὁ turba, *populus, multitudo, Matt*. 21. 8. ὄχλος ἔστρωσαν *populus ſtraverunt. Sic Ioan.* 7. *v.* 49. ὄχλος ἐπικατάρατοι *populus maledictus, anomalia numeri elegans.* cœtus, *Luc*. 6. *v*. 17. ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, *cœtus diſcipulorum ejus.* tumultus, *Luc*. 22. 6. ἄτερ ὄχλου *abſque tumultu.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ὀχυρὸς ὰ ὸν munitus a um, *valet idem quod* ἐχυρὸς ὰ ὸν *firmus, munitus, tutus. Hinc*

Ὀχυρόω ῶ munio. *F.* ώσω. *a.* 1. ὠχύρωσα. *P.* ὠχύρωκα. *præt. paſſ.* ὠχύρωμαι. *Hinc*

Ὀχύρωμα τος τὸ munitio, *caſtellum, munimentum.*

Ὀχυρωμάτιον ου τὸ munimentum.

Ὀχύρωσις εως ἡ munitio.

Ὀψάριον ου τὸ piſciculus. *Them.* ὄψον ου τὸ *quicquid cum pane comeditur. per ſyn. gen.* piſcis.

Ὀψὲ ſerò, *adv. Marc.* 11. 19.

Ὀψία ας ἡ veſpera, *ſerum diei.*

Ὀψίζω ſerò, *ſive ſub* veſperam aliquid facio. *F.* ίσω. *a.* 1. ὤψισα. *P.* ὤψικα.

Ὄψιμος ου ὁ ἡ ſerotinus. ὑετὸς πρώϊμος καὶ ὄψιμος, *Iac.* 5. 7. *pluvia matutina & ſerotina. Hebr. Deut.* 11. 14. מִטַר יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ, *hoc eſt, pluvia jacientis & collectionis: illa poſt ſemen jactum, hæc paulò ante meſſem contingit. Per pluviam ſerotinam igitur intelligitur pluvia, non quæ circa veſperam decidit, ſed quæ ipſam meſſem antecedit.*

Ὄψις εως ἡ vultus, facies, ſpecies, *ab* ὄπτομαι *video.*

Ὄψον ου τὸ opſonium. *item per ſyn. gen.* piſcis.

Ὀψοπτίνημα τος τὸ opſonium.

Ὀψώνιον ου τὸ ſtipendium. *à nomine* ὀψώνης ου ὁ. *q. d.* ὠνέμενος τὰ ὄψα *opſonator. ex* ὠνέομαι ἕμαι *emo, &* ὄψον ου τὸ *quicquid cum pane comeditur.* ὀψώνιον *ergò proprie eſt quicquid emitur, ut edatur cum pane. per ſyn. gen. verò ponitur pro opſonio, quod militibus dabatur loco* ſtipendii. *Hinc (per metaph.) pro ſalario ſeu ſtipendio quovis accipitur.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Π A.

ΠΑγετὸς οῦ ὁ glacies, *aqua compacta*, à πήγω *compingo.*

Παγιδεύω illaqueo, *irretio. F.* εύσω. *P.* πεπαγίδευκα.

Παγὶς ίδος ἡ laqueus. à πήγνυμι *depango, defigo.*

Παγκρατὴς οῦ ὁ omnipotens. *q. d.* πᾶν κράτος ἔχων *omnem potentiam habens.*

Πάγος ου ὁ collis.

Πάθημα τος τὸ afflictio, *Rom.* 8. 18. *vitioſus affectus*, *Gal.* 5. 24. à πάσχω *patior.*

Παθητὸς οῦ ὁ *proprie paſſibilis*, qui pati poteſt.

Πάθος εος τὸ affectus, *Rom.* 1. 26. *morbus*, 1 *Theſſ.* 4. 5. *mollities*, *Col.* 3. 5.

Παιὰν ᾶνος ὁ *hymnus in laudem Dei*, pæan.

Παιγνία ας ἡ &

Παίγνιον ου τὸ ludus, *ludibrium.*

Παιδαγωγὸς οῦ ὁ pædagogus, *puerorum dux, cuſtos, informator. ex* παῖς *puer, &* ἀγωγὸς οῦ ὁ *dux. Th.* ἄγω *duco.*

Παιδάριον ου τὸ puerulus, *Matth.* 11. 16.

Παιδεία ας ἡ inſtitutio, caſtigatio.

Παιδευτὴς οῦ ὁ inſtitutor, caſtigator.

Παιδεύω erudio, caſtigo. *imperf.* ἐπαίδευον. *F.* εύσω. *P.* πεπαίδευκα. *a.* 1. ἐπαίδευσα. *præſ. paſſ.* παιδεύομαι caſtigor. *præt. paſſ.* πεπαίδευμαι. *part.* πεπαιδευμένος inſtitutus. *a.* 1 *paſſ.* ἐπαιδεύθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* παιδευθῶ ῇς ῇ.

Παιδιόθεν ab incunabulis, ab ineunte ætate, *ſeu* à pueritia, *adv.*

Παιδίον ου τὸ infans, puerulus. *Diminutivum à nomine* παῖς δὸς ὁ. *Puer.*

Παιδίσκη ης ἡ ancilla. παιδίσκος ου ὁ puellus. *Diminutivum à nomine* παῖς *puer.*

Παιδοποιέομαι οῦμαι filios procreo, *pueros gigno.*

F. ήσο-

F. ήσομαι. P. *paſſ.* πεπαιδοποίημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπαιδοποιήθην ης η. *a.* 1. *med.* ἐπαιδοποιησάμην. *fut.* 1. *paſſ.* παιδοποιηθήσομαι.

Παίζω (*contractè pro* παιδίζω, *more puerorum luſito*) ludo, ſalto, 1 *Cor.* 10. 7. *F.* παίξω. *P.* πέπαιχα. *a.* 1. ἔπαιξα, *Iud.* 16. 26.

Παῖς δὸς ὁ ἡ puer, puella, *per Hebraïſmum* ſervus δοῦλος, *Actor.* 4. 27.

Παίω percutio, ferio. *F.* παίσω. *a.* 1. ἔπαισα. *part. a.* 1. παίσας αντος ὁ. *P.* πέπαικα.

Παλάθη ης ἡ maſſa ficorum, *à* παλάσσω *contundo, vel à* πλάσσω *fingo.*

Πάλαι *adverb.* olim, *jampridem*, *Hebr.* בָּלָה *vetus.*

Παλαιὸς ὰ ὸν antiquus a um.

Παλαιότης ητος ἡ vetuſtas.

Παλαιόω ῶ antiquo, *aboleo.* *F.* ώσω. *P.* πεπαλαίωκα. *hujus paſſ.*

Παλαιόομαι οῦμαι veteraſco. *fut.* 1. *paſſ.* παλαιωθήσομαι η εται.

Παλαιστὴς οῦ ὁ adverſarius in lucta, luctator.

Παλαίστρα ας ἡ palæſtra, *locus ubi decertatur.*

Παλαίω luctor. *Fut.* αίσω. *a.* 1. ἐπάλαισα ας ε. *P.* πεπάλαικα.

Παλαίωμα τος τὸ &

Παλαίωσις εως ἡ vetuſtas, *antiquitas*, *à* παλαιόω *antiquo, vid. paulò antè.*

Πάλη ης ἡ lucta, *Epheſ.* 6. 12. παλαίω *luctor, &c. vid. paulò ante.*

Παλιγγενεσία ας ἡ regeneratio *ex* πάλιν *rurſus &* γένεσις *generatio. Th.* γίνομαι.

Πάλιν *adv.* rurſus, retrorſum, *Gal.* 4. 9.

Παλλακὴ ῆς ἡ pallaca, pellex.

Παλλακὶς ίδος ἡ *idem.*

Πάλλω vibro, quatio, moveo. *F.* παλῶ. *a.* 1. ἔπαλα. *P.* πέπαλκα. *præt. paſſ.* πέπαλμαι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Παμβασιλεὺς έως ὁ omnium rex, *abſolutus rex. q. d.* πάν βασιλεύων.

Παμβότανον ȣ τὸ quælibet herba, *tenera herba.*

Παμμιγὴς έος ὁ ἡ mixtus a, *ex omnibus compoſitus.*

Παμπληθεὶ *adv.* quod ſit à toto populo. *q. d.* πᾶν πλῆθος εος τὸ *omnis multitudo.*

Παμπληθὴς έος ὁ ἡ permultus a, *quamplurimus.*

Πάμπολυς, παμπόλλη, πάμπολυ omnino multus a um, *permultus. ex* πᾶς *omnis, &* πολὺς *multus.*

Πάμφυλοι ων οἱ αἱ populi ex quibuſlibet tribubus. *ex* πᾶς *omnis &* φυλὴ ῆς ἡ *tribus.*

Πανδημεὶ paſſim, vulgò. *adverb. à nomine* πάνδημος *publicus. ex* πᾶς *omnis &* δῆμος ȣ ὁ *populus.* πανδημεὶ *ergò notum eſſe, idem eſt, quod apud Latinos dicitur, lippis & tonſoribus innotuiſſe.*

Πάνδημος ȣ ὁ ἡ publicus a, *toti populo notus.*

Πανδοχεῖον είȣ τὸ diverſorium, *publicum hoſpitium. ex* πᾶς πᾶσα πᾶν *omnis, &* δέχομαι *excipio. in præt. med. (quod tamen inuſitatum eſt)* δέδοχα, *unde eſt* δοχὴ ῆς ἡ *convivium.* δοχεῖον ȣ τὸ *receptaculum.*

Πανδοχεὺς έως ὁ publicus hoſpes, *Luc.* 10. 35.

Πανεπίσκοπος ȣ ὁ omnia luſtrans. *ex* πᾶν *omne, &* ἐπισκοπέω *viſo, conſidero.*

Πανηγυρέω ῶ exulto, *panegyrin celebro.*

Πανήγυρις εως ἡ conventus univerſalis. *ex* πᾶς *omnis &* ἄγυρις εως ἡ *cœtus, q. d.* πᾶσα ἄγυρις. *affine eſt nomini* ἀγορὰ ᾶς ἡ *forum, & verbo* ἀγείρω *congrego.*

Πανηγυρισμὸς ȣ ὁ celebritas, *oſtentatio.*

Πανθὴρ ῆρος ὁ panthera, *animalis nomen.*

Πανοικὶ *adv. q. d.* σὺν παντὶ οἴκῳ *cum totâ domô. Actor.* 16. 34. *ſcribitur &* πανοικεί.

Πανοικία ας ἡ tota familia, *tota domus.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πανοπλία ας ἡ univerſa armatura. *ex* πᾶν *omne* & ὅπλον ου τὸ *arma*, *Eph.* 6. 13.

Πανούργευμα τος τὸ calliditas, *à præt. paſſ.* πεπανούργευμαι, *verbi*

Πανουργεύομαι doloſus ſum, *callidè ago. F.* εύσομαι. *a.* 1. *med.* ἐπανουργευσάμην. *præt. paſſ.* πεπανούργευμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπανουργεύθην.

Πανούργημα τος τὸ calliditas, dolus, *à præt. paſſ.* πεπανούργημαι, *verbi* πανουργέω ῶ, *idem quod* πανουργεύομαι.

Πανουργία ας ἡ calliditas.

Πανοῦργος ου ὁ ἡ callidus a. *q. d.* παντόεργος, *per ſyncopen* ἢ τ πανόεργος, & *factâ craſi* πανοῦργος, *ex* πᾶν *omne* & ἔργον *opus.*

Πανταχῆ ubique, *adverb.*

Πανταχόθεν undique, *adv.*

Πανταχοῦ ubique, *ubivis terrarum. adverb.*

Παντελὴς έος ὁ ἡ plenus a, *ad finem perductus. q. d.* πᾶν τέλος ἔχων, *omnem adeptus finem.* εἰς τὸ παντελὲς (*g. n.*) in perpetuum, prorſus.

Παντελῶς *adverb.* omnino, planè.

Πάντη *adv.* prorſus, ſemper, *à* πᾶς παντὸς *omnis.*

Παντοδαπὸς οῦ ὁ omnigenus, *omnivarius.*

Παντοδύναμος ου ὁ omnipotens. *q. d.* πᾶσαν δύναμιν ἔχων *omnem potentiam habens.*

Πάντοθεν undique. *adv.*

Παντοῖος ου ὁ pervarius, *omnimodus.*

Παντοκράτωρ ορος ὁ ἡ omnipotens. *ex* πᾶν *omne* & κρατέω ῶ *imperium obtineo, præſto, poſſum. Them.* κράτος εος τὸ *robur, potentia.*

Πάντοτε *adv.* ſemper, *à* πᾶς παντὸς *omnis.*

Παντοτρόφος ου ὁ omnes nutriens. *ex* πᾶς πᾶσα πᾶν & τροφὸς οῦ ὁ *nutritor.*

Πάντως omnino, *adv. à* πᾶς παντός.

Πάνυ omnino, valdè, *admodum.*

Πάππος ου ὁ avus, *à* πάππας ου ὁ *pater.*

Πάπυρος ου ὁ ἡ papyrus & *papyrum.*

Παρὰ *præpoſ. cum Genit.* a, ab. *cum Dat.* apud. *cum Accuſ.* præter, contra, juxta, ſupra, *Luc.* 13.2. *in compoſitione valet* trans, præter, apud, & *ſæpe in malam partem accipitur*, & *vertitur* perperam, &c.

Παραβαίνω tranſgredior. *F.* παραβήσομαι. *P.* παραβέβηκα. *a.* 2. παρέβην *aberravi. præt. paſſ.* (ἄχρηστον) παραβέβημαι σαι ται.

Παραβάλλω confero. *F.* παραβαλῶ. *P.* παραβέβληκα. *a.* 2. παρέβαλον appuli, *ſeq. præpoſ.* εἰς, *Actor.* 20. 15. *a.* 2. *ſubj.* παραβάλω ῃς ῃ ωμεν. *præt. med.* παραβέβολα.

Παράβασις εως ἡ tranſgreſſio.

Παραβάτης ου ὁ tranſgreſſor.

Παραβιάζομαι adigo. *F.* άσομαι. *a* 1. *med.* παρεβιασάμην ω ατο. *vide ſuprà* βιάζομαι, *Luc.* 24. *v.* 29.

Παραβιβάζω abire facio, *aufero.*

Παραβλέπω malè video, *cæcutio. F.* ψω. *P.* παραβέβλεφα. *a.* 1. παρέβλεψα. *vid.* βλέπω.

Παραβολὴ ῆς ἡ parabola, *Matth.* 13. 34. *obſcura ſententia, Matth.* 15. 15. *exemplar ſeu typus, Hebr.* 9.9. *adagium ſeu proverbium, Luc.* 4.23. *ſimilitudo, Hebr.* 11.19. *à præt. med.* παραβέβολα, *verbi* παραβάλλω. *vid. paulò antè.*

Παραβουλεύομαι perperam, male conſulo. *cum Dativ. F.* εύσομαι. *P.* παραβεβούλευμαι. *a.* 1. *med.* παρεβουλευσάμην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* παραβουλευσάμενος, *Philip.* 2. 30.

Παραγγελία ας ἡ mandatum.

Παραγγέλλω præcipio *imperf.* παρήγγελλον. *F.* παραγγελῶ. *P.* παρήγγελκα. *a.* 1. *act.* παρήγγειλα *denunciavi. part. a.* 1. παραγγείλας αντος ὁ *præt. med.* παρήγγελα.

Παράγγελμα τος τὸ interdictum, *mandatum.*

Πα-

Παραγίνομαι advenio. *imperf.* παρεγινόμην ου ετο. *F.* παραγενήσομαι. *a.* 2. *med.* παρεγενόμην ου ετο veni. *a.* 2. *med. ſubj.* παραγένωμαι ῃ ηται adfuero. *part. a.* 2. *med.* παραγενόμενος η ον.

Παραγινώσκω perperam judico. *F.* παραγνώσομαι. *P.* παρέγνωκα. *vide ſuprà* γινώσκω.

Παραγραφὶς ίδος runcina, *Eſai.* 44. 13.

Παράγω *proprie*, traduco. *item* ἀμεταβάτως, *h. e. intranſitivè ſeu neutraliter, idem quod* μεταβαίνω, παραβαίνω progredior, prætereo, *Matth.* 9. 9. *F.* παράξω. *P.* παρῆχα. *a.* 2. παρήγαγον ες ε, *Ioan.* 8. 59. *præſ. med.* παράγομαι *idem.*

Παραγωνίσκος ου ὁ *Hebræum* מַקְצֻעֹת, *Eſai.* 44. 13. *Vulgatus vertit*, angularis. *Alii aliter. Pro* παραγωνίσκος *quidam legunt* περιγωνίσκος *&* περιγώνιον.

Παράδειγμα τος τὸ exemplum.

Παραδειγματίζω ignominiæ expono. *F.* ίσω. *P.* παραδεδειγμάτικα, *Matth.* 1. 19.

Παραδείκνυμι manifeſto, indico. *F.* είξω. *P.* παραδέδειχα. *præt. paſſ.* παραδέδειγμαι ξαι κται.

Παράδεισος ου ὁ paradiſus. *Duo ſignificat*, 1. *propriè*, pomarium, viridarium. (*vox origine Hebræa* פַּרְדֵּס *pardês, Eccl.* 2. *v.* 5. *hortus amœniſſimus, omnis generis fructiferis arboribus conſitus. Errant, qui ex* παρὰ *&* δεύω *irrigo, vocem hanc ortam eſſe volunt.*) 2. Cœlum tertium, *locum beatorum*, 2 *Cor.* 12. 4.

Παραδέχομαι excipio, recipio. *F.* παραδέξομαι *ſuſcipiam. P.* παραδέδεγμαι.

Παραδιατριβὴ ῆς ἡ perverſa exercitatio. *ex* παρὰ *quod ſæpe in malam partem accipitur in compoſitis, &* διατριβὴ ῆς ἡ *opera, quæ alicui rei impenditur, à* διατρίβω. *vide ſuprà.* διατριβὴ ματαία, *quum fruſtra tempus teritur.*

Παραδίδωμι trado. *imperf.* παρεδίδουν *tanquam à* παραδιδόω. *F.* παραδώσω prodam. *part. fut.* 1. *act.* παραδώσων, *Ioan.* 6. 64 *aor.* 1. παρέδωκα. *a.* 2 παρέδων ως ω. *a.* 2 *ſubj.* παραδῶ ῷς ῷ. *a.* 2. *infin.* παραδοῦναι. *part. a.* 2. παραδοὺς όντος ὁ *qui prodidit. præt. act.* παραδέδωκα. *pluſq. perf.* παραδεδώκειν εις ει, *Marc.* 15. 10 *pro* παρεδεδώκειν. *Attice* ε *abjicitur. præſ. paſſ.* παραδίδομαι prodor. *præt. paſſ.* παραδέδομαι traditus ſum, commendatus ſum, *Actor.* 14. 26. *a.* 1. *paſſ.* παρεδόθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* παραδοθήσομαι tradar.

Παραδοξάζω falſam opinionem concipio, dehoneſto. *item* illuſtro, *mirabile facio. F.* άσω. *a.* 1. παρεδόξασα. *P.* παραδεδόξακα. *part. præſ.* παραδοξάζων οντος ὁ.

Παράδοξον ου το inopinatum. *q. d.* παρὰ δόξαν *præter opinionem.*

Παράδοξος ου ὁ ἡ inopinatus a, *inauditus, præter opinionem.*

Παράδοσις εως ἡ traditio. *à* παραδίδωμι *trado.*

Παραδρομὴ ῆς ἡ tranſcurſus, curſus.

Παραζεύγνυμι adjungo, connecto. *F.* παραζεύξω. *a.* 1. παρέζευξα. *P.* παρέζευχα.

Παραζηλόω ad æmulationem provoco. *F.* ώσω. *P.* παρεζήλωκα.

Παραζήλωσις εως ἡ æmulatio.

Παραζώνη ης ἡ baltheus, cingulum. *à* παραζώννυμι *cingo.*

Παραθαλάσσιος ου ὁ ἡ maritimus a. *q. d.* παρὰ τῇ θαλάσσῃ *ſcil.* ὢν, *qui eſt prope mare, Matt.* 4. 13. ἡ παραθαλάσσια πόλις, *urbs maritima.*

Παράθεμα τος τὸ additamentum, appoſitio, repoſitorium. *à* παρατίθημι *appono, addo, depono.*

Παραθερμαίνω calefacio. *F.* ανῶ. *a.* 1. παρεθέρμανα. *P.* παρατεθέρμαγκα.

Παρά-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Παραθέσις εως ἡ depoſitio, appoſitio. à παρατίθημι *appono, depono.*

Παραθεωρέω ῶ deſpicio. *Fut.* ήσω. P. παρατεθεώρηκα. *præſ. paſſ.* παραθεωρέομαι οῦμαι deſpicior. *imperf. paſſiv.* παρεθεωρεόμην ούμην. 3. *pl.* έοντο οῦντο.

Παραθήκη ης ἡ depoſitum, 2 *Tim.* 1. 12.

Παραθλίβω premo, opprimo. *F.* ψω. *a.* 1. παρέθλιψα. P. παρατέθλιφα.

Παραίνεσις εως ἡ admonitio. à 2. *perſ. præt. paſſ.* παρήνεσαι, *verbi*

Παραινέω ῶ admoneo. *imperf.* παρήνεον ουν, εες εις, εε ει. *F.* έσω. P. παρήνεκα. *a.* 1. παρήνεσα.

Παραιρέω ῶ interverto, aufero. *F.* ήσω. P. παρήρηκα. *aor.* 2. παρεῖλον. *ex* παρὰ & αἱρέω ῶ *tollo.*

Παραιτέομαι οῦμαι recuſo, excuſo. *præſ. imperat.* παραιτέου οῦ *rejice, averſare,* 2 *Tim.* 2. *verſ.* 23. *Tit.* 3. 10. *F.* ήσομαι. *a.* 1. *med.* παρῃτησάμην ω ατο *deprecatus ſum, cum excuſatione petivi,* Hebr. 12. *v.* 19. *part. aor.* 1. *med.* παραιτησάμενος *averſatus. præt. paſſ.* παρῄτημαι. *unde præt. part.* παρῃτημένος *excuſatus. ex* παρὰ & αἰτέομαι.

Παραίτιος ου ὁ auctor.

Παρακαθεύδω dormio apud, accubo.

Παρακάθημα τος τὸ ſeſſio, aſſeſſio.

Παρακαθίζω ſedeo, aſſideo. *præſ. part.* παρακαθίζων ουσα ον. *Fut.* ίσω. P. παρακεκάθικα. *vide ſuprà* καθίζω.

Παρακαλέω ῶ rogo, precor, hortor, conſolor, advoco. *imperf.* παρεκάλεον ουν, εες εις, εε ει. *F.* έσω. P. παρακέκληκα. *a* 1. *act.* παρεκάλεσα. *Act.* 28. *v.* 20. *præſ. paſſ.* παρακαλέομαι οῦμαι, *conſolatione erigor, fruor. a.* 1. *paſſ.* παρεκλήθην ης η *rogatus ſum, Actor.* 28. *v.* 14. *a.* 1. *paſſ. infin.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

παρακληθῆναι *conſolationem admittere. fut.* 1. *paſſ.* παρακληθήσομαι ῃ εται *conſolatione reficiar.*

Παρακάλυμμα τος τὸ velamen, tegmen. *à præt. paſſ.* παρακεκάλυμμαι, *verbi*

Παρακαλύπτω occulto. *F.* ψω. *P.* παρακεκάλυφα. *præſ. paſſ.* παρακαλύπτομαι occultor. *P. paſſ.* παρακεκάλυμμαι.

Παρακαταθήκη ης ἡ depoſitum, 1 *Tim.* 6. 20.

Παρακατατίθημι commendo, depono. *F.* ήσω. P. παρακατατέθεικα. *decomp. ex* παρὰ, κατὰ & τίθημι. *vide ſuprà* τίθημι.

Παράκειμαι adjaceo. *F.* είσομαι.

Παρακλείω excludo. *F.* είσω. *a.* 1. παρέκλεισα. *P.* παρακέκλεικα. *ex* παρὰ & κλείω *claudo, de quo ſuprà.*

Παράκλησις εως ἡ conſolatio, exhortatio.

Παρακλητικὸς οῦ ὁ ἡ conſolatorius, adhortatorius.

Παράκλητος ου ὁ advocatus. *Nomina verbalia in* τος *paſſivè capiuntur. Sic vocatur* Christus, 1 *Ioan.* 2. 1. & Spiritus ſanctus, *Ioan.* 14. 16. *qui dum* (*Rom.* 8. 26.) *ad preces nos inſtigat, nobiſque verba & ſuſpiria dictat, quibus Deum in precibus noſtris alloquimur, nos unà conſolatur, atque ita verè is eſt noſter* conſolator, *qui Græcè propriè dicitur*

Παρακλήτωρ ορος ὁ conſolator, *Iob.* 16. 2.

Παρακμάζω ſeneſco, florere deſino. *Fut.* άσω. *P.* παρήκμακα. *a.* 1. παρήκμασα. *ex* παρὰ & ἀκμάζω *floreo. Them.* ἀκμὴ ῆς ἡ *vigor, flos.*

Παρακοὴ ῆς ἡ *contemtus*, inobedientia.

Παράκοιτος ου ἡ concubina, *à Them.* κοίτη ης ἡ *lectus, concubitus.*

Παρακολουθέω ῶ *propriè* ſequor, comitor. *cum Dat. F.* ήσω. ſubſequar. *P.* παρηκολούθηκα *aſ*-ſectatus ſum, 1 *Timoth.* 4. *v.* 6. aſſecutus ſum, 2 *Tim.*

2 *Tim.* 3. 10. perſecutus *ſeu perſcrutatus* ſum, *Luc.* 1. 3.

Παρακομίζω *affero, impello, porto. F.* ίσω. *a.* 1. παρεκόμισα. P. παρακεκόμικα. *præſ. paſſ.* παρακομίζομαι *advenio, recipio. ex* παρὰ & κομίζω *fero, de quo ſuo loco.*

Παρακούω negligo audire. *F.* ούσω. *P.* παρήκουκα. *a.* 1. *act.* παρήκουσα. *a.* 1. *ſubj.* παρακούσω ῃς ῃ. *præt. med.* παρήκοα.

Παρακρούω vacillo, ſeduco, *errare facio. F.* ούσω. *a.* 1. *act.* παρέκρουσα. *præt. act.* παρακέκρουκα. *præſ. paſſ.* παρακρούομαι, *idem quod activum.*

Παρακύπτω incurvo me *ut videam. F.* ψω. *P.* παρακέκυφα. *a.* 1. *act.* παρέκυψα *incurvavi me. a.* 1. *act. infin.* παρακύψαι *introſpicere,* 1 *Petr.* 1. *v.* 12. *part. a.* 1. παρακύψας αντος ό.

Παραλαμβάνω aſſumo, adduco in, εἰς, *Matth.* 4. *v.* 5, 8. *F.* παραλήψομαι. *P.* παρείληφα. *a.* 2. παρέλαβον ες ε *accepi. part. a.* 2. παραλαβὼν όντος ό *qui abduxit, Actor.* 15. 39. *præſ. paſſ.* παραλαμβάνομαι *aſſumor. a.* 1. *paſſ.* παρελήφθην. *fut.* 1. *paſſ.* παραληφθήσομαι *aſſumar.*

Παραλέγομαι prӕterlego, *prӕternavigo. imperf.* παρελεγόμην ου ετο.

Παραλείπω *prætermitto, omitto, ſilentio prætereo. cum Accuſ. Hinc* τὰ παραλειπόμενα *ſcil.* βιβλία *h.e. libri (quos alii chronicos, Hebræi vero* libros dierum *vocant.) quibus ea commemorantur, quæ in libris Regum prætermiſſa fuerant.*

Παραλία ας ἡ regio maritima, à nom.

Παράλιος ου ὁ ἡ maritimus a. *q. d.* παρὰ τῇ ἁλὶ *ſcil.* ὤν, *qui eſt apud mare.* ἅλς ἁλὸς ἡ *mare.*

Παραλλαγὴ ῆς ἡ tranſmutatio. &

Παράλλαξις εως ἡ exorbitatio, *commutatio, à verbo*

Παραλλάττω tranſmuto. *F.* άξω. *a.* 1. παρήλλαξα.

P. πα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

P. παρήλλαχα. præt. med. παρήλλαγα. Th. ἀλλάττω muto.

Παραλογίζομαι argumentando fallo (παρὰ *in compoſ. ſæpe idem eſt quod* perperam, *ut hoc in loco.) Fut.* παραλογίζομαι. *a.* 1. *med.* παρελογισάμην ω αἱ. *præt. paſſiv.* παραλελόγισμαι. *unde eſt*

Παραλογισμὸς ȣ̃ ὁ captio, *falſa ratiocinatio.*

Παραλυτικὸς ȣ̃ ὁ paralyticus.

Παραλύω reſolvo. *F.* ύσω. *P.* παραλέλυκα. *præſ. paſſ.* παραλύομαι. *præt. paſſ.* παραλέλυμαι. *unde eſt part.* παραλελυμένος η ον *proprie reſolutus. item* laborans paralyſi.

Παραμένω permaneo. *F.* παραμενῶ. *P.* παραμεμένηκα. *a.* 1. παρέμεινα.

Παραμυθέω ῶ & *paſſ.* παραμυθέομαι ȣ̃μαι conſolor. *F. med.* ήσομαι. *aor.* 1. παρεμυθησάμην ω αἱ. *aor.* 1. *med. ſubj.* παραμυθήσωμαι ῃ ηται ωνται.

Παραμυθία ας ἡ conſolatio. *ex* παρὰ *cum Acc. propter, &* μῦθος ȣ ὁ *ſermo.*

Παραμύθιον ȣ τὸ conſolatio, *Phil.* 2. 1.

Παρανακλίνω reclinare facio ad aliquid.

Παραναλίσκω obiter impendo, perperam conſumo. *Fut.* παραναλώσω. *P.* παρανήλωκα. *a.* 1. παρανήλωσα. *ex* παρὰ & ἀναλίσκω *conſumo, deſtruo. vide ſuprà.*

Παρανομέω ῶ legem tranſgredior. *F.* ήσω. *P.* παρανενόμηκα, *Act.* 23. 3. *præſ. part.* παρανομῶν.

Παρανομία ας ἡ tranſgreſſio, *ab adject.*

Παράνομος ȣ ὁ ἡ tranſgreſſor legis, *qui legem violat, ex* παρὰ *cum Acc. contra, &* νόμος ȣ ὁ *lex.*

Παρανόμως *adv.* iniquè, præter legem.

Παραξιφὶς ίδος ἡ pugio, ſica.

Παραπικραίνω exacerbo. *F.* ανῶ. *a.* 1. *act.* παρεπίκρανα.

Παρα-

Παραπικρασμὸς οῦ ὁ exacerbatio.

Παραπίπτω prolabor. *F.* παραπτώσω. *a.* 2. παρέπεσον *part. a.* 2. παραπεσὼν όντος ὁ *prolapſus. P.* παραπέπτωκα.

Παραπλέω prӕternavigo. *Fut.* εύσω. *a.* 1. παρέπλευσα. *a.* 1. *act. infin.* παραπλεῦσαι.

Παράπληκτος ου ὁ vecors, ſtupidus, *inſanus.*

Παραπληξία ας ἡ inſania, amentia.

Παραπλήσιον *adv.* proximè.

Παραπλησίως conſimiliter.

Παραπομπὴ ῆς ἡ importatio, advectio. *item* pompa.

Παραπορεύομαι tranſeo, prӕtereo, *ad latus incedo. imp.* παρεπορευόμην ου ετο. *F* εύσομαι.

Παράπτωμα τος τὸ lapſus. *non à* παράπτω *aberrante manu tango; ſed à* παραπίπτω *prolabor. vide paulò antè.*

Παράπτωσις εως ἡ lapſus, allapſus, *prolapſio.*

Παραῤῥίπτω abjicio, dimitto. *F.* ίψω. *P.* παρέῤῥιφα. *a.* 1. παρέῤῥιψα.

Παραῤῥύω *vel* παραῤῥέω perfluo. *ab illo eſt a.* 2. *act.* παρέῤῥυον, & *hinc a.* 2. *paſſ.* παρεῤῥύην ης η, *a.* 2. *paſſ. ſubj.* παραῤῥυῶ ῇς ῇ. *in* 1. *pl.* παραῤῥυῶμεν. *à* παραῤῥύω. *ex* παρὰ & ῥέω, *pro quo etiam* ῥύω *fluo.* ρ *litera more Grӕcorum duplicatur.*

Παράρτημα τος τὸ amuletum, *ſeu res à ſuperſtitioſis in corpore ad arcenda mala geſtata. item quӕlibet appendix. à* παραρτάω *dependeo.*

Παράρυμα τος τὸ funis.

Παράσημος ου ὁ ἡ inſigni notatus a. παράσημον ου τὸ inſigne. *compoſitum ex* παρὰ & σῆμα τος τὸ *ſignum, Actor.* 28. 11.

Παρασιωπάω ῶ ſileo, *loqui deſino. F.* ήσω *a.* 1. παρεσιώπησα. *P.* παρασεσιώπηκα, 1 *Sam.* 7. 7. *ex* παρὰ & σιωπάω *ſileo.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Παρασκευάζω præparo, apparo. *F.* άσω. *P.* παρεσκεύακα. *P. paſſ.* παρεσκεύασμαι *paratus ſum. fut.* 1. *med.* παρασκευάσομαι *apparabor.*

Παρασκευὴ ῆς ἡ *præparatio,* paraſceve.

Παραστάδὸν propè aſtando.

Παράστασις εως ἡ aſſiſtentia, affirmatio, *exhibitio vadimonii, à* παρίστημι *ſiſto.*

Παρασυμβάλλω aſſimilo, comparo.

Παρασφαλίζω munio, firmiter ligo. *F.* ίσω. *P.* παρεσφάλικα. *a.* 1. παρεσφάλισα.

Παράταξις εως ἡ oppugnatio, *ſtructura exercitus, à.* 2. *perſ. præt. paſſ.* παρατέταξαι, *verbi*

Παρατάττω aciem ſtruo. *F.* ξω. *a.* 1. παρέταξα. *P.* παρατέταχα. *P. paſſ.* παρατέταγμαι ξαι κται.

Παρατείνω produco. *F.* παρατενῶ. *a.* 1. παρέτεινα ας ε. *P.* παρατέτακα.

Παρατηρέω ῶ obſervo. *imperf.* παρετήρεον ουν. *F.* ήσω. *P.* παρατετήρηκα. *a.* 1. *act.* παρετήρησα. *part. a.* 1. *act.* παρατηρήσας αντος. ὁ. *præſ. med.* παρατηρέομαι οῦμαι obſervo.

Παρατήρησις εως ἡ obſervatio.

Παρατίθημι appono, propono. *Fut.* παραθήσω. *aor.* 1. παρέθηκα. *a.* 2. παρέθην ης η. *a.* 2. *ſubj.* παραθῶ ῇς ῇ. *a.* 2. *infin.* παραθεῖναι. *P.* παρατέθεικα. *præſ. paſſ.* παρατίθεμαι *apponor,* 1 Cor. 10.27. *item in med. formâ.* propono, 1 *Tim.* 1. *v.* 18. ob oculos pono, demonſtro, *Act.* 17. 3. commendo, *Actor.* 20. 32. *F.* 1. *med.* παραθήσομαι. *a.* 2. *med.* παρεθέμην σο το *commendavi. a.* 2. *med. imperat.* παράθου (*pro* παράθεσο) committe.

Παρατρέχω prætercurro, prætereo. *F.* παραθρέξω. *a.* 2. παρέδραμον. *P.* παραδεδράμηκα. *ex* παρὰ & τρέχω *curro. vide infrà.*

Παρατυγχάνω obvius fio. *F.* παρατεύξομαι. *a.* 2. παρέτυχον, *Actor.* 17. 17.

Παραυ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Παραυτίκα *adv.* confeſtim. *ex* παρὰ & αὐτίκα *ſtatim.*

Παραφέρω transfero. *F.* παροίσω. *a.* 2. παρήνεγκον. *a.* 2. *imperat. act.* παρένεγκε. *a.* 2. *infin.* παρενεγκεῖν.

Παραφορὰ ᾶς ἡ *propriè* tranſlatio. *item* fraus, error.

Παραφρονέω ῶ deſipio, *demens ſum. Fut.* ήσω. *P.* παραπεφρόνηκα.

Παραφρόνησις εως ἡ *idem quod*

Παραφρονία ας ἡ dementia. *à nom.*

Παράφρων ονος ὁ ἡ amens, *q. d.* παρὰ τὴν φρένα *contra mentem.* παρὰ *inter alia* contrà, & φρὴν ενὸς ἡ *mens.*

Παραφυάδες άδων αἱ ſtolones, *adventitii ſurculi.*

Παραχειμάζω hyberno. *F.* άσω. *P.* παρακεχείμακα. *a.* 1. παρεχείμασα. *a.* 1. *act. infin.* παραχειμάσαι. *Th.* χειμὼν ῶνος ὁ *hyems.*

Παραχειμασία ας ἡ hybernatio, hyematio.

Παραχρῆμα *adv.* ex tempore. *ex* παρὰ *cum Accuſ.* in, & χρῆμα τος τὸ *res, negotium, q. d. in ipſa re, id eſt, dum ipſa res geritur,* è veſtigio.

Παραχωρέω ῶ ſecedo, abduco, *in locum me abduco. F.* ήσω. *a.* 1. παρεχώρησα. *a.* 1. *infin.* παραχωρῆσαι. *P.* παρακεχώρηκα.

Πάρδαλις εως ἡ pardalis, *ſeu* panthera, *Apoc.* 13. *verſ.* 2.

Παρεδρεύω aſſideo. *Fut.* εύσω. *a.* 1. παρέδρευσα. *P.* παραδέδρευκα. *ex* παρὰ & ἑδρεύω *ſedeo. ab* ἕδρα ας ἡ *ſella. Th.* ἕζω *ſedere facio.*

Πάρεδρος ου ὁ aſſeſſor, *item* cuſtos.

Παρείδω negligo. *q. videndo vel viſu prætereo.*

Πάρειμαι diſſolutus ſum. *item pro* παρεῖκα. *admiſi. fut.* 1. παρέσομαι.

Παρειμένος ου ὁ dimiſſus, derelictus. *part. P. paſſ. à verbo* παρίημι omitto. *vide paulò pòſt.*

Πάρειμι

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πάρειμι adſum. πάρᾳ, πάρεςι. 1. *pl.* πάρεσμδυ. 2. *pl.* πάρεςε. 3. *pl.* πάρεισι. *præſ. infin.* παρεῖναι *abeſſe. part. præſ.* παρὼν ὄντος ὁ *præſens, Hebr.* 12. *verſ.* 11. πρὸς τὸ παρὸν *in præſens, pro præſenti tempore. imperf.* παρῆν *aderam. F.* παρέσομαι ἢ παρέςαι *pro* παρέσεται.

Πάρειμι advenio, *prodeo progredior.* (*ex* παρὰ & εἶμι *eo.*) *in* 2 *ſing.* πάρεις *in* 3. *ſing.* πάρεισι. *Differt ergò à* πάρειμι *adſum, ſolâ conjugatione. a.* 2. *act.* παρῆν ἧς ἧ. *unde eſt part. a.* 2. παρὼν ὄντος ὁ, *Coloſſ.* 1. 6. *ab* ἵημι, *vado.*

Παρεισάγω introduco. *F.* άξω. *P.* παρεισῆχα *præt. paſſ.* παρεισῆγμαι ξαι κται, *unde eſt*

Παρείσακτος ὁ ἡ irreptitius a, *clam ſe inſinuans, Gal.* 2. 4.

Παρεισδύω ſubrepo. *F.* ύσω. *a.* 1. παρεισέδυσα.

Παρεισέρχομαι irrepo, præterea introeo. *F.* παρεισελεύσομαι. *a.* 2. παρεισῆλθον ες ε.

Παρεισπορεύομαι clanculum ingredior. παρὰ *in compoſitione notat pravitatem.*

Παρεισφέρω confero. *F.* παρεισοίσω. *a.* 1. *act.* παρεισήνεγκα. *part. a.* 1. *act.* παρεισενέγκας αντος ὁ, 2 *Petr.* 1. 5.

Παρεκλείπω deficio.

Παρεκτείνω extendo, produco. *F.* ενῶ. *a.* 1. παρεξέτεινα. *P.* παρεκτέτακα.

Παρεκτὸς extra, *exceptò, extrinſecus, cum Genit. ex* παρὰ & ἐκτὸς *extra. Th.* ἐκ, ἐξ.

Παρελέγχω ῶ arguo, argumento probo. *F.* ήσω. *a.* 1. παρηλέγχησα. *P.* παρηλέγχηκα. *ex* παρὰ & ἐλέγχω *arguo.*

Παρέλκυσις εως ἡ remoratio, retractio. *à P. paſſ. perſ.* 2 παρείλκυσαι, *verbi*

Παρελκύω remoror, retraho. (*ex* παρὰ & ἑλκύω *traho.*) *Fut.* ύσω. *a.* 1. παρείλκυσα. *P.* παρείλκυκα.

Παρεμ-

Παρεμβάλλω (*verbum decompoſitum ex* παρὰ *&* ἐμβάλλω *injicio, quod eſt ex* ἐν *in, &* βάλλω *jacio.*) interjicio. *item* tentoria colloco, *ordinibus certis diſtincta. F.* παρεμβαλῶ. *P.* παρεμβέβληκα. *a. 2.* παρενέβαλον. *præt. med.* παρεμβέβολα.

Παρέμβλησις εως ἡ interjectio, caſtra.

Παρεμβολὴ ῆς ἡ caſtra. *item* exercitus, *Hebr.* 11. *v.* 34. *à præt. med.* παρεμβέβολα *verbi* παρεμβάλλω. *vide paulò ante.*

Παρεμπίπτω interlabor, intercido. *Fut. 1. med.* παρεμπεσοῦμαι. *P* παρεμπέπτωκα. *a. 1.* παρενέπεσα. *a. 2.* παρενέπεσον.

Παρενοχλέω ῶ obturbo. *cum Dativ. Futur.* ήσω. *P.* παρενώχληκα.

Πάρεξ extra, præter.

Παρεξίστημι degenero, corrumpo, *immuto. F.* παρεκστήσω. *a. 1.* παρεξέστησα. *a. 2.* παρεξέστην. *præt.* παρεξέστηκα.

Παρεπιδείκνυμι oſtendo, ſpecimen præbeo. *F.* ξω. *a. 1.* παρεπέδειξα. *P.* παρεπιδέδειχα. *decompoſ. ex* παρὰ, ἐπὶ *&* δείκνυμι *oſtendo.*

Παρεπίδημος ου ὁ ἡ advena, hoſpes, *Hebr.* 11. 13.

Πάρεργον ου τὸ appendix, acceſſio operis. *id eſt, quod non quidem ex intentione agentis eſt, ſed tamen inſtar complementi ſeu additamenti alicujus operis adjicitur.*

Πάρεργος ου ὁ otioſus, *præter intentionem addens. ex* παρὰ *præter &* ἔργον ου τὸ *opus.*

Παρερεθίζομαι malè vel perperam irritor, *ad invidiam accendor, Activ.* παρερεθίζω.

Παρέρχομαι prætereo. *F.* παρελεύσομαι. *a. 2.* παρῆλθον *tranſgreſſus ſum, Luc.* 15. 29. *a. 2. imperat.* πάρελθε. *a. 2. ſubj.* παρέλθω ῃς ῃ ωσι. *a. 2. infin.* παρελθεῖν. *part. a. 2.* παρελθὼν όντος ὁ interveniens, *ſive* adveniens, *Actor.* 24. *v.* 7. *præt.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

præt.med. παρελήλυθα, 1 *Petr.*4.3. παρεληλυθὼς χρόνος *tempus præterlapſum.*

Πάρεσις εως ἡ remiſſio, *à* παρίημι *prætermitto.*

Παρέχω exhibeo. *imperf.* παρεῖχον. *Fut.* παρέξω. *P.* παρέσχηκα. *a.*2. παρέσχον. *part. a.*2. *act.* παρασχὼν όντος ὁ, *Actor.*17.31. πίστιν παρασχὼν πᾶσιν *fide factâ omnibus. præſ. med.* παρέχομαι *præbeo. imperf.* παρειχόμην ου ετο.

Παρηγορέω ῶ publicè hortor. (*ex* παρὰ & ἀγορὰ ᾶς ἡ *forum.*) *F.* ήσω. *a.* 1. παρηγόρησα. *P.* παρηγόρηκα. *Hinc*

Παρηγορία ας ἡ ſolatium, **à nomine**

Παρήγορος conſolator.

Παρθενεῖα ων τὰ virginalia.

Παρθενία ας ἡ virginitas.

Παρθένια ων τὰ virginalia, *virginitatis ſigna.*

Παρθενικὸς ἡ ὸν virgineus a um.

Παρθένος ου ἡ virgo. *Interdum adject.* ὁ ἡ.

Παρίημι omitto. *F.* παρήσω. *P.* παρεῖκα. *præſ.paſſ.* παρίεμαι remiſſus fio. *P. paſſ.* παρεῖμαι εἶσαι εἶται. *part.præt.paſſ.* παρειμένος η ον *remiſſus a um.*

Πάρινος ου ὁ marmoreus, parius, &

Πάριος ου ὁ *idem, à* Πάρος ου ἡ *inſula quædam.*

Παριστάνω & παρίστημι ſiſto. *F.* παραστήσω. *P.* παρέστηκα. *part. præt. act.* παρεστηκὼς ότος ὁ & *contracte* παρεστὼς ῶτος ὁ *adſtans. pluſquamperf.* παρειστήκειν *adſtabam. a.* 1. παρέστησα *ſtiti. aor.* 1. *act. imperat.* 2. *pl.* παραστήσατε *ſiſtite, Rom.* 6.19. *a.*1. *infin.* παραστῆσαι *probare. q.d. ob oculos ſiſtere. a.* 2. παρέστην ης η *adſtiti. fut.* 1. *med.* παραστήσομαι *ſiſtar.*

Παροδεύω tranſeo, *tranſcurro. F.* εύσω. *a.* 1. παρώδευσα. *P.* παρώδευκα. *à nom.*

Πάροδος ου ὁ tranſcurſus, 1 Cor. 16. 7.

Παροικεσία ας ἡ incolatus, *habitatio pro tempore.*

Παροι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Παροικέω ῶ commoror, ad tempus apud alios habito. *F.* ήσω. *P.* παρῴκηκα. *a.* 1. παρῴκησα.

Παροικία ας ἡ commoratio.

Παροικίζω *habitationis cauſâ* de loco migro. *Fut.* ίσω. *a.* 1. παρῴκισα. *P.* παρῴκικα.

Πάροικος ου ὁ ἡ advena, *ex* παρὰ *cum Dativ.* apud, & οἶκος ου ὁ domus.

Παροιμία ας ἡ proverbium, *ex* παρὰ *cum Dativ. apud,* & οἴμη ης ἡ *ſeu* οἶμος ου ὁ ἡ *via, quod tritum ſit, & per ora hominum obambulet.*

Παροιμιάζω ſimilis ſum. *F.* άσω. *P.* παρῳμίακα.

Πάροινος ου ὁ ἡ vinoſus a. *q. d.* παρὰ τῷ οἴνῳ *apud vinum.*

Παροιστρέω ῶ inſanio, erro. *F.* ήσω. *a.* 1. παρῴστρησα. *P.* παρῴστρηκα. *Them.* οἶστρος ου ὁ *ſtimulus, æſtrum.*

Παροίχομαι prætereo. (*ex* παρὰ *præter,* & οἴχομαι *eo, abeo.*) *imperf.* παρῳχόμην ου ετο. *F.* παροιχήσομαι. *præt. act.* παρῴχηκα. *præt. paſſ.* παρῴχημαι *præterivi. part. præt. paſſ.* παρῳχημένος η ον *præteritus, præterlapſus.*

Παρόμοιος οία οιον ſimilis e. *ex* παρὰ *ad,* & ὅμοιος *ſimilis.*

Παροξυνώ exacerbo. *F.* παροξυνῶ. *a.* 1. *act.* παρώξυνα. *P.* παρώξυγκα. *præſ. paſſ.* παροξυνόμαι exacerbor. *imperf. paſſiv.* παρωξυνόμην ου ετο. *præt. paſſ.* παρώξυμμαι, & *Attic.* παρώξυσμαι. *ex* παρὰ & ὀξυνώ *acuo. Th.* ὀξὺς εῖα ὺ *acutus a um.*

Παροξυσμὸς οῦ ὁ exacerbatio. *item* incitamentum, *Hebr.* 10. 24.

Παρόρασις εως ἡ deſpectio. *à* 2. *perſ. præt. paſſ.* ἐπαρώρασαι *verbi* παροράω ῶ *deſpicio.*

Παροργίζω ad iram provoco. *F.* ίσω. & *Atticè* ιῶ. *P.* παρώργικα. *P. paſſ.* παρώργισμαι, *unde eſt*

Παρόργισμα τος τὸ &

Παρορ-

Παροργισμὸς ȣ̃ ὁ irritatio ad iram.

Παροργίζω ῶ concito, impello, *hortor. F.* ήσω. α. 1. παρώργισα. *P.* παρώργικα. *ex* παρὰ & ὀργίζω ῶ.

Παροτρύνω exſtimulo. *Fut.* υνῶ. *P.* παρώτρυγκα. α. 1. παρώτρυνα. *ex* παρὰ & ὀτρύνω inſtigo.

Παρȣσία ας ἡ adventus, præſentia. *à* παρὼν ȣ̃σα ὄν. *vide ſuprà* πάρειμι.

Παροψὶς ίδος ἡ patina, *in quâ opſonia apponuntur. ex* παρὰ & ὄψον ȣ τὸ. *vide ſuprà, Matth.* 23. 25.

Παῤῥησία ας ἡ libertas, loquendi fiducia. *q. d.* πανρησία, *ν mutato in ρ, vel* πᾶσα ῥῆσις. παῤῥησίᾳ apertè, palam, *Ioan.* 10. 24. ȣ̓κ ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ. *Non in ſimilitudinibus loquar vobis, ſed aperte, palam, Ioan.* 16. *verſ.* 25, 29. ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι *celebrem eſſe, in omnium verſari ore. item, ſine tropo, propriè, Ioan.* 7. 4.

Παῤῥησιάζομαι liberè loquor. *imperf.* ἐπαῤῥησιαζόμην ȣ ετο. *F.* άσομαι. α. 1. *med.* ἐπαῤῥησιασάμην ω ατο.

Παρωθέω ῶ repello, *ſubmoveo, extrudo. F.* ήσω. α. 1. παρώθησα. *P.* παρώθηκα.

Πᾶς πᾶσα πᾶν. *Gen.* παντὸς πάσης παντὸς omnis e, quivis, totus a um, *Actor.* 22. *v.* 5. ullus, *Apoc.* 21. 27.

Πάσσαλος & *Atticè* πάτταλος ȣ ὁ palus, *clavus ligneus.*

Πάσσω conſpergo, *variè diſtinguo. F.* άσω. α. 1. ἔπασα. *P.* πέπακα.

Παστὸς ȣ̃ ὁ porticus, coronatio, thalamus.

Παστοφόριον ȣ τὸ, *locus ubi eſt thalamus. item* thalamus.

Πάσχα τὸ ἄκλιτον, paſcha, *vox origine Hebræa. Latinè* tranſitus, *Ioan.* 11. 55. πρὸ τȣ̃ πάσχα *ante paſcha.*

Πάσχω

Πάσχω patior. *F.* πείσομαι à πήθω, η *in* ει *mutato. P. med.* πέπονθα (*pro* πέπονα, *per pleonaſmum literæ* θ, *à* πονέω *vel à* πανθάνω.) *a.* 2. ἔπαθον. *inf.* παθεῖν. *perf.* πεπάθηκα, à παθέω.

Πατάσσω percutio. *F.* πατάξω. *a.* 1. ἐπάταξα.

Πατέω ῶ calco. *Fut.* ήσω. *P.* πεπάτηκα. *præſ. paſſ.* πατέομαι οῦμαι conculcor. *a.* 1. *paſſ.* ἐπατήθην.

Πάτημα τος τὸ conculcatio, *res peſſundanda.*

Πατὴρ pater, *Iac.* 1. 17. *item* tutor, curator, *Luc.* 2. *v.* 48. *Gen.* πατέρος *contractè* πατρὸς. *Dat.* πατέρι *contractè* πατρὶ. *Acc.* πατέρα (*non* πάτρα, *ad differentiam nominis* πάτρα ας ἡ *patria.*) *Voc.* ὦ πάτερ. *in num. pl. caſus non contrahuntur.*

Πατράδελφος ου ὁ patruus, *patris frater, q. d.* πατρὸς ἀδελφός.

Πατραλῴης ου parricida, 1 *Tim.* 1. *v.* 9. *ex* πατὴρ & ἀλοάω *ſeu* ἀλοιάω ῶ *propriè trituro. item multis ictibus contundo, verbero. confer* μητραλῴης.

Πατριὰ ᾶς ἡ familia, parentela.

Πατριάρχης ου ὁ patriarcha. *q.* τῆς πατριᾶς ἄρχων, *familiæ princeps.*

Πατρικὸς ἡ ὸν paternus a um.

Πάτριος ου ὁ ἡ patrius a, *conſuetus.*

Πατρὶς ίδος ἡ patria.

Πατροπαράδοτος ου ὁ ἡ à parentibus traditus, a.

Πατρῷος ώα ῷον patrius a um.

Πάττω *Attice pro* πάσσω, *de quo paulò antè.*

Παῦλα ης ἡ quies, finis.

Παῦσις εως ἡ ceſſatio, quies. *à verbo*

Παύω facio ceſſare, coërceo. *F.* παύσω. *P.* πέπαυκα. *a.* 1. ἔπαυσα. *a.* 1. *imperat.* παῦσον άτω. *præſ. med.* παύομαι ceſſo, *deſiſto. præt. imperf. med.* ἐπαυόμην ου ετο *ceſſabam.* 3. *pl.* ἐπαύοντο, *Actor.* 5. 42. *fut.* 1. *med.* παύσομαι. *a.* 1. *med.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ἐπαυσάμην ω ας. *præt. paſſ.* πέπαυμαι *deſtiti*, 1 *Petr*. 4. 1.

Πάχνη ης ἡ pruina, gelu, *glacies*. *à* πήγω *compingo*.

Πάχος εος τὸ craſſities, pinguedo.

Παχύνω pinguefacio. *F.* παχυνῶ. *P.* πεπάχυγκα. *præt. paſſ.* πεπάχυμμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπαχύνθην ης η pinguefactus ſum. *à Them.*

Παχὺς έος ὁ craſſus, pinguis. *à* πήσσω *compingo.*

Πεδάω ῶ pedicis ligo. *item*

Πεδέω ῶ *idem. F.* ήσω. *a.* 1. ἐπέδησα. *P.* πεπέδηκα. *Th.* πέδη ης ἡ *compes.*

Πεδεινὸς ῦ ὁ *in plano verſans. Th.* πέδον ȣ τὸ *ſolum.*

Πέδη ης ἡ compes.

Πεδινὸς ἡ ὸν campeſtris e. *Them.* πέδον ȣ τὸ *ſolum.*

Πεδίον ȣ τὸ campus.

Πεζεύω pedibus iter facio. *Fut.* εύσω. *Præt.* πεπέζευκα.

Πεζῆ pedibus, zu fuß. *Them.* πέζα ης ἡ *ima pedis planta. unde*

Πεζικὸς ῦ ὁ pedeſtris. &

Πεζὸς ῦ ὁ pedes itis. & πεζὸς ἡ ὸν *adjectivè* pedeſtris e. *Hinc* πεζῆ *ſcil.* ὁδῷ *pedeſtri itinere.*

Πειθαρχέω ῶ *propriè, principi obedio.* (*q. d.* πείθομαι ἄρχοντι) obtempero, pareo. *F.* ήσω. *P.* πεπειθάρχηκα. *a.* 1. ἐπειθάρχησα.

Πειθὸς ἡ ὸν *pro* πιθανὸς ἡ ὸν perſuaſorius a um.

Πείθω perſuadeo. *cum Accuſ. imperf.* ἔπειθον. *Fut.* πείσω *ſecurum reddam a.* 1. ἔπεισα. *præt. act.* πέπεικα. *præſ. med.* πείθομαι *propriè*, perſuadeor. *item*, patior mihi perſuaderi, *Act.* 21. 14. aſſentior. *item cum Dativo*, obedio, pareo, credo. *imperf.* ἐπειθόμην ȣ ες *credebam. præt. perf.* πέπεισμαι *perſuaſus ſum. part. præt.* πεπεισμένος η ον *perſuaſus a um. a.* 1. *paſſ.* ἐπείσθην ης η *aſſenſus ſum, credidi. F.* 1. *paſſ.* πεισθήσομαι

σομαι *credam. præt.med.* πέποιθα *confido. præt. med. infin.* πεποιθέναι *confidere. part. præt.* πεποιθὼς ότος ὁ fretus. *pluſq. perf.* ἐπεποίθειν εις ει, *Luc.* 11. 22.

Πεινάω ῶ eſurio. *F.* πεινάσω *&* πεινήσω, *Luc.* 6. *v.* 25. *a.* 1. ἐπείνασα. P. πεπείνακα.

Πεῖρα ας ἡ experientia, experimentum, *Hebr.* 11. *v.* 29.

Πειράζω tento, *ſemel* exploro, 2 *Cor.* 13.5. *F.* άσω. *præt. act.* πεπείρακα. *a.* 1. *act.* ἐπείρασα. *a.* 1. *infin.* πειράσαι. *præſ.paſſ.* πειράζομαι *tentor, ad peccandum ſollicitor. præt. paſſ.* πεπείρασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπειράσθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* πειρασθῶ *tentor. a.* 1. *paſſ. infin.* πειρασθῆναι *tentari.*

Πειρασμὸς οῦ ὁ tentatio.

Πειρατεύω prædor, latrocinor, *piraticam exerceo. F.* εύσω. *a.* 1. ἐπειράτευσα. *P.* πεπειράτευκα.

Πειρατήριον ου τὸ navis prædonum. *item* locus tentationis.

Πειρατὴς οῦ ὁ pirata, *prædo: vel à* πείρω *tranſeo, quia mare piraterio ſuo permeat. vel à* πεῖρα *ας ἡ dolus, fraus.*

Πειράω ῶ conor. *F.* άσω. *a.* 1. ἐπείρασα, *Actor.* 24. *v.* 6. *præſ. med.* πειράομαι ῶμαι *conor. imperf. med.* ἐπειραόμην ώμην, άου ῶ, άετο ᾶτο. 3. *pl.* άοντο ῶντο.

Πεισμονὴ ῆς ἡ perſuaſio, *Gal.* 5. 8.

Πέλαγος εος τὸ pelagus, *mare profundum, affine Hebr.* פֶּלֶג *rivus.*

Πελαργὸς οῦ ὁ ciconia, *ex* πελὸς *niger, &* ἀργὸς *albus. quia nigris & albis pennis variegata eſt.*

Πελεκᾶν ᾶνος ὁ & πελεκᾶς ᾶ pelecanus, *avis nomen.*

Πελεκίζω ſecuri ferio. *F.* ίσω. *P.* πεπελέκικα. *præt. paſſ.* πεπελέκισμαι. *part. præt. paſſ.* πεπελεκισμένος η ον *ſecuri percuſſus, Apoc.* 20. 4. *à Them.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πέλεκυς εος ὁ ſecuris, *bipennis, in Acc.* πέλεκυν, *Ierem.* 22. 7.

Πελιδνὸς ȣ̃ ὁ lividus, niger.

Πελταστὴς ȣ̃ ὁ haſtifer, *haſtam ferens. à nomine*

Πέλτη ης ἡ pelta, haſta. *item* ſcutum.

Πέλυξ υκος ἡ pelvis. *idem quod* πέλυς.

Πέμμα τος τὸ coctura, *coctum aliquid à P. paſſ.* πέπεμμαι *verbi* πέπτω *coquo. vide infra.*

Πέμπτος η ον (*pro* πέντος *à* πέντε, *Æolicè* πέμπε *quinque.*) quintus a um.

Πέμπω mitto. *F.* πέμψω. *P.* πέπεμφα. *a.* 1. ἔπεμψα. *a.* 1. *imperat.* πέμψον άτω. *a.* 1. *ſubj.* πέμψω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* πέμψαι. *part. a.* 1. πέμψας αντος ὁ *præſ. paſſ.* πέμπομαι mittor. *a.* 1. *paſſ.* ἐπέμφθην.

Πένης ητος ὁ qui labore victum quærit. *Th.* πένομαι *laboro, facio, egeo.*

Πενθερὰ ᾶς ἡ ſocrus.

Πενθερὸς ȣ̃ ὁ ſocer.

Πενθέω ῶ lugeo. *F.* ήσω. *P.* πεπένθηκα. *a.* 1. ἐπένθησα.

Πένθος εος τὸ luctus, *q.* πόνθος, *à* πέπονθα *paſſus ſum, à* πονέω. *vide* πάσχω.

Πενιχρὸς ὰ ὸν pauperculus a um.

Πένομαι laboro, *facio, egeo. fut.* 1. *med.* πενȣ̃μαι.

Πενταετηρικὸς ȣ̃ ὁ quinquennalis, *per quinquennium durans. à nomine*

Πενταετὴς έος ὁ quinquennis, *quinque annos habens. ex* πέντε *quinque &* ἔτος εος τὸ *annus.*

Πεντάκις quinquies, *adv.* 2 *Cor.* 11. 24.

Πεντακισχίλιοι αι α quinquies mille.

Πεντακόσιοι αι α quingenti æ a.

Πεντάπηχυς υος ὁ ἡ *qui vel quæ eſt* quinque cubitorum. *ex* πέντε *quinque &* πῆχυς *cubitus.*

Πενταπλασίως *adverb.* quintupliciter, *quinque modis.*

Πεντα-

Πενταπλοῦς όος ὁ quintuplex.

Πέντε οἱ αἱ τὰ quinque.

Πεντεκαίδεκα quindecim.

Πεντεκαιδέκατος η ον decimus-quintus a um.

Πεντήκοντα οἱ αἱ τὰ quinquaginta.

Πεντηκονταέτης ἐος ὁ quinquaginta annos habens. *ex* πεντήκοντα *quinquaginta,* & ἔτος εος τὸ *annus.*

Πεντηκόνταρχος quinquagenarius princeps, *caput quinquaginta militum.*

Πεντηκοστὴ ῆς ἡ *ſcil.* ἡμέρα, *dies quinquageſimus, ſcil. à reſurrectione* Domini, *ab adjectivo*

Πεντηκοστὸς ὴ ὸν quinquageſimus a um.

Πέπειρος ου ὁ maturus, *mitis, à verbo* πεπαίνω *maturo.*

Πεποίθησις εως ἡ fiducia.

Πεποιθότως *adv.* confidenter.

Πέπονες όνων οἱ pepones. *à ſingul.* πέπων ονος ὁ *pepo.*

Πέπτω coquo. *F.* πέψω. *a.* 1. ἔπεψα. *P.* πέπεφα. *præt. paſſ.* πέπεμμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπέφθην.

Περ *particula enclitica, vox imperfecta, quæ aliis orationis partibus annecti ſolet, & plerumque ſignificat cum* καὶ quamvis, *Hebr.* 5. 8. *cum* ἐὰν quidem, modo, *Hebr.* 3. 6. ἐάνπερ ſi modò. *interdum reſpondet latinæ terminationi* cunque. *Sæpe eſt* ἄσημον, *h.e. nihil ſignificat, ſed adhibetur* ὡς μόριον συμπληρωματικὸν, *h. e. dictiuncula expletiva, quâ in primis poëtæ gaudent & egent.*

Περαίνω compleo, *ad finem perduco. F.* περανῶ. *P.* πεπέραγκα. *præt. paſſ.* πεπέραμμαι.

Πέραν *adv.* trans, *conſtruitur cum* Genit. *Matth.* 4. 15. *item,* cis, ſecus, *ad formam* τοῦ עֵבֶר.

Πέρας ατος τὸ terminus, *finis.* πέρατα ων τὰ *fines, Luc.* 11. 31.

Περασμὸς οῦ ὁ tranſitus, *à verbo*

Περάω ῶ tranſeo. *F.* άσω. *a.* 1. ἐπέρασα. *P.* πεπέρακα. *præt. paſſ.* πεπέρασμαι.

Πέρδιξ κος ὁ ἡ perdix, *gallina ruſtica, à verbo* περιέδω *circumedo, obedo. eſt enim obeſa avis.*

Πέρθω vaſto, privo. *F.* πέρσω. *a.* 1. ἔπερσα. *P.* πέπερκα.

Περὶ *præpoſ. cum Genit.* de, pro, propter, contra. *cum Accuſ.* circa, per, *Act.* 21.8. οἱ περὶ τὸν Παῦλον *ſcil.* ὄντες, *h. e. qui cum Paulo erant. in compoſitis modò per* circum *vertitur, modò per* ob. *item ſignificationem intendit, ut* περιμένω *valdè ſeu diu maneo*, exſpecto. περίεργος *nimis occupatus.* περίλυπος *valdè triſtis.*

Περιάγω circumeo, *Actor.* 13. 11. circumduco, 1 *Cor.* 9. 5. *imperf.* περιῆγον *circumibam. F.* περιάξω. *a.* 2. περιήγαγον, *Atticè pro* περιῆγον, *fortè ad differentiam imperf.*

Περιαιρέω ῶ aufero. *q. d. circumcirca vel undique tollo, h. e. planè tollo. F.* ήσω. *P.* περιήρηκα. *a.* 2. περιεῖλον ες ε. *a.* 2. *infin.* περιελεῖν *tollere*, Hebr. 10. 11. *præſ. paſſ.* περιαιρέομαι οῦμαι tollor. *imperf.* περιηρεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο.

Περιάργυρος ου ὁ ἡ *auro obductus*, deauratus a. *Hinc*

Περιαργυρόω ῶ deauro, *auro obduco. F.* ώσω. *a.* 1. περιηργύρωσα. *P.* περιηργύρωκα.

Περιαστράπτω circumfulgeo. *F.* ψω. *P.* περιήστραφα. *a.* 1. *act.* περιήστραψα, *Actor.* 9. 3.

Περιβάλλω circumdo, cingo. *F.* περιβαλῶ. *item* amicio. *a.* 2. περιέβαλον *amicivi. P.* περιβέβληκα. *præſ. paſſ.* περιβάλλομαι veſtior. *præt. paſſ.* περιβέβλημαι. *part. præt. paſſ.* περιβεβλημένος, η ον *amictus a um. fut.* 1. *med.* περιβαλοῦμαι *amiciar. a.* 2. *med.* περιεβαλόμην ου ετο *veſtitus fui. a.* 2. *med. imper.* περιβαλοῦ ἔσθω, *Act.* 12. 8. περιβαλοῦ (2. *ſingul. a.* 2. *med. imperf.*) τὸ ἱμάτιόν σου *indue pallium tuum. P. med.* περιβέβολα.

Περι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Περιβιόω ῶ ſupervivo, *ſuperſtes ſum. F.* ώσω. *a.* 1. περιεβίωσα. *P.* περιβεβίωκα.

Περίβλεπτος ου ὁ ἡ ſpectabilis, *luſtrabilis. à verbo*

Περιβλέπω circumſpicio. *F.* ψω. *P.* περιβέβλεφα. *uſitatius eſt verbum medium* περιβλέπομαι circumſpicio. *imperf. med.* περιεβλεπόμην ου ετο. *a.* 1. *med.* περιεβλεψάμην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* περιβλεψάμενος η ον.

Περίβλημα τος τὸ pallium, *quicquid corpori circumjicitur. à præt. paſſ.* περιβέβλημαι *verbi* περιβάλλω. *vide paulò antè.*

Περιβόητος ου ὁ ἡ celebris, divulgatus a.

Περιβόλαιον ου τὸ amictus, *velamen. à nomine*

Περιβολὴ ῆς ἡ *veſtitus, &*

Περίβολος ου ὁ ambitus urbis, mœnia, *à P. med.* περιβέβολα *verbi* περιβάλλω *cingo.*

Περιβώμιον ου τὸ ſimulacrum, *ſtatua.*

Περιγίνομαι adſum, ſuperſum. *F. 2. paſſ.* περιγενήσομαι. *præt. paſſ.* περιγεγένημαι. *a.* 1. *paſſ.* περιεγενήθην. *a.* 2. *med.* περιεγενόμην.

Περιγώνιον ου τὸ *vide in* παραγωνίσκος.

Περιγωνίσκος ου ὁ *ibidem.*

Περιδειπνέω ῶ epulum funebre celebro. *Fut.* ήσω. *a.* 1. περιεδείπνησα. *P.* περιδεδείπνηκα. *à nomine*

Περίδειπνον ου τὸ parentalia, *epulum funebre. ex* περὶ & δεῖπνον *convivium.*

Περιδέξιος ου ὁ ambidexter. *ex* περὶ & δεξιὸς *dexter.*

Περιδέω circumligo. *F.* ήσω, *vel* έσω. *P.* περιδέδεκα. *præſ. paſſ.* περιδέομαι obvincior. *præt. perf.* περιδέδεμαι. *pluſq. perf.* περιεδεδέμην σο το.

Περιδιπλόω ῶ circumduplico.

Περιδραμέω ῶ (*pro quo utimur* περιτρέχω.) circumcurro, circumeo. *F.* ήσω. *P.* περιδεδράμηκα. *a.* 1. περιεδράμησα. *P. med.* περιδέδρομα, *unde eſt*

Περιδρομὴ ῆς ἡ circuitus, ambitus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Περιείλημα τος τὸ involucrum, *tegumentum. à P. paſſ.* περιείλημαι, *verbi* περιειλέω ῶ *circumvolvo.*

Περίειμι ſuperſum, abundo, *ſuperſtes ſum. F.* περιέσομαι. *imperf.* περιῆν ἦς ἦ. *vide* εἰμὶ *ſum.*

Περιεργάζομαι inaniter ſatago, *nimium curioſè & inaniter laboro. F.* άσομαι. *a.* 1. *med.* περιειργασάμην ω ατο.

Περιέργεια ας ἡ curioſitas, *anxietas ſuperflua.*

Περίεργος ου ὁ ἡ curioſus a.

Περιέρχομαι circumeo, *cum Accuſ. F.* περιελεύσομαι. *a.* 2. περιῆλθον *oberravi, Hebr.* 11. 37.

Περιέχω occupo, 1 *Pet.* 2. 6. περιέχει *pro* περιέχεται *continetur. a.* 2. περιέσχον ες ε *occupavi.*

Περίζωμα τος τὸ cingulum, *ſubligaculum.*

Περιζώννυμι præcingo. *F.* περιζώσω. *P.* περιέζωκα. *a.* 1. περιέζωσα. *præſ. paſſ.* περιζώννυμαι præcingor. *P. paſſ.* περιέζωσμαι. *part. præt. paſſ.* περιεζωσμένος *præcinctus. a.* 1. *med.* περιεζωσάμην ω ατο præcinctus fui, *vel reciproce, præsinxi me. a.* 1. *med. imperat.* περίζωσαι άσθω, *Actor.* 12. 8 *præcinge te. part. a.* 1. *med.* περιζωσάμενος *præcinctus.*

Περιηλυτεύω circumeo. *F.* εύσω. *a.* 1. περιηλύτευσα. *P.* περιηλύτευκα, *Ierem.* 49. 3.

Περίθεμα τος τὸ *ſepes*, ſepimentum. &

Περίθεσις εως ἡ circumpoſitio, 1 *Pet.* 3. 3. *à verbo* περιτίθημι. *vide infrà.*

Περιΐστημι *propriè* circumſto. *Fut.* περιστήσω. *a.* 1. περιέστησα. *P.* περιέστακα. *præt. part.* περιεστακὼς ότος ὁ, *& contractè* περιεστὼς ῶτος ὁ *circumſtans, Ioan.* 11. 42. διὰ τὸν ὄχλον περιεστῶτα, *ob turbam circumſtantem. præſ. med.* περιΐσταμαι cohibeo, 2 *Tim.* 2. 16. *& Tit.* 3. 9. περιΐστασο *ad verbum* circumſta, *h. e. obſide & obſiſte, ne latius malum illud ſerpat, h. e. cohibe, fac ut alii illud vitent, cum Accuſ.*

Περι-

Περικαθαίρω circumquaque purgo. *F.* περικαθαρῶ. *P.* περικεκάθαρκα. *P. paſſ.* περικεκάθαρμαι.

Περικαθαρίζω expurgo. *circumquaque purgo. F.* ίσω. *a.* 1. περιεκαθάρισα. *P.* περικεκαθάρικα.

Περικάθαρμα τος τὸ purgamentum, 1 *Cor.* 4. 13. *ſordes undique verrendo collectæ, à P. paſſ.* περικεκάθαρμαι *verbi* περικαθαίρω. *vide paulo antè.*

Περικάθημα τος τὸ obſeſſio, à περικάθημαι *obſideo.*

Περικαθίζομαι obſideo, *circumſedeo. Fut.* ίσω, *Deut.* 30. 12. *a.* 1. περιεκάθισα. *P.* περικεκάθικα. *vide ſuprà* καθίζω.

Περικαλύπτω obvolvo, circumtego. *F.* ψω. *a.* 1. περιεκάλυψα. *P.* περικεκάλυφα. *P. paſſ.* περικεκάλυμμαι. *part. præt. paſſ.* περικεκαλυμμένος η ον *circumtectus a um.*

Περικατάληπτος ου ὁ ἡ comprehenſus, occupatus, à περὶ κατὰ & λαμβάνω.

Περίκειμαι *circumponor*, circumdor. *cum Accuſ. F.* είσομαι. *imperf.* περιεκείμην σο το.

Περικεντέω ῶ circumpungo.

Περικεφαλαία ας ἡ galea. *q. d.* περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη, *Eph.* 6. 17.

Περικλάω circumfringo, *infringo. F.* άσω. *a.* 1. περιέκλασα. *P.* περικέκλακα. *P. paſſ.* περικέκλασμαι.

Περικλύζω circumcludo, *includo. F.* ύσω. *a.* 1. περιέκλυσα. *P.* περικέκλυκα.

Περικνημὶς ιδος ἡ ocrea, *tibialia, munimentum cruris, q. d.* περὶ τὴν κνήμην *circum tibiam.* κνήμη ης ἡ *tibia, à* κινέω *moveo; quia eſt cauſa motus corporis.*

Περικομπέω ῶ increpo, *circumſtrepo (ex* περὶ & κομπέω *ſtrepo.) Fut.* ήσω. *a.* 1. περιεκόμπησα. *P.* περικεκόμπηκα.

Περικοσμέω ῶ exorno, *circumcirca orno. F.* ήσω. *a.* 1. περιεκόσμησα. *P.* περικεκόσμηκα.

Περικρατὴς έος ὁ ἡ compos. *cum Genit. ex* περὶ, *quod cum nominibus in compoſ. valet* valdè, & κρατέω *teneo*, der hart und feſt helt.

Περικρύπτω occulto. *F.* ψω. *P.* περικέκρυφα. *a.* 2. περιέκρυβον ες ε.

Περικυκλόω ῶ circumcingo. *F.* ώσω. *P.* περικεκύκλωκα. *a.* 1. περιεκύκλωσα.

Περικύκλω circum.

Περιλαμβάνω comprehendo, *amplector. F.* περιλήψομαι. *P.* περιλέληφα, & περιείληφα. *a.* 2. περιέλαβον. *vide* λαμβάνω.

Περιλάμπω circumfulgeo. *item radios circumfundo,* colluſtro. *F.* ψω. *a.* 1. περιέλαμψα. *part. a.* 1. περιλάμψας αντος ὁ.

Περιλείπω reliquum facio. *F.* ψω. *P.* περιλέλειφα. *præſ. paſſ.* περιλείπομαι reliquus ſum, *part. præt. paſſ.* περιλελειμμένος η ον *relictus, reſiduus a um.*

Περίλημμα τος τὸ captio, *res capta.* à περιλαμβάνω.

Περίλοιπος ου ὁ relictus, *reſiduus,* à περιλείπω.

Περιλούω abluo, *circumcirca lavo. F.* ούσω. *P.* περιλέλουκα. *a.* 1. περιέλουσα.

Περίλυπος ου ὁ ἡ valdè triſtis περὶ *in compoſitione intendit ſignificationem.* περιχαρὴς *valdè lætus.*

Περιμένω exſpecto *cum Accuſ. F.* περιμενῶ. *P.* περιμεμένηκα. *a.* 1. *act.* περιέμεινα.

Περίμετρον ου τὸ *circumferentia, ambitus.*

Περινοέω ῶ *maxime cognoſco, meditullitùs ſcio. Fut.* ήσω. *a.* 1. *act.* περιενόησα. *P.* περινενόηκα.

Πέριξ circumquaque, *adv. Actor.* 5. 16. αἱ πέριξ πόλεις *ſcil.* οὖσαι, *urbes vicinæ.* τῶν πέριξ πόλεων *ſcil.* οὐσῶν, *urbium circumjacentium. Them.* περί.

Περιξύω circumrado, *circumtondeo. F.* ύσω. *a.* 1. περιέξυσα. *P.* περιέξυκα.

Περιοδεύω circumeo, *periodum facio, luſtro. F.* δεύσω. *a.* 1. *act.* περιώδευσα. *præt. act.* περιώδευκα.

Περιό-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Περίοδος ου ἡ periodus, circuitus.
Περιοικέω ῶ accola ſum. *F.* ήσω. *P.* ϖεριώκηκα.
Περιοικοδομέω ῶ domi includo, *ſepio.* *F.* ήσω. *a.* 1. ϖεριῳκοδόμησα. *P.* ϖεριῳκοδόμηκα.
Περίοικος ου ὁ ἡ accola. *q. d.* περὶ ἡμᾶς οἰκῶν *qui circa nos habitat, h. e. qui nobis eſt vicinus.*
Περιονυχίζω ungues præcido. *F.* ίσω. *Deut.* 21. 12. *a.* 1. ϖεριωνύχισα. *P.* ϖεριωνύχικα. *Th.* ὄνυξ *unguis. vide ſuprà.*
Περιοράω ῶ contemno, *deſpicio.* *F.* άσω. *a.* 1. ϖεριώρασα. *P.* ϖεριώρακα.
Περιουσιασμὸς οῦ ὁ poſſeſſio, peculium.
Περιούσιος ου ὁ ἡ peculiaris, *à partic.* ϖεριὼν *verbi* περίειμι *excello, ſuperſum. unde eſt* ϖεριουσία ας ἡ *copia, quam tanquam theſaurum recondimus & aſſervamus, Tit.* 2. 14.
Περιοχὴ ῆς ἡ argumentum, **der begriff oder inhalt.** *item* locus ſcripturæ, *Act.* 8. 32. *à* ϖεριέχω. *vide ſuprà.*
Περιπατέω ῶ obambulo, ambulo. *imperf.* ϖεριεπάτεον ουν. *F.* ήσω. *a.* 1. ϖεριεπάτησα. *P.* ϖεριπεπάτηκα.
Περίπατος ου ὁ obambulatio.
Περιπεδινὸς οῦ ὁ circumcampeſtris.
Περιπείρω transfigo. *F.* ϖεριπερῶ. *a.* 1. *act.* ϖεριέπειρα ας, 1 *Tim.* 6. 10.
Περιπίπτω incido, *cum Dat.* *F.* ϖεριπτώσω. *a.* 2. ϖεριέπεσον. *P.* ϖεριπέπτωκα.
Περιπλέκω amplector, contineo. *F.* ξω. *a.* 1. *act.* ϖεριέπλεξα. *P.* ϖεριπέπλεχα.
Περιποιέω ῶ ſervo, comparo. *F.* ήσω. *P.* ϖεριπεποίηκα. *præſ. med.* ϖεριποιέομαι οῦμαι acquiro. *a.* 1. *med.* ϖεριεποιησάμην ω ατο.
Περιποίησις εως ἡ acquiſitio.
Περίπολια ων τὰ vicinæ civitates, *circumjectæ urbes.*

Περιπόρφυρον ου τὸ prætexta, *purpurea veſtis.*

Περίπτερος ου ὁ pinnatus, *circumalatus.*

Περίπτωμα τος τὸ caſus, prolapſus. *à P. paſſ.* πε-ριπέπτωμαι *verbi* περιπίπτω. *vide paulò ante.*

Περιῤῥαίνω circumſpergo. *F.* ανῶ. *a.* 1. περιέῤῥηνα. *P.* περιέῤῥαγκα.

Περιῤῥαντίζω circumſpergo. *F.* ίσω. *a.* 1. περιεῤ-ῤάντισα. *P.* περιεῤῥάντικα.

Περιῤῥήγνυμι dirumpo. *F.* περιῤῥήξω. *P.* περιέῤῥηχα. *a.* 1. περιέῤῥηξα. *part. a.* 1. *act.* περιῤῥήξας αντος ὁ.

Περισιαλόω ῶ includo. *F.* ώσω. *a.* 1. περιεσιάλωσα. *P.* περισεσιάλωκα.

Περισκελὲς έος τὸ femorale. *nom. pl.* περισκελέα ἢ τὰ *femoralia. ex* περὶ *circum &* σκέλος εος τὸ *crus, femur.*

Περισκυτίζω cutem detraho, *excorio. F.* ίσω. *a.* 1. περιεσκύτισα. *P.* περιεσκύτικα. *Them.* σκύτος εος τὸ *corium.*

Περισπασμὸς οῦ ὁ diſtractio, *circumductio.*

Περισπάω ῶ diſtraho. *F.* άσω. *P.* περιέσπακα. *præſ. paſſ.* περισπάομαι ῶμαι diſtrahor. *imperf.* περι-εσπαόμην ώμην, άου ῶ, άετο ᾶτο.

Περισπόριον ου τὸ ſuburbium. *Ager circumvicinus conſitus.*

Περισσεία ας ἡ redundantia.

Περίσσευμα τος τὸ abundantia, *Matth.* 12. 34.

Περισσεύω *vel* περιττεύω abundo, ſuperſum, excello. *F.* εύσω. *a.* 1. ἐπερίσσευσα. *activè capitur, Eph.* 1. 8. fecit exuberare. *Sic a.* 1. *opt.* περισ-σεύσαιμι αις αι, 1 *Theſſ.* 3. 12. *faxit exuberare. part. præſ.* περισσεύων εύουσα εῦον. τὸ περισσεῦον οντος *quod ſupereſt, quod redundat,* reliquiæ. τὸ περισσεῦσαν αντος *part. aor.* 1. *g. n.* reliquiæ, *Luc.* 9. 17.

Περισσὸς ἡ ὸν *vel Atticè* περιττὸς excellens. *item* redundans. *ex* περὶ *cum Gen.* præ, *q. d.* περὶ

ἄλλων

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ἄλλων ὢν *aliis præſtans.* ἐκ περισσοῦ *multo magis, Marc.* 14. 31.
Περισσοτέρως excellentius, *magis eximiè. adv. à comparat.* περισσότερος, *poſitivi* περισσός.
Περισσῶς *adv.* amplius.
Περίστασις εως ἡ circumſtantia, *caſus. à verbo* περιΐστημι *circumſto.*
Περιστέλλω cooperio, *compono, comprimo. F.* περιστελῶ. *a.* 1. περιέστειλα. *P.* περιέσταλκα.
Περιστερὰ ᾶς ἡ columba. *ſic dicta,* ὅτι περισσῶς ἐρᾶ, *quod vehementer amet; carere enim bile dicitur. Maſculinum eſt* περιστερὸς οῦ ὁ *columbus.* περιστερὼν ῶνος ὁ *columbarium.*
Περιστερίδιον ου τὸ *Dimin. pullus columbinus,* pipio.
Περιστεροειδὴς έος ὁ ἡ columbinæ ſpeciei, *qui vel quæ eſt ex genere columbarum.* εἶδος *ſpecies, forma,* περιστερὰ ᾶς ἡ *columba.*
Περιστήθιον ου τὸ pectorale, *ornamentum pectoris ſummi ſacerdotis Aaronis. ex* περὶ *&* στῆθος *pectus, Exod.* 28. 4.
Περιστέμιον ου τὸ capitium, tiara, cidaris.
Περιστράπτω *pro* περιαστράπτω *circumfulgeo. aor.* 1. περιέστραψεν, *Actor.* 9. 3.
Περιστρέφω circumverto, *in orbem verto. F.* έψω. *a.* 1. *act.* περιέστρεψα. *P.* περιέστροφα.
Περιστροφὴ ῆς ἡ vertigo, converſio.
Περιστρώννυμι proſterno. *F* περιστρώσω. *a.* 1 περιέστρωσα. *P.* περιέστρωκα. *vide infrà* στρωννύω.
Περίστρωμα τος τὸ *q. circumſtratum,* aulæum, tapes.
Περίστυλον ου τὸ atrium. *ex* περὶ *&* στύλος ου ὁ *columna.*
Περισύρω diſtraho, divello. *F.* περισυρῶ. *P.* περισέσυρκα. *P. paſſ.* περισέσυρμαι. *vide infrà* σύρω.
Περισχίζω abſcindo, circumcido. *F.* ίσω. *a.* 1. περιέσχισα. *P.* περιέσχικα. *vide infrà* σχίζω.
Περιτειχίζω circumvallo, *muro, circumdo. F.* ίσω.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

a. 1. act. περιετείχισα. P. περιτετείχικα. ex περὶ & τειχίζω *muro munio*. Th. τεῖχος εος τὸ *murus*.

Περίτειχος εος τὸ circummurale.

Περιτέμνω circumcido. *F.* περιτεμῶ. *P.* περιτέτμηκα. *a.* 2. περιέτεμον, *Luc.* 1. 59. περιτεμεῖν. (*a.* 2. *act. infin.*) *præt. paſſ.* περιτέτμημαι. *part. præt. paſſ.* περιτετμημένος. *præt. med.* περιτέτομα.

Περιτίθημι circumpono. 3. *pl.* περιτιθέασιν *Ionicè pro* περιτιθεῖσι, *Marc.* 15. 17. *F.* περιθήσω. *P.* περιτέθεικα. *a.* 1. περιέθηκα. *a.* 2. περιέθην ης η. *part. a.* 2. *act.* περιθεὶς έντος ὁ.

Περιτομὴ ῆς ἡ circumciſio, *Tit.* 1. 10. οἱ ἐκ περιτομῆς *ſcil.* ὄντες, *hoc eſt*, οἱ περιτετμημένοι *circumciſi Iudæi. fit à præt. med.* περιτέτομα *verbi* περιτέμνω *circumcido.*

Περιτρέπω circumago, *circumactu everto*, redigo. *F.* ψω. *P.* περιτέτροφα.

Περιτρέχω percurro. *F.* περιθρέξω. *a.* 2. *act.* περιέδραμον ες. *part. a.* 2. *act* περιδραμὼν όντος ὁ. *q. à* περιδρέμω. *P.* περιδεδράμηκα. *q. à* περιδραμέω.

Περιφέρεια ας ἡ *q.* circumferentia. *item error, inſania, Eccleſ.* 10. 10.

Περιφερὴς έος ὁ ἡ circumferibilis, *rotundus*, *globoſus.*

Περιφέρω circumfero. *F.* περιοίσω. *a.* 2. περιήνεγκον. *præſ. paſſiv.* περιφέρομαι. *circumferor. part. præſ. paſſiv.* περιφερόμενος η ον.

Περιφορὰ ᾶς ἡ revolutio, *circumlatio*, *item* error.

Περίφραγμα τος τὸ circumſeptio, *obex, à P. paſſ.* περιπέφραγμαι, *verbi* περιφράσσω *circumſepio.*

Περιφράγκισμα τος τὸ *circumſeptio.*

Περιφράττω circumſepio, *circumvallo. F.* ξω. *P.* περιπέφραχα. *aoriſt.* 1. περιέφραξα. *vide infrà* φράσσω.

Περιφρονέω ῶ deſpicio. *F.* ήσω. *ab adject.* περίφρων ονος ὁ ἡ *valde prudens. ex* περὶ & φρὴν *mens.*

Περι-

Περιφύομαι adnaſcor, adhæreo. *F.* ύσομαι. *a.* 1. *med.* περιεφυσάμην ω ατο. *P.paſſ.* περιπέφυμαι.

Περιχαλκόω ῶ ære obduco *F.* ώσω. *a.* 1. περιεχάλκωσα. *P.* περικεχάλκωκα. *Th.* χαλκὸς ου ὁ *æs.*

Περιχαρακόω ῶ vallo, *circummunio, aggere cingo. F.* ώσω. *a.* 1. περιεχαράκωσα. *P.* περικεχαράκωκα. *Them.* χάραξ *ſulcus terræ.*

Περιχαρὴς έος ὁ ἡ gaudio circumductus, *elatum gaudium gaudens. Them.* χαίρω *gaudeo.*

Περιχέω circumfundo, *confundo. F.* περιχεύσω. *a.* 1. περιέχευσα. *P.* περικέχευκα. *ex* περὶ & χέω *fundo.*

Περιχρυσόω ῶ inauro, *auro obduco. F.* ώσω. *a.* 1. περιεχρύσωσα. *P.* περικεχρύσωκα. *ex* περὶ & χρυσόω ῶ *inauro. Them.* χρυσὸς οῦ ὁ *aurum.*

Περίχρυσος ου ὁ ἡ inauratus a.

Περιχύω circumfundo. *F.* ύσω. *a.* 1. περιέχυσα. *P.* περικέχυκα.

Περίχωρος ου ὁ ἡ circumjacens regio. χώρα ας ἡ *regio.*

Περίψημα τος τὸ ſordes, 1 *Cor.* 4.13. *à* περιψάω *circumquaque abſtergo, defrico. ex* περὶ & ψάω. *F.* ήσω. *P.* ἔψηκα, *tergo, abſtergo.*

Περκάζω vario. *F.* άσω. *a.* 1. ἐπέρκασα. *P.* πεπέρκακα. *à Them.* πέρκος *niger.*

Περόνη ης ἡ fibula, *à* πείρω *tranſadigo, quia per foramen tranſadigitur.*

Περπερεύομαι perperam ago. *F.* εύσομαι. *Th.* πέρπερος ου ὁ *vanus, temerarius, præceps.*

Πέρυσι *adv.* anno proximè elapſo.

Πέσσω *idem quod* πέττω. emollio, demulceo. *item* coquo, pinſo. *F.* πέψω. *a.* 1. ἔπεψα, *part.* πέψας, αντος. *q.* πέπτω.

Πετάζω explico, pando. *F.* άσω. *P.* πεπέτακα, & πέπτακα. *a.* 1. ἐπέτασα.

Πέταλον ου τὸ folium, lamina.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πέταμαι *idem quod* πέτομαι volo as.

Πετάννυμι *idem quod* πετάζω, *unde & ſua tempora mutuatur.*

Πετάομαι *vide* πέτομαι.

Πέτασος ου ὁ pileus latus, galerus. *à* πετάζω *extendo.*

Πέταυρον ου τὸ gallinarium, *pertica in quâ gallinæ dormiunt.*

Πετεινὸν ου τὸ volatile, *avis, volucris, à* πέτιμαι *volo.* πετεινὰ ῶν τὰ volucres.

Πέτομαι, πέταμαι σαι ται *vel* πετάομαι ῶμαι volo as, *Prov.* 26. 2. ὄρνεα πέτανται *aves volant, Apoc.* 4. 7. & 8. 13. ἀετὸς πετώμενος (*pro* πεταόμενος *part. præſ. med. à verbo* πετάομαι ῶμαι.) *præſ. ſubj.* πέτωμαι ῃ ηται, *Apoc.* 12. 14. *eſt vel à* πέτομαι, *vel à* πέταμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπετάσθην ης η *volavi, Pſal.* 18. 11. ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, *volitavit ſuper alas ventorum.*

Πέτρα ας ἡ rupes, petra.

Πέτρινος ου ὁ ſaxeus, lapideus.

Πετροβόλος ου ὁ jactor lapidum. *q.d.* πέτρας βάλλων.

Πέτρος ου ὁ lapis, *Ioan.* 1. 43.

Πετρώδης εος ὁ ἡ petroſus a.

Πεύκη ης ἡ pinus, larix, *arboris nomen.*

Πεύκινος ου ὁ ἡ pineus a.

Πήγανον ου τὸ ruta, *Luc.* 11. 42.

Πηγὴ ῆς ἡ fons.

Πῆγμα τος τὸ compoſitio, machina. *item* cumulus. *à verbo*

Πήγνυμι, πηγνύω, πήσσω *vel* πήττω figo, compingo. *F.* ξω. *P.* πέπηχα. *a.* 1. *act.* ἔπηξα ας ε.

Πηγριόω ῶ ſylveſtre reddo, exaſpero. *P.* ώσω. *a.* 1. ἐπηγρίωσα. *P.* πεπηγρίωκα. *Dicitur autem* πηγριόω *pro* ἐπαγριόω. *ex* ἐπὶ & ἀγριόω. *Pſ.* 34. 19.

Πηδάλιον ου τὸ gubernaculum, clavus. *Th.* πηδὸν οῦ τὸ *remus.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πηδάω ῶ ſalio, ſalto. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐπήδησα. *P.* πεπήδηκα.

Πηλίκος η ον quantus a um? ἡλίκος η ον *quantus a um, citra interrogationem: at præfixo π fit ἐρωτηματικὸν, h. e. interrogativum. Idem fit in* ὅσος πόσος *quantus,* οἷος ποῖος *qualis,* ὅτε πότε *quando,* οὗ ποῦ *ubi,* ὅθεν πόθεν *unde,* ὡς πῶς *quomodo, &c.*

Πήλινος ου ὁ ἡ luteus a, *à nomine*

Πηλὸς οῦ ὁ lutum, *Rom.* 9. 21. *ſunt qui derivant à* παλάσσω *coïnquino, polluo.*

Πῆξις εως ἡ coagmentatio, *congelatio, à* πήγνυμι *compingo.*

Πήρα ας ἡ pera.

Πῆχυς πήχεως ὁ cubitus, *in Accuſ.* πῆχυν, *Luc.* 12. *v.* 25. *gen. pl.* πηχέων ῶν, *Ioan.* 21. 8.

Πιαίνω pinguefacio. *F.* πιανῶ. *a.* 1. ἐπίηνα. *P. act.* πεπίαγκα.

Πιάζω capio, prehendo. *F.* άσω. *P.* πεπίακα. *a.* 1. ἐπίασα, *Ioan.* 21. 10 ὧν (*pro* ἃ) ἐπιάσατε, *quos cepiſtis. a.* 1. *ſubj.* πιάσω ης η. *a.* 1. *infin.* πιάσαι. *part. a.* 1. πιάσας αντος ὁ. *a.* 1. *paſſ.* ἐπιάσθην ης η *captus fui. fut.* 1. *paſſ.* πιασθήσομαι, *capiar.*

Πιέζω premo. *F.* έσω, *Mich.* 6. 15. *P.* πεπίεκα. *præt. paſſ.* πεπίεσμαι. *part. præt. paſſ.* πεπιεσμένος η ον *preſſus.*

Πιθανολογία ας ἡ probabilitas ſermonis. *ex* πιθανὸς *perſuaſorius (pro* πειθανὸς *à* πείθω *perſuadeo.) &* λόγος *ſermo, Col.* 2. 4.

Πίθηκος ου ὁ ſimia, *dicitur &* πίθηξ κος ὁ, *à* πιθέω *pro* πείθω *perſuadeo.*

Πίθος ου ὁ dolium.

Πικραίνω amaritudinem affero. *F.* πικρανῶ. *a.* 1. ἐπίκρανα *irritavi. a.* 1. *infin.* πικρᾶναι. πικραίνομαι exacerbor, *ſum amarulentus. a.* 1. *paſſiv.* ἐπικράνθην ης η.

Πικρα-

Πικρασμὸς ȣ̃ ὁ exacerbatio.

Πικρία ας ἡ amarulentia.

Πικρὶς ίδος ἡ lactuca, *intybum ſylveſtre; herba amara*, *Exod*. 12. 8.

Πικρὸς ά ὸν amarus a um.

Πικρῶς amarè, *Matth*. 26. 75.

Πιλέω ῶ lanam cogo, *ſtringo*, *cogo*. *F*. ήσω. *a*. 1. ἐπίλησα. *P*. πεπίληκα.

Πίμπλημι impleo. 3. *perſ*. πίμπλησι. *F*. ήσω. *a*. 1. ἔπλησα. *P*. πέπληκα. *part*. πιμπλὰς ᾶσα ὰν *implens*. *fit à* πλάω πλῆμι *per reduplicationem*.

Πίμπρημι *vel* πρήθω incendo. *F*. πρήσω. *P*. πέπρηκα. *a*. 1. ἔπρησα. *præſ*. *paſſ*. πίμπραμαι *incendor*, intumeſco. *præſ*. *infin*. *paſſ*. πίμπρασθαι *ad formam* ἵστασθαι.

Πινακίδιον ȣ τὸ tabella, *Luc*. 1. 63.

Πίναξ κος ὁ tabula. *item* quadra, patina.

Πίνω bibo. *imperf*. ἔπινον. *Fut*. πώσω. *P*. πέπωκα. *a*. 2. ἔπιον. *a*. 2. *imper*. πίε *bibe*, & πῖθι (*pro* πίεθι.) *a*. 2. *ſubj*. πίω ῃς ῃ. *a*. 2. *infin*. πιεῖν. *part*. *a*. 2. πιὼν ȣ̃σα ὸν. *fut*. 1. *med*. πίομαι *pro* πιȣ̃μαι. *in* 2. *perſ*. πίεσαι *bibes*, *pro* πιῇ, *à* πίομαι.

Πίνωσις εως ἡ *potio*.

Πιότης ητος ἡ pinguedo, *Rom*. 11. 17. *à* πίων. *vide paulò poſt*.

Πιπράσκω *vendo*. *à* περάω *per reduplicationem*. *imperf*. ἐπίπρασκον ες ε. *F*. πράσω. *P*. πέπρακα, *Matth*. 13. 46. *P*. *paſſ*. πέπραμαι, *Rom*. 7. 14. πεπραμένος *venditus*. *a*. 1. *paſſ*. ἐπράθην *venditus ſum*. *a*. 1. *paſſ*. *infin*. πραθῆναι *vendi*. *part*. *a*. 1. *paſſ*. πραθὲν, *Act*. 5. 4. *fut*. 1. *paſſ*. πραθήσομαι *vendar*.

Πίπτω cado *item* procido. *F*. *med*. πεσȣ̃μαι (*Dorice*, *pro* πέσομαι.) *P*. πέπτωκα. *a*. 1. ἔπεσα. *a*. 2. ἔπεσον. *a*. 2. *imperat*. πέσε έτω ετε, *Luc*. 23. 30. *a*. 2. *ſubj*. πέσω ῃς ῃ. *a*. 2. *infin*. πεσεῖν. *part*. *a*. 2. πεσὼν ȣ̃σα όν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πίσσα ης & πίττα ης ἡ pix.

Πιστὰ ὧν τὰ beneficentiæ, *Actor.* 13. 34.

Πιστεύω credo. *F.* εύσω. *P.* πεπίστευκα. *plusquamperf.* πεπιστεύκειν (*Atticè pro* ἐπεπιστεύκειν.) *part. præt. act.* πεπιστευκὼς ῦια ὸς, *Actor.* 21.35. *a.* 1. ἐπίστευσα. *a.* 1. *imperat.* πίστευσον άτω ατε. *a.* 1. *ſubj.* πιστεύσω ῃς ῃ. *a.* 1. *act. infin.* πιστεῦσαι. *part. a.* 1. *act.* πιστεύσας ασα αν. *præſ. paſſ.* πιστεύομαι *credor. præt. paſſ.* πεπίστευμαι *concreditur mihi. a.* 1. *paſſ.* ἐπιστεύθην ης η. πιστεύω *ſequente Dat. inſtar verbi* האמין *ſequente* ל *articulo Dativi caſus ſignificat* fidem habeo : *ſed ſequente* ב, *quod Græce exprimitur per* εἰς, *ſignificat* confido, fiduciam colloco. *Conſule hac de re Theſaurum linguæ Hebrææ Santis Pagnini.*

Πιστικὸς ἡ ὸν liquidus a um, *Marc.* 14. 3. *ab obſoleto verbo* πίω, *pro quo uſitatum eſt* πίνω *bibo. Vel dicitur* πιστικὸς *pro* ὀπιστικὸς *per aphæreſin* τοῦ ο μικροῦ, *ab* Ὄπις ιστος ἡ *quod eſt nomen urbis prope Babylonem, unde optima nardus alio dicitur fuiſſe exportata. Sic optimus pannus in Germania dicitur Londinenſis,* Londſch tuch. *Sic D. Paſor. At ego malim idem ſonare quod* πιστὸς, *ut & veteres docuerunt,* germanus, verus, non adulteratus.

Πίστις εως ἡ fides. *q.* πεῖσις, παρὰ τὸ πεπεῖσθαι *perſuaſum eſſe, à* πείθω *perſuadeo.*

Πιστὸς ἡ ὸν fidelis e, *conſtans in promiſſis, fide dignus,* 1 *Tim.* 1.15. πιστὸς οῦ ὁ *Chriſtianus, credens in* CHRISTUM, 1 *Tim.* 6. 2. πιστὴ ῆς ἡ *Chriſtiana, credens in* CHRISTUM, *Actor.* 16. 1. οἱ πιστοὶ *credentes.* πιστὸν *adverbialiter pro* πιστῶς, *fideliter,* 3 *Ioan.* 5.

Πιστόω ῶ *ſtabilio, confirmo,* fidem facio. *F.* ώσω. *P.* πεπίστωκα. *præt. paſſ.* πεπίστωμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐπιστώθην, 2 *Tim.* 3. 14.

Πίστωσις

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πίςωσις εως ἡ confirmatio.

Πίτυρον ȣ τὸ furfur, ἀ πέτω excido, quia excidit à frumento.

Πίτυς υ⊙ ἡ picea, pinus. ἀ πίων pinguis, quo abundat.

Πίων ον⊙ ὁ pinguis, obeſus, ἀ πῖ⊙ pinguedo.

Πλαγιάζω obliquo, decipio, obliquè nuntio. Fut. άσω. a. 1. ἐπλαγίασα. P. πεπλαγίακα.

Πλάγιον adverb. obliquè. aliàs n. g. nominis

Πλάγι⊙ ȣ ὁ ἡ obliquus, tranſverſus a.

Πλάθαι αἱ ſtatuæ.

Πλανάω ῶ facio errare, in errorem induco, fallo, ſeduco. F. ήσω. P. πεπλάνηκα. a. 1. ἐπλάνησα. præſ. paſſ. πλανάομαι ῶμαι ſeducor, erro. P. paſſ. πεπλάνημαι. part. P. paſſ. πεπλανημένος η ον ſeductus a um. a. 1. paſſiv. ἐπλανήθην ης η ſeductus fui.

Πλάνη ης ἡ error.

Πλανήτης ȣ ὁ erro onis, erraticus, Iud. v. 13. ἀςέρες πλανῆται ſtellæ erraticæ.

Πλανῆτις ιδ⊙ ἡ errabunda.

Πλάν⊙ ȣ ὁ ſubſtant. ſeductor, impoſtor.

Πλάν⊙ η ον adject. fallax, 1 Tim. 4. 1.

Πλὰξ πλακὸς ἡ tabula, Exod. 31. 18. πλάκες λίθιναι γεγραμμέναι τῷ δακτύλῳ ȣ Θεȣ, tabulæ lapideæ ſcriptæ digito Dei.

Πλάσμα τ⊙ τὸ figmentum, Rom. 9. 20.

Πλάσσω, Attice πλάττω fingo. F. άσω. P. πέπλακα. a. 1. ἔπλασα. præt. paſſ. πέπλασμαι. a. 1. paſſ. ἐπλάσθην fictus fui.

Πλάςης ȣ ὁ figulus.

Πλάςιγξ ιγ⊙ ἡ lanx. item ferula.

Πλαςὸς ἡ ὸν fictus a um.

Πλάταν⊙ ȣ ὁ platanus.

Πλατεῖα ας ἡ (ſubſtantivè accipitur, & ſubintelligitur χώρα. q. d. latum ſpatium) platea. πλατεῖαι ῶν αἱ plateæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πλάτος εος τὸ latitudo.

Πλατύνω dilato. *Fut.* πλατυνῶ. *P.* πεπλάτυκα. *a.* 1. ἐπλάτυνα. *P. paſſ.* πεπλάτυμμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπλατύνθην. *aor.* 1. *paſſ. imperat.* πλατύνθητι, ήτω.

Πλατὺς εῖα ὺ latus a um. πλατεῖα πύλη *lata porta.*

Πλατυσμὸς οῦ ὁ latitudo, diſtenſio.

Πλατύψυχος *latus animo*, inſatiabilis.

Πλέγμα τος τὸ *in pl. num.* πλέγματα ων τὰ cincinni, *crines intorti*, 1 *Tim.* 2. 9. ἀ πλέκω *connecto.*

Πλειὰς άδος ἡ pleias, *ſydus in dorſo tauri. vel à* πλεῖον, *plus, quia pluribus (apparenter ſeptem, reverâ ſex conſpicuis) ſtellis conſtat: vel à* πλέω *navigo, quia navigantibus utilis.*

Πλειστάκις ſæpenumero, quamplurimum, *adv.*

Πλείων ονος ὁ ἡ amplior, & πλεῖον ονος τὸ plus. *comparativi gradus, à poſitivo* πολὺς πολλὴ πολὺ *multus a um.*

Πλέκω connecto (*unde eſt Latinorum* plico.) *F.* έξω. *a.* 1. *act.* ἔπλεξα. *a.* 2. ἔπλακον. *P.* πέπλεχα. *præt. paſſiv.* πέπλεγμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐπλέχθην. *aoriſt.* 2. *paſſ.* ἐπλάκην. *P. med.* πέπλοκα.

Πλεονάζω plus habeo, abundo. *item tranſitivè, facio abundare*, 1 *Theſſ.* 3. 12. ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι (3. *ſing. a.* 1. *act. opt.*) *Dominus faxit ut abundetis. F.* άσω. *a.* 1. ἐπλεόνασα.

Πλεονάκις *adv.* pluries, ſæpius.

Πλεονασμὸς οῦ ὁ ſuperabundantia.

Πλεοναστὸς οῦ ὁ abundans, numeroſus.

Πλεονεκτέω ῶ quæſtui habeo. *Futur.* ήσω. *aor.* 1. ἐπλεονέκτησα. *P.* πεπλεονέκτηκα. *aor.* 1. *paſſ.* ἐπλεονεκτήθην. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* πλεονεκτηθῶ ῇς ῇ ῶμεν *ſuperemur*, 2 *Cor.* 2. 10.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πλεονέκτημα τος τὸ melior ſors, *ſuperiores partes.*
Πλεονέκτης ου ὁ avarus, *q.* πλέον ἔχειν βουλόμενος, *qui vult plus habere.* πλέον *pro* πλεῖον *plus,* & ἔκτης *ab* ἔχω *habeo. Sic avarus Latine dicitur, q. avens aurum.*
Πλεονεξία ας ἡ avaritia, *plura habendi libido.*
Πλευρὰ ᾶς ἡ latus eris.
Πλέω navigo, *imperf.* ἔπλεον ες ε. *F.* εύσω. *a.* 1. ἔπλευσα. *P.* πέπλευκα.
Πληγὴ ῆς ἡ (*Dorice* πλαγὰ ᾶς ἁ) plaga, *à P. med.* πέπληγα *verbi* πλήττω *percutio.*
Πλῆθος εος τὸ multitudo, *vulgus.*
Πληθύνω multiplico. *item* creſco, *Actor.* 6. *v.* 1. *F.* πληθυνῶ. *a.* 1. ἐπλήθυνα. *P.* πεπλήθυγκα. *præt. paſſ.* πεπλήθυμμαι σαι ται *a.* 1. *paſſ.* ἐπληθύνθην ης η *crevi. a.* 1. *paſſ. opt.* πληθυνθείην ης η. *a.* 1. *paſſ. infin.* πληθυνθῆναι.
Πλήθω impleo. *F.* ήσω *a.* 1. ἔπλησα. *P.* πέπληκα. *a.* 1. *paſſ.* ἐπλήσθην ης η *impletus fui. a.* 1. *paſſ. ſubj.* πλησθῶ ῇς ῇ. *part. a.* 1. *paſſ.* πλησθεὶς ένος ὁ.
Πληϊὰς άδος ἡ *idem quod* πλειάς. *vide ſuprà.*
Πλήκτης ου ὁ percuſſor, *à* 3. *ſing. præt. paſſ.* πέπληκται *verbi* πλήσσω, 1 *Tim.* 3. 3.
Πλημμέλεια ας ἡ error, *delictum, improbitas.*
Πλημμελέω ῶ delinquo, *aberro, pecco. F.* ήσω. *a.* 1. ἐπλημμέλησα. *P.* πεπλημμέληκα. *præt. paſſiv.* πεπλημμέλημαι. *Hinc*
Πλημμέλημα τος τὸ proventus, *qui ex damnatis in ære provenit. item delictum, error.* &
Πλημμέλησις εως ἡ delictum.
Πλημμύρα ας ἡ *proprie* maris æſtuantis acceſſus. (*cui opponitur* ἄμπωτις εως ἡ *maris æſtuantis receſſus.*) *item* inundatio, *à* πλήμμη *vel* πλήμμη ης ἡ *maris æſtuantis acceſſus, q.d.* πλῆσμα τος

τὸ *explementum*, *à* πλήθω *impleo*, *ubi litora aquis implentur.*

Πλὴν *adv.* præterquam, *Actor.* 27. *v.* 22. præter *cum Genit. Marc.* 12. 32. ſed, *Luc.* 6. 24. ſed tantùm, *Act.* 27. 22. attamen, *Philipp.* 1. 18. tamen, *Luc.* 10. 11. quinetiam, *Matth.* 11. 22, 24. imò, *Luc.* 11. 41. cæterùm, *Luc.* 22. 21. itaque, *Eph.* 5. 33. nimirum, *Phil.* 3. 16.

Πλήρης εος ὁ ἡ, πλῆρες εος τὸ plenus a um. *cum Genit. idem quod* πλέος, πλεῖος εια ειον.

Πληροφορέω ῶ plenam fidem facio. *q. d.* πλήρη πίστιν φέρω *ſeu* φορέω *plenam fidem affero. F.* ήσω. *P.* πεπληροφόρηκα. *præſ. paſſ.* πληροφορέομαι οῦμαι *certus ſum, perſuaſiſſimum habeo. P. paſſ.* πεπληροφόρημαι. *part.* πεπληροφορημένος, *Luc.* 1. *v.* 1. *a.* 1. *paſſ.* ἐπληροφορήθην ης η. *unde eſt a.* 1. *paſſ. part.* πληροφορηθεὶς *plenè certioratus, ubi quidam metaphoram ſtatuunt, petitam à navi, quæ plenis velis fertur, nec impediri poteſt.*

Πληροφορία ας ἡ plena aſſenſio, plena certioratio.

Πληρόω ῶ impleo. *item* abſolvo, finio. *F.* ώσω. ſupplebo. *P.* πεπλήρωκα. *a.* 1. ἐπλήρωσα. *a.* 1. *act. opt.* πληρώσαιμι αις αι, *Rom.* 15. 13. *a.* 1. *act. ſubj.* πληρώσω ῃς ῃ, 2 *Theſſ.* 1. 11. *præſ. paſſ.* πληρόομαι οῦμαι. *P. paſſ.* πεπλήρωμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐπληρώθην ης η. *a.* 1. *ſubj.* πληρωθῶ ῇς ῇ, *Col.* 1. *v.* 9. *part. præt. paſſ.* πεπληρωμένος η ον *impletus, item conſummatus a um,* 1 *Ioan.* 1. 4.

Πλήρωμα τος τὸ ſupplementum, plenitudo, *Col.* 1. 19. impletio.

Πλησιάζω appropinquo, *applico, proximus ſum. F.* άσω. *a.* 1. *act* ἐπλησίασα. *P.* πεπλησίακα.

Πλησίον *adv.* propè *cum Genit. Ioan.* 4. 5. ὁ πλησίον *ſcilic* ὢν proximus, τοῦ πλησίον *proximi,* τῷ πλησίον *ſcil.* ὄντι *proximo, Rom.* 15. 2. *Th. adv.* πέλας *prope.*

Πλησμονὴ ῆς ἡ ſatietas, à πλήθω *impleo.*

Πλήττω *Atticè* & πλήσσω percutio, percello. *F.* πλήξω. *a.* 1. ἔπληξα. *P.* πέπληχα. *P. med.* πέπληγα.

Πλινθεία ας ἡ coctio laterum.

Πλινθεύω lateres facio, coquo. *Fut.* εύσω. *a.* 1. ἐπλίνθευσα. *P.* πεπλίνθευκα.

Πλινθίον ου τὸ laterculus. *Diminut.* à

Πλίνθος ου ἡ later.

Πλινθουργία ας ἡ confectio laterum, *eorumque aſſervatio.*

Πλοιάριον ου τὸ navigiolum, *Marc.* 4. 36.

Πλοῖον ου τὸ navigium. *ab inuſitato. P. med.* πέπλοα, *verbi* πλέω.

Πλοκὴ ῆς ἡ nexus, inclinatio. *à P. med.* πέπλοκα *verbi* πλέκω *connecto, plico.*

Πλόκιον ου τὸ inauris, *ornamentum quoddam.*

Πλόος ου, όος ου ὁ *curſus navis*, navigatio. *item* πλοῦς, πλοὸς πλοΐ, *ad formam nominis* νοῦς νοὸς νοΐ, *Actor.* 27. 9. *Thema* πλέω *navigo. F.* εύσω. *a.* 2. ἔπλεον. *P. med.* πέπλοα.

Πλούσιος ία ιον dives, *Luc.* 16. 1. πλουσία πόλις *urbs opulenta, Eſai.* 32. 13. *in comparat.* πλουσιώτερος α ον.

Πλουσίως copiosè, *Col.* 3. 16.

Πλουτέω ῶ dives ſum. *F.* ήσω. *P.* πεπλούτηκα. *a.* 1. ἐπλούτησα.

Πλουτίζω dito, *locupleto, divitem reddo. F.* ίσω. *P.* πεπλούτικα. *a.* 1. *act.* ἐπλούτισα. *præſ. paſſ.* πλουτίζομαι ditor. *a.* 1. *paſſ.* ἐπλουτίσθην.

Πλοῦτος ου ὁ divitiæ.

Πλυνώ lavo. *F.* πλυνῶ. *a.* 1. ἔπλυνα.

Πλωτὸς ἡ ὸν navigabilis, *natatilis e.*

Πνεῦμα τος τὸ ventus, & *per metaph.* πνεῦμα ὑφιστάμενον νεκρὸν, ſpiritus ein Geiſt.

Πνευματικὸς ἡ ὸν ſpiritualis e. πνευματικὸς *per Spiritum Dei renatus*, 1 *Cor.* 2. 15. *opponitur ibidem*

ibidem τῷ ψυχικῷ. *præditus donis ſpiritualibus*, 1 Cor. 14. 37. *glorioſus*, 1 Cor. 15. 44. τὰ πνευματικὰ *res ſpirituales*, 1 Cor. 2. 13. & Col. 1. 9. πνευματικὴ σύνεσις *ſpiritualis intelligentia, opponitur carnali.*

Πνευματικῶς, *adv.* ſpiritualiter, 1 Cor. 2. 14. *tropice ſeu metaphoricè, Apoc.* 11. 8.

Πνευματοφορέομαι οῦμαι ſpiritu portor, *ducor. Fut.* ήσομαι. *a.* 1. *med.* ἐπνευματοφορησάμην. *præt. paſſ.* πεπνευματοφόρημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπνευματοφορήθην. à

Πνευματοφόρος ου ὁ ſpiritu ductus, *afflatus.*

Πνεύμων ονος ὁ pulmo. à πνέω *ſpiro, quia in reſpiratione neceſſarius pulmo eſt.*

Πνέω flo, ſpiro. *F.* εύσω. *a.* 1. ἔπνευσα. *P.* πέπνευκα. *part. præſ.* πνέων έουσα έον, *Act.* 27. 40. τῇ πνεούσῃ *ſcil.* αὔρᾳ *vel* πνοῇ.

Πνιγμὸς οῦ ὁ ſuffocatio, *ſtrangulatio*, à πνίγω *ſuffoco.*

Πνίγω ſuffoco, *fauces præcludo. imperf.* ἔπνιγον. *F.* ξω. *P.* πέπνιχα. *a.* 1. *act.* ἔπνιξα. *præſ. paſſiv.* πνίγομαι *imperf.* ἐπνιγόμην ου ετο. *præt. paſſ.* πέπνιγμαι ξαι κται, *unde eſt*

Πνικτὸς ὴ ὸν ſuffocatus a um, πνικτὸν οῦ τὸ *ſcil.* ζῶον, *animal ſuffocatum.*

Πνοὴ ῆς ἡ (*à præt. med.* πέπνοα *verbi* πνέω) *flatus, halitus*, ventus, *Actor.* 2. 2.

Πόα ας ἡ herba, *pabulum. ab inuſitato* πάω *paſco.*

Ποδήρης εος ὁ ἡ (*ſcil.* ἐσθὴς) veſtis talaris, *ad pedes uſque dependens. ex* ποὺς ποδὸς ὁ *pes, & verbo* ἄρω *apto, adapto, Apoc.* 1. 13.

Πόθεν unde. *adverb. interrogandi. vide* πηλίκος *ſuprà, Ioan.* 1. 49. *item quum eſt interrogativum poteſtate, Ioan.* 2. 9. οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστὶν, *neſciebat undenam eſſet.*

Ποθέω ῶ deſidero. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐπόθησα. *P.* πεπόθηκα. *Th.* πόθος ου ὁ *deſiderium.*

Ποιέω ῶ facio, operor, *Marc.* 6. 20. celebro, *Matth.* 26. 18. *F.* ήσω. *P.* πεποίηκα. *P. part.* πεποιηκὼς, *Act.* 3. 12. *a.* 1. ἐποίησα. *conſtitui, Marc.* 3. 14. *edidi, Matth.* 7. 22. *lucrifeci, Luc.* 19. 18. *egi, degi, ſeu commoratus ſum, Act.* 15. 33. *a.* 1. *part.* ὁ ποιήσας, *Rom.* 10. 5. *Gal.* 3. 12. *præſ. paſſiv.* ποιέομαι οῦμαι fio. *Sæpe med. eſt, Actor.* 20. 24. *præt. paſſ.* πεποίημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐποιήθην. *a.* 1. *med.* ἐποιησάμην ω ατο. *Helleniſmus* καλῶς ποιεῖν τινα, *Matt.* 5. 44. εὖ ποιεῖν τινα *alicui benefacere, Marc.* 14. 7. ποιεῖν τὴν ἀλήθειαν *veritati operam dare, Ioan.* 3. 21. ποιεῖν τὴν ἁμαρτίαν *peccato operam dare,* 1 *Ioan.* 3. 9.

Ποίημα τος τὸ opus. ποιήματα ων τὰ res conditæ.

Ποίησις εως ἡ actio.

Ποιητὴς οῦ ὁ poëta. *item* effector, *factor.*

Ποικιλία ας ἡ varietas.

Ποικίλλω variè diſtinguo. *F.* ποικιλῶ. *P.* πεποίκιλκα. *præſ. paſſ.* ποικίλλομαι. *præt. paſſ.* πεποίκιλμαι. *Hinc*

Ποίκιλμα τος τὸ varietas, *varia diſtinctio.*

Ποικίλος η ον varius a um. ἀ ποικίλλω.

Ποικιλτὴς οῦ ὁ *plumarius, qui opus Phrygianum exercet.*

Ποικιλτὸς οῦ ὁ *variatus, variè pictus.*

Ποιμαίνω paſco, *per metaph.* doceo, rego. *F.* ποιμανῶ. *a.* 1. ἐποίμανα. *a.* 1. *act. imperat.* ποίμανον άτω ατε, 1 *Petr.* 5. 2.

Ποιμενικὸς οῦ ὁ *paſtoralis, paſtorius.*

Ποιμὴν ένος ὁ paſtor.

Ποίμνη ης ἡ grex.

Ποίμνιον ου τὸ idem, *Luc.* 12. 32.

Ποῖος οία οῖον qualis e? *Luc.* 24. 19. *vide* πηλίκος.

Πόκος ου ὁ vellus, cutis, ἀ πείκω *vello, pecto.*

Πολε-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πολεμέω ῶ bello, prælior. *F.* ήσω. *P.* πεπολέμηκα. *α. 1.* ἐπολέμησα. *α. 1. infin.* πολεμῆσαι.

Πολεμία ας ἡ *ſcil.* χώρα, regio hoſtilis.

Πολεμικὸς ἡ ὸν bellicoſus a um.

Πολέμιος α ον hoſtilis e, alienus.

Πολεμιστὴς οῦ ὁ bellator, expugnator.

Πόλεμος ου ὁ bellum. *affine eſt* τῷ πολεμίζω *commoveo, quaſſo, concutio.*

Πολεμοτροφέω ῶ belligero, bellum nutrio. *F.* ήσω. *α. 1.* ἐπολεμοτρόφησα. *P.* πεπολεμοτρόφηκα. *ex* πόλεμος ου ὁ *bellum, &* τρέφω *alo.*

Πολιὰ ᾶς ἡ cana, *anus. in maſc.* πολιὸς *canus.*

Πολιορκέω ῶ (*ex* πόλις εως ἡ *urbs, &* ὀρκέω ῶ *rapio, deſtruo*) obſideo, oppugno, deſtruo urbem. *Fut.* ήσω. *α. 1.* ἐπολιόρκησα. *P.* πεπολιόρκηκα. *Hinc*

Πολιορκία ας ἡ obſidio, deſtructio urbis.

Πολιὸς οῦ ὁ canus, *à* παλαιὸς οῦ ὁ *vetuſtus.*

Πόλις εως ἡ urbs.

Πολιτάρχης ου ὁ *q. d.* ἄρχων τῶν πολιτῶν, *gubernator civium*, urbis præfectus.

Πολιτεία ας ἡ civitas, Reſp., jus civitatis.

Πολίτευμα τος τὸ vita civilis, wandel/ *Phil.* 3. *verſ.* 20.

Πολιτεύω Remp. adminiſtro. *F.* εύσω. *P.* πεπολίτευκα. *præſ. med.* πολιτεύομαι *idem. item* me gero, *Philip.* 1. *v.* 27. *præt. paſſ.* πεπολίτευμαι *ſervivi, cum Dativo, Actor.* 23. 1.

Πολίτης ου ὁ civis *vir.* πολῖτις ιδος ἡ *civis fœmina.* πολῖται ῶν οἱ *cives.*

Πολίχνη ης ἡ parva urbs, *civitatula.*

Πολλάκις, *adv.* ſæpe. πολλάκις *etiam ſeq. conſonâ, Rom.* 1. 13. πολλάκι *Poëticè.*

Πολλαπλασίων ονος ὁ ἡ multiplex.

Πολλαχῶς, *adv.* ſæpe.

Πολλοστὸς οῦ ὁ plurimus, *unus è multis.*

Πολὺ *adverbialiter accipitur, & vertitur* valdè, *Rom.* 3 *v.* 2. *Actor.* 28. *verſ.* 6. ἐπὶ πολὺ diu. *Sic etiam neutrum plurale* πολλὰ multùm, valdè, *Marc.* 3. 12. *Rom.* 16. 12. ſæpè.

Πολυάνδριον ου τὸ ſepulchrum, *locus ubi multæ ſunt ſepulchra, cœmiterium.*

Πολύβουλος ου ὁ ἡ prudens, *callidus a, multum conſilii habens. ex* πολὺ *multum &* βουλὴ ῆς ἡ *conſilium.*

Πολύγονος ου ὁ fœcundus, *multum gignens. ex* πολὺ *multum, &* γόνος. *à præt. med.* γέγονα *verbi* γίνομαι *naſcor.*

Πολύελος multus miſericordiâ.

Πολυετὴς έος ὁ ἡ annoſus a, *multos annos habens. ex* πολὺς *multus &* ἔτος εος τὸ *annus.*

Πολυήμερος ου ὁ ἡ multos dies habens. *ex* πολὺς *multum, &* ἡμέρα *dies.*

Πολύλαλος ου ὁ ἡ *garrulus, multiloquus, q. d.* πολὺ λαλῶν *multum loquens.*

Πολυλογία ας ἡ multiloquium, *loquacitas, Matt.* 6. *v.* 7. *ab adj.* πολυλόγος ου ὁ ἡ *multiloquus a. ex* πολὺς *multus &* λόγος *ſermo.*

Πολυμαθὴς έος ὁ ἡ multa diſcens, *eruditus. q. d.* πολὺ μαθὼν *multa diſcens.*

Πολυμερὴς έος ὁ ἡ *propriè*, multis partibus conſtans. *item* frequens. *ex* πολὺς πολλὴ πολὺ *multus a um, &* μέρος εος τὸ *pars. Them.* μείρω *divido; pars eſt ex diviſione. Hinc*

Πολυμερῶς, *adv.* multifariam, *multis vicibus.*

Πολυοδία ας ἡ multa itinera. *ex* πολὺς *multus &* ὁδὸς οῦ ἡ *via. q. d. multum viæ.*

Πολύορκος ου ὁ ἡ multum jurans. *q.* πολὺ ὀρκίζων *multum jurans. Them.* ὅρκος ου ὁ *juramentum.*

Πολυοχλία ας ἡ multitudo turbulenta, *multa turba. ex* πολὺς *multus, &* ὄχλος ου ὁ *turba.*

Πολυ-

Πολυπειρία ας ἡ multa experientia, *ab adjectivo*

Πολύπειρος ου ὁ ἡ *multa expertus. ex* πολὺς *multus, &* πεῖρα ας ἡ *experientia. q.d.* πολυπειράζων *multa experiens.*

Πολυπλασιάζω multiplico. *F.* άσω. *a.* 1. ἐπολυπλασίασα. *P* πεπολυπλασίακα. *à nom.*

Πολυπλάσιος ου ὁ ἡ multiplex.

Πολυπλασίων ονος ὁ ἡ *idem.*

Πολυπληθία ας ἡ multa copia. *ex* πολὺς *multus, &* πλῆθος εος τὸ *multitudo.*

Πολυπληθύνω ſummoperè multiplico. (*ex* πολὺ *multum, &* πληθύνω *multiplico.*) *F.* υνῶ. *a.* 1. ἐπολυπλήθυνα. *P.* πεπολυπλήθυγκα.

Πολυπλήθω largiter impleo. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐπολύπλησα. *P.* πεπολύπληκα.

Πολύπλοκος ου ὁ nodoſus, implicitus. *ex* πολὺ *multum, &* πλοκὴ ῆς ἡ (*à* πλέκω) *nexus.*

Πολυποίκιλος ου ὁ ἡ multiformis. *ex* πολὺς *&* ποικίλος *varius, Eph.* 3. 10.

Πολυπραγμονέω ῶ curioſè inquiro, *nimis anxiè indago. F.* ήσω. *a.* 1. ἐπολυπραγμόνησα. *P.* πεπολυπραγμόνηκα.

Πολυῤῥήμων ονος ὁ ἡ multiloquus. *q. d.* πολὺ ἐῤῥημένος *multum locutus.* ἐῤῥημένος *eſt part. præt. paſſ. verbi* ῥέω *dico.*

Πολὺς πολλὴ πολὺ multus a um. πολλοὶ multi. *item* omnes, *Rom.* 5. *v.* 15. *comparat.* πλείων ονος ὁ ἡ præſtantior. *ſuperl.* πλεῖστος η ον.

Πολύσπλαγχνος ου ὁ ἡ intimâ miſericordiâ abundans. *ex* πολὺς *multus, &* σπλάγχνον ου τὸ *viſcus. vide infrà.*

Πολυτελὴς έος ὁ ἡ pretioſus a. *ex* πολὺς *multus, &* τέλος εος τὸ *ſumtus, vectigal.*

Πολύτιμος ου ὁ ἡ valde pretioſus, τιμὴ ῆς ἡ *pretium.* (*alii malunt ſcribere precium tanquam à prece.*) *Them.* τίω *æſtimo.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πολυτόκος ου ὁ ἡ fœtoſus a, *fœtu abundans. ex πολὺς multus & τίκος à præt. med. τέτοκα verbi τίκτω pario.*

Πολυτρόπως, *adv.* multis modis. *ab adjectivo πολύτροπος ου ὁ ἡ varius, cujus ſunt multi modi, τρόπος ου ὁ modus. Them τρέπω verto, Hebr.* 1. 1.

Πολυφροντὶς ἰδος curam magnam habens.

Πολυχρονίζω longo tempore duro, *ſeu maneo.*

Πολυχρόνιος ου ὁ ἡ diuturnus, longævus. *ex πολὺς multus & χρόνος tempus.*

Πολυωρέω ῶ ſollicitus ſum, *curam gero. F. ήσω. a.* 1. ἐπολυώρησα. *P.* πεπολυώρηκα.

Πόμα τος τὸ potus: *Th. πίνω bibo.*

Πομπεύω pompoſè prodeo, *pompam agito. item ſcommatis excipio. Fut. εύσω. a.* 1. ἐπόμπευσα. *P.* πεπόμπευκα.

Πονέω ῶ laboro, doleo. *Fut. ήσω. a.* 1. ἐπόνησα. *P.* πεπόνηκα. *à πόνος ου ὁ labor, dolor.*

Πονηρεύομαι malignor, *malitioſè ago. fut.* 1. *med.* πονηρεύσομαι. *a.* 1. *med.* ἐπονηρευσάμην ω ατο. *P. paſſ.* πεπονήρευμαι.

Πονηρία ας ἡ malitia.

Πονηρὸς ὰ ὸν *de induſtriâ malus*, malignus a um. πονηρὸς ου ὁ diabolus, κατ᾽ ἐξοχὴν, 1 *Ioan.* 2. 13. *comparat.* πονηρότερος α ον *nequior jus, pejor us, Luc.* 11. 26.

Πόνος ου ὁ labor, dolor. *à præt. med.* πέπονα, *verbi πένομαι laboro.*

Ποντοπορεύω *mare trajicio, per mare iter facio. (ex πόντος ου ὁ mare, & πορεύω trajicio.) F. εύσω. a.* 1. ἐποντοπόρευσα. *P.* πεποντοπόρευκα.

Πόντος ου ὁ pontus, *mare.*

Πορεία ας ἡ via, iter, *à πορεύω trajicio, quod eſt à πορεὺς έος ὁ portitor, & hoc à πόρος ου ὁ tranſitus, quod eſt à præt. med.* πέπορα, *verbi πείρω.*

Πορεῖον

Πορεῖον ου τὸ legativum, *quod legatis datur pro libertate commeandi.*

Πορεύομαι proficiſcor. *imperf.* ἐπορευόμην ου ετο. *F.* πορεύσομαι. *præt. paſſ.* πεπόρευμαι *verſatus ſum, 1 Petr. 4 v. 3. a. 1. paſſ.* ἐπορεύθην ης η *abivi. a. 1. paſſ. imperat.* πορεύθητι.

Πόρευσις εως ἡ iter, commeatio, via.

Πορευτὸς ἡ ὸν greſſilis, *ambulatilis, e.*

Πορθέω ῶ vaſto (*à* πέρθω *diruo, depopulor. F.* πέρσω. *fut. 2.* περθῶ, *& per metatheſin* πραθῶ. *a. 2.* ἔπραθον *pro* ἔπερθον. *præt. med.* πέπορθα, *unde eſt* πορθέω.) *imperf.* ἐπόρθεον ουν. *Fut.* ήσω. *P.* πεπόρθηκα. *a. 1. act.* ἐπόρθησα. *part. aor. 1. act.* πορθήσας αντος ὁ.

Πορίζω præbeo. *F.* ίσω. *a. 1.* ἐπόρισα. *P.* πεπόρικα. *præt. paſſiv* πεπόρισμαι, *unde eſt*

Πορισμὸς οῦ ὁ quæſtus.

Πορνεία ας ἡ ſcortatio, *Eph. 5. 3.*

Πορνεῖον ου τὸ *lupanar, domus ſcortatoria.*

Πορνεύω ſcortor. *Fut.* εύσω. *a. 1.* ἐπόρνευσα. *P.* πεπόρνευκα.

Πόρνη ης ἡ meretrix, *à verbo* περνάω *ſeu* πέρνημι *vendo. in præt. med.* πέπορνα. περνάω *per epentheſin literæ* νῦ *eſt à* περάω *tranſeo. item in ulteriora loca transfero, ut vendam, prout mercatores merces ſuas ſolent exportare & importare.*

Πορνικὸς ἡ ὸν meretricius a um.

Πορνοκόπος ου ὁ lenocinator, *fornicarius.*

Πόρνος ου ὁ ſcortator. *vide* πόρνη.

Πόρπη ης ἡ fibula, *à* πείρω *figo, quia affigit.*

Πόῤῥω procul, *adv. Luc. 14. 32. comparat.* πορρωτέρω *longius.*

Πόῤῥωθεν procul, *Luc. 17. 12.*

Πορφύρα ας ἡ purpura, *genus conchæ marinæ. item pannus purpuræ liquore tinctus*, veſtis purpurea.

Πορφύρε☉ ῦς, έου ό purpureus.

Πορφυρίων ων☉ ὁ porphyrio, *avis nomen*.

Πορφυρόπωλις εως ἡ *purpuraria*, quæ purpuram vendit, *Actor*. 16. 14. ἀ πωλέω *vendo*.

Πορφυρῦς ῦ *contracte pro* πορφύρεος έυ, purpureus.

Ποσάκις quoties, *adv. interrog*.

Ποσαπλῶς ſæpenumero, multipliciter.

Ποσαχῶς quotupliciter.

Πόσις εως ἡ potus. *Th*. πίνω.

Πόσ☉ η ον quantus a um? *vide* πηλίκ☉. πόσοι *quot*, *Marc*. 6. 38.

Ποταμὸς ῦ ὁ fluvius.

Ποταμοφόρητ☉ ου ὁ ἡ *qui vel quæ à flumine abripitur*. φορητὸς ῦ ὁ *qui geſtari poteſt*, ἀ φερέω *fero*, *Apoc*. 12. 15.

Ποταπὸς ἡ ὸν qualis e. *Them*. δάπεδον ου τὸ *ſolum*, *pavimentum. hinc* ποδαπὸς, *cujas*, *unde*, ποταπὸς, *mutato* δ *in* τ.

Πότε quando? *adv. interrogandi*, *Luc*. 21. *v*. 7. *Ioan*. 6. 25. ἕως πότε *quouſque*, *Marc*. 9. 19. *At*

Ποτὲ aliquando, *eſt dictio enclitica. Solo accentu diſcriminantur*.

Πότερ☉ α ον uter a um? πότερον utrum?

Πότημα τ☉ τὸ potus, &

Ποτήριον ου τὸ poculum. *Th*. πίνω.

Ποτίζω do potum, *duco aquatum*, *rigo. imperf*. ἐπότιζον ες ε. *F*. ίσω. *P*. πεπότικα. *a*. 1. ἐπότισα, 1 *Cor*. 3 2. *a*. 1. *ſubj*. ποτίσω ῃς ῃ, *Matth*. 10. 42. *a*. 1. *paſſ*. ἐποτίσθην ης η *potionatus ſum*.

Ποτισμὸς ῦ ὁ potio, ἀ πεπότισμαι, *præt. paſſ. verbi* ποτίζω.

Ποτιστήριον ου τὸ canalis.

Ποτὸν ῦ τὸ potus, potio.

Πότ☉ ου ὁ ſympoſium, *compotatio*, 1 *Petr*. 4. 3

Πῦ ubi? *adv. interrog. vide* πηλίκ☉, *Luc*. 17 17. *item ſine accentu* πυ circiter *eſt dictio enclitica*.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Rom. 4 *verſ.* 12. *item indefinitè accipitur* πῦ, 1 *Ioan.* 2. 11.

Πȣ̃ς ποδὸς ὁ pes. κτ̃ πόδα lentè, *Gen.* 33. 14. πρὸς τοῖς ποσὶν *apud pedes, Ioan.* 20. 12.

Πρᾶγμα τος τὸ negotium, res, opus.

Πραγματεία ας ἡ negotium. πραγματείαις ὧν cὐ negotia.

Πραγματεύομαι negotior. *F.* εύσομαι. *a.* 1. *med.* ἐπραγματευσάμην ω ατο. *a.* 1. *med. imperat.* πραγμάτευσαι άσθω ασθε.

Πραγματικὸς ȣ̃ ὁ ad negotium pertinens. *item prudens in rebus agendis, exactor.*

Πραιτώριον ȣ τὸ prætorium, *Marc.* 15. 16. *à nomine Latino* prætor, *ſic dictus quaſi praïtor à præeundo.*

Πράκτωρ ορος ὁ exactor, *Luc.* 12. 58.

Πρᾶξις εως ἡ factum, actio.

Πρᾶον, *adverb.* leniter, *manſuetè. Alias eſt n. g. nominis*

Πρᾶος α ον mitis, lenis, manſuetus.

Πραότης ητος ἡ manſuetudo.

Πρασιὰ ᾶς ἡ areola in horto, *Marc.* 6. 40.

Πράσινος ȣ porraceus, viridis. *à* πράσον *porrum.*

Πράσις εως ἡ auctio, venditio. *à* πράσσω *vendo.*

Πράσον ȣ τὸ porrum, allium, *à* πρήθω *incendo, quia calidum eſt.*

Πράσσω *vel Attic.* πράττω facio. *item* exigo. *F.* πράξω. *P.* πέπραχα *commiſi a.* 1. ἔπραξα *exegi. præt. paſſ.* πέπραγμαι ξαι κται.

Πραΰθυμος ȣ ὁ ἡ mitis, *vel* lenis animo. *ex* πραῢς *mitis, &* θυμὸς ȣ̃ ὁ *animus.*

Πραΰνω mitigo, lenio. *Fut.* υνῶ. *a.* 1. ἐπράϋνα. *P.* πεπράϋγκα.

Πραῢς εῖα ὺ mitis e. *Gen.* πραέος, *Matth.* 5. 5.

Πραΰτης ητος ἡ lenitas.

Περάω vendo *inuſitatum. vide* πιπράσκω.

Πρέπει decet *cum Dat. imperf.* ἔπρεπε. *Hinc*

Πρέπον ου τὸ decorum. *part. præſ. Matth.* 3. *v.* 15. οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶ, *ita enim decet.*

Πρεπόντως, *adverb.* decenter.

Πρεσβεία ας ἡ legatio, *à* πρέσβυς εως ὁ *legatus.*

Πρεσβεῖον ου τὸ ſenium. *item* legatitium.

Πρεσβεὺς έος ὁ legatus.

Πρεσβευτὴς οῦ ὁ legatus, orator.

Πρεσβεύω legatione fungor. *Fut.* εύσω. *P.* πεπρέσβευκα. *a.* 1. *act.* ἐπρέσβευσα.

Πρέσβυς υος *& Attic.* εως ὁ ſenex. *in f. gen.* πρέσβεια. *in n. gen.* πρέσβυ. *Hinc*

Πρεσβυτέριον ου τὸ presbyterium, *ſeniorum ordo, ſenatus* Eccleſiaſticus. &

Πρεσβύτερος ου ὁ major natu. (*comparat. à* πρέσβυς) *Eſt etiam nomen officii,* ſenior, *in f. gen.* πρεσβυτέρα ας ἡ natu grandior. οἱ πρεσβύτεροι ſeniores, majores. *item, ſenatores* Sanhedrin *conſtituentes ſic vocabantur, Marc.* 8. 31.

Πρεσβύτης ου ὁ ſenex. πρεσβῦτις ιδος ἡ anus.

Πρήθω (*à* πράω) incendo, inflo. *F.* ήσω. *a.* 1. ἔπρησα. *P* πέπρηκα.

Πρηνὴς έος ἡ præceps, pronus a.

Πρίαμαι *emo*, redimo, *imperf.* ἐπριάμην. *præſ. opt.* πριαίμην. *præſ. ſubj.* πρίωμαι. *præſ. infin.* πρίασθαι. *part. præſ.* πριάμενος. *reliqua tempora mutuatur ab* ὠνέομαι οῦμαι.

Πρίζω *vide* πρίω.

Πρὶν, *adverb.* priuſquam, *ſequente ut plurimum infinitivo,* πρὶν φωνῆσαι, *pro* πρὸ τοῦ φωνῆσαι *antequam cecinerit gallus, Matth.* 26. 34. *Eleganter poſtponitur* ἢ, πρὶν ἢ κατοικεῖν *antequam habitaret, Actor.* 7. 2.

Πρινὴ *pro* πρὶν ἢ priuſquam.

Πρῖνος ου ἡ ilex, *arbor, à* πρίω, *ſerrâ ſeco.*

Πριστὴ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πριστηροειδὴς ſimilem ſerræ formam habens.

Πρίω vel πρίζω diſſeco, *ſerra divido. Fut.* ίσω. *P.* πέπρικα *a.* 1. ἔπρισα. *præt.paſſ.* πέπρισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπρίσθην ης η, *Hebr.* 11. 37.

Πρίων ονος ὁ ſerra.

Πρὸ antè, *præpoſ. regit Genitivum*, *Ioan.* 5. *v.* 7. *in compoſitis modò* tempus *notat*, *ut Rom.* 15. *v.* 4. *in verbo* προγράφω *anteſcribo: modò ordinem, Rom.* 9. *v* 29. *in verbo* προείρηκε, *quod vertitur* prior dixit. *item vertitur* præ, pro. πρότερος α ον prior prius. πρότερον prius, *adverb.* 2 *Corinth.* 1. *verſ.* 15. τὸ πρότερον *idem, Ioan.* 9 8.

Προάγω præcedo *cum Accuſ. F.* προάξω. *aor.* 2. προήγαγον ες ε produxi. *part. a.* 2. προαγαγὼν όντος ὁ *poſtquam produxi*, *Actor.* 16. 30.

Προαδικέω ῶ antè lædo, laceſſo. *F.* ήσω. *a.* 1. προηδίκησα. P. προηδίκηκα. *præſ. paſſ.* προαδικέομαι ῦμαι *laceſſor. præt paſſ.* προηδίκημαι. *part. præt. paſſ.* προηδικημένος η ον *laceſſitus a um. a.* 1. *paſſ.* προηδικήθην.

Προαίρεσις εως ἡ propoſitum. *à* 2. *perſ. præt. paſſ.* προήρησαι, *verbi*

Προαιρέομαι ῦμαι præopto. *F.* ήσομαι. *a.* 2. *med.* προειλόμην ου ετο. *præt. paſſiv.* προήρημαι σαι ται.

Προαιτιάομαι ῶμαι antè criminor. *F.* άσομαι. *a.* 1. *med.* προῃτιασάμην ω ατο *antè evici & demonſtravi.* αἰτιάομαι ῶμαι *eſt verbum forenſe, ab* αἰτία *cauſa, q. d. cauſari, hoc eſt, cauſam attribuere.*

Προακούω prior audio, *antè audio. F.* ούσω. *P.* προήκουκα. *a.* 1. προήκουσα ας ε.

Προαλὴς vel προάλης εος ὁ ἡ declivis, præceps, *Sir.* 30. 8. ὑὸς ἀνειμένος ἐκβαίνει προαλὴς, *filius remiſſus evadit præceps. à* προάλλομαι *proſilio.*

Προαμαρτάνω antè pecco. *Fut.* προαμαρτήσω. *P.* προημάρτηκα. *part. præt. act.* προημαρτηκὼς ότος ὁ.

Προαναβαίνω priùs aſcendo. *F.* προαναβήσομαι. *P.* προαναβέβηκα. *a.* 2. προανέβην ης η.

Προαναμέλπω præcino. *ante præcanto, concino.* *F.* προαναμέλψω. *a.* 1. προανέμελψα. *P.* προαναμέμελφα, *Sap.* 18. 9. *ex* πρὸ & ἀναμέλπω. & *hoc ex* ἀνὰ & μέλπω *canto.*

Προαναζώπτω prætexo.

Προανατέλλω prius orior (*ex* πρὸ & ἀνατέλλω *oriri facio.*) *Fut.* προανατελῶ. *aor.* 1. προανέτειλα. *P.* προανατέταλκα.

Προαπαγγέλλω prænuncio, *palam nuncio.*

Προάστειον ου τὸ ſuburbium.

Προαύλιον ου τὸ aulæ veſtibulum. πρὸ τῆς αὐλῆς *ante aulam, Marc.* 14. 68.

Προβαίνω progredior. *F.* προβήσομαι. *P.* προβέβηκα. *part. præt. act.* προβεβηκὼς ῦια ός. *a.* 2. *act.* προέβην. *part. a.* 2. προβὰς άντος ὁ.

Προβάλλω emitto, propello. *F.* προβαλῶ. *P.* προβέβληκα. *a.* 2. *act.* προέβαλον. *a.* 2. *ſubj.* προβάλω ῃς ῃ. ωσι.

Πρόβασις εως ἡ progreſſus, *proventus.*

Προβατικὸς ἡ ὸν *proprie*, ovillus a um. *per ſynecd.* pecuarius a um. προβατικὴ *ſcil.* πύλη *pecuaria porta, Ioan.* 5. 2.

Πρόβατον ου τὸ ovis.

Προβιβάζω produco. *item* priùs edoceo, informo. *F.* άσω. *a.* 1. προεβίβασα. *a.* 1. *paſſ.* προεβιβάσθην. *part. a.* 1. *paſſ.* προβιβασθεὶς εῖσα *producta, ſeu antè edocta, priùs monita, quo ſenſu hoc verbum accipitur Deut.* 6. 7.

Προβλέπω provideo. *F.* έψω. *præſ. paſſ.* προβλέπομαι provideor. *a.* 1. *med* προεβλεψάμην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* προβλεψάμενος ου ὁ.

Πρό-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πρόβλημα τος τὸ propugnaculum, propoſitio. ἀ προβάλλω.

Πρόβλητος ȣ ὁ ejectus, projectus. ἀ προβάλλω.

Προγίνομαι antecedo, antè ſum. *F.* προγενήσομαι. *P.* προγεγένημαι. *præt. med.* προγέγονα.

Προγινώσκω antè decerno. *F.* προγνώσομαι. *P.* προέγνωκα. *a.* 2. *act.* προέγνων ως ω, *Rom.* 11. 2. ὃν προέγνω *quem prædecrevit ad vitam æternam. præt. paſſ.* προέγνωσμαι. *part.* προεγνωσμένος η ον *prædecretus a um.*

Πρόγνωσις εως ἡ ante decretum, *Actor.* 2. 23.

Προγονικὸς ἡ ὸν avitus a um, *primitivus a um. à nom.*

Πρόγονος ȣ ὁ avus, proavus, pater *Nom. pl.* πρόγονοι ων οἱ majores, οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι. (οἱ ἔκγονοι *nepotes, hoc eſt,* οἱ μεθ' ἡμᾶς γενόμενοι) γόνος ȣ ὁ *generatio. à præt. med.* γέγονα. *Them.* γίνομαι *naſcor.*

Προγράφω ante-ſcribo. *Fut.* ψω. *P.* προγέγραφα. *a.* 1. προέγραψα. *a.* 2. *paſſ.* προεγράφην ης η coram depictus fui. *præt. paſſ.* προγέγραμμαι. *part.* προγεγραμμένος η ον *prius deſcriptus*, prædecretus. γράφω *inter alia* decerno.

Πρόδηλος ȣ ὁ ἡ manifeſtus a.

Προδίδωμι do prior. *F.* ώσω. *a.* 1. *act.* προέδωκα. *a.* 2. προέδων ως ω. *præt. act.* προδέδωκα.

Προδοσία ας ἡ proditio.

Προδότης ȣ ὁ proditor.

Προδραμέω ῶ procurro, præcurro. *F.* ήσω. *aor.* 1. προεδράμησα. *P.* προδεδράμηκα.

Πρόδρομος ȣ ὁ præcurſor, *ante-ambulo. à* προτρέχω.

Προείδω proſpicio, prævideo, præſcio. *F.* εἴσομαι. *aor.* 2 προεῖδον ες ε. *part. aor.* 2. προϊδὼν ȣσα όν.

Προείρηκα ας ε prædixi. *præt. act. Præt. paſſ.* προείρημαι σαι ται *part. præt. paſſ.* προειρημένος η ον

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

prædictus a um. à præſ. προρέω. *Fut.* ήσω. P. προέῤῥηκα, *& Attic.* προείρηκα. *vide infrà* ῥέω *dico.*

Προεκπέμπω præmitto. *F.* ψω. *a.* 1. προεξέπεμψα. *P.* προεκπέπεμφα. *vide ſuprà* πέμπω.

Προεκφέρω præfero. *F.* προεξοίσω. *a.* 1. προεξήνεγκα. *vide infrà* φέρω.

Προελπίζω prior ſpero. *F.* ίσω. *P* προήλπικα.

Προενάρχομαι antè incipio. *F.* ξομαι. *a.* 1. *med.* προενηρξάμην ω ατο.

Προενέχεσθαι jam antè implicatum teneri (*ex* πρὸ *&* ἐνέχομαι. *ex* ἐν *&* ἔχω *teneo.*)

Προεπαγγέλλομαι antè promitto. *a.* 1. *med.* προεπηγγειλάμην ω ατο.

Προείπω prædico *caret futuro & præt. a.* 1. προεῖπα ας ε. *a.* 2. προεῖπον ες ε.

Προερέω ῶ prædico, indico. *F.* ήσω. *P.* προείρηκα. *præt. paſſ.* προείρημαι. *a.* 1. *paſſ* προειρήθην, *& eliſo* ι προερήθην.

Προέρχομαι prævenio, *cum Genitiv. vi præpoſitionis* πρὸ. *imperf.* προηρχόμην ου ετο. *F.* προελεύσομαι *præcedam. a.* 2. προῆλθον ες ε. *a.* 2. *ſubj.* προέλθω ῃς *prior veniam. part. a.* 2. προελθὼν όντος ὁ

Προετοιμάζω antè præparo. *F.* άσω. *a.* 1. προητοίμασα.

Προευαγγελίζομαι antè evangelizo. *a.* 1. *med.* προευηγγελισάμην ω ατο, *Gal.* 3. 8.

Προέχω. *F.* προέξω. προέχομαι *ſeu* προὔχομαι præcello, *cum Genit.*

Προηγέομαι οῦμαι, *Rom.* 12. 10. præeo *cum Accuſ.* *F.* προηγήσομαι *P.* προήγημαι.

Προήγορος ου ὁ prædicator, *à verbo* προαγορεύω *prædico.*

Προηγούμενος ου ὁ anteceſſor. προηγούμενοι primores *eſt part. præſ. verbi* προηγέομαι οῦμαι.

Πρό-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πρόθεσις εως ἡ propoſitum, propoſitio. *à προτίθημι.*

Προθεσμία ας ἡ *ſcil.* ὥρα tempus præfinitum, *ab adjectivo* προθέσμιος α ον *ante conſtitutus, à* προτίθημι *ante propono, ante conſtituo.*

Προθυμέω ῶ ſum promptus, *aliquid magno ſtudio efficio. F.* ήσω. *a.* 1. προεθύμησα. *P.* προτεθύμηκα. *præſ. paſſiv.* προθυμέομαι οῦμαι *idem quod* προθυμέω.

Προθυμία ας ἡ alacritas, *animi promptitudo.*

Πρόθυμος ου ὁ ἡ promptus a.

Προθύμως, *adverb.* promptè, *alacri animo.*

Πρόθυρον ου τὸ veſtibulum. *q. d.* πρὸ τῆς θύρας *ante oſtium.*

Προΐημι præmitto, dimitto. *F.* προήσω. *P.* προεῖκα. *a.* 1. προῆκα: *aor.* 2. προῆν ἧς ἧ. *vide ſuprà* ἵημι.

Προΐστημι præſideo. *Fut.* προστήσω. οἱ προεστῶτες *(part. præt. act.) qui præſunt. in mediâ formâ* προΐσταμαι σαι ται præſum, præeo, *cum Genitivo, Tit.* 3. 8. ὁ προϊστάμενος *qui præeſt, Rom.* 12. *v.* 8.

Προκαθηγοῦμαι ducem me præbeo, *ducatum præſto. F.* προκαθηγήσομαι. *a.* 1. *med.* προκαθηγησάμην ω ατο. P. *paſſ.* προκαθήγημαι.

Προκάθημαι præſideo, *ante ſedeo. imperf.* προεκαθήμην σο το. *vide ſupra* κάθημαι.

Προκαθίστημι præconſtituo, *præpono. F.* προκαταστήσω. *aor.* 1. προκατέστησα. *P.* προκαθέστηκα. *vide ſuprà* ἵστημι.

Προκαλέομαι οῦμαι provoco, G*al.* 5: 26.

Προκαταγγέλλω prænuncio, *ante denuncio. F.* προκαταγγελῶ. P. προκατήγγελκα. *aor.* 1. *act.* προκατήγγειλα. *part. præt. paſſiv.* προκατηγγελμένος η ον.

Προκαταλαμβάνω præoccupo. *F.* προκαταλήψομαι.

P. προ-

P. προκαταλέληφα & Attic. προκατείληφα. a. 2. act. προκατέλαβον. vide ſuprà λαμβάνω.

Προκαταρτίζω priùs abſolvo. F. ίσω. a. 1. προκατήρτισα. a. 1. act. ſubj. προκαταρτίσω ῃς ῃ ωσι, 2 Cor. 9. 5.

Προκατασκευάζω præparo Fut. άσω. P. προκατεσκεύακα. a. 1. act. προκατεσκεύασα. vide ſuprà κατασκευάζω.

Πρόκειμαι proponor. part. præſ. προκείμενος η ον propoſitus. F. προκείσομαι. infin. προκεῖσθαι.

Προκηρύσσω vel Attic. ύττω ante-prædico. F. ξω. a. 1. προεκήρυξα. P. προκεκήρυχα præt. paſſiv. προκεκήρυγμαι.

Πρόκλησις εως provocatio, proteſtatio. à προκαλέω.

Προκοπὴ ῆς ἡ profectus. ἐγκοπὴ ῆς ἡ impedimentum, mora. à verbo

Προκόπτω proficio. F. προκόψω procedam. imperf. προέκοπτον. præt. προκέκοφα. præt. med. προκέκοπα.

Πρόκριμα τος τὸ propriè prælatio, quâ alium alii anteponimus, ſeu anteponendum eſſe judicamus. à verbo

Προκρίνω antefero. F. ινῶ. a. 1. προέκρινα. P. προκέκρικα. præt. paſſ. προκέκριμαι.

Προκυρόω ῶ antè ſancio. F. ώσω. P. προκεκύρωκα. part. præt. paſſ. προκεκυρωμένος η ον prius ſancitus a um.

Προλαμβάνω occupo. F. προλήψομαι. P. προείληφα. a. 2. προέλαβον ες ε præoccupavi.

Προλέγω prædico. imperf. προέλεγον.

Προλήνιον ου τὸ torcular.

Πρόλοβος ου ὁ ingluvies, receptaculum cibi immiſſi avium in gutture.

Προμαρτύρομαι antè teſtor, prænuncio. F. ῦμαι. a. 1. προεμαρτυράμην ω ατο.

Προμαχέω ῶ propugno. *F.* ήσω. *a.* 1. προεμάχησα. *P.* προμεμάχηκα.

Προμαχὼν ῶνος ὁ propugnaculum.

Προμελετάω ῶ præmeditor. *F.* ήσω. *P.* προμεμελέτηκα. *a.* 1. προεμελέτησα, *Luc.* 21. 14.

Προμεριμνάω ῶ antè ſum ſolicitus. *F.* ήσω. *P.* προμεμερίμνηκα, *Marc.* 13. 11.

Προμηνύω præſignifico. *F.* ύσω *P.* προμεμήνυκα. *a.* 1. προεμήνυσα. *vide ſuprà* μηνύω.

Προνοέω ῶ, έομαι οῦμαι procuro. *F.* ήσω. *P.* προνενόηκα. *cum Accuſ.*

Πρόνοια ας ἡ cura, prudentia, *Rom.* 13. 14. πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῆς σαρκὸς, *carnis curam gerere*

Προνομεύω prædor, *vaſto, diripio. F.* εύσω. *a.* 1. ἐπρονόμευσα. *P.* πεπρονόμευκα. *præſ. paſſ.* προνομεύομαι *abducor. fut.* 1 *med.* προνομεύσομαι. *præt. paſſ.* πεπρονόμευμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπρονομεύθην ης η κουν, *Eccleſiaſt.* 48. 19.

Προνομὴ ῆς ἡ paſcua. *item* direptio, *& captivitas poſt victoriam.*

Προνουμηνία dies præcedens neomeniam, *Iud.* 8. 6.

Προοδηγὸς οῦ ὁ ἡ dux viæ. *ex* πρὸ *&* ὁδηγὸς οῦ ὁ ἡ *dux viæ. vide ſuprà.*

Προοίμιον ου τὸ proœmium, *præludium, præfatio. ex* πρὸ *&* οἴμη ης ἡ *cantilena.*

Προοράω proſpicio. *imperf. med.* προεωρώμην ὡρώμην *proſpiciebam. præt. act.* προεώρακα. *part. præt. act.* προεωρακὼς ότος ὁ *qui anteà vidit.*

Προορίζω prius definio. *F.* ίσω. *a.* 1. προώρισα *prædeſtinavi, Rom.* 8. 30. *præfinivi, decrevi exſequi,* 1 *Cor.* 2. 7. *part. a.* 1. προορίσας αντος ὁ *qui prædeſtinavit, Eph.* 1. 5. *P.* προώρικα. *P. paſſ.* προώρισμαι. *a.* 1. *paſſ.* προωρίσθην. *part. a.* 1. *paſſ.* προορισθεὶς έντος ὁ.

Προπάσχω antè patior. *a.* 2. προέπαθον. *part. a.* 2. προπαθὼν όντος ὁ, 1 *Theſſ.* 2. 2.

Προ-

Προπέμπω deduco. *F.* ψω. *a.* 1. προέπεμψα. *a.* 1 *imperat.* πρόπεμψον αὐτῷ *deducendum cura a.* 1. *act. ſubj.* προπέμψω ῃς ῃ *proſequar. a.* 1. *paſſ.* προεπέμφθην ης η. *a.* 1. *paſſ. infin.* προπεμφθῆναι *deduci. part. aor.* 1. *paſſiv.* προπεμφθεὶς ἐντος ὁ *deductus* begleitet.

Προπέτεια ας ἡ temeritas, proclivitas. *à nom.*

Προπετὴς έος ὁ ἡ præceps, pronus, *proclivis. ex* πρὸ *& verbo obſoleto* πέτω, *cado, pro quo in uſu eſt* πίπτω. προπετὲς, *Actor.* 19. *v.* 36. *Adverbialiter capitur*, præcipitanter, *præcipiti conſilio.*

Προπίπτω procido. *fut.* 1 *med.* προπεσοῦμαι. *Præt.* προπέπτωκα. *a.* 1. προέπεσα. *vide ſuprà* πίπτω.

Προπομπὴ ῆς ἡ profeſtum, *pompæ prævia turba. item præmiſſio, à* προπέμπω.

Προπορεύομαι præcedo, præeo. *F.* εύσομαι. *P. paſſ.* προπεπόρευμαι. *a.* 1. *paſſ.* προεπορεύθην. *vide* πορεύομαι.

Προπράττω antè facio.

Προπτύω antè me exſpuo.

Πρόπτωσις εως ἡ procidentia, *prolapſio, à* προπίπτω.

Πρόπυλον ου τὸ veſtibulum. *q. d.* πρὸ τῆς πύλης *ante portam.*

Προῤῥέω prædico. *vide paulò antè. P.* προείρηκα. *Hinc* πρόῤῥησις εως ἡ vaticinium. *Herodianus,* πιστεύειν ταῖς θείαις προῤῥήσεσι *credere divinis vaticiniis. Nota pro* προῤῥέω *in præſenti uſitatum eſſe* προλέγω, *ut patet ex* 2 Cor. 13. 2. *ubi legimus* προείρηκα καὶ προλέγω *pro* προῤῥέω. *fortè quia ob concurſum literarum* ῥῶ τραχύφωνον.

Πρὸς *cum Genit.* à, ad, *Act.* 27. 34. *cum Dat.* apud, uſque ad, *Luc.* 19. 37. *cum Accuſ.* ad, erga, inter, apud, contra, propter, juxta, *Gal.* 2. 14. circiter, *Luc.* 24. 29. à 2 *Cor.* 13. 7.

Προ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Προσάββατον ου τὸ dies qui ſabbatum antecedit.

Προσαγγέλλω annuncio. *F.* προσαγγελῶ. *P.* προσ-ήγγελκα. *a.* 1. προσήγγειλα. *ex* πρὸς & ἀγγέλλω, *de quo ſuprà.*

Προσαγορεύω cognomino. *F.* εύσω. *P.* προσηγόρευκα. *præſ. paſſ.* προσαγορεύομαι cognominor. *a.* 1. *paſſ.* προσηγορεύθην ης η.

Προσάγω adduco. *item* appropinquo, *Act.* 27. 27. *F.* άξω. *a.* 2. προσήγαγον. *a.* 2. *ſubj.* προσαγάγω ῃς ῃ. *part. a.* 2. προσαγαγὼν όντος ὁ *qui pertraxit*, *Actor.* 16. 20.

Προσαγωγὴ ῆς ἡ aditus, acceſſus, *Rom.* 5. 2.

Προσαιτέω ῶ mendico. *F.* ήσω. *P.* προσῄτηκα.

Προσαναβαίνω aſcendo. *F.* ήσομαι. *a.* 2. προσανέβην ης η. *a.* 2. *act. imperat.* προσανάβηθι. *Attic.* βάθι *per apoc.* ἀνάβα.

Προσανάβασις εως ἡ aſcenſio.

Προσαναλέγομαι prætereà commemoro.

Προσαναλίσκω impendo. *F.* προσαναλώσω. *P.* προσανήλωκα. *a.* 1. *act.* προσανήλωσα. *part. a.* 1. *act.* προσαναλώσας ασα αν. *ex* πρὸς & ἀναλίσκω *conſumo, quod eſt ex* ἀνὰ & ἁλίσκω *capio.*

Προσαναπαύομαι requieſco. αύσομαι. *P. paſſ.* προσαναπέπαυμαι.

Προσαναπληρόω ῶ ſuppleo. *F.* ώσω. *a.* 1. προσανεπλήρωσα, 2 *Cor.* 11. 9.

Προσανατίθεμαι confero. *a* 2. *med.* προσανεθέμην σο το, *cum Dat.*

Προσανατρέπω prætereà ſubverto.

Προσαναφέρω affero, *adnuncio.*

Προσανοίγω adaperio.

Προσανοικοδομέω ῶ, *Sir.* 3. *v.* 13. in adverſum ædifico.

Προσαπειλέομαι οῦμαι addo minas. *Fut.* ήσομαι. *a.* 1. *med.* προσηπειλησάμην ω ατο *addidi minas.* *part. a.* 1. *med.* προσαπειλησάμενος.

Προσ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Προσαποθνήσκω præstereà morior, *etiam morior.*

Προσαπόλλυμι ſimul pereo, *unà concido. F.* προσαπολέσω. *a.* 1. προσαπώλεσα. *P.* προσαπώλεκα. *vide* ἀπολλύω.

Προσαποστέλλω prætereà ablego.

Προσαπωθέω prætereà repello.

Προσβάλλω occurro, oppugno *Fut.* προσβαλῶ. *P.* προσβέβληκα. *vide ſupra* βάλλω.

Πρόσβασις εως ἡ aſcenſio, *à* προσβαίνω *aſcendo.*

Προσβιβάζω promoveo, impello. *Fut.* άσω. *a.* 1. προσεβίβασα. *P.* προσβεβίβακα.

Προσβολὴ ῆς ἡ propinquitas, *occurſus, oppugnatio. à* προσβάλλω.

Προσβόλωσις εως ἡ impetus, vis.

Προσγελάω ῶ arrideo. *F.* άσω. *P.* προσγεγέλακα. *a.* 1. προσεγέλασα. *præt. paſſ.* προσγεγέλασμαι. *a.* 1. *paſſ.* προσεγελάσθην.

Προσγίνομαι augeor, inſuper fio, *adnaſcor. fut.* 2. *paſſ.* προσγενήσομαι. *præt. paſſ.* προσγεγένημαι. *vide ſuprà* γίνομαι.

Προσδαπανάω ῶ inſuper abſumo, *prætereà inſumo. F.* ήσω. *P.* προσδεδαπάνηκα. *a.* 1. προσεδαπάνησα. *a.* 1. *ſubj.* προσδαπανήσω ῃς ῃ.

Προσδείκνυμι commonſtro. *Fut.* προσδείξω. *a.* 1. προσέδειξα. *P.* προσδέδειχα. *præt. paſſ.* προσδέδειγμαι.

Προσδεκτὸς ἡ ὸν acceptus, *gratus a um. à* προσδέχομαι *recipio.*

Προσδέομαι egeo. *cum Genit.*

Προσδέχομαι exſpecto, *Iud. v.* 21. excipio. *F.* ξομαι. *P.* προσδέδεγμαι. *a.* 1. *med.* προσεδεξάμην ω ατο. *a.* 1. *med. imperat.* πρόσδεξαι άσθω ασθε. *part. a.* 1. *med.* προσδεξάμενος η ον.

Προσδίδωμι addo, communico. *F.* ώσω *P.* προσδέδωκα. *a.* 1. προσέδωκα. *a.* 2. προσέδων. *vide ſuprà* δίδωμι.

Προσδοκάω ῶ exſpecto. *imperf.* προσεδόκαον ων. *F.* ήσω. *a.* 1. προσεδόκησα. *ex* πρὸς & δοκάω *exſpecto.*

Προσδοκία ας ἡ exſpectatio.

Προσδραμέω ῶ accurro. *Fut.* ήσω. *a.* 1. *act.* προσεδράμησα. *P.* προσδεδράμηκα.

Προσεάω ῶ permitto. *Fut.* άσω. *aor.* 1. *act.* προσείασα.

Προσεγγίζω appropinquo. *F.* ίσω. *P.* προσήγγικα. *a.* 1. *act.* προσήγγισα. *aor.* 1. *act. infin.* προσεγγίσαι. *Marc.* 2. 4.

Προσεδρεύω aſſideo, 1 *Cor.* 9. 13. *F.* εύσω. *Them.* ἕζω *cum Dat.*

Προσείδω video, *adſpicio. Fut.* προσείσομαι. *aor.* 2. προσεῖδον & ἴδον. *vide ſuprà* εἴδω.

Προσειπεῖν alloqui, ſalutare.

Προσεκκαίω accendo, *inſuper exuro. Fut.* αύσω. *P.* προσεκκέκαυκα. *a.* 1. προσεξέκαυσα. *vide ſuprà* καίω.

Προσεκχέω effundo, *inſuper effundo. Fut.* εύσω. *P.* προσεκκέχευκα. *a.* 1. προσεξέχευσα. *vide ſuprà* ἐκχέω.

Προσεμβριμάομαι ῶμαι prætereà infremo.

Προσεμπρήθω adaccendo.

Προσεξαποστέλλω prætereà dimitto, *exire jubeo.*

Προσεξηγέομαι prætereà enarro.

Προσεπιτιμάω adobjurgo.

Προσεργάζομαι lucrifacio. *Fut.* άσομαι. *a.* 1. *med.* προσειργασάμην ω ατο.

Προσέρχομαι accedo *cum Dat. imperf.* προσηρχόμην ου ετο. *Fut.* προσελεύσομαι. *a.* 2. προσῆλθον ες ε. *aor.* 2. *imperat.* πρόσελθε *part. a* 2. προσελθὼν οῦσα όν. *præt. med.* προσελήλυθα, *Hebr.* 12. *verſ.* 18, & 22.

Προσέτι adhuc, prætereà, *adverb. compoſ. ex* πρὸς & ἔτι *adhuc.*

Προσ-

Προσευχὴ ῆς ἡ precatio, petitio. *item locus precationis, Actor.* 16. 16. proſeucha *dictus. Iuvenal. Satyr. 3. v. 27. à fine. Ede, ubi conſiſtas, in quâ te quæro, Proſeucha?*

Προσεύχομαι precor. *imperf.* προσηυχόμην ου ετο. *F.* προσεύξομαι. *a. 1. med.* προσηυξάμην. *(augmentum Atticum.) a. 1. med. imperat.* πρόσευξαι άσθω, *Matth. 6. verſ. 6. a. 1. med. ſubj.* προσεύξωμαι ῃ ηται. *a. 1. med. infin.* προσεύξασθαι. *part. a. 1. med.* προσευξάμενος η ον.

Προσεχόντως attentè, continenter.

Προσέχω *adhibeo ſcil.* τὸν νοῦν animum adverto, caveo. *imperf.* προσεῖχον ες ε. *F.* προσέξω. *P.* προσέσχηκα. *ſubj. a. 1.* προσέξω ῃς ῃ. *a. 1. indic. eſt inuſitatus.*

Προσῆκον οντος decens, *conveniens, decorum. à verbo*

Προσήκω convenio, *congruo. F.* ήξω. *a. 1.* προσῆξα. *P. med.* προσῆκα. *vide ſuprà* ἥκω.

Προσηλόω ῶ clavis affigo. *F.* ώσω. *a. 1.* προσήλωσα. *P.* προσήλωκα. *ex* πρὸς & ἡλόω *clavis affigo.* ἧλος ου ὁ *clavus,* Col. 2. 14.

Προσηλύτευσις εως ἡ *habitatio in gente, cui inſitus ſis.*

Προσηλυτεύω *ſic in gente, cui inſitus ſum, habito.*

Προσήλυτος ου ὁ ἡ proſelytus a. *qui vel quæ ex paganiſmo ad Iudaiſmum accedebat. q d acceſſorius, à* προσέρχομαι *accedo. in præt. med.* προσελήλυθα.

Προσημαίνω portendo, *præſignifico. F.* ανῶ. *a. 1.* προεσήμηνα. *P.* προσεσήμαγκα. *vide infrà* σημαίνω.

Προσηνὴς έος ὁ ἡ lenis, *manſuetus a, gratus a.*

Πρόσθεμα τος τὸ additamentum, *appoſitum. à* προστίθημι.

Προσ-

Προσθλίβω attero. *Fut.* ίψω. *aor.* 1. προσέθλιψα. *P.* προστέθλιφα. *vide ſuprà* θλίβω.

Προσίημι deſidero, *item* accedo, *appropinquo, recipio. F.* ήσω. *præſ. paſſ.* προσίεμαι, *idem quod actívum. P.* προσεῖμαι. *a.* 1. *paſſ.* προσέθην.

Προσκαθήκω pertineo, advenio. *F.* ήξω. *P.* προσκαθῆχα. *a.* 1. προσεκάθηξα. *decompoſ. ex* πρὸς, κατὰ & ἥκω.

Πρόσκαιρος ου ὁ ἡ temporarius a. *q. d. ad tempus durans.*

Προσκαλέω ῶ advoco. *F.* έσω. *a.* 1. προσεκάλεσα. *P.* προσκέκληκα. *præſ. paſſ. & med.*

Προσκαλέομαι οῦμαι advocor & advoco. *F.* έσομαι. *a.* 1. *med.* προσεκαλεσάμην. *a.* 1. *med. imperat.* προσκάλεσαι άσθω. *a.* 1. *med. ſubj.* προσκαλέσωμαι ῃ ηται. *P. paſſ.* προσκέκλημαι *advocavi.*

Προσκαρτερέω ῶ *cum Dativ.* ſemper ſum, præſto, perduro, incumbo. *Fut.* ήσω. *perdurabo. a.* 1. προσεκαρτέρησα *aſſiduus fui. P.* προσκεκαρτέρηκα.

Προσκαρτέρησις εως ἡ perſeverantia, *Epheſ.* 6. *verſ.* 18.

Προσκαταλείπω dimitto, ceſſo. *F.* είψω. *a.* 1. *act.* προσκατέλειψα. *P.* προσκαταλέλειφα. *decompoſ. ex* πρὸς, κατὰ & λείπω *linquo.*

Πρόσκαυμα τος τὸ aduſtio, ἀ προσκαίω *aduro.*

Πρόσκειμαι aſſentior, adjaceo, *adhæreo, incumbo, addictus ſum, item* adſum, irruo, *exponor oculis aliorum, addo, appono, item* colo, gratificor. *fut.* 1. *med.* προσκείσομαι ῃ εται. *vide ſuprà* κεῖμαι.

Προσκεφάλαιον ου τὸ cervical, pulvinar, *quod capiti hominis decumbentis ſupponitur.*

Προσκεφαλὴ ῆς ἡ cervical, 1 *Sam.* 26. 7.

Προσκήνιον ου τὸ proſcenium, *veſtibulum, & aulæum ſcenæ. ex* πρὸ & σκηνὴ ῆς ἡ *tabernaculum.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Προσκληρόω ῶ ſorte allego, *ſeu ſorte lectum adjungo. F.* ώσω. *P.* προσκεκλήρωκα. *præſ. paſſ.*

Προσκληρόομαι οῦμαι conſocior. *cum Dat. a.* 1. *paſſ.* προσεκληρώθην ης η.

Πρόσκλισις εως ἡ inclinatio *in alteram partem. Metaphora ſumpta à libra, cujus lanx altera præponderat & deprimitur, atque ita nullum eſt æquilibrium.*

Προσκολλάω ῶ agglutino. (*ex* πρὸς & κολλάω ῶ *glutino. Thema eſt* κόλλα ης ἡ *gluten.*) *F.* ήσω. *Præt.* προσκεκόλληκα. *præſ. paſſ.* προσκολλάομαι ῶμαι agglutinor. *a.* 1. *paſſ.* προσεκολλήθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* προσκολληθήσομαι adhærebo, *Marc.* 10. 7. *conſtruitur cum Dat. item ſeq.* πρὸς.

Πρόσκομμα τος τὸ offendiculum. *à* προσκόπτω.

Προσκοπὴ ῆς ἡ offenſio.

Προσκόπησις εως ἡ contemplatio, *proſpectio, à* προσκοπέω ῶ *provideo, proſpicio.*

Προσκόπτω offendo, impingo. *cum Dat. vel ſeq.* πρὸς *cum Accuſ. Fut.* προσκόψω. *P.* προσκέκοφα. *aor.* 1. *act.* προσέκοψα ας ε. *aor.* 1. *act. ſubj.* προσκόψω ῃς ῃ. *præt. paſſiv.* προσκέκομμαι.

Πρόσκρουσις εως ἡ vallum, obex. *à verbo*

Προσκρούω reſiſto, refello. *Fut.* ούσω. *aor.* 1. *act.* προσέκρουσα. *P.* προσκέκρουκα. *ex* πρὸς & κρούω *pulſo.*

Προσκυλίω advolvo. *Fut.* ίσω. *P.* προσκεκύλικα. *a.* 1. *act.* προσεκύλισα ας ε. *part. a.* 1. προσκυλίσας αὐτὸς ὁ, *Matth.* 27. 60.

Προσκυνέω ῶ *propriè* oſculor. *q. d. adoſculor,* 1 *Reg.* 19. 18. πᾶν στόμα ὃ οὐ προσεκύνησε, &c. *item* adoro, *uſitate cum Accuſ. Ioan.* 4. 23. *ſæpius cum Dat. in V. & N. T. juxta verbi Hebraïci* השתחוה *Syntaxin, & quoties id fit, per* Hebraïſmum *id fieri tenendum eſt. imperf.* προσ-

προσεκυνέεον ουν. *Fut.* ήσω. *aor.* 1. προσεκύνησα. *P.* προσκεκύνηκα (*ex* πρὸς *&* κυνέω *pro* κύω *vel* κυέω *per epentheſin* τοῦ νῦ *oſculor.*) *Eſt verò ex Hebraïca phraſi* τὸ προσκυνεῖν, πίπτειν ἐπὶ πρόσωπον *procidere in faciem, Matth.26.v.37. Luc.* 17. 16.

Προσκύνησις εως ἡ adoratio, oſculatio.

Προσκυνητὴς οῦ ὁ adorator, *Ioan.* 4. 23.

Προσκύπτω inclino. *F.* προσκύψω. *a.*1.*act.* προσέκυψα. *P.* προσκέκυφα, *ex* πρὸς *&* κύπτω *incurvo me.*

Προσκυρόω ῶ ratum facio, *confirmo. F.* ώσω. *a.* 1. προσεκύρωσα. *P.* προσκεκύρωκα. *P. paſſ.* προσκεκύρωμαι. *ex* πρὸς *&* κυρόω ῶ *ſancio.*

Προσλαλέω ῶ alloquor. *cum Dat. F.* ήσω. *a.*1. *act.* προσελάλησα. *P.* προσλελάληκα. *aor.* 1. *infin.* προσλαλῆσαι.

Προσλαμβάνω *accipio prætereà*, aſſumo, excipio, accipio. *cum Accuſ. Actor.* 28. 2. *a.* 2. προσέλαβον. *a.* 2. *infin.* προσλαβεῖν. προσλαβεῖν τροφῆς, *Actor.*27. 34. *cum Genit. aſſumere aliquid cibi. prout Galli dicunt*, prendre du pain. *Scilicet non omnem cibum aſſumſerunt. Eſt ergo hæc ſyntaxis (ut illi opinantur) elliptica, & ſubauditur* μέρος *ſeu* μόριον *particula. Verum enim verò ego ſentio non eſſe ellipſin, & exemplum hoc refero ad verba deſiderii, quæ uſitatè regunt genitivum. Verb. med.* προσλαμβάνομαι aſſumo. *F. med.* προσλήψομαι. *a.* 2. προσελαβόμην ου ετο. *a.*2. *imperat.* προσλαβοῦ έσθω *recipe. part. a.* 2. προσλαβόμενος, *Marc.* 8. 32.

Πρόσληψις εως ἡ aſſumtio.

Προσλογίζομαι adnumero, *computo, recenſeo. fut.*1. *med.* ίσομαι. *præt. paſſ.* προσλελόγισμαι. *a.* 1. *paſſ.* προσελογίσθην. *fut.* 1. *paſſ.* προσλογισθήσομαι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Προσμένω permaneo. *cum Dat. F.* προσμενῶ. *a.* 1. *act.* προσέμεινα. *a.* 1. *act. infin.* προσμεῖναι. *part. a.* 1. *act.* προσμείνας αὐτὸς ὁ, *Marc.* 8. 2.

Προσμίγνυμι admiſceo, *adjungo. Fut.* προσμίξω. *P.* προσμέμιχα. *aor.* 1. προσέμιξα. *præt. paſſ.* προσμέμιγμαι. *ex* πρὸς & μίγνυμι *miſceo.*

Προσνοέω ῶ conſidero. *F.* ήσω. *a.* 1. *act.* προσενόησα. *P.* προσνενόηκα. *præt. paſſ.* προσνενόημαι. *ex* πρὸς & νοέω ῶ *cogito.*

Πρόσοδος ου ἡ ingreſſus, *acceſſus, aditio, congreſſus, conventus.*

Προσοδύρομαι fleo ad, *cum Dat.*

Προσόζω oleo. *F.* όσω. *a.* 1. πρόσωσα. *P.* πρόσωκα. *ex* πρὸς & ὄζω *oleo.*

Προσοίγω adaperio. *Fut.* οίξω. *P.* προσέῳχα *Attic. a.* 1. προσέῳξα.

Προσονομάζω cognomino. *F.* άσω. *P.* προσωνόμακα. *ex* πρὸς & ὀνομάζω. *vide ſuprà.*

Προσορμίζομαι *idem quod* ἐλλιμενίζω appello in portum, *in portum pervenio (ab* ὁρμὸς οῦ ὁ *ſtatio navium,* ὁρμίζω *navem in ſtationem ſubduco.) præt. paſſ.* προσώρμισμαι. *a.* 1. προσωρμίσθην ης η *appuli, Marc.* 6. 53.

Προσοφείλω inſuper debeo, *Philem. v.* 19. *F.* ήσω. *P.* προσωφείληκα.

Προσοχὴ ῆς ἡ attentio, *conſideratio.*

Προσοχθίζω infenſus ſum, *cum Dativ. Fut.* ίσω. *P.* προσώχθικα. *aor.* 1. *act.* προσώχθισα ας ε. *Them.* ὀχθέω ῶ *infenſus ſum, indignor.* ὀχθίζω *idem.*

Προσόχθισμα τος τὸ offenſio, *indignatio.*

Προσοχυρόω ῶ muniendo adjungo.

Πρόσοψις εως ἡ aſpectus, *facies.*

Προσπαίζω illudo, jocor. *F.* αίσω. *P.* προσπέπαιχα. *aoriſt.* 1. προσέπαιξα. *ex* πρὸς & παίζω *ludo. vide ſuprà.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Προσπαρακαλέω ῶ adhortor, *cohortor. Fut.* έσω. *P.* προσπαρακέκληκα *a.* 1. *act.* προσπαρεκάλεσα. *ex* πρὸς & παρακαλέω ῶ *hortor, quod componitur ex* παρὰ & καλέω ῶ *voco.*

Προσπάσσω inſpergo, *adſpergo. F.* άσω. *P.* προσπέπακα. *a.* 1. προσέπασα. *ex* πρὸς & πάττω *vel* πάσσω *ſpargo.*

Πρόσπεινος ου ὁ ἡ *qui valde eſurit*, famelicus a. πεῖνα ης ἡ *fames.*

Προσπέμπω mitto accerſitum, *inſuper mitto. Fut.* έμψω. *aor.* 1. προσέπεμψα. *P.* προσπέπεμφα. *præſ. paſſ.* προσπέμπομαι. *fut.* 1. *med.* προσπέμψομαι. *a.* 1. *med.* προσεπεμψάμην. *præt. paſſ.* προσπέπεμμαι. *a.* 1. *paſſ.* προσεπέμφθην ης η.

Προσπήγνυμι affigo. *F.* ήξω. *P.* προσπέπηχα. *a.* 1. *act.* προσέπηξα. *part. a.* 1. προσπήξας αντος ὁ.

Προσπίπτω accido *ad pedes*, incido, *cum Dat. imperf.* προσέπιπτον ες ε. *F.* προσπτώσω. *P.* προσπέπτωκα. *a.* 2. προσέπεσον ες ε. *part. a.* 2. *act.* προσπεσὼν ῦσα όν.

Προσποιέω ῶ adjungo, *in rem meam verto. item* ſimulo. *F.* ήσω. *a.* 1. προσεποίησα. *P.* προσπεποίηκα. *præſ. paſſ.*

Προσποιέομαι ῦμαι ſimulo, præ me fero. *imperf.* προσεποιεόμην ύμην, έυ ῦ, έετο εῖτο.

Προσπορεύομαι accedo. *cum Dativ. Futur.* εύσομαι.

Προσπυρόω ῶ magis accendo.

Προσραίνω aſpergo, *inſpergo, adjicio. F.* ανῶ. *a.* 1. προσέῤῥανα. *P.* προσέῤῥαγκα. *ex* πρὸς & ῥαίνω *aſpergo.*

Προσρήγνυμι illido. *F.* ήξω. *P.* προσέῤῥηχα. *a.* 1 *act.* προσέῤῥηξα ας ε, *Luc.* 6. 48.

Προσσαλίζω inſpuo in, *cum Dat.*

Πρόσταγμα τος τὸ mandatum, *à præt. paſſ.* προστέταγμαι, *verbi* προστάσσω *mando.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πρόσταξις εως ἡ juſſio, *imperium. à 2. perſ. P. paſſ.* προστέταξαι *verbi* προστάσσω *jubeo.*

Προσταράττω præterea turbo.

Προστὰς άδος ἡ porticus, *poſtes oſtii, antæ.*

Προστάσσω *vel* ττω mando, præcipio. *Fut.* ξω. *P.* προστέταχα. *aor. 1. act.* προσέταξα ας ε. *P. paſſ.* προστέταγμαι. *part. præt. paſſ.* προστεταγμένος η ον, *Act.* 10. 33. τὰ προστεταγμένα σοι, *quæ tibi præcepta ſunt.*

Προστατέω ῶ præſum, propugno, *defendo. F.* ήσω. *a. 1.* προεστάτησα. *P.* προεστάτηκα.

Προστάτης ου ὁ præfectus, defenſor. *item idem quod* πρόξενος ου ὁ *quæ vox à Budæo vertitur* publicus hoſpes, *qui à civitate aliquâ deligebatur, ut peregrinos in domum ſuam, atque adeò in fidem ſuam reciperet. Vnde Euſtathio* προΐστασθαι ξένων *eſt peregrinis recipiendis præeſſe, idque non ſuo peculiariter, ſed totius civitatis nomine. à* προΐστημι *præficio.*

Προστάτις ιδος ἡ hoſpita. *Sic vocatur Phœbe, Rom. 16. v. 2. quæ Chriſtianos hoſpitio excipere ſolita fuit.*

Προστίθημι appono, pergo. *imperf.* προσετίθην, *in 3. perſ.* προσετίθει *pro* προσετίθη (*Act.* 2. 47. *tanquàm à* προστιθέω. *F.* προσθήσω. *a. 1.* προσέθηκα. *adjeci. a. 2.* προσέθην ης η. *a. 2. imperat.* πρόσθες *auge. a. 2. infin.* προσθεῖναι. *part. a. 2.* προσθεὶς έντος ὁ *pergens. præſ. paſſ.* προστίθεμαι adjungor. *imperf.* προσετιθέμην σο το. *a. 1. paſſ.* προσετέθην ης η. *Fut. 1. paſſ.* προστεθήσομαι ῃ εται *apponar, Num.* 31. 2. *apponeris ad populum, h. e. morieris. a. 2. med.* προσεθέμην σο το perrexi.

Πρόστιμον ου τὸ mulcta, *pœna legibus præfinita.*

Προστρέχω accurro. *a. 2.* προσέδραμον ες ε. *part. a. 2.* προσδραμὼν όντος ὁ, *Marc.* 10. 17.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Προσυπομιμνήσκω *præterea in memoriam voco vel* admoneo.

Προσυψόω ῶ attollo, *inſuper extollo. F.* ώσω. *a.* 1. προσύψωσα. P. προσύψωκα. *ex* πρὸς & ὑψόω ῶ, *de quo infrà.*

Προσφάγιον ου τὸ (*idem quod* τὸ ὄψον *ſeu* ὀψώνιον.) *quicquid cum pane comeditur, ex* πρὸς *ad &* φάγω *edo, Ioan.* 21. 5.

Πρόσφατος ου ὁ ἡ *propriè* recens occiſus, *mactatus* (φάομαι ῶμαι *occido.* θέμα ἄχρηστον. *Sed uſitata ſunt hinc orta. præt. paſſ.* πέφαμαι σαι ται *occiſus fui.* 3. *pl.* πέφανται *occiſi fuerunt. fut. paulò poſt* πεφάσομαι, & *Ionice* πεφήσομαι *occidar.*) *Deinde per ſyn. ſpeciei* recens.

Προσφάτως, *adv.* nuper.

Προσφέρω offero. *præſ. imp.* πρόσφερε έτω. *imperf.* προσέφερον. *F.* προσοίσω. *a.* 1. προσήνεγκα. *a.* 2. προσήνεγκον. *a.* 1. *paſſ.* προσηνέχθην ης η *oblatus, adductus fui. præt. med.* προσενήνοχα ας ε *obtuli, pro* προσήνοχα *Attic. Hebr.* 11. 17.

Προσφιλὴς έος ὁ ἡ amabilis, gratus.

Προσφορὰ ᾶς ἡ oblatio, *Hebr.* 10. 10.

Προσφωνέω ῶ acclamo, alloquor, *cum Dat. imperf.* προσεφώνεον ουν, εες εις, εε ει. *F.* ήσω. *a.* 1. προσεφώνησα ας ε advocavi, *cum Accuſ. Luc.* 6. 13. P. προσπεφώνηκα.

Προσχέω affundo. *Futur.* ήσω. *aoriſt.* 2. προσέχεον.

Πρόσχυσις εως ἡ affuſio. *à* προσχύω *affundo. F.* ύσω. P. προσκέχυκα. *præt. paſſiv.* προσκέχυμαι σαι ται.

Πρόσχωμα τος τὸ *locus in quem aquæ confluunt.*

Προσχωρέω ῶ accedo, pergo. *item* deficio. *Fut.* ήσω. *a.* 1. *act.* προσεχώρησα. P. προσκεχώρηκα. *ex* πρὸς & χωρέω ῶ *capio, tendo, cedo.*

Προσψαύω attingo, *cum Dat. F.* αύσω. *P.* προσέψαυκα. *compoſ. ex* πρὸς *&* ψαύω, *idem quod* ψάω *contingo, cum Genit.*

Προσωθέω attero, collido. *F.*ήσω. *a.* 1. προσώθησα. *P.* προσώθηκα.

Προσωποληπτέω ῶ faciem reſpicio. *F.*ήσω. *Iac.* 2. 9.

Προσωπολήπτης ου ὁ qui accipit faciem, *h. e. qui movetur rebus externis, ut ſplendore familiæ, divitiis, &c.*

Προσωποληψία ας ἡ faciei acceptio.

Πρόσωπον ου τὸ facies. βλέπειν εἰς πρόσωπον, *Marc.* 12. 14. λαμβάνειν, θαυμάσαι πρόσωπον, *Iudæ v.* 16. *idem ſignificant, reſpicere, accipere, admirari faciem.* πρόσωπον πρὸς πρόσωπον *à facie ad faciem, h e. coram,* 1 *Cor.* 13. 12. *Hebraïſmus. Vide &* Στόμα perſona, 2 *Cor.* 1. *v.* 11. temperies, *Luc.* 12. 56. *item per metaphoram Hebraïcam* ſuperficies, *Luc.* 21. 35. *Actor.* 17. *verſ.* 26.

Προτάσσω vel ττω præſtituo. *F.* ξω. *P.* προτέταχα, *Actor.* 17 26. καιροὺς προτεταγμένους (*part. præt. paſſ.*) *ſtata tempora.*

Προτείνω diſtendo. *Fut.* προτενῶ. *aor.* 1. προέτεινα. *P* προτέτακα.

Προτείχισμα τος τὸ antemurale, *propugnaculum, præmunitio. à præt. paſſ.* προτετείχισμαι *verbi* προτειχίζω *præmunio.*

Προτίρημα τος τὸ privilegium, *prærogativa.*

Πρότερος α ον prior, us. *vide* Πρό.

Προτίθημι propono. *Fut.* προθήσω. *P.* προτέθεικα. *præſ. med.* προτίθεμαι propono. *aor.* 2. *med.* προεθέμην σο το *propoſui.*

Προτίομαι antè honoror. *Activ.* προτίω.

Προτομὴ ῆς ἡ hulcus. *item,* prior *ſeu* ſumma pars.

Προτρέπω *propriè*, antè me verto. *item* ſubſiſtentem & cunctantem urgeo, *ut progrediatur. F.* ψω.

ψω. P. προτέτρεφα *præſ. med.* προτρέπομαι hortor, *monitis incito. a.* 1. *med.* προετρεψάμην ω απ. *part. a.* 1. *med.* προτρεψάμενος.

Προτρέχω præcurro. *futur.* 1. *med.* προθρέξομαι. *fut.* 2. *med.* προδραμοῦμαι. *aor.* 2. *act.* προέδραμον. *præt. act.* προδεδράμηκα. *præt. med.* προδέδρομα.

Προϋπάρχω antè exiſto. *imperf. act.* προϋπῆρχον ες ε. *F.* ξω. *præt. act.* προϋπῆρχα.

Προϋφίστημι antecedo, prior ſum. *F.* προϋποστήσω. *a.* 1. προϋπέστησα. *præt. act.* προυφέστηκα *ex* πρὸ *&* ὑφίστημι *ſubſiſto. ex* ὑπὸ *&* ἵστημι *ſto, ſtatuo.*

Προφαίνω in lucem profero, *quum quis profert ſeu obtendit aliquid tanquam cauſam, quæ cauſa non eſt, veram interim cauſam aut ignorans, aut diſſimulans. F.* ανῶ. P. προπέφαγκα. *a.* 1. προέφηνα. *ex* πρὸ *&* φαίνω *in lucem profero. vide ſuo loco.*

Προφανῶς, *adverb.* apertè, *luculenter, perſpicuè.*

Προφασίζω cauſor, *capio occaſionem. F.* ίσω. *præſ. med.* προφασίζομαι *fingo cauſam, tergiverſor, Pſal.* 141. 4. *à nom.*

Πρόφασις εως ἡ prætextus, ſpecies, *q. d. apparentia,* ein ſchein/ *à* προφαίνω, *Marc.* 12. *verſ.* 40. *vide paulò antè.*

Προφασιστικὸς ἡ ὸν *occaſionalis e, cauſarius, excuſatorius.*

Προφέρω profero.

Προφητεία ας ἡ prophetia. *vaticinium,* 2 *Petr.* 1. *verſ.* 21.

Προφητεύω propheto, *prophetas expono. imperf.* προεφήτευον ες ε. *F.* εύσω. *a.* 1. προεφήτευσα ας ε. *a.* 1. *imper.* προφήτευσον άτω.

Προφήτης ου ὁ propheta, *prophetarum interpres,* 1 *Cor.* 14. 32. poëta, *Tit.* 1. *v.* 12. *à* πρόφημι *prædico.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Προφητικὸς ἡ ὸν propheticus a um.

Προφῆτις ιδος ἡ prophetiſſa, *Luc.* 2. 36.

Προφθάνω prævenio. *F.* προφθάσω. *a.* 1. προέφθασα. *præt.* προέφθακα *præveni. cum Acc.*

Προφυλακὴ ῆς ἡ cautio, *munitio, excubiæ.*

Προφύλαξ κος ὁ primus excubitor, *& procubitor.*

Προφυλάττω caveo, proſpicio, *præſervo, cuſtodio. F.* ξω. *P.* προπεφύλαχα. *a.* 1. προεφύλαξα. *ex* πρὸ *&* φυλάττω. *vide infrà.*

Προχειρίζομαι *propriè, manum admoveo operi, antequam fiat, deligo,* deſigno. *F.* ίσομαι. *a.* 1. *med.* προεχειρισάμην ω ατο. *a.* 1. *med. infin.* προχειρίσασθαι.

Προχειροτονέω ῶ priùs deſigno. *F.* ήσω. *P.* προκεχειροτόνηκα. *præt. paſſiv.* προκεχειροτόνημαι. *part. præt. paſſ.* προκεχειροτονημένος η ον *priùs deſignatus a um. vide* χειροτονέω *infrà.*

Προχώρημα τος τὸ ſtercus, *à præt. paſſ.* προκεχώρημαι, *verbi* προχωρέω ῶ *ſecedo, procedo.*

Πρύμνα ης ἡ puppis, *poſterior pars navis, à* πρυμνὸς ἡ ὸν *extremus a um, Marc.* 4. 38.

Πρύτανις εως ἡ præfectus, *adminiſtrator, tutor, cuſtos.*

Πρώην primùm, paulò antè, *nuper.*

Πρωῒ manè, *adv. temporis, cui opponitur* ὀψὲ *veſperi, Matth.* 20. 1. ἅμα πρωῒ *cum primâ luce, ſummo diluculo.*

Πρωΐα *ſcil.* ὥρα ας ἡ manè, *matutinum tempus, Ioan.* 18. 28.

Πρωΐθεν de manè.

Πρώϊμος η ον matutinus a um. *Alii vertunt* maturus. *vide ſuprà* ὄψιμος.

Πρωϊνὸς ἡ ὸν matutinus a um, *Apoc.* 22. 16.

Πρώϊος ΐα ϊον *idem.*

Πρώρα ας ἡ prora. *anterior pars navis, à* πρὸ *antè & ὁράω video.*

Πρωταγωνιστὴς ȣ̃ ὁ *qui agit primas partes.*
Πρώταρχος ȣ ὁ militiæ princeps.
Πρωτεύω primas teneo, *ſum primus.* (*verba in* εύω *utplurimum per* ſum *exponuntur.*) *F.* εύσω. *P.* πεπρώτευκα.
Πρωτοβαθρέω ῶ *cum Genit.* ponere ſolium ſuum ſupra. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐπρωτοβάθρησα. *P.* πεπρωτοβάθρηκα. *imperf.* ἐπρωτοβάθρεον ȣν, εες εις, εε ει.
Πρωτοβολέω ῶ primò emitto. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐπρωτοβόλησα. *P.* πεπρωτοβόληκα.
Πρωτογέννημα τος τὸ primitiva, *n. pl.* πρωτογεννήματα ων τὰ *primitiæ.*
Πρωτόγονος ȣ ὁ ἡ primogenitus a.
Πρωτοκαθεδρία ας ἡ primus conſeſſus, *q. d.* ἐν πρώτῃ καθέδρᾳ, *Marc.* 12. 39.
Πρωτοκλισία ας ἡ primus accubitus, *q. d.* ἡ πρώτη κλισία. κλισία ας ἡ *locus in quo accumbitur*, ὰ κλίνω *reclino, Marc.* 12. 39.
Πρωτοκȣρία ας ἡ prima tonſura.
Πρωτολογία ας ἡ primus ſermo, *primæ partes agendi. ex* πρῶτος *primus & λόγος ſermo.*
Πρῶτον primò, *adverb.*
Πρωτοπλάστης ȣ ὁ primus fictor.
Πρωτόπλαστος ȣ ὁ ἡ primus fictus, creatus, *q. d.* πρῶτος πλαστὸς, *primus fictus.* πλαστὸς ὰ πλάσσω *fingo, condo, Sap.* 10. 1.
Πρῶτος primus (*ex* πρότατος *per ſyncopen* τȣ̃ τ *& craſin* ο α *in* ω.) præcipuus. οἱ πρῶτοι *primates.*
Πρωτοστάτης ȣ ὁ *propriè, qui primus ſtat in acie. item* princeps, *auctor, Act.* 24. 5. *ex* πρῶτος *primus, &* ἵσταμαι *ſto.*
Πρωτοτόκεια ων τὰ jus primogenituræ.
Πρωτοτοκεύω primogenitum edo. *F.* εύσω. *a.* 1. ἐπρωτοτόκευσα. *P.* πεπρωτοτόκευκα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πρωτοτοκέω ῶ primum pario, *primum enitor. Fut.* ήσω. *a.* 1. ἐπρωτοτόκησα. *P.* πεπρωτοτόκηκα.

Πρωτοτόκια ων τὰ jus primogeniti, *Hebr.* 12. 16.

Πρωτότοκος ου ὁ ἡ primogenitus a. *q. d.* πρῶτον τέκος, *prima proles.* à τίκτω *pario. Fut.* τέξω. *præt. med.* τέτοκα *peperi.*

Πταῖσμα τος τὸ culpa, noxa. à *præt. paſſ.* ἔπταισμαι, *verbi*

Πταίω impingo, offendo. *F.* σω. *a.* 1. ἔπταισα. *a.* 1. *act. ſubj.* πταίσω ῃς ῃ. *P.* ἔπταικα pro πέπταικα, 2 *Mach.* 14. 17.

Πταρμὸς οῦ ὁ ſternutatio. à *præt. paſſ.* πέπταρμαι *verbi* πταίρω *ſternuto.*

Πτελέα ας ἡ ulmus *arbor*, *q.* πεταλέα à πέταλον *folium.*

Πτέρνα ης ἡ calx pedis, à πατεῖν τὴν ἔραν à *calcandâ terrâ.*

Πτερνίζω calce peto, calcitro. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐπτέρνισα. *P.* πεπτέρνικα. *præt. paſſiv.* πεπτέρνισμαι. *unde*

Πτερνισμὸς οῦ ὁ calcitratio. *item* dolus.

Πτερὸν οῦ τὸ ala, à πτάω *ſeu* πέτομαι *volo.*

Πτερόφυμι *vel potius* πτεροφύω alas gigno.

Πτερύγιον ου τὸ *proprie,* parva ala, *alula. item* pinna templi, *diminutivum à primitivo*

Πτέρυξ γος ἡ ala, à πτερὸν οῦ τό. *vide paulò antè.*

Πτερύσσομαι *alis* latera ferio, *geſtio alis, ſtrepo alis. Fut.* 1. *med.* πτερύξομαι. *a.* 1. *med.* ἐπτερυξάμην. ω ατο. *præt. paſſ.* πεπτέρυγμαι.

Πτερωτὸς οῦ ὁ ἡ pennatus, alatus a.

Πτῆμι (*pro* πτάω) volo, as. *F.* ήσω. *a.* 1. ἔπτησα. *a.* 2. ἔπτην. *P.* πέπτηκα.

Πτηνὸν οῦ τὸ volatile, avis. (à *Them.* ἵπταμαι *volo. F.* πτήσομαι. *a.* 2. *med.* ἐπτάμην *volavi. a.* 2. *infin.* πτέσθαι *pro* πτάσθαι *volare.*) πτηνὰ ῶν τὰ, *aves.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Πτήσσω metu contrahor, timeo. *F.* ήξω. *a.* 1. ἔπτηξα. *P.* πέπτηχα.

Πτίλος ου ὁ &

Πτίλος ου ὁ calvus, *ſuperciliis depilatus.*

Πτοέω ῶ perterrefacio. *F.* ήσω. *P.* πεπτόημαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐπτοήθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* πτοηθῶ ῇς ῇ ῆτε. *part. a.* 1. *paſſ.* πτοηθεὶς έντος ὁ *conſternatus, attonitus, Luc.* 24. 37.

Πτόησις εως ἡ conſternatio.

Πτυελὸς ου ὁ ſaliva.

Πτύξις εως ἡ plica, *plicatura.*

Πτύον ου τὸ ventilabrum. *Them.* πτύω. *Sic dictum quod glumas à frumento ſeparando quaſi exſpuat ſeu evomat, Matth.* 3. 12.

Πτύρω terreo. *Fut.* πτυρῶ. *Præt.* ἔπτυρκα. *præſ. paſſ.* πτύρομαι perterrefacio, *propriè de equis dicitur.*

Πτύσμα τος τὸ ſputum, *Ioan.* 9. 6.

Πτύσσω complico. *F.* ξω. *P.* πέπτυχα. *a.* 1. ἔπτυξα. *part. a.* 1. *act.* πτύξας αντος ὁ.

Πτυχὴ ῆς ἡ concavitas, vallis.

Πτύω ſpuo. *F.* πτύσω. *a.* 1. ἔπτυσα ας ε. *part. a.* 1. *act.* πτύσας αντος ὁ.

Πτῶμα τος τὸ cadaver. *Th.* πίπτω *cado.*

Πτῶσις εως ἡ caſus.

Πτωχεία ας ἡ mendicitas, inopia.

Πτωχεύω *pauper ſum,* mendico, pauper fio. *Fut.* εύσω. *a.* 1. *act.* ἐπτώχευσα. *P.* πεπτώχευκα.

Πτωχίζω pauperem facio, *depaupero,* 1 *Sam.* 2. 7. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐπτώχισα. *P.* πεπτώχικα.

Πτωχὸς ἡ ὸν mendicus, pauper, *Marc.* 12. 42. χήρα πτωχὴ *vidua pauper.* à πτώσσω *trepido. Sic* pauper *Latinè dicitur à paveo.*

Πυγμὴ ῆς ἡ pugnus. (*Them. adverb.* πὺξ *pugnô,* mit der fauſt/ *ſic* λὰξ *calce, Exod.* 21. 15. παίσειν πυγμῇ *pugnô percutere,* mit der fauſt ſchlagen.)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

gen.) *item menſura cubiti, unde dicti ſunt* πυγμαῖοι *pygmæi, q.d. cubitales.*

Πυθμὴν ένος ὁ fundum, ſolum, *propago.*

Πύθων ωνος ὁ divinator. παρὰ τὸ πυθέσθαι, *Actor.* 16. *v.* 16.

Πυκάζω addenſo, ſpiſſo, tego. *F.* άσω. *a.* 1. ἐπύκασα. *P.* πεπύκακα.

Πυκνὸς ἡ ὸν creber a um. *neutrum pl.* πυκνὰ *adverbialiter capitur pro* ſæpe, *Luc.* 5. 33.

Πυκνῶς ſæpe, crebrò, *adv. in comparat.* πυκνότερον ſæpius, *Actor.* 24. 26.

Πυκτεύω *pugil ſum*, pugilem ago, 1 *Cor.* 9. 26. *F.* εύσω. *P.* πεπύκτευκα. *à nomine* πύκτης ου ὁ pugil, *à* πὺξ *adverb.* pugnô (*quaſi ſit verbum* πύσσω. *F.* πύξω. *P.* πέπυχα. *præt. paſſ.* πέπυγμαι, *unde* πυγμὴ ῆς ἡ *pugnus. Et* πέπυκται, *unde* πύκτης ου ὁ *pugil, athleta*).

Πύλη ης ἡ porta.

Πυλὼν ῶνος ὁ *locus ubi eſt janua*, veſtibulum. *idem quod* πρόθυρον ου τό. *item ipſa* porta, janua, *Apoc.* 21. 13.

Πυλωρὸς οῦ ὁ janitor, *cuſtos portæ.*

Πυνθάνομαι percontor. *F.* πεύσομαι (*à* πεύθομαι). *præt. paſſ.* πέπυσμαι. *a.* 2. *med.* ἐπυθόμην ου ετο. *a.* 2. *med. infin.* πυθέσθαι, *Ioan.* 13. *v.* 24. *part. aor.* 2. *med.* πυθόμενος, *Actor.* 23. *v.* 34. *quum cognoviſſet.*

Πυξίον ου τὸ tabella ſcriptoria, *à* πύξος *buxum; antiquitus enim ex buxo fieri ſolebat.*

Πύξος ου ὁ buxus.

Πῦρ πυρὸς τὸ ignis.

Πυρὰ ᾶς ἡ pyra, *lignorum ſtrues igni ſubjecto ardens, Actor.* 28. 2.

Πυραμὶς ίδος ἡ pyramis, *figura in conum attenuata. à* πῦρ *ignis, quia modum flammæ exit.*

Πυργόβαρις εως ἡ turris munita, *propugnaculum.*

Πύρ-

Πύργος ου ὁ turris. *à πῦρ quia flammæ figuram repræſentat.*

Πυρεῖα ἡ fornax, *caminus.*

Πυρεῖον ου τὸ igniarium, focus. *item* thuribulum, *quia in id πῦρ imponitur.*

Πυρέσσω febricito, *febri laboro. præſ.part. πυρέσσων ουσα ον. F. πυρέξω. a. 1. ἐπύρεξα. P. πεπύρεχα.*

Πυρετὸς οῦ ὁ febris. *Th. πῦρ ignis.*

Πυρὴν ῆνος ὁ nucleus, *oſſiculum fructuum. Etiam πυρίνη ης ἡ.*

Πυρίκαυστος ου ὁ igni combuſtus. *ex πῦρ ignis, & καίω uro.*

Πυρίνιον *Symmachus Num. 25. v. 8. pro Hebræo* קיבה *poſuit.* LXX. *κάμινος.* tentorium meritorium, ſtabulum, lupanar.

Πύρινος & *πυρινὸς ἡ ὸν* igneus a um, *Apoc.9.17.*

Πυρίον ου τὸ igniarium, *quo ignis elicitur.*

Πυροφλεγὴς έος ὁ ἡ igni uſtus. *ex φλέγω uro & πῦρ ignis.*

Πυροβόλον ου τὸ telum ignitum. *q. d. πυρινὴ βολὶς ignea haſta. βολὶς ίδος ἡ. à βέβολα præt. med. verbi βάλλω mitto.*

Πυρὸς οῦ ὁ triticum, *frumentum.*

Πυρόω *igne injecto* uro. *Fut. ώσω. P. πεπύρωκα. præſ. paſſiv. πυρόομαι οῦμαι* uror, *2 Petr.3.12. præſ. infin. paſſ. πυρόεσθαι οῦσθαι. præt. paſſ. πεπύρωμαι. part. præt. paſſ. πεπυρωμένος η ον* ignitus a um. *item* igni exploratus, *Apoc.3.18.*

Πυρόπνοος ου ὁ ἡ ignem ſpirans. *ex πῦρ ignis & πέπνοα. P. med. verbi πνέω ſpiro.*

Πυῤῥάζω rubeo. *F. άσω. P. πεπύῤῥακα, Matth.16. verſ. 2, 3.*

Πυῤῥάκης rutilus, *flavus, rufus, 1 Sam. 16. 13.*

Πυῤῥίζω rufum facio. *F. ίσω. a. 1. ἐπύῤῥισα. P. πεπύῤῥικα.*

Πυῤῥόομαι ῶμαι rufeſco.

Πυῤῥὸς ὰ ὸν rufus a um, *colorem τοῦ πυρὸς habens.*

Πυρσεύω ignem excito, *igne ſublato do ſignum, præluceo, facem præfero. F.* εύσω. *a.* 1. ἐπύρσευσα. P. πεπύρσευκα.

Πυρσὸς οῦ ὁ flamma, facula.

Πυρφόρος ου ὁ ignifer. *ex* πῦρ *&* φέρω.

Πυρώδης εος ὁ ἡ ignitus a.

Πύρωσις εως ἡ exploratio, quæ fit per ignem.

Πυρωτὴς οῦ ὁ aurifex.

Πώγων ωνος ὁ barba.

Πωλέω ῶ vendo. *imperf.* ἐπώλεον ουν. *F.* ήσω. P. πεπώληκα. *a.* 1. *act.* ἐπώλησα. *a.* 1. *act. imperat.* πώλησον άτω ατε. *a.* 1 *act. infin.* πωλῆσαι. *part. a.* 1. *act.* πωλήσας αντος ὁ.

Πῶλος ου ὁ pullus. *plerumque* pullus equinus. *Etym. ex* πόα *herba &* ἅλλομαι *proſilio.*

Πῶμα τος τὸ *operculum, & potus, poculum, à* πόω *bibo.*

Πωπότε unquam, *adv.* πω *dictiuncula inſeparabilis raro præponitur, ſæpe verò poſtponitur, & encliticis dictionibus accenſetur, Ioan.* 5. 37.

Πωρόω ῶ *facio occalleſcere,* obduro. *F.* ώσω. P. πεπώρωκα obduravi, *Ioan.* 12. 40. *præſ. paſſ.* πωρόομαι ῶμαι occalleſco. *præt. paſſ.* πεπώρωμαι. καρδία πεπωρωμένη *cor quod occalluit. a.* 1. *paſſ.* ἐπωρώθην ης η, *ex callo obdurui, Rom.* 11. 7. *occallui, calloſam duritiem contraxi. Th.* πῶρος ου ὁ *callus.*

Πώρωσις εως ἡ obduratio, *Rom.* 11. 25.

Πῶς quomodo? *adv. interrogandi. vide ſuprà* πηλίκος, *Ioan.* 7. 15. πως *encl. aliquando.*

Ρ Α.

Ῥάββι *vox Syriaca, ex Hebræo* רב rabh *multus. item* magiſter, *ſic dictus à multiplici eruditione, quâ præditus eſſe debet.* Ῥαββονὶ *&* ῥαββουνὶ *eodem ſenſu dicuntur.* רַבִּים *rabbim, magnates. Ier. 41. v. 1. à Them.* רבב *amplificari.*

Ῥαβδίζω virgis cædo. *Fut.* ίσω. *P.* ἐῤῥάβδικα. *a. 1. act.* ἐῤῥάβδισα. *præſ. paſſ.* ῥαβδίζομαι. *P. paſſ.* ἐῤῥάβδισμαι. *a. 1. paſſ.* ἐῤῥαβδίσθην ης η. *Paulò aliter accipitur, Iud. 6. 11.* ἐῤῥάβδιζε *pro* ἐῤῥάβδιζε *(3. ſing. imperf. act.* πυροὺς ἐν ληνῷ *decutiebat triticum in quadam areola.*

Ῥάβδος ου ἡ virga, *Apoc.* 2. 27. bacillus, *Heb* 9. 4. ſcipio, *Matth.* 10. 10. ſceptrum, *Hebr.* 1. 8.

Ῥαβδοῦχος ου ὁ, παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, *quod geſtet bacillum,* viator, *quo magiſtratus utebatur vocandi & nunciandi cauſa, non autem ligandi, quod erat lictorum. Quamvis videatur probabile, utrorumque munera ſæpe fuiſſe confuſa, & lictorem quoque* ῥαβδοῦχον *fuiſſe appellatum.*

Ῥαγὰς άδος ἡ ruptura, rima, *fiſſura, à* ῥηγνύω *rumpo.*

Ῥάδαμνος ου ὁ germen, *ramus tener.*

Ῥᾴδιος ια ιον facilis, *proclivis, à* ῥέδω *facio. ut & facilis à facio.*

Ῥαδιούργημα τος τὸ *veteratorium facinus, ab eo profectum, cujus animus ad omnem nequitiam occalluit. à* ῥαδιουργέω ῶ *facile ad ſcelus perpetrandum prorumpo. F.* ήσω. *P.* ἐῤῥαδιούργηκα.

Ῥαδιουργία ας ἡ *ſcelus,* maleficentia. *à* ῥαδιουργὸς οῦ ὁ *maleficus, qui ad ſcelus perpetrandum facilè allicitur, cui non eſt religio, turpe quid patrare. ex* ῥᾴδιος *facilis, &* ἔργον ου τὸ *opus.* **der auß der ſünd ein handwerck gemacht hat.**

Ῥαθυ-

Ῥαθυμέω ῶ deſideo, diſſimulo, ſuperſedeo (à nom. ῥάθυμος ου ὁ *deſidioſus, piger, cujus θυμὸς τὸ ῥέα ſectatur.*) F. ήσω. a. 1. ἐῤῥαθύμησα. P. ἐῤῥαθύμηκα.

Ῥαίνω perfundo, aſpergo. (*à* ῥέω *fluo.*) *F.* ῥανῶ. P. ἔῤῥαγκα. a. 1. ἔῤῥανα.

Ῥακὰ *vox convitii Syriaca, Latinè* vanus, cerebro vacuus.

Ῥάκος εος τὸ panniculus, ein lumpen/ *item veſtis detrita & rejicula.* à ῥήσσω, ich reiße/ *frango.* ῥακώδεις εσσα εν *pannoſus a um* zerriſſen.

Ῥακώδης εος ὁ ἡ fractus, attritus a.

Ῥέμμα τος τὸ ſutura, licium, fibula.

Ῥάμνος ου ἡ ſpina alba, *frutex ſpinoſa, q. d.* ῥᾷον μένων, *facilè manens. vel q.* ῥαῖον μένος ἔχων *corrumpens robur habens.*

Ῥανὶς ίδος ἡ gutta, ſtilla, *à* ῥαίνω *aſpergo, perfundo.*

Ῥαντίζω aſpergo. *F.* ίσω. *P.* ἐῤῥάντικα. *a.* 1. ἐῤῥάντισα. *præt. paſſ.* ἐῤῥάντισμαι. *part. præt. paſſ.* ἐῤῥαντισμένος *conſperſus, Hebr.* 10. 22. *Derivatur à* ῥαντὸς *aſperſus, à Th.* ῥαίνω *perfundo, irroro.*

Ῥαντισμὸς οῦ ὁ aſperſio, 1 *Petr.* 1. 2.

Ῥαντὸς ἡ ὸν aſperſus, *variegatus a um.*

Ῥαπίζω *bacillo* cædo, *percutio. F.* ίσω. *a.* 1. ἐῤῥάπισα *bacillo cecidi. P.* ἐῤῥάπικα *præt. paſſ.* ἐῤῥάπισμαι. *à nomine* ῥαπὶς ίδος *idem quod* ῥάβδος ου ὁ *bacillus, virga.* σκῆπτρον ου τὸ *ſceptrum, ba-c ilus cui Rex innitebatur.* Sceptrum *tribuitur regi,* bacillus *verò viatori ſeu apparitori. Sic Beza. Melius* expalmo, *ut vetus Gloſſ.*

Ῥάπισμα τος τὸ ictus, *qui baculo aut fuſte parvo incutitur. Meliùs alapa.*

Ῥαπιστὸς alapâ percuſſus.

Ῥαπτὸς οῦ ὁ lacer, fractus.

Ῥάπτω ſuo, conſarcino. (*q.* ῥᾷον ἅπτω *facilè necto.*)

F. ῥά-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

F. ῥάψω. *a.* 1. ἔῤῥαψα. *P.* ἔῤῥαφα. *Hinc* ῥαφὴ ῆς ἡ *ſutura.*

Ῥασὶμ *vox Hebræa* רָצִים, *Latinè* curſores, ſatellites.

Ῥάσσω allido, *vi decido. Fut.* ῥάξω. *a.* 1. ἔῤῥαξα *P.* ἔῤῥαχα.

Ῥαφιδευτὴς οῦ ὁ acu textus.

Ῥαφὶς ίδος ἡ acus, *à* ῥάπτω *ſuo, conſuo. vide paulò ante. Hinc* ῥαφιδεὺς έως, *qui acu utitur, ſutor.*

Ῥάχις εως ἡ ſpina dorſi.

Ῥέγχω *vel* ῥέγκω ſterto, ronchizo. *F.* ῥέγξω. *a.* 1. ἔῤῥεγξα. *P.* ἔῤῥεγχα.

Ῥέδη ης ἡ rheda, eine kutſche/ *Apoc.* 18. 13.

Ῥεῖθρον ου τὸ fluentum, alveus.

Ῥεμβασμὸς οῦ ὁ circumagitatio, *inconſtantia, Sapient.* 4. *v.* 12.

Ῥεμβεύω circumdo, *fluctuo, vagor. F.* εύσω. *a.* 1. ἐῤῥέμβευσα. *P.* ἐῤῥέμβευκα.

Ῥέμβομαι vagor.

Ῥεῦμα τος τὸ fluxus. *à P. paſſ.* ἔῤῥευμαι *verbi*

Ῥέω fluo. *Fut.* ῥεύσω, *Ioan.* 7. 38. *a.* 1. ἔῤῥευσα. *Cant.* 4. 6. *Num.* 14. 8. γῆ ῥέουσα γάλα καὶ μέλι, *terra fluens lacte & melle.*

Ῥέω dico. *F.* ῥήσω. *P.* ἔῤῥηκα, *& Attic.* εἴρηκα, *Ioan.* 14. *v.* 29. *part. præt. act.* εἰρηκὼς ότος, *Matth.* 26. 75. *pluſq. perf.* εἰρήκειν εις ει, *Ioan.* 11. 13. *P. paſſ.* εἴρημαι σαι ται, *Hebr.* 4. 7. *part. P. paſſ.* εἰρημένος η ον, *Rom.* 4. 18. κατὰ τὸ εἰρημένον, *ſecundum id quod dictum erat. a.* 1. *paſſ.* ἐῤῥέθην ης η, *Matth.* 5. 21. ἐῤῥέθη *dictum fuit. Scribitur etiam* ἐῤῥήθην. *quamvis rariùs, Rom.* 9. *v.* 12. 26. *part. a.* 1. *paſſ.* ῥηθεὶς εῖσα ῥηθὲν, *nunquam* ῥεθεὶς, *Matth.* 24. 15. τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ. *fut.* 1. *paſſ.* ῥηθήσομαι *dicar*, *Amoſ.* 5. *v.* 16. ἐν πάσαις ὁδοῖς ῥηθήσεται οὐαὶ οὐαὶ, *in omnibus viis dicetur væ væ.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ῥῆγμα τος τὸ ruptio, *per meton. effic.* ruina, *Luc.* 6. 49.

Ῥηγνύω ῥήγνυμι ῥήσσω frango. *F.* ῥήξω. *a.* 1. ἔῤῥηξα. *a.* 1. *act. imperat.* ῥῆξον άτω. *a.* 1. *act. ſubj.* ῥήξω ῃς ῃ ωσιν. *a.* 2. *act.* ἔῤῥαγον. *præt. med.* ἔῤῥηγα. *præſ. paſſ.* ῥήγνυμαι σαι ται. 3. *pl.* ῥήγνυνται *franguntur. præt. paſſ.* ἔῤῥηγμαι ξαι κται.

Ῥῆμα τος τὸ verbum, *Matth.* 12. 36. res, *Luc* 2. *verſ.* 15. *idem quod* πρᾶγμα *per Hebraïſmum* factum, *Matth.* 5. *v.* 1. mandatum, *Luc.* 5. 5. ſententia, *Actor.* 28. *verſ.* 25. ſermo, *Luc.* 2. *verſ.* 50.

Ῥῆσις εως ἡ dictio, *locutio.*

Ῥητίνη ης ἡ reſina.

Ῥητὸς ἡ ὸν dictus a um, *certus, ratus.*

Ῥήτωρ ορος ὁ orator. *Hinc* ῥητορικὴ *ſcilic.* τέχνη, *Rhetorica.*

Ῥητῶς, *adv.* diſertè, palam, 1 *Tim.* 4. 1.

Ῥῖγος εος τὸ rigor, *frigus vehemens.*

Ῥίζα ης ἡ radix.

Ῥιζόω ῶ radico, *radicibus munio, ſtabilio. F.* ώσω. *a.* 1. ἐῤῥίζωσα. *præſ. paſſ.* ῥιζόομαι οῦμαι radicor. *præt. paſſ.* ἐῤῥίζωμαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* ἐῤῥιζωμένος η ον *radicatus a um.*

Ῥίζωμα τος τὸ radix.

Ῥὶν ὸς ῥὶς ῥινὸς ἡ naſus, ἀπὸ τοῦ ῥεῖν, *quia per eum fluit humor.*

Ῥινόκουρα *ſive* ῥινοκόρουρα & ῥινοκόλουρα, *urbs prima finium Ægypti, ubi Palæſtinæ eſt contermina.*

Ῥιπὴ ῆς ἡ jactus, 1 *Cor.* 15. 52. ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ *in jactu oculi, uno momento, à* ῥίπτω.

Ῥιπίζω ventilo. *F.* ίσω. *P.* ἐῤῥίπικα. *præſ. paſſ.* ῥιπίζομαι *jactor.*

Ῥιπὶς ίδος ἡ *flabellum, muſcarium, à* ῥίπτω. *vide infrà.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ῥιπιστὸς οῦ ὁ perflatus, *vento expoſitus.*

Ῥιπτέω ῶ *Attic. pro* ῥίπτω projicio. *F.* ήσω. *P.* ἐρ-ῥίπτηκα, *Actor. 22. verſ. 23. Sic* γραφέω *pro* γράφω.

Ῥίπτω abjicio. *F.* ῥίψω. *P.* ἔῤῥιφα. *a. 1. act.* ἔῤῥιψα. ας ε. *part. a. 1. act.* ῥίψας αντος ὁ. *præt. paſſ.* ἔῤῥιμμαι ψαι πται. *part. præt. paſſ.* ἐῤῥιμμένος η ον *disjectus. præt. med.* ἔῤῥιπα.

Ῥοὰ & ῥοιὰ ᾶς ἡ malus punica, *ejuſque fructus.*

Ῥόδον ου τὸ roſa, *à* ῥέω *fluo &* ὀδμὴ ῆς ἡ *odor. odor enim ex ea fluit.*

Ῥοιὰ *vide* ῥοά.

Ῥοιζέω ῶ ſtridorem edo. *F.* ήσω. *a. 1.* ἐῤῥοίζησα. *P.* ἐῤῥοίζηκα.

Ῥοιζηδὸν, *adv.* cum ſtridore, *2 Petr. 3. 10.* à

Ῥοῖζος ου ὁ ſtridor, *impetus ſibilantis procellæ.*

Ῥοίσκος ου ὁ parvum malum punicum. *Diminut. à* ῥοά. *item figura mali punici.*

Ῥομφαία ας ἡ haſta.

Ῥομφαία ας ἡ *propriè*, telum, *ſeu jaculum oblongum nationis Thraciæ. item* gladius, *framea, à* ῥέμβω *in gyrum circumago. vel ut alii malunt, à* ῥέπω *vergo, propendeo, unde eſt* ῥοπὴ ῆς ἡ *inclinatio (propriè inclinatio lancis, & hinc* ῥοπαία, ῥομφαία.)

Ῥόπαλον ου τὸ clava, baculus.

Ῥοπὴ ῆς ἡ inclinamentum, *momentum.*

Ῥύαξ κος ὁ rivus, fluctus.

Ῥύω ῶ fluo. *F.* ήσω. *a. 1.* ἐῤῥύησα. *P.* ἐῤῥύηκα.

Ῥύδην fluenter, *affluenter.*

Ῥυθμίζω concinno, *ad numeros aptos redigo, tempero, moderor. F.* ίσω. *a. 1.* ἐῤῥύθμισα. *P.* ἐῤῥύθμικα. *à nom.*

Ῥυθμὸς οῦ ὁ rhythmus, *concinnitas, modulus.*

Ῥῦμαι libero, *protego, cuſtodio.*

Ῥύμη ης ἡ vicus, *tractus in urbe, à* ῥύω *traho.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ῥυμνὸς ἡ ὂν munitus a um, 2 *Mach*. 11. 5.
Ῥυπαρία ας ἡ ſordes.
Ῥυπαρὸς ὰ ὂν ſordidus a um.
Ῥύπος ȣ ὁ ſordes. *à* ῥύπτω *ſordes eluo, tollo.*
Ῥυπόω ῶ ſordeſco. *part. præſ.* ῥυπόων ῶν *ſordeſcens. F.* ώσω. *a.* 1. ἐῤῥύπωσα. *a.* 1. *act. imperat.* ῥύπωσον άτω. (*Alii Apoc.* 22. 11. ῥυπαρωθήτω 3. *ſing. a.* 1. *paſſ. imperat. à* ῥυπαρόω *ſum ſordidus.*) P. ἐῤῥύπωκα.
Ῥύσις εως ἡ *fluxio*, fluxus, *Luc.* 8. 44.
Ῥύστης ȣ ὁ liberator. *à verbo* ῥύω *libero.*
Ῥυτὶς ίδος ἡ ruga, *à* ῥύω *traho, quia frontem contrahit, Eph.* 5. 27.
Ῥύω traho, libero, eruo. *per aphæreſin pro* ἐρύω. *F.* ῥύσω. *P.* ἔῤῥυκα. *præſ. med.* ῥύομαι η εται libero. *fut.* 1. ῥύσομαι, *Rom.* 7. 24. *præt. paſſ.* ἔῤῥυμαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ἐῤῥύσθην ης η liberatus fui. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* ῥυσθῶ ῇς ῇ *liberer*, ῶμεν *liberemur. part. a.* 1. *paſſ* ῥυσθεὶς έντος ὁ *liberatus. a.* 1. *med.* ἐῤῥυσάμην ω ατο liberavi. *a.* 1. *med. imperat.* ῥῦσαι άσθω libera, *liberet.*
Ῥωμαλέως fortiter. ῥωμαλέος *fortis, robuſtus.*
Ῥωννύω *vel* ῥώννυμι roboro. *Fut.* ῥώσω. *P.* ἔῤῥωκα. *a.* 1. *act.* ἔῤῥωσα. *præſ. paſſ.* ῥώννυμαι σαι ται *roboror, valeo. præt. paſſ.* ἔῤῥωμαι σαι ται *valeo, proſperâ utor valetudine. pluſq. perf.* ἐῤῥώμην σο το *valebam. præt. paſſ. imperat.* ἔῤῥωσο ώσθω vale, *Act.* 23. 30. 2. *pl.* ἔῤῥωσθε valete, *Actor.* 15. 29.
Ῥὼξ γὸς ὁ fiſſura, petra, *acinus. à* ῥήσσω *frango.*
Ῥωποπώλης εος ὁ venditor rerum frivolarum. *q. d.* ῥῶπον πωλῶν *ramentaria vendens.*
Ῥῶψ virgultum, *merx non magni momenti.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Σ A.

ΣΑβαχθανὶ *Syriacè, pro Hebr.* שְׁבַקְתַּנִי *haſabhtáni*, ἐγκατέλιπές με, deſeruiſti me, *Matth*. 27. 46.

Σάββατα ων τὰ *ſabbata, dies quieti dedicati ſeptimanæ.*

Σαββατισμὸς ȣ̃ ὁ ſabbatiſmus. *à verbo* σαββατίζω *quieſco. F.* ίσω. *& Attic.* ιῶ, *Levit*. 26. 34. τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ, *tunc quieſcet terra. a.* 1. ἐσαββάτισα, *Exod*. 16. 30. *quievi.*

Σάββατον ȣ τὸ ſabbatum, *ceſſatio à labore, quies. item per ſyn. membri* hebdomada. *in pl. num. eſt quintæ declinationis ſimplicium* σάββατα, σαββάτων, σάββασι, *Matth*. 12. 1.

Σαββαὼθ *vel* σαβαὼθ, *nomen Hebr.* (צְבָאוֹת *à* צָבָא) *pl. n. g. f. vertitur* exercitus. Κύριος σαββαὼθ, DOMINUS *exercituum, nomen ſolius Dei.*

Σάγη ης ἡ tegmen, ſtratum, 2 *Mach*. 3. 25. *à* σάττω *infarcio, denſo.*

Σαγήνη ης ἡ *vox Latina* ſagena, *genus retis piſcatorii nempe* verriculum, zuggarn. *Synonymum ejus eſt* τὸ ἀμφίβληστρον.

Σάγμα τος τὸ ſagma, *onus jumenti ſarcinarii, à* σάττω *condenſo.*

Σαδδȣκαῖος ȣ ὁ Sadducæus. *Sic dictus à ſectæ illius auctore Zadoko, q. d. juſtitiarius.*

Σαθρὸς ὰ ὸν marcidus a um, *putris e. item quaſſatus.*

Σαθρόω ῶ quaſſo, *conquaſſo, Iud*. 10. 8. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐσαθρωσα. *P.* σεσάθρωκα.

Σαίνω *idem quod* σείω moveo (*propriè de canibus, qui caudâ adblandiuntur*) *commoveo. F.* σανῶ. *a.* 1. ἔσηνα. *præſ. paſſ.* σαίνομαι commoveor.

Σαὶς *pro Hebræo Sin* סִין, *Ezech*. 30. 16.

Σάκ-

Σάκκος ου ὁ ſaccus. *Hebr:* שַׂק, cilicium.

Σαλεύω agito, *propriè dicitur de ſalo ſeu mari ventorum vi agitato. per Syn. ſpeciei concutio quatio*, commoveo, concito. *F.* εύσω. *P.* σεσάλευκα. *a.* 1. ἐσάλευσα. *a.* 1. *infin.* σαλεῦσαι *præſ. paſſ.* σαλεύομαι. *part præſ. paſſ.* σαλευόμενος, *qui agitatur.* τὰ σαλευόμενα *res inſtabiles. præt. paſſ.* σεσάλευμαι. *part. præt. paſſiv.* σεσαλευμένος *agitatus. a.* 1. *paſſ.* ἐσαλεύθην ης η *concuſſus fui. a.* 1. *paſſ. infin.* σαλευθῆναι *concuti. fut.* 1. *paſſ.* σαλευθήσομαι ῃ εται *quaſſabor, Matth.* 24. 29.

Σάλος ου ὁ ſalum.

Σάλπιγξ ιγγος ἡ tuba. *Dat. pl.* σάλπιγξι, *Matth.* 24. *v.* 31.

Σαλπίζω tubâ cano. *F.* ίσω. *Attic.* ιῶ. *a.* 1. ἐσάλπισα, *Matth.* 6. 2. μὴ σαλπίσῃς *ne curato buccinâ cani.*

Σαλπιστὴς οῦ ὁ tubicen, *Apoc.* 18. 22.

Σαμβύκη ης ἡ ſambuca, *inſtrumentum muſicum, Dan.* 3. 5.

Σανδάλιον ου τὸ ſandalium, *propriè calceamentum muliebre, quod plantas pedis tuebatur ab injuriâ, ſupernè anſulis aut funiculis alligatum. Sed in novo Teſt. idem eſt quod* ὑπόδημα.

Σανιδωτὸς ἡ ὸν aſſeribus tectus a um. *à Nom.*

Σανὶς ίδος ἡ aſſer, tabula. σανίδιον ου τὸ *tabella.*

Σαπρεία ας ἡ caries, putredo.

Σαπρίζω putreſco. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐσάπρισα. *P.* σεσάπρικα.

Σαπρὸς ὰ ὸν putris e. *à* σήπω *Doricè* σάπω *putrefacio, Eph.* 4. 29.

Σάπφειρος ου ὁ ſapphirus, *nomen gemmæ ab Hebr.* סַפִּיר.

Σαράβαρα ſarabara.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Σαργάνη ης ἡ corbis, ſporta. *idem quod σπυρὶς ἰδος ἡ. vide infrà.*

Σάρδινος ου ὁ & σάρδιος ου ὁ *ſubaudi* λίθος, ſardius, *nomen gemmæ. Sic à Sardinia inſulâ, ubi laudatiſſimus naſcitur, dicta. Rabbini* rubinum. F. I. pyropum *vocat.*

Σάρδιον ου τὸ murra.

Σάρδιος *vide* σάρδινος.

Σαρδόνυξ υχος ὁ ſardonyx, *nomen gemmæ. compoſ. ex* σάρδιος ου ὁ *ſardius, &* ὄνυξ υχος ὁ *unguis. Sic dicta fuit hæc gemma, quòd colore ſuo unguem humanum imitetur.*

Σαρκικὸς ἡ ὸν carnalis e, *Rom.* 7. 14.

Σάρκινος η ον carneus a um, 2 *Cor.* 3. 3. ἐν πλαξὶ σαρκίναις *in tabulis carneis.*

Σὰρξ σαρκὸς ἡ caro. *proximus noſter vocatur caro noſtra, Eſai.* 58. 7. *plures ſignificationes vide in Lexico novi Teſtam.*

Σαρόω ῶ ſcopis purgo, (*à Them.* σαίρω *verro. Fut.* σαρῶ) *F.* ώσω. *P.* σεσάρωκα. *præt. paſſ.* σεσάρωμαι. *part. præt. paſſ.* σεσαρωμένος η ον *ſcopis purgatus, Matth.* 12. 44.

Σατᾶν ὁ *nomen Principis malorum angelorum,* ἄκλιτον, *Hebr.* adverſarius, 2 *Cor.* 12. 7.

Σατανᾶς ᾶ ὁ idem, 2 *Cor.* 11. 14.

Σάτον ου τὸ ſatum, *origine Hebræum,* סְאָה *in ſtatu conſtructo,* סְאַת, *unde eſt Syriacum* סָאתָא *ſata. eſt nomen menſuræ aridorum, & reſpondet ſeſquimodio. Eſtque ſeſquimodius continens ſex cabos, cabus verò* 24 *ova.*

Σατραπεία ας ἡ præfectura. *à nomine*

Σατράπης ου ὁ præfectus, ſatrapa. *vox Perſica.*

Σαῦρα & σαύρα ας ἡ lacerta. *maſcul.* σαῦρος ου ὁ lacertus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Σαυτοῦ *vide* σεαυτοῦ.

Σαφὴς έος ὁ ἡ manifeſtus, certus a. *q.* σάον φα *ſanum luce.*

Σαφῶς, *adverb.* manifeſtè, *perſpicuè.*

Σβέννυμι *&* σβεννύω extinguo. *præſ. imperat.* σβέννυθι ύτω. 2. *pl.* σβέννυτε, 1 *Theſſ.* 5. 19. *F.* σβέσω (*tanquam à* σβέω.) *a.* 1. ἔσβεσα. *a.* 1. *act. infin* σβέσαι. P. ἔσβεκα. *præſ. paſſ.* σβέννυμαι σαι ται. 3. *pl.* σβέννυνται. *præt. paſſiv.* ἔσβεσμαι. *a.* 1. *paſſiv.* ἐσβέσθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* σβεσθήσομαι η εται.

Σβεστικὸς ἡ ὸν *vim extinguendi habens, q. d.* extinctivus a um.

Σεαυτοῦ ῆς οῦ *& contractè* σαυτοῦ ῆς οῦ tui ipſius, *caret nominativo. compoſitum ex* σέο (*pro* σοῦ *tui*) *&* αὐτοῦ. *nonnunquam diviſa leguntur, Luc.* 2. *v.* 35. σοῦ αὐτῆς *pro* σεαυτῆς. *utplurimum pro ſimplici ponitur, Ioan.* 17. 5. παρὰ σεαυτῷ *pro* παρὰ σοὶ (*Num.* 11. 15.) *apud te, quod tamen ibi videtur fieri, ne idem eodem loco bis dicatur. Sic pro* ἐν ὑμῖν *legimus* ἐν ἑαυτοῖς *in vobis, Ioan.* 5.42. *Caret dual. nec non pl. numero, quem defectum compenſat.* ἑαυτῶν, *quod in pl. numero trium eſſe perſonarum ſuprà vidimus.*

Σεβάζομαι colo. *F.* άσομαι. *præt. paſſ.* σεσέβασμαι σαι σται. *aor.* 1. *paſſ.* ἐσεβάσθην ης η, *colui, cum Accuſ.*

Σέβασμα τος τὸ numen, 2 *Theſſ.* 2. 4. σεβάσματα ων τὰ ſacra, *Act.* 17. 23.

Σεβαστὸς οῦ *q. d. veneratione dignus, dignus qui civiliter colatur. Latinè* Auguſtus. σεβαστὴ ῆς ἡ Auguſta, *Cæſaris uxor.*

Σέβομαι (*legitur etiam* σέβω *apud profanos.* colo, *cum Accuſ. Marc.* 7: 7. *præſ. med. infin.* σέβεσθαι *colere. part. præſ. med. eſt.*

Σεβόμενος ου ὁ religioſus, *proſelytus.* σεβομένη ης ἡ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ης ἡ religioſa, *religionem Iudaïcam amplexa*, *Actor.* 13. 50.

Σειρὰ ᾶς ἡ catena.

Σειρὴν ῆνος ἡ ſiren. *ab* εἴρειν *nectere, vel à* σύρω *traho, vel à* σειρὰ *catena, quòd audientes voce ſirenum capti, ab eâ tanquam catenâ penderent, & veluti alligati traherentur.*

Σειρομάστης ου ὁ haſta, 2 *Reg.* 11. 10.

Σειρόω ῶ evacuo, inanio. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐσείρωσα. *P.* σεσείρωκα.

Σεῖσμα τος τὸ concuſſio, *ſuccuſſio.*

Σεισμὸς οῦ ὁ terræ motus.

Σείω moveo. *Fut.* σείσω. *P.* σέσεικα. *a.* 1. ἔσεισα. *præſ.paſſ.* σείομαι *moveor.præt.paſſ.* σέσεισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐσείσθην ης η ησαν.

Σελήνη ης ἡ Luna. *q. d.* σέλας νέον *lumen novum.* σέλας τος τὸ *fulgor. Sic dicta, quòd ſubinde novas accipiat phaſes.*

Σεληνιάζομαι, σεληνιακός εἰμι, lunaticus ſum, *conflictor morbo per certa Lunæ intervalla redeunte. Futur.* ασομαι. *aoriſt.* 1. ἐσεληνιασάμην ω ατο. *part. præſ.* σεληνιαζόμενος η lunaticus a.

Σελὶς ίδος ἡ pagina, *ſpatium inter lineas.*

Σεμίδαλις εως ἡ ſimila, *medulla ſeu flos farinæ triticeæ, Apoc.* 18. 13.

Σεμνὸς ή όν honeſtus, venerandus.

Σεμνότης ητος ἡ honeſtas, gravitas.

Σεπτὸς ή όν *venerabilis*, colendus, *à* σέβομαι *colo.*

Σεύθλιον ου τὸ beta.

Σημαίνω ſignifico. *Fut.* σημανῶ. *a.* 1. ἐσήμανα, *Actor.* 11. 28. *a.* 1. *infin.* σημᾶναι, *Actor.* 25. 27. *præt.paſſ.* σεσήμασμαι, *& Atticè* σεσήμασμαι. *Plut.* διπλώματα σεσημασμένα, *diplomata obſignata.*

Σημασία ας ἡ ſignificatio.
Σημεῖον ȣ τὸ ſignum. *per ſyn. gen.* miraculum. *à Them.* σῆμα τ☉ τὸ *nota, ſignum.*
Σημειόω ῶ inſignio, *noto, ſigillo. F.* ώσω. *a.* 1. ἐσημείωσα. *P.* σεσημείωκα. *præſ. med.*
Σημειόομαι ȣ̃μαι noto. *præſ. imperat* σημειόȣ ȣ̃, οέσθω ȣ́σθω. 2. *pl.* όεσθε ȣ̃σθε. *F.* ώσομαι. *præt. paſſ.* σεσημείωμαι σαι. *Hinc*
Σημείωσις εως ἡ notatio, *commentarius.*
Σήμερον *Attic.* τήμερον *q. d.* τῇδε ἡμέρᾳ. *adverb.* hodie, *Latine quaſi hoc die.* ἡ σήμερον *ſcil.* ἡμέρα *hodiernus dies, prout quandoque additur, Rom.* 11. 8. ἕως τ̃ σήμερον ἡμέρας, *uſque in hodiernum diem. Sæpius omittitur, Matth.* 28. *verſ.* 15. μέχρι τ̃ σήμερον, *uſque in hodiernum diem, Luc.* 13. 33. σήμερον, αὔριον, καὶ τῇ ἐχομένῃ *hodie, cras & perendie.*
Σημικίνθιον & σιμικίνθιον ȣ τὸ *ſunt Latina origine,* ſemicinctium, *quod & ſuccinctorium, aut* ſubligaculum *dicitur. Græcè* περίζωμα τ☉ τό.
Σηπεδὼν όν☉ ἡ marcedo, *putredo, caries.*
Σήπω putrefacio. *F.* ψω. *a.* 1. ἔσηψα, *Iob.* 40. 7. *præt. act.* σέσηφα. *præt. med.* σέσηπα, & *Dorice* σέσαπα, *unde eſt* σαπρὸς *putris.* σήπομαι *putreſio, computreſco. a.* 2. *paſſ.* ἐσάπην ης η *computrui, Pſal.* 38. 5.
Σηρικὸς ἡ ὸν ſericus a um. *à* σὴρ σηρὸς *vermiculus, qui net ſericum, Apoc.* 18. 12.
Σὴς σητὸς ὁ tinea, *vermiculus veſtibus noxius. à* σήπω *putrefacio. Naſcitur ex putredine, Matt.* 6. *v.* 19.
Σητόβρωτ☉ ȣ ὁ ἡ à tineis conſumtus a. *ex* σὴς *tinea &* βρωτὸς *voratus, à* βρώσκω. *vide ſuprà, Iac.* 5. 2.
Σῆψις εως ἡ putrefactio. *à* σήπω *putrefacio.*
Σθέν☉ ε☉ τὸ robur. *Hinc*

Σθενόω

Σθενόω ῶ roboro. *F.* ώσω. *P.* ἐσθένωκα. *a.* 1. *act.* ἐσθένωσα. *a.* 1. *act. opt.* σθενώσαιμι αις αι, 1 *Petr.* 5. *v.* 10.

Σιαγόνια ων τὰ maxillæ.

Σιαγὼν όνος ἡ maxilla, *Matth.* 5. 39.

Σιγάω ſileo. *præſ. imperat.* σίγαε α, αέτω, άτω, *ſileat.* 3. *pl.* σιγαέτωσαν άτωσαν *ſileant. F.* ήσω. *P.* σεσίγηκα. *a.* 1. *act.* ἐσίγησα *tacui. præt. paſſ.* σεσίγημαι *ſilentio præteritus fui. part. præt. paſſ.* σεσιγημένος η ον *tacitus.*

Σιγὴ ῆς ἡ ſilentium.

Σιγηρὸς οῦ ὁ taciturnus, *quietus.*

Σιδήρειον ου τὸ ferramentum.

Σιδήρεος οῦς, έη ῆ (& *Doricè* έα ᾶ) εον οῦν ferreus a um, *Actor.* 12. 10. πύλη σιδηρᾶ *porta ferrea. vide* ἀργύρεος *ſuprà.*

Σίδηρος ου ὁ ferrum.

Σιδὼν ῶνος *penult. brev.* Sidonita, *Sidonis incola. pen. long. Sidon urbs Phœniciæ.*

Σίελον ου τὸ, &

Σίελος ου ὁ ſaliva.

Σικάριος ου ὁ *vox origine Latina,* ſicarius, *à ſica, quaſi ſeca, eſt gladiolus. Græcè* δόλων ωνος ὁ ein Dolch/ *pugio, ſic dictus à pungendo.*

Σίκερα, τὸ, ἄκλιτον ſicera, *per quam intelligitur potus quilibet inebrians, prout apud nos ſunt potus factitii, cereviſiæ, quas Tacitus vina vocat hordeacea. Vox hæc eſt origine Hebraïca* שֵׁכָר.

Σίκιμα ων τὰ Sichem, *nomen oppidi & regionis circumvicinæ.*

Σίκλος ου ὁ ſiclus, *didrachmum, nummi ſpecies.*

Σικυήλατον ου τὸ cucumerarium.

Σίκυος ου & σικυὸς οῦ & σίκυς υος ὁ cucumis.

Σικχαίνω faſtidio. *F.* ανῶ. *P.* σεσίκχαγκα. *præſ. paſſ.* σικχαίνομαι *tædeſco. Fut.* 1. *med.* σικχανοῦμαι. *præt. paſſ.* σεσίκχαμμαι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Σίναπι εως τὸ ſinapi, παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὦπας, *quòd eo lædantur oculi.*

Σινδὼν όνος ἡ ſindon, *ſindonis. Hebr.* סָדִין *ſadin, eſt linum tenue & pretioſum. Martialis vocat Tyriam ſindonem.*

Σινιάζω ventilo, *vanno vel cribro perpurgo. F.* άσω. P. σεσινίακα. *a.* 1. ἐσινίασα. *a.* 1. *act. infin.* σινιάσαι, *Luc.* 22. *v.* 31. *idem quod* κοσκινίζω *à* κόσκινον ου τὸ *cribrum. videtur derivari à* σείω *concutio. Heſych.*

Σισόη ἡ *genus tonſuræ, qua capilli in rotundum attondentur & calamiſtro criſpantur, Levit.* 19. *v.* 29. οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν· *Ne circumcidite pilos ad latus capitis veſtri. Vide Salmaſium de Cæſarie & comâ.*

Σιτέομαι οῦμαι edo, paſcor. *Fut.* 1. *med.* σιτήσομαι. *a.* 1. *med.* ἐσιτησάμην. *præt. paſſ.* σεσίτημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐσιτήθην. *Fut.* 1. *paſſ.* σιτηθήσομαι.

Σιτευτὸς ἡ ὸν ſaginatus a um. *à verbo* σιτεύω *frugibus ſagino,* ich meſte mit frucht. *F.* εύσω. P. σεσίτευκα.

Σιτίζω nutrio, *paſco, pinguefacio. F.* ίσω. *a.* 1. ἐσίτισα. P. σεσίτικα.

Σιτίον ου τὸ cibus.

Σιτιστὸς ἡ ὸν altilis e. *à* σιτίζω.

Σιτοδεία ας ἡ fames, *penuria rei frumentariæ.*

Σιτοδοσία ας ἡ &

Σιτοδοτία ας ἡ frumenti datio.

Σιτομετρέω ῶ frumentum metior. *Fut.* ήσω. *a.* 1. ἐσιτομέτρησα. *P.* σεσιτομέτρηκα. *ex* σῖτος *frumentum &* μετρέω ῶ *metior.*

Σιτομέτριον ου τὸ demenſum. *q. d.* μέτρον τοῦ σίτου *menſura cibi. aliàs* σιταρέσιον.

Σῖτον ου τὸ panis, cibus.

Σιτοποιὸς οῦ ὁ panificus, piſtor.

Σῖτος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Σῖτος ου ὁ *propriè*, frumentum, *per ſyn. gen.* triticum. *quod alio nomine vocatur* πυρὸς οῦ ὁ. *pl.* σῖτα ων τὰ, *Actor.* 7. 12.

Σιωπάω ſileo. *imperf.* ἐσιώπαον ων, αες ας, αε α. *præſ. imperat* σιώπαε α *ſile. F.* ήσω. *P.* σεσιώπηκα. *a.* 1 ἐσιώπησα. *a.* 1. *act. ſubj.* σιωπήσω ῃς ῃ.

Σιωπὴ ῆς ἡ ſilentium.

Σιώπησις εως ἡ ſilentium.

Σκάζω claudico (*idem quod* χωλεύω.) *F.* σκάσω. *a.* 1. ἔσκασα. *P.* ἔσκακα.

Σκάλλω fodio. *F.* σκαλῶ. *a.* 1. ἔσκαλα. *P.* ἔσκαλκα.

Σκαμβὸς οῦ ὁ curvus, *qui obliquus in latera procedit.* à σκάζω *claudico, vel q.* σκαιῶς βαίνων *ſiniſtrè procedens.*

Σκανδαλίζω ſcandalizo. *Verbum Biblicum. F.* ίσω. *a.* 1. ἐσκανδάλισα *feci ut offenderet. a.* 1. *ſubj.* σκανδαλίσω ῃς ῃ ωμεν. *P.* ἐσκανδάλικα. *præſ. paſſ.* σκανδαλίζομαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐσκανδαλίσθην ης η *a.* 1. *paſſ. ſubj.* σκανδαλισθῶ ῇς ῇ ῆτε. *fut.* 1. *paſſ.* σκανδαλισθήσομαι ῃ εται, εσθε.

Σκάνδαλον ου τὸ offendiculum *in viâ poſitum, Iudith.* 5. 1. *à* σκάζω *claudico. notatio eſt ab effectu.*

Σκάπτω fodio. *F.* ψω. *a.* 1. ἔσκαψα. *a.* 1. *act. ſubj.* σκάψω *fodero. P.* ἔσκαφα.

Σκασμὸς οῦ ὁ claudicatio. *à* σκάζω *claudico.*

Σκάφη ης ἡ ſcapha, *Actor.* 27. *v.* 31. σκαφὴ ῆς ἡ *foſſa.*

Σκάφος εος τὸ navis.

Σκελίζω debilito, *q. crura ſuccîdo. F.* ίσω. *a.* 1. ἐσκέλισα. *P.* ἐσκέλικα.

Σκέλος εος τὸ crus.

Σκεπάζω cooperio, *protego. F.* άσω. *a.* 1. ἐσκέπασα. *P.* ἐσκέπακα. *à* σκέπω *tego.*

Σκέπαρνον ου τὸ aſcia, *dolabra, bipennis. à* σκήπτω *cum impetu immitto.*

Σκέπασις εως ἡ protectio, *operimentum.* &

Σκέπασμα τος τὸ tegumentum, *quo quis tegitur. ἀ σκεπάζω.*

Σκεπαστὴς οῦ ὁ protector. *ἀ σκεπάζω.*

Σκεπαστὸς ἡ ὸν tectus a um.

Σκέπαστρον ου τὸ opertorium, *defenſaculum.*

Σκεπάω *idem quod σκεπάζω.*

Σκέπη ης ἡ tegmen, *protectio.*

Σκεπηνὸς ἡ ὸν munitus, tectus a um. *ἀ σκέπω tego, operio.*

Σκέπτομαι circumſpicio, *inviſo, video, delibero. F. σκέψομαι. a. 1. med. ἐσκεψάμην ω αο. præt. paſſ. ἔσκεμμαι. præt. med. ἔσκοπα.*

Σκέπω tego, operio. *Fut. σκέψω. a.* 1. *ἔσκεψα. P. ἔσκεφα.*

Σκευασία ας ἡ compoſitio, *conditura, condimentum.*

Σκεύασμα τος τὸ *apparatus ciborum.*

Σκευαστὸς ἡ ὸν factitius, *compoſitus a um.*

Σκευὴ ῆς ἡ armamenta navis.

Σκεῦος εος τὸ vas *vaſis*, σκεῦος ὀστράκινον *vas teſtaceum.* inſtrumentum, *Actor.* 9.15. velum, *Actor.* 27.27.

Σκευοφύλαξ κος ὁ ἡ armarii cuſtos, *vaſorum cuſtos.*

Σκηνὴ ῆς ἡ tabernaculum. *Hebr.* שָׁכַן *habitavit.*

Σκηνοπηγία ας ἡ tentoriorum fixio, *Ioh.* 7. 2.

Σκηνοποιὸς οῦ ὁ tabernaculorum confector, *Act.* 18. *v.* 3.

Σκῆνος εος τὸ tabernaculum. ὁμόσκηνος ου ὁ ἡ & σύσκηνος ου ὁ ἡ *contubernalis.*

Σκηνόω ῶ habito, commoror. *F. ώσω. Apoc.* 7. 15. *σκηνώσει ἐπ᾽ αὐτοὺς veluti umbraculo obteget eos. item commorabor*, *Apoc.* 21. *v.* 3. *P. ἐσκήνωκα. a.* 1. *act. ἐσκήνωσα habitavi.*

Σκηνώ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Σκλώωμα τ☉ τὸ habitaculum, *tentorium.*

Σκῆπτρον ȣ τὸ ſcipio, baculus, ſceptrum. *à* σκήπτω *nitor, eo n. nitimur.*

Σκιὰ ᾶς ἡ umbra, *Col.* 2. 17. ἅ ἐστι σκιὰ τ̃ μελλόντων, *quæ ſunt umbra rerum futurarum.*

Σκιάδιον ȣ τὸ umbella, *umbraculum.*

Σκιάζω obumbro, *umbrâ tego. F.* άσω. *a.* 1. ἐσκίασα. *P.* ἐσκίακα.

Σκιογράφ☉ ȣ umbræ pictor.

Σκιρτάω ῶ *proprie,* juveniliter ſaltito, *ludo exultim, quâ phraſi utitur Horatius,* ſalio *more agnorum aut vitulorum, quod Latini veteres dixerunt vitulari. item* exulto. *F.* ήσω. *P.* ἐσκίρτηκα. *a.* 1. ἐσκίρτησα. *a.* 1. *imper.* σκίρτησον άτω άτε. *Them.* σκαίρω *ſalio, ſaltito, tripudio. Fut.* σκαρῶ.

Σκιρτοποιέω ῶ exultare facio.

Σκιρτόω ῶ *idem, Pſal.* 29. 6. *Aquila.*

Σκληρία ας ἡ durities, *rigor.*

Σκληροκαρδία ας ἡ duritia cordis, *q. d.* σκληρὰ καρδία *durum cor, Matth.* 19. 8.

Σκληροκάρδι☉ ȣ ὁ *qui durus eſt corde.*

Σκληροπρόσωπ☉ ȣ ὁ *qui durâ eſt facie,* impudens. *ex* σκληρὸς ὰ ὸν *durus &* πρόσωπον ȣ τὸ *facies.*

Σκληρὸς ὰ ὸν durus a um.

Σκληρότης ητ☉ ἡ durities, *Rom.* 2. 5.

Σκληροτράχηλ☉ ȣ ὁ ἡ *duræ cervicis homo,* pertinax. *metaphora deſumta à feroci, ſternaci & indomito equo.*

Σκληρύνω induro. *F.* σκληρυνῶ. *a.* 1. ἐσκλήρυνα. *a.* 1. *ſubj.* σκληρύνω ῃς ῃ. *præſ. paſſ.* σκληρύνομαι *induror. imperf.* ἐσκληρυνόμην ȣ ετο οντο. *a.* 1. *paſſ.* ἐσκληρύνθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* σκληρυνθῶ ῇς ῇ.

Σκληρῶς *adverb.* duriter.

Σκνὶψ πὸς ἡ *vermiculus erodens ligna,* culex, *pro* κνίψ.

Σκολιάζω *perverſe*, tortuoſè ago.

Σκολιὸς ὰ ὸν *proprie*, tortuoſus, *curvus*, *obliquus*, *Luc*. 3. 5. *per metaph*. pravus. *item* aſper δύσκολος *h. e. difficilis*, 1 *Petr*. 2. 18.

Σκολιότης ητος ἡ tortuoſitas, *pravitas*.

Σκολιῶς *adv*. tortuoſe, *obliquè*.

Σκόλοψ οπος ὁ *palus præacutus*, ſurculus.

Σκόπελον ου τὸ ſcopulus, *ſtatua*, *ſignum*. *Hebr*. ציון 2 *Reg*. 23. 17.

Σκοπεύω obſervo. *F*. εύσω. *a*. 1. ἐσκόπευσα. *part. præſ*. σκοπεύων οντος ὁ, 1 *Sam*. 4. 13.

Σκοπέω ῶ *proprie* ſpeculor. *per metaph*. conſidero. *præſ. imperat*. σκόπεε ει, εετε, εῖτε. *præſ. part*. σκοπέων ῶν, *Gal*. 6. 1. σκοπῶν σεαυτὸν *cogitans teipſum*. *F*. ήσω. *P*. ἐσκόπηκα. *a*. 1. ἐσκόπησα. *Th*. σκέπτομαι. *vid. paulò antè*.

Σκοπιὰ ᾶς ἡ ſpecula.

Σκοπὸς οῦ ὁ ſcopus, meta.

Σκορακισμὸς οῦ ὁ vituperatio, *contumelia*, à σκορακίζω *vitupero, ad corvos abire jubeo*.

Σκόροδον ου τὸ allium.

Σκορία *melius* σκωρία ας ἡ *ſcoria, fæces metalli*.

Σκορπίδιον ου τὸ ſtatio baliſtarum, parvus ſcorpio, *à nom*. σκορπίος ου ὁ *quod etiam tormentum quoddam bellicum ſignificat*.

Σκορπίζω diſpergo, diſſipo. *F*. ίσω. *a*. 1. ἐσκόρπισα. *P*. ἐσκόρπικα. *a*. 1. *paſſ*. ἐσκορπίσθην. *a*. 1. *paſſ. ſubj*. σκορπισθῶ ῇς ῇ.

Σκορπίος ου ὁ ſcorpius, *genus inſecti*. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, *à ſpargendo veneno*.

Σκοτάζω obſcuro. *Fut*. άσω. *a*. 1. *act*. ἐσκότασα. *P*. ἐσκότακα.

Σκοτεινὸς ὴ ὸν tenebroſus a um, *Matth*. 6. 23.

Σκοτία ας ἡ tenebræ.

Σκοτίζω *tenebras alicui offundo*, obſcuro. *F*. ίσω. *P*. ἐσκότικα. *præt. paſſ*. ἐσκότισμαι. *part. P. paſſ*.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ἐσκοτισμένος η ον *tenebratus a um. a.* 1. *paſſ.* ἐσκοτίσθην ης η. *a.* 1. *paſſ. imperat.* σκοτίσθητι ήτω ήτωσαν. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* σκοτισθῶ ῇς ῇ. *fut.* 1. *paſſ.* σκοτισθήσομαι *obſcurabor.*

Σκοτεινὴ ης ἡ nox illunis, *obſcura.*

Σκοτομηνία ας ἡ obtenebratio lunæ.

Σκότος εος τὸ & σκότος ου ὁ caligo, tenebræ, *Luc.* 22. 53. ἐξουσία σκότους *poteſtas tenebrarum, h. e.* diaboli.

Σκοτόω ῶ obſcuro, *tenebras induco. F.* ώσω. *P.* ἐσκότωκα. *a.* 1. ἐσκότωσα. *præſ. paſſ.* σκοτόομαι οῦμαι *tenebroſus fio. præt. paſſ.* ἐσκότωμαι. *præt. part.* ἐσκοτωμένος η ον *factus tenebroſus.*

Σκυβαλίζω rejicio, vilipendo. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐσκυβάλισα. *P.* ἐσκυβάλικα. *præſ. paſſ.* σκυβαλίζομαι *contemnor. fut.* 1. *med.* ίσομαι. *a.* 1. *med.* ἐσκυβαλισάμην ω ατο.

Σκύβαλον ου τὸ *q. d.* τοῖς κυσὶ βαλλόμενον, ſtercus, *quiſquiliæ, excrementa.*

Σκυθοπολῖται *cives è Scythopoli.*

Σκυθρωπάζω torvos oſtendo oculos. *F.* άσω. *a.* 1. ἐσκυθρώπασα. *P.* ἐσκυθρώπακα. *à nomine*

Σκυθρωπὸς οῦ ὁ qui eſt vultu torvo, *tetrico, mæſto,* (*ex* σκυθρὸς οῦ ὁ *tetricus* & ὤψ, ωπὸς ὁ *vultus.*) *Matth.* 6. 16.

Σκυλεία ας ἡ prædatio.

Σκύλευσις εως ἡ deprædatio.

Σκυλευτὴς οῦ ὁ ſpoliator, prædo.

Σκυλεύω ſpolio, prædor. *F.* εύσω. *a.* 1. ἐσκύλευσα. *P.* ἐσκύλευκα.

Σκύλλω vexo, *negotium faceſſo, Marc.* 5. *v.* 35. *F.* σκυλῶ. *præſ. paſſ.* σκύλλομαι *vexor, Luc.* 7. 6. μὴ σκύλλου (2. *ſing. præſ. paſſ. imperat.*) *ne vexator.*

Σκῦλον ου τὸ ſpolium, *præda, idem quod* σύλον ου τὸ. *à* συλάω *ſpolio, Luc.* 11. 22.

Σκύμν𐅹 ȣ ὁ catulus *à κύων canis.*

Σκυτάλη ης ἡ ſcutica, *fuſtis, ſcytale, à σκύτος ſcutica.*

Σκύτιν𐅹 η ον coriaceus a um. *à nomine σκύτ𐅹 ε𐅹 τὸ corium, pellis.*

Σκωληκόβρωτ𐅹 ȣ ὁ ἡ *qui phthiriaſi periit, factus verminoſus,* à vermibus arroſus. βρωτὸς à βρώσκω. *vide ſuprà, Actor.* 12. 23.

Σκώληξ ηκ𐅹 ὁ *proprie* lumbricus. *item quilibet* vermis, *Marc.* 9. 44.

Σκῶλον ȣ τὸ offendiculum. *à σκάζω claudico, quia claudicare facit. alias σκάνδαλον.*

Σκωρία ας ἡ ſcoria, *fæces metalli. item ſtercus.*

Σμαράγδιν𐅹 η ον ſmaragdinus a um.

Σμαραγδίτης ȣ ὁ *ſc.* λίθ𐅹 ſmaragdus, *lapis ſmaragdinus.*

Σμάραγδ𐅹 ȣ ἡ ſmaragdus, *gemmæ nomen.*

Σμῆγμα τ𐅹 τὸ ſmegma, *lomentum illud quo in abſtergendo utimur, à σμάω abſtergo.*

Σμικρύνω pro μικρύνω imminuo. *F.* υνῶ. *a.* 1. ἐσμίκρυνα. *P.* ἐσμίκρυγκα. *à σμικρὸς pro μικρὸς parvus.*

Σμίλαξ κ𐅹 ὁ taxus, *arboris nomen.*

Σμυρίτης ȣ ὁ *ſcil.* λίθ𐅹 ſmyrites lapis.

Σμύρνα ης ἡ myrrha.

Σμυρνίζω myrrhâ imbuo. *F.* ίσω. *P.* ἐσμύρνικα. *præt. paſſ.* ἐσμύρνισμαι. *part. præt. paſſ.* ἐσμυρνισμέν𐅹 *myrrhâ imbutus.*

Σορὸς ȣ ἡ loculus, capulum, *Luc.* 7. 14.

Σὸς σὴ σὸν tuus a um. *à pronom.* σὺ *tu.*

Σȣδάριον ȣ τὸ *nomen origine Latinum. Eſt linteum, quo ſudor faciei detergitur,* ſudarium. *à Latinâ voce* ſudor, *quæ eſt à Græca* ὕδωρ. *Latini ſpiritum aſperum mutare ſolent in σίγμα, ut* ὕλη, ης, ἡ *ſylva,* ȣ͂ οἷ, ἕ, *ſui, ſibi, ſe,* ὑπὲρ *ſuper. Sic ipſi Græci pro* ὗς ὑὸς ὁ ἡ ſus, *dicunt etiam* σῦς συὸς ὁ ἡ &c. & *hoc eſt* λατινίζειν.

Σοφία

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Σοφία ας ἡ ſapientia.

Σοφίζω ſapientem reddo. *Fut.* ίσω. *P.* σεσόφικα. *a.* 1. ἐσόφισα. *præt. paſſ.* σεσόφισμαι. 2 *Pet.* 1. 16. μῦθοι σεσοφισμένοι *fabulæ argutè confictæ.*

Σοφιστὴς οῦ ὁ ſapiens, *doctor. item* ſophiſta, *deceptor.*

Σοφὸς ἡ ὸν ſapiens. *compar.* σοφώτερος α ον.

Σοφόω ῶ ſapientem reddo, *item* illumino. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐσόφωσα. *P.* σεσόφωκα.

Σοφῶς *adv.* ſapienter.

Σπάδων ονος ὁ ſpado, *cui nervus, quo genitale membrum erigitur, evulſus eſt, à* σπάω *traho, evello.*

Σπαθαρέισκος ου ὁ peplum, *velum, quo femina faciem velat, Gen* 38. 14.

Σπανίζομαι indigeo, rarus ſum. *F.* 1. *med.* ίσομαι. *a.* 1. *med.* ἐσπανισάμην ω ατο. *P. paſſ.* ἐσπάνισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐσπανίσθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* σπανισθήσομαι.

Σπάνιος α ον rarus a um.

Σπάνις ιδος ἡ penuria, raritas,

Σπαραγμὸς οῦ ὁ laniatio, convulſio. *à verbo*

Σπαράσσω diſcerpo, lacero. *F.* σπαράξω. *a.* 1. ἐσπάραξα ας ε. *part. a.* 1. *act.* σπαράξας ασα αν.

Σπάργανον ου τὸ faſcia, *pannus, ſeu tela oblonga, qua infans involvitur. Hinc*

Σπαργανόω ῶ faſciis involvo. *F.* ώσω. *P.* ἐσπαργάνωκα. *a.* 1. *act.* ἐσπαργάνωσε, *Luc.* 2. 7. *præt. paſſ.* ἐσπαργάνωμαι. *part. præt. paſſ.* ἐσπαργανωμένος *faſciis involutus.*

Σπαρτίον ου τὸ ſpartum, *geniſta, fruticis nomen.*

Σπασμὸς οῦ ὁ tractio, *convulſio. à* σπάω *traho.*

Σπαταλάω ῶ laſcivio. *part. præſ.* σπαταλάων ῶν άουσα ῶσα, άον ῶν *laſciviens,* 1 *Tim.* 5. 6. *F.* ήσω. *P.* ἐσπατάληκα. *a.* 1. ἐσπατάλησα, *Iac.* 5. *v.* 5. *à nomine*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Σπατάλη ης ἡ luxus, deliciæ, *idem quod* τρυφὴ ῆς ἡ.

Σπάω ῶ traho. *Fut.* σπάσω. *præſ. med.* σπάομαι ῶμαι diſtringo, *ſtringo. a.* 1. *med.* ἐσπασάμην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* σπασάμενος μάχαιραν, *qui ſtrinxit gladium.*

Σπεῖρα ας ἡ cohors, *manus militum, Act.* 10. 1.

Σπειρηδὸν *adv.* cohortatim, *per cohortes.*

Σπείρω ſero, ſemino. *F.* 1. σπερῶ. *fut.* 2. σπαρῶ. *P.* ἔσπαρκα. *a.* 1. *act.* ἔσπειρα. *a.* 1. *act. infin.* σπεῖραι. *part. a.* 1. *act.* σπείρας ασα αν. *aor.* 2. ἔσπαρον ες ε. *præſ. paſſ.* σπείρομαι *ſeror. P. paſſ.* ἔσπαρμαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* ἐσπαρμένος η ον. *a.*2. ἐσπάρην ης η. *a.*2.*paſſ.ſubj.* σπαρῶ ῇς ῇ. *part. a.*2.*paſſ.* σπαρεὶς έντος ὁ. *P. med.* ἔσπορα.

Σπεκουλάτωρ ωρος ὁ ſpiculator, *vox origine Latina, ſic dictus à ſpiculo, quod geſtabat.* δορυφόρος ου ὁ, *ſeu* δεξιολάβος ου ὁ *ſatelles. Alii tamen* ſpeculatorem *à ſpeculando dictum exiſtimant, ideoque per* ε ψιλὸν *ſcribi, non per* ἰῶτα.

Σπέρμα τος τὸ (*pro* σπάρμα, εὐφωνίας ἕνεκα.) ſemen, *q.d. ſerimen, unde prima longa eſt,* 1 *Cor.* 15.*v.*38.*per meton.materiæ,* poſteri, 2 *Cor.*11. *v.* 22. *Dicitur de* uno *homine, Gal.*3.16. *Gen.* 3. 15. *per metaph.* Spiritus S. *ſic vocatur,* 1 *Ioan.* 3. *v.* 9.

Σπερματίζω ſemen efficio. *germino. F.* ίσω. *a.* 1. ἐσπερμάτισα. *P.* ἐσπερμάτικα.

Σπερμολόγος ου ὁ garrulus, *nugator. ex* σπέρμα τος τὸ *ſemen, &* λόγος ου ὁ *ſermo, qui ſuas nugas diſſeminat. vel (ut tradit Euſtath.) homo vilis, pauperculus, contemtus, qui in foro grana ex ſaccis effuſa colligit, atque inde victum quærit. per ſyn. ſpeciei* blaterator quivis, *Actor.* 17. 18.

Σπένδω libo, *h. e. liquida, quæ quis deguſtare aut delibare poteſt, offero, ut vinum, &c. F.* σπείσω.

a. 1.

a. 1. ἔσπεισα. *præſ. paſſ.* σπένδομαι libor. *præt. med.* ἔσπονδα. *Hinc* σπονδὴ *vide paulò poſt.*

Σπεύδω feſtino. *præſ. imper.* σπεῦδε έτω. *imperf.* ἔσπευδον. *Fut.* σπεύσω. *a.* 1. *act.* ἔσπευσα. *a.* 1. *imperat.* σπεῦσον άτω, *Actor* 22.18. *part. a.* 1. σπεύσας αντος ὁ. *præt. med.* ἔσπουδα, *unde* σπουδὴ ῆς ἡ *feſtinatio.*

Σπήλαιον ου τὸ ſpelunca. à σπέος εος τὸ *ſpecus, antrum.*

Σπιθαμὴ ῆς ἡ ſpithama, *ſpatium inter pollicem & minimum digitum expaſſum,* à σπίζω *extendo.*

Σπιλὰς άδος ἡ macula, *Iudæ v.* 12.

Σπιλόω ῶ maculo. *F.* ώσω. P. *act.* ἐσπίλωκα, *Iud.* 23.

Σπῖλος ου ὁ macula, labes.

Σπίλαμα τος τὸ *idem.*

Σπινθὴρ ῆρος ὁ ſcintilla.

Σπίνθρακες ων οἱ flammæ, *Cant.* 8. 10.

Σπλαγχνίζω miſereor. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐσπλάγχνισα. P. ἐσπλάγχνικα. *præſ.med.* σπλαγχνίζομαι miſericordiâ commoveor, *ex ipſo corde profectâ. a.* 1. *paſſ.* ἐσπλαγχνίσθην ης η *miſericordiâ tactus fui. part. a.* 1. *paſſ.* σπλαγχνισθεὶς έντος ὁ, *Marc.* 9. 22.

Σπλαγχνισμὸς οῦ ὁ miſericordia, commiſeratio.

Σπλάγχνον ου τὸ viſcus. τὰ σπλάγχνα viſcera, *Act.* 1. 18. *per ſynecdochen metonymicam,* commiſeratio, & caritas ardens, *non ficta & ſimulata, ſed quæ ex corde proficiſcitur. Synecdoche eſt, quando per viſcera intelligitur* cor. *Metonymia quando per cor intelligitur affectus ejus, ſcil.* caritas, *quæ latere nequit.*

Σπλαγχνοφάγος ου ὁ ἡ viſcera edens. *q. d.* σπλάγχνου φάγος *viſcerum edax.*

Σπόγγος ου ὁ ſpongia.

Σποδία ας ἡ cinis, &

Σποδὸς οῦ ὁ cinis. κόνις εως ἡ & τέφρα ας ἡ *idem.*

Σποδόω ῶ cinere obruo, *percutio, purgo. F.* ώσω. *a.* 1. ἐσπόδωσα. *P.* ἐσπόδωκα.

Σπονδεῖον ου τὸ calix, *vas ad libandum vinum, crater,* 1 *Mach.* 1. 23.

Σπονδὴ ῆς ἡ libamen, *Ierem.* 32. 29. *item* fœdus, *Eſai.* 20. 1. *vide* ἄσπονδος *ſupra. fit à P. med.* ἔσπονδα *verbi* σπένδω *libo.*

Σπορὰ ᾶς ἡ ſemen. *ab* ἔσπορα, *vide* σπείρω.

Σπόριμος ου ὁ ἡ qui ſeminari poteſt. σπόριμα ων τὰ ſata.

Σπόρος ου ὁ ſemen.

Σπουδάζω ſtudeo. *F.* σπουδάσω. *a.* 1. ἐσπούδασα ας ε. *a.* 1. *act. imperat.* σπούδασον άτω ατε. *a.* 1. *act. ſubj.* σπουδάσω ης η ωμεν. *P.* ἐσπούδακα.

Σπουδαῖος αία αῖον ſtudioſus a um *in comparat.* σπουδαιότερος *majori ſtudio utens,* 2 *Cor.* 8. 17.

Σπουδαιοτέρως & σπουδαιότερον *adv.* diligentiùs.

Σπουδαίως diligenter, ſeriò.

Σπουδὴ ῆς ἡ feſtinatio. *per metaph.* animi intentio, deſiderium, ſtudium. *vide* σπεύδω.

Σπουδῇ feſtinanter, *diligenter, cum ſtudio, eſt Dat. ſingul. à nomin.* σπουδὴ, *ſed pro adverbio uſurpatur.*

Σπυρὶς ίδος ἡ ſporta. *vas vimineum, aut junceum, ad ferendos fructus aliaque.*

Σταγετὸς οῦ ὁ &

Σταγὼν όνος ὁ gutta, ſtilla, *à* στάζω *ſtillo.*

Στάδιον ου τὸ &

Στάδιος ου ὁ ſtadium, *certa loci diſtantia, continens ſex jugera. Plinius ſtadio tribuit pedes* 125. *Luc.* 24. 13. curriculum *ſeu campus, ubi equeſtria vigent exercitia.*

Στάζω ſtillo, liquor. *F.* άξω. *a.* 1. ἔσταξα. *P.* ἔσταχα. *pluſq. perf.* ἐστάχειν.

Σταθμάομαι ῶμαι pondero, examino, æſtimo. *item* conjecturam facio. *F.* ήσομαι. *a.* 1. *med.*

ἐσταθμη-

ἐσταθμησάμην. *præt. paſſ.* ἐστάθμημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐσταθμήθην. *fut.* 1. *paſſ.* σταθμηθήσομαι.

Σταθμίζω pondero, *ad amuſſim exigo, perpendo. F.* ίσω. *a.* 1. ἐστάθμισα. *P.* ἐστάθμικα.

Στάθμιον ου τὸ pondus.

Σταθμὸς οῦ ὁ ſtatio, ſtabulum, *ſtatera, pondus. nom. pl.* σταθμοὶ ῶν τὰ *ſtationes. ab* ἵστημι *ſto, vel* ἵστημι *pondero.*

Σταῖς & σταὶς αιτὸς τὸ farina *triticea aquâ ſubacta. à* στέω *conſiſto. eſt n. maſſa ad conſiſtentiam redacta.*

Στακτὴ ῆς ἡ gutta, ſtilla, *à* στάζω *ſtillo.*

Σταλάζω & σταλάω ſtillo. *F.* άσω. *a.* 1. ἐστάλασα. *P.* ἐστάλακα. *à* στάζω *ſtillo.*

Στάμνος ου ἡ urna, *Hebr.* 9. 4.

Στασιάζω ſeditionor, *ſeditione diſſideo, ſeditionem molior. Fut.* άσω. *aor.* 1. ἐστασίασα. *P.* ἐστασίακα.

Στάσις εως ἡ *propriè* ſtatio, *ipſe ſtandi actus. Deinde factio,* ſeditio, *quòd in factione ſuam quæque pars ſtationem ſeorſim habeat.* στασιώδης εος ὁ ἡ *ſeditioſus a.*

Στατὴρ ῆρος ὁ *nomen monetæ.* ſtater eris *g. n. nummus erat tetradrachmus. h. e. continebat pondus quatuor drachmarum.*

Σταυρὸς οῦ ὁ crux.

Σταυρόω ῶ crucifigo. *per metaph. virtute Spiritus S. precibus, jejunio, & meditatione mortis* Chriſti *impetum carnis, h.e. corruptæ naturæ, frango, ne in me regnet,* Gal.5.24. *Rom.*6. *v.*6. *F.* ώσω. *P.* ἐσταύρωκα. *a.* 1. ἐσταύρωσα. *a.* 1. *imperat.* σταύρωσον άτω ατε. *a.* 1. *ſubj.* σταυρώσω ῃς ῃ, ωσιν. *a.* 1. *act. infin.* σταυρῶσαι. *part. a.* 1. σταυρώσας αντος ὁ. *præt. paſſ.* ἐσταύρωμαι ſum contemtui & horrori, *Gal.*6.14. *part. præt. paſſ.* ἐσταυρωμένος η ον *crucifixus a um. a.* 1. *paſſ.* ἐσταυρώθην.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

θῆναι. *a.* 1. *ſubj.* σταυρωθῶ ῇς ῇ. *a.* 1. *paſſ. infin.* σταυρωθῆναι.

Σταφὶς ίδος ἡ uva paſſa.

Σταφυλὴ ῆς ἡ *idem, Matth.* 7.16.

Στάχυς υος ὁ ſpica. ἄσταχυς υος ὁ *idem.*

Στέαρ τος τὸ adeps, *fermentum, ſevum.*

Στεατόομαι ῦμαι pingueſco, *pingueſio. fut.* 1. *med.* ώσομαι. *a.* 1. *med.* ἐστεατωσάμην. *P. paſſ.* ἐστεάτωμαι.

Στεγάζω tego, ſuſtineo, *fulcio. F.* άσω. *a.* 1. ἐστέγασα. *P.* ἐστέγακα.

Στέγη ης ἡ tectum domus.

Στέγος εος τὸ tectum.

Στέγω tego, *item* ſuſtineo, ſuffero. *F.* ξω. *P.* ἔστεχα. *P. med.* ἔστεγα.

Στεῖρα ας ἡ ſterilis. αἱ στεῖραι *ſteriles.* ἀ στερέω *privo. F.* έσω. & ήσω. *P.* ἐστέρηκα.

Στειρόω ῶ ſterilis fio. *Fut.* ώσω. *a.* 1. ἐστείρωσα. *P.* ἐστείρωκα.

Στέλεχος εος τὸ truncus, caudex.

Στέλλω mitto, *item* amicio. *fut.* 1. στελῶ. *fut.* 2. σταλῶ. *præt.* ἔσταλκα. *a.* 1. *act.* ἔστειλα. *præſ. med.* στέλλομαι devito, ſubduco. *præt. med.* ἔστολα. *unde* στολὴ ῆς ἡ *veſtis,* στολίζω *veſtio.*

Στέμμα τος τὸ ſertum, *ἀ* στέφω *redimio. vide paulò poſt.*

Στέμφυλα ων τὰ vinacea, floces.

Στεναγμὸς ȣ ὁ ſuſpirium, gemitus.

Στενάζω ingemiſco. *præſ. imperat.* στέναζε έτω, ετε. *F.* ξω *a.* 1. ἐστέναξα *ingemui.* ἀ στένω *gemo. Them.* στενὸς *Gemitus fit anguſto corde.*

Στενὸς ἡ ὸν anguſtus a um.

Στενότης ητος ἡ anguſtia.

Στενοχωρέω ῶ coarcto. *Futur.* ήσω. *Præt.* ἐστενοχώρηκα. *præſ. paſſiv.* στενοχωρέομαι ȣ̃μαι coarctor.

Στενοχωρία ας ἡ anguſtia. *q. d.* στενὸς χῶρος *an-
guſtus locus.*

Στενόω ῶ anguſto, arcto. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐστένωσα. *P.* ἐστένωκα.

Στένω gemo. *F.* στενῶ. *a.* 1. ἔστεινα.

Στενῶς *adv.* arctè, anguſtè.

Στένωσις εως ἡ coarctatio, *preſſio. à verbo* στενόω ῶ.

Στέργω *naturali caritate complecto. item* diligo. *F.* ξω. *P.* ἔστεργα. *a.* 1. ἔστερξα, *Eccleſ.* 8. 22. & 27. 17. *præt. med.* ἔστοργα.

Στερεοκάρδιος ου ὁ ἡ firmus & *conſtans animo. ex* στερεὸς *ſolidus &* καρδία *cor.*

Στερεὸς ὰ ὸν ſolidus a um. στερεὴ λίθος *ſolidus lapis*, *Odyſſ.* τ. 494. στερεὰ τροφὴ *ſolidus cibus*, *Hebr.* 5. 12.

Στερεόω ῶ confirmo, *ſolidum reddo, corroboro.* *F.* ώσω. *a.* 1. ἐστερέωσα. *P.* ἐστερέωκα. *præſ. paſſ.* στερεόομαι οῦμαι. *imperf. paſſ.* ἐστερεοόμην ούμην. 3. *pl.* ἐστερεόοντο οῦντο, *Actor.* 16. *verſ.* 5. *præt. paſſiv.* ἐστερέωμαι. *aoriſt.* 1. *paſſiv.* ἐστερεώθην ης η.

Στερέω ῶ privo, orbo. *F.* έσω & ήσω. *a.* 1. ἐστέρησα. *P.* ἐστέρηκα.

Στερέωμα τος τὸ ſoliditas, firmamentum, expanſum, aër.

Στερέωσις εως ἡ confirmatio, *conſolidatio.*

Στερίσκω privo, orbo. *Fut.* ίσω. *aor.* 1. ἐστέρισα. *P.* ἐστέρικα.

Στέρνον ου τὸ pectus. *q.* στερεὸν, *quia pectus oſſibus firmum eſt.*

Στεφάνη ης ἡ corona, *vertex, culmen, ambitus, ungula.*

Στεφανηφορέω ῶ coronam fero. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐστεφανηφόρησα. *P.* ἐστεφανηφόρηκα.

Στέφανος ου ὁ corona. ἀ στέφω *corono. vide paulò poſt.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Στεφανόω ῶ corono. *F.* ώσω. *P* ἐστεφάνωκα. *a.* 1. ἐστεφάνωσα. *præſ. paſſ.* στεφανόομαι οῦμαι, όῃ οῖ, όεται οῦται. *præt. paſſ.* ἐστεφάνωμαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* ἐστεφανωμένος *coronatus.*

Στέφω redimio, corono. *F.* ψω. *P.* ἔστεφα. *a.* 1. ἔστεψα *præt. paſſ.* ἔστεμμαι.

Στηθοδεσμὶς ίδος ἡ *faſcia pectoralis, Ierem.* 2. 32.

Στῆθος εος τὸ pectus.

Στηθύνιον τὸ *pectuſculum.*

Στήκω (*ab* ἕστηκα) firmiter ſto, *legitur in ſolo præſenti. dicitur verò* στήκω *pro* ἑστήκω *per aphæreſin.* ἑστήκω *perſto, conſtauter ſto. F.* ἑστήξω, & ἑστήξομαι, *formatur à præterito* ἕστηκα *verbi* ἵστημι. *Scilicet tam ferax eſt lingua Græca, ut ex temporibus nova ſubinde & alia ſuppullulent verba, Gal.* 5. 1.

Στήλη ης ἡ *lapis è terra exſtans.* cippus. *à* στάω *ſto.*

Στηλογραφία ας ἡ tituli inſcriptio. *ex* στήλη *titulus, &* γράφω *ſcribo.*

Στηλόω ῶ erigo ut ſignum, *Thren.* 3. 12. ſtatuo, 2 *Sam.* 18. 17. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐστήλωσα. *P.* ἐστήλωκα. *præſ. paſſ.* στηλόομαι οῦμαι *ſto, erigor. F.* ώσομαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐστηλώθην ης η. *præt. paſſiv.* ἐστήλωμαι. *part. præt. paſſ.* ἐστηλωμένος, *Iudic.* 18. *v.* 16.

Στήλωμα τος τὸ columna, cippus.

Στήμων ονος ὁ ſtamen.

Στήριγμα τος τὸ fulcimentum, temo currus,

Στηριγμὸς οῦ ὁ firmitas, *fixus ſtatus.*

Στηρίζω confirmo, ſtabilio. *F.* στηρίξω. *a.* 1. ἐστήριξα ας ε, *Luc.* 9. 51. direxi. *a. imperat.* στήριξον άτω ατε. *a.* 1. *opt.* στηρίξαιμι αις αι. 1 *Pet.* 5. 10 *a.* 1. *infin.* στηρίξαι, 1 *Theſſ.* 3. 13. *præt. act.* ἐστήριχα *præt. paſſ.* ἐστήριγμαι ξαι κται. *part. præt. paſſ.* ἐστηριγμένος η ον. *a.* 1. *paſſ.* ἐστηρίχθην

ερίχθην ης η. α. 1. *paſſ. infin.* στηριχθῆναι *confirmari. Significat etiam ſimpliciter* conſtitutum eſſe, *ut Luc.* 16. 26. μέγα χάσμα ἐστήρικται, *magnus hiatus conſtitutus, poſitus eſt. Sic etiam* στερεόω *ſumitur, & hinc* στερέωμα *pro* רָקִיעַ.

Στιβαρὸς ὰ ὸν denſus, *craſſus, firmus a um.* ἀ στείβω *calco, denſo.*

Στιβαρῶς *adverb.* craſſè, *fortiter, firmiter.*

Στίβη ης ἡ pruina, *ros frigore condenſatus.* ἀ στείβω *denſo.*

Στιβίζω aufugio. *F.* ίσω. *α.* 1. ἐστίβισα. *P.* ἐστίβικα.

Στίγμα τος τὸ ſtigma, *ſignum alicui inuſtum, aut quomodocunque impreſſum, Gal.* 6. 17. ἀ στίζω *pungo. F.* ξω. *P.* ἔστιχα. *præt. paſſ.* ἔστιγμαι, *hinc* στίγμα, &

Στιγμὴ ῆς ἡ punctum. στιγμὴ χρόνου *punctum temporis, hoc eſt momentum, Luc.* 4. 5. *Vide &* Ῥοπή.

Στικτὸς ὴ ὸν pictus, ſignatus a um.

Στιλβὸς ὴ ὸν ſplendidus a um.

Στίλβω coruſco, *ſplendeo. (plus eſt quam* λάμπω *luceo.) F.* στίλψω. *α.* 1. ἔστιλψα. στιλβόω ῶ *ſplendidum reddo.*

Στίλβωσις εως ἡ nitor, ſplendor.

Στιππύϊνος ου ὁ ſtuppâ confectus.

Στίππυον τὸ, ſtuppa, *quod &* στυππεῖον.

Στιχίζω verſus ſcribo, *in ordinem diſpono. F.* ίσω. *α.* 1. ἐστίχισα. *P.* ἐστίχικα.

Στίχος ου ὁ verſus, ordo.

Στοὰ ᾶς ἡ porticus, τόπος περίστυλος, ἀ στάω, *pro nunc* ἵστημι.

Στοιβάζω compono, ſtruo, ſtipo. *F.* άσω. *α.* 1. ἐστοίβασα. *P.* ἐστοίβακα.

Στοιβὰς άδος ἡ frons dis. *idem quod* βαΐον ου τὸ, *vide ſuprà, à verbo* στείβω *calco, tero. F.* ψω. *P.* ἔστειφα. *præt. med.* ἔστοιβα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Στιβὴ ῆς ἡ ſtipatio, *ſtramentum.*

Στοιχεῖον είου τὸ elementum, *2 Petr.* 3.10. τὰ στοιχεῖα *per metaph.* rudis inſtitutio. *vide* στοιχέω.

Στοιχείωσις εως ἡ reformatio, *prima elementorum inſtitutio.*

Στοιχέω ῶ incedo. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐστοίχησα. *P.* ἐστοίχηκα. *Them.* στείχω *ordine incedo, de quo vide* Ἰλιάδ. 1. *v.* 86. *F.* ξω. *P.* ἔστειχα. *præt. med.* ἔστιχα & ἔστοιχα, *hinc quoque oritur* στοιχεῖον, *de quo paulò ante.*

Στολὴ ῆς ἡ ſtola. *veſtis oblonga, promiſſa,* ein langes kleid. *à* στέλλω, *quod inter alia ſignificat orno, amicio, circum me mitto.*

Στολητὴς οῦ ὁ veſtiarius, *veſtiarii præſes, 2 Reg.* 10. *v.* 22.

Στολίζω veſtio. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐστόλισα. *P.* ἐστόλικα. *fit à* στολὴ ῆς ἡ. *vide* στολὴ & στέλλω.

Στολισμὸς οῦ ὁ veſtitus, *ornamentum.*

Στόλος ου ὁ claſſis, *exercitus, res miſſa.*

Στόμα τος τὸ os oris, *Actor.* 23. *v.* 2. ſermo, *Rom.* 3. 14. acies *gladii, Hebr.* 11. 34. *Notetur phraſis,* στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, *loqui cum præſentibus, 2 Ioan. v.* 12. & *3 Ioan. v.* 14. *vide &* πρόσωπον. *Ier.* 15. *v.* 19. ὡς τὸ στόμα μου ἔσῃ, *tanquam os meum eris. En miniſtri verbi ſunt os* DEI!

Στόμαχος ου ὁ ventriculus, *1 Timoth.* 5. *v.* 23. *q. d.* στόματι ἐχόμενος *ori adhærens, vel potius per paragogen ſyllabæ* χος *à* στόμα. *Sicut* μόναχος *à* μόνος *ſolus, &* στόναχος *à* στόνος ου ὁ *gemitus.*

Στόμωμα τος τὸ chalybs, *item* robur, *acies.*

Στοχάζω collimo. *præſ. med.* στοχάζομαι *collimo. item* colo. *F.* 1. *med.* άσομαι. *a.* 1. *med.* ἐστοχασάμην. *P. præt.* ἐστόχασμαι.

Στοχαστὴς οῦ ὁ collimator, *conjector.*

Στρατ-

Στραγγαλόω ῶ diſtorqueo, *ſtringo. F. ώσω. a.* 1. ἐστραγγάλωσα. *P.* ἐστραγγάλωκα.

Στραγγαλία ας ἡ tortuoſus laqueus. *item per metaph.* doloſum conſilium.

Στραγγαλιώδης εως ὁ ἡ tortuoſus a.

Στραγγεύομαι cunctor, *tempus tero, aliàs* στραγεύομαι. *F.* εύσομαι. *a.* 1. *med.* ἐστραγγευσάμην ω ἀυ. *præt. paſſ.* ἐστράγγευμαι. *Apud Symmachum, Prov. 18. v. 9. pro Hebræo* מִתְרַפֶּה. στραγγεύω *etiam idem quod* διαβάλλω, *teſte Suida.*

Στραγγίζω guttatim exprimo, colo as. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐστράγγισα. *P.* ἐστράγγικα. ἀ στράγξ γγὸς ἡ *gutta.*

Στράπτω *pro* ἀστράπτω. *vide* περιαστράπτω.

Στρατεία ας ἡ militia.

Στράτευμα τος τὸ exercitus.

Στρατεύω milito. *Fut.* εύσω. *P.* ἐστράτευκα. *a.* 1. ἐστράτευσα. *præſ. med.* στρατεύομαι *idem. Them.* στρατὸς οῦ ὁ, *exercitus, vide paulò poſt.*

Στρατηγέω ῶ prætor ſum, ducem ago. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐστρατήγησα. *P.* ἐστρατήγηκα. *à nomine* στρατηγὸς οῦ ὁ. *vide paulò poſt.*

Στρατήγημα τος τὸ ſtratagema, *geſtum militare, conſilium militare.*

Στρατηγία ας ἡ prætura, *imperium rei militaris.*

Στρατηγὸς οῦ ὁ præfectus, *prætor. ex* στρατὸς οῦ ὁ *exercitus, & ἄγω duco. propriè* dux exercitus, *tribunus militum,* ein Obriſter. ἀρχιστρατηγὸς οῦ ὁ *ipſe belli Imperator.*

Στρατιὰ ᾶς ἡ exercitus.

Στρατιώτης ου ὁ miles. στρατιῶται ῶν οἱ *milites, Actor. 10. verſ. 7.* στρατιώτην εὐσεβῆ *militem pium.*

Στρατοκήρυξ κος ὁ *belli præco, q. d.* στρατοῦ κήρυξ.

Στρατολογέω ῶ militem deligo, *q. d.* στρατὸν συλλέγω *exercitum conſcribo,* ἀ στρατολόγος ου ὁ *qui exercitum colligit.*

Στρα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Στρατοπεδάρχης ου ὁ exercituum præfectus, *imperator belli. q. d.* ἄρχων τοῦ στρατοπέδου *princeps caſtrorum.*

Στρατοπεδεία ας ἡ exercitus, caſtrorum metatio.

Στρατοπεδεύω caſtra metor. *F.* εύσω. *a.* 1. ἐστρατοπέδευσα. *P.* ἐστρατοπέδευκα.

Στρατόπεδον ου τὸ (*ex* πέδον ου τὸ *ſolum, campus,* & στρατὸς *exercitus.*) *proprie* caſtra *ſignificat, h. e. locum, ubi imperator cum ſuo exercitu commoratur. per meton. ſubj. loci* exercitus, *Luc.* 21. *verſ.* 20.

Στρατὸς ου ὁ copiæ militares, *exercitus, affine Th.* στορέω ω. *F.* έσω *ſterno, proſterno. unde* στρώννυμι *F.* στρώσω.

Στρέβλευμα τος τὸ &

Στρέβλη ης ἡ tormentum, clavus navis.

Στρεβλοκάρδιος cordis perverſi homo.

Στρεβλὸς οῦ ὁ *proprie* tortuoſus, flexuoſus, *per metaph.* callidus, *perverſus.* à στρέφω *verto.*

Στρεβλόω ῶ detorqueo, 2 *Petr.* 3. 16. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐστρέβλωσα. *P.* ἐστρέβλωκα.

Στρέμμα τος τὸ luxatio. *item* ſcriblita.

Στρεπτὸν οῦ τὸ torques.

Στρεπτὸς οῦ ὁ *adjectivè ſignificat* verſatilis, *tortilis, flexilis, ſubſtantive verò* torques, *item* panis ſubcineritius.

Στρέφω verto, muto. *F.* ψω. *P.* ἔστρεφα. *a.* 1. ἔστρεψα *verti. aor.* 1. *imperat.* στρέψον ἄπω *obverte. a.* 2. ἔστραφον. στρέφομαι *convertor, converto me. a.* 2. *paſſ.* ἐστράφην ης *converti me. aor.* 2. *paſſ. ſubj.* στραφῶ ῇς ῇ. *part. a.* 2. *paſſ.* στραφεὶς εῖσα ὲν, *converſus a um.*

Στρηνιάω ῶ luxurior, *diſſolutè vivo. F.* άσω. *a.* 1. ἐστρηνίασα. *P.* ἐστρηνίακα. *à nomine*

Στρῆνος εος τὸ luxus, deliciæ, 2 *Reg.* 19. *v.* 28. *truculentia, tanquam à* στρηνὴς έος ὁ ἡ *aſper, à*

στερεῖν

στερεῖν ἡνίας *ab ablatis habenis* (*ἄσωτοι nullis legum habenis coërceri queunt.*) *q.d. effrenatus.*

Στρίφνος η ον ſtrictus, *ſtrigoſus. à* στρέφω *ſtringo.*

Στροβέω ῶ circumago. *Fut.* ήσω. *a.* 1. ἐστρόβησα. *P.* ἐστρόβηκα. *à* στρέφω *verto.*

Στρογγύλος η ον rotundus, *globoſus a um.*

Στρογγυλόω ῶ rotundo. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐστρογγύλωσα. *P.* ἐστρογγύλωκα.

Στρογγύλωσις εως ἡ rotundatio, *item* acies *exercitus.*

Στρουθίζω ſtrideo, *lamentabilem vocem edo*, pipio, *Ieſai.* 10. 14. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐστρούθισα. *P.* ἐστρούθικα. *à nom.* στρουθὸς οῦ ὁ *paſſer.*

Στρουθίον ου τὸ paſſerculus, *diminutivum à*

Στρουθὸς οῦ ὁ paſſer, *videtur compoſitum ex* οἶστρος ου ὁ *ſtimulus, &* θέω *curro,* ὅτι μετὰ οἴστρου πρὸς τὴν ἀφροδίτην θέει, *quod naturali impetu ad rem veneream feratur. unde Ariſtoteles dixit, paſſeres ſalaces non diu vivere.*

Στροφεὺς έως ὁ cardo oſtii, *à* στρέφω *verto, quia in cardine circumvertitur oſtium.*

Στροφὴ ῆς ἡ verſio, flexus, *converſio, tergiverſatio.*

Στρόφιγξ γος ὁ cardo oſtii, *à* στρέφω *verto.*

Στρόφος ου ὁ dolor inteſtinorum, *item* cincinnus, lorum, *funiculus tortus.*

Στροφωτὸς οῦ ὁ verſatilis, *circumactilis.*

Στρῶμα τος τὸ ſtroma, teges, *ſtragulum, & omne quod ſternitur. à præt. paſſiv.* ἔστρωμαι *verbi* στρωννύω.

Στρωμνὴ ῆς ἡ torus, *ſtratum.*

Στρωννύω *vel* στρώννυμι ſterno. *imperf* ἐστρώννυον. *Fut.* στρώσω. *aor.* 1. ἔστρωσα *ſtravi. aor.* 1. *imperat.* στρῶσον άτω. *P.* ἔστρωκα. *præt. paſſ.* ἔστρωμαι σαι ται. *part. præt. paſſiv.* ἐστρωμένος η ον *ſtratus.*

Στυγέω

Στυγέω ῶ odio proſequor. (*à* στύγος εος *τὸ odium.* *Them.* στὺξ γὸς ἡ *ſtyx.*) *Fut.* ήσω. *a.* 1. ἐστύγησα. *Præt.* ἐστύγηκα. *præt. paſſiv.* ἐστύγημαι σαι ται. *Hinc fit*

Στυγητὸς ἡ ὸν odioſus a um.

Στυγνάζω *triſtis ſum*, contriſtor. *per metaphoram dicitur* ὁ οὐρανὸς στυγνάζων, *Matth.* 16. 3. *quod nubibus obductum hominibus appareat inſenſum & minax. F.* άσω. *a.* 1. ἐστύγνασα. *part aor.* 1. στυγνάσας. *à nomine*

Στυγνὸς ἡ ὸν odioſus, inviſus a um. *item* triſtis. *Them.* στύγος εος *τὸ odium.*

Στύλος ου ὁ columna, 1 *Tim.* 3. 15. *item* graphium, γραφεῖον ου τὸ.

Στυππεϊνὸς ἡ ὸν è ſtupis confectus a um.

Στυππεῖον ου τὸ *vel*

Στυπεῖον ου τὸ *&*

Στυππίον ου τὸ ſtupa, *à nomine* στύππη *vel* στύπη *ſtupa. Them.* στύφω *ſtipo.*

Στωϊκὸς ἡ ὸν Stoïcus a um. ἀπὸ τῆς στοᾶς. *Stoïci ſic dicti ab ambulacro, ſeu porticu, ubi in æſtu captantes frigora & umbram, deambulando diſputabant, cujus ſectæ author fuiſſe traditur Zeno.*

Σὺ tu. *Dorice* τὺ *pronomen g. o.*

Συγγελάω ῶ unà rideo.

Συγγένεια ας ἡ cognatio, *generis & ſanguinis communio.*

Συγγενὴς έος ὁ ἡ conſanguineus a. *ex* σὺν *&* γένος εος *τὸ genus, proſapia.* ν *mutato in* γ εὐφωνίας ἕνεκα, *uti ſolet ante* γ κ ξ χ.

Συγγίνομαι ſimul exiſto, ſimul naſcor. *F.* 2. συγγενήσομαι. *præt. paſſ.* συγγένημαι. *aor.* 1. *paſſ.* συνεγενήθην. *vide ſuprà* γίνομαι.

Συγγινώσκω ignoſco. *F.* συγγνώσομαι. *P.* συνέγνωκα. *a.* 2. συνέγνων ως ω. *a.* 2. *imperat.* σύγγνωθι. *præt. paſſ.* συνέγνωσμαι. *Hinc*

Συγγνώ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Συγγνώμη ης ἡ venia. *item* conceſſio.

Σύγγνωστος ου ὁ ignoſcibilis, *deprecabilis, cui venia eſſet danda, ignoſcendus.*

Συγγραφεὺς έως ὁ ſcriba, *hiſtoricus, conſcriptor.*

Συγγραφὴ ῆς ἡ ſcriptio, conſcriptio, *hiſtoria.*

Συγγυμνασία ας ἡ coëxercitamentum. *ex* σὺν & γυμνασία *exercitatio.*

Συγκάθημαι conſideo. *ex* σὺν & κάθημαι *ſedeo. vide ſuprà.*

Συγκαθίζω unà colloco. *item* unà ſedeo. *a.* 1. *act.* συνεκάθισα. *part. a.* 1. *act.* συγκαθίσας αντος ὁ. *ex* σὺν & καθίζω. *vide ſuprà.*

Συγκαθυφαίνω una intexo, *Eſ.* 3. 22.

Συγκαίω aduro, comburo. *F.* καύσω. *a.* 1. συνέκαυσα. *P.* συγκέκαυκα. *ex* σὺν & καίω. *vide ſuprà.*

Συγκακοπαθέω ῶ *ſum particeps afflictionum*, unà patior. *F.* ήσω. *P.* συγκεκακοπάθηκα. *ex* σὺν & κακοπαθέω. *vide ſuprà.*

Συγκακουχέω ῶ unà malè vexo. *F.* ήσω. *P.* συγκεκακούχηκα. *præſ. paſſ.* συγκακουχέομαι οῦμαι unà malè vexor. *vide ſuprà* κακουχέω.

Συγκαλέω ῶ convoco. *F.* έσω & ήσω. *P.* συγκέκληκα. *a.* 1. συνεκάλησα. *præſ. med.* συγκαλέομαι οῦμαι *convoco. a.* 1. *med.* συνεκαλεσάμην ω ατο.

Συγκάλυμμα τος τὸ q. cooperimentum, *tegumentum, operculum. à præt. paſſiv.* συγκεκάλυμμαι *verbi*

Συγκαλύπτω operio. *Fut.* ψω. *P.* συγκεκάλυφα. *P. paſſ.* συγκεκάλυμμαι. *part. præt. paſſ.* συγκεκαλυμμένος η ον *opertus, tectus.*

Συγκάμπτω incurvo. *F.* ψω. *P.* συγκέκαμφα. *a.* 1. *act.* συνέκαμψα. *a.* 1. *act. imperat.* σύγκαμψον άτω, *Rom.* 11. 10. νῶτον αὐτῶν σύγκαμψον, *tergum eorum incurva.*

Συγκαταβαίνω unâ deſcendo. *a.* 2. συγκατέβην ης η. *part. a.* 2. συγκαταβὰς άντος ὁ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Συγκαταγηράω ῶ unà conſeneſco.

Συγκατάθεσις εως ἡ conſenſio, 2 Cor.6. 16. à verbo συγκατατίθεμαι. *vide paulò pòſt.*

Συγκατακαλύπτω unà tego.

Συγκατακληρονομέω ῶ ſimul poſſideo.

Συγκαταμίγνυμι commiſceo (*decompoſ. ex* σὺν κατὰ & μίγνυμι.) *F.* ίξω. *a.* 1. συγκατέμιξα.

Συγκατατάττω unà contra ordino.

Συγκατατίθεμαι aſſentior, *Luc.* 23. 51. οὐ συγκατατεθειμένος (*part. præt. paſſ.*) τῇ βουλῇ, *non aſſenſus fuerat conſilio. in activo*

Συγκατατίθημι aſſentior, approbo. *ex* σὺν κατὰ & τίθημι. *vide infrà.*

Συγκαταψηφίζω unà damno. *item* unà eligo. *Fut.* ίσω. *P.* συγκατεψήφικα. *præſ. paſſiv.* συγκαταψηφίζομαι communibus calculis allegor. *a.* 1. *paſſiv.* συγκατεψηφίσθην ης η *communibus calculis allectus fui.* ψῆφος ου ἡ *calculus.* ψηφίζω *calculis computo, item decerno, ſtatuo.*

Σύγκειμαι conſto, *compoſitus ſum, conſtituor. F.* 1. *med.* συγκείσομαι. *ex* σὺν & κεῖμαι. *vide ſuprà.*

Συγκεντέω ῶ compungo. *F.* ήσω. *a.* 1. συνεκέντησα. P. συγκεκέντηκα. *ex* σὺν & κεντέω *pungo.*

Συγκεράννυμι contempero. *F.* συγκεράσω. *a.* 1. *act.* συνεκέρασα ας ε. *præt. act.* συγκεκέρακα, & συγκέκρακα. P. *paſſ.* συγκεκέρασμαι, & συγκέκραμαι *ſine* σ. *part. præt. paſſ.* συγκεκεραμένος η ον *contemperatus, unà permiſtus. Vide* κεράννυμι.

Συγκερατίζω & συγκερατίζομαι τινὶ confligere cornibus cum aliquo.

Συγκινέω ῶ commoveo. *F.* ήσω. *a.* 1. συνεκίνησα. P. συγκεκίνηκα.

Σύγκλασις εως ἡ confractio. &

Συγκλασμὸς οῦ ὁ confractura, comminutio. *à verbo*

Συγκλάω confringo. *Futur.* άσω. *aoriſt.* 1. συνέκλασα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ἐκλασα. *præt. activ.* συγκέκλακα. *vide ſuprà* κλάω.

Σύγκλεισμα τος τὸ &

Συγκλεισμὸς οῦ ὁ concluſio, concluſura. &

Συγκλειστὸς οῦ ὁ concluſilis, *concludendus*, 1 *Sam.* 23. *v.* 7. *à verbo*

Συγκλείω concludo. *Fut.* είσω. *P.* συγκέκλεικα. *a.* 1. *act.* συνέκλεισα. *præt. paſſ.* συγκέκλεισμαι σαι σται. *part. præt. paſſiv.* συγκεκλεισμένος η ον.

Συγκληρονομέω ῶ cohæres ſum. *F.* ήσω. *P.* συγκεκληρονόμηκα. *a.* 1. συνεκληρονόμησα. *à nomine*

Συγκληρονόμος ου ὁ ἡ cohæres. τὰ ἔθνη συγκληρονόμα *gentes cohæredes, tanquam adjectivum accipitur, Epheſ.* 3 6.

Σύγκλητος ου ὁ ſenatus, concio. *à* συγκαλέω *convoco.*

Συγκλύζω colluo, inundo, *aquis obruo.* (*ex* σὺν & κλύζω *mergo.*) *Fut.* ύσω. *aor.* 1. συνέκλυσα. *P.* συγκέκλυκα.

Συγκοιμάομαι ῶμαι condormio. *fut.* 1. *med.* ήσομαι. *a.* 1. *med.* συνεκοιμησάμην ω αὐ. *P. paſſ.* συγκεκοίμημαι.

Συγκοινωνέω ῶ unà ſum particeps, *commercium habeo, unà communico, cum Dat. F.* ήσω. *P.* συγκεκοινώνηκα. *a.* 1. συνεκοινώνησα. *part. a.* 1. συγκοινωνήσας αντος ὁ. *à nomine*

Συγκοινωνὸς οῦ ὁ ἡ particeps, conſors.

Σύγκοιτος ου ὁ ἡ concubinus, & concubina. *ex* σὺν & κοίτη ης ἡ *lectus.*

Συγκολλάω ῶ conglutino. *F.* ήσω. *P.* συγκεκόλληκα. *a.* 1. συνεκόλλησα. *ex* σὺν & κολλάω. *vide ſuprà.*

Συγκομίζω unà effero. *Fut.* ίσω. *aor.* 1. συνεκόμισα ας ε αν. *Præt.* συγκεκόμικα. *ex* σὺν & κομίζω *fero.*

Συγκόπτω concîdo, ferio, *contundo. F.* ψω. *a.* 1.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

συνέκοψα. P. συγκέκοφα. ex σὺν & κόπτω. vide ſuprà.

Σύγκρασις εως ἡ commixtio, *confuſio. q. d. conclamor.*

Συγκρατέω ῶ conſervo, tueor. *F.* ήσω. *a.* 1. συνεκράτησα. P. συγκεκράτηκα. ex σὺν & κρατέω. *vide ſuprà.*

Σύγκριμα τος τὸ coagmentum, *concretum, coordinatum.*

Συγκρίνω comparo, *conjungo. Futur.* συγκρινῶ. *aor.* 1. συνέκρινα. *aor.* 1. *act. infin.* συγκρῖναι, 2 Cor. 10. 12.

Σύγκρισις εως ἡ comparatio, *conjunctio.*

Συγκροτέω auxilior, *ſimul adduco, conſpiro. Fut.* ήσω. *a.* 1. συνεκρότησα. P. συνκεκρότηκα. ex σὺν & κροτέω ῶ, *plaudo, clamo.*

Συγκρουσμὸς οῦ ὁ colliſio.

Συγκρούω collido, concutio. *F.* ούσω. *a.* 1. συνέκρουσα. P. συγκέκρουκα. ex σὺν & κρούω. *vide ſuprà.*

Συγκρύπτω abſcondo, *ſimul abſcondo. Fut* ψω. *a.* 1. συνέκρυψα. P. συγκέκρυφα. ex σὺν & κρύπτω. *vide ſuprà.*

Συγκτίζω ſimul condo, *concreo. F.* ίσω. *a.* 1. συνέκτισα. *Præt.* συνέκτικα. ex σὺν & κτίζω. *vide ſuprà.*

Συγκύπτω deorſum aſpicio (à κύπτω *pronus ſum, inclino me, demitto oculos, ſum capite obſtipo, incurvo me deorſum.*) F. ψω. P. συγκέκυφα. *Refertur verò ad viſum.*

Συγκυρέω ῶ evenio, *convenio, pertineo. F.* ήσω. *a.* 1. συνεκύρησα. P. συγκεκύρηκα. *Hinc*

Συγκυρία ας ἡ caſus, à συγκύρω *coincido.* ex σὺν & κύρω *incido. F.* κύρσω. *a.* 1. ἔκυρσα.

Συγκύφω contraho, συγκύφων πρόσωπον, *Sir.* 19. *verſ.* 27.

Συγχαί-

Συγχαίρω gratulor. *cum Dat. imperf.* συνέχαιρον ες ε. *F.2. med.* συγχαρῦμαι, *Gen.* 21. 6. *gratulabor. a. 2. paſſ.* συνεχάρην ης η *gratulatus ſum. a.2 paſſ. imperat.* συγχάρηθι ήτω ητε *gratulare.*

Συγχέω *proprie* confundo. *item* concito turbam, *ubi omnis generis homines promiſcuè confluunt.* F. συγχεύσω. *a.* 1. συνέχεα. *a.* 2. συνέχεον ες ε, *Actor.* 21. 27.

Συγχρέομαι ῶμαι *cum Dat.* commercium habeo cum aliquo *F.* ήσομαι. *P.* συγκέχρημαι.

Συγχρονίζω contemporaneus ſum. *item* commoror. (*ex* σὺν & χρονίζω *tardo, moror.*) *F.* ίσω. *a.* 1. συνεχρόνισα. *P.* συγκεχρόνικα. *Th.* χρόνος *tempus.*

Συγχυνώ & συγχύω *propriè* confundo. *F.* ύσω. *P.* συγκέχυκα. *a.2. act.* συνέχυνον ες ε, *Act.*9.22. *diſputando pudefeci, ſuperavi. præt. paſſ.* συγκέχυμαι σαι ται *conturbatus fui. part. P. paſſ.* συγκεχυμένος η ον *confuſus a um. a.* 1. *paſſ.* συνεχύθην ης η.

Σύγχυσις εως ἡ confuſio, *Actor.* 19. 29.

Συγχύω *vide* συγχυνώ.

Συγχωρέω ῶ *q. d.* unà cedo. *item* concedo, *indulgeo, conſentio, credo. F.* συγχωρήσομαι. *a.* 1. συνεχωρησάμην.

Συγχωρητέον concedendum eſt.

Συζάω ῶ unà vivo. *præſ. infin.* συζῆν *pro* συζᾶν *Doricè. ex* σὺν & ζάω, νῦ *abjecto, ob ſequentem duplicem conſonantem* δυϕωνίας ἕνεκα, *ne trium conſonarum concurſu pronunciatio redderetur difficilior. F.* συζήσω. *P.* συνέζηκα.

Συζυγνύω *vel* συζεύγνυμι conjungo. *F.* συζεύξω. *a.*1. συνέζευξα. *P.* συνέζευχα. *præt. paſſ.* συνέζευγμαι *part. præt. paſſ.* συνεζευγμένος η ον.

Συζητέω ῶ mutuò quæro, *Luc.* 22. 23. *Ezech.* 1. *verſ.* 11. diſcepto, *diſputo. imperf.* συνεζήτεον

ȣν, εες εις, εε ει. *F.* ήσω. *P.* συνεζήτηκα. *a.* 1. συνεζήτησα.

Συζήτησις εως ἡ diſputatio, diſceptatio, *Actor.* 15. *verſ.* 2, 7.

Συζητητὴς ȣ͂ ὁ diſquiſitor, diſputator.

Σύζυγος ȣ ὁ ἡ *ejuſdem jugi particeps*, ſocius a.

Συζωννύω unà cingo.

Συζωοποιέω ῶ unà vivifico. *F* ήσω. *a.* 1. *act.* συνεζωοποίησα. *P.* συνεζωοποίηκα.

Συκάμινον ȣ τὸ morum, *fructus mori arboris.*

Συκάμινος ȣ ἡ ſycomorus, *arboris nomen.*

Συκέη ῆ έης ῆς ἡ ficus, *arbor.*

Συκομωραία ας ἡ ſycomorus. *ex* συκέη ῆ ἡ *ficus & μορέα ας ἡ morus. ubi quandoque pro* ο μικρῷ *ſcribitur* ω μέγα.

Σῦκον ȣ τὸ ficus, *fructus.*

Συκοφαντέω *propriè, defero ſeu indico illos, qui ficus Athenis aliò exportabant abſque vectigali expenſo. per ſyn. ſpeciei* calumnior. *F.* ήσω. *P.* σεσυκοφάντηκα. *a.* 1. ἐσυκοφάντησα. *à nomine*

Συκοφάντης ȣ ὁ ſycophanta, *calumnioſus delator. ex* σῦκον ȣ τὸ *ficus, &* φαίνω *in lucem profero, indico, facio apparere.*

Συκοφαντία odii calumnia, *calumnioſa delatio.*

Συκών ῶνος ὁ ficetum.

Συλαγωγέω ῶ *prædas ago, abduco,* deprædor. *ex* σύλη ης ἡ *vel* σῦλον ȣ τὸ *præda, &* ἄγω *duco.*

Συλάω *vel* έω ῶ ſpolio. *F.* ήσω. *P.* σεσύληκα. *a.* 1. ἐσύλησα. *Them.* σύλη ης ἡ *præda, ſpolium.*

Συλλαλέω ῶ colloquor. *cum Dat.* (*ex* σὺν *cum &* λαλέω *loquor. F.* ήσω. *P.* συλλελάληκα. *a.* 1. συνελάλησα, *Luc.* 22. 4. *part. a.* 1. *act.* συλλαλήσας αντος ὁ.

Συλλαμβάνω comprehendo. *F.* συλλήψομαι *concipiam. P* συνείληφα. *part. præt. act.* συνειληφὼς ῦα ὸς, *Luc.* 1. 36. *a.* 2. *act.* συνέλαβον *concepi,*

cepi, comprehendi. præſ. med. συλλαμβάνομαι *cum Dat.* opitulor, auxilior. *a. 1. paſſ.* συνελήφθην *conceptus fui. a. 2. med.* συνελαβόμην ου ετο adjuvi, *cum Dat. Luc.* 5. 7. comprehendi, *cum Accuſ. Actor.* 26. 21.

Συλλέγω colligo. *F.* συλλέξω *P.* συλλέλεχα *a. 1. act.* συνέλεξα. *a. 1. imperat.* σύλλεξον άτω ατε. *a. 1. ſubj.* συλλέξω ῃς ῃ ωσι. *præſ. paſſ.* συλλέγομαι *colligor.*

Σύλληψις εως ἡ comprehenſio, *auxilium, conceptio.*

Συλλογὴ ῆς ἡ congregatio, *collectio.*

Συλλογίζομαι ratiocinor. *F.* ίσομαι, *Attic.* ιοῦμαι. *a. 1. med.* συνελογισάμην ω ατο.

Συλλογισμὸς οῦ ὁ ratiocinatio, *collectio, ſyllogiſmus.*

Συλλοιδορέω unà convitior. *F.* ήσω. *P.* συλλελοιδόρηκα. *a. 1.* συνελοιδόρησα. *ex* σὺν *&* λοιδορέω ῶ *convitior.*

Συλλοχέω ῶ congrego copias.

Συλλυπέω ῶ contriſto. (*ex* σὺν *&* λυπέω ῶ *triſtem reddo*) *F.* ήσω. *a. 1.* συνελύπησα. *P.* συλλελύπηκα. *præſ. paſſ.* συλλυπέομαι οῦμαι condoleo, *condoleſco, Marc.* 3. 5.

Συλλύω lites dirimo, conſentio, *reconcilio. F.* ύσω. *a. 1.* συνέλυσα. *P.* συλλέλυκα. *præſ. paſſ* συλλύομαι. *a. 1. paſſ.* συνελύθην ης η, 2 *Mach.* 13. 23.

Συμβαίνω evenio. *imperf.* συνέβαινον. *F.* συμβήσομαι. *a. 2.* συνέβην ης η. *P.* συμβέβηκα. *part. præt. act.* συμβεβηκὼς ότος ὁ.

Συμβάλλω diligenter conſidero, *Luc.* 2. 19. confero, *Actor.* 4. 15. *item* congredior cum aliquo, *Actor.* 17. 18. *F.* συμβαλῶ. *a. 2. act.* συνέβαλον. *a. 2. infin.* συμβαλεῖν confligere, *Luc.* 14. 31. *Actor.* 20. 14. ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν, *ut autem* conjunxit *ſeſe nobiſcum. P.* συμβέβληκα. *a. 2. med.* συνεβαλόμην ου ετο, *cum Dat.* contuli,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Act. 18. 27. *præt. med.* συμβέβολα, *unde eſt* σύμβολον ου τὸ. *vide infrà.*

Συμβασιλεύω unà rego. *F.* εύσω. *a.* 1. συνεβασίλευσα. *a.* 1. *act. ſubj.* συμβασιλεύσω ῃς ῃ ωμεν, 1 *Cor*. 4. 8. *P.* συμβεβασίλευκα.

Συμβαστάζω confero, *comparo. Fut.* άσω. *aor.* 1. συνεβάστασα. *Præt.* συμβεβάστακα. *vide ſuprà* βαστάζω.

Συμβιβάζω inſtruo, collatis ſcripturæ locis probo. *F.* συμβιβάσω εις ει *inſtruam. a.* 1. συνεβίβασα. *præſ. paſſ.* συμβιβάζομαι *compingor. a* 1. *paſſ.* συνεβιβάσθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* συμβιβασθεὶς ἔντος ὁ *compactus. ex* σὺν *cum &* βιβάζω *facio aſcendere. Them.* βαίνω *ſcando, eo.*

Συμβιόω ῶ ſimul vivo. *F.* ώσω. *a.* 1. συνεβίωσα. *P.* συμβεβίωκα. *ex* σὺν *&* βιόω ῶ *vivo. vide ſuprà.*

Συμβίωσις εως ἡ convictus.

Συμβιωτὴς οῦ ὁ convictor, *ſimul vivens.*

Σύμβλημα τος τὸ peſſulus, *clauſtrum*, *Eſai.* 42. *verſ.* 7.

Σύμβλησις εως ἡ compago.

Συμβοηθὸς οῦ ὁ auxiliator. *ex* σὺν *&* βοηθὸς οῦ ὁ *auxiliator.*

Συμβολὴ ῆς ἡ conjunctio, *congreſſio*, *conflictus*, *nexus.*

Συμβολοκοπέω ῶ comeſſationibus & ſympoſiis vaco. *part. præſ.* συμβολοκοπῶν *comeſſator*, *Deut.* 21. 20. *Fut.* ήσω. *a.* 1. ἐσυμβολοκόπησα. *P.* σεσυμβολοκόπηκα. *Fit ex* σύμβολον ου τὸ *inter alia etiam comeſſatio*, *&* κοπέω *à* κόπος *labor.*

Συμβολοκόπος ου ὁ ἡ comeſſator, *combibo.*

Σύμβολον ου τὸ ſymbolum, *teſſera militaris*, *quâ ſocii ab hoſtibus dignoſcuntur*, *ſignum. item* ſympoſium, *comeſſatio.*

Συμ-

Συμβουλευτὴς οῦ ὁ ſenator, *conſultator, qui eſt à conſilio.*

Συμβουλεύω *ineo conſilium*, ſimul conſulto, *do conſilium. Fut.* εύσω. *a.* 1. *act.* συνεβούλευσα ας ε. *part. aor.* 1. *act.* συμβουλεύσας αντος ὁ. *a.* 1. *med.* συνεβουλευσάμην ω ατο, αντο, *Matt.* 26. 4. *ſimul conſultârunt.*

Συμβουλὴ ῆς ἡ conſultatio, *ſententia, conſilium.*

Συμβουλία ας ἡ *idem.*

Συμβούλιον ου τὸ conſilium. *item* ſenatores, *Actor.* 25. *v.* 12.

Σύμβουλος ου ὁ qui eſt à conſilio. *ex* σὺν *&* βουλὴ ῆς ἡ *conſilium*, νῦ *mutatur in* μῦ εὐφωνίας ἕνεκα.

Συμβραβεύω unà operor, 3 *Eſdr.* 9. 14.

Συμβιάζομαι unà trudor, *pellor.*

Συμμαθητὴς οῦ ὁ condiſcipulus.

Συμμαρτυρέω ῶ *unà teſtimonium reddo*, unà teſtor. *F.* ήσω. *aor.* 1. συνεμαρτύρησα. *præt. act.* συμμεμαρτύρηκα. *præſ. med.* συμμαρτυρέομαι οῦμαι *unà teſtor.*

Συμμαρτύρομαι unà teſtor.

Συμμαχέω ῶ ſimul pugno, *ſocius belli ſum. F.* ήσω. *a.* 1. *act.* συνεμάχησα. *P.* συμμεμάχηκα. *à* σύμμαχος.

Συμμαχία ας ἡ ſocietas in bello, *confœderatio.*

Σύμμαχος ου ὁ commilito, *ſocius belli. ex* σὺν *&* μάχη ης ἡ *pugna.*

Συμμερίζομαι unà partem capio, ich genieſſe mit. *F.* 1. *med.* ίσομαι. *a.* 1. *med.* συνεμερισάμην. *præt. paſſiv.* συμμεμέρισμαι. *a.* 1. *paſſ.* συνεμερίσθην. *ex* σὺν *&* μερίζομαι. *vide ſuprà* μερίζω.

Συμμετέχω unà particeps ſum. *Fut.* συμμεθέξω. *P.* συμμετέσχηκα. *a.* 2. *act.* συμμετέσχον. *ex* σὺν *&* μετέχω. *vide ſuprà.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Συμμέτοχος ου ὁ ἡ conſors, *unà particeps. à συμμετέχω.*

Σύμμετρος ου ὁ ἡ moderatus, *commenſuratus, mediocris. q. d. σὺν μέτρῳ ὤν.*

Συμμιαίνω conſpurco, *unà polluo. F. συμμιανῶ. a. 1. act. συνεμίηνα. P. συμμεμίασμαι. ex σὺν & μιαίνω. vide ſuprà.*

Συμμιγὴς έος ὁ ἡ commixtus, *promiſcuus.*

Συμμίγνυμι commiſceo. *F. συμμίξω. P. συμμέμιχα. a. 1. act. συνέμιξα. ex σὺν & μίγνυμι. vide ſuprà.*

Σύμμικτος ου ὁ commixtus, *promiſcuus.*

Συμμιμητὴς οῦ ὁ ſimul imitator.

Σύμμιξις εως ἡ commixtio, *conſortium. τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων obſides, 2 Reg. 14. 14.*

Συμμίσγω commiſceo. *item commiſceo corpora, ſive* coëo. *ex σὺν & μίσγω, idem quod μίγνυμι.*

Συμμισοπονηρέω ῶ unà improbitatem odi, (*decompoſ. ex σὺν & μισοπονηρέω. vid. ſuprà.) Fut. ήσω. a. 1. συνεμισοπονήρησα. P. συμμεμισοπονήρηκα.*

Σύμμορφος ου ὁ ἡ conformis, *Rom. 8. 29.*

Συμμορφόω conformo. *Fut. ώσω. P. συμμεμόρφωκα. præſ. paſſiv. συμμορφόομαι οῦμαι* conformor.

Συμπαθέω ῶ *cum Dat. vi præpoſitionis σὺν, ad verbum* compatior. *Sed vox illa non eſt Latina. Verti poteſt* condoleo, unà patior. *F. ήσω. a. 1. συνεπάθησα. a. 1. imperat. συμπάθησον άτω ατε. a. 1. act. infin. συμπαθῆσαι.*

Συμπαθὴς έος ὁ ἡ *ad verbum* compatiens, condolens, mitleidig / *mutuo dolorum ſenſu affectus.*

Συμπαίζω colludo. *Fut. αίξω. a. 1. συνέπαιξα. P. συμπέπαιχα. ex σὺν & παίζω. vide ſuprà.*

Συμ-

Συμπαραγίνομαι unà accedo, adſum. *F.* συμπαραγενήσομαι. *a.2.med.* συμπαρεγενόμην ου ετο.

Συμπαράγω ſimul prætereo, *unà tranſeo. F.* συμπαράξω. *P.* συμπαρῆχα. *a.* 2. συμπαρήγαγον. *ex* σὺν & παράγω. *vide ſuprà.*

Συμπαρακαλέομαι οῦμαι communem conſolationem percipio. *a.* 1. *paſſ.* συμπαρεκλήθην ης η. *a.* 1. *paſſ. infin.* συμπαρακληθῆναι *mutuâ erigi conſolatione. Activum eſt* συμπαρακαλέω ῶ *unà conſolor.*

Συμπαραλαμβάνω ſimul aſſumo. *a.* 2. *act.* συμπαρέλαβον ες ε. *a.* 2. *act. infin.* συμπαραλαβεῖν. *part. a.* 2. συμπαραλαβὼν όντος ὁ. *F.* συμπαραλήψομαι.

Συμπαραμένω unà permaneo. *F.* συμπαραμενῶ. *a.* 1. συμπαρέμεινα. *P.* συμπαραμεμένηκα.

Συμπάρειμι unà præſens ſum. *præſ. infin.* συμπαρεῖναι. *F.* συμπαρέσομαι. *ex* σὺν & πάρειμι. *vide ſuprà.*

Συμπαρίστημι unà ſiſto. *F.* συμπαραστήσω. *P.* συμπαρέστηκα. *a.* 1. συμπαρέστησα. *ex* σὺν & παρίστημι. *vide* παριστάνω *ſuprà.*

Σύμπας αντος ὁ univerſus. *F* σύμπασα ης ἡ *univerſa. N.* σύμπαν αντος τὸ *univerſum.* οἱ σύμπαντες *omnes ſimul. ex* σὺν & πᾶς.

Συμπάσχω ſimul patior. *a.* 2. συνέπαθον. *P.med.* συμπέπονθα.

Συμπατέω ῶ conculco, *utroque pede calco. F.* ήσω. *a.* 1. συνεπάτησα. *P.* συμπεπάτηκα. *ex* σὺν & πατέω *calco. vide ſuprà.*

Συμπείθω ſimul perſuadeo. *F.* συμπείσω. *a.* 1. συνέπεισα. *P.* συμπέπεικα. *præſ.paſſ.* συμπείθομαι *conſentio. ex* σὺν & πείθω. *vide ſuprà.*

Συμπέμπω unà mitto. *Futur.* ψω. *aor.* 1. συνέπεμψα.

Συμπεραίνω concludo, *termino. Fut.* συμπερανῶ.

a. 1. συνεπέρηνα. P. συμπεπέρασμαι. *ex* σὺν & περαίνω. *vide ſuprà.*

Συμπεριλαμβάνω amplector. *F.* συμπεριλήψομαι. *a.* 2. *act.* συμπεριέλαβον. *part. a.* 2. *act.* συμπεριλαβὼν-όντος ὁ complexus.

Συμπεριφέρω circumfero, *circumvolvo. F.* συμπεριοίσω. *a.* 2. συμπεριήνεγκον. *ex* σὺν & περιφέρω. *vide ſuprà.*

Συμπίνω bibo cum *aliquo, cum Dat. F.* συμπώσω. P. συμπέπωκα. *a.* 2. συνέπιον ες ε.

Συμπίπτω contingo, *accido, concido. item* confideo. *F.* συμπεσοῦμαι. P. συμπέπτωκα. *a.* 2 συνέπεσον.

Συμπλανάομαι ῶμαι unà aberro, *ſimul ſeducor F.* 1. *med.* συμπλανήσομαι. *a.* 1. *med.* συνεπλανησάμην. P. *paſſ.* συμπεπλάνημαι. *ex* σὺν & πλανάομαι. *vide* πλανάω.

Συμπλεκτὸν ου τὸ textum, *lorica.*

Συμπλέκω concinno, complico, *contexo, connecto. F.* συμπλέξω *a.* 1. συνέπλεξα. P. συμπέπλεχα. *ex* σὺν & πλέκω. *vide ſuprà.*

Συμπληρόω ῶ compleo. *F.* ώσω. P. συμπεπλήρωκα. *præſ. paſſ.* συμπληρόομαι οῦμαι, *Act.* 2. 1. ἐν τῷ συμπληροῦσθαι (*præſ. paſſ. infinit.*) *in compleri. h. e. quum adveniſſet dies ille. imperf. paſſ.* συνεπληρούμην ούμην, ου οῦ, ετο οῦτο. 3. *pl.* οὔντο οῦντο, *Luc.* 8. 23.

Συμπλήρωσις εως ἡ complementum, *perfectio.*

Συμπλοκὴ ῆς ἡ complexio, *conjunctio, congreſſio.*

Συμπνίγω ſuffoco. *imperf.* συνέπνιγον *coarctabam, Luc.* 8. *v.* 42. *F.* ίξω. P. συμπέπνιχα. *a.* 1. *act.* συνέπνιξα, *Marc.* 4. 7. *præſ. paſſ.* συμπνίγομαι *ſuffocor.*

Συμποδίζω obligo, impedio. *F.* ίσω. *a.* 1. συνεπόδισα. P. συμπεπόδικα.

Συμποιέω ῶ compono, ſimul ago. *F.* ήσω. *a.* 1.

συνεποίησα. P. συμπεποίηκα. ex σὺν & ποιέω. vide ſuprà.

Συμπολεμέω ῶ ſimul bellum gero. F. ήσω. a. 1. συνεπολέμησα. P. συμπεπολέμηκα, Ioſ. 10. 42. ex σὺν & πολεμέω. vide ſuprà.

Συμπολίτης ου ὁ concivis, mitbürger/ Eph. 2. 19.

Συμπορεύομαι unà proficiſcor, cum Dat. item convenio. imperf. med. συνεπορευόμην ου ετο. F. συμπορεύσομαι a. 1. paſſ. συνεπορεύθην ης η.

Συμπορπάω ῶ vel έω ῶ unà adſtringo, Exod. 39. verſ. 6.

Συμπόσιον ου τὸ convivium, diſtinctio ordinum eorum, qui accubuerant, Marc. 6. 39. συμπόσια συμπόσια, repetitur hæc vox more Hebræorum, qui carent diſtributivis. Sic Marc. 6. v. 7. δύο δύο h. e. binos.

Συμπρεσβύτερος ου ὁ unà presbyter.

Συμπροπέμπω comitor, deduco. F. συμπροπέμψω. a. 1. συμπροέπεμψα. P. συμπροπέπομφα.

Συμπροπηλακέομαι οῦμαι. Non eſt verbum Græcum, etſi quidam eruiſſe ſibi hoc videantur ex Dan. 11. 10. ubi vitiose legitur συμπροπηλακήσεται pro προσσυμπλακήσεται.

Συμπρόσειμι adhæreo. Fut. συμπροσέσομαι. a. 2. συμπροσῆν. vide ſuprà εἰμί.

Σύμπλωμα τος τὸ caſus, accidens. à præt. paſſ. συμπέπλωμαι, verbi συμπίπλω accido.

Συμφάγω comedo. F. 2. med. συμφάγομαι. a. 2. συνέφαγον.

Συμφέρον ου τὸ commodum, utilitas, eſt præſ. part. act. g. n. à verbo

Συμφέρω conduco, proſum. F. συνοίσω. a. 1. συνήνεγκα comportavi. part. a. 1. act. συνενέγκας αντος ὁ.

Συμφεύγω confugio. F. 1. med. συμφεύξομαι. a. 2. act. συνέφυγον. ex σὺν & φεύγω. vide infrà.

Σύμφημι *propriè*, unà loquor, *& per metonymiam effecti* conſentio, *cum Dat. a.* 1. συνέφην ης η.

Συμφλέγω comburo. *F.* συμφλέξω. *P.* συμπέφλεχα. *præt. med.* συμπέφλογα. *ex* σὺν *&* φλέγω. *vide infrà.*

Συμφλογίζω ſimul inflammo. *F.* ίσω. *a.* 1. συνεφλόγισα. *P.* συμπεφλόγικα. *ex* σὺν *&* φλογίζω. *vide infrà.*

Συμφορὰ ᾶς ἡ calamitas, damnum.

Συμφοράω ῶ condoleo, *Eſai.* 13. 8.

Συμφραγίζομαι conſignor.

Συμφράττω concludo, obturo. *F.* συμφράξω. *P.* συμπέφραχα. *a.* 1 συνέφραξα. *ex* σὺν *&* φράσσω *vel* ττω. *vide infrà.*

Συμφρύσω *vel* ύττω contorrefacio, *ſimul frigo. Fut.* ξω. *P.* συμπέφρυχα. *præt. paſſ.* συμπέφρυγμαι.

Συμφυλέτης ου ὁ contribulis, *qui eſt ex eâdem tribu. ex* σὺν *&* φυλέτης ου ὁ *tribulis. Thema* φυλὴ ῆς ἡ *tribus.*

Συμφυρμὸς οῦ ὁ mixtura, *commixtio. à præt. paſſ.* συμπέφυρμαι, *verbi*

Συμφύρω commiſceo. *F.* συμφυρῶ. *a.* 1. συνέφυρα. *P.* συμπέφυρκα. *præſ. paſſ.* συμφύρομαι *commiſceor.*

Σύμφυτος ου ὁ ἡ unà plantatus a, *conſitus, unitus in eandem naturam, ut Rom.* 6. 5.

Συμφύω conglutino, unà planto. *Fut.* συμφύσω. *P.* συμπέφυκα. *præſ. paſſ.* συμφύομαι una enaſcor. *a.* 2. *paſſ.* συνεφύην ης η. *part. a.* 2. *paſſ.* συμφυεὶς εῖσα έν.

Συμφωνέω ῶ *propriè*, concino. *ex diverſis vocibus unum efficio concentum. Per metaph.* conſentio, communi conſenſu paciſcor. *Futur.* ήσω. *P.* συμπεφώνηκα. *aor.* 1. *act.* συνεφώνησα ας ε *pactus ſum, Matth.* 20. 13. οὐχὶ δηναρίου συν-

εφώνησ-

ἐφώνησάς μοι; *nonne denario pactus es mecum?* *a. 1. paſſ.* συνεφωνήθην ης η, *Actor. 5. 9.* συνεφωνήθη ὑμῖν, *convenit inter vos.*

Συμφώνησις εως ἡ concordia, 2 *Cor.* 6. 15.

Συμφωνία ας ἡ concentus, φωνὴ ῆς ἡ vox.

Σύμφωνος ου ὁ ἡ *proprie* conſonus, *per metaph:* concors.

Συμψάω ῶ corrado, contero. *F.* ήσω. *a.* 1. συνέψησα. P. συνέψηκα. *ex* σὺν & ψάω *rado.*

Συμψηφίζω computo, ich rechne. *F.* ίσω. *a.* 1. συνεψήφισα ας ε αν. *P.* συνεψήφικα. *Them.* ψῆφος ου ἡ *calculus.* ψηφίζω *calculis computo.*

Σύμψυχος ου ὁ ἡ unanimis.

Σὺν *præpoſitio,* cum, *regit ſolum Dativum, Philip. 1. v.* 23. σὺν Χριστῷ εἶναι *cum* CHRISTO *eſſe.* apud, *Luc.* 1. 56. ἔμεινε σὺν αὐτῇ *manſit apud illam.* præter, *Luc.* 24. 21. σὺν πᾶσι τούτοις, *præter omnia hæc.*

Συνάγω colligo, congrego. *F.* συνάξω. *a.* 2. *act.* συνήγαγον *congregavi.* 2. *pl.* συνηγάγετε *hoſpitio excepiſtis. a.* 2. *imperat.* συνάγαγε *collige. aor.* 2. *ſubj.* συναγάγω ῃς ῃ. *part. a.* 2. *act.* συναγαγὼν οῦσα όν. P. συνῆχα. *præſ. paſſ.* συνάγομαι *congregor. præt. paſſ.* συνῆγμαι ξαι κται. *part. P. paſſ.* συνηγμένος η ον *congregatus. a.* 1. *paſſ.* συνήχθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* συναχθεὶς έντος ὁ. *fut.* 1. *paſſiv.* συναχθήσομαι *congregabor.* P. *med.* συνήγαγα, *unde mutato* η *augmento in* α, & *medio* α *in* ω, & α *in fine in* η, *eſt*

Συναγωγὴ ῆς ἡ ſynagoga, *conventus, ſchola, Matth.* 13. 54. conventus civilis, *Matth.* 10. 17.

Συναγωνίζομαι unà certo. *F.* ίσομαι. P. συνηγώνισμαι. *a.* 1. *med.* συνηγωνισάμην ω ατο. *a.* 1. *med. infin.* συναγωνίσασθαι.

Συνᾴδω concino, *concordo. F.* άσω. *P.* συνῇκα. *a.* 1. συνῇσα. *ex* σὺν & ᾄδω. *vide ſuprà.*

Συν-

Συναθλέω ῶ unà certo. *F.* ήσω. *P.* συνήθληκα. *a.* 1 *act.* συνήθλησα ας ε.

Συναθροίζω congrego. *F.* οίσω. *P.* συνήθροικα. *a.* 1 *act.* συνήθροισα. *part. aor.* 1. *act.* συναθροίσας αντος ὁ. *præt. paſſ.* συνήθροισμαι *part. præt. paſſiv.* συνηθροισμένος η ον *congregatus*, *Actor.* 12. *v.* 12.

Συναίρω confero. *F.* συναρῶ. P. συνῆρκα. *a.* 1. συνῆρα. *a.* 1. *act. infin.* συνᾶραι.

Συναιχμάλωτος ου ὁ ἡ concaptivus a.

Συνακολουθέω ῶ unà ſequor. *Futur.* ήσω. *Præt.* συνηκολούθηκα. *a.* 1. συνηκολούθησα.

Συναλγέω ῶ condoleo. *Futur.* ήσω. *aoriſt.* 1. συνήλγησα. *Præt.* συνήλγηκα. *ex* σὺν & ἀλγέω *doleo.*

Συναλίζω congrego. *Fut.* ίσω. *P.* συνήλικα. *part. præſ. paſſ.* συναλιζόμενος *veniens in cœtum, conveniens. Them.* ἅλις ſatis. *adv. hinc* ἁλίζω *congrego.* ἁλία ας ἡ *cœtus, q. d. ubi ſatis hominum eſt.*

Συνάλλαγμα τος τὸ commutatio. *à præt. paſſ.* συνήλλαγμαι *verbi* συναλλάττω *commuto.*

Συναναβαίνω unà aſcendo. *a.* 2. συνανέβην ης η. *part. a.* 2. *act.* συναναβὰς άντος ὁ. *in Dativ. pl.* συναναβᾶσι. συναναβᾶσα ης ἡ. *in nom. pl.* συναναβᾶσαι, *quæ unà aſcenderant.*

Συνανάκειμαι unà accumbo. *imperf.* συνανεκείμην σο το. 3. *pl.* συνανέκειντο. *part. præſ.* συνανακείμενος η ον.

Συναναμίγνυμι unà commiſceo. F συναναμίξω. *a.* 1. *act.* συνανέμιξα. *præſ. paſſ.* συναναμίγνυμαι commiſceor, *cum Dat.* 1 *Cor.* 5. 9. μὴ συναναμίγνυσθαι (*præſ. paſſ. infin.*) πόρνοις *non commiſceri cum ſcortatoribus, h. e. fugere eorum conſuetudinem.*

Συναναμίξις εως ἡ commixtio, *commercium.*

Συναναπαύομαι unà refocillor. *F.* αύσομαι, *Rom.* 15. *v.* 32.

Συναναπλέκω implico. *F.* έξω. *a.* 1. συνανέπλεξα. P. συναναπέπλεχα. *vide ſuprà* πλέκω.

Συναναστρέφομαι converſor *fut.* 1. *med.* συναναστρέψομαι. *a.* 1. *med.* συνανεστρεψάμην ω ατο. P. *paſſ.* συνανέστραμμαι.

Συναναστροφὴ ῆς ἡ converſatio.

Συναναφέρω ſimul eveho. *F.* συνανοίσω. *a.* 1. συνανήνεγκα. *vide* ἀναφέρω & φέρω.

Συναντάω ῶ occurro. *cum Dat. fut.* 1. συναντήσω. *part. fut.* 1. συναντήσων οντος ὁ. *a.* 1. *act.* συνήντησα. *part. a.* 1. συναντήσας αντος ὁ. *vide* ἀπαντάω.

Συνάντημα τος τὸ occurſus, interitus.

Συνάντησις εως ἡ occurſus.

Συναντιλαμβάνω adjuvo, viciſſim juvo. & *præſ. med.* συναντιλαμβάνομαι *idem* opem fero. *cum Dat. a.* 2. *med.* συναντελαβόμην ου ετο. *a.* 2. *med. ſubj.* συναντιλάβωμαι ῃ ηται.

Συναπάγω ſimul abripio. *Fut.* ξω. *P.* συναπῆχα. *præſ. paſſ.* συναπάγομαι, *Rom.* 12.6. τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι (*part. præſ. paſſ.*) *humilibus obſecundantes, h. e. iis ſeſe attemperantes. a.* 1. *paſſ.* συναπήχθην ης η *ſimul abreptus fui. part. a.* 1. *paſſ.* συναπαχθεὶς έντος ὁ *unà abreptus.*

Συναποθνήσκω unà morior. *cum Dat. a.* 1. *act.* συναπέθανον ες ε. *a.* 2. *act. infin.* συναποθανεῖν.

Συναποκρύπτω *unà occulo.*

Συναπόλλυμι unà perdo συναπόλλυμαι unà pereo. *a.* 2. *med.* συναπωλόμην ου ετο.

Συναποστέλλω unà mitto, ablego. *Fut.* συναποστελῶ. *aoriſt.* 1. *act.* συναπέστειλα. *Præt.* συναπέσταλκα.

Συνάπτω conjungo, applico, *ferrumino, convenio, attingo. F.* συνάψω. *a.* 1. συνῆψα.

Συναριθμέω ῶ connumero, *computo. F. ήσω. a.* 1 *συνηρίθμησα. P. συνηρίθμηκα. ex σὺν & ἀριθμέω. vide ſuprà.*

Συναρμολογέω ῶ *congruenter coagmento, congruente proportione conſtruo. F. ήσω. a.* 1. *συνηρμολόγησα. P. συνηρμολόγηκα. part. præſ. paſſ.* συναρμολογεόμενος ούμενος, εομένη ουμένη, congruenter coagmentatus a. *ex σὺν & ἁρμολογέω ῶ aptè concinno, compingo. & hoc ex ἁρμὸς compages pro ἁρμὸς οῦ ὁ. ex ἄρω, ἄρειν aptare. F. ἀρῶ. P. ἦρκα. præt. paſſiv. ἦρμαι, unde mutato ſpiritu eſt ἁρμὸς οῦ ὁ compago.*

Συναρπαγὴ abreptio, correptio, ira.

Συναρπάζω unà abripio, corripio. *F. άσω. P. συνήρπακα. pluſq. perf. συνηρπάκειν εις ει. a.* 1. *act. συνήρπασα. part. a.* 1. *act. συναρπάσας αντος ὁ. a.* 1. *paſſ. συνηρπάσθην ης η. part. a.* 1. *paſſ. συναρπασθεὶς έντος ὁ abreptus, Act.* 27. 15.

Συναυλίζομαι commoror, converſor. (*Th. αὐλὴ ῆς ἡ ſtabulum.*) *F. ίσομαι. P. paſſ. συνηύλισμαι. a.* 1. *paſſ. συνηυλίσθην.*

Συναυξάνω ſimul augeo, *facio creſcere. F. συναυξήσω. P. συνηύξηκα. præſ. paſſ. συναυξάνομαι* unà creſco. *præſ. paſſ. infin. συναυξάνεσθαι.*

Σύναψις εως ἡ conjunctio. *à συνάπτω.*

Συνδάκνω commordeo, *compungo.*

Συνδειπνέω concœno. *Fut. ήσω. P. συνδεδείπνηκα. a.* 1. *συνεδείπνησα. ex σὺν & δειπνέω. vide ſuprà.*

Σύνδειπνος ου ὁ concœnatio.

Σύνδεσμος ου ὁ nexus, vinculum, *Eph.* 4. 3.

Συνδέω unà vincio. *F. έσω & ήσω. P. συνδέδεκα. P. paſſ. συνδέδεμαι. part. præſ. paſſ. συνδεδεμένος η ον* unà vinctus a um.

Συνδιώκω unà perſequor. *F. ώξω. a.* 1. *συνεδίωξα. P. συνδεδίωκα. ex σὺν & διώκω. vide ſuprà.*

Συνδοξάζω ſimul glorifico. *Fut. άσω. P. συνδεδόξακα.*

ξακα. *a.* 1. *paſſ.* συνεδοξάσθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* συνδοξασθῶ ῇς ῇ ὦμεν *ſimul glorificemur.*

Συνδȣλος ȣ ὁ ἡ conſervus a.

Συνδραμέω ῶ concurro. *Fut.* ήσω. *a.* 1. συνεδραμησα. P. συνδεδράμηκα. *præt.med* συνδέδρομα. *Hinc*

Συνδρομὴ ῆς ἡ concurſus. à συντρέχω, *quod verbum defectivum eſt, & ſua tempora deficientia à* συνδρέμω *mutuatur.*

Συνδυάζω copulor, *communico, conjungor. F.* άσω. *a.* 1. συνεδύασα. *P.* συνδεδύακα. *P. paſſiv.* συνδεδύασμαι.

Συνεγγίζω appropinquo, *admoveo. F.* ίσω. *a.* 1. συνήγγισα. *P.* συνήγγικα.

Συνεγγὺς propè. *adv. ex* σὺν *&* ἐγγὺς *propè.*

Συνεγείρω unà excito. *F.* συνεγερῶ. *a.* 1. συνήγειρα ας ε. *a.* 1. *paſſ.* συνηγέρθην ης η, ητε.

Συνεδρεύω conſideo. *item* ſum collega. *imperat. præſ.* συνέδρευε. ἐν μέσῳ γυναικῶν μὴ συνέδρευε *in medio mulierum ne conſide, Sirach.* 42. *v.* 18. *F.* εύσω. *a.* 1. συνήδρευσα. *P.* συνήδρευκα.

Συνεδρεία ας ἡ conſeſſus ſenatorum, *conventus.*

Συνεδριάζω conſideo. *F.* άσω. *a.* 1. συνεδρίασα. *P.* συνεδρίακα, *Prov.* 3. 32.

Συνέδριον ȣ τὸ *conſeſſus, ſcil. judicum. ex* σὺν *&* ἕδρα ας ἡ *ſella. Hæc vox Græca à Syris ſcribitur* סַנְהֶדְרִין *Sanhedrin. Vocatur etiam* πρεσβυτέριον, *Actor.* 22. 5.

Σύνεδρος ȣ ὁ conſeſſor, *aſſeſſor, conſiliarius.*

Συνεθίζω conſueſco. *F.* ίσω. *a.* 1. συνείθισα. *P.* συνείθικα. *ex* σὺν *&* ἐθίζω. *vide ſuprà.*

Συνείδησις εως ἡ conſcientia.

Συνείδω *inuſit. unde a.* 2. *infin.* συνιδεῖν perſpicere, conſiderare, *& part. a.* 2. συνιδὼν όντος ὁ. *P.med.* σύνοιδα, conſcius mihi ſum, 1 *Cor.* 4. 4.

ȣ̓δὲν

οὐδὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα, *nullius rei mihi conſcius ſum.*

Συνειδὼς ότος ὁ conſcius. *part. præt. act. contract. in fœm. g.* συνειδυῖα ας ἡ, *Actor.* 5. *v.* 2. *à* συνείδημι. *vide ſuprà* εἰδέω.

Σύνειμι ſum cum *alio*, *cum Dat. imperf.* συνῆν, *Luc.* 9. *v.* 18. *F.* συνέσομαι. *præſ. infin.* συνεῖναι *part. præſ.* συνὼν ὄντος ὁ.

Συνεισέρχομαι unà introëo. *cum Dat. a.* 2. συνεισῆλθον ες ε.

Συνέκδημος ȣ ὁ ἡ ſocius peregrinationis. *ex* σὺν *&* ἔκδημος ȣ ὁ ἡ *foris agens, abſens à popularibus ſuis. vide* ἐκδημέω.

Συνεκκεντάω ῶ unà confodio, *occido.*

Συνεκλεκτὸς ȣ ὁ ἡ unà electus a.

Συνεκπολεμέω ῶ convinco, *unà debello. F.* ήσω. *aoriſt.* 1. συνεξεπολέμησα. *Præt.* συνεκπεπολέμηκα.

Συνεκπορεύομαι ſimul egredior. *F.* εύσομαι. *a.* 1. *med.* συνεξεπορευσάμην ω ατο. *P. paſſ.* συνεκπεπόρευμαι.

Συνεκτικὸς ȣ ὁ capax.

Συνεκτρέφω unà enutrio, *ſimul alo. F.* συνεκθρέψω. *a.* 1. συνεξέθρεψα. *P.* συνεκτέθρεφα.

Συνεκτρίβω contero. *F.* ίψω. *P.* συνεκτέτριφα. *a.* 1. *act.* συνεξέτριψα.

Συνέκτροφος ȣ ὁ ἡ ſimul nutriens, *ſimul alens.*

Συνελαύνω compello is. *F.* συνελάσω. *a.* 1. *act.* συνήλασα. *compuli, ex* σὺν *&* ἐλαύνω.

Συνέλευσις εως ἡ conventus.

Συνελκύω contraho. *Fut.* ύσω. *a.* 1. συνείλκυσα. *P.* συνείλκυκα.

Συνεξαίρω unà proficiſcor. *inde eo.*

Συνεξέρχομαι convenio, unà exeo. *F.* συνεξελεύσομαι. *præt. med.* συνεξελήλυθα. *pluſquamperf. med.* συνεξεληλύθειν. *a.* 2. συνεξῆλθον.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Συνεξορμάω ῶ concito, excito. *F.* ήσω. *a.* 1. συνεξώρμησα. *P.* συνεξώρμηκα.

Συνεπακολουθέω ῶ unà ſubſequor, *ſimul ſector. F.* ήσω. *a.* 1. συνεπηκολούθησα. *P.* συνεπηκολούθηκα. *ex* σὺν *&* ἐπακολουθέω, *ſubſequor. ex* ἐπὶ *&* ἀκολουθέω *ſequor.*

Συνεπιμαρτυρέω ῶ teſtimonium præbeo. *F.* ήσω. *P.* συνεπιμεμαρτύρηκα.

Συνεπισκέπτομαι unà conſidero. *F.* συνεπισκέψομαι. *a.* 1. *med.* συνεπεσκεψάμην. *P. paſſ.* συνεπέσκεμμαι.

Συνεπίσταμαι conſcio, conſcius ſum. (*ex* σὺν *&* ἐπίσταμαι. *vide ſuprà.*) *imperf.* συνεπιστάμην. *F.* συνεπιστήσομαι.

Συνεπισχύω coadjuvo, *adminiſter ſum. F.* ύσω. *a.* 1. συνεπίσχυσα. *P.* συνεπίσχυκα.

Συνεπιτίθημι ſimul impono. (*decompoſ. ex* σὺν, ἐπὶ *&* τίθημι.) *Fut.* συνεπιθήσω. *præſ. paſſiv.* συνεπιτίθεμαι. *unà invado. vide* τίθημι.

Συνέπομαι comitor. *cum Dat.* (*ex* σὺν *cum &* ἕπομαι *ſequor.*) *imperf. med.* συνειπόμην ου ετο, *Actor.* 20. 4.

Συνεργέω ῶ unà operor. *imperf.* συνήργεον ουν, εες εις, εε ει. *augmentum eſt in medio. Fut.* ήσω. *P.* συνήργηκα.

Συνεργὸς οῦ ὁ adjutor, adminiſter, collega, (*ex* σὺν *cum &* ἔργον *opus, officium*) *qui nobiſcum verſatur in eodem officio.*

Συνερείδω confirmo, ſtabilio. *Fut.* είσω. *P.* συνήρεικα. *a.* 1. συνήρεισα. *ex* σὺν *&* ἐρείδω. *vide ſuprà.*

Συνέρχομαι convenio, unà venio. *imperf.* συνηρχόμην ου ετο, *Luc.* 5. *v.* 15. *Fut.* συνελεύσομαι. *aor.* 2. συνῆλθον ες ε. *a.* 2. *act. infin.* συνελθεῖν *conſueſcere, Matth.* 1. *verſ.* 18. *part. aor.* 2. συνελθὼν οῦσα όν. *P. med.* συνελήλυθα ας ε *conveni.*

veni. part. P. med συνεληλυθὼς ότος ὁ. *pluſq perf.* συνεληλύθειν εις ει.

Συνεσθίω veſcor cum *aliquo. imperf.* συνήσθιον ες ε, *Gal.* 2. 12.

Σύνεσις εως ἡ intelligentia. *à* συνίημι *intelligo.*

Συνέταιρις ιδος ἡ ſocia, ſcortum, *concubina.*

Συνεταῖρος ου ὁ ſodalis, *adjutor.*

Συνετίζω facio intelligere, erudio. *F.* ίσω.

Συνετὸς οῦ ὁ intelligens, aptus, *concinnus.*

Συνετῶς *adverb.* intelligenter.

Συνευδοκέω ῶ conſentio, unà volo, applaudo, *cum Dat. F.* ήσω. *P.* συνευδεδόκηκα.

Συνευφραίνομαι collætor. *F.* οῦμαι *præt. paſſiv.* συνεύφραμμαι. *a.* 1. συνευφράνθην. *fut.* 1. *paſſ.* συνευφρανθήσομαι.

Συνευωχέομαι οῦμαι unà epulor. *cum Dativ. vi præpoſit.* σὺν *compoſ. ex* σὺν *&* εὐωχέω ῶ *convivio excipio.* εὐωχέομαι οῦμαι *convivor, epulor. à nomine* εὐωχία ας ἡ *convivium, epulum, quod eſt ab* εὖ ἔχειν *bene habere, lætum eſſe.*

Συνεφίστημι *unà præficio. P. part.* συνεφεστὼς ῶσα ὡς *unà præfectus. præſ. paſſiv.* συνεφίσταμαι unà inſurgo. *Fut.* συνεπιστήσω. *a.* 2. συνεπέστην ης η, *Actor.* 16. 22.

Συνέχω conſtringo, 2 *Cor.* 5. 14. unà teneo, *Luc.* 8. *v.* 45. *Fut.* συνέξω. *conſtringam. P.* συνέσχηκα. *a.* 2. συνέσχον ες ε *compreſſi. præſ. paſſ.* συνέχομαι coarctor, conſtringor, *imperf. paſſ.* συνειχόμην ου ετο *angebar, tenebar, numine afflabar.* ὁ συνεχόμενος *quandoque idem quod* θεοφορούμενος, καὶ ἐνθουσιάζων, *Actor.* 18. 5.

Συνήδομαι delector, *cum Dat. Rom.* 7. 22.

Συνήθης εος ὁ ἡ conſuetus a. *ex* σὺν *&* ἦθος εος τὸ *mos, conſuetudo.*

Συνήθεια ας ἡ conſuetudo.

Συνηλικιώτης ου ὁ, *Gal.* 1. 14. coætaneus, coævus, æqua-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

æqualis. *ex* σὺν *cum &* ἡλικία ας ἡ ſtatura, æ-
tas. *Them.* ἡλίκος η ον quantus a um.

Συνήλικος ου ὁ ἡ (*idem quod* συνηλικιώτης ου ὁ, *&* συνῆλιξ κος ὁ ἡ) coævus, æqualis, *Daniel.* 1. *verſ.* 10.

Συνθάπτω unà ſepelio. *F.* ψω. *P.* συντέθαφα. *a.*2. συνέταφον. *a.*2. *paſſiv.* συνετάφην ης η conſepultus fui. *part. aor.* 2. *paſſiv.* συνταφεὶς ἐντος ὁ. conſepultus.

Συνθέλω ſimul volo, conſentio. *Fut.* συνθελίσω. *P.* συντεθέληκα. *aor.* 1. συνεθέλησα. *vide ſuprà* θέλω.

Σύνθεμα τος τὸ, pactum, fœdus.

Σύνθεσις εως ἡ compoſitio.

Συνθήκη ης ἡ fœdus.

Σύνθημα τος τὸ fœdus, *compoſitum*, *teſſera.*

Συνθλάω conquaſſo, confringo. *F.* άσω. *a.* 1. συνέθλασα. *P.* συντέθλακα. *P. paſſiv.* συντέθλασμαι. *a.*1. *paſſiv.* συνεθλάσθην. *fut.* 1. *paſſ.* συνθλασθήσομαι η εται *conquaſſabor.*

Συνθλίβω comprimo. *F.* ψω. *P.* συντέθλιφα. *imperf.* συνέθλιβον ες ε.

Συνθρύπτω *proprie* deliciis frango, effemino, emollio, enervo, affligo, *Actor.* 21. 13. *item* comminuo, confringo. *F.* ψω. *P.* συντέθρυφα. *vide infrà* τρυφή.

Συνιδεῖν *vide* συνείδω.

Συνίημι *proprie* committo, *item* intelligo. 3. *pl.* συνιοῦσι *intelligunt*, *pro* συνιέουσι. *ad formam* ποιέουσι, *à verbo* συνιέω. *Sic Rom.* 3. 11. συνιῶν (*pro* συνιεὶς έντος ὁ.) *part. præſ. ad formam* ποιῶν *pro* ποιέων. *præſ. imperat.* συνίεθι έτω. 2. *pl.* συνίετε *intelligite. præſ. ſubj.* συνιῶ ῇς ῇ ῶσι, *Luc.* 8. 10. *præſ. infin.* συνιέναι, *Luc.* 24. 45. *fut.* συνήσω εις ει ουσι. *a.* 1. συνῆκα. *a.* 2. συνῆν ῆς ῆ. *aor.* 2. *imperat.* σύνες. *Dan.* 10. 11. συνέτω,

lerem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ierem. 9. 11. 2. *pl.* συνίετε, *Pſal.* 50. 23. *a.* 2. *ſubj.* συνῶ ῇς ῇ ῆτε, *Matth.* 13. 14. *Actor.* 28. 26. *Tenendum, hoc verbum duobus modis conjugari, vel tanquam à* συνίημι, *vel ut à* συνιέω. *part. a.* 2. συνιών, *Matth.* 13. *verſ.* 23. *à* συνιέω. *utrimque tamen diſpiciendum quid uſus ferat. Sic Proverb.* 21. *verſ.* 11. συνεῖ *pro* συνίησι, *Ierem.* 9. *v.* 23. συνιεῖν *pro* συνιέναι, *&c. ex* σὺν *&* ἵημι *mitto.*

Συνιστάνω commendo, *cum Accuſ.* 2 Cor. 3. 1.

Συνίστημι conſtituo, *Rom.* 3. *v.* 5. commendo, *Rom.* 16. 1. *part. præſ.* συνιστῶν *pro* συνιστέων, *tanquam à* συνιστέω ῶ, 2 Cor. 4. 2. συνιστῶντες ἑαυτοὺς, *commendantes nos ipſos. F.* συστήσω. *præt. med.* συνέστηκα, *& Dorice* συνέστακα. conſiſto, *Col.* 1. 17. *part. præt. act.* συνεστὼς *pro* συνεστηκὼς, *in f. g.* συνεστῶσα *conſiſtens,* 2 *Pet.* 3. *v* 5. *a.* 1. *act.* συνέστησα *teſtatum feci,* 2 *Cor.* 7. *v.* 11. *præſ. paſſ. infin.* συνίστασθαι *commendari,* 2 *Corinth.* 12. *v.* 11. *à præſ. paſſ. indic.* συνίσταμαι σαι ται *commendor.*

Συνίστωρ ορος ὁ cognitor, teſtis.

Συννέφεια ας ἡ congregatio nubium.

Συννεφέω ῶ nubes congrego. *F.* ήσω.

Συννεφὴς έος ὁ ἡ nubiloſus, obſcurus, *nube obductus a. ex* σὺν *&* νέφος εος τὸ *nubes.*

Συννοέω ῶ cogito, intelligo. *F.* ήσω. P. συννενόηκα. *a.* 1. συνενόησα.

Σωύνους *vel* σωῦς οος ὁ ἡ ſecum cogitabundus, *triſtis.*

Σιώνυμφος ἡ *ſic dicitur* mulier fratri alterius mulieris nupta, *Ruth.* 1. 15.

Συνοδεύω iter facio cum aliquo. *F.* δεύσω. P. συνώδευκα.

Συνοδία ας ἡ comitatus, iter commune. *ex* σὺν *cum &* ὁδὸς οῦ ἡ *via, Luc.* 2. 44.

Σιώοδος

Σύνοδος ου ἡ concilium, comitia, ſynodus.
Συνοδυνάομαι ῶμαι condoleo.
Σύνοιδα & συνειδὼς. *vide ſuprà in συνείδω.*
Συνοικέω ῶ unà verſor, una habito. *Fut.* ήσω. *P.* συνῴκηκα.
Συνοικίζω cohabitare facio, commigro. *F.* ίσω. *a.* 1. συνῴκισα. *P.* συνῴκικα.
Συνοικοδομέω ῶ unà ædifico. *F.* ήσω. *P.* συνῳκοδόμηκα. *præſ. paſſ.* συνοικοδομέομαι οῦμαι *unà ædificor.*
Συνολκὴ ῆς ἡ contractio, titillatio.
Σύνολον omnino, in univerſum, in ſumma, *eſt n. g. à maſc.* σύνολος *integer, univerſus, ex* σὺν *&* ὅλος *totus, ſed hic adverbialiter uſurpatur.*
Συνομιλέω ῶ unà colloquor, *cum Dativ. F.* ήσω. *P.* συνωμίληκα.
Συνομορέω ῶ confinis ſum (*ex* σὺν *&* ὅμορος ου ὁ ἡ conterminus a, *quod eſt ex* ὁμοῦ *&* ὅρος ου ὁ *terminus.*) *F.* ήσω. *P.* συνωμόρηκα.
Συνωμοσία ας ἡ conjuratio. *à verbo* συνόμνυμι *conjuro. ex* σὺν *&* ὄμνυμι *juro.*
Συνοράω ῶ perſpicio, comprehendo, intelligo. *F.* άσω. *P.* συνώρακα *&* συνεώρακα. *a.* 1. συνώρασα.
Συνούλωσις εως ἡ cicatricum obductio.
Συνουσιασμὸς οῦ ὁ congreſſus, coïtus. *à verbo* συνουσιάζω coëo.
Συνοχὴ ῆς ἡ anxietas. *à* συνέχω *conſtringo.*
Συνταγὴ ῆς ἡ præceptum.
Σύνταγμα τος τὸ *ordo*, exercitus, ſyntagma.
Σύνταξις εως ἡ conſtructio, coordinatio.
Συνταράσσω conturbo. *F.* άξω. *P.* συντετάραχα. *a.* 1. συνετάραξα. *ex* σὺν *&* ταράσσω *vide infrà.*
Συντάσσω *vel* ττω *propriè*, unà cum aliis ordino, conſtituo. *F.* ξω. *a.* 1. συνέταξα ας ε præcepi,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Matth. 26. 10. *P.* συντέταχα. *præt. paſſ.* συντέταγμαι ξαι κται.

Συντέλεια ας ἡ conſummatio, finis, *ab adi. inuſ.* συντελὴς έος ὁ ἡ *perfectus a. ex* σὺν & τέλος *finis.*

Συντέλεσμα τος τὸ conſummatio, perfectio, à *præt. paſſ.* συντετέλεσμαι *verbi*

Συντελέω ῶ finio. *F.* συντελέσω peragam, pangam. *a.* 1. *act.* συνετέλεσα ας ε. *P.* συντετέλεκα. *præſ. paſſ.* συντελέομαι οῦμαι. *in infin.* έεσθαι εῖσθαι conſummari. *præt. paſſ.* συντετέλεσμαι. *a.* 1. *paſſ.* συνετελέσθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* συντελεσθεὶς εῖσα ὲν, *Luc.* 4. *v.* 2. *exactus, ad finem perductus a.*

Συντέμνω concido. *F.* 1. συντεμῶ. *P.* συντέτμηκα. *præt. paſſ.* συντέτμημαι. *part. præt. paſſ.* συντετμημένος η ον conciſus a um. *præt. med.* συντέτομα.

Συντηρέω ῶ obſervo, *ſimul* revereor, *Marc.* 6. 20. *imperf.* συνετήρεον ουν, εες εις, εε ει. *F.* ήσω. *P* συντετήρηκα. *præſ. paſſiv.* συντηρέομαι οῦμαι conſervor.

Συντίθημι conſtituo. *F.* συνθήσω. *P.* συντέθεικα. *præſ. med.* συντίθεμαι paciſcor, conſentio. *præt. paſſ.* συντέθειμαι. *pluſq. perf.* συνετεθείμην σο το. 3. *pl.* συνετέθειντο *conſtituerant, Ioan.* 9. 22. *a.* 2. *med.* συνεθέμην σο το. pactus ſum, *Luc.* 22. 5.

Συντίμησις εως ἡ pretium, *pretii æſtimatio.*

Σύντομος ου ὁ ἡ (à *præt. med.* συντέτομα *verbi* συντέμνω.) conciſus. *Hinc*

Συντόμως *adverb.* conciſè, breviter.

Συντρέπω converto. *F.* έψω. *P.* συντέτροφα. *a.* 1. συνέτρεψα. *a.* 2. συνέτραπον. *Præt. med.* συντέτροπα.

Συντρέφω unà alo, ſimul educo. *F.* συνθρέψω. *a.* 1. συνέθρεψα. *P.* συντέτροφα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Συντρέχω concurro. *F. med.* συνθρέξομαι. *a. 2. act.* συνέδραμον. *P. med.* συνδέδρομα.

Συντριβὴ ῆς ἡ contritio, comminutio.

Συντρίβω contero, quaſſo. (*ex* σὺν *&* τρίβω tero, tundo, comminuo.) *præſ. part.* συντρίβων ουσα. συντρίβον οντος τό. *F.* ψω. *P.* συντέτριφα. *a.* 1. συνέτριψα. *part. a.* 1. *act.* συντρίψας ασα αν. *a.* 2. *act.* συνέτριβον. *præſ. paſſ* συντρίβομαι conteror, *Apoc.* 2. *v.* 27. *præt. paſſ.* συντέτριμμαι. *præt. paſſ infin.* συντετρίφθαι, *Marc.* 5. 4. *part. præt. paſſ.* συντετριμμένος η ον quaſſatus a um. *a.* 2. *paſſ.* συνετρίβην ης η. *fut.* 2. *paſſ.* συντριβήσομαι ῃ εται confringar, *Ioan.* 19. 36.

Σύντριμμα τος τὸ contritio, *Rom.* 3. 16.

Συντριμμὸς οῦ ὁ contritio, *Ierem.* 4. 6.

Σύντριψις εως ἡ contritio, confractio.

Σύντροφος ου ὁ ἡ unà educatus. *ex* σὺν *&* τρέφω *alo,* 1 *Reg.* 16. 9.

Συντροχάζω concurro, obvius fio. *F.* άσω. *a.* 1. συνετρόχασα. *Præt.* συντετρόχακα. *Them.* τρέχω *curro.*

Συντυγχάνω convenio. *cum Dat. a.* 2. συνέτυχον ες ε. *a.* 2. *infin.* συντυχεῖν.

Συνυποκρίνομαι unà ſimulo *a.* 1. *paſſ.* συνυπεκρίθην ης η.

Συνυπουργέω ῶ (*ex* σὺν *&* ὑπουργέω ῶ adjuvo, *quod ab* ὑπουργὸς οῦ ὁ ἡ *adjutor, & hoc ex* ὑπὸ *&* ἔργον.) unà operam confero. *F.* ήσω. *P.* συνυπούργηκα.

Συνυφαίνω contexo, ſimul attexo.

Συνυφὴ ῆς ἡ tela.

Συνυψόω ῶ ſimul extollo. (*ex* σὺν *&* ὑψόω *extollo.*) *F.* ώσω. *a.* 1. συνύψωσα. *P.* συνύψωκα.

Συνωδίνω unà parturio, inſtar puerperæ doloribus afficior, crucior. *ex* σὺν *&* ὠδίνω parturio. *Th.* ὀδύνη ης ἡ *dolor.*

Συνωμοσία ας ἡ conjuratio, *Actor.* 23. 13.

Συνωμότης ου ὁ conjuratus, confœderatus, *Geneſ.* 14. v. 13. *à* συνόμνυμι *conjuro. Fut.* συνομόσω. *P.* συνομώμοκα. *vide* ὄμνυμι.

Συρία ας ἡ pinguis tunica. *item* herbæ nomen.

Συριγμὸς οῦ ὁ ſibilus, ſtridor. *à præt. paſſ.* σεσύριγμαι *verbi* συρίττω ſibilo.

Συρίζω fiſtula cano, ſibilo. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐσύρισα. *P.* σεσύρικα. *P. paſſ.* σεσύρισμαι. *Hinc*

Συρισμὸς οῦ ὁ ſibilus, ſtridor.

Συριστὶ *adverb.* Syriace.

Συῤῥάπτω conſuo. *F.* συῤῥάψω. *a.* 1. ψα. *P.* συνέῤῥαφα.

Συῤῥάσσω *vel* άττω confligo. *F.* συῤῥάξω. *a.* 1. συνέῤῥαξα. *P.* συνέῤῥαχα.

Συῤῥέμβομαι unà vagor.

Σύρτις εως ἡ Syrtis. *pl.* σύρτεις εις αἱ *ſunt duo ſinus in mari mediterraneo periculoſiſſimi. à Them.* σύρω *traho, quod naves attractas aut retineant in arena hærentes, aut prorſus mergant.*

Σύρω traho per pavimentum, *per ſolum. imperf.* ἔσυρον ες ε, *Actor.* 14. 19. *F.* συρῶ, 2 *Sam.* 17. 13. *P.* σέσυρκα. *P. paſſ.* σέσυρμαι, *unde eſt* σύρμα τος τὸ veſtis caudata matronarum nobilium.

Συσκευάζω ſpolio, compilo. *Fut.* άσω. *Exod.* 3. *verſ.* 22. *aoriſt.* 1. συνεσκεύασα. *Præt.* συνεσκεύακα.

Σύσκηνος ου ὁ ἡ contubernalis. *ex* σὺν *&* σκῆνος εος τὸ *tabernaculum.*

Συσκιάζω obſcuro, obumbro. *F.* άσω. *a.* 1. - εσκίασα. *P.* συνεσκίακα. συν

Σύσκιος ου ὁ umbroſus, opacus.

Συσκοτάζω obnubilo. 3 *perſ.* συσκοτάζει, *obtenebraſcit, veſperaſcit. F.* άσω. *a.* 1. συνεσκότασα. *P.* συνεσκότακα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Συσπαράσσω vel ττω diſcerpo, lacero. *F.* ξω. *a.* 1. συνεσπάραξα. P. συνεσπάραχα.

Συσσεισμὸς οῦ ὁ concuſſio. *à præt. paſſ.* συσσέσεισμαι. *verbi*

Συσσείω concutio. *F.* είσω. *a.* 1. συνέσεισα. P. συσσέσεικα. *P. paſſ.* συσσέσεισμαι.

Σύσσημον ου τὸ commune ſignum. *ex* σὺν *&* σῆμα τος τὸ *ſignum.*

Σύσσημος ου ὁ ἡ *conſignificans.*

Συσσύρω unà violenter tracto.

Σύσσωμος ου ὁ ἡ καὶ τὸ σύσσωμον ejuſdem corporis, *ex* σὺν *&* σῶμα *corpus, Eph.* 3. 6.

Συστασιαστὴς οῦ ὁ ſocius ſeditionis. στάσις εως ἡ ſeditio, *ab* ἵσταμαι *ſto.* στασιάζω factionibus contendo. *F.* άσω. P. ἐστασίακα. στασιαστὴς οῦ ὁ qui ſeditionem concitat. συστασιαστὴς οῦ ὁ ejuſdem conjurationis ſocius.

Σύστασις εως ἡ conventus, conſpiratio, ſeditio. *item* commendatio.

Συστατικὸς ἡ ὸν commendatitius a um. συνίστημι *commendo. F.* συστήσω.

Συσταυρόω ῶ unà crucifigo. *F.* ώσω. *P.* συνεσταύρωκα. συσταυρόομαι οῦμαι unà crucifigor. *P. paſſ.* συνεσταύρωμαι. *aor.* 1. *paſſ.* συνεσταυρώθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* συσταυρωθεὶς έντος ὁ.

Συστέλλω *proprie*, contraho. *item* compono ad ſepulturam, veſtibus ſepulcralibus obvolvo, *quo ſenſu Homerus* Ὀδυσσ. ω. 292. *uſus eſt verbo* περιστέλλω, *Act.* 5. 6. *alii vertunt* ſubtraho, amoveo, corripio. *F.* 1. συστελῶ. *F.* 2. συσταλῶ. P. συνέσταλκα. *a.* 1. *act.* συνέστειλα. *part. P. paſſ.* συνεσταλμένος η ον contractus a um.

Συστενάζω unà ſuſpiro, *Rom.* 8. 22. *F.* ξω. *vide* στενάζω.

Σύστημα τος τὸ congregatio, ſyſtema, compoſitio. *à* συνίστημι.

Συστοιχέω ῶ eâdem ſerie reſpondeo. *Fut.* ήσω. *P* συνεστοίχηκα.

Συστρατιώτης ου ὁ commilito.

Σύστρεμμα τος τὸ tumultus. *item* collectio, convolutio.

Συστρέφω convolvo in faſcem, colligo. *F.* ψω. *a.* 1. συνέστρεψα. *part. a.* 1. συστρέψας αντος ὁ. *præt. med.* συνέστροφα, *unde eſt*

Συστροφὴ ῆς ἡ tumultuoſa & ſeditioſa concio, concurſus, coitio, *Actor.* 23. 12.

Συσφίγγω conſtringo, confirmo. (*ex* σὺν & σφίγγω *ſtringo. F.* ίγξω. *a.* 1. συνέσφιγξα ας ε, 1 *Reg.* 3. *v.* 46. *P.* συνέσφιγχα.

Σύσφιγξις εως ἡ coactio, conſtrictio.

Συσχηματίζω configuro. *F.* ίσω. *P.* συνεσχημάτικα. *præſ. paſſiv.* συσχηματίζομαι configuror. *cum Dativ. Rom.* 12. 2.

Σφαγὴ ῆς ἡ mactatio, epulum, *Iacob.* 5. 5.

Σφάγιον ου τὸ victima.

Σφαιρωτὴρ ῆρος ὁ lorum, corrigia calceamenti.

Σφακελίζω inflammor, ſydere afflor, putredine emorior. (*à nomine* σφάκελος ου ὁ *mortificatio partis inflammatæ, à* σφάζω *occido.*) *F.* ίσω. *a.* 1. ἐσφακέλισα. *P.* ἐσφακέλικα.

Σφαλερὸς ὰ ὸν labilis e, titubans, periculoſus a um. *à verbo* σφάλλω *everto.*

Σφάλμα τος τὸ lapſus, error, peccatum. *à præt. paſſiv.* ἔσφαλμαι, *verbi*

Σφάλλω ſupplanto, everto, fallo. *F.* σφαλῶ. *a.* 1. ἔσφαλα. *P. act.* ἔσφαλκα. *P. paſſiv.* ἔσφαλμαι.

Σφάττω *vel* σφάζω (*pro* φάζω, *idem quod* φάω ῶ *occido.*) macto. *F.* ξω. *P.* ἔσφαχα. *a.* 1. ἔσφαξα. *præt. paſſiv.* ἔσφαγμαι. *a.* 2. *paſſ.* ἐσφάγην ης η. *præt. med.* ἔσφαγα.

Σφενδονέω ῶ fundam agito. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐσφενδόνησα. *P.* ἐσφενδόνηκα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Σφενδόνη ης ἡ funda.

Σφενδονίτης ου ὁ ἀ σφενδονίζω, & σφενδονήτης ου ὁ ἀ σφενδονέω, funditor.

Σφηκία ων τὰ veſparum examen, *veſpeta, veſparum cellulæ. ἀ σφὴξ veſpa.*

Σφηνόω ῶ cuneo, obſtipo, obſtruo. (*ἀ σφὴν ὸς ὁ cuneus.*) *F. ώσω. a.* 1. *ἐσφήνωσα. P. ἐσφήνωκα.*

Σφὴξ κὸς ὁ veſpa.

Σφιγγία ας ἡ parſimonia.

Σφίγγω ſtringo, conſtringo. *F. ίγξω. a.* 1. *ἔσφιγξα. P. ἔσφιγγα.*

Σφόδρα *adv.* valdè, *à nomine*

Σφοδρὸς οῦ ὁ vehemens.

Σφοδρῶς *adv.* valdè, *Actor.* 27. 18.

Σφόνδυλος ου ἡ, *idem quod σπόνδυλος* vertebra, *ſpina dorſi, verticulum membrorum.*

Σφραγίζω obſigno. *F. ίσω. P. ἐσφράγικα. a.* 1. *act. ἐσφράγισα. a.* 1. *imperat. σφράγισον ἀτω. a.* 1. *ſubj. σφραγίσω ῃς ῃ. præt. paſſiv. ἐσφράγισμαι. part. præt. paſſ. ἐσφραγισμένος. aor.* 1. *paſſiv. ἐσφραγίσθην ης η. aor.* 1. *med. ἐσφραγισάμην ω ατο.*

Σφραγὶς ἰδος ἡ ſigillum.

Σφῦρα ας ἡ malleus, inſtrumentum fabrile.

Σφυροκοπία ας ἡ opificium fabrile, ars fabrilis.

Σφυροκόπος ου ὁ faber, *Gen.* 4. 22.

Σφυρὸν οῦ τὸ malleolus pedis. *Hinc*

Σφυρωτὴρ ῆρος ὁ corrigia, *Gen.* 14. 23.

Σχάζω & σχάω ſcarifico, aperio, ſcalpo, laxo, deduco, cohibeo. *Fut. άσω. a.* 1. *ἔσχασα. P. ἔσχακα.*

Σχεδία ας ἡ ratis, navis ſubito facta.

Σχεδιάζω erudio. *item* ſubito facio. *F. άσω. a.* 1. *ἐσχεδίασα. P. ἐσχεδίακα.*

Σχεδὸν *adverb.* (*proprie* contiguè *q. d.* ἐχομένως) ferè.

Σχέτλιος α ον infelix, miſerabilis c. *ex σχέθω inhibeo, & λίαν valde.*

Σχῆμα τος τὸ forma, habitus, geſtus. *Them.* ἔχω. *F.* σχήσω.

Σχίδαξ κος ὁ fragmentum, aſſula. *à* σχίζω *findo, ſeco.*

Σχίζα ης ἡ *ſciſſura*, rima. *à verbo*

Σχίζω findo. *F.* σχίσω. *a.* 1. ἔσχισα. *a.* 1. *ſubj* σχίσω ῃς ῃ ωμεν. *P.* ἔσχικα. *præſ. paſſ.* σχίζομαι *findor, dividor. præt. paſſ.* ἔσχισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐσχίσθην ης η *ſciſſus fui.*

Σχῖνος ου ἡ lentiſcus, arboris nomen. *forte à* σχίζω, *quia ſæpiſſime finditur in dentiſcalpia.*

Σχίσμα τος τὸ fiſſura, diſſidium.

Σχισμὴ ῆς ἡ ſciſſura, fiſſura.

Σχιστὸς ἡ ὸν fiſſilis e.

Σχοινίον ου τὸ funis, funiculus. *Them.* σχοῖνος ου ὁ juncus. *item* funis *ex junco plexus, Ioan.* 2. *verſ.* 15.

Σχοινισμὸς οῦ ὁ funiculatio, portio per funes menſurata.

Σχολάζω otior, vaco, *cum Dat.* 1 *Cor.* 7. 5. *F.* άσω. *P.* ἐσχόλακα. *Hinc*

Σχολαστὴς οῦ ὁ otioſus, *Exod.* 5. 17. σχολασταί ἐστε *otioſi eſtis. Them.*

Σχολὴ ῆς ἡ otium. *item* cœtus docentium & diſcentium ſapientiam & virtutem, *qui Latine quoque vocatur* Schola, *Actor.* 19. 9.

Σώζω ſervo, libero. *F.* σώσω. *P.* σέσωκα. *a.* 1. ἔσωσα. *a.* 1. *imperat.* σῶσον άτω. *a.* 1. *act. ſubj* σώσω ῃς ῃ. *part. a.* 1. *act.* σώσας αντος ὁ. *præſ. paſſ.* σώζομαι ſervor, convaleſco, ſanor. *imperf. paſſ.* ἐσωζόμην ου ετο ſanabar. *præt paſſ.* σέσωσμαι σαι ται *ſanatus fui. a.* 1 *paſſ.* ἐσώθην ης η *ſanatus fui. aor.* 1. *paſſ. ſubj.* σωθῶ ῇς ῇ. *a.* 1. *paſſ. infin.* σωθῆναι *ſanari, Actor.* 14. *verſ.* 9.

fut.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

fut. 1. *paſſ.* σωθήσομαι ſervabor. *item* convaleſcam.

Σῶμα τος τὸ corpus. σώματα mancipia, *Apoc.* 18. 13. *item* σῶμα *idem quod* πτῶμα cadaver, *Luc.* 17. 35.

Σωματικὸς ἡ ὸν corporeus a um.

Σωματικῶς *adv.* corporaliter.

Σωματοποιέω ῶ in unum corpus redigo, corroboro. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐσωματοποίησα. *P.* σεσωματοποίηκα.

Σωματοφύλαξ κος ὁ cuſtos corporis.

Σῶος vel ῷος α ον ſalvus a um, ſoſpes.

Σωρεύω coacervo. *F.* εύσω. *P.* σεσώρευκα. *P. paſſ.* σεσώρευμαι. *part. P. paſſ.* σεσωρευμένος η ον *cumulatus a um.* à σωρός.

Σωρηδὸν *adverb. acervatim*, cumulatim.

Σωρὸς οῦ ὁ acervus, cumulus.

Σωτὴρ ῆρος ὁ ſervator, ſalvator.

Σωτηρία ας ἡ ſalus.

Σωτήριον ου τὸ ſalus, *Luc.* 2. 30.

Σωτήριος ου ὁ ἡ ſalutifer a, *Tit.* 2. 11.

Σωφρονέω ῶ ſum ſobrius, ſanâ mente ſum præditus. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐσωφρόνησα. *a.* 1. *imperat.* σωφρόνησον άτω ατε. *P.* σεσωφρόνηκα.

Σωφρονίζω doceo ſapere, bonis moribus imbuo. *F.* σωφρονίσω. *P.* σεσωφρόνικα. *P. paſſ.* σεσωφρόνισμαι, *unde eſt*

Σωφρονισμὸς οῦ ὁ ſanitas animi, caſtigatio, emendatio.

Σωφρόνως *adv.* temperanter.

Σωφροσύνη ης ἡ temperantia, ſobrietas. *item* mentis ſanitas, *Actor.* 26. *v.* 25. τῇ μανίᾳ *furori ſeu inſaniæ opponitur. Sic* σωφρονέων ῶν *opponitur* τῷ δαιμονιζομένῳ, *Marc.* 5. 15. *Luc.* 8. *v.* 35.

Σώφρων ονος ὁ ἡ temperans. *ex* σάος *ſeu* σῶος *con-*

tracte σῶς ſanus, & φρὴν ενὸς ἡ *mens, q. d.* σῶς τὴν φρένα, *ſanâ mente præditus.*

T A.

TAβιθὰ ἡ *vide infrà nomina propria.*

Τάγματος τὸ ordo. *Th.* τάσσω.

Τακτικὸς ἡ ὸν ordinarius a um, *militaris e.*

Τακτὸς ἡ ὸν ſtatutus a um, *Actor.* 12. 21.

Ταλαιπωρέω ῶ ſenſu miſeriæ tangor. *Fut.* ήσω. *P.* τεταλαιπώρηκα, *Ierem.*4.20. *a.*1. ἐταλαιπώρησα. *a.*1. *act. imperat.* ταλαιπώρησον άτω ατε, *Iacob.* 4. 9.

Ταλαιπωρία ας ἡ miſeria.

Ταλαίπωρος ου ὁ ἡ (*ex* ταλάω ῶ *fero* (*pro quo uſitatius eſt* τλάω τλῆμι.) & πῶρος ου ὁ *luctus*,) *q. d.* ferens luctum, *h. e.* luctuoſus. *per ſyn. ſpeciei* miſer, calamitoſus.

Ταλαιπώρως *adverb.* miſerè, difficulter.

Ταλαντιαῖος αία αῖον, talentarius a um, *h. e.* talentum ſuo pondere æquans, *Apoc.* 16. 21.

Τάλαντον ου τὸ *proprie* ſtatera, libra, *vel* trutina, lanx. *item* quod imponitur trutinandum, & *nominatim* pondus 125 *librarum*, talentum.

Τάλας αινα αν miſer a um. *à* ταλάω *patior.*

Ταλιθὰ κοῦμι *Syriaca vocabula*, *vertuntur* κοράσιον ἔγειραι puella ſurge. ταλιθὰ ἡ *nomen* ἄκλιτον, *Syriace* טְלִיתָא *tlithá*, κοράσιον puella, *à maſculino* טְלִי *tli* puer. קוּמִי *ſurge. eſt* 2. *ſing. imperat. Kal. gen. fœm. à R.* קוּם *ſurrexit.*

Ταμιεῖον ιείου τὸ, *vel* ταμεῖον είου τὸ conclave, *à* ταμίας ου ὁ promus condus, quæſtor, *qui præeſt penui, cellæ frumentariæ, aut vinariæ.*

Ταμία *vel* ταμίεια ας ἡ hera, cellaria.

Ταμίας ου ὁ promus condus, *quæſtor qui præeſt penui.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

penui, cellæ frumentariæ aut vinariæ, cellarius.

Ταμιεύομαι quæſturam exerceo. *item* utor, *conſervo, repono. F.* εύσομαι. *a.* 1. *med.* ἐταμιευσάμην ω ατο. *P. paſſ.* τεταμίευμαι.

Ταννῦν nunc *adv. Actor.* 17. 30. & 20. 32. *alias* τὰ νυῦ.

Τανύω extendo. (ἀ τείνω.) *F.* ύσω. *a.* 1. ἐτάνυσα. P. τετάνυκα.

Τάξις εως ἡ ordo.

Ταπεινὸς ἡ ὸν humilis e. *Euſtathius vult* ταπεινὸν *duci q.* πατεινὸν, *quòd ſe* pedibus proculcandum ſubſternat. *Sic* τάπης, ητος ὁ *tapes quaſi* πάτης.

Ταπεινότης ητος ἡ humilitas.

Ταπεινοφροσυνή ης ἡ humilitas, modeſtia, animi demiſſio. *à nomine*

Ταπεινόφρων ονος ὁ ἡ qui eſt animo humili & abjecto. (*ex* ταπεινὸς *humilis,* & φρὴν ενὸς ἡ *mens.*) *cujus animus eſt humilis.*

Ταπεινοφρονέω ῶ humiliter ſentio. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐταπεινοφρόνησα *humilis animo fui. P.* τεταπεινοφρόνηκα.

Ταπεινόω ῶ humilio. *F.* ώσω. *P.* τεταπείνωκα. *a.* 1. *act.* ἐταπείνωσα. *a.* 1. *act. ſubj.* ταπεινώσω ῃς ῃ. *præſ. paſſ.* ταπεινόομαι οῦμαι *humilior. P. paſſ.* τεταπείνωμαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ἐταπεινώθην. *a.* 1. *paſſ. imperat.* ταπεινώθητι ήτω ητε. *fut.* 1. *paſſ.* ταπεινωθήσομαι ῃ εται.

Ταπείνωσις εως ἡ humiliatio, humilitas, *Luc.* 1. 48.

Ταράσσω *vel* ττω turbo. *F.* ξω. *P.* τετάραχα. *a.* 1. *act.* ἐτάραξα ας ε αν. *præſ. paſſ.* ταράσσομαι turbor. *præſ. paſſ. imperat.* ταράσσου έσθω. *præt. paſſ.* τετάραγμαι ξαι κται. *part. præt. paſſ.* τεταραγμένος η ον turbatus, *perturbatus. a.* 1. *paſſ.* ἐταράχθην ης η ησαν.

Ταραχὴ ῆς ἡ turbatio, turbæ.

Τάραχος ου ὁ tumultus.

Ταραχώδης εος ὁ ἡ turbulentus a.

Ταριχεύω condio, ſalio. *F.* εύσω. *a.* 1. ἐταρίχευσα. P. τεταρίχευκα. à τάριχος *ſalſamentum, muria.*

Ταρσὸς οῦ ὁ crates, *in qua aliquid ταρσεται, id eſt, ſiccatur. item* ala avium, *&* planta pedis.

Ταρταρόω ῶ in tartarum detrudo. *F.* ώσω. *P.* τεταρτάρωκα. *a.* 1. ἐταρτάρωσα. *part. a.* 1. *act.* ταρταρώσας. *à nomine* τάρταρος ου ὁ locus inferorum profundiſſimus, *tartarus, ſic dictus παρὰ τὸ ταράσσειν à terrendo, quod damnatis ſit terrori. in pl. num.* τάρταρα.

Τάσσω *vel* ττω ordino, conſtituo. *F.* ξω. *P.* τέταχα. *a.* 1. ἔταξα ας ε εν ſtatui, addixi. *præſ. paſſ.* τάσσομαι. *Luc.* 7.8. conſtituor. *præt. paſſ.* τέταγμαι ξαι κται. *part. præt. paſſ.* τεταγμένος η ον ordinatus, prædeſtinatus, *Act.* 13.48. ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι, *ubi* ἦσαν *præcedit. confer Act.* 20. 13. *a.* 1. *med.* ἐταξάμην ω ατο *conſtitui. part. a.* 1. *med.* ταξάμενος η ον.

Τάξις εως ἡ ordo.

Ταῦρος ου ὁ taurus. *à Chald.* תור. *Syr.* תורא *taura. Hebr.* שור.

Ταὐτὰ eadem, *pro τὰ αὐτὰ,* 1 *Theſſ.* 2. 14.

Ταῦτα quod magis eſt, præſertim, imprimis, *accipitur adverbialiter,* tales, 1 *Cor.* 6. 11. καὶ ταῦτα eoque, *Hebr.* 11. 12. *vide Lexici Nov. Teſt. quartam editionem.*

Ταφὴ ῆς ἡ ſepultura. *Th.* θάπτω *ſepelio.*

Τάφος ου ὁ ſepulcrum.

Τάφρος ου ὁ foſſa, vallum, agger.

Τάχα forſitan, utique, *Philem. v.* 5.

Ταχέως *adverb.* citò.

Ταχινὸς ἡ ὸν celer, pernix, 2 *Petr.* 1. 14.

Τάχιον

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Τάχιον *adv.* citius. τάχιστα citiſſimè.

Τάχος εος τὸ celeritas. ἐν τάχει citò, velociter.

Ταχὺ *adv.* citò.

Ταχυνὸς ἡ ὸν celer.

Ταχύνω accelero. *F.* υνῶ. *a.* 1. ἐτάχυνα. *P.* τετάχυγκα.

Ταχὺς εῖα ὺ velox.

Ταὼν ῶνος ὁ pavo.

Τὲ *conjunctio copulativa. valet idem, quod Latinorum* que. *Eſt dictio enclitica, & ſemper poſtponi ſolet, Actor.* 12.8. εἶπέ τε dixitque, *in principio* κῶλυ. *ibid. v.* 12. *in principio periodi* συνιδών τε & re conſiderata. *Eleganter poſt* τε *ſequitur* καὶ, *Hebr.* 4.12. *Actor.* 13.1. ὅ,τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν. *ibid. v.* 2. τόντε Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, *Luc.* 24.20. ὅπως τε, *& quomodo.*

Τέγος εος τὸ tectum, tegmen.

Τείνω tendo, extendo. *F.* τενῶ. *P.* τέτακα. *a.* 1. *act.* ἔτεινα.

Τειρέω ῶ domo, contero. *F.* ήσω. *P.* τετείρηκα. *a.* 1. ἐτείρησα.

Τειχήρης εος ὁ ἡ muris clauſus a.

Τειχίζω murum ſtruo. *F.* ίσω. *P.* τετείχικα. *a.* 1. *act.* ἐτείχισα.

Τειχιστὴς οῦ ὁ murarius, cæmentarius.

Τεῖχος εος τὸ murus.

Τεκμήριον ου τὸ certum ſignum. *à Them.* τέκμαρ αρος τὸ ſignum. *unde* τεκμαίρω certis ſignis probo. *F.* τεκμαρῶ. *a.* 1. *act.* ἐτέκμηρα.

Τεκνίον ου τὸ *diminutivum*, filiolus. τεκνία ων τὰ filioli.

Τεκνογονέω ῶ liberos pario. *F.* ήσω. *P.* τετεκνογόνηκα. *a.* 1. ἐτεκνογόνησα.

Τεκνογονία ας ἡ liberorum procreatio, 1 *Tim.* 2.14.

Τέκνον ου τὸ filius. τέκνα ων τὰ liberi. à τίκτω *pario.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Τεκνοποιέω ῶ filios genero, gigno. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐτεκνοποίησα. *P.* τετεκνοποίηκα.

Τεκνοτροφέω ῶ liberos educo. *Fut.* ήσω. *a.* 1. *act.* ἐτεκνοτρόφησα. *P.* τετεκνοτρόφηκα. *ex* τέκνον ου τ *proles &* τροφέω ῶ *nutrio. Them.* τρέφω *alo.* τεκνοτρόφος ου ὁ ἡ *qui vel quæ liberos alit.* τεκνότροφος ου ὁ ἡ *qui vel quæ à liberis alitur.*

Τεκνοφόνος ου ὁ ἡ liberos interficiens.

Τεκνόω ῶ parturio, uterum gero. *F.* ώσω. *P.* τετέκνωκα. *a.* 1. ἐτέκνωσα.

Τεκταίνω fabrico, comminiſcor. *Fut* τεκτανῶ. *a.* 1. ἐτέκτηνα. *P.* τετέκτακα. *præſ. med.* τεκταίνομαι *idem.*

Τεκτονικὸς ἡ ὸν fabrilis e.

Τέκτων ονος ὁ faber. *pro* τεύκτων *abjecto* υ ψιλῷ *à 3. perſ. præt. paſſ.* τέτευκται *verbi* τεύχω. *vide paulò poſt.*

Τελαμὼν ῶνος ὁ faſcia, lorum clypei aut enſis. *q. à* ταλάω ῶ fero, *ſuſtineo.*

Τέλειος εία ειον perfectus a um, adultus, *Hebr.*5. *v.*14. *comparativus* τελειότερος α ον, *perfectior, us, Hebr.*9.11. *Thema* τέλος εος τὸ finis.

Τελειότης ητος ἡ perfectio.

Τελειόω ῶ perficio. *Fut.* ώσω. *a.* 1. *act.* ἐτελείωσα *conſummavi. a.*1. *ſubj.* τελειώσω. *a.*1. *infin. act.* τελειῶσαι *conſecrare, Hebr.*2.10. *præt. act.* τετελείωκα ας ε. *præſ. paſſ.* τελειόομαι οῦμαι perficior, *conſummatus ero, Luc.* 13. 32. *h. e. conſummabuntur, quæ ſunt peregrinationis meæ. præt. paſſ.* τετελείωμαι σαι ται adimpletus, perfectus ſum. *part. præt. paſſ.* τετελειωμένος η ον *perfectus a um.* perfectè regeneratus, *Hebr.* 12.23. *a.*1. *paſſiv.* ἐτελειώθην ης η conſummatus ſum. *aor.* 1. *paſſiv. ſubj.* τελειωθῶ ῇς ῇ ῶσι conſecrer.

Τελείως *adv.* integrè.

Τελείωσις εως ἡ perfectio, conſummatio.

Τελειωτὴς οῦ ὁ conſummator, *Hebr.* 12. 2.

Τέλεσμα τος τὸ vectigal. *à* τέλος.

Τελεσφορέω ῶ *ad* finem perfero, maturos fructus fero. *F.* ήσω. *P.* τετελεσφόρηκα. *à nomine*

Τελεσφόρος ου ὁ ἡ fœcundus a, *Deut.* 23. 18. *frugifer. ex* τέλος εος τὸ *tributum*, *&* φορὸς οῦ ὁ *ferens, quod reditum ac tributum ſuo tempore reddat.*

Τελετὴ ῆς ἡ finis, mors. *à* τέλος *finis.*

Τελευταῖος αία αῖον finalis e, extremus.

Τελευτάω ῶ morior. *præſ. imperat.* τελεύταε α. αέτω άτω *moriatur. h.e. mori debet, Matth.* 15. *v.* 4. *F.* ήσω. *a.* 1. *act.* ἐτελεύτησα. *part. a.* 1. *act.* τελευτήσας αντος ὁ. *præt. act.* τετελεύτηκα ας ε, *Ioſ.* 1. 2.

Τελευτὴ ῆς ἡ *propriè finis, (à* τελετὴ ῆς ἡ *per epentheſin* τοῦ υ ψιλοῦ. *Them.* τέλος εος τὸ *finis.)* mors.

Τελέω ῶ impleo, *Iacob.* 2. 8. ſolvo, *Rom.* 13. 6. *F.* έσω. *P.* τετέλεκα, perfeci, abſolvi. *a.* 1. *act.* ἐτέλεσα *finem feci, ad finem perduxi. a.* 1. *act. ſubj.* τελέσω ῃς ῃ. *præſ. paſſ.* τελέομαι οῦμαι *perficior. P. paſſ.* τετέλεσμαι σαι σται *conſummatus ſum. a.* 1. *paſſ.* ἐτελέσθην ης η. *fut.* 1. *paſſiv.* τελεσθήσομαι ῃ εται, *Luc.* 18. 31. *perficiar. a.* 1. *paſſiv. ſubj.* τελεσθῶ ῇς ῇ *impletus fuerim.*

Τελισκόμενος ου ὁ perficiens, *complens. part. præſens verbi* τελίσκομαι perficior, *compleor.*

Τέλος εος τὸ finis, *Luc.* 1. 33. vectigal, *Rom.* 13. *v.* 7. *cauſa finalis, ſeu* ſcopus, *Rom.* 10. *v.* 4. merces, 1 *Petr.* 1. 9. exitus, *ſeu eventus,* 2 *Cor.* 11. 15. *Matth.* 26. 56.

Τελωνέω ῶ portorium exigo, vectigalia conduco, publicanus ſum. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐτελώνησα. *P.* τετελώνηκα. *à nomine*

Τελος.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Τελώνης ου ὁ publicanus, *compoſitum ex* τέλος εος τὸ *vectigal*, toll/ zoll/ & ὠνέομαι οῦμαι *emo, qu*
certa pecunia vectigal redemit.

Τελώνιον ου τὸ telonium, *locus, ubi publicani ſedentes obſervabant hac illac commeantes, ut vectigal exigerent, Matth. 9. 9.*

Τέμβρος ου ὁ nemus, *portio agri à cæteris reſecti, delubrum diis conſecratum, à verbo*

Τέμνω ſeco, ſcindo. *Fut.* τμήξω, *vel* τμήσω, *vel* τεμῶ. *præt. act.* τετέμηκα, & *per ſyncop.* τέτμηκα. *aor. 2.* ἔταμον, & ἔτεμον. *fut. 2.* ταμῶ. *præt. paſſ.* τέτμημαι. *part. præt. paſſ.* τετμημένος.

Τενοντόω ῶ cervices abſcindo.

Τένων οντος ὁ collum, cervix. τένοντες ων οἱ tendones. *à* τείνω *tendo.*

Τέρας ατος τὸ prodigium, *portentum à portendo, q. d. præoſtendo.* τέρατα ων τὰ *oſtenta, miracula.*

Τερατοποιὸς ου ὁ ἡ prodigia faciens. *ex* τέρας τος τὸ *prodigium,* & ποιέω ῶ *facio.*

Τερατοσκόπος ου ὁ ἡ prodigii interpres.

Τερέβινθος ου ἡ terebinthus, *arboris nomen.*

Τερέμινθος ου ἡ idem. *dicitur* & τέρμινθος.

Τέρετρον ου τὸ terebrum, *à* τερέω *terebro.*

Τέρμα τος τὸ terminus, finis, *meta. à* τείρω *tero.*

Τερπνὸς ἡ ὸν jucundus a um.

Τερπνότης ητος ἡ jucunditas, *delectatio.*

Τέρπω delecto. *F.* ψω. *P.* τέτερφα. *a. 1.* ἔτερψα. *P. paſſ.* τέτερμμαι ψαι, *unde eſt*

Τέρψις εως ἡ delectatio.

Τεσσαράκοντα οἱ αἱ τὰ quadraginta.

Τεσσαρακονταετὴς έος ὁ ἡ quadraginta annorum. *ex* τεσσαράκοντα, & ἔτος εος τὸ *annus, Actor. 13. v. 18.*

Τέσσαρες *Atticè* τέτταρες ων οἱ αἱ. τέσσαρα ων τὰ quatuor. *Dat.* τέσσαρσι. *Accuſ.* τέσσαρας α.

Τεσσα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Τεσσαρεσκαίδεκα quatuordecim.

Τεσσαρεσκαιδέκατος η ον decimus-quartus a um.

Τεταρταῖος αῖα αῖον quatriduanus a um, *Ioan.* 11. *v.* 39.

Τέταρτος η ον (*Poëticè* τέτρατος) quartus a um.

Τετράγωνος ου ὁ ἡ quadrangularis. *ex* τετρὰς ά-δος ἡ numerus quaternarius, *&* γωνία ας ἡ *angulus.*

Τετράδιον ου τὸ quaternio. *Diminutivum à* τετρὰς ἀδος ἡ idem.

Τετράδραχμον ου τὸ nummi ſpecies.

Τετρακισμύριοι αι α quadraginta millia.

Τετρακισχίλιοι αι α quater mille. *diviſè* τετράκις χίλιοι.

Τετρακόσιοι αι α quadringenti æ a.

Τετρακοσιοστὸς οῦ ὁ ἡ quadringenteſimus a.

Τεταρτημερὲς έος τὸ quarta pars.

Τετράμηνον ου τὸ quadrimeſtre ſpatium. *compoſ. ex* τετρὰς ἀδος ἡ *quaternarius numerus. &* μὴν μηνὸς ὁ *menſis.*

Τετράπεδος ου ὁ ἡ quadratus a.

Τετραπλάσιον *adv.* quadrupliciter.

Τετραπλόος οῦς, όη ῆ, όον οῦν quadruplex.

Τετραπλῶς *adverb.* quadrupliciter.

Τετράπους ὁ ἡ, καὶ τὸ τετράπουν quadrupes. (*compoſitum ex* τετρὰς ἀδος ἡ *quaternarius numerus, &* ποῦς ποδὸς ὁ *pes.*) *in Genitiv.* τετράποδος *per omnia genera. Dat.* τετράποδι. *Accuſ.* τὸν καὶ τὴν τετράποδα, καὶ τὸ τετράπουν. *pl.* οἱ καὶ αἱ τετράποδες καὶ τὰ τετράποδα. *Genit.* τῶν τετραπόδων. *Dativ* τετράποσι. *Accuſ.* τοὺς καὶ τὰς τετράποδας καὶ τὰ τετράποδα, *Actor.* 10. *verſ.* 12. *Rom.* 1. *verſ.* 23.

Τετραρχέω ῶ ſum tetrarcha. *F.* ήσω. *P.* τετετράρχηκα, *Luc.* 3. 1. *à nomine*

Τετράρ-

Τετράρχης ου ὁ tetrarcha. *q.d.* ἄρχων τεσσάρων ἐπαρ-
χιῶν *quatuor provinciarum princeps, Matt.* 14

Τετραρχέω ῶ ſum tetrarcha. *F.* ήσω. *P.* τετετράρχ-
ηκα, *Luc.* 3. 1.

Τετρὰς άδος ἡ quaternio, *numerus quaternariu[s]*

Τετράστιχος ου ὁ ἡ quaternis verſibus conſtans.

Τεύχω fabricor, ſtruo. *F.* ξω. *a.* 1. ἔτευξα. *P.* τέ-
τευχα. *P. paſſiv.* τέτευγμαι ξαι κται.

Τέφρα ας ἡ cinis. *Hinc*

Τεφρόω ῶ in cinerem redigo. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐτέ-
φρωσα. *part. a.* 1. τεφρώσας αντος ὁ. *P.* τετέ-
φρωκα.

Τεχνάζομαι fabricor, aſtutè ædifico, machinor.
F. άσομαι. *a.* 1. *med.* ἐτεχνασάμην. *præt. paſſ.*
τετέχνασμαι. *a.* 1. *paſſ* ἐτεχνάσθην. *fut.* 1 *paſſ.*
τεχνασθήσομαι.

Τέχνη ης ἡ ars, artificium.

Τεχνίζομαι fabrico, ſtruo. *F.* 1. *med.* ίσομαι. *a.* 1
med. ἐτεχνισάμην ω ατο *P. paſſiv.* τετέχνισμαι
a. 1. *paſſiv.* ἐτεχνίσθην.

Τεχνίτης ου ὁ artifex.

Τεχνῖτις ιδος ἡ magiſtra, *Sap.* 7. 21.

Τηγανίζω frigo, in ſartagine coquo. *F.* ίσω. *a.* 1.
ἐτηγάνισα. *P.* τετηγάνικα. *à nomine*

Τήγανον ου τὸ ſartago, *à* τήκω *liquo.*

Τηκτὸς ἡ ὸν liquabilis e.

Τήκω liquefacio. *Fut.* τήξω. *P.* τέτηχα. *præſ. paſſ.*
τήκομαι liqueſco. *a.* 2 *paſſ.* ἐτάκην ης η *lique-
factus ſum. fut.* 2. *paſſ.* τακήσομαι ῃ εται *colli-
queſcam.*

Τηλαύγημα τος τὸ fulgor. *item* principium le-
præ, *cum in ſuperficie cutis apparet. à præt. paſſ.*
τετηλαύγημαι *verbi* τηλαυγέω ῶ *eminus ſplen-
deo, quod eſt à nomine*

Τηλαυγὴς έος ὁ ἡ eminus ſplendens. *ex* τῆλε *ad-
verb. procul, &* αὐγὴ ῆς ἡ *ſplendor. Hinc eſt*

adver-

adverbium τηλαυγῶς procul & dilucidè, perſpicue, Marc 8. 25.

Τηλαύγησις εως ἡ fulgor, candor.

Τηλικοῦτος αὕτη οῦτο tantus a um. ex τηλίκος η ον tantus a um, & οὗτος αὕτη τοῦτο. οὗτος verò ex ὁ αὐτὸς, 2 Cor. 1. 10.

Τηρέω ῶ ſervo. imperf. ἐτήρεον ουν. F. τηρήσω. P. τετήρηκα. a. 1. act. ἐτήρησα ας ε. aor. 1. imperat. τήρησον άτω cuſtodi. ατε ſervate. aor. 1. ſubj. τηρήσω ῃς ῃ obſervem. a. 1. infin. τηρῆσαι. part. a. 1. act. τηρήσας αντος ὁ præſ. paſſ. τηρέομαι οῦμαι aſſervor. imperf. ἐτηρεόμην ούμην, έου οῦ έετο εῖτο. præt. paſſ. τετήρημαι σαι ται. part. præt. paſſ. τετηρημένος η ον ſervatus a um. a. 1. paſſ. ἐτηρήθην ης η. aor. 1. paſſ. opt. τηρηθείην ης η, 1 Theſſ. 5. 23. a. 1. paſſ. infin. τηρηθῆναι reſervari, Actor. 25. 21.

Τήρησις εως ἡ propriè obſervatio, 1 Cor. 7. v. 19. item cuſtodia, carcer, Act. 4. 3. & 5. 18.

Τιάρα ας ἡ tiara, capitis geſtamen.

Τίγρις ιδος & ιος ἡ tigris, animalis nomen.

Τίθημι pono. 3. pl. τιθέασιν pro τιθεῖσιν Ionicè, Matth. 5. 15. præſ. imperat. τίθετι έτω, Rom. 16. v. 2. præſ. infin. τιθέναι. part. præſ. act. τιθεὶς έντος ὁ, Marc. 15. 19. imperf. ἐτίθην ης η & ἐτίθουν tanquam à τιθέω, Actor. 3. 2. ἐτίθουν pro ἐτίθεσαν. F. θήσω. P. τέθεικα, Actor. 13. 47. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην ης η. a. 2. ſubj. θῶ ῇς ῇ. part. a. 2. θεὶς έντος ὁ. præſ. paſſ. τίθεμαι ponor. P paſſ. τέθειμαι. pluſquamperf. ἐτεθείμην σο το. a. 1. paſſ. ἐτέθην ης η, 1 Petr. 2. 8. a. 1. ſubj. τεθῶ ῇς ῇ. a. 1. paſſ. infin. τεθῆναι. a. 2. med. ἐθέμην σο το ſtatui. ἔθου pro ἔθεσο, Actor. 5. 4. a. 2. med. imperat. θέσο καὶ θοῦ θέσθω. 2. pl. θέσθε. part. a. 2. med. θέμενος η ον qui poſuit.

Τιθηνέομαι οῦμαι nutrio, more nutricis ablacto.

F. ήσο-

F. ήσομαι. *P. paſſ.* τετιθήνημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐτι-
θηνήθην.

Τιθηνὸς οῦ ὁ nutritius, educator. *à* τιθὴ ῆς ἡ nutri

Τίκτω pario. *F.* τέξομαι ῃ εται. *a.* 2. ἔτεκον ες
a. 2. *ſubj.* τέκω ῃς ῃ. *a.* 2. *act. infin* τεκεῖν. *a.*
paſſ. ἐτέχθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* τεχθεὶς έντος
fut. 1. *paſſ.* τεχθήσομαι ῃ εται. *præt. med.* τέτοκ
ας ε, *Geneſ.* 22. 20. *part. P. med.* τετοκὼς ότος
in fœm. τετοκυῖα ας ἡ, *Ier.* 16. 2.

Τίλλω vello, *evello, imperf.* ἔτιλλον ες ε. *F.* τιλ
a. 1. *act.* ἔτιλα, *Ecclеſ.* 10. 16. *P.* τέτιλκα. *præ*
paſſ. τέτιλμαι, *Eſai.* 18. *v.* 7. τετιλμένος *depi*
latus.

Τιμάω ῶ honoro, æſtimo. *Fut.* ήσω. *P.* τετίμηκα
a. 1. ἐτίμησα. *præt. paſſ.* τετίμημαι σαι ται. *a.* 1
med. ἐτιμησάμην ω ατο. *à nom.*

Τιμὴ ῆς ἡ honor, pretium. *à* τίω æſtimo, honoro
F. τίσω. *P.* τέτικα. *P. paſſ.* τέτιμαι. *Hinc fit* τιμὴ
ſicut à γέγραμμαι γραμμὴ ῆς ἡ *linea.*

Τίμημα τος τὸ æſtimatio. *item* condemnatio
pœna. *à* τιμάω *æſtimo.*

Τίμιος α ον pretioſus, carus, honorabilis. *Comp*
τιμιώτερος α ον. *ſuperl.* τιμιώτατος η ον.

Τιμιότης ητος ἡ opulentia, *Apoc.* 18. 19.

Τιμιουλκῶ. (*q. d.* τιμὴν ἕλκω) peto, pretium au-
geo. *part præſ.* τιμιουλκῶν.

Τιμογραφέω ῶ cenſeo, *ut* 2 *Reg.* 23. 35.

Τιμωρέω ῶ punio. *F.* ήσω. *P.* τετιμώρηκα. *a.* 1. *paſſ.*
ἐτιμωρήθην ης η. *a.* 1. *ſubj.* τιμωρηθῶ ῇς ῇ ῶσι *pu-*
niantur, *Actor.* 22. 5.

Τιμωρητὴς οῦ ὁ vindex, ultor.

Τιμωρία ας ἡ pœna, ſupplicium. *Derivatur à no-*
mine τιμωρὸς οῦ ὁ ultor, *contractum ex* τιμήορος
οῦ ὁ ἡ *ultor, ultrix, quod eſt ex* τιμὴ ῆς ἡ *ultio, &*
ὁράω ῶ *video, obſervo*, παρὰ τὸ ὁρᾶν καιρὸν τῆς
τιμῆς *ab obſervato tempore vindictæ.*

Τίνα

Τίναγμα τος τὸ quaſſatio, vibratio. *à præt. paſſ.* τετίναγμαι. *verbi*

Τινάσσω concutio, quatio. *F.* άξω. *a.* 1. ἐτίναξα. *P.* τετίναχα.

Τίνω luo, perſolvo.

Τίς τίνος *in n. g.* τί quis? quid? *interrogativum ſemper habet acutum, & ſi ſit biſyllabum, acutum habet in penultima:* ἀόριστον *h. e. indefinitum citra interrogationem, gravem habet in fine, & dictionibus encliticis accenſetur.*

Τιτὰν ᾶνος ὁ dæmon ſubterraneus.

Τίτλος ου ὁ *eſt ex Latinâ voce* titulus, *per ſyncopen literæ u. Græce* ἐπιγραφὴ ῆς ἡ *inſcriptio. Ioan.* 19. 19.

Τιτράω ῶ *vel* τίτρημι perforo, terebro. *F.* τρήσω. *P.* τέτρηκα. *a.* 1. ἔτρησα. *à* τράω perforo.

Τιτρώσκω (*à* τιτράω *perforo*) vulnero, lædo. *F.* τρώσω. *a.* 1. ἔτρωσα. *P.* τέτρωκα.

Τίω æſtimo, honoro, punio. *item* pendo. *F.* τίσω. 2 *Theſſ.* 1. *v.* 9. δίκην τίσουσι *pœnam pendent. P.* τέτικα. *præt. paſſ.* τέτιμαι, *unde eſt* τιμὴ ῆς ἡ *pretium, honor, ultio.*

Τμητὸς ἡ όν ſciſſibilis e, *ſecandus a um, à* τμάω ſeco.

Τοιγαροῦν proinde, *conjunct. compoſ. ex* τοι γὰρ & οὖν. *Singula vide ſuis locis,* 1 *Theſſ.* 4. 8.

Τοίνυν igitur, *conjunct. concl. ex* τοι & νῦν, *Luc.* 21. *v.* 25.

Τοιόσδε τοιάδε τοιόνδε talis e. *ex* τοῖος & δὲ. *prout dicimus* ὅδε ἥδε τόδε *hic hæc hoc,* 2 *Petr.* 1. 17.

Τοιοῦτος (*ex* τοῖος talis & οὗτος *hic*) τοιαύτη τοιοῦτον (*non* τοιοῦτο) *Matth.* 18. 5. *Gal.* 5. 23.

Τοῖχος ου ὁ paries, *Actor.* 23. 3.

Τοκὰς άδος ἡ genitrix, puerpera, enixa. *item* circulus, terminus.

Τοκετὸς οῦ ὁ partus, nativitas, puerperium.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Τόκος ου ὁ uſura, ἀ τίκτω. *vide ſuprà.*

Τολμάω ῶ audeo, ſuſtineo, *Rom.* 5. *v.* 2. *imper* ἐτόλμαον ων αες ας, αε α. *F.* ήσω. *P.* τετόλμηκα *a.* 1. *act.* ἐτόλμησα, *auſus fui. a.* 1. *infin.* τολμῆσαι, 2 *Cor.* 10. 2. audax fuiſſe. *part. a.* 1. *act.* τολμήσας αὐτὸς ὁ, *Marc.* 15. 43. τολμήσας εἰσῆλθε *fidenti animo introiit. à Them.*

Τόλμη ης ἡ audacia.

Τολμηρὸς ὰ ὸν audax. *Comparat.* τολμηρότερος *audacior.* τολμηρότερον *comp. g. n. adverbiaſcit, & in bonam partem accipitur pro* παῤῥησιαστικώτερον liberiùs, apertius, *Rom.* 15. 15.

Τολμητὴς οῦ ὁ homo audax.

Τολύπη ης ἡ lana carpta & pexa.

Τομὸς ὴ ὸν acutus a um, penetrans, ſcindens. *Comp.* τομώτερος α ον *penetrantior us. à Them.* τέμνω *ſcindo.*

Τόμος ου ὁ ἡ ſectio, inciſio. *item* pars. ἀ τέμνω *ſeco.*

Τονθρυστὴς οῦ ὁ dolator, *Aquila, Prov.* 26. 22.

Τόξευμα τος τὸ ſagittatio, ſagitta. *à P. paſſ.* τετόξευμαι *verbi*

Τοξεύω ſagitto, jaculis peto. *F.* εύσω. *a.* 1. ἐτόξευσα. *P.* τετόξευκα.

Τόξον ου τὸ arcus, *Apoc.* 6. 2.

Τοπάζιον ου τὸ topazius, *nomen gemmæ. vocatur etiam chryſopazius, ab aureo fulgore. Heſych. vocat* λίθον πολύτιμον. *Fortaſſis dicitur à* τοπάζω *quæro, inveſtigo. Them.* τόπος ου ὁ *locus.*

Τοπάρχης ου ὁ (*q. d.* τόπου ἄρχων *loci præſes,*) gubernator, ſatrapa, præfectus, *Gen.* 41. 34.

Τοπαρχία ας ἡ territorium, regionis præfectura.

Τόπος ου ὁ locus.

Τορευτὸς ὴ ὸν tornatus a um, laboratus, raſilis.

Τοσοῦτος (*ex* τόσος *tantus &* οὗτος hic.) *in fœm. gen.* τοσαύτη. *in n. g.* τοσοῦτον (*non* τοσοῦτο) tantus a um.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

a um. *in pl. num.* tot, *ut Matth.* 15. 33. τοσοῦτοι ἄρτοι *tot panes.* τοσοῦτον χρόνον *tamdiu, Ioan.* 14. *verſ.* 9.

ότε tunc *adv. Actor.* 6. 11. ἀπὸ τότε *à tunc, h. e. ab eo tempore, Luc.* 16. 16.

ουβιῆνοὶ nomen populi, 2 *Machab.* 12. 17.

ουναντίον è contrario. *contractum ex* τὸ ἐναντίον.

οὔνομα nomine mit nahmen/ *pro* τὸ ὄνομα, *ellipſis præpoſ.* κατὰ. *vide ſuprà.*

οῦτο hoc. *ex* τὸ αὐτὸ. *vide* οὗτος.

ουτέστι hoc eſt, *Rom.* 7. 18. *compoſitum ex* τοῦτο *&* ἐστί. *legitur etiam diviſe* τοῦτ᾽ ἔστι.

οφὲθ ἄκλιτον Tophetus, 2 *Reg.* 23. 10. *Eſt locus in valle filiorum Hinnomi, ubi idololatræ liberos ſuos Molecho immolabant.*

ραγέλαφος ου ὁ hircocervus, *animal hirco & cervo ſimile. ex* τράγος ου ὁ *hircus, &* ἔλαφος ου ὁ *cervus.*

ράγος ου ὁ hircus.

ρανὸς ἡ ὸν manifeſtus a um, *q. d. perforatus.*

ράπεζα ης ἡ menſa. *videtur ſic dici per aphæreſin pro* τετράπεζα. *ex* τετρὰς άδος ἡ *numerus quaternarius, &* πέζα ης ἡ *pes, planta pedis.*

ραπεζίτης ου ὁ menſarius, numularius, *collybiſta, quem Plautus appoſitè vocat trapezitam, Matth* 25. 27. τραπεζίται ὧν οἱ.

ραῦμα (*pro* τρῶμα) τος τὸ vulnus, *à* τιτρώσκω *vulnero. F.* τρώσω. *P.* τέτρωκα. *præt. paſſ.* τέτρωμαι.

ραυματίας ου ὁ vulneratus.

ραυματίζω vulnero. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐτραυμάτισα. *P.* τετραυμάτικα. *præt. paſſ.* τετραυμάτισμαι. *part. præt. paſſ.* τετραυματισμένος η ον, *Actor.* 19. *v.* 16.

ραχηλιάω ῶ cervicem attollo, in cervicem reſupino. *F.* ήσω. *à.* 1. ἐτραχηλίησα. *P.* τετραχηλίηκα.

Τρα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Τραχηλίζω in collum ſeu in cervicem reſupino, item patefacio. F. ίσω. P. τετραχήλικα. P. paſſ. τετραχήλισμαι. part. præt. paſſ. τετραχηλισμένος η ον, Hebr. 4. 13. πάντα τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, *omnia intime patentia oculis ejus. à nomine*

Τράχηλος ου ὁ collum, *tanquam ex* τραχὺς *aſper & ἧλος clavus.*

Τραχὺς εῖα ὺ aſper a um.

Τρεῖς οἱ αἱ. τρία τὰ tres, tria. *Gen. pl.* τριῶν. *Dat. pl.* τρισὶ, *Actor.* 5. 7. ὡρῶν τριῶν διάστημα, *horarum trium intervallum. Luc.* 12. 52. τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισὶ, *tres contra duos, & duo contra tres.*

Τρέμω tremo, horreo, *præ metu trepido. (Th. eſt* τρέω) *ſolum præſens legitur. F.* τρεμῶ. *P.* τέτρομα.

Τρέπω verto. *F.* τρέψω. *P.* τέτρεφα. *a.* 1. ἔτρεψα. *a.* 2. ἔτραπον. *præt. paſſ.* τέτραμμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐτρέφθην. *aor.* 2. *paſſ.* ἐτράπην. *præt. med.* τέτροπα.

Τρέφω alo (*pro* θρέφω, *ſed ne duæ aſpiratæ concurrant, pro priori aſpiratâ eſt litera tenuis. Sic pro* ἕχω *dicimus* ἔχω *eandem ob cauſam.*) *Fut.* θρέψω. *P.* τέθρεφα. *a.* 1. ἔθρεψα. *P. paſſ.* τέθραμμαι. *part. præt. paſſ.* τεθραμμένος *educatus*, aufferzogen.

Τρέχω curro. *F.* θρέξω. *a.* 2. ἔδραμον (*à verbo* δραμέω. *P.* δεδράμηκα. *præt. med.* δέδρομα.

Τρητὸς ἡ ὸν perforatus a um, *foraminibus diſtinctus, à* τράω, *pro quo nunc* τιτράω. *vide paulò ante.*

Τριακὰς άδος ἡ trigeſimus dies menſis.

Τριάκοντα οἱ αἱ τὰ triginta.

Τριακονταετὴς έος ὁ ἡ trigennis, triginta annorum. *ex* τριάκοντα *triginta &* ἔτος εος τὸ *annus.*

Τριακόσιοι αι α trecenti æ a.

Τρια-

Τριακοστὸς ἡ ὸν trigeſimus a um.

Τρίβολος ου ὁ tribulus, Diſtlen/ *herba frugibus inimica, à Plinio inter terræ peſtes nominatur. compoſ. ex* τρι *quod in compoſitione eſt ex* τρὶς *ter, à* τρεῖς *tres; &* βολὴ ῆς ἡ *proprie* jactus telorum, *ſic dicta videtur hæc herba à ſemine tribuli, cujus formam externam triquetram eſſe perhibent, Matth.* 7. 16.

Τρίβος ου ἡ via trita, ſemita, *à præt. med.* τέτριβα, *verbi*

Τρίβω tero. *F.* ψω. *P.* τέτριφα. *P. paſſ.* τέτριμμαι. *præt. med.* τέτριβα.

Τριετὴς έος ὁ ἡ trimus a, triennis, *qui eſt* trium annorum, 2 *Chron.* 31. 16. (*ex* τρία & ἔτεα ἢ τὰ anni. *à ſing.* ἔτος εος τὸ *annus.*) *Hinc*

Τριετία ας ἡ, *Actor.* 20. 31. triennium, &

Τριετίζω ſum triennis, trimus ſum. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐτριέτισα. *part. præſ.* τριετίζων.

Τρίζω ſtrideo, κατ᾽ ὀνοματοποιΐαν, *hoc eſt*, ex ſono factum. *Futur.* τρίξω. *præt. med.* τέτριγα.

Τριημερία ας ἡ triduum, ſpatium trium dierum.

Τριήρης εος ἡ triremis, navis bellica.

Τριμερίζω in tres partes divido. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐτριμέρισα. *P.* τετριμέρικα.

Τρίμηνον ου τὸ trimeſtre ſpatium, *anni* quadrans, *q. d.* τρεῖς μῆνες *tres menſes.* μὴν μηνὸς ὁ *menſis.*

Τρίμηνος ου ὁ ἡ trimeſtris, trium menſium.

Τριόδους οντος ὁ tridens, fuſcina, 1 *Sam.* 2. 13. *ex* τρεῖς *tres &* ὀδοὺς ὀντος ὁ dens.

Τριπλασίως, *adverb.* per triplum, tripliciter.

Τρὶς ter, *adv. Actor.* 10. 16. ἐπὶ τρὶς zum dritten mahl.

Τρισαλιτήριος ου ὁ facinoroſiſſimus, peccator.

Τρισκαίδεκα tredecim.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Τρισκαιδέκατος η ον decimus tertius a um.

Τρισκελεῖς *ſcil.* τράπεζαι *menſæ tripedaneæ, quæ tribus nituntur fulcris.*

Τριστεύω tertius ſum. *F.* εύσω. *a.* 1. ἐτρίστευσα *P.* τετρίστευκα.

Τριστὸς ου ὁ tertius, *item genus ſerpentis.*

Τριστόω ῶ in tres partes divido, tertium facio *tertium locum peto. Fut.* ώσω. *a.* 1. ἐτρίστωσα *P.* τετρίστωκα.

Τριστῶς, *adv.* ter, tribus vicibus, 1 *Sam.*20. 41

Τριστάτης ου ὁ tribunus, 2 *Reg.* 7. 15.

Τρίστεγον ου τὸ, *q. d.* ἡ τρίτη στέγη, tertia contignatio. στέγη ης ἡ *proprie* tectum, ἀ στέγω tego.

Τριχίλιοι αι α ter mille.

Τρίσωμος ου ὁ ἡ tricorpor. *q.d.* τρία σώματα ἔχων

Τριταῖος ου ὁ tertianus. σήμερον τριταῖον *nudius tertius,* 1 *Sam.* 9. 20.

Τρίτον, *adv.* tertiò.

Τρίτος η ον tertius a um. *Them.* τρεῖς *tres.* τὸ τρίτον *ſcil.* μέρος tertia pars. τρίτον, *adv. tertiò, Marc.*14.41.ἐκ τρίτου *tertiâ vice, Matth.* 26.44. 2 *Cor.*12.2. τρίτος οὐρανὸς *tertium cælum, locus beatorum, per metaph. vocatur etiam paradiſus, Luc.* 23. 43. 2 *Cor.* 12. 4.

Τρίχαπτον ου τὸ ex crinibus contextum, bombycynum, ſericum. *ex* θρὶξ τριχὸς ἡ crinis &

Τρίχινος ίνη ινον cilicinus a um, confectus ex pilis *ſeu* crinibus. *Them.* θρὶξ τριχὸς ἡ *pilus, crinis, Apoc.* 6. 12.

Τριχιῶν ῶντος ὁ hirſutus, ἀ τριχιάω ῶ *hirſutus ſum.*

Τρίχωμα τος τὸ coma, capillitium.

Τριώροφον ου τὸ.

Τρόμος ου ὁ tremor, *Them.* τρέμω, 1 *Cor.*2.3. & *Phil.* 2. *verſ.* 12.

Τρόπαιον ου τὸ trophæum, vexillum, *ſignum quod à victoribus erigebatur, ubi hoſtes in fugam vertiſſent.* ἀ τρέπω *verto.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Τροπέομαι οῦμαι retroverto, retroëo. *fut.* 1. *med.* ήσομαι. P. *paſſ.* τετρόπημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐτροπήθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* τροπηθήσομαι.

Τροπὴ ῆς ἡ converſio. *Th.* τρέπω.

Τρόπος ου ὁ modus, mores. *Th.* τρέπω. ὃν τρόπον, *quemadmodum, Matth.* 23. 37.

Τροποφορέω ῶ mores alicujus tolero. (*ex* τρόπος ου ὁ *mores*, & φορέω ῶ *fero. à nomine* φορὸς οῦ ὁ *qui fert*, & *hoc à præt. med. inuſitato* πέφορα *verbi* φέρω. *vide infrà.*) F. ήσω. P. τετροποφόρηκα. *a.* 1. ἐτροποφόρησα.

Τροπόω ῶ in fugam verto, vinco. F. ώσω. *aor.* 1. ἐτρόπωσα. P. τετρόπωκα.

Τροφεύω nutrio. (à τροφὸς *vide paulò poſt.*) F. εύσω. *a.* 1. ἐτρόφευσα. P. τετρόφευκα.

Τροφὴ ῆς ἡ alimentum, à τρέφω alo, *in præt. med.* τέτροφα, *hinc fit* τροφὴ *abjecto augmento*, & *mutato* α *in* η, *Actor.* 14. 17.

Τροφὸς οῦ ὁ ἡ altor, trix, nutrix.

Τροφοφορέω educo, *educationis moleſtias ſuſtineo.* F. ήσω. P. τετροφοφόρηκα. *a.* 1. ἐτροφοφόρησα *moleſtias educationis pertuli*, 2 *Mach.* 7. 27.

Τροχιὰ ᾶς ἡ orbita, à τρέχω curro.

Τροχὸς οῦ ὁ rota, à τρέχω.

Τρυβλίον ου τὸ catinus, paropſis, patina, *Matt.* 26. *v.* 23. & *Marc.* 14. 20.

Τρυγάω ῶ fruges colligo. *item* vindemio, *h. e. vinum demo, uvas decerpo, Luc.* 6. 44. (*Them.* τρυγὴ ῆς ἡ *fruges, item vindemia.*) F. ήσω. P. τετρύγηκα. *a.* 1. *act.* ἐτρύγησα ας ε. *a.* 1. *act. imperat.* τρύγησον άτω.

Τρυγητὴς οῦ ὁ vindemiator, *frugum collector.*

Τρυγητὸς οῦ ὁ *frugum collectio*, vindemiatio.

Τρυγίας ου ὁ fæx.

Τρυγὼν όνος ἡ turtur, à τρύζω *idem quod* τρίζω. *vide ſuprà.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Τρυμαλιὰ ᾶς ἡ foramen, à τρῦμα τος τὸ *foramen. Th.* τρύω *tero, Marc.* 10. 25.

Τρυπάω ῶ terebro, perforo, *pertundo.* (*à Th.* τρύπη ης ἡ *terebrum. Hinc* τρύπανον ου τὸ idem *item per metaph veterator.*) *F.* ήσω. *a.* 1. ἐτρύπησα. *Præt.* τετρύπηκα. *præt. paſſ.* τετρύπημαι *hinc*

Τρύπημα τος τὸ foramen, *Matth.* 19. 24.

Τρυφαλὶς ιδος ἡ caſeus lacteus, 1 *Sam.* 17. 18.

Τρυφάω ῶ in deliciis vivo. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐτρύφησα. *P.* τετρύφηκα.

Τρυφερὸς ὰ ὸν delicatus a um, *mollis e. In comparativo*

Τρυφερότερος α ον delicatior us.

Τρυφερῶς, *adv.* delicatè, *molliter.*

Τρυφὴ ῆς ἡ luxus, deliciæ, *à verbo* θρύπτω *frango. F.* ψω. *P.* τέθρυφα. *Nihil ita animum hominis effœminat, & frangit, ut luxus, Iac.* 5. 5.

Τρύφημα τος τὸ deliciæ. *à præt. paſſ.* τετρύφημαι *verbi* τρυφάω. *vide paulò ante.*

Τρύχω affligo, torqueo.

Τρώγλη ης ἡ foramen, caverna, *à* τράω *foro, vel à* τρώγω *rodo.*

Τρώγω, edo. *Fut.* τρώξομαι. *a.* 2. ἔτραγον. *P.* τέτρωχα.

Τυγχάνω adipiſcor, *cum Genit. Act.* 24. 3. ſum, *Luc.* 10. 30. *F.* τεύξομαι (à τεύχω) *a.* 2. ἔτυχον ες ε. *a.* 2. *opt.* τύχοιμι οις οι, 1 *Cor.* 14. 10. εἰ τύχοι *prout* inciderit. *a.* 2. *ſubj.* τύχω ῃς ῃ ωσι. *part. a.* 2. τυχὼν οῦσα ὸν vulgaris e. *P.* τέτευχα ας ε, *Hebr.* 8. 6.

Τυλόω ῶ callo obduco, *calloſum reddo.* (*à nomin.* τύλος ου ὁ *callus.*) *F.* ώσω. *a.* 1. ἐτύλωσα. *P.* τετύλωκα.

Τυμπανίζω diſtendo, *prout corium in tympano eſt extenſum. F.* ίσω. *P.* τετυμπάνικα. *præt. paſſiv.*

τετυμπάνισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐτυμπανίσθην ης η. *à* τύμπανον ου τὸ *tympanum. vide paulo poſt.*

Τυμπανίστρια ας ἡ tympaniſtria.

Τύμπανον. ου τὸ (*τύπανον ου τὸ per epentheſin literæ* μ) tympanum, *inſtrumentum bellicum, quo percuſſo cietur ſonus, à* τύπτω *verbero, percutio.*

Τύπος ου ὁ *propriè* ſignum percuſſione *ſeu pulſatione* factum, *quale fabri ferrarii bipennibus, aut falcibus, quas cudunt, incutere ſolent. propriè accipitur, Ioan.* 20. 25. *item* typus, *ſignum rei futuræ*, 1 *Cor.* 10. 11. *Rom.* 5. 14. exemplar, 2 *Theſſ.* 3. 9. argumentum kurtzer inhalt/ *Act.* 23. *v.* 25. *à* τύπτω *verbero.*

Τυπόω ῶ ſigno, formo, ſculpo. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐτύπωσα. *P.* τετύπωκα.

Τύπτω verbero, 1 *Cor.* 8. 12. τύπτοντες vulnerantes. *imperf.* ἔτυπτον. *F.* ψω. *P.* τέτυφα. *a.* 1. ἔτυψα. *præſ. paſſ.* τύπτομαι cædor, vapulo. *præt. med.* τέτυπα.

Τυραννέω ῶ regno, *impero. F.* ήσω. *a.* 1. ἐτυράννησα. *P.* τετυράννηκα.

Τυραννία ας ἡ tyrannis, dominatio, imperium.

Τύραννος ου ὁ tyrannus, *quem Homerus vocat* δημοβόρον· *Eſt & viri nomen. vide infrà.*

Τυρβάζομαι ſatago, perſtrepo, *à* τύρβη ης ἡ *Attic. pro* σύρβη ης ἡ tumultus, turba. *Xenoph.* τύρβη ἀγοραία ſtrepitus fori. *Activum* τυρβάζω tumultuor, turbas do. *Fut.* άσω. *P.* τετύρβακα, *Luc.* 10. 41.

Τυρόομαι οῦμαι denſor in caſeum, *coloſtror, item* turbor. *F.* 1. *med.* ώσομαι. *a.* 1. *med.* ἐτυρωσάμην. *P. paſſiv.* τετύρωμαι. *à nomine*

Τυρὸς οῦ ὁ caſeus, *à* τείρω ſicco.

Τυφλὸς ἡ ὸν cæcus a um.

Τυφλόω ῶ excæco. *Fut.* ώσω. *P.* τετύφλωκα ας ε. *a.* 1. *act.* ἐτύφλωσα ας ε.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Τύφος & τῦφος ου ὁ fumus (à τύφω) item inflatio, animi tumor, faſtus. *Hinc*

Τυφόω ῶ *propriè*, fumo infeſto. *item* inſolentem reddo. *F.* ώσω. *P.* τετύφωκα. *præſ. paſſ.* τυφόομαι οῦμαι inflor, turgeo. *præt. paſſ.* τετύφωμαι *unde part.* τετυφωμένος η ον inflatus a um. *a.* 1. *paſſ.* ἐτυφώθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* τυφωθεὶς έντος ὁ tumefactus, 1 *Tim.* 3. 6.

Τύφω fumum excito. *F.* θύψω. *P.* τέθυφα. *a.* 1. ἔθυψα. τύφομαι fumigo, fumum edo.

Τυφὼν ῶνος ὁ ventus turbulentus, turbo, vortex. *Hinc*

Τυφωνικὸς ὴ ὸν turbulentus a um.

Τύχη ης ἡ fortuna, ſors, caſus, eventus.

Τυχὸν forſitan, *à verbo* τυγχάνω, 1 *Cor.* 16. *v.* 6. *vide ſuprà.*

Υ Α.

Ὕαινα ἡ Hyæna. *animalis genus.*

Ὑακίνθινος η ον hyacinthinus a um.

Ὑάκινθος ου ὁ ἡ hyacinthus, *nomen gemmæ. Sic dicta fuit à purpureo hyacinthi herbæ colore*, *Apoc.* 21. 20.

Ὑάλινος ίνη ινον vitreus a um, *Apoc.* 4. 6.

Ὕαλος ου ὁ vitrum, *Apoc.* 21. 18, & 21.

Ὑβρίζω contumeliâ afficio. *F.* ίσω. *P.* ὕβρικα. *a.* 1. ὕβρισα. *aor.* 1. *act. infin.* ὑβρίσαι. *præt. paſſ.* ὕβρισμαι σαι σται. *a.* 1. *paſſ.* ὑβρίσθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* ὑβρισθεὶς έντος ὁ contumeliâ affectus. *fut.* 1. *paſſ.* ὑβρισθήσομαι ῃ εται.

Ὕβρις εως ἡ contumelia, injuria.

Ὑβριστὴς οῦ ὁ contumelioſus, injurioſus, 1 *Tim.* 1. *verſ.* 13.

Ὑβριστικὸς ὴ ὸν convitiatorius, contumelioſus.

Ὑβρίστρια ας ἡ contumelioſa, ſuperba, *Ier.* 50. 31.

Ὑγιάζω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ὑγιάζω ſano, curo. *F.* άσω. *a.* 1. ὑγίασα. *P.* ὑγίακα.

Ὑγιαίνω ſanus ſum. *F.* ανῶ, 1 *Tim.* 1. 10. & 2 *Tim.* 4. 3.

Ὑγίεια ας ἡ ſanitas.

Ὑγιὴς έος ὁ ἡ ſanus a.

Ὑγραίνω humecto. *Fut.* ανῶ. *a.* 1. ὕγρανα. *Præt.* ὕγραγκα.

Ὑγρασία ας ἡ humiditas.

Ὑγρὸς ὰ ὸν humidus a um.

Ὑδραγωγὸς οῦ ὁ aquæ ductus, 2 *Reg.* 18. 17.

Ὑδρεύομαι aquor, aquam haurio. *futur.* 1. *med.* εύσομαι. *a.* 1. *med.* ὑδρευσάμην ω ατο. *præt. paſſ.* ὕδρευμαι.

Ὑδρία ας ἡ hydria.

Ὑδρίσκη ης ἡ idem.

Ὑδροποτέω ῶ aquam bibo, ſum abſtemius. *F.* ήσω. *P.* ὑδροπότηκα *à nomine* ὑδροπότης ου ὁ aquæ potor, *pro* ὑδατοπότης ου ὁ πότης ου ὁ *à* πίνω *bibo.*

Ὑδροφόρος ου ὁ (*pro* ὑδατοφόρος) qui aquam comportat, *Ioſ.* 9. 21.

Ὑδρωπικὸς ὴ ὸν hydropicus a um, *qui laborat aquâ intercute, à nomine* ὕδρωψ πος ὁ *hydrops,* aqua intercus. *ex* ὢψ ὠπὸς ὁ *facies, ſpecies, &* ὕδωρ ατος τὸ *aqua, qui colore & tumore aquæ ſpeciem præ ſe fert.*

Ὕδωρ ατος τὸ aqua, *Marc.* 9. 22.

Ὕειος η ον ſuillus a um. *à nom.* ὗς *ſus.*

Ὑετίζω *pluo. F.* ίσω. *P.* ὑέτικα. *a.* 1. ὑέτισα. *à nomine*

Ὑετὸς οῦ ὁ pluvia, *Act.* 14. 17. *ab* ὕω *pluo. vide infrà.*

Υἱοθεσία ας ἡ adoptio, *q. d.* υἱοῦ θέσις poſitio filii, *quum pro filio accipitur, qui naturâ filius non eſt,* Rom. 9. *verſ.* 4.

Υἱὸς οῦ ὁ filius, *Hebr.* 1. 1. ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ *locutus eſt nobis per filium. Vocabulum hoc per Hebraïſmum etiam aliis rebus tribuitur, Matth.* 21. 5. υἱὸς ὑποζυγίου *fœtus ſubjugis aſinæ, hoc eſt, pullus.*

Ὑλακτέω ῶ latro, inſanè clamo. *F.* ήσω. *a.* 1. *act.* ὑλάκτησα. *P.* ὑλάκτηκα.
Ὕλη ης ἡ materia.
Ὑλοτόμος ου ὁ incidens ligna, lignarius.
Ὑλώδης εος ὁ ἡ ſylvoſus a.
Ὑμέτερος α ον veſter a um. ὑμεῖς vos. *Th.* σὺ tu.
Ὑμνέω ῶ hymnum cano. *imperf.* ὕμνεον ουν, *Act.* 16. *v.* 25. *F.* ήσω. *P.* ὕμνηκα. *a.* 1. ὕμνησα. *part. a.* 1. *act.* ὑμνήσας αντος ὁ. *Matth.* 26. 30.
Ὕμνησις εως ἡ hymni cantus, laudatio.
Ὑμνολογία ας ἡ hymnorum decantatio.
Ὕμνος ου ὁ hymnus, *quo laudes* Dei *decantantur. carmen in honorem* Dei *ſcriptum, à Th.* ὕδω *celebro.*
Ὑμνῳδέω ῶ hymnos canto. *F.* ήσω. *a.* 1. ὑμνῴδησα. *P.* ὑμνῴδηκα.
Ὓν *&* εἶν *&* ἶν *pro Hebræo* הִין *legitur, menſuræ genere.*
Ὑπαγορεύω impero, *dico, denuncio. Fut.* εύσω. *P.* ὑπηγόρευκα. *a.* 1. ὑπηγόρευσα. *ex* ὑπὸ *&* ἀγορεύω *dico.*
Ὑπάγω ſubduco me, abeo, *Matth.* 4. 10. ὕπαγε *proripe te. hinc præſ. infin. Ioan.* 11. 44. ἄφετε ὑπάγειν *ſinite abire, dimittite, miſſos eos facite. imperf.* ὑπῆγον ες, *Ioan.* 12. *v.* 11. *Fut.* ὑπάξω. *P.* ὑπῆχα. *a.* 2. ὑπήγαγον ες ε, *Exod.* 14. 21.
Ὕπαιθρος ου ὁ locus ſubdialis, *locus ſub æthere, q. d.* ὑπ᾽ αἰθέρι.
Ὑπαίρω attollo, *elevo. (ex* ὑπὸ *&* αἴρω, *vide ſuprà.) F.* ὑπαρῶ. *a.* 1. ὑπῆρα. *P.* ὑπῆρκα.
Ὑπακοὴ ῆς ἡ obedientia. *à præt. med.* ὑπήκοα, *Attic.* ὑπακήκοα, *verbi*
Ὑπακούω obedio. *imperf.* ὑπήκουον. *F.* ούσω. *P.* ὑπήκουκα. *aor.* 1. ὑπήκουσα. *a.* 1. *infin.* ὑπακοῦσαι *obedire, cum Dat. ex* ὑπὸ *&* ἀκούω.
Ὕπανδρος ου ὁ ἡ viro ſubjecta, *q. d.* ὑπὸ τ̀ ἄνδρα.
ſcil.

ſcil. οὔσα, *quæ eſt in poteſtate viri. Sic* ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ, *Gal.* 4. 2.

Ὑπαντάω ῶ occurro. *F.* ήσω. *P.* ὑπήντηκα. *a.* 1. ὑπήντησα.

Ὑπάντησις εως ἡ occurſus.

Ὕπαρξις εως ἡ ſubſtantia, ſubſiſtentia.

Ὑπάρχοντα ων τὰ facultates.

Ὕπαρχος ου ὁ primas, *princeps, proprætor.*

Ὑπάρχω ſum. τὰ ὑπάρχοντα, *quæ quis habet. imperf.* ὑπῆρχον ες ε, *Actor.* 16. 3. *Fut.* ὑπάρξω. *P.* ὑπῆρχα. *a.* 1. *act.* ὑπῆρξα.

Ὕπατος ου ὁ conſul, excellens, eximius.

Ὑπείκω obſecundo. *F.* ὑπείξω, *ex* ὑπὸ & εἴκω *cedo.*

Ὑπεναντίος α ον occultè contrarius, *Col.* 2. *v.* 14. adverſarius, *Hebr.* 10. 27.

Ὑπεξαίρω clam de medio tollo. (*ex* ὑπὸ & ἐξαίρω, *ex* ἐξ & αἴρω *tollo. F.* ἀρῶ.) *aor.* 1. ὑπεξῆρα. *P.* ὑπεξῆρκα.

Ὑπὲρ *præpoſ. cum Genit.* pro, *Ioan.* 6. 51. propter, 2 *Theſſ.* 1. 5. ſuprà, 1 *Cor.* 15. 29. vice, *Philem. v.* 13. nomine, 2 *Cor.* 5. 20. *cum Accuſ.* ſuprà, 1 *Cor.* 4. *v.* 6. *comparationi inſervit*, *Luc.* 16. 8. *Gal.* 1. 14.

Ὑπεράγαν *valde, maxime. adverb.*

Ὑπεραγόντως, *adv. valde.*

Ὑπεράγω *excello.* (*ex* ὑπὲρ & ἄγω.) *F.* άξω. *a.* 1. ὑπερῆξα. *P.* ὑπερῆχα, 1 *Mach.* 6. 43.

Ὑπεραινετὸς ἡ ὸν *q. d. ſuperlaudabilis, maximè laudabilis. ex* ὑπὲρ & αἰνετὸς *laudabilis. à verbo* αἰνέω *laudo.*

Ὑπεραίρω *ſupra modum me effero, me jactito. item antecello. F.* ὑπεραρῶ. *P.* ὑπερῆρκα. *a.* 1. *act.* ὑπερῆρα. *præſ. paſſ.* ὑπεραίρομαι ſupra modum efferor, *vel effero me ipſum*, 2 *Theſſ.* 2. 4.

Ὑπέρακμος ου ὁ ἡ *florem ætatis excedens. ex* ὑπὲρ *ſuprà* & ἀκμὴ ῆς ἡ *propriè cuſpis. item flos & vigor ætatis*, 1 *Cor.* 7. 36.

Ὑπεράλλομαι *tranſilio, ſuperſilio.* (*ex* ὑπὲρ & ἅλλομαι *ſalio.*) *F.* ἁλοῦμαι.

Ὑπεράνω *cum Genit. adv.* longè ſuprà. *ex* ὑπὲρ & ἄνω *ſurſum, Eph.* 1.21. & 4. 10.

Ὑπερασπίζω *protego, propugno. F.* ίσω. *a.*1. ὑπερήσπισα. *P.* ὑπερήσπικα. *præt. paſſ.* ὑπερήσπισμαι. *Hinc*

Ὑπερασπισμὸς οῦ ὁ *defenſio, propugnatio.*

Ὑπερασπιστὴρ ῆρος ὁ &

Ὑπερασπιστὴς οῦ ὁ *propugnator, defenſor.*

Ὑπεραυξάνω vehementer augeſco. *F.* ὑπεραυξήσω. *a.*1.*act.* ὑπερηύξησα.

Ὑπερβαίνω *proprie ſupergredior, ſeu ſcando ſuper reliquos. item* opprimo, 1 *Theſſ.*4 6.*F.* ὑπερβήσομαι. *P.* ὑπερβέβηκα. *a.*2. ὑπερέβην ης η.

Ὑπερβαλλόντως, *adv.* ſuprà quàm, 2 *Cor.*11.23.

Ὑπερβάλλω *excello, Eph.* 1. 19. & 2.7.*præt.med.* ὑπερβέβολα.

Ὑπερβολὴ ῆς ἡ excellentia, 1 *Cor.*12.31. & 2 *Cor.* 12. *v.* 7.

Ὑπερδικέω ῶ *defendo in judicio. F.* ήσω. *a.*1. ὑπερεδίκησα. *P.* ὑπερδεδίκηκα.

Ὑπερδυναμόω ῶ *valde potentem reddo.*

Ὑπερείδω conniventiâ diſſimulo, ich überſehe.*Fut.* ὑπερείσομαι. *a.* 2. ὑπερεῖδον. *part. a.*2. *act.* ὑπεριδὼν όντος ὁ, *Act.* 17.30.

Ὑπερέκεινα, *adv.* trans, *cum Genit.* 2 *Cor.* 10. 16.

Ὑπερεκτείνω extendo me ultrà quàm fas eſt. *Fut.* ὑπερεκτενῶ. *a.* 1. ὑπερεξέτεινα.

Ὑπερεκχέω *nimiùm effundo. F.* έσω, & εύσω. *a.* 1. ὑπερεξέχευσα *vel* ὑπερεξέχεα. *vide* χέω.

Ὑπερεκχυνω &

Ὑπερεκχύω *nimiùm effundo. F.* ὑπερεκχύσω.*Præt.* ὑπερεκκέχυκα. ὑπερεκχυνόμαι ſuperfluo.

Ὑπερένδοξος ου ὁ ἡ *valde glorioſus a. ex* ὑπὲρ & ἔνδοξος. *vide ſuprà.*

Ὑπερ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ὑπερεντυγχάνω interpello, *intercedo*)(κατεντυγχάνω *preco contra aliquem*, Rom. 11. 2. *quamvis diviſè. ubi tamen eſt* ἐντυγχάνω. *vide ſuprà* ἐντυγχάνω.

Ὑπερεπαίρω *valde elevo.*

Ὑπερεπιθυμέω ῶ *ſupra modum cupio.* (*ex* ὑπὲρ & ἐπιθυμέω. *vide ſuprà.*) F. ήσω. P. ὑπερεπιτεθύμηκα. a. 1. ὑπερεπεθύμησα.

Ὑπερέχω ſuperemineo, *præſtantior ſum, ſupero.* F. ὑπερέξω. a. 2. ὑπερέσχον ες ε. τὸ ὑπερέχον τος (*part. præſ. g. n.*) *ſubſtantivè accipitur*, eminentia, *Philip.* 3. 8. *verbum hoc compoſitum eſt ex* ὑπὲρ *ſupra* & ἔχω *habeo, quum* ſupra alios *aliquid* habere, *mihique vendicare queo.*

Ὑπερηφανεύομαι *ſuperbio.* F. εύσομαι. *præt. paſſ.* ὑπερηφάνευμαι. a. 1. *paſſ.* ὑπερηφανεύθην.

Ὑπερηφανία ας ἡ *proprie ſupereminentia*, ſuperbia, *Marc.* 7. *verſ.* 22.

Ὑπερήφανος ου ὁ ἡ *ſuperbus, ſuperciliosus* a. *ex* ὑπὲρ *ſuprà*, & φαίνω *oſtendo.* q. d. *qui pedum digitis inſiſtens ſupra cæteros caput attollit, ſeſeque conſpiciendum præbet, qui criſtas erigit*, ein gerngroß/ *Rom.* 1. 30.

Ὑπερηφάνως, *adverb. arroganter, ſuperbè.*

Ὑπέρθυρον ου τὸ *limen ſuperum, ſuperliminare.*

Ὑπερισχύω *vigeo, prævaleo*(*ex* ὑπὲρ & ἰσχύω *vide ſuprà.*) F. ύσω. a. 1. ὑπερίσχυσα. P. ὑπερίσχυκα.

Ὑπέρκειμαι *ſuperjaceo, præcedo, immineo.* F. είσομαι. *vide ſuprà* κεῖμαι.

Ὑπερκεράννυμι *ſuper infundo.* (*ex* ὑπὲρ & κεράννυμι *vel* ύω. *vide ſuprà.*) F. ὑπερκεράσω. P. ὑπερκεκέρακα. a. 1. ὑπερεκέρασα.

Ὑπερκρατέω ῶ *ſuperior ſum.*

Ὑπερμαχέω ῶ *propugno.* F. ήσω. a. 1. ὑπερεμάχησα. P. ὑπερμεμάχηκα.

Ὑπέρμαχος ου ὁ *propugnator.*

Ὑπερμεγέθης εος ὁ ἡ *immenſus* a.

Ὑπερμήκης εος ὁ ἡ *præcelſus, prælongus a.*

Ὑπερνικάω ῶ plus quàm victor ſum. *F.* ήσω. *P.* ὑπερνενίκηκα.

Ὑπέρογκος ου ὁ ἡ prætumidus. *ex* ὑπὲρ *ſuper, h. e. nimis, &* ὄγκος ου ὁ *tumor. item per metaph. inſolens, cujus faſtus eſt intolerabilis.*

Ὑπερόρασις εως ἡ *deſpectio, contemtio. à verbo*

Ὑπεροράω ῶ *deſpicio, contemno. F.* άσω. *a.* 1. ὑπερώρασα. *P.* ὑπερώρακα.

Ὑπεροχὴ ῆς ἡ eminentia. *ab* ὑπερέχω. *vide paulò ante.*

Ὑπέροψις εως ἡ *contemtio, deſpectus, arrogantia.*

Ὑπερπερισσεύω ſuperabundo. *F.* εύσω. *a.* 1. ὑπερεπερίσσευσα *præſ. paſſ.* ὑπερπερισσεύομαι vehementer exundo, *cum Dat.*

Ὑπερπερισσῶς ſupra modum, *adv. Marc.* 7. 37.

Ὑπερπλεονάζω ſuperabundo. *F.* άσω. *a.* 1. ὑπερεπλεόνασα.

Ὑπερτίθημι *ſuperimpono, præpono. item differo (ex* ὑπὲρ *&* τίθημι *pono, vide ſuprà.) F.* ὑπερθήσω. *P.* ὑπερτέθεικα. *a.* 1. ὑπερέθηκα.

Ὑπερυμνητὸς οῦ ὁ ἡ *admodum laudabilis.*

Ὑπερυψόω ῶ in ſummam effero ſublimitatem. *F.* ώσω. *aor.* 1. ὑπερύψωσα. ας ε. *Præt.* ὑπερύψωκα.

Ὑπερφέρεια ας ἡ *præcellentia, excellentia.*

Ὑπερφερὴς έος ὁ ἡ *præcellens.*

Ὑπερφέρω *præcello (ex* ὑπὲρ *&* φέρω. *vide infrà.) F.* ὑπεροίσω. *a.* 1. ὑπερήνεγκα.

Ὑπερφρονέω ῶ *ſuprà modum de me ſentio, inſoleſco. item* ſuprà ſapio, *Rom.* 12. 3.

Ὑπερφωνέω ῶ *valde clamo.*

Ὑπερχαρὴς *valde gaudens.*

Ὑπερχέω *effundo, ſuperfundo. F.* εύσω. *a.* 1. ὑπερέχευσα. *præſ. paſſ.* ὑπερχέομαι *exubero, effundor.*

Ὑπερχύω *diffundo, effundo, ſuperfundo. F.* ύσω. *a.* 1. ὑπερέχυσα. *P.* ὑπερέχυκα.

Ὑπερῷον ῴου τὸ cœnaculum. ῷον ου τὸ *ſuperior pars domus, Spartanorum linguâ. Hinc adjectiv.*

Ὑπερῷος α ον *in ſuperiore ædium parte exiſtens. Hinc* ὑπερῷον ου τὸ *ſcil* ταμεῖον. ὑπερῷον θερινὸν *cœnaculum æſtivum, Iud.* 3. 20.

Ὑπεύθυνος η ον *ſubditus a um, obnoxius, reus.*

Ὑπέχω ſuſtineo, *cum Accuſ.* F. ὑφέξω. *a.*2. ὑπέσχον. *part. præſ.* ὑπέχων ουσα ον.

Ὑπήκοος ου ὁ ἡ (*ἀνωμάλως pro* ὑπάκοος, *augmentum enim uſitate in ortis abjicitur.*) obediens, *ab* ὑπακούω *obedio.*

Ὑπηρεσία ας ἡ *miniſterium. à verbo*

Ὑπηρετέω ῶ ſervio, miniſtro. *cum Dat. F.* ήσω. *a.* 1. ὑπηρέτησα ας ε. *P.* ὑπηρέτηκα.

Ὑπηρέτης ου ὁ *propriè remex. per ſyn. ſpec. quilibet* miniſter, famulus. κατ' ἐξοχὴν *ſic appellantur Ecclesiarum paſtores. Ex* ὑπὸ & ἐρέτης ου ὁ *remex, qui remum in navi agit. Th.* ἐρέσσω, *vel* ττω *remigo. Futur.* ἐρέσω. *P.* ἤρεκα. *præt. paſſ.* ἤρεμαι σαι ται.

Ὑπισχνέομαι οῦμαι *promitto, polliceor. F.* ὑποσχήσομαι. *præt. paſſ.* ὑπέσχημαι. *a.*2. *med* ὑπεσχόμην.

Ὑπνάω ῶ &

Ὑπνέω ῶ *dormio. Fut.* ήσω. *aor.* 1. ὕπνησα. *Præt.* ὕπνηκα.

Ὕπνος ου ὁ ſomnus. *item* ſecuritas carnalis, *Rom.* 13. *v.* 11.

Ὑπνόω ῶ *ſopio. Fut.* ώσω. *a.* 1. ὕπνωσα. *P.* ὕπνωκα.

Ὑπνώδης εος ὁ ἡ *ſomnolentus a, ſomniculoſus.*

Ὑπὸ *præpoſ. cum Genit.* à, ab, *ſequitur verba paſſiva, Luc.*4.15. *Rom.*12.21. *cum Dat.* ſub. *cum Accuſ.* ſub, 1 *Cor.* 10. 1. ſubter, *Ioan.* 1. 45. in poteſtate, *Matth.* 8. 9. *Gal.* 4. 2.

Ὑποβάλλω ſubjicio *ſeu* ſuborno. *Fut.* ὑποβαλῶ. *P.* ὑποβέβληκα. *a.* 2. *act.* ὑπέβαλον ες ε.

Ὑποβλέπομαι *torvè aſpicio. item ſuſpicor. fut.* 1. *med.* ὑποβλέψομαι. *præt. paſſ.* ὑποβέβλεμμαι. *a.* 1. *paſſ.* ὑπεβλέφθην.

Ὑπόγαιος ου ὁ ἡ *ſubterraneus a.*

Ὑπογραμμὸς οῦ ὁ exemplar, 1 *Petr.* 2. 21.

Ὑπογράφω ſubſcribo, *aſſentior, deſcribo ruditer. F.* άψω. *a.* 1. ὑπέγραψα. *P.* ὑπογέγραφα. *vide* γράφω.

Ὑπόγυος ου ὁ propinquus a, *recens, q d.* τὸ ὑπὸ γύοις *quod ſub manibus eſt.* γύον ου τὸ *manus.*

Ὑπόδειγμα τος τὸ exemplum, *Ioan.* 13. *v.* 15. *exemplar, Hebr.* 4. 11. *à præt. paſſ.* ὑποδέδειγμαι, *verbi*

Ὑποδείκνυμι præmonſtro, indico. *a.* 1. ὑπέδειξα. *P.* ὑποδέδειχα. *præt. paſſ.* ὑποδέδειγμαι.

Ὑποδέχομαι excipio. *F.* ὑποδέξομαι. *præt. paſſiv.* ὑποδέδεγμαι *excepi. aor.* 1. *med.* ὑπεδεξάμην, *excepi.*

Ὑποδέω *ſubligo, unde accipitur pro* calceo. *calceare eſt pedem calceo munire, calceum inducere. F.* ήσω. *P.* ὑποδέδεκα & ὑποδέδηκα. *præſ. paſſ.* ὑποδέομαι *calceor, vel calceo me, induo calceum, Act.* 12. 8. ὑπόδησαι (*a.* 1. *med. imperat.*) τὰ σανδάλιά σου *indue calceos tuos. præt. paſſ.* ὑποδέδεμαι. *part. P. paſſ.* ὑποδεδεμένος η ον, *Marc.* 6. 9.

Ὑπόδημα τος τὸ calceamentum, ſolea.

Ὑποδιδάσκω ſubdoceo. *F.* ὑποδιδάξω. *a.* 1. ὑπεδίδαξα. *P.* ὑποδεδίδαχα.

Ὑπόδικος ου ὁ ἡ obnoxius a. *cum Dat. q. d.* ὁ ὑπὸ δίκην *ſcil.* ὢν, *qui ſubeſt pœnæ.*

Ὑποδύτης ου ὁ ſubucula, *veſtis interior.*

Ὑποδύω ſubeo, induo. *Fut.* ύσω. *a.* 1. ὑπέδυσα. *P.* ὑποδέδυκα. *vide* δύω.

Ὑποζύγιος ου ὁ ἡ *ſubjugis. in n. g.* ὑποζύγιον ου τὸ *jumen-*

jumentum ſubjuge. per ſyn. gen. aſina ſubjugis. *ex* ὑπὸ *&* ζυγὸς οῦ ὁ *jugum. Them.* ζεύγνυμι *jungo.*

Ὑπόζυγος ſubjugus.

Ὑποζώννυμι ſuccingo. *part. præſ.* ὑποζωννὺς ὑύντος ὁ. *in f.g.* ὑποζωννῦσα ης ἡ. *in n.g.* ὑν ὑύντος τὸ. *F.* ὑποζώσω. *P.* ὑπέζωκα.

Ὑπόθεμα τος τὸ fundamentum, *ſuppoſitum. ab* ὑποτίθημι. *vide inferiùs.*

Ὑποθραύω occultè ſaucio.

Ὑποκαίω ſuccendo, *ignem ſubdo. F.* ὑποκαύσω. *a.* 1. ὑπέκαυσα. *P.* ὑποκέκαυκα. *vide* καίω.

Ὑποκαλύπτω tego, *operio. F.* ὑψω. *a.* 1. ὑπεκάλυψα. *P.* ὑποκεκάλυφα. *vide* καλύπτω.

Ὑποκάτω ſub, *adv. compoſitum ex præpoſ.* ὑπὸ, *& adverb.* κάτω *deorſum. cum Genit. Hebr.* 2. 8. *Apoc.* 6. 9.

Ὑποκάτωθεν, *adverb.* infernè.

Ὑπόκειμαι ſubjaceo, *ſubſternor. F.* ὑποκείσομαι. *vide* κεῖμαι.

Ὑποκρίνομαι ſimulo, *in malam partem accipitur.* (προσποιοῦμαι *præ me fero, in bonam.*) *F.* ὑποκρινοῦμαι. *P. paſſ.* ὑποκέκριμαι σαι ται. *aor.* 1. *paſſ.* ὑπεκρίθην ης η. *a.* 1. *med.* ὑπεκρινάμην ω ατο.

Ὑπόκρισις εως ἡ ſimulatio, hypocriſis, *Marc.* 12. 15.

Ὑποκριτὴς οῦ ὁ *propriè, hiſtrio perſonam aliquam in fabulâ ſuſtinens. item* hypocrita, ſimulator, *qui aliud pectore clauſum habet, aliud ore promit. vel, ut ſcriptura loquitur, Actor.* 8. 21, *cujus cor non eſt rectum coram Domino. In Vocativ.* ὑποκριτὰ, *Luc.* 6. 42.

Ὑπολαμβάνω exiſtimo, *Actor.* 2. 15. præſumo, *Luc.* 7. 43. *F.* ὑπολήψομαι. *P.* ὑπείληφα. *a.* 2. ὑπέλαβον ες ε ſuſcepi, *Act.* 1. 9. *part. a.* 2. *act.* ὑπολαβὼν όντος ὁ *excipiens ſeu reſpondens, Luc.* 10. *v.* 30.

Ὑπόλειμμα τος τὸ reſiduum, *reliquiæ. à P. paſſ.* ὑπολέλειμμαι, *verbi*

Ὑπολείπω *reliquum facio, relinquο. F.* ψω. P. ὑπολέλειφα. *præſ. paſſ.* ὑπολείπομαι *relinquor. præt. paſſ.* ὑπολέλειμμαι. *a.* 1. *paſſ.* ὑπελείφθην relictus ſum.

Ὑπολήνιον ου τὸ (*ſcil.* σκεῦος) *vas ſeu labrum, quod torculari ſubjacet, in quod muſtum expreſſum defluit. item* lacus in torculari, *ex* ὑπὸ *cum Dat. vel Acc. ſub, &* ληνὸς οῦ ὁ *lacus torcularii præli, Marc.* 12. 1.

Ὑπόληψις εως ἡ præſumtio, *exiſtimatio, opinio. à verbo* ὑπολαμβάνω.

Ὑπολιμπάνω relinquo, *idem quod* ὑπολείπω. *vide ſuprà.*

Ὑπόλοιπος ου ὁ ἡ relictus, *reſiduus a. à præt. med.* ὑπολέλοιπα, *verbi* ὑπολείπω. *vide ſuprà.*

Ὑπόλυσις εως ἡ ſolutio. *à verbo*

Ὑπολύω ſolvo *propriè calceos. F.* ύσω, *Deut.* 25. 9. *a.* 1. ὑπέλυσα. *P.* ὑπολέλυκα.

Ὑπομένω ſuſtineo, *cum Accuſ.* 1 *Cor.* 13. 7. (*ſine caſu* perſevero, 2 *Tim.* 2. 12.) *F.* ὑπομενῶ *ſufferam. P.* ὑπομεμένηκα toleravi. *part. præt. act.* ὑπομεμενηκὼς ότος ὁ abſolutè *ſeu neutraliter ſine caſu. aor.* 1. ὑπέμεινα remanſi, *Luc.* 2. 43. *item cum Accuſ.* ſuſtinui, *Hebr.* 10. *v.* 32. *præt. med.* ὑπομέμονα.

Ὑπομιμνήσκω in memoriam revoco. *præſ. imperat.* ὑπομίμνησκε έτω *ſuggere. F.* ὑπομνήσω *memoriam refricabo. a.* 1. ὑπέμνησα ας ε. *a.* 1. *act. infin.* ὑπομνῆσαι, *Iud. v.* 5. *P.* ὑπομέμνηκα. *præt. paſſ.* ὑπομέμνημαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ὑπεμνήσθην ης η *recordatus ſum.*

Ὑπόμνημα τος τὸ recordatio, *monumentum.*

Ὑπομνηματίζω monumentis mando, *commentor, commentariis explico. F.* ίσω. *a.* 1. ὑπομνημά-

τισα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

τισαι. P. ὑπομνημάτικα. *præt. paſſ.* ὑπομνημάτισμαι, *unde eſt*

Ὑπομνηματισμὸς οῦ ὁ decretum, *commentum, commentarium.*

Ὑπομνηματογράφος ου ὁ commentariorum ſcriptor, *à commentariis.*

Ὑπόμνησις εως ἡ recordatio, commonefactio.

Ὑπομονὴ ῆς ἡ tolerantia, exſpectatio, 2 *Theſſ.* 3.5. *à præt. med.* ὑπομέμονα, *verbi* ὑπομένω. *vide paulò ante.*

Ὑπονοέω ῶ ſuſpicor. *imperf.* ὑπενόεον ουν. *Fut.* ήσω. P. ὑπονενόηκα.

Ὑπονόημα τος τὸ conceptus, ſuſpicio.

Ὑπονοθεύω adultero, decipio. *F.* εύσω. *a.* 1. ὑπενόθευσα. P. ὑπονενόθευκα. *ex* ὑπὸ & νοθεύω *decipio, adultero. Them.* νόθος *ſpurius.*

Ὑπόνοια ας ἡ ſuſpicio, *tanquam ab* ὑπόνοος ου ὁ, *quod tamen non eſt in uſu. ex* ὑπὸ & νόος νοῦς ὁ *animus.*

Ὑπονύσσω pungo, conficio. *F.* ὑπονύξω. *a.* 1. ὑπένυξα ας ε. P. ὑπονένυχα.

Ὑποπιάζω *vel* ὑπωπιάζω ſupprimo. *ab* ὑπὸ & πιάζω, *ſeu* πιέζω. *digitis premo,* 1 *Cor.* 9.27.

Ὑποπίπτω ſubjaceo, ſuccumbo. *F.* 1. *med.* ὑποπεσοῦμαι. P. ὑποπέπτωκα. *a.* 1. ὑπέπεσον. vide πίπτω.

Ὑποπλέω ſubnavigo, *ſublego. F.* εύσω. *a.* 1. ὑπέπλευσα, *Actor.* 27.4.

Ὑποπνέω *aliquantum ſpiro,* aſpiro. *F.* εύσω. *a.* 1. *act.* ὑπέπνευσα. P. ὑποπέπνευκα.

Ὑποπόδιον ου τὸ ſcabellum, *q. d.* ὑπὸ τοῖς ποσὶ *ſub pedibus. ex* ὑπὸ & πους ποδὸς ὁ *pes. Marc.* 12.36.

Ὑποπτεύω ſuſpicor, *vereor, dubito, puto. F.* εύσω. *a.* 1. ὑπώπτευσα. P. ὑπώπτευκα.

Ὕποπτος ου ὁ ἡ ſuſpectus a, *inimicus.*

Ὑποῤῥάπτω conſuo, *compono. F.* άψω. *a.* 1. ὑπέῤῥαψα. P. ὑπέῤῥαφα.

Ὑποσημαίνω ſubſignifico, *indico. item præſignifico. Fut.*

Fut ανῶ. *aoriſt.* 1. ὑπεσήμηνα. *Præt.* ὑποσεσήμαγκα.

Ὑποσκάπτω ſuffodio. *Fut.* ψω. *a.* 1. ὑπέσκαψα. *P.* ὑπέσκαφα.

Ὑποσκεδάζω diſſipo, *Aquila, Prov.* 29. 18.

Ὑποσκελίζω ſupplanto, *id eſt, ſuppoſitis cruribu[s] aliquem in terram dejicio (ex* ὑπὸ & σκελίζω *de quo ſuprà.) F.* ίσω. *a* 1. ὑπεσκέλισα. *P.* ὑπεσκέλικα *præt. paſſ.* ὑπεσκέλισμαι, *unde eſt*

Ὑποσκέλισμα τος τὸ ruina, lapſus. &

Ὑποσκελισμὸς οῦ ὁ ſupplantatio.

Ὑποσπάω divello, *ſubtraho. (ex* ὑπὸ & σπάω *traho.) F.* ὑποσπάσω. *aor.* 1. ὑπέσπασα. *P.* ὑπέσπακα.

Ὑπόστασις εως ἡ perſona, *h. e.* ὑφιστάμενον νοερὸν *res per ſe ſubſiſtens, intelligens. (à verbo* ὑφίσταμαι *ſubſiſto. præt. paſſ.* ὑφέσταμαι σαι ται. *à 2. ſing.* ὑφέστασαι *formatur* ὑπόστασις, *mutato* αι *in* ις & *ablato augmento.) Hebr.* 1. *v.* 3. confidentia; 2 *Cor.* 9. 4. ſubſiſtentia, *Hebr.* 3. 14. exiſtentia, *Hebr.* 11. 1.

Ὑποστέλλω ſubterfugio, *per metum, aut lucri cauſâ* ſubticeo, *aliqua ex parte* diſſimulo. *item* ſubduco me. *imperf* ὑπέστελλον ες ε. *F.* ὑποστελῶ. *P.* ὑπέσταλκα. *a.* 1. *act.* ὑπέστειλα. *aor.* 1. *med.* ὑπεστειλάμην ω ατο *ſuppreſſi, detrectavi. a.* 1. *med. ſubj.* ὑποστείλωμαι ῃ ηται *ſubducam. P. med.* ὑπέστολα.

Ὑπόστημα τος τὸ ſedimentum, *ſtatio. à verbo* ὑφίστημι *ſto, ſubſiſto.*

Ὑποστήριγμα τος τὸ fulcrum, *ſuſtentaculum. à verbo*

Ὑποστηρίζω ſuffulcio. *(ex* ὑπὸ & στηρίζω *ſtatuo, figo.) F.* ίσω. *a.* 1. ὑπεστήρισα. *P.* ὑπεστήρικα.

Ὑποστολὴ ῆς ἡ ſubductio, *Hebr.* 10. 39. *à præt. med.* ὑπέστολα *verbi* ὑποστέλλω. *vide paulò antè.*

Ὑπο

Ὑποστράτηγος ου ὁ dux ſecundarum partium.

Ὑποστρέφω revertor. *præſ. imperat.* ὑπόστρεφε έτω, *revertere. imperf.* ὑπέστρεφον ες ε. *F.* ὑποστρέψω. *a. 1. act.* ὑπέστρεψα ας ε. *a. 1. act. infin.* ὑποστρέψαι. *part. a. 1. act.* ὑποστρέψας ασα αν.

Ὑποστρωννύω *vel* ὑποστρώννυμι ſubſterno. *imperf.* ὑπεστρώννυον ες ε, *Luc. 19. v. 36. Fut.* ὑποστρώσω. *P.* ὑπέστρωκα.

Ὑποσχάζω ſubverto. *ut Sir.* 12. 25.

Ὑπόσχεσις εως ἡ promiſſio, profeſſio.

Ὑποταγὴ ῆς ἡ ſubjectio, *à præt. med.* ὑποτέταγα, *verbi*

Ὑποτάσσω *vel Attic.* ττω *propriè* ſubordino *item certo ordine* ſubjicio. *F.* ξω. *P.* ὑποτέταχα. *a. 1. act.* ὑπέταξα. *a. 1. infin.* ὑποτάξαι *ſubjeciſſe. part. a. 1. act.* ὑποτάξας αντος ὁ. *præſ. paſſ.* ὑποτάσσομαι *vel* ττομαι *proprie* ſubordinor. *Scil.* certo loco & ordine ſubjicior, pareo. *præt. paſſiv.* ὑποτέταγμαι ξαι κται *ſubjectus ſum. a. 2.* ὑπετάγην ης η *idem. a. 2. paſſ. imp.* ὑποτάγηθι ήτω ητε *parete. a. 2. paſſ. ſubj.* ὑποταγῶ ῇς ῇ. *part. a. 2. paſſ.* ὑποταγεὶς έντος ὁ *ſubjectus. fut. 2. paſſ.* ὑποταγήσομαι ῃ εται *ſubjiciar. præt. med.* ὑποτέταγα.

Ὑποτελέομαι οῦμαι ſolvo tributum *Fut.* έσομαι. *præt. paſſ.* ὑποτετέλεσμαι. *aor. 1.* ὑπετελέσθην. *Them.* τέλος εος τὸ *vectigal.*

Ὑποτίθημι ſuppono. *Fut.* ὑποθήσω. *P.* ὑποτέθεικα. *a. 1. act.* ὑπέθηκα ας ε, αν. *præſ. med.* ὑποτίθεμαι σαι ται ſubjicio. *part. præſ. med.* ὑποτιθέμενος. *part. a. 2.* ὑποθέμενος.

Ὑποτίτθιον ου τὸ infans lactens.

Ὑποτρέχω infrà curſu deferor. *F.* ὑποθρέξω. *a. 2.* ὑπέδραμον ες ε. *part. aoriſt. 2. act.* ὑποδραμὼν όντος ὁ.

Ὑποτύπωσις εως ἡ exemplar. *à verbo* ὑποτυπόω ῶ

deli-

delineo. ex ὑπὸ *&* τυπόω ῶ *figuro, ſignum imprimo, à* τύπος ου ὁ. *vide ſuprà, 2 Tim. 1. 13.*

Ὑποφαίνω oſtendo. *F.* ὑποφανῶ. *a.* 1. ὑπέφηνα. *P.* ὑποπέφαγκα. *P. paſſ.* ὑποπέφαμμαι.

Ὑπόφαυσις εως ἡ feneſtra, *Ezech.* 41. 16.

Ὑποφέρω ſuffero. *F.* ὑποίσω. *a.* 1 *act.* ὑπήνεγκα. *a.* 2. ὑπήνεγκον. *a.* 2. *act. infin.* ὑπενεγκεῖν. 1 *Cor.* 10. 13.

Ὑπόφορος ου ὁ tributarius.

Ὑποχείριος ου ὁ ſubditus, *obnoxius, reus, captivus, mancipium.*

Ὑπόχρεως ω ὁ debitor.

Ὑποχυτὴρ ῆρος ὁ vas *quo oleum lychno adfundunt.*

Ὑποχωρέω ſecedo. *F.* ήσω. *P.* ὑποκεχώρηκα. *a.* 1. ὑπεχώρησα ας ε.

Ὑποψία ας ἡ ſuſpectio, *ſuſpicio.*

Ὑπτιάζω ſupino, *reſupino. F.* άσω. *a.* 1. ὑπτίασα. *P.* ὑπτίακα. *à nomine*

Ὕπτιος α ον reſupinus a um. *qu. ab* ὑπό.

Ὑπωπιάζω plagis contundo, *domo, edomo, validis ictibus ſubjicio reluctantem,* 1 *Cor.* 9. 27. *F.* άσω. P. ὑπωπίακα. *à nomine*

Ὑπώπιον ου τὸ pars faciei, *quæ oculis eſt ſubjecta: ex* ὑπὸ *&* ὢψ ὠπὸς ὁ *oculus. q. d.* ὑπὸ τοὺς ὦπας *ſub oculis. item* ſugillatio (blawe ſtriemen) *ſub oculo, orta ex ictu ſeu plaga, ſanguine ſub oculis effuſo. metaph. à pugilibus deſumta.*

Ὗς ὑὸς *&* σῦς συὸς ὁ ἡ ſus. παρὰ τὸ σείειν.

Ὕσσωπος ου ὁ hyſſopus, *libanotis arboreſcens, Ioan.* 19. 29. *Matth.* 27. 48. *& Marc.* 15. 36. κάλαμον, *h. e. arundinem vocant.*

Ὑστερέω ῶ ſum poſterior, 2 *Cor.* 11. 5. careo, *Matth.* 19. 20. deſum, *Marc.* 10. 21. ἕν σοι ὑστερεῖ *unum tibi deeſt. F.* ήσω. *P.* ὑστέρηκα. *a.* 1. *act.* ὑστέρησα de-feci, *Ioan.* 2. 3. *inferior fui,* 2 *Cor.* 12. 11. *præſ. paſſ.* ὑστερέομαι οῦμαι deficior, deſtituor. *præt. paſſ.* ὑστέρημαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ὑστερήθην, *deſtitutus fui.*

Ὑστέ-

Ὑστέρημα τος τὸ penuria, quod deeſt. ὑστερήματα ων τὰ reliquiæ, *Coloſſ.* 1. 24.

Ὕστερον, *adv.* poſteà, *Matth.*4 *verſ.* 2. poſtremò, *Matth.* 21. 37. & 22. 27. tandem, *Matth.*26. *verſ.* 60.

Ὑστέρησις εως ἡ inopia, egeſtas, *Marc.* 12. 44.

Ὕστερος α ον *proprie* poſterior, *ſequens. ei opponitur* πρότερος *prior,* 1 *Chron.* 29. 29. *item* poſtremus, 1 *Tim.*4. 1. ὕστεροι καιροὶ *poſtrema tempora.*

Ὑφάζω texo. *F.* άσω. *a.* 1. ὕφασα. *P.* ὕφακα.

Ὑφαίνω texo. *F.* ανῶ. *a.* 1. ὕφηνα. *P.* ὕφαγκα. *præt. paſſ.* ὕφαμμαι. *Attic.* ὕφασμαι.

Ὑφαιρέομαι οῦμαι ſurripio, *ſuffuror. F.* ήσομαι. *a.* 2. *med.* ὑφειλόμην. *P. paſſ.* ὑφῄρημαι.

Ὑφάντης ου ὁ textor. &

Ὑφαντὸς ἡ ὸν contextus a um, *à verbo* ὑφαίνω.

Ὑφάπτω ſuccendo, *ſubincendo. F.* άψω. *P.* ὑφῆφα. *a.* 1. ὑφῆψα. *vide* ἅπτω *accendo.*

Ὕφασμα τος τὸ textura, *tela, pannus,* à *P. paſſ. Attico* ὕφασμαι, *pro* ὕφαμμαι *verbi* ὑφαίνω.

Ὑφίστημι ſuſtineo, *ſubjicio, ſuppono. F.* ὑποστήσω. *a.* 1. ὑπέστησα. *P.* ὑφέστηκα. *vide* ἵστημι.

Ὑφοράομαι ῶμαι ſuſpicor, *torve aſpicio. F.* ὑπόψομαι. *P. paſſ.* ὑπώραμαι.

Ὑψαυχενῶν οῦντος ὁ ſuperbiens, *ſuperbus.*

Ὑψηλοκάρδιος ου ὁ ἡ arrogans, *q. d.* ὑψηλῆς καρδίας ὢν *qui eſt alto corde.*

Ὑψηλὸς ἡ ὸν ſublimis e. *Comparativus* ὑψηλότερος α ον *ſublimior.* ὑψηλὰ ῶν τὰ *excelſa, ſcil. loca, hoc eſt, cœlum ſupremum ſeu tertium. Hebr.* 1. *verſ.* 3. μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ *elato brachio, Actor.* 13. 17.

Ὑψηλοφρονέω ῶ animo efferor. *præſ. imper.* ὑψηλοφρόνεε ει, είτω, είτω, *Rom.* 11. *v.* 20. *Fut.* ήσω. *P.* ηκα. *derivatur à nomine* ὑψηλόφρων ονος ὁ ἡ, *qui*

qui eſt mente elatâ, compoſ. ex ὑψηλὸς ἡ ὸν *altus, ſublimis, excelſus, &* φρὴν ενὸς ἡ *mens.*

Ὕψιςος ȣ ὁ altiſſimus, *de Deo dicitur ad exprimendum Hebræum* עֶלְיוֹן. ὕψιςα ων τὰ *loca altiſſima, hoc eſt, cœlum ſupremum, ſeu tertium Luc.* 2.14. *Th.adv.* ὕψι in alto. *unde eſt* ὑψίων *&* ὑψίτερος α ον. *Theocr. Idyll.* 8. *verſ.* 46 δρύες ὑψίτεραι *quercus altiores. in ſuperl.* ὕψιςος η ον *altiſſimus a um.*

Ὕψος εος τὸ ſublimitas, altitudo, *Luc.* 24. 49 ἐξ ὕψȣς *ex alto, h. e. e cœlo, Iac.* 1. 9. ἐν τῷ ὕψει αὐτȣ̃ *in ſublimitate ſuâ,* τῇ *ſcil.* υἱοθεσίᾳ.

Ὑψόω ῶ extollo. *F.* ὑψώσω. *P.* ὕψωκα. *a.* 1. *act.* ὕψωσα ας ε. *a.* 1. *act. ſubj.* ὑψώσω ῃς ῃ. *P. paſſ.* ὕψωμαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ὑψώθην ης η, ητε. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* ὑψωθῶ ῇς ῇ. *a.* 1. *paſſ infin.* ὑψωθῆναι. *part. a.* 1. *paſſ.* ὑψωθεὶς εῖσα έν. *fut.* 1. *paſſ.* ὑψωθήσομαι ῃ εται, *Luc.*18.14. ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται, *qui ſe ipſum humiliat extolletur.*

Ὕψωμα τος τὸ ſublimitas.

Ὕψωσις εως ἡ exaltatio, *elatio.*

Ὕω pluo. *F.* ὕσω. *a.* 1. ὗσα, *Exod.* 16. 4. ἰδȣ̀ ἐγὼ ὕω ὑμῖν ἄρτȣς ἐκ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃, *ecce ego pluo vobis panes è cœlo.*

Φ Α.

Φάγος ȣ ὁ edax.

Φάγω edo. *fut.* 2. *med.* φάγομαι *edam* φάγεσαι φάγεται *pro* φαγȣ̃μαι φαγῇ, (*Deut.* 8. 10. 2 *Reg.* 7. 2.) φαγεῖται. *a.* 2. ἔφαγον ες ε. *a.* 2. *imperat.* φάγε έτω. *a.* 2. *opt.* φάγοιμι οις οι, *Marc.* 11. 14. *a.* 2. *ſubj.* φάγω ῃς ῃ, *a.*2.*infin* φαγεῖν, *Matth.*12.4. *part. a.* 2. φαγὼν όντος ὁ, *Marc.*6. 44.

Φαιλό-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Φαιλόνης ȣ ὁ *vide* Φελόνης ȣ ὁ.

Φαίνω in lucem profero, oſtendo. *item* ἀμεταβάτως luceo, *Ioan.* 1. 5. *F.* φανῶ. *a.* 1. ἔφηνα. *a.* 2. ἔφανον ες ε. *P.* πέφαγκα. φαίνομαι appareo, videor, luceo, *Marc.* 14. 64. *fut.* 1. *med.* φανȣ̃μαι, 1 *Petr.* 4. 18. *præt. paſſ.* πέφαμμαι & *Att.* πέφασμαι. *a.* 2. *paſſ.* ἐφάνην ης η apparui. *a.* 2. *paſſ. ſubj.* φανῶ ῇς ῇ. *fut.* 2. *paſſ.* φανήσομαι ῃ εται, *Matth.* 24. 30.

Φαιὸς ὰ ὸν fuſcus, *ſubniger a um.*

Φακὸς ȣ ὁ lens cruda, *lentigo coacta, lenticula,* 2 *Sam.* 10. 1.

Φάλαγξ αγγος ἡ acies, *legio aciei.*

Φαλακρόω ῶ calvum facio. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐφαλάκρωσα. *P.* πεφαλάκρωκα. *præſ. paſſ.* φαλακρόομαι ȣ̃μαι calveſco. *fut.* 1. *med.* φαλακρώσομαι. *P. paſſ.* πεφαλάκρωμαι. *Hinc*

Φαλάκρωμα τος τὸ calvitium, *Ezech.* 27. 31.

Φανερὸς ὰ ὸν manifeſtus a um, *Gal.* 5. 19.

Φανερόω ῶ manifeſto. *F.* ώσω. *P.* πεφανέρωκα. *a.* 1. *act.* ἐφανέρωσα ας ε. *a.* 1. *act. imper.* φανέρωσον άτω. *a.* 1. *ſubj.* φανερώσω ῃς ῃ. *præſ. paſſ.* φανερόομαι ȣ̃μαι patefio. *item ſemel mediè,* patefacio, *Eph.* 5. 13. πᾶν γὰρ τὸ φανερȣ́μενον, φῶς ἐστι, *quicquid enim res conſpicuas reddit, lux eſt. al. quicquid patefit, lucidum eſt. præt. paſſ.* πεφανέρωμαι σαι ται *factus ſum conſpicuus. P. paſſiv. infin.* πεφανερῶσθαι, *Hebr.* 9. 8. *a.* 1. *paſſ.* ἐφανερώθην ης η *idem. a.* 1. *paſſ. ſubj.* φανερωθῶ ῇς ῇ. *a.* 1. *paſſ. infin.* φανερωθῆναι. *part. a.* 1. *paſſ.* φανερωθεὶς εῖσα έν. *fut.* 1. *paſſ.* φανερωθήσομαι ῃ εται *conſpiciar.*

Φανερῶς, *adv.* manifeſtè, *Marc.* 1. 45.

Φανέρωσις εως ἡ manifeſtatio, 1 *Cor.* 12. 7.

Φανὸς ȣ ὁ laterna, fax, *Ioan.* 18. 3.

Φαντάζω apparere facio. *Fut.* άσω. *P.* πεφάντακα.

præſ.

præſ.paſſ. φαντάζομαι *appareo, videor. item imaginor. part. præſ. paſſ.* φανταζόμενον viſum, quod apparet, *Hebr.* 12.21. P. *paſſ.* πεφάντασμαι σαι.

Φαντασία ας ἡ oſtentatio.

Φαντασιοκοπέω ῶ inſanè ſævio, *ut Sir.* 4. 33.

Φάντασμα τος τὸ ſpectrum.

Φάραγξ γγος ἡ *proprie* barathrum. *h.e. profunda atque prærupta terræ cavitas, ſive hiatus item* vallis.

Φαρέτρα ας ἡ pharetra. *à* φέρω *&* τιτρώσκω *vulnero, quia fert vulnifica tela.*

Φαρισαῖος αίου ὁ *vocabulum origine Hebræum*, phariſæus, *h. e. interpretans. Erant enim ſcripturæ interpretes.* פָּרַשׁ *interpretatus eſt. Hinc pahul. pl.* פְּרוּשִׁים.

Φαρμακεία ας ἡ veneficium. *à* φαρμακεύω *veneficio utor, Gal.* 5. 20.

Φαρμακεὺς έως ὁ veneficus, magus, *Apoc.* 21.8.

Φαρμακεύω veneficio utor. *F.* εύσω. *a.* 1. ἐφαρμάκευσα. *P.* πεφαρμάκευκα.

Φάρμακον ου τὸ *vox media eſt, modò* venenum, *modò* medicinam *ſignificans. Hinc*

Φαρμακόομαι οῦμαι medicinam, *ſeu* venenum affero.

Φαρμακὸς οῦ ὁ veneficus, magus.

Φάρυγξ γγος ὁ ἡ guttur.

Φασὲκ Paſcha.

Φάσις εως ἡ *propriè* apparitio. *à* πέφασμαι σαι. *vide* φαίνω. *Sic Luna habet multas phaſes, h.e. apparitiones, modò apparet falcata, modò gibboſa, &c. item* rumor, delatio, *nuncius* eine botſchaft/ *q.d. indicatio.* φαίνω *inter alia etiam ſignificat, oſtendo, indico, Actor.* 21. 31.

Φάσκω dictito, jactito, glorior, *Rom.* 1.22. *Apoc.* 2. *v.* 2. *item* aio, affirmo, *Act.* 25. 19. *imperf.* ἔφασκον ες ε. *Thema* φημί.

Φά-

Φάσμα τος τὸ ſpectrum. à φαίνω.

Φάτνη ης ἡ præſepe, *ſtabulum*.

Φατνόω ῶ *ad modum præſepis* fabricor. *F.* ώσω. *aor.* 1. ἐφάτνωσα. *P.* πεφάτνωκα. *præt. paſſ.* πεφάτνωμαι. *Hinc*

Φάτνωμα τος τὸ lacunar.

Φαυλίζω vilipendo, *parvi facio, ſubſanno. F.* ίσω. *a.* 1. ἐφαύλισα. *P.* πεφαύλικα. *præt. paſſ.* πεφαύλισμαι. *Hinc*

Φαύλισμα τος τὸ αὐτό

Φαυλισμὸς οῦ ὁ ſubſannatio, *irriſio, contemtus*.

Φαυλίστρια ας ἡ ſubſannatrix, *contemtrix*.

Φαῦλος ου ὁ faul/ pravus, *pro quo Dores dicunt* φαῦρος ου ὁ, *unde per pleonaſmum literæ* λ *eſt* φλαῦρος ου ὁ *pravus, malitioſus.* φλαῦρον ἔπος *contumelioſum verbum, Ioan.* 3. 20. ὁ φαῦλα πράσσων, *qui mala patrat*.

Φαυλότης ητος ἡ pravitas, *improbitas*.

Φαῦσις εως ἡ aurora, *lux, illuſtratio*.

Φέγγος εος τὸ ſplendor, *jubar, Luc.* 11. 33.

Φέγγω illumino. *F.* φέγξω. *a.* 1. ἔφεγξα. *P.* πέφεγχα.

Φείδομαι *verb. med.* parco. *cum Genit. F.* φείσομαι ῃ εται. *a.* 1. *med.* ἐφεισάμην ω ατο *peperci, Rom.* 8. 32. *a.* 1. *med. ſubj.* φείσωμαι ῃ ηται.

Φειδομένως parcè, *adv.*

Φειδὼ όος ἡ parſimonia, *temperantia*.

Φεισὼν *fluvius Ganges, ut volunt*.

Φενόλης ου ὁ penula, *vox origine Latina, 2 Tim.* 4. *verſ.* 13.

Φερνὴ ῆς ἡ dos.

Φερνίζω doto. *F.* ίσω, *aor.* 1. ἐφέρνισα. *P.* πεφέρνικα.

Φέρω fero. *imperf.* ἔφερον ες ε. *F.* οἴσω (*ab inuſitato* οἴω *fero.*) *aoriſt.* 1. ἤνεγκα, (*ab* ἐνέγκω) *tuli. aor.* 1. *imperat.* ἔνεγκον άτω ατε. *aor.* 2. ἤνεγκον.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

præſ. paſſ. φέρομαι feror, agor. *inf.* φέρεσθαι *ſe-*
qui, conſequi, Hebr. 9. 16. *præſ. paſſ. ſubj.* φέρω-
μαι ῃ ηται ώμεθα *tendamus. imperf.* ἐφερόμην
ες. *P. paſſ.* ἤνεγμαι (*ab* ἐνέχω) *a.* 1. *paſſ.* ἠνέχθην
2 *Petr.* 1. 21. *part. a.* 1. *paſſ.* ἐνεχθεὶς εῖσα ἐ-
præt. med. ἤνοχα, *Attic.* ἐνήνοχα.

Φεύγω fugio. *fut.* 1. *med.* φεύξομαι, *Iacob.* 4. *v.* 7
a. 2. *act.* ἔφυγον ες ε *fugi. præt. med.* πέφευγα
(*pro* πέφυγα) ας ε, *Exod.* 14. 5.

Φευκτὸς ἡ ὸν fugiendus a um.

Φήμη ης ἡ *Doricè* φάμα ας ἁ fama.

Φημὶ dico. *a.* 2. ἔφην ης η *dixi.*

Φθάνω prævenio. *F.* φθάσω. *a.* 1. *act.* ἔφθασα. *a.* 1
act. ſubj. φθάσω ῃς ῃ ωμεν *præveniamus. Præt.*
ἔφθακα. *a.* 2. ἔφθην. *ab inuſitato* φθῆμι.

Φθάρμα τος τὸ corruptio. *à præt. paſſ.* ἔφθαρμαι
verbi φθείρω *corrumpo.*

Φθαρτὸς ἡ ὸν corruptibilis e. *à* 3. *ſingul. præt. paſſ.*
ἔφθαρται *verbi* φθείρω *corrumpo,* 1 *Corinth.* 15
v. 53. & 1 *Petr.* 1. *verſ.* 18.

Φθέγγομαι *propriè* ſono, *ſonum edo. item* loquor
F. φθέγξομαι. *P.* ἔφθεγμαι. *a.* 1. *med.* ἐφθεγξά-
μην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* φθεγξάμενος η οι
locutus, 2 *Petr.* 2. 16. *præt. med.* ἔφθογγα.

Φθέγμα τος τὸ vox, ſermo. *à præt. paſſ.* ἔφθεγμαι
verbi φθέγγομαι.

Φθειρίζω quæro pediculos(*à* φθεὶρ ὸς ὁ *pediculus.*)
F. ίσω. *a.* 1. ἐφθείρισα. *P.* ἐφθείρικα.

Φθείρω corrumpo. *fut.* 1. φθερῶ εῖς εῖ *deſtruam.*
P. ἔφθαρκα. *a.* 1. ἔφθειρα ας ε. *a.* 2. ἔφθαρον ες ε.
præſ. paſſ. φθείρομαι. *a.* 2. *paſſ.* ἐφθάρην ης η.
a. 2. *paſſ. ſubj.* φθαρῶ ῇς ῇ. *præt. paſſ.* ἔφθαρμαι
σαι ται. *præt. med.* ἔφθορα.

Φθινοπωρινὸς ἡ ὸν emarcidus a um, wurmſtechig
ex φθίνω *deficio, contabeſco,* (*cujus Th. eſt* φθέω
corrumpo: ſed uſitatum eſt verbum hinc ortum
φθείρω.)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

φθείρω.) & ex ὀπώρα ας ἡ autumnus. item fructus autumnalis.

Φθόγγος ου ὁ ſonus. à φθέγγομαι, Rom. 10. 18.

Φθονέω ῶ invideo, cum Dat. F. ήσω. P. ἐφθόνηκα. a. 1. act. ἐφθόνησα. à φθίνω devergo, vel φθέω corrumpo, deſtruo.

Φθόνος ου ὁ invidia, Gal. 5. v. 21.

Φθορὰ ᾶς ἡ corruptio. à φθείρω, 2 Petr. 2. 12, 19.

Φιάλη ης ἡ phiala, Apoc. 17. 1.

Φιλάγαθος ου ὁ ἡ amans bonorum.

Φιλαδελφία ας ἡ fraterna charitas.

Φιλάδελφος ου ὁ ἡ fraternâ charitate præditus a.

Φιλαμαρτήμων ονος ὁ ἡ peccandi avidus a. q. d. φιλῶν ἁμάρτημα.

Φίλανδρος ου ὁ ἡ amans mariti, epitheton probæ uxoris.

Φιλανθρωπέω ῶ humanus ſum. F. ήσω. a. 1. ἐφιλανθρώπησα. P. πεφιλανθρώπηκα.

Φιλανθρωπία ας ἡ humanitas, Tit. 3. 4. à nomine

Φιλάνθρωπος ου ὁ ἡ humanus, μισάνθρωπος ου ὁ ἡ oſor hominis: Epitheton eſt antiqui ſerpentis & ſeminis ejus; ut & Timonis alicujus Athenienſis.

Φιλανθρώπως humaniter, adv. Act. 27. 3.

Φιλαργυρέω ῶ avarus ſum. F. ήσω. a. 1. ἐφιλαργύρησα. P. πεφιλαργύρηκα.

Φιλαργυρία ας ἡ avaritia.

Φιλάργυρος ου ὁ ἡ avarus a.

Φίλαυτος ου ὁ ἡ amans ſui ipſius, 2 Tim. 3. 2.

Φιλελεήμων miſericordiæ amans.

Φιλεχθρέω ῶ odioſus ſum, inimico ſum animo. Fut. ήσω. a. 1. ἐφιλέχθρησα. Præt. πεφιλέχθρηκα.

Φιλέω ῶ diligo, (q. d. deligo) amo 3. pl. φιλοῦσι ſolent, Matth. 6. 5. expetunt, Matth. 23. 6. imperf. ἐφίλεον ουν. F. φιλήσω. P. πεφίληκα. P. paſſ. πεφίλημαι. a. 1. act. ἐφίλησα oſculatus ſum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

a.1. act. ſubj. φιλήσω. Matth. 26. 48. a.1. act. infin. φιλῆσαι oſculari. præt. med. πέφιλα.

Φιλήδονος ου ὁ ἡ voluptatibus deditus. ex φίλος amicus & ἡδονὴ ῆς ἡ voluptas, 2 Tim. 3. 4.

Φίλημα τος τὸ oſculum. ἀσπασμός.

Φιλία ας ἡ amicitia, Iacob. 4. 4.

Φιλιάζω amicitiam ineo, amicitiâ jungor. F. άσω. P. πεφιλίακα. a. 1. act. ἐφιλίασα ας ε.

Φιλογέωργος ου ὁ ἡ amator agriculturæ.

Φιλογύναιος ου ὁ uxorius, uxori deditus.

Φιλόθεος ου ὁ ἡ Dei amans, 2 Tim. 3. 4.

Φιλόκοσμος ου ὁ ἡ ornatus, modeſtus a.

Φιλομαθέω ῶ diſcere cupio, ſtudioſus ſum. F. ήσω. a.1. ἐφιλομάθησα. P. πεφιλομάθηκα.

Φιλομαθὴς έος ὁ ἡ diſcendi cupidus, ſtudioſus.

Φιλονεικέω ῶ contendo, obnitor, contentioſus ſum. Fut. ήσω. aor. 1. ἐφιλονείκησα. Præt. πεφιλονείκηκα.

Φιλονεικία ας ἡ contentio, rixarum amor.

Φιλόνεικος ου ὁ ἡ contentioſus a. (ex φίλος & νεῖκος εος τὸ jurgium, contentio.) idem quod φίλερις ιδος ὁ ἡ amans rixarum.

Φιλοξενία ας ἡ hoſpitalitas.

Φιλόξενος ου ὁ ἡ hoſpitalis, 1 Tim 3. 2.

Φιλοπολίτης ου ὁ amans patriæ, ſtudioſus civium.

Φιλοπονέω ῶ ſtudioſè laboro, operam navo, diligenter & cum labore ſector. F. ήσω. a.1. ἐφιλοπόνησα. P. πεφιλοπόνηκα.

Φιλοπονία ας ἡ amor laboris, labor voluntarius.

Φιλόπονος ου ὁ ἡ amicus laboris, diligens.

Φιλοπρωτεύω primatum amo, ambio. cupio eſſe primus. φιλόπρωτος ου ὁ cupiens eſſe primus.

Φίλος ου ὁ amicus, Luc. 7. 34. φίλη ης ἡ amica, Luc. 15. 9.

Φιλοσοφία ας ἡ philoſophia. item ſophiſtica, qui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

eſt veræ philoſophiæ abuſus , *Coloſſ*. 2. *verſ*. 8.

Φιλόσοφος ου ὁ ἡ *propriè, ſtudio ſapientiæ deditus, Actor*. 17. 18. philoſophus a.

Φιλοστοργία ας ἡ *propenſio in amorem parentum & filiorum.*

Φιλόστοργος ου ὁ ἡ ad amandum propenſus a. *ex* φίλος *amicus, deditus, &* στοργὴ ῆς ἡ *amor inter parentes & liberos reciprocus, à Deo animis hominum inſitus. à præt. med.* ἔστοργα *verbi* στέργω *amore naturali complector. item acquieſco. item ſimpliciter, diligo. vide ſuprà.*

Φιλοστόργως, *adverb*. benevolè, *indulgenter.*

Φιλότεκνος ου ὁ ἡ amans liberorum. *ex* φίλος *amicus*, *&* τέκνον ου τὸ *proles.*

Φιλοτιμέομαι οῦμαι *propriè*, ambio honorem. *item* contendo, &

Φιλοτιμία ας ἡ ambitio, *contentio, à nomine*

Φιλότιμος ου ὁ ἡ honoris cupidus a. *ex* φίλος, *&* τιμὴ ῆς ἡ *honor.*

Φιλοφρονέω ῶ comis ſum, *benevolus ſum, gratum me præbeo. F.* ήσω. *a*. 1. ἐφιλοφρόνησα. *P*. πεφιλοφρόνηκα.

Φιλοφρόνως, *adv*. comiter, peramicè, *Actor*. 28. *verſ*. 7.

Φιλόφρων ονος ὁ ἡ comis, benevolus. *ex* φίλος ὁ ἡ *amicus a*, *&* φρὴν ενὸς ἡ *animus.*

Φιλόψυχος ου ὁ animarum amans. *Sap*. 11. 27. *de Deo dicitur.*

Φίμος ου ὁ *vel* φιμὸς οῦ ὁ capiſtrum, *camus, fiſcella. Hinc*

Φιμόω ῶ *propriè, os capiſtro obthuro, obſtruo, occludo*, os obligo, 1 *Cor*. 9. 9. *propriè dicitur de jumentis, per metaphoram*, ad ſilentium adigo, 1 *Petr*. 2. *verſ*. 15. *Fut*. ώσω. *Præt*. πεφίμωκα. *a*. 1. *act*. ἐφίμωσα. *præt. paſſiv*. πεφίμωμαι *obmutui. præter. paſſiv. imperat*. πεφίμωσο ώσθω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

obmuteſce, *cujus tyrannis jam pridem fuiſſet coërcenda. a.1. paſſ.* ἐφιμώθην ης η, *Matth.* 22. *v.* 12. *proprie, capiſtratus fuit, q. d.* prorſus obmutuit, *quaſi fræno vel capiſtro injecto. a.* 1. *paſſ. imper.* φιμώθητι obmuteſce, *Marc.* 1. 25.

Φλεγμαίνω tumeo. *item* exubero. *F.* ανῶ. *a.* 1 ἐφλέγμηνα. *P.* πεφλέγμαγκα. *à* φλέγμα τος τὸ *inflammatio, à verbo*

Φλέγω uro. *F.* φλέξω, *Ierem.* 17.4. *P.* πέφλεχα *præt. med.* πέφλογα, *unde pro* φλογὴ *derivatur* φλόξ. *vide paulò pòſt.*

Φλὲψ βὸς ἡ vena.

Φλιὰ ᾶς ἡ limen, *veſtibulum.*

Φλογίζω inflammo *part. præſ.* φλογίζων ουσα ον *inflammans. F.* ίσω. *P.* πεφλόγικα. *a.* 1. ἐφλόγισα. *præſ. paſſiv.* φλογίζομαι *inflammor. part. præſ. paſſ.* φλογιζόμενος η ον *inflammatus. a.* 1. *paſſ.* ἐφλογίσθην ης η, *Dan.* 3.28. *à* φλὸξ γὸς ἡ *flamma.*

Φλόγινος η ον flammeus a um.

Φλοιὸς ȣ ὁ cortex, ſuber.

Φλὸξ γὸς ἡ flamma, *à* φλέγω. *vide paulò antè.*

Φλυαρέω ῶ garrio. *F.* ήσω. *P.* πεφλυάρηκα. *a.* 1. ἐφλυάρησα, 3 *Ioan. v.* 10. λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς *verbis improbis in nos debacchans.*

Φλύαρος ȣ ὁ ἡ *ſcurra,* nugax, garrulus a. *à* φλύω *vel* φλέω *nugor, ineptio.*

Φλυκτὶς ίδος ἡ papula, puſula, *puſtula.*

Φοβερίζω terreo. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐφοβέρισα. *P.* πεφοβέρικα. *P. paſſ.* πεφοβέρισμαι. *Hinc*

Φοβερισμὸς ȣ ὁ terror.

Φοβερὸς ὰ ὸν formidabilis e, horrendus a um, *Hebr.* 10. *verſ.* 31.

Φοβερῶς, *adverb.* horrendum.

Φοβέω ῶ *timorem injicio,* terreo, *facio timere. Fut.* ήσω. *P.* πεφόβηκα. φοβέομαι ȣ̃μαι metuo, *cum Accuſ. præſ. imperat.* φοβȣ̃ ȣ̃, εἰσθω εἰσθω,

ἔσθε

έεσθε είσθε. *imperf.* ἐφοβεόμην ἔμην, έε ἔ, έετο εἶτο. *a.* 1. *paſſ.* ἐφοβήθην ης η ησαν timui. *a.* 1. *paſſ. imperat.* φοβήθητι ήτω ητε *a.* 1. *paſſ. ſubj.* φοβηθῶ ῆς ῆ ῆτε *metuam. part. a.* 1. *paſſ.* φοβηθεὶς εῖσα ὲν *metuens. Hebraïſmus qui notat emphaſin, Luc.* 2. 9. φοβεῖσθαι φόβον *percelli vehementi timore*, terreri, *Rom.* 13. 3.

Φόβητρον ου τὸ terriculamentum. *à* φοβέω ῶ.

Φόβος ου ὁ metus, timor, *à præt. med.* πέφοβα, *verbi* φέβομαι *fugio, metuo. metus eſt fuga mali.*

Φοινικὲς έος τὸ purpureum.

Φοινίκη ης ἡ Phœnicia. *item* lepra.

Φοινικὼν ῶνος ὁ palmetum.

Φοίνιξ *vel* φοῖνιξ ικος ὁ palma.

Φονεὺς έος ὁ homicida, *Apoc.* 22. *v.* 15.

Φονεύω occido. *F.* εύσω. *P.* πεφόνευκα. *a.* 1. *act.* ἐφόνευσα, *Marc.* 10. *verſ.* 19.

Φονοκτονέω ῶ interficio, *cæde polluo. F.* ήσω. *a.* 1. ἐφονοκτόνησα. *P.* πεφονοκτόνηκα.

Φονοκτονία ας ἡ cædes.

Φόνος ου ὁ homicidium. *à præt. med.* πέφονα, *verbi* φένω *occido, interficio.*

Φορβαία ας ἡ funis, *Iob.* 40. 20.

Φορεῖον ου τὸ feretrum, lectica. &

Φορεὺς έος ὁ bajulus. *à præt. med. inuſit.* πέφορα, *verbi* φέρω.

Φορέω ῶ fero, geſto (*à nomine* φορὸς ἔ ὁ *ferens. à præt. med. inuſitato* πέφορα *verbi* φέρω.) *Fut.* έσω. *a.* 1. ἐφόρεσα. *P.* πεφόρεκα.

Φόρετρον ου τὸ merces.

Φορολογέω ῶ indico, *vel* colligo tributum. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐφορολόγησα. *P.* πεφορολόγηκα.

Φορολόγητος ου ὁ tributarius, *Deut.* 20. 11.

Φορολογία ας ἡ exactio tributi.

Φορολόγος ου ὁ tributi exactor, *tributum colligens. q. d.* φόρον λέγων. φόρος *tributum.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Φόρον ου τὸ forum, παρὰ τὸ φέρειν, *quod eò omn[...] ferantur venalia, Actor.* 28. 15.

Φόρος ου ὁ tributum. *δασμὸς apud Xenoph.* tribu[...]tum, *quod exigitur ab hoſtibus.*

Φορτίζω onero *cum Accuſ. F.* ίσω. *P.* πεφόρτικα *præſ. paſſ.* φορτίζομαι *oneror. præt. paſſ.* πεφόρτισμαι. *part. præt. paſſ.* πεφορτισμένος η ο[ν] oneratus, *onuſtus a um.*

Φορτίον ου τὸ onus, *Matth.* 11. *v.* 30. *Diminut[...] nominis*

Φόρτος ου ὁ onus. *q.* φέρτος *à* φέρω, *propriè d[...] navis onere dicitur.*

Φραγέλλιον ου τὸ flagellum. *vocabulum hoc eſt origine Latinum, ubi Græci* λ *mutârunt in* ρ, *ne tria* λ *concurrerent. Sic hodie Itali à majorum ſuorum conſuetudine alieniores* l *mutant in* i, *& pro pleno dicunt* pieno, *pro placere* piacere. *Flagellum vero eſt diminutivum nominis* flagrum. *q. d. parvum flagrum. flagrum verò eſt ſcutica, quâ ſervi cædebantur; ſic dicta, quod pars corporis eâ percuſſa quaſi flagret, hoc eſt, ardeat.*

Φραγελλόω ῶ flagello. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐφραγέλλωσα. *part. a.* 1. *act.* φραγελλώσας αντος ὁ. *P.* πεφραγέλλωκα, *Matth.* 27. 26.

Φράγμα τος τὸ *&*

Φραγμὸς οῦ ὁ ſeptum, **ein Zaun.** *Derivantur à* φράσσω, *Marc.* 12. 1.

Φράζω ediſſero. *Fut.* άσω. *a.* 1. ἔφρασα. *a.* 1. *act. imper.* φράσον άτω *ediſſere, expone. P.* πέφρακα. *præt. paſſ.* πέφρασμαι σαι, *unde eſt* φράσις εως ἡ *modus loquendi.*

Φράσσω *vel* ττω *propriè* ſepio *ſepivi*, **ich umbzäune.** *item* occludo, obſtruo. *Sic Proverb.* 21. *v.* 13. φράσσειν τὰ ὦτα *aures obturare. Fut.* φράξω. *P.* πέφραχα. *a.* 1. *act.* ἔφραξα ας ε αν. *a.* 2. *act.*

ἔφρα-

ἐφράγθην ες ε. *præt. paſſ.* πέφραγμαι ξαι κται. *a.* 2. *paſſ.* ἐφράγην ης η *obſtructus fui. a.*2.*paſſ. ſubj.* φραγῶ ῇς ῇ, *obſtruar, Rom.* 3. 19. *fut.* 2. *paſſ.* φραγήσομαι ῃ εται, *obſtruar, interrumpar.* καταφράττω *armis circumquaque munio. unde* ἱππεὺς κατάφρακτος *eques cataphractus.*

Φρέαρ ατος τὸ puteus, *Luc.* 14. 5.

Φρεναπατάω ῶ *propriè*, mentem decipio, *q. d.* φρένα ἀπατάω. *item* decipio. *F.* ήσω. *P.* πεφρεναπάτηκα.

Φρεναπάτης ου ὁ mentium deceptor. *ex* ἀπάτη ης ἡ *fraus, impoſtura, q. d. aberratio à ſemita.* πάτος ου ὁ *ſemita, &* φρὴν ενὸς ἡ *mens.*

Φρένες ῶν αἱ intelligentia, *Dat. pl.* φρεσὶ. *à nominativo*

Φρὴν νὸς ἡ mens.

Φρικασμὸς οῦ ὁ horror.

Φρίκη ης ἡ horror, æſtus.

Φρικτὸς ἡ ὸν tremendus a um, *à* 3. *perſ. præt. paſſ.* πέφρικται, *verbi* φρίσσω *horreſco.*

Φρικτῶς, *adverb.* horrendum; *horridè.*

Φρικώδης εος ὁ ἡ horridus a. *item* venerandus a.

Φρίσσω *vel* ττω horreſco. *item cum horrore reformido, cum Accuſ. Fut.* φρίξω. *a.* 1. ἔφριξα. *Præt.* πέφριχα. *præt. paſſ.* πέφριγμαι ξαι κται, *Iac.* 2. 19.

Φρονέω ῶ (*pro* φρενέω *à* φρὴν ενὸς ἡ *animus.*) ſapio, ſtatuo, ſentio, curo. *item* deſidero, *Rom.* 8. *v.* 5. *præſ. imperat.* φρόνεε ει, ἐετε εῖτε, *Coloſſ.* 3. *v.* 2. *imperf.* ἐφρόνεον ουν *ſolicitus eram. F.* ήσω. *Præt.* πεφρόνηκα. *præſ. paſſ.* φρονέομαι οῦμαι *ſentior. præſ. paſſiv. imperat.* φρονέου οῦ, εέσθω είσθω.

Φρόνημα ατος τὸ cogitatio. *item* deſiderium.

Φρόνησις εως ἡ prudentia, *Luc.* 1. 17.

Φρόνιμος ου ὁ ἡ prudens.
Φρονίμως, *adv.* prudenter.
Φροντίζω curo, ſtudeo. *F.* ίσω. *a.* 1. *act.* ἐφρόντισ
a 1. *act. ſubj.* φροντίσω ῃς ῃ, ωσι *&c. P.* πεφρόντ
κα, *Tit.* 3. 8. *à nomine*
Φροντὶς ίδος ἡ cura, *à* φρονέω.
Φροντιστέον curandum eſt.
Φρουρὰ ᾶς ἡ cuſtodia, præſidium.
Φρουρέω ῶ præſidio teneo, cuſtodio, *cum Accu*
(à φρουρὸς οῦ ὁ *cuſtos, miles præſidiarius, comp*
ex πρὸ *&* οὖρος ου ὁ *cuſtos, factâ craſi & mutat*
π *in* φ, *prout fit in voce* φροῦδος ὁ ἡ *evanidus*
ex πρὸ *&* ὁδὸς οῦ ἡ *via.) imperf.* ἐφρούρεον ουν
εες εις, εε ει. *F.* φρουρήσω. *a.* 1. ἐφρούρησα. *P.* πε
φρούρηκα. *præſ. paſſ.* φρουρέομαι οῦμαι præſidi
teneor, cuſtodior, 1 *Petr.* 1. 5.
Φρουρία ἡ cuſtodia, præſidium.
Φρούριον ου τὸ præſidium, propugnaculum.
Φρύαγμα τος τὸ fremitus. *à verbo*
Φρυάσσω *vel* ττω fremo, *propriè de equo feroci &*
hinnienti. F. ξω. *a.* 1. ἐφρύαξα. *P.* πεφρύαχα.
Φρύγανον ου τὸ ſarmentum, *virgultum aridum, cre*
matu facile, dürre reyſer/ *Act.* 28 *v.* 3. *à Them*
φρύγω *vel* φρύσσω *torrefacio. F.* ξω. *P.* πέφρυχα
P. paſſ. πέφρυγμαι ξαι κται. *præt. med.* πέφρυγα
Φρύγιον ου τὸ frictorium.
Φρυκτὸς ἡ ὸν torridus a um.
Φυγαδεία ας ἡ fuga, *exilium.*
Φυγαδεῖον refugium.
Φυγαδευτήριον ου τὸ refugium, effugium.
Φυγαδεύω fugo, *in exilium ago. F.* εύσω. *a.* 1. ἐφυ-
γάδευσα. *P.* πεφυγάδευκα. *præſ. paſſ.* φυγαδεύο-
μαι *exulo, fugio. fut.* 1. *med.* φυγαδεύσομαι.
Φυγὰς άδος ὁ exul, profugus.
Φυγὴ ῆς ἡ fuga, *Marc.* 13. 18. *vide* φεύγω *fugio.*
Φυὴ ῆς ἡ natura, *à* φύω *naſcor.*

Φῦκ☉ ε☉ τὸ fucus.

Φύλαγμα τ☉ τὸ cuſtodia. à P. paſſ. πεφύλαγμαι verbi φυλάσσω.

Φυλακὴ ῆς ἡ cuſtodia. *item* carcer, *Actor*. 26. 10. φυλακῇ κατακλείειν, *carceri includere*.

Φυλακίζω in carcerem *conjicio*, pertraho. *F*. ίσω. P. πεφυλάκικα.

Φυλάκισσα ἡ *cuſtos fœmina*. à φύλαξ.

Φυλακτήρια ων τὰ *q. d. conſervatoria*, phylacteria, *quibus memoria legis conſervabatur*. à φυλακτὴρ ῆρ☉ ὁ *cuſtos, vigil. Them*. φυλάσσω.

Φύλαξ κ☉ ὁ ἡ cuſtos.

Φυλάρχης ȣ ὁ tribunus, *præfectus cuſtodum*.

Φυλάσσω *vel* ττω cuſtodio, ſervo. *Fut*. φυλάξω. P. πεφύλαχα. *a*. 1. ἐφύλαξα. *a*. 1. *imperat*. φύλαξον ἀπὸ αὐτῶν *cavete vobis*. φυλάσσομαι caveo, cuſtodior. *a*. 1. *med*. ἐφυλαξάμην ταῦτα *obſervavi*, *Marc*. 10. *v*. 20.

Φυλὴ ῆς ἡ tribus. δώδεκα φυλαὶ *duodecim tribus*, *Apoc*. 21 *verſ*. 12.

Φύλλον ȣ τὸ folium.

Φύραμα τ☉ τὸ maſſa luti, *Rom*. 9. 21. farina aquâ ſubacta, 1 *Cor*. 5. 6. à φυράω *miſceo*.

Φύρασις εως ἡ maceratio, commixtio.

Φυράω ῶ miſceo, macero, ſubigo. *F* άσω. *P*. πεφύρακα. *a*. 1. *act*. ἐφύρασα. *præt*. *paſſ*. πεφύραμαι.

Φύρδην, *adverb*. mixtim, *confusè*.

Φυρμὸς ȣ ὁ inquinatio. *à verbo*

Φύρω miſceo, inquino, pinſo. *F*. φυρῶ. *P*. πέφυρκα. *P*. *paſſ*. πέφυρμαι.

Φῦσα ης ἡ follis: *dicitur* & φύσσα ης ἡ.

Φυσάω ῶ inflo, ſpiro. *Fut*. ήσω. *aor* 1. ἐφύσησα. P. πεφύσηκα.

Φυσητὴρ ῆρ☉ ὁ ſufflatorium, *follis*, *Ier*. 4. 29.

Φυσικὸς ἡ ὸν naturalis e.

Φυσικῶς naturaliter, *adverb.*

Φυσιόω ῶ inflo. *F.* ώσω. *P.* πεφυσίωκα. *præſ. paſſ.* φυσιόομαι οῦμαι inflor, turgeo. *præt. paſſ.* πεφυσίωμαι. *part. præt. paſſ.* πεφυσιωμένος η ον *inflatus a um. à* φύσα *follis.*

φύσις εως ἡ natura. (*à* φύω *facio naſci, vide infrà.*) *item* recta ratio, 1 *Cor.* 11. 14. *item* prima hominis conceptio in utero materno, *Eph.* 2. 3. *confer Pſal.* 51. 7.

φυσίωσις εως ἡ tumor, *inflatio animi*, 2 *Cor.* 12. *verſ.* 20.

Φυτεία ας ἡ plantatio. *& idem quod* φυτὸν οῦ τὸ *planta.*

Φύτευμα τος τὸ *planta, plantatio, à verbo*

Φυτεύω planto. *imperf.* ἐφύτευον ες ε. *F.* εύσω. *P.* πεφύτευκα. *a.* 1. *act.* ἐφύτευσα ας ε. *præt. paſſ.* πεφύτευμαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* πεφυτευμένος η ον. *a.* 1. *paſſ.* ἐφυτεύθην ης η. *a.* 1. *paſſ. imperat.* φυτεύθητι ήτω *plantator tu, ille, Luc.* 17. 6.

Φυτὸν οῦ τὸ *planta.*

Φύω gigno. *item* naſcor. *F.* ύσω. *a.* 2. ἔφυον ες ε. *dicitur etiam aor.* 2. ἔφυν υς υ *tanquam à* φῦμι. *unde eſt part. a.* 2. φὺς ύντος ὁ. *præſ. paſſ.* φύομαι *naſcor. præt. paſſ.* πέφυμαι σαι, *unde eſt* φύσις εως ἡ *natura.* πέφυται, *unde eſt* φυτὸν οῦ τὸ *planta. a.* 2. *paſſ.* ἐφύην ης η. *part. a.* 2. *paſſiv.* φυεὶς εῖσα έν.

Φωλεὸς οῦ ὁ luſtrum, latibulum.

Φωνέω voco, nomino, invito. *imperf.* ἐφώνεον ουν. *Fut.* φωνήσω *ſonum edam*, *Ioan.* 13. *verſ.* 38. ἀλέκτωρ φωνήσει, *gallus canet. Præt.* πεφώνηκα. *aoriſt.* 1. ἐφώνησα ας ε. *aoriſt.* 1. *act. imperat.* φώνησον άτω *voca. aor.* 1. *paſſiv.* ἐφωνήθην ης η. *aoriſt.* 1. *paſſiv. infin.* φωνηθῆναι *vocari, Marc.* 10. 49. *à nomine*

Φωνὴ ῆς ἡ vox, ſonus, ſonitus, 2 *Petr.* 2. 16. ἀν-

ϑρώπȣ φωνὴ *vox hominis.* φωνὴ σάλπιγγ@, *Matth.* 24. 31. *cantus tubæ*, *Apoc.* 6. 1. φωνὴ βροντῆς *ſonus tonitrui.*

Φῶς (*contractus ex* φάος ȣς τὸ *lux.*) φωτὸς τὸ lux, lumen, *candela*, *Actor.* 16. *v.* 29. focus, *Luc.* 22. *v.* 56. πρὸς τὸ φῶς *apud focum. Them.* φάω ῶ *luceo.*

Φωςὴρ ῆρος ὁ lumen, luminare, *à* φώσκω, *Apoc.* 21. *v.* 11. *&* *Phil.* 2. 15.

Φωσφόρος ȣ ὁ phoſphorus, lucifer. *ex* φορὸς ȣ ὁ *ferens, &* φῶς φωτὸς τὸ *lumen. proprie* nomen ſtellæ, *ſed,* 2 *Petr.* 1. 19. *per metaph. ſic appellatur fulgor Euangelii.*

Φωτεινὸς ἡ ὀν *lucidus a um.*

Φωτίζω illumino, illuſtro, *in lucem produco,* 2 *Tim.* 1. 10. (*ex* φῶς φωτὸς τὸ *lumen. F.* φωτίσω. *P.* πεφώτικα. *a.* 1. ἐφώτισα. *a.* 1. *act. infin.* φωτίσαι. *part. a.* 1. φωτίσας αντος ὁ. *præt. paſſ.* πεφώτισμαι σαι σται. *a.* 1. *paſſ.* ἐφωτίσθην ης η. *part. a.* 1. *paſſiv.* φωτισθεὶς έντος ὁ.

Φωτισμὸς ȣ ὁ lumen, ſplendor, fulgor.

X A.

XAίνω, (*ab inuſit.* χαίω) hiſco, dehiſco. *F.* ανῶ. *a.* 1. ἔχηνα. *Attic. a.* 1. *infin.* χῆναι. *a.* 2. *act.* ἔχανον *aperui*, *Geneſ.* 4. *v.* 11. *Præt.* κέχανα. *præt. paſſiv.* κέχασμαι. *hinc fit Chaſma.*

Χαιρετίζω cum gaudio & ſalutatione blanda ſuſcipio, *Tob.* 7. 1.

Χαίρω gaudeo. *imperf.* ἔχαιρον ες ε, *Luc.* 13. *v.* 17. *præſ. imperat.* χαῖρε ſalve, ave, *Ioan.* 19. *v.* 3. *Fut.* χαρῶ, *Apoc.* 11. 10. *P.* κέχαρηκα. *a.* 2. *act.* ἔχαρον. *præt. paſſ.* κέχαρμαι. *aoriſt.* 2. *paſſiv.* ἐχάρην ης η *gaviſus fui. aoriſt.* 2. *paſſiv. ſubj.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

χαρῶ ῇς ῇ *gaudeam. a. 2. paſſ. infin.* χαρῆναι *gaudere. fut. 2. paſſ.* χαρήσομαι *lætabor. præt. med.* κέχαρα. *Helleniſmus* χαίρειν χαρὰν *gaudere gaudium, Matth. 2. 10. h. e. ſummo perfundi gaudio.*

Χάλαζα ης ἡ grando, *Apoc. 8. 7.*

Χαλάζω demitto, ſuſpendo. *F.* άσω. *a.* 1. ἐχάλασα. P. κεχάλακα.

Χαλαστὸν οῦ τὸ catenula, *catena*, 2 *Par.* 3. 16.

Χαλάω ῶ demitto, ſubmitto. *F.* χαλάσω. *a.* 1. ἐχάλασα ας ε. *a.* 1. *imper.* χάλασον άτω ατε. *part. a.* 1. *act.* χαλάσας αντος ὁ. P. κεχάλακα. *præt. paſſ.* κεχάλασμαι σαι σται. *a.* 1. *paſſ.* ἐχαλάσθην ης η, 2 Cor. 11. 33. *demiſſus fuit.*

Χαλβάνη ης ἡ galbanum, *ſuccus ferulæ arboris.*

Χαλδαῖος ου ὁ Chaldæus, *nomen gentile.*

Χαλεπὸς ἡ ὸν difficilis e, ſævus. *Th.* χαλέπτω *lædo. F.* ψω. *P.* κεχάλεφα. *P. med.* κεχάλεπα.

Χαλιναγωγέω ῶ fræno duco, *cum Accuſ. F.* ήσω. P. κεχαλιναγώγηκα. *a* 1. ἐχαλιναγώγησα. *a.* 1. *act. infin.* χαλιναγωγῆσαι *fræno moderari. ex* χαλινὸς οῦ ὁ *frænum, &* ἀγωγὸς οῦ ὁ *dux viæ. Th. eſt* ἄγω *duco.*

Χαλινὸς οῦ ὁ frænum χαλινόω ῶ *fræno.*

Χάλιξ κος ὁ lapillus. *ſilex.*

Χαλκεῖον ου τὸ fabri officina.

Χάλκειος ου ὁ. *Item*

Χάλκεος οῦς, έη ῆ, εον οῦν æreus a um.

Χαλκεὺς έος ὁ *faber ærarius.* à χαλκός.

Χαλκεύω fabrico, *ærariam exerceo. F.* εύσω. *a.* 1. ἐχάλκευσα. *P.* κεχάλκευκα.

Χαλκηδὼν όνος *nomen gemmæ*, chalcedonius.

Χαλκίον ου τὸ vas æreum, *quo coquus utitur, Marc. 7. v. 4.*

Χαλκολίβανον ου τὸ chalcolibanum, *ex* χαλκὸς οῦ ὁ æs, & λίβανος ου ὁ thus. *Suidas tradit eſſe electri genus auro pretioſius.*

Χαλ-

Χαλκοπλάςης ȣ ὁ faber ærarius.
Χαλκὸς ȣ̃ ὁ æs æris, *genus metalli, Marc.* 6. 8.
Χαμαὶ humi, *adverb.*
Χαμαιλέων όν]Θ- ὁ Chamæleon, *nomen animalis verſipellis dicti, quòd ſubinde colorem mutet. item nomen herbæ colorem mutantis.*
Χαμαιπετὴς ȣ̃ ὁ ἡ humi proſtratus, *in terrâ extenſus a.*
Χαναὰν *nomen Regionis*, Chanaan, Regio Chananæa.
Χαναναῖ]Θ- αία αῖον Chananæus a um.
Χά]Θ- ȣ ὁ rictus, hiatus, *à χάω hio.*
Χαρὰ ᾶς ἡ gaudium. *à P. med.* κέχαρα, *verbi* χαίρω *lætor, Iac.* 4. 9.
Χαράγματ]Θ- τὸ ſculptura, character. *à P. paſſ.* κεχάραγμαι *verbi* χαράσσω *inſculpo.*
Χαράδρ]Θ- ȣ ὁ rupes. *item aviculæ nomen.*
Χαρακοβολία ας ἡ caſtra, vallum.
Χαρακόω ῶ circumvallo, foſſâ munio, obſideo. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐχαράκωσα. *P.* κεχαράκωκα.
Χαρακτὴρ ῆρ]Θ- ὁ character, *nota inſculpta, Hebr.* 1. *v.* 3.
Χαράκωσις εως ἡ munitio, obſeſſio.
Χάραξ κ]Θ- ὁ vallum, *ſeu* agger, *quo caſtra muniri ſolent.*
Χαράσσω *vel* άττω inſculpo, incido, imprimo. *F.* χαράξω. *P.* κεχάραχα. *P. paſſ.* κεχάραγμαι ξαι κται.
Χαρίζομαι dono, gratificor, *Eph.* 4. 32. condono. *F.* χαρίσομαι ῃ εται. *P. paſſiv.* κεχάρισμαι *condonavi. a.* 1. *paſſ.* ἐχαρίσθην ης η *donatus fui. a.* 1. *paſſ. infin.* χαρισθῆναι *donari. part. a.* 1. *paſſ.* χαρισθεὶς έν]Θ- ὁ donatus, *gratis datus*, 1 *Cor.* 2. *v.* 12. *fut.* 1. *paſſ.* χαρισθήσομαι ῃ εται *donabor. a.* 1. *med.* ἐχαρισάμην ω ατο *gratificatus fui*, gratis dedi. *item gratuito donavi & remiſi,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

remiſi, quod quis debuit, Luc. 7. 42. μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο.

Χάρις ιτος ἡ gratia, 2 *Cor.* 12. *v.* 9. gratiarum actio, 1 *Cor.* 10. 30. gaudium, 2 *Cor.* 1. *v.* 15. eleëmoſyna *per meton. cauſæ*, 1 *Cor.* 16. *v.* 3. *in Accuſ.* χάριν, *Iacob.* 4. 6. *Sæpe* χάριν *ponitur pro* ἕνεκα, *Luc.* 7. 47. οὗ χάριν λέγω σοι, *cujus rei gratiâ dico tibi.*

Χάρισμα τος τὸ donum, *quod quis gratificatur,* 1 *Cor.* 12. 4. & *Rom.* 11. 29.

Χαριστήριον ου τὸ gratia, *gratiarum actio, munificentia.*

Χαριτόω ῶ facio ut aliquis ſit acceptus, *ut valeat gratiâ. F.* ώσω. *a.* 1. ἐχαρίτωσα ας ε *acceptum reddidi. P.* κεχαρίτωκα. *præt. paſſ.* κεχαρίτωμαι. *part. præt. paſſiv.* κεχαριτωμένος η *gratiam conſecutus a, Luc.* 1. 28.

Χαρμονὴ ῆς ἡ gaudium, *lætitia.*

Χαρμοσύνη ης ἡ *idem.*

Χαροποιὸς pulcher, *Gen.* 49. 12.

Χάρτης ου ὁ charta æ, 2 *Ioan. v.* 12.

Χαρτίον ου τὸ volumen, *idem quod* κεφαλὶς ίδος ἡ, *Ierem.* 36. 37.

Χάσκω hiſco, (*ab obſoleto* χάω) *aperio. F.* άσω.

Χάσμα τος τὸ hiatus, *à* χαίνω. *vide ſuprà.*

Χαῦνος η ον laxus, *fungoſus, apertus a um. à* χαίνω.

Χαυνῶν ῶνος ὁ placenta, *popanum, Ier.* 44. 19.

Χεῖλος εος τὸ labium, 1 *Petr.* 3. 10. *per metonymiam Hebraïcam* ſermo, 1 *Cor.* 14. 21. *per metaph. Hebr.* littus, *ſeu* ora maris, *Hebr.* 11. 12.

Χειμάζω hyberno, *hyemem traduco. F.* άσω. *a.* 1. ἐχείμασα. *P.* κεχείμακα. *præſ. paſſ.* χειμάζομαι tempeſtate jactor.

Χείμαῤῥος ου ὁ torrens, *ex* χεῖμα τος τὸ *hyems, tempeſtas, &* ῥόος ου ὁ *fluxus, q. d.* ῥόος τοῦ χειμάτος. ῥόος οῦς, όου ὁ *fluxus, à* ῥέω *fluo. F.* ῥεύσω.

ῥοίζω. P. ἔῤῥοιζα. *præt. med.* ἔῤῥοα, *unde eſt* ῥόος *fluxus. Confer* παραῤῥέω.

Χειμερινὸς ἡ ὸν &

Χειμέριος ὁ ἡ hyemalis, *frigidus a.*

Χειμὼν ῶνος ὁ hyems, 2 *Tim.* 4. 21. tempeſtas, *Act.* 27. 20. ἀ χεῖμα τος τὸ *hyems,* ἀπὸ τοῦ χέειν (*pro* χέω *dicitur etiam* χείω.) *quod multas fundat pluvias & nives. Sicut & ipſa Latina vox origine Græca* παρὰ τὸ ὕειν *à pluendo.*

Χεὶρ χειρὸς ἡ manus, *Act.* 28. 3. gratia & benedictio Dei, *Luc.* 1. 66. poteſtas, *Luc.* 1. 74. *Ioan.* 3. 35. potentia, *Act.* 11. 21. vindicta, *Actor.* 13. 11. pravus affectus, *quem per manum exſerimus, Matth.* 5. 30. machinatio, *Luc.* 22. 21. *Confer* 2 *Sam.* 14. 19. ἐν χειρὶ בְּיַד *idem quod* per, *Act.* 7. 35. διὰ χειρῶν *idem, Act.* 19. 11. *Notetur phraſis* ἐπιτιθέναι τινὶ χεῖρα imponere alicui manum, *quo geſtu Apoſtoli uſi fuiſſe leguntur in creandis verbi miniſtris,* 1 *Tim.* 5. 22. *à perſonis ordinandis, ut loquuntur, Num.* 27. 18. *item à beſtiis ſacrificandis, quibus manus olim* (*Exod.* 29. 10.) *imponebatur, geſtu huc tranſlato, quo indicare voluerunt, perſonam hanc* Deo *inprimis conſecratam.*

Χειραγωγέω ῶ manu duco. *F.* ήσω. *P.* κεχειραγώγηκα. ἀ

Χειραγωγὸς οῦ ὁ qui vel quæ manu ducit, *ex* χεὶρ χειρὸς ἡ *manus, &* ἀγωγὸς οῦ ὁ ἡ *dux viæ. Th.* ἄγω, *Actor.* 13. 11.

Χειρόγραφον ου τὸ chirographum, ſyngrapha. *q. d.* χειρὶ γεγραμμένον, *manu propriâ ſcriptum, Col.* 2. *verſ.* 14.

Χειρόπεδαι ων αἱ manicæ.

Χειροποίητος ου ὁ ἡ manu factus a. *q. d.* τῇ χειρὶ ποιητός, *Hebr.* 9. 11.

Χειροτονέω ῶ per ſuffragia creo, *q. d.* χεῖρα τείνω

ma-

manum protendo, protensâ manu eligo. *Sol*
bant enim protensâ manu ſuffragium & ſen
tentiam ferre. F. ήσω. P. κεχειροτόνηκα. *a.* 1. *ac*
ἐχειροτόνησα. *a.* 1. *paſſ.* ἐχειροτονήθην ης η. *Con*
fer προχειροτονέω ῶ.

Χειροτονία ας ἡ electio, *ſuffragium, elevatio manu*

Χείρων ονος ὁ ἡ pejor, deterior. *Poſitivus ejus* κα-
κὸς ἡ ὸν *malus a um.*

Χελιδὼν όνος ἡ hirundo. *q.* χείλεσιν ᾄδων, *labii*
canens.

Χελώνη ης ἡ teſtudo.

Χελώνιον ου τὸ tegmen teſtudinis.

Χελωνὶς ίδος ἡ limen januæ tabernaculi.

Χεροκένως vacuis manibus, *ſine munere.*

Χερσαῖος ου ὁ terreſtris, *incultus, mediterraneus.*

Χερσόομαι οῦμαι deſolor, vaſtor. *F.* 1. *med* ώσομαι
P. paſſ. κεχέρσομαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐχερσώθην. *fut.* 1.
paſſ. χερσωθήσομαι *deſolabor.*

Χέρσος ου ἡ terra, *proprie terra inculta.*

Χέω fundo. *F.* εύσω. *a.* 1. ἔχεα. *a.* 2. ἔχεον. *fut.* 2. χεῶ.

Χηλὴ ῆς ἡ forfex, *ungula biſulca, forceps cancro-*
rum.

Χήρα ας ἡ vidua, 1 *Tim.* 5. *v.* 3, 4, 5. *in maſc.* χῆρος.

Χηράω ῶ *quidam eruerunt ex Iob.* 24. 3. *ubi legitur*
ἣν ἐχήρασαν *pro* ἐνεχύρασαν.

Χηρεία ας ἡ viduitas.

Χηρεύω viduus vel vidua ſum. *Fut.* εύσω. *aor.* 1.
ἐχήρευσα. *Præt.* κεχήρευκα. *part. præſ.* χηρεύων
ουσα ον.

Χῆρος ου ὁ viduus.

Χθὲς heri, *adv.* ὁ χθὲς *ſcil.* ὢν *heſternus.*

Χθιζὸς ἡ ὸν heſternus a um.

Χθὼν ονὸς ἡ terra.

Χίδρα ων τὰ novæ ſpicæ, *ariſtæ recentes, Levit.* 2.
verſ. 14.

Χιλιαρχία ας ἡ tribunatus militum.

Χιλιάρχης ſeu Χιλίαρ-

Χιλίαρχος ου ὁ militum tribunus, ein Obriſter.

Χιλιὰς άδος ἡ numerus millenarius, *Apoc.* 21. *verſ.* 16.

Χίλιοι αι α mille, *Apoc.* 20. 2.

Χιλιοπλασίως, *adv. q.* millepliciter.

Χίμαρος ου ὁ caper, hædus.

Χίμαῤῥος *idem.*

Χιονόω ῶ dealbo. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐχιόνωσα. *P.* κεχιόνωκα. ἀ χιών.

Χιτὼν ῶνος ὁ tunica. *Ionicè* κιθὼν, *Matth.* 5. 40.

Χιὼν όνος ἡ nix, παρὰ τὸ χέειν, *Matth.* 28. *v.* 3.

Χλαῖνα ης ἡ læna, *veſtis lanea.*

Χλαμὺς ύδος ἡ chlamys ydis & *chlamyda æ,* ein Ritterkleid/ oder Kriegsmantel.

Χλευάζω cavillor, *exſibilo, ludificor,* (ἀ χλεύη ης ἡ *riſus, illuſio, cavillum, quaſi* χειλεύη, *quòd peragatur labiis.*) *imperf.* ἐχλεύαζον ες ε. *Fut.* άσω. *P.* κεχλεύακα. *P. paſſ.* κεχλεύασμαι σαι σται. *unde*

Χλεύασμα τος τὸ &

Χλευασμὸς οῦ ὁ irriſio, cavillatio. &

Χλευαστὴς οῦ ὁ cavillator, irriſor.

Χλιαρὸς ὰ ὸν tepidus a um. ἀ χλιαίνω *tepefacio.* F. χλιανῶ. P. κεχλίαγκα.

Χλιδὼν όνος ἡ armilla, *monile.*

Χλόη ης ἡ *vel* χλόα ης ἡ herba viridis.

Χλοηφόρος ου ὁ ἡ germinans, *viriditatem ferens,* q. d. χλόην φέρων.

Χλωρίζω vireſco, *ſubviridis ſum. part. præſ.* χλωρίζων ουσα, *Levit.* 14. 37. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐχλώρισα. *P.* κεχλώρικα.

Χλωρὸς ὰ ὸν viridis e, χλωρὸς χόρτος *viride gramen, Marc.* 6. *v.* 39. *Them.* χλόα ης ἡ *herba viridis; unde* χλοερὸς, *contractè* χλωρὸς.

Χλωρότης ητος ἡ viror, *viriditas, pallor.*

Χνοῦς οῦ ὁ lanugo, *pubes,* ἀ χναύω *rado.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Χοεὺς έος ὁ ἡ congius, *menſura liquidorum, b*
thus, pro χόος οῦς.

Χοθωνώθ tunicæ, *Nehem.* 7. *v.* 70, 72.

Χοϊκὸς ἡ ὸν pulvereus a um. *à* χόος, 1 *Cor.* 1
verſ. 47.

Χοῖνιξ ικος ἡ chœnix, *menſuræ nomen, ſextari*
duos, ſeu cotylas quatuor continentis.

Χοιρογρύλλιος ου ὁ mus montanus, *Levit.* 11. 5.

Χοῖρος ου ὁ ἡ porcus a.

Χολάω ῶ indignor, iraſcor. *cum Dat. Fut.* άσω
P. κεχόλακα.

Χολέρα ας ἡ cholera. *à nomine*

Χολὴ ῆς ἡ fel, bilis. *item* virus odii & invidia
Actor. 8. 23.

Χολόομαι οῦμαι iraſcor, *ægre fero. F.* 1. *med.* ώσο-
μαι. *a.* 1. *med.* ἐχολωσάμην. *præt. paſſ.* κεχό-
λωμαι.

Χόλος ου ὁ ira, *indignatio.*

Χόος οῦς, όου οῦ ὁ pulvis, *terra egeſta, à* χέω *fundo*
præt. med. inuſitat. κέχοα. *Marc.* 6. 11.

Χορδὴ ῆς ἡ inteſtinum, fides, chorda.

Χορεία ας ἡ ſaltatio.

Χορεύω ſalto, *tripudio, ſaltando celebro. F.* εύσω.
a. 1. ἐχόρευσα. *P.* κεχόρευκα.

Χορηγέω ῶ *proprie*, ſum dux chori, *chorum ducti-*
to. item ſuppedito, *cum Accuſ. F.* ήσω. *aor.* 1.
ἐχορήγησα ας ε. *a.* 1. *infin.* χορηγῆσαι. *P.* κεχορή-
γηκα. *à nomine*

Χορηγὸς οῦ ὁ dux chori, *choragus, à* χορὸς οῦ ὁ *cho-*
rus & ἡγέομαι *vel* ἄγω *duco.*

Χορηγία ας ἡ præbitio, *præbitus.*

Χόριον ου τὸ ſecundinæ, *involucrum partus in ute-*
ro. à χωρέω *capio, unde &* χώριον *dicitur.*

Χορὸς ου ὁ *proprie*, cœtus canentium & ſaltantium,
Luc. 15. 25. *q. d.* χαρὸς, *& ſic hæc vox orta vi-*
detur à χαίρω *gaudeo.*

Χορ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Χορτάζω *propriè*, herbis paſco, *gramine ſeu fœno ſagino. item per ſynecdochen ſpeciei* ſaturo. *F.* άσω. *P.* κεχόρτακα. *a.* 1. ἐχόρτασα ας ε. *a.* 1. *act. infin.* χορτάσαι *ſaturare*, *Marc.* 8. 4. χορτάσαι ἄρτων *ſaturare panibus. præſ. paſſ.* χορτάζομαι ſaturor, ſatior. *præt. paſſ.* κεχόρτασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐχορτάσθην ης η, ητε ησαν. *a.* 1. *paſſ. infin.* χορτασθῆναι *ſaturari. F.* 1. *paſſ.* χορτασθήσομαι ῃ εται, εσθε, *Luc.* 6. 21.

Χορτασία ας ἡ cibus.

Χόρτασμα τος τὸ cibus, *Actor.* 7. 11.

Χόρτος ου ὁ gramen, fœnum, herba, *Matth.* 6. 30.

Χορτώδης εως ὁ ἡ herbaceus, *fœneus, ad formam graminis accedens.*

Χράω ῶ do mutuò, commodo. *F.* ήσω. *a.* 1. ἔχρησα. *a.* 1. *act. imperat.* χρῆσον. *P.* κέχρηκα. *præſ. paſſiv.*

Χράομαι ῶμαι utor, *cum Dativ. præſ. imperat.* χράου ῶ *utere*, 1 *Tim.* 5. 23. οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ, *utere pauculo vino. imperf.* ἐχραόμην ώμην, άου ῶ, άετο ᾶτο, άοντο ῶντο, *Actor.* 27. 17. *F.* χρήσομαι. *præt. paſſ.* κέχρημαι *uſus ſum. a.* 1. *med.* ἐχρησάμην ω ατο. *a.* 1. *med. imperat.* χρῆσαι άσθω. *a.* 1. *med. ſubj.* χρήσωμαι ῃ ηται.

Χρεία ας ἡ neceſſitas, *Actor.* 28. 10. τὰ πρὸς χρείαν *ſcil.* ὄντα, *neceſſaria.* indigentia, *Epheſ.* 4. *v.* 28. ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι, *ut habeat, quod impertiat egenti.* χρείαν ἔχω egeo, *cum Genit. Hebr.* 10. 36.

Χρεμετίζω hinnio. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐχρεμέτισα. *P.* κεχρεμέτικα.

Χρεμετισμὸς ου ὁ hinnitus.

Χρέος εος τὸ (*pro quo etiam dicitur* χρέως) æs alienum, *debitum.*

Χρεωφειλέτης ου ὁ debitor. *Compoſitum ex* χρέος & ὀφειλέτης ου ὁ *debitor, ab* ὀφείλω *debeo.*

Χρὴ

Χρὴ oportet, *verbum impersonale cum Accu*
imperf. ἐχρῆν *oportebat. F.* χρήσει *oportebi*
præſ. infin. χρῆναι *oportere.*

Χρήζω indigeo. *cum Genit.* (*pro* χρηΐζω.) *Th*
χρεία ας ἡ *egeſtas.*

Χρῆμα τος τὸ pecunia χρήματα ων τὰ *pecuniæ*
opes, facultates. παρὰ τὸ χρῆσθαι *ab utendo,*
quarum vis & præſtantia colligitur ex uſu.

Χρηματίζω Dei nomine loquor, *divinitùs ad-*
moneo, nominor, *Rom.* 7. 3. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐχρη-
μάτισα ας ε *nominatus fui, a.* 1. *act. infin.* χρη-
ματίσαι *nominari, præſ. paſſ.* χρηματίζομαι di-
vinitus admoneor, *Iuſtinus Martyr reddit* κατ'
ἀποκάλυψιν κελεύομαι, *h. e. per revelationem*
moneor, jubeor. P. paſſ. κεχρημάτισμαι σαι ται
divinitus fui admonitus, fui juſſus, fui edoctus,
Hebr. 8. 5. *part. præt. paſſ.* κεχρηματισμένος
η ον divinitus promiſſus, *Luc.* 2. 26. *a.* 1. *paſſ.*
ἐχρηματίσθην ης η idem, *part. a.* 1. *paſſ.* χρη-
ματισθεὶς έντος ὁ *divinitus admonitus, Matth.*
2. *verſ.* 12.

Χρηματισμὸς οῦ ὁ divinum reſponſum, *Rom.* 11. 4.

Χρηματιστήριον ου τὸ officina numularia. *item* ſedes
judicis, *concilium.*

Χρησιμεύω utilis ſum, *F.* εύσω. *a.* 1. ἐχρησίμευσα.
P. κεχρησίμευκα.

Χρησμολογέω ῶ vaticinor. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐχρησμο-
λόγησα. *P.* κεχρησμολόγηκα.

Χρήσιμος ου ὁ ἡ utilis.

Χρῆσις εως ἡ uſus, *à* χράομαι ῶμαι *utor.*

Χρηστεύομαι benignus ſum. *F.* εύσομαι. *P.* κεχρή-
στευμαι.

Χρηστοήθεια ας ἡ honeſtas, *probitas morum.*

Χρηστολογία ας ἡ blandiloquentia, *à nomine* χρηστο-
λόγος ου ὁ ἡ *blandiloquus a, q. d.* λέγων τὰ
χρηστά.

Χρη-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Χρηςὸς ἡ ὸν utilis, bonus, benignus; *qui quibus poteſt prodeſt, & nemini nocet.* χρηςὸν οῦ τὸ benignitas. *Comparat.* χρηςότερος α ον *melior, us,* à χράω *commodo.*

Χρηςότης ητος ἡ utilitas.

Χρηςῶς, *adverb.* utiliter, *rectè.*

Χρίσις εως ἡ unctio. &

Χρίσμα τος τὸ unctio. *Sic vocatur Spiritus ſanctus,* 1 *Ioan.* 2 20. *Thema* χρίω.

Χριςιανὸς οῦ ὁ Chriſtianus, *Act.* 11.26. *Sic dicitur à* Chriſto *ſuo* Domino, *cujus unctionis particeps redditur,* 2 Cor. 1. 21.

Χριςὸς οῦ ὁ unctus, *à* 3. *ſing. præt. paſſ.* κέχρισαι *verbi* χρίω, *cognomen D. N. Ieſu, quo officium ejus indicatur.*

Χρίω ungo. *F.* χρίσω. *a.* 1. *act.* ἔχρισα ας ε. *P.*κέχρικα. *P. paſſ.* κέχρισμαι σαι σαι.

Χρόα ας ἡ *color, ſuperficies.*

Χρονίζω tardo, moror. *F* χρονίσω. *Attic.* χρονιῶ εῖς εῖ, *Hebr.* 10. 37. *a.* 1. ἐχρόνισα ας ε *Gen.* 34. *v.*19. *Iudic.*5. *v.* 28. *P.* κεχρόνικα ας ε *cunctatus ſum, Exod.* 32 1.

Χρόνος ου ὁ tempus, *Act.* 19 22. ἐπέσχε χρόνον *ſubſtitit ad tempus.*

Χρονοτριβέω ῶ tempus tero (*compoſ.ex* τρίβω *tero. F.* τρίψω. *P.* τέτριφα & χρόνος *tempus.*) *F.* ήσω. *a.* 1. ἐχρονοτρίβησα. *a.* 1. *act. infin.* χρονοτριβῆσαι *tempus terere.P.*κεχρονοτρίβηκα *tempus trivi.*

Χρυσαυγέω ῶ *radio, fulgeo.* (*ex* χρυσὸς οῦ ὁ *aurum* & αὐγὴ ῆς ἡ *ſplendor.*) *F.*ήσω.*a.*1.ἐχρυσαύγησα. P. κεχρυσαύγηκα.

Χρύσεος οῦς, έη ῆ, εον οῦν aureus a um. *ex auro factus. nom. pl. g.n.* χρύσεα χρυσᾶ, *Apoc.*9.*v.*20. εἴδωλα χρυσᾶ.

Χρυσίον ου τὸ aurum. *item* aureus nummus, *Act.* 3. *v.* 6.

Χρυ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Χρυσοδακτύλιος ου ὁ aureum geſtans annulum. e χρυσὸς οῦ ὁ *aurum*, & δακτύλος ου ὁ *annulus* *Iac.* 2. 2. *Sic dicitur* à δάκτυλος ου ὁ *digitus* *q. d. digitalis, quia digitus eo induitur. Luc* 15. *v.* 22. δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα, *indit* *annulum in manum ejus.*

Χρυσοειδὴς έος ὁ ἡ *auri ſpeciem referens, fulvus.*

Χρυσόλιθος ου ὁ chryſolithus, *aurei coloris gemma. ex* χρυσὸς *aurum* & λίθος *lapis, q. d.* ein Goldſtein. *Apoc.* 21. *v.* 20.

Χρυσόπρασος ου ὁ chryſopraſus, *gemma viridis* & *praſum colore referens, aurei coloris aliquid admiſtum habens. ex* χρυσὸς *aurum* & πράσο ου τὸ *porrum, Apoc.* 21. 20.

Χρυσὸς οῦ ὁ aurum, moneta aurea, *Matth.* 10. 9.

Χρυσουργὸς ου ὁ aurifex *contracte pro* χρυσοεργός. *ex* χρυσὸς *aurum* & ἔργον *opus.*

Χρυσοῦς *vide* χρύσεος.

Χρυσοφορέω aurum geſto. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐχρυσοφόρησα. *P.* κεχρυσοφόρηκα.

Χρυσοχάλινος ου ὁ ἡ aureo freno ornatus a. *ex* χρυσὸς *aurum* & χάλινος *frænum.*

Χρυσοχόος ου ὁ aurifex, *q. d. auri fuſor. ex* χρυσὸς *aurum* & χόος *à præt. med. inuſit.* κέχοα *verbi* χέω, *fundo.*

Χρυσόω ῶ inauro, *auro obduco. F.* ώσω. *P.* κεχρύσωκα. *præſ. paſſ.* χρυσόομαι οῦμαι *inauror. præt. paſſ.* κεχρύσωμαι. *part. P. paſſ.* κεχρυσωμένος η ον, *Apoc.* 17. 4. inauratus.

Χρύσωμα τος τὸ res inaurata, *vas aureum.*

Χρῶμα τος τὸ color à χρόα *color.*

Χρὼς *in Gen.* χρωτὸς ὁ corpus, *cutis, Actor.* 19. 12. *Levit.* 13. *v.* 15. ὁ χρὼς ὁ ὑγιὴς *corpus ſanum. Them.* χρόα ας ἡ *color. Hinc* χρόος ου ὁ & *contracte* χροῦς χροὸς χροῒ *cutis. pro* χροῦς *dicunt Dores* χρώς.

Χυδαῖος

Χυδαῖ☉ αία αῖον fuſus, copioſus, vulgaris, *vilis. ab adverbio* χύδlω *fusè, copiosè.*

Χύμα τ☉ τὸ liquor. *item* amplitudo, 1 *Reg.* 4 29. *à* χύω *fundo.*

Χυτὸς ἡ ὸν fuſilis e, *à* χεύω *vel* χύω *fundo.*

Χύτρα ας ἡ olla, *à* χύω *fundo, quia in eam aliquid funditur.*

Χυτρόγαυλ☉ ȣ ὁ *magna olla*, labrum, 1 *Reg.* 7. *verſ.* 38.

Χυτρόποδες ων οἱ ollæ pedes habentes, teſtus, *Lev.* 11. *v.* 35. *ex* χύτρα *olla &* πȣ̃ς ὀδὸς ὁ *pes.*

Χύω fundo. *F.* ύσω. *a.* 1. ἔχυσα. *P.* κέχυκα.

Χωλαίνω claudico. *F.* ανῶ. *a.* 1. ἐχώληνα. *P.* κεχώλαγκα.

Χωλεύω claudico, *claudum reddo. F.* εύσω. *a.* 1. ἐχώλευσα. *P.* κεχώλευκα.

Χωλὸς ἡ ὸν claudus a um, *Actor.* 3. 2.

Χῶμα τ☉ τὸ agger, *terra aggeſta, tumulus. à præt. paſſ.* κέχωμαι *verbi* χωννύω. *vide infrà.*

Χωματίζομαι *Ioſ.* 11. 13. in cumulo vel aggere poſitus, *vel aggere munitus ſum.*

Χώνευμα τ☉ τὸ *res* conflata.

Χώνευσις εως ἡ conflatio.

Χωνευτὴς ȣ̃ ὁ conflator.

Χωνευτὸς ἡ ὸν conflatilis e.

Χωνεύω conflo. *F.* εύσω. *a.* 1. ἐχώνευσα. *P.* κεχώνευκα. *præt. paſſ.* κεχώνευμαι σαι ται.

Χωννύω aggerem educo, *obruo. F.* ύσω *vel* χώσω. *P.* κεχώννυκα, *vel* κέχωκα. *præt. paſſiv.* κέχωμαι σαι ται.

Χώρα ας ἡ regio, *Marc.* 1. 5. ager, *Luc.* 12. 16.

Χῶραι ῶν αἱ *agri, Iacob.* 5. 4.

Χωρέω ῶ capio, *Ioan.* 2. 6. locum habeo, *Ioan.* 8. *v.* 37. cedo, *Matth.* 15. 17. *præditus ſum dono continentiæ, Matth.* 19. *v.* 11. *Fut.* χωρήσω. *P.* κεχώρηκα. *a.* 1. ἐχώρησα ας ε. *a.* 1. *imperat.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

χώρησον άτω, ατε, 2 Cor. 7. 2. recipite nos. *a.* 1
act. infin. χωρῆσαι, 2 *Petr.* 3. 9. tendere.

Χωρίζω ſeparo, ſejungo. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐχώρισα ας ε
a. 1. *act. infin.* χωρίσαι, *Rom.* 8. 39. *P.* κεχώρι
κα. *præſ. paſſ.* χωρίζομαι *ſeparor. præſ. imperat*
χωριζέσθω. *præt. paſſ.* κεχώρισμαι. *part. præt.*
paſſ. κεχωρισμένος η ον *ſeparatus a um. a.* 1
paſſ. ἐχωρίσθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* χωρισθῶ
ῇς ῇ. *a.* 1. *paſſ. infin.* χωρισθῆναι. *part. a.* 1. *paſſ*
χωρισθεὶς εῖσα έν, *Actor.* 18. 1. *quum diſceſſiſſet*
Th. χωρὶς *ſine.*

Χωρίον ου τὸ ager, *Act.* 1. 18. locus, *Matth.* 26. 36
regio, prædium, *Act.* 28. 7. *villa, fundus, ſpa-
tium. Diminut.* à χῶρος *locus.*

Χωρὶς, *adverb.* ſine, abſque, *Ioan.* 15. 5. excepto
Matth. 14. 21. ſeorſum, *Ioan.* 20. 7.

Χωρισμὸς οῦ ὁ ſeparatio. *à præt. paſſ.* κεχώρισμα
verbi χωρίζω *ſeparo.*

Χωροβατέω ῶ in loco aliquo circumeo. *F.* ήσω. P
κεχωροβάτηκα. *a.* 1. ἐχωροβάτησα. *a.* 1. *act. impe-
rat.* χωροβάτησον άτω, ατε.

Χῶρος ου ὁ locus, ſpatium. *item per ſynecd. gener*
prædium, ager.

Χῶρος ου ὁ *nomen venti, Actor.* 27. 12.

Ψ Α.

ΨΑλὶς ίδος ἡ forfex. à ψάλλω *moveo, qui*
ejus uſus eſt cum celeri motu.

Ψάλλω fidibus cano, pſallo. *Fut.* ψαλῶ. P
ἔψαλκα. *P. paſſ.* ἔψαλμαι. *P. med.* ἔψαλα

Ψαλμὸς οῦ ὁ pſalmus.

Ψαλμῳδὸς οῦ ὁ *cantor pſalmorum*, pſaltes. *q.*
ψαλμὸν ᾄδων *pſalmum canens.*

Ψαλτήριον ου τὸ pſalterium.

Ψάλτης ου ὁ pſaltes, cantor.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ψαλτὸς ἡ ὸν cantabilis e.
ψαλλῳδέω ῶ canto.
ψαλλῳδὸς οῦ ὁ cantor.
ψάμμος ου ἡ arena. *q. à* ψάω *comminuo, eſt namque arena comminuta terra.*
ψαμμωτὸς ἡ ὸν arenoſus a um.
ψαρὸς ὰ ὸν celer is e, *velox.* ἀπὸ τοῦ ψαίρειν *ab accelerando.*
ψεκὰς άδος ἡ aſperſio, *irroratio, gutta, à* ψέω *comminuo.*
ψέλλιον ου τὸ armilla, *torques. item* pars fræni; *& ſic dicitur pro* ψάλιον.
ψευδάδελφος ου ὁ falſus frater. *pro* ψευδοάδελφος, *eliſo* ο μικρῷ *ob ſequentem vocalem:* ψευδο *verò eſt à nomine* ψεῦδος εος τὸ *mendacium, & in compoſitis vertitur* falſus, *quod in ſeqq. compoſitis notari poterit.*
ψευδαπόστολος ου ὁ falſus apoſtolus. *q. d.* ψευδὴς ἀπόστολος.
ψευδὴς έος ὁ ἡ mendax, falſus. *Apoc.* 21. 8.
ψευδοδιδάσκαλος ου ὁ falſus doctor.
ψευδολόγος ου ὁ ἡ falſiloquus a, 1 *Tim.* 4. 2.
ψευδομάρτυς υρος ὁ ἡ falſus teſtis.
ψευδομαρτυρέω ῶ falſa teſtor, *falſum teſtimonium dico. F.* ήσω. *P.* ἐψευδομαρτύρηκα, *Marc.* 10. 19.
ψευδομαρτυρία ας ἡ falſum teſtimonium.
ψευδοπροφήτης ου ὁ falſus propheta, *Apoc.* 20. 10.
ψεῦδος εος τὸ mendacium, *Apoc.* 21. 27. & 22. 15.
ψευδόχριστος ου ὁ falſus Chriſtus, *Matth.* 24. 24.
ψεύδω decipio, fallo. *Fut.* ψεύσω. *a.* 1. ἔψευσα. *P.* ἔψευκα. *præſ. paſſ.* ψεύδομαι *fruſtror, in N. T. medie accipitur pro* mentior. *præſ. imperat.* ψεύδου έσθω εσθε, *Col.* 3. *v.* 9. μὴ ψεύδεσθε, *ne mentimini. fut. med.* ψεύσομαι. *præt. paſſiv.* ἔψευσμαι σαι σται. *a.* 1. *med.* ἐψευσάμην ω ατο. *a.* 1. *med infin.* ψεύσασθαι *mentiri.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ψεῦσμα ατος τὸ mendacium, *Rom.* 3. 7.
Ψευδώνυμος ου ὁ ἡ falſo nominatus, *pro* ψευδοόνυ
μος, ubi duo ο μικρὰ *coaleſcunt in* ω μέγα.
Ψεύστης ου ὁ mendax. ψεῦσται ων *οἱ mendaces.*
Ψηλαφάω ῶ contrecto, palpo, *cum Accuſ.* (*e*
ψῆλα, *quod eſt à præt.med.* ἔψηλα *verbi* ψάλ
λω, *&* ἀφάω, *quod eſt à nomine* ἁφὴ ῆς ἡ *ta*
ctus.) *part.præſ. paſſiv.* ψηλαφώμενος η ον qu
contrectatur. *item* contrectabilis, *Hebr.* 12
verſ. 18. *& Act.* 17. 27.
Ψηλάφησις εως ἡ palpatio, contrectatio.
Ψηλαφητὸς ἡ ὸν palpabilis e.
Ψηφίζω *calculis computo, & ſimpliciter* ſupputo
computo, ich rechne. *F.* ίσω. *P.* ἐψήφικα. *a.* 1
act. ἐψήφισα.
Ψηφὶς ίδος ἡ lapillus, calculus.
Ψήφισμα ατος τὸ conſultum, decretum.
Ψηφολογέω ῶ teſſello, calculo. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐψη
φολόγησα. *P.* ἐψηφολόγηκα.
Ψῆφος ου ἡ calculus, lapillus. *item per metony*
miam adj. ſuffragium.
Ψιθυρίζω ſuſurro. *F.* ίσω. *P.* ἐψιθύρικα. *præt.paſ*
ἐψιθύρισμαι σαι σται. *Hinc*
Ψιθύρισμα ατος τὸ &
Ψιθυρισμὸς οῦ ὁ ſuſurrus.
Ψιθυριστὴς οῦ ὁ ſuſurro onis. *à Them.*
Ψίθυρος ου ὁ ἡ ſuſurrus, *exiliorem ſonum eden*
item maledicis ſuſurris alios traducens.
Ψιλὴ ῆς ἡ ſtola, *veſtis genus.*
Ψιλόω ῶ denudo, deglabro. *Fut.* ώσω. *aoriſt.*
ἐψίλωσα. *Præt.* ἐψίλωκα. *Them.* ψιλὸς *tenu*
nudus.
Ψιχίον ου τὸ parva mica, *minutiſſimum fruſtulu*
diminutivum ex ψὶξ ψιχὸς ἡ *mica, minutu*
fruſtulum panis friati. Them. ψίω, *idem qu*
λεπτύνω *comminuo, Marc.* 7. 28.

Ψ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ψόα ας ἡ lumbus.

ψογέω ῶ vitupero, *infamem reddo.* F. ήσω. a. 1. ἐψόγησα. P. ἐψόγηκα.

ψόγος ου ὁ vituperium, *dedecus, infamia.*

ψοφέω ῶ ſtrepo, ſono. *Fut.* ήσω. a. 1. ἐψόφησα. P. ἐψόφηκα.

ψόφος ου ὁ ſtrepitus, ſonus.

ψυγμὸς οῦ ὁ refrigeratio, *ſiccatio, extenſio, Ezech.* 26. v. 14. *à præt. paſſ.* ἔψυγμαι *verbi* ψύχω.

ψυκτὴρ ῆρος ὁ *vas magnum*, cupa. *item* locus frigidus, *nemoroſus.*

ψύλλος ου ὁ pulex. & ψύλλα ης ἡ *idem.*

ψυχαγωγία ας ἡ delectatio animi, ſolatium. *item* eductio animæ ab inferis, *quod per magiam fieri vulgus credit.*

ψυχὴ ῆς ἡ anima, *Matth.* 10. 28. *per metonym. cauſæ* vita, *Matth.* 6. v. 25. *Ioan.* 12. 25. *per ſyn. Hebraïcam* homo, *Actor.* 7. v. 14. *per ſyn. integri* voluntas, *Epheſ.* 6. *verſ.* 6. *Philipp.* 1. *verſ.* 27.

ψυχικὸς ἡ ὸν animalis e, *ab anima, non ab animali, opponitur* regenerato, 1 *Cor.* 2. 14. *opponitur* glorificato, *hoc eſt, perfectè regenerato,* 1 *Cor.* 15. v. 44. *Iudas in Epiſtola ſua verſ.* 19. *explicat, quinam* ψυχικοὶ *dici poſſint, ſcil.* πνεῦμα μὴ ἔχοντες, *qui Spiritum Sanctum non habent, quo regenerentur. Eſt igitur homo* ψυχικὸς, *qui nihil excellens habet præter animam, quique ſolâ naturali animi luce eſt præditus, & non habet ſpiritum, hoc eſt donum ſpiritus regenerantis; qui ſolo naturæ lumine utitur, & cui nondum affulſit lumen gratiæ, in cujus corde nondum exortus eſt* φωσφόρος *ille cæleſtis, de quo Petrus,* 2 *Petr.* 1. 19.

ψύχος εος τὸ frigus. *à verbo* ψύχω *refrigero.*

ψυχρὸς ὰ ὸν frigidus a um.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ψύχω refrigero, *item* flo, ſpiro. *F.* ψύξω. *præt. act. & med. (quæ hîc coïncidunt.)* ἔψυχα. *(unde de- rivantur* ψυχὴ ῆς ἡ *anima, &* ψῦχος εος τ *frigus.) a. 2. act.* ἔψυχον. ψύχομαι refrigeſco *præt. paſſ.* ἔψυγμαι. *a. 2. paſſ.* ἐψύγην ης η re- *frixi. fut. 2. paſſ.* ψυγήσομαι ῃ εται *refrigeſcam a. 2 act. & a. 2 paſſ. ſcribuntur per* γ *non per* χ, *juxta verba quartæ conjugationis Barytono- rum, quæ quum in futuro habent* ξ, *in a. 2. ſor- tiuntur* γ, *ut* ὀρύσσω ξω, *a. 2.* ὤρυγον. *quum ver- habent* σ *in fut. ſortiuntur in a. 2.* δ, *ut* φράζω *άσω, a. 2.* ἔφραδον. ψύχω *itaque licet ſit verbum ſecundæ conjug. Barytonorum, tamen aoriſta ſu- ſecunda format ad formam verborum quartæ Barytonorum, qui metaplaſmus inprimis in Hebræâ linguâ perfrequens eſt.*

Ψωμίζω *propriè, bucceâ in os infertâ paſco, prout infantibus cibum præmanſum indimus. item* alo, *cibo,* & fruſtulatim diſtribuo. *Fut.* ψωμί- σω. P. ἐψώμικα. *aor. 1. act.* ἐψώμισα. *aor. 1 act. ſubj.* ψωμίσω ῃς ῃ *fruſtulatim diſtribuero* 1 *Cor.* 13. *verſ.* 3.

Ψωμίον ου τὸ offula, *offella, fruſtulum: diminuti- vum à primitivo.*

Ψωμὸς οῦ ὁ buccea, *buccella,* ein mund voll / ein maulbiſſen / *fruſtum, quantum bucca ſemel ca- pit.*

Ψώρα ας ἡ ſcabies, *aſperitas cutis, à* ψαίρω *frico. ſcabies fricari ſolet.*

Ψωραγελῶν ῶντος ὁ *ferâ ſcabie laborans, Levit.* 22. *v.* 22.

Ψώχω confrico, comminuo in fruſta. *F.* ψώξω. P. ἔψωχα. *part.* ψώχων, *Luc.* 6. 1.

Ω.

Ὦ, *adv. exclamandi* ô *cum Vocat. Rom.* 2. *v.* 1, 3. & 9. 20. *Atticè cum Nominativo, Matth.* 17. 17. *Marc.* 9. 19. ὦ γενεὰ ἄπιστος, *modò* particulā admirandi, *Rom.* 11. *v.* 33. increpandi, *Luc.* 24. 25.

Ὤ, *adv. dolentis* ô.

Ὤα ας ἡ pellis ovina, *ex* ὄα *quod &* οἴα *ab* ὄϊς *ovis.*

Ὦα ας ἡ faſtigium.

Ὧδε hîc, *adv. Col.* 4. 9. τὰ ὧδε *ſcil.* ὄντα, *quæ hîc geruntur. item* huc, *Apoc.* 4. 1. *Luc.* 23. 5. ἕως ὧδε *huc uſque.*

Ὠδὴ ῆς ἡ cantus, *per craſin, pro* ἀοιδὴ ῆς ἡ *cantus. à præt. med.* ἤοιδα *verbi* ἀείδω *cano, Apoc.* 5. 9.

Ὠδὶν ὠδῖνος ἡ *propriè* dolor parturientis, 1 *Theſſ.* 5. *v.* 3. *labor enitendi. Et ſic ſumendum non aliter, Actor.* 2. 24. λύσας ὠδῖνας τοῦ θανάτου *ſolutis laboribus & conatibus enitendi quos mors habebit, quæ non poterat continere vitæ dominum. affine hoc nomen nomini* ὀδύνη ης ἡ *dolor.*

Ὠδίνω parturio, *Gal.* 4. 19. *F.* ὠδινῶ, *Habac.* 3. 9. & ὠδινήσω. *a.* 1. ὠδίνησα, *Pſal.* 7. 51. *a.* 2. *act.* ὤδινον ες ε, *Eſai.* 23. 4. *P.* ὠδίνηκα. *Alias* ὠδινέω ῶ.

Ὠδὸς οῦ ὁ cantor *contractè pro* ἀοιδὸς, *à præt. med.* ἤοιδα *verbi* ἀείδω *cano.*

Ὠθέω ῶ trudo, pello, propello. *F.* ὠθήσω & ὤσω. (*tanquam ab* ὤθω) *a.* 1. ἔωσα. *a.* 1. *med.* ἐωσάμην. *præt. paſſ.* ἔωσμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐώσθην. *part. a.* 1. *paſſ.* ὠσθεὶς έντος ὁ.

Ὠκὺς εῖα ὺ velox, celer. *comparat.* ὠκύτερος α ον *vel* ὠκίων ον. *ſuperl.* ὠκύτατος η ον *vel* ὤκιστος η ον.

Ὠμία ἡ extenſura, *quaſi ala vel humerulus, Hebr.* כָּנָף.

Ὠμόλινον ου τὸ crudarium, *q.d.* ὠμὸν λίνον *linteum nondum curatum, crudum. Sirach* 40. *v.* 5.

Ὠμὸς ἡ ὸν crudus a um, *acerbus, immaturus.*

Ὦμος ου ὁ humerus.

Ὠμότης ητος ἡ cruditas.

Ὠμοτοκέω ῶ abortum pario, *fœtum immaturum pario. Fut.* ήσω. *a.* 1. ὠμοτόκησα. *Præt.* ὠμοτόκηκα.

Ὠμοτύραννος ου ὁ crudelis tyrannus.

Ὢν οὖσα ὂν ens. *vide* εἰμὶ. ὁ ἦν qui *erat, Apoc.* 1.4 *&* 11. 17. *Nomen proprium filii Dei, vivorum ac mortuorum judicis, ex verbo* ἦν *factum.* Ἄκλιτον. ὁ ἦν, τοῦ ὁ ἦν, τῷ, τὸν, ὦ ὁ ἦν. *Sic etiam* ὁ Λέγει Κύριος. τοῦ, τῷ, τὸ Λέγει Κύριος. *pro Hebræo* ὁ Νεὺμ Ἀδωναί, τοῦ, τῷ, τὸν Νεὺμ Ἀδωναί, *Hebr.* 8. *v.* 9. *&* 10. *v.* 16.

Ὠνέομαι οῦμαι emo, mercor. *Fut. med.* ὠνήσομαι *P.paſſ.* ὤνημαι. *a.*1. *med.* ὠνησάμην ω α το *emi.*

Ὠὸν οῦ τὸ ovum.

Ὥρα ας ἡ hora, *Ioan.* 4. *v.* 21, 52. *per ſynecd. ſpeciei* tempus, 1 *Ioan.* 2. 18. *Philem. v.* 15. πρὸς ὥραν *ad tempus. per ſynecd. membri* dies, *Marc.*6. *v.*35. *per ſynecd. integri* momentum, *Luc.* 12. *v* 12. *per ſyn. membri & integri* tertius diei quadrans, *Marc.* 15. 25.

Ὡραῖος αία αῖον ſpecioſus a um, *ab* ὥρα ας ἡ *pulchritudo, Matth.* 23. 27. *& Rom.* 10. 15.

Ὡραιόομαι οῦμαι decoro, venuſto. *Fut.* ώσομαι. *aoriſt.* 1.*med.* ὡραιωσάμην. *præt.paſſiv.* ὡραίωμαι.

Ὡραιότης ητος ἡ decor, maturitas, tempeſtivitas.

Ὡραϊσμὸς οῦ ὁ ornamentum, pulchritudo. *à præt. paſſ.* ὡράϊσμαι *verbi* ὡραΐζω *orno. Th.* ὥρα ας ἡ *pulchritudo.*

Ὥριμος η ον maturus a um.

Ὠρίων ωνος ὁ Orion, *ſignum eſt cæleſte. putant dici*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

dici ab οὐρέω mingo, quia nimboſum ſydus creditur.

Ὠρύω rugio. *F.* ὑσω. *P.* ὤρυκα. *a.* 1. ὤρυσα. *præſ. med.* ὠρύομαι *rugio,* 1 *Petr.* 5. 8.

Ὠρύωμα, τος τὸ rugitus. *ab* ὠρύομαι.

Ὡς ſicut, *adv. ſimilitudinis, in cujus apodoſi ſequitur* οὕτως, *ſed non ſemper, Matth.* 6. 10. *Notat tempus & vertitur* quum, *Luc.* 4.25. *item* dum, *Gal.* 6. 10. circiter, *Ioan.* 1. 40. *Actor.* 13. *v.* 20. *cauſam notat, & vertitur* nempe, 1 *Petr.* 1. 19. *non ſimilitudinem, ſed* veritatem *notat & certitudinem, Ioan.* 1. 14. *idem quod* ὅτι quod, *Rom.* 1. 9.

Ὡσαννὰ *Syriacè ex Pſalm.* 118. *verſ.* 25. *Hebraïcè* הוֹשִׁיעָה־נָּא *hoſchihâthna*, ſerva quæſo ô Deus. ὡσαννὰ τῷ υἱῷ *Matth.* 21. 9. *Syriacè, quæ Græcè dicerentur,* καὶ σῶσον τὸν υἱὸν, *ſerva quæſo hunc Meſſiam, filium tuum.*

Ὡσαύτως ſimiliter, *adv. ex* ὡς *&* αὐτὸς *ille.*

Ὡσεὶ *compoſ. ex* ὡς *&* εἰ, tanquam, *adv. ſimilitudinis, Matth.* 28. 3. *Act.* 2. 3. ὡσεὶ πυρὸς, *pro* ὡσεὶ *(ſubintellige)* γλῶσσαι πυρὸς, *tanquam linguæ ignis, h. e. ignitæ,* quaſi circiter, fermè, ferè, *Luc.* 9. 28.

Ὥσπερ ſicut, *adv. ſimilitudinis compoſ. ex* ὡς *&* περ.

Ὡσπερεὶ *(compoſ. ex* ὥσπερ *&* εἰ*)* ſicut, 1 *Cor.* 15. *verſ.* 8.

Ὥστε *(ex* ὡς *&* τε *)* ita ut, adeò ut; *rarò conſtruitur cum* indicativo, *Ioan.* 3. 16. *Gal.* 2. *v.* 13. *Sæpiſſimè cum* infinitivo, *Matth.* 24. *verſ.* 24. *Luc.* 5. *v.* 7. 1 *Corinth.* 1. *verſ.* 7. *Aliquando idem valet quod* καὶ γὰρ etenim, 2 *Cor.* 5. *v.* 17. *Eleganter concluſioni inſervit, & vertitur* quare igitur, itaque, *idque in principio periodi,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

1 *Theſſ.* 4. *v.* 18. τελικῶς *uſurpatur, &* cauſam finalem *indicat*, *Rom.* 7. 6. ὥστε δουλεύειν *pro* εἰς τὸ δουλεύειν, *ut ſerviamus.*

Ὠτίον ου τὸ auricula. *item* auris. *diminutivum* à *nomine* οὖς ὠτὸς τὸ *auris*, *Matth.* 26. 51.

Ὠτότμητος auribus mutilatus.

Ὠφεὶρ Ophir, *nomen loci & regionis auriferæ.*

Ὠφέλεια ας ἡ utilitas, *tanquam ab* ὠφελὴς έος ὁ ἡ *utilis, à quo compoſita uſitata ſunt*, ἀνωφελὴς έος ὁ ἡ *inutilis*, *Tit.* 3. 9. βιωφελὴς έος ὁ ἡ *vitæ humanæ uſibus inſerviens. Thema eſt verbum*

Ὠφελέω ῶ juvo, proſum, proficio, *cum Accuſ.* 1 *Cor.* 14. 6. *Sæpius abſolutè. F.* ὠφελήσω. *a.* 1 ὠφέλησα. *P.* ὠφέληκα. *præſ. paſſ.* ὠφελέομαι οῦμαι *juvor, mihi prodeſt. a.* 1. *paſſ.* ὠφελήθην ης η *percepi commodum. aor.* 1. *paſſ. ſubj.* ὠφεληθῶ ῇς ῇ. *part. a.* 1. *paſſ.* ὠφεληθεὶς εῖσα ὲν, *adjutus a um*, *Marc.* 5. 26.

Ὠφέλημα τος τὸ commodum, emolumentum.

Ὠφέλιμος ου ὁ ἡ utilis, *Tit.* 3. 8.

Ὤφελον utinam (*pro* ὤφειλον *debui*) *conſtruitur cum infinitivo.*

Ὠχρία ας ἡ pallor, morbus regius, *Deut.* 28. 22. rubigo, 1 *Reg.* 8. 37.

Ὢψ ὠπὸς ὁ vultus, oculus. *Th.* ὄπτομαι *video.*

ΤΕ΄ΛΟΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

NOMINA PROPRIA NOVI TESTAMENTI.

A.

Ἀαρὼν ὁ *nomen viri Hebræum* ἄκλιτον, *h. e. indeclinabile.* montanus, *Hebr.* 5. 4.

Ἀβαδδὼν *nomen Antichriſti Hebr. q. d.* vaſtator, *Græce* ἀπολλύων. *Apoc.* 9. *v.* 11.

Ἄβελ *nomen viri Hebr.* ἄκλιτον, vanitas, *Hebr.* 11. 4.

Ἀβιὰ *nomen viri Hebr.* ἄκλιτον. *q. d.* pater meus eſt Dominus.

Ἀβιοὺδ *nomen viri Hebr.* ἄκλιτον, decus patris.

Ἀβιάθαρ ὁ *nomen viri Hebr.* ἄκλιτον, pater excellens, *Marc.* 2. *v.* 26.

Ἀβιληνὴ ῆς ἡ *nomen regionis Hebr.* patris manſio,

Ἀβραὰμ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* pater celſus multorum.

Ἄγαβος ου ὁ *nomen viri, Syr.* qui gerit officium.

Ἄγαρ ἡ *nomen ſervæ ſeu pellicis* ἄκλιτον, *Hebr.* peregrina.

Ἀγρίππας α ὁ *nomen viri, Latin.* Agrippa, *pro Ægrippa, ab* ægro partu.

Ἀδὰμ *nomen primi noſtri parentis, Hebr.* ἄκλιτον, homo, *ſic dictus à terra, è qua ſumptum fuit ipſius corpus.*

Ἀδδὶ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* viator.

Ἀδραμυττηνὸς ἡ ὸν Adramyttenus a um, *ab urbe Adramyttum, Gr.* quercetum, *Actor.* 27. 2.

Ἀδρίας ου ὁ *Adria, nomen ſinus Veneti, Gr.* copioſus.

Ἀζὼρ *nomen viri, Matth.* 1. *v.* 13, 14. *Hebr.* accinctus.

Ἄζωτος ου ἡ *nomen urbis, Hebr.* vaſtatrix.

Ἀθῆναι ῶν αἱ *nomen urbis*, Gr. Minervalis.

Ἀθήνη ης ἡ *Minerva, q.* ἀθήλη *non lactata. Fingebatur enim è Iovis cerebro prognata.* λ *verò & ν ſunt literæ ejuſdem organi, & proinde* εὐμετάβολοι.

Ἀθηναῖος, αία, αῖον Athenienſis.

Αἴγυπτος ου ἡ *nomen regionis, Matth.* 2. *v.* 15. *ab* Ægypto *Beli filio ſic dicta. unde* Αἰγύπτιος, *Ægyptius, Actor.* 7. 22.

Αἰνέας ου ὁ Æneas, *nomen viri, Gr.* laudabilis, *Act.* 9. *v.* 33, 34.

Αἰνὼν ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* fonticulus.

Ἀκελδαμά, *Actor.* 1. 19. *Hebr.* ager ſanguinis.

Ἀκύλας α ὁ Aquila, *nomen viri Latinum.*

Ἀλέξανδρος ου ὁ Alexander, *nomen viri, Gr. q. d. auxiliator.*

Ἀλεξανδρεὺς έως ὁ civis Alexandriæ, *Actor.* 6. 9. & 18. *verſ.* 14.

Ἀλεξανδρῖνος η ον Alexandrinus a um, *Act.* 27. 6.

Ἀλφαῖος αίου ὁ *nomen viri, Hebr.* dux.

Ἀμιναδάβ ὁ *nomen viri, Hebr.* ἄκλιτον. populi princeps.

Ἀμπλίας ου ὁ *nomen viri, Latin.* amplus, *Rom.* 16. *verſ.* 8.

Ἀμφίπολις εως ἡ *nomen urbis, Gr. q. d. utrimque urbs, Actor.* 17. 1.

Ἀμὼν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* fidelis.

Ἀμὼς ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* robuſtus.

Ἀνανίας ου ὁ *nomen viri Hebr.* חֲנַנְיָה, 1 *Chron.* 3. *verſ.* 21. *q. d. Germanicè* der Herr iſt genädig. *Dominus eſt propitius.*

Ἀν-

Ἀνδρέας ου ὁ Andreas, *nomen viri Gr.* animoſus, ſtrenuus, *Matth.* 10. 2.

Ἀνδρόνικος ου ὁ Andronicus, *nom. viri, Gr.* victor.

Ἄννα ἡ Anna, *nomen mul. Hebr.* gratioſa.

Ἄννας α ὁ *nomen viri, Hebr.* gratioſus.

Ἀντιόχεια ας ἡ *Antiochia, nomen urbis, Gr. ab Antiocho ſic dicta.* propulſatrix.

Ἀντιοχεὺς έος ὁ *Antiochenſis, Actor.* 6. 5.

Ἀντίπας α ὁ *nomen viri, Gr.* vice omnium, *Apoc.* 2: *v.* 13.

Ἀντιπατρὶς ίδος ἡ *nomen urbis, Gr. ab Antipatro ſic dicta.* vice patris.

Ἀπελλῆς οῦ ὁ *nomen viri, Latin.* Apella.

Ἀπολλωνία ας ἡ *nomen urbis, Gr.* vaſtatrix. *vel ab* Ἀπόλλων ωνος ὁ *Apollo, qui Apoc.* 9. 11. ὁ Ἀπολλύων οντος Vaſtator; *ſed in Platonis Cratylo dicitur q.* ἀπολύων τῶν κακῶν, *liberans à malis.*

Ἀπολλὼς ὼ ὁ *nomen viri, Gr.* vaſtator, *Actor.* 19. 1. τοῦ Ἀπολλὼ *pro* τοῦ ἀπολλών. *Excipitur à regula.*

Ἀπφία ας ἡ *nomen Hebr.* piſtrix.

Ἀραβία ας ἡ *nomen regionis Hebr.* erêmus, deſertum.

Ἀρὰμ ὁ *eſt nomen viri* ἄκλιτον. *Hebr.* altus, ſublimis, *Luc.* 3. 33. & *Matth.* 1. *v.* 3, 4.

Ἄραψ βος ὁ *nomen Gentile. q. d.* deſertum incolens.

Ἀρέτας α ὁ Aretas æ, *nomen viri, Gr.* virtuti deditus.

Ἄρειος πάγος ου ὁ *nomen loci, nempe curiæ Athenienſis, Gr.* Martius collis.

Ἀρεωπαγίτης ου ὁ *Areopagita, Senator Athenienſis.*

Ἀριμαθαία ας ἡ *nomen urbis, Hebr.* leo mortuus.

Ἀρίσταρχος ου ὁ *nomen viri, Gr.* optimus princeps. *adjectivè* ὁ ἡ.

Ἀριστόβουλος ου ὁ *nomen viri, Gr.* optimus conſiliarius, *adjectiv.* ὁ ἡ.

Ἀρμαγεδδὼν τὸ, ἄκλιτον. *Hebr.compoſitum ex* chérem *anáthema, &* gedud *turma. q. d. exercitus maledictus, Apoc.* 16. 16.

Ἀρτεμᾶς ᾶ ὁ Artemas *eſt nomen viri, Gr.* incolumis, *Tit.* 3. 12.

Ἄρτεμις ιδος ἡ Diana. *q.* ἀρτεμὴς *incolumis, Act.* 19. *v.* 24.

Ἀρφαξὰδ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ſanans vaſtationem.

Ἀρχέλαος ου ὁ Archelaus *nomen viri, Gr.* princeps populi, *Matth.* 2. 22.

Ἀρχιππος ου, *Gr.* magiſter equorum.

Ἀσὰ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Syr.* medicus.

Ἀσία ας ἡ Aſia *nomen reg. Gr.* limoſa.

Ἀσιανὸς οῦ ὁ Aſianus, *Actor.* 20. 4.

Ἄσσος ου ἡ *nomen urbis.* Theſſus *dicitur Syriacè,* ebulliens.

Ἀσύγκριτος ου ὁ *nomen viri, Gr.* incomparabilis. *adjectivè* ὁ ἡ.

Ἀττάλεια ας ἡ *Attalea, nomen urbis, Hebr.* tempus DOMINI.

Αὔγουστος, Auguſtus, *Luc.*2. *v.*1. *Latin. augens.* Σεβαστὸς, *Actor.* 25. 21. *Auguſta cohors,* σπεῖρα σεβαστή, *Act.* 27. 1. *Vide* Σεβαστός.

Ἀχὰζ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον *Hebr.* apprehendens, *Matth.* 1. *v.* 9.

Ἀχαΐα ας ἡ *nomen reg. Gr. ab* ἄχος εος τὸ *idem quod* dolor. *ſæpe per Syn. membri pro tota Græcia, apud poëtas.*

Ἀχαϊκὸς οῦ ὁ *nomen gentile, Græc.* Achaïcus. *q. d.* Græcus, 1 *Cor.* 16. 10.

Ἀχεὶμ *vel* Ἀκεὶμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον. excitabo. *In Syriaco textu eſt* Achin *præparabo.*

Ἄψινθος ου ὁ *nomen ſtellæ, Apoc.* 8. *v.* 11. *Gr.* abſinthium.

B.

BΆαλ ὁ nomen idoli ἄκλιτον, *Hebr.* maritus, *Rom.* 11. 4. τῇ Βάαλ, *ſubintellige* εἰκόνι.

Βαβυλὼν ῶνος ἡ *nomen urbis*, *Hebr.* confuſio, *Matth.* 1. *v.* 11, 12, 17.

Βαλαὰμ ὁ *nomen arioli*, *Hebr.* vetuſtas populi.

Βαλὰκ ὁ *nomen regis* ἄκλιτον, *Hebr.* exinaniens.

Βαραββᾶς ᾶ ὁ *nomen latronis*, *Hebr.* filius patris.

Βαρὰκ ὁ *nomen heroïs* ἄκλιτον, *Hebr.* fulgur.

Βαραχίας ου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* benedicens DOMINO.

Βαρθολομαῖος αίου ὁ *nomen Apoſtoli*, *Hebr.* filius haurientis aquas. *Aliis q.* Βαρπτολεμαῖος *filius bellicoſus.*

Βαριησοῦς οῦ ὁ *nomen viri*, *Hebr.* filius Jeſu.

Βαριωνᾶς ᾶ ὁ *nomen viri*, *Hebr.* filius Jonæ. *ex* בר *filius &* יוֹנָה *Ionas*, *Matth.* 16. 17.

Βαρνάβας α ὁ *nomen viri*, *Syr.* filius conſolationis.

Βαρσαβᾶς ᾶ ὁ *nomen viri*, *Syr.* filius quietis.

Βαρτίμαιος αίου ὁ *nomen viri*, *qui* filius Timæi, *Marc.* 10. 46.

Βεελζεβοὺλ ὁ *pro* Βεελζεβοὺβ, *factâ mutatione literæ de induſtria ad contemptum*, *Matth.* 10. 25. *&* 12. *v.* 24. *nomen idoli* ἄκλιτον *Hebr.* dominus muſcarum. *Sic dictus, quod crederetur abigere muſcas. unde Iupiter ab Ethnicis vocabatur* ἀπόμυος, *abactor muſcarum.*

Βελίαλ ὁ *nomen origine Hebr. Latinè* ſine jugo, *h. e. impatiens jugi, id eſt diſciplinæ, quem Græci vocant* ἀκόλαστον *q. d. impunibilem, qui ſe pœnæ ſubducit.*

Βενιαμὶν ὁ *nomen viri*, *Hebr.* ἄκλιτον, filius dextræ.

Βερνίκη ης ἡ *nomen mul. Gr.* afferens victoriam.

Βέροια ας ἡ Berœa *nomen urbis*, *Græc.* ponderoſa. *aliis* Βέῤῥοια, Berrhœa.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Βεροιαῖος αία αῖον Beroënſis. Βέῤῥοιαῖος.

Βηθαβαρὰ ᾶς ἡ *nomen loci, Hebr.* domus tranſitus, *Ioann.* 1.28.

Βηθανία ας ἡ *nomen villæ, Hebr.* domus afflictionis.

Βηθεσδὰ ἡ *nomen piſcinæ, Syr.* domus, *h. e. locus* miſericordiæ.

Βηθλεὲμ ἡ *nomen urbis Hebr.* ἄκλιτον, domus panis. *q. d. locus ubi frumentorum & pabulorum eſt copia. Vocatur* πόλις τοῦ Δαβὶδ *urbs Davidis, Luc.* 2. 11.

Βηθσαϊδὰ & Βηθσαϊδὰν, *Marc.* 6. 45. *nomen urbis,* ἄκλ. *Hebr.* domus piſcationis, *Ioan.* 1. 45.

Βηθφαγὴ ῆς ἡ *nomen villulæ in monte Oliveti, Hebr.* domus ficuum præcocium.

Βιθυνία ας ἡ *nomen reg. Gr. q. d.* βαθυνία, *à* βάθος εος τὸ vorago.

Βλάστος ου ὁ *nomen viri, Gr.* germen.

Βοανεργές. *vide ſuprà appellativa.*

Βοὸζ ὁ *nomen viri* ἄκλ. *Hebr.* in quo robur.

Βοσὸρ, 2 *Petr.* 2. 15. ſparſor, *Hebr. qui etiam dicitur* Βεὼρ, *Num.* 22. 5. *pater Balaami, Hebr.* ardere, obbruteſcere.

Γ.

ΓΑββαθᾶ ἡ *nomen plateæ, Hebr.* pavimentum elatum. ἄκλιτον.

Γαβριὴλ ὁ *nomen angeli* ἄκλιτον *Hebr.* robur Dei.

Γὰδ *nomen viri, Hebr.* turma, *Geneſ.* 30. 11. *Apoc.* 7. 8. ἄκλιτον.

Γαδαρηνὸς οῦ ὁ *nomen gentile, Hebr.* ſepto cinctus.

Γάζα ης ἡ Gaza *nomen urbis, Actor.* 8. 26. theſaurus.

Γάιος

Γάϊ☉ ȣ ὁ Gaius *nomen viri. Latinis olim idem erat quod nunc* dominus.
Γαλατία ας ἡ *nomen regionis, Gr.* Lactea.
Γαλάτης ȣ ὁ *nomen gentis,* Galata.
Γαλατικὸς ἡ ὸν Galaticus.
Γαλιλαία ας ἡ *nomen reg. Hebr.* limes.
Γαλλίων ων☉ ὁ *nomen viri, Gr. videtur ſic dictus à lacteo colore.*
Γαμαλιὴλ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* retributio DEI, *Actor.* 22. *v.* 3.
Γεδεὼν ὁ *nomen Heroïs* ἄκλιτον, *Hebr.* evulſor.
Γεθσημανῆ ῆς ἡ *nomen reg. Hebr.* vallis pinguedinis.
Γεννησαρὲτ ἡ *nomen reg.* ἄκλιτον. *Hebr.* hortus principis.
Γεργεσηνὸς ȣ ὁ *nomen Gentile, Hebr.* vicinus peregrinationi.
Γολγοθᾶ τὸ *nomen loci* ἄκλιτον, *Syr.* τόπ☉ κρανίȣ locus calvariæ, *Matth.* 27. *v.* 33.
Γόμοῤῥα ας ἡ *nomen urbis* Πενταπόλεως, *Syr.* habitatio. γομόῤῥοις *dat. plur. Marc.* 6. 11.
Γὼγ ὁ *nomen gentis. Vulgo* tectum *interpretantur, quod Hebr.* גג *dicitur.*

Δ.

ΔΑβὶδ ὁ *nomen regis* ἄκλιτον, *Hebr.* dilectus.
Δαλμανȣθᾶ ἡ *nomen reg.* ἄκλιτον, *Hebr.* pauperis hæreditas, *Marc.* 8. *v.* 10.
Δαλματία ας ἡ *nomen reg.* Dalmatia.
Δάμαρις ιδ☉ ἡ *nomen mul. Gr. idem quod* δάμαρ αρ☉ ἡ uxor.
Δαμασκὸς ȣ ἡ *nomen urbis, ſic dictæ à* Daméſchek. *cujus fit mentio Geneſ.* 15. 2. *q. d. ſilens ſeu obmuteſcens in cilicio.*
Δανιὴλ ὁ *nomen Prophetæ Hebr.* judex DEI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Δεκάπολις εως ἡ *nomen reg. Græcè* decem urbium
Δέρϐη ης ἡ *nomen urbis, Hebr.* ſtimulus.
Δερϐαῖος ου ὁ Derbenſis.
Δημήτριος ου ὁ *nomen viri, Gr.* Cerealis. *à* Δημήτηρ ερος ἡ Ceres. *q.d.* γῆ μήτηρ. *mutato* γ *in* δ. *Et dicitur* Ceres *q.* Geres.
Δημᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Gr* popularis, *Col.* 4. 14.
Διάϐολος ου ὁ *nomen principis malorum ſpirituum. adjectivè* ὁ ἡ.
Δίδυμος ου ὁ *nomen viri, Gr.* geminus.
Διονύσιος ου ὁ *nomen viri, Gr.* Bacchicus.
Διοπετὲς έος τὸ *ſcil.* ἄγαλμα τος τὸ *ſimulacrum, ſtatua.* (*ab* ἀγάλλω *orno.*) *nomen idoli. Gr.* è cœlo delapſum, *Act.* 19. 35.
Διόσκουροι ων οἱ *h.e. Iovis filii.* κοῦρος *pro* κόρος ου ὁ juvenculus. Διὸς à Ζεὺς *Iupiter. Act.* 28. 11. *Fuerunt Caſtor & Pollux, qui navigationi præeſſe ab Ethnicis credebantur. Ab iſtis inſignibus naves ſolebant denominari. Sic Virg. Æn.* 5. 122. Centauro vehitur magna, *h.e. navi cujus inſigne erat centaurus, per metonym. adjuncti ſigni.*
Διοτρεφὴς έος ὁ, 3 *Ioan. v.* 9. *q.d.* à Jove nutritus. *ſeu* à Jove inſtitutus. *vide Phavorinum de hac voce.*
Δορκὰς άδος ἡ *nomen mul. Gr.* caprea ſylveſtris. *à* δόρξ δορκὸς *ἡ caprea. Th.* δέρκω *video. q. d.* acuto viſu prædita, *Actor.* 9. 36.
Δρούσιλλα ης ἡ *nomen mul. à Druſo, ſicut Livilla à Livio, Actor.* 24. 24.

E.

Ἔβερ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, tranſiens, caducus. *Hinc*
Ἑϐραῖος αία αῖον Hebræus a um. Ἑϐραῒς ίδος ἡ Hebraïca. *Alii cum leni ſcribunt.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἑβραϊστὶ, *vel* Ἑβρ. *adv.* Hebraïcè, *Ioan.*5.2.

Ἐζεκίας ου ὁ *nomen regis*, *Hebr.* fortitudo mea DOMINUS.

Ἐλαμίτης ου ὁ *nomen gentile*, *Hebr.* latitans.

Ἐλεάζαρ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* DEI auxilium, *Matth.* 1. 15.

Ἐλεακεὶμ ὁ *nomen viri*, *Hebr.* DEUS reſtituet. ἄκλιτον.

Ἐλιέζερ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, DEUS auxilium.

Ἐλιοὺδ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* laus DEI.

Ἐλισάβετ *nomen mul.* *Hebr.* DEUS juravit.

Ἐλισσαῖος αίου ὁ *nomen prophetæ*, *Hebr.* à DEO ſalus.

Ἑλλὰς άδος ἡ Græcia, *nomen regionis*, ſplendor.

Ἕλλην ηνος ὁ *Græcus* (*q. d.* γεραικὸς *ſenilis*) 1 *Cor.* 1. *v.* 22. Ἑλληνὶς ίδος ἡ *Græca*, *Actor.* 17. 12. *vide etiam appell.*

Ἐλμωδὰμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* Deus menſurabit eos.

Ἐλύμας α ὁ *nomen magi.* *Arab.* עלים *ſapiens à* עלם *ſcire.*

Ἐμμανουὴλ ὁ *nomen* SERVATORIS ἄκλιτον, θεάνθρωπος. *Hebr.* nobiſcum DEUS, *Matth.*1.23.

Ἐμμαοὺς ἡ *nomen caſtelli* ἄκλιτον, *Hebr.* propugnaculum.

Ἐμμὸρ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* lutulentus.

Ἐνὼς ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* homo.

Ἐνὼχ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* conſecratus.

Ἐπαίνετος ου ὁ *nomen viri*, *Gr.* laudabilis.

Ἐπαφρᾶς ᾶ ὁ *nomen viri*, *Gr.* ſpumoſus.

Ἐπαφρόδιτος ου ὁ *nomen viri*, *Gr.* venuſtus.

Ἐπικούρειος ου ὁ Epicuréus. *Nomen ſectæ, ab Epicuro, philoſopho infami, quem tamen Seneca ſubindè laudat. à Græca voce* ἐπίκουρος ου ὁ auxiliator.

Ἔραστος ου ὁ *nomen viri*, *Gr.* amabilis, ἐραστός. *In nomi-*

nomine proprio accentus retrahitur differentiæ cauſâ.

Ἑρμᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Rom.* 16. *v.* 14.

Ἑρμῆς οῦ ὁ Mercurius *nomen idoli*, *Gr.* interpres, *Actor.* 14. 12.

Ἑρμογένης εος ὁ *nomen viri, Gr.* ex Mercurio genitus. *adjectiv.* ὁ ἡ.

Ἐσλὶ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* princeps.

Ἐσρὼμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ſagitta exultationis.

Εὔα ας ἡ *nomen primæ matris*, *Hebr.* vivificans.

Εὔβουλος ου ὁ ἡ, *Gr.* benè conſulens.

Εὐνίκη ης ἡ *nomen mul. Gr.* bona victoria.

Εὐοδία ας ἡ *nomen mul. Gr.* proſperè agens.

Εὔτυχος ου ὁ ἡ, *Gr.* fortunatus a.

Ἔφεσος ου ἡ *nomen urbis*, *Gr.* deſiderabilis.

Ἐφραθὰ ης ἡ *nomen urbis, Hebr.* fructifera καρποφόρος. *Bethlehem & Ephrata ſunt συνώνυμα.*

Ἐφραὶμ ὁ *nomen filii ſecundi Ioſephi, item nomen urbis* ἄκλιτον. *Hebr. Ioan.* 11.54. ſeſe propagans.

Z.

Ζαβουλὼν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* cohabitatio.

Ζαρὰ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ortus.

Ζαχαρίας ίου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* memoria DOMINI.

Ζακχαῖος αίου ὁ *nomen viri, Syr.* juſtus.

Ζεβεδαῖος αίου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* dos, δῶς, ein gabe.

Ζεὺς Δεὺς Δὶς ὁ, τοῦ Διός. Jupiter, *nomen idoli*, *Actor.* 14. 12. *vocatur etiam* Ζὴν Ζηνὸς ὁ, *item* Ζὰν Ζανὸς *& Doricè* Δὴν Δάν. *item* Ζῆς, Ζᾶς. Δεὺς à δεύω rigo. *At Lactantius lib.* 1, *de falſa religione*, *c.* 11, *ſic dictum putat, quòd primus in*

vivis *manſerit ex filiis Saturni, quem Euſtathius vocat* παιδοβρῶτα. *teſte Heſiod.* θεογ. 459.

Ζηνᾶς ᾶ ὁ *nomen juriſperiti, Gr.* Jovius.

Ζοροβάβελ ὁ *nomen principis, Hebr.* exulans in Babel.

H.

Ἠλὶ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* aſcenſus.

Ἠλίας ου ὁ *nomen Prophetæ, Hebr.* DEUS meus, DOMINUS.

Ἡρώδης ου ὁ *nomen regis, Hebr.* הֹירָה dominator. *Vel gentile Græcum potiùs*, ab heroë oriundus.

Ἡρωδιὰς άδος ἡ *nomen Herodis concubinæ, Matth.* 14. *v.* 3.

Ἡρωδίων ωνος ὁ *nomen viri, Gr.* heroas profligans.

Ἠσαΐας ου ὁ *nomen prophetæ, Hebr.* ſalus à DOMINO.

Ἠσαῦ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* factus.

Θ.

Θαδδαῖος αίου ὁ *nomen Apoſtoli Lebbæi, Syr.* uber.

Θάμαρ ἡ *nomen mul.* ἄκλιτον. *Hebr.* palma.

Θάρα ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ſpirans.

Θάρσος ου *vel* ταρσὸς ἡ *nomen urbis, Apoſtoli Pauli patria, (Hebr. ſic dicta à conditore ejus* Tharſis, *qui fuit filius Iavanis, Gen.* 10. *v.* 1, 2, 4. *Ponitur pro* oceano, 1 *Reg.* 22. 49. *pro* gemma, *nempe beryllo thalaſſio, Exod.* 28. 29.) *Act.* 9. 30.

Θαρσεὺς έος *vel* ταρσεὺς ὁ Tharſenſis, *Actor.* 9. *v.* 11.

Θεσσαλονίκη ης ἡ *nomen urbis, Gr.* victoria à Theſſalis reportata per Philippum.

Θεσσαλονικεὺς έως ὁ Theſſalonicenſis, *Act.* 27. 2.

Θευδᾶς ᾶ ὁ *nomen pſeudoprophetæ; Gr.* torrens.

Θεὸς

Θρᾴξ κὸς ὁ *legitur in voce compoſ.* Samothracia *vide infrà.*

Θυάτειρα ων τὰ *nomen urbis*, *Gr.* victimas abſumens, *Apoc.* 1. 11.

Θωμᾶς ᾶ ὁ *nomen Apoſtoli*, *Hebr.* geminus.

I.

ΙΆειρος ου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* illuminabit, *Marc.* 5. 22.

Ἰακὼβ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* plantam tenens.

Ἰαμβρῆς οῦ ὁ *aliàs* Μαμβρῆς. *fuit* διώνυμος. *nomen magi Ægyptii.* rebellans, 2 *Tim.* 3. 8.

Ἰαννὰ ὁ, ἄκλ. *Luc.* 3. 24.

Ἰαννῆς οῦ ὁ *nomen magi Ægyptii.* reſponſans, 2 *Tim.* 3. *v.* 8.

Ἰαρὲδ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* *iéred vel iáred per apocopen pro iirdeh* dominabitur.

Ἰάσων ονος ὁ *nomen viri*, *Gr.* ſanaturus, *Act.* 17. 7.

Ἰδουμαία ας ἡ *nomen reg.* *Syr.* rufa, *Marc.* 3. 8.

Ἰεζαβὴλ ἡ *nomen reginæ* ἄκλιτον. *Syr.* in inſula habitans. *vel* non impuritas, *ſicut* Ikabhod *non gloria*, 1 *Sam.* 4. 21.

Ἱεράπολις εως ἡ *nomen urbis*, *Gr.* ſancta civitas, *Col.* 4. 13.

Ἱεριχὼ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* Lunæ urbs. *olim dicta fuit* urbs palmarum, *Deut.* 34. *v.* 3. *Iud.* 1. 16. *Marc.* 10. 46.

Ἱερεμίας ου ὁ *nomen prophetæ*, *Hebr.* exaltans DOMINUM.

Ἱεροσόλυμα ης ἡ, *Matth.* 2. 3. & Ἱεροσόλυμα ων τὰ, *Ioan.* 4. 21. & Ἱερουσαλὴμ ἡ ἄκλιτον, *Marc.* 11. 1. *nomen metropolis*, *Hebr.* metuite Schalemum.

Ἱεροσολυμίτης ου ὁ Hieroſolymitanus, *Ioan.* 7. 25.

Ἰεσσαὶ ὁ *nomen viri*, *Hebr.* ſenex.

Ἰεφθάε ὁ *nom. viri* ἄκλιτον, *Heb.* apertor, *Heb.* 11. 32.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἰεχονίας ου ὁ *nomen viri*, *Hebr*. præparatus à DOMINO, *Matth*. 1. 11, 12.

Ἰησοῦς οῦ ὁ *nomen* SERVATORIS, *Hebr*. Salvator. *vel* θεάνθρωπος.

Ἰκόνιον ου τὸ *nomen urbis* (*pro* εἰκόνιον) *Gr*. imaguncula.

Ἰλλυρικὸν οῦ τὸ *nomen regionis, ita dictæ ab Illyrico Cadmi filio, ut tradit Euſtathius, Rom*. 15. 19.

Ἰόππη ης ἡ *nomen urbis, Hebr*. pulchritudo.

Ἰορδάνης ου ὁ *nomen fluvii, Hebr. orientis ex* Jor & Dan, *qui ſunt duo fontes ad radices Libani.*

Ἰούδας α ὁ *nomen viri* , *Hebræum*, celebrationis filius.

Ἰουλίας α ὁ *nomen viri, Gr*. barbatulus.

Ἴουλος ου ὁ *nomen viri* , *Gr*. barbatulus.

Ἰουνίας ου ὁ *nomen viri, Latin. Derivatur à nomine* Junius, *qui menſis à junioribus dictus fuit, ſicut* Majus *à majoribus.*

Ἰοῦστος ου ὁ *nomen viri, Latin*. juſtus.

Ἰσαὰκ ὁ *nomen viri, Hebr*. ridebit. *ſcil. quandocunque audiverit, me, admodum vetulam, factam eſſe puerperam, ridebit.*

Ἰσαΐας *vide ſuprà* Ἡσαΐας.

Ἰσαχὰρ *Iſaſchar, nomen viri* , *Hebr*. eſt merces.

Ἰσκαριώτης ου ὁ *cognomen Iudæ proditoris* , *Syr*. quæſtor ærarii. *vide prælect. F. Iun. in Iud.*

Ἰσραὴλ ὁ *nomen Iacobi patriarchæ* , (*qui fuit binominis*) ἄκλιτον, *Hebr*. princeps DEI.

Ἰσραηλίτης ου ὁ *Iſraëlita.*

Ἰταλία ας ἡ *nomen peninſulæ nobiliſſimæ* , *ab Italo Rege ſic denominatæ* , *ut tradit Thucyd. lib*. 6. *circa initium.* ἰταλὸς ου ὁ vitulus. ὁ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, *Italus, Hebr*. 13. *v*. 24, 25.

Ἰτουραία ας ἡ *nom. regionis, Syr*.montoſa, *Luc*. 3. 1.

Ἰωάθαμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr*. à DEO perfectus, *Matth*. 1. *v*. 9.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ἰωακεὶμ *nomen viri*, *Hebr. q. d.* Dominus exc
tabit ipſum.

Ἰωὰν *nomen viri*, ἄκλιτον, *Luc.* 3. 30. *alii*, Ἰωνὰ
ἄκλιτον.

Ἰωαννᾶς ᾶ *idem*, *Luc.* 3.27. *vel* Ἰωαννᾶ *eſt* ἄκλιτον.

Ἰωάννα ης ἡ, τῆς Ἰωάννων, *Hebr.* gratioſa.

Ἰωάννης ου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* gratioſus.

Ἰὼβ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ejulans.

Ἰωὴλ *nomen prophetæ* ἄκλιτον, *Hebr.* acquieſcet.

Ἰωνᾶς ᾶ ὁ *nomen viri*, *Hebr.* columbus.

Ἰωρὰμ ὁ *nomen regis* ἄκλιτον, *Hebr.* ex DOMINO excelſus.

Ἰωρεὶμ ὁ *nomen viri*, *Hebr. Ieorim* rivi.

Ἰωσαφὰτ ὁ *nomen pii regis*, *Hebr.* ἄκλιτον. DOMINUS judicabit.

Ἰωσῆ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, ſenex.

Ἰωσὴφ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, addat.

Ἰωσίας ου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* qui eſt à DOMINO.

K.

KΑϊάφας α ὁ *nomen pontificis*, *Hebræum q. d.* circuitor *vel* blaſphemans, craſſitudo judicii.

Καὶν *nomen primi fratricidæ*, *Hebr.* acquiſitus.

Καϊνὰν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* poſſeſſor.

Καῖσαρ ος ὁ *Cæſar*, *nomen primi monarchæ inter Romanos*, *Latin.* à cædendo.

Καισάρεια ας ἡ *nomen urbis*, *Latin.* Cæſarea.

Κανᾶ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* poſſeſſio.

Κανανίτης ου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* æmulator, Ζηλωτὴς, *Luc.* 6. *verſ.* 15.

Κανδάκη ης ἡ *nomen commune omnibus Æthiopum reginis. Vox origine Æthiopica.*

Καπερναοὺμ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* pagus *vel* vicus conſolationis.

Καπ-

Καππαδοκία ας ἡ *nomen regionis ab amne Cappadoce.*

Καρπὸς ȣ ὁ *nomen viri, Gr.* fructus.

Κεγχρεαὶ ῶν αἱ *nomen portus Corinthiaci, Gr.* κέγχρος ȣ ὁ milium.

Κέδρων ὁ *nomen torrentis* ἄκλιτον, *Hebr.* opâcus.

Κηφᾶς ᾶ ὁ *nomen Apoſtoli, Syr.* Petrus. *Primum ejus nomen fuit* Simeon, *ſed* Petrus *dictus fuit, quod* JESUM *veram & unicam Eccleſiæ petram confiteretur, Matth.*16.18. & 1 *Cor.*1.12.

Κιλικία ας ἡ *nomen regionis, à Cilice filiô Phœnicis.*

Κὶς ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* durus.

Κλαύδη ης ἡ *nomen inſulæ, Gr.* vox fracta.

Κλαύδιος ȣ ὁ *nomen Cæſaris, Latin. q.* claudus.

Κλαυδία ας ἡ *nomen mul. Latin. q.* clauda.

Κλεόπας α ὁ Cléopas *nomen viri, Gr.* omnis gloria.

Κλήμης εντος ὁ *nomen viri, Latin.* Clemens.

Κλωπᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, contractum ex* Κλεόπας, gloria omnis.

Κνίδος ȣ ἡ *nomen inſulæ quæ oppoſita Aſiæ, Græc.* Atriplex.

Κολώνια ας ἡ *nomen urbis, Latin.* Colonia, *Act.*16. *v.*12. *à Colônus, qui ſic dicitur à colenda terra. Sic German.* bawer/ von bawen.

Κολοσσαὶ ῶν αἱ *nomen civitatis, Gr.* ſtatua immenſæ magnitudinis, coloſſus.

Κορὲ ὁ *nomen viri, Hebr.* Calvus. ἄκλιτον.

Κόρινθος ȣ ὁ *nomen urbis, Gr. dicta à* Corinthô, *Pelopis filiô.*

Κορνήλιος ȣ ὁ *nomen viri, Latin. à* cornu *dictus.*

Κορνηλία ας ἡ *Gr.* ſolis filia, *Hebr.* cornu Dei.

Κȣάρτος ȣ ὁ *nomen viri, Latin.* Quartus. *Sic* κȣαίστωρ ωρος ὁ *quæſtor.*

Κρήσκης εντος ὁ *nomen viri, Latin.* Creſcens.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Κρὴς ητὸς ὁ Cretenſis. οἱ Κρῆτες *Cretenſes, Tit.* 1. 1
Κρῆσσα ης ἡ Cretenſis fœmina. Κρητίζειν *eſt cre-*
tiſſare, Cretenſes imitari.

Κρήτη ης ἡ *nomen inſulæ, Latin. q.* Curéta, *à Cu-*
retibus incolis ſic dicta.

Κρίσπος ου ὁ *nomen viri, Latin.* Criſpus.

Κύπρος ου ἡ *nomen inſulæ, Gr. à Cypro, flore illi*
naſcente, ſic appellata. Κύπριος α ον, *Act.* 21
v. 16. Cyprius.

Κυρήνη ης ἡ *nomen urbis, Hebr.* murus.

Κυρήνιος ου ὁ Quirinus *nomen Latin. viri, ſic di-*
ctus à quiri *voce obſoletâ, hoc eſt, haſtâ. q. a*
haſtatus.

Κῶς ῶ ἡ *nomen inſulæ, Gr.* poſita.

Κωσὰμ ὁ *nomen viri, Hebr.* divinans.

Λ.

ΛΑ'ζαρος ου ὁ *per aphæreſin, pro* Ἐλεάζαρ. *vi*
q. ἀβοήθητος *ex* לֹא עֵזֶר.

Λάμεχ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* pauper.

Λαοδίκεια ας ἡ *Laodicéa nomen urbis, Gr.* jus po-
puli. Λαοδικεὺς ὁ, *Apoc.* 3. 14.

Λασαία ας ἡ *nomen urbis, Gr.* hirſuta, herbida.

Λεββαῖος αίου ὁ *nomen Apoſtoli Hebr.* cordatus.

Λευῒ & Λευῒς ὁ Levi *nomen viri, Hebr.* additus.
Genit. τοῦ Λευῒ, *Luc.* 3. *v.* 24. *in Accuſ.* Λευῒν,
Luc. 5. 27.

Λευΐτης ου ὁ *Levita.* Λευϊτικὸς ἡ ὸν Leviticus a um.

Λιβύη ης ἡ *nomen regionis.* Africa. *à nomine*

Λίβυς υος ὁ Afer, Pœnus.

Λῖνος ου ὁ Linus *nomen viri, 2 Tim.* 4. 21.

Λουκᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Latin. à* luce, *quòd primâ*
luce, hoc eſt, ſole oriente nati ſic dicerentur.

Λούκιος ου ὁ *nomen prophetæ, Act.* 13. 1. *Rom.* 16.
v. 21. *ſimiliter dictus à* luce.

Λύδδα

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Λύδδα ης ἡ *nomen urbis in Iudæa; dicta à* Lud *filio Semi.*

Λυδία ας ἡ *nomen mulieris, à* Lydiâ *regione.*

Λυκαονία ας ἡ *nomen regionis in Aſia, Gr.* lupina.

Λυσανίας ου ὁ *nomen præfecti Romani, Gr.* diſſolvens moleſtiam.

Λυσίας ου ὁ *nomen viri, Gr.* diſſolvens.

Λύστρα ας ἡ *nomen urbis,* Λύστρα ων τὰ idem.

Λύστρος ου ὁ Lyſtrenſis.

Λωῒς ΐδος ἡ *nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia, Gr.* melior.

Λὼτ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, abſconditus.

M.

MAὰθ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* vacillans.

Μαγδαλὰ τὰ *nomen loci, Hebr.* turris.

Μαγδαληνὴ ῆς ἡ *nomen mul. Syr.* magnifica.

Μαγδαληνὸς ἡ ὸν, è Magdalo, *Magdalenſis.*

Μαγὼγ ὁ *nomen proprium, Hebr.* munimentum. מָגוֹג. *vide ſuprà* Γώγ.

Μαδιὰν ἡ *nomen regionis* ἄκλιτον, *Hebr.* judicium.

Μαθουσάλα ὁ *nomen filii Enochi* ἄκλιτον, *Hebr.* mortem pellens.

Μαϊνὰν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* præparatus.

Μακεδονία ας ἡ *nomen regionis, Gr.* à Macedone.

Μακεδὼν όνος ὁ Macedo. Μακεδονικὸς ἡ ὸν Macedonicus. *Ex* μᾶκος εος τὸ *Dorice pro* μῆκος εος τὸ longitudo *&* ἕδος εος τὸ ſedes, habitatio, *quòd regio illa fuerit oblonga.*

Μαλαλεὴλ ὁ *nomen viri, Hebr.* laudans Deum.

Μάλχος ου ὁ *nomen ſervi, Hebr.* regius.

Μαναὴν ὁ *nomen viri,* ἄκλιτον, *Syr.* Manuil, *q. d. vas ſeu inſtrumentum* DEI.

Μανασσῆς ἔος ὁ, *nomen viri, Hebr.* faciens oblivisci.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Μάρθα ας ἡ *nomen mul. Hebr.* magiſtra.

Μαρία ας ἡ *nomen beatæ virginis, &* Μαριὰ ἡ *nomen* ἄκλιτον, *Hebr.* amara, valde triſti *Matth.* 1. 16, 20.

Μάρκος ου ὁ *nomen viri, Latin. hoc nomine ap*pellantur Martiô menſe nati.

Ματθαῖος αίου ὁ *nomen Apoſtoli, Hebr.* à Dᴇ datus.

Ματθὰν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* donum.

Ματθίας α ὁ *nomen Apoſtoli, Hebr.* donum Dᴇ

Ματταθὰ ὁ *nomen viri,* ἄκλιτον, idem.

Ματταθίας α ὁ *nomen viri, Hebr.* donum Dᴇɪ.

Μελεὰ ὁ *nomen viri,* ἄκλιτον, *Hebr.* plenus.

Μελίτη ης ἡ *nomen inſulæ, Gr.* melliflua.

Μέλχι ὁ *nomen viri,* ἄκλιτον, *Hebr.* rex meus.

Μελχισεδὲκ ὁ *nomen filii Dei,* ἄκλιτον, *Hebr.* re justitiæ, *Hebr.* 7. 1.

Μεσοποταμία ας ἡ *nomen regionis, Gr.* interamnis *in Geneſi vocatur* פַּדַּן אֲרָם *h. e. campus Syria ſeu Syria campeſtris.*

Μῆδος ου ὁ *nomen gentile, Hebr.* dimenſio.

Μίλητον ου τὸ, *&* ος ἡ, *nomen urbis, Actor.* 20. 15 *Gr.* coccinea. ἡ μίλτος *rubrica, minium.*

Μιτυλήνη ης ἡ *nomen inſulæ, Gr.* μιτύλος mutilus

Μιχαὴλ ὁ *nomen Angeli* ἄκλιτον. *item viri, Num* 13. 14. 1 *Chron.* 5. 13. *item* Cʜʀɪsᴛɪ, *Hebr.* quis ſicut Dᴇᴜs?

Μνάσων ωνος ὁ *nomen viri, Actor.* 21. 16.

Μολὸχ ὁ *nomen idoli,* ἄκλιτον, *Hebr.* regnans.

Μύρα ων τὰ *nomen oppidi, Gr.* fundens, *à* μύρω *ſtillo, fluo, fundo, fleo.* Ὄδυσσ. τ. υ. 119. *Act.* 27. 5

Μυσία ας ἡ *nomen regionis, Gr.* μῦσος εος τὸ facinus deteſtandum.

Μωσῆς *&* Μωϋσῆς ὁ. *Genitiv.* Μωσέως Μωϋσέως *Dat.* Μωσῇ Μωϋσεῖ. *Acc.* Μωσῆν *&* Μωϋσέα *Voc.* Μωσῆ, Μωϋσῆ, *nomen prophetæ Ægyptia-*

cum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

cum ex mo *aqua*, *&* yſes *ſervatus. q. d.* ex aqua ſervatus, *Ioſeph. antiq. Iud. lib.* 2. *cap.* 5. *&* 9. *vel* מֹשֶׁה *pro* מָשׁוּי *extractus (ex aquis.)* *Exod.* 2. 10.

N.

Ναασσὼν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ſerpens.

Ναγγαὶ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebræum* illuſtrans.

Ναζαρὲθ *vel* Ναζαρὲτ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* ſurculus.

Ναζαραῖος ου ὁ *&* Ναζαρηνὸς οῦ ὁ Nazarenus. *item* Ναζωραῖος αἰου ὁ, *Actor.* 24. 5. *idem quod* ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ *ſcil.* ὢν, *qui eſt ex urbe Nazaret, Matth.* 21. *v.* 11.

Ναθὰν ὁ *nomen prophetæ* ἄκλιτον, *Hebr.* dedit.

Ναθαναὴλ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* DEUS dedit.

Ναῒν ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Syr.* amœni *ſc. agri.*

Ναοὺμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* dictus. νεοὺμ ἀδωναὶ, verbum majeſtatis, ὁ Λόγος Κύριος.

Νάρκισσος ου ὁ *nomen viri, Gr.* Narciſſus.

Νεάπολις εως ἡ *nomen urbis, Gr.* nova urbs.

Νεεμὰν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Syr.* amœnus.

Νεφθαλεὶμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* lucta.

Νηρὶ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* lucerna.

Νηρεὺς εος ὁ *nomen viri, Gr.* νηρὸς humilis.

Νίγερ ὁ *cognomen prophetæ cujuſdam Simeonis, Actor.* 13. 1. *Latinum,* niger.

Νικάνωρ ορος ὁ *nomen diaconi, Actor.* 6. 5. *Gr.* vir victoriæ, Victor.

Νικόδημος ου ὁ *nomen viri*, *Gr.* populi domitor.

Νικόλαος ου ὁ *vel Atticè* Νικόλεως ω ὁ *nomen viri, Gr.* populi victor.

Νικολαΐτης ου ὁ *Nicolaïta.*

Νικόπολις εως ἡ *nomen urbis*, *Gr.* civitas victri

Νινευὶ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* amœna hab tatio.

Νινευίτης ου ὁ Ninevita. *nomen gentis. in pl.n.* Ν νευῖται ῶν οἱ. *Matth.* 12. 41.

Νυμφᾶς ᾶ ὁ *nomen viri*, *Gr.* ſponſus.

Νῶε ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* requieſcere.

O.

Ὀζίας ου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* robur à DOMINO

Ὀλυμπᾶς ᾶ ὁ *nomen viri*, *Gr.* cœleſtis.

Ὀνήσιμος ου ὁ ἡ, *Gr.* utilis, from.

Ὀνησιφόρος ου ὁ ἡ, *Græc. Latin.* ferens opem, *opitulator.*

Οὐρβανὸς οῦ ὁ *nomen viri*, *Latin.* urbanus.

Οὐρίας ου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* lux DOMINI.

Π.

Παμφυλία ας ἡ *nomen regionis*, *Gr.* cujuſlibet gentis *ſeu* nationis. φῦλον ου τὸ gens, natio.

Πάρθος ου ὁ *nomen gentile Scythicum*, exul.

Παρμενᾶς ᾶ ὁ *nomen diaconi*, *Gr.* permanens.

Πάταρα ων τὰ *nomen urbis Lyciæ in Aſiâ*, *à* Pataro *conditore ſic nominata.*

Πάτμος ου ἡ *nomen inſulæ in Ægeo mari*, *à* πάομαι acquiro. *Sic* ἀτμὸς *eſt ab* ἄω ſpiro.

Πατρόβας α ὁ *nomen viri*, *Gr.* paternis inſiſtens veſtigiis.

Παῦλος ου ὁ *nomen Apoſtoli*, *Latin.* puſillus.

Πάφος ου ἡ *nomen urbis*, *Gr. ſic vocata à* Papho *conditore.*

Πέργαμος ου ἡ *nomen urbis.*

Πέργη ης ἡ Perga, *nomen* metropolis *Pamphyliæ*, *Hebr.* velum.

Περσὶς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Περσὶς ἰδος ἡ Perſis, *nomen fœminæ. Hebr. q. d.* ungula, *Rom.* 16. 12. פַּרְסָה.

Πέτρος ου ὁ *nomen Apoſtoli, Gr.* lapis.

Πιλάτος ου ὁ *nomen præſidis Romani Latin.* pilo ſeu telo armatus.

Πισιδία ας ἡ Piſidia, *nomen regionis, Act.* 13. 14.

Πόντος ου ὁ *nomen regionis, Græc.* mare, à πόνος, labor.

Πόπλιος ου ὁ, *Latin.* Publius, *Actor.* 28. 7.

Πόρκιος ου ὁ *nomen viri, Gr.* piſcator.

Ποτίολοι ων οἱ *nomen urbis, Latin.* puteus.

Πούδης εντος ὁ *nomen viri, Latin.* pudens.

Πρίσκας α ὁ *nomen viri, Latin.* priſcus.

Πρίσκιλλα ης ἡ *nomen mul. Actor.* 18. *v.* 2. *Latin.* priſca.

Πρόχορος ου ὁ *nomen viri, Gr.* præiens in choro.

Πτολεμαΐς ἰδος ἡ *nomen urbis, Gr.* bellatrix.

Πύθων ωνος ὁ Pytho. *ſic dictus fuit Apollo* δαιμόνιον μαντικὸν, παρὰ τὸ πυνθάνεσθαι *interrogari, Act.* 16. *v.* 16. *puella habens ſpiritum Pythonis, hoc eſt Apollinis, dæmonii fatidici, è ventre anus ſeu vetulæ hariolantis. Vel ſic dicitur ab urbe Phocidis* Pythone, *quæ alias* Delphi, orum, *ubi talis ſpiritus reſponſa dabat conſulentibus.*

Ρ.

Ῥαὰβ *vel* Ῥαχὰβ ἡ *nomen hoſpitæ* ἄκλιτον, *Hebr.* latitudo.

Ῥαγαῦ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* proximus.

Ῥαμᾶ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* celſa.

Ῥαχὴλ ἡ *nomen mul.* ἄκλιτον, *Hebr.* ovis.

Ῥεβέκκα ἡ *nomen mul.* ἄκλιτον, *Hebr.* craſſa, *ſaginata.*

Ῥεμφὰν ὁ *nomen idoli* ἄκλιτον, *Latin.* Saturnus,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Græcè Κρόνος, *Act.* 7. *v.* 43. *Eſtque ex Heb*
כִּיּוּן. *quod veteres legerunt* כֵּיוָאן, *&* כ *infer*
detruncato ſeu evaneſcente רֵיוָן, *unde per epen*
theſin τοῦ μῦ eſt Remvan, Remphan. *Certè i*
Theodoreto & Iuſtino legitur Rephan *ſine μ*
Talis epentheſis eſt in Memphis : *ex* מֹף, *& i*
Ambakuk *ex* חבקוק. *quæ exempla in eo conſen*
tiunt, quod admittatur epentheſis τοῦ μῦ ant
literas labii. Sic Nahum. 1. *v.* 5. *pro* כָּאֵשׁ u
ignis, *legerunt Græci* רָאשׁ, *& vertunt* ὀρχάς.

Ῥήγιον ου τὸ *nomen urbis, terræ motu ab Italia a*
vulſæ, *Gr.* ruptura.

Ῥησὰ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Syr.* aſperſus.

Ῥοβοὰμ ὁ *nomen filii Salomonis* ἄκλιτον, *Hebr.* auguſtus.

Ῥόδη ης ἡ *nomen puellæ*, *Gr.* roſa.

Ῥόδος ου ἡ *nomen inſulæ : olim dicta videtur* Ῥόθος ου ἡ *ab undarum ſtrepitu.*

Ῥουβὴν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* filius viſionis.

Ῥοὺθ ἡ *nomen piæ mulieris* , *Hebr.* tremor. ἄκλιτον.

Ῥοῦφος ου ὁ *nomen viri, Latinè* Rufus.

Ῥωμαϊςὶ *Latinè, Ioan.* 19. 20.

Ῥωμαῖος αία αῖον Romanus a um.

Ῥώμη ης ἡ *nomen urbis magnæ*, *Gr.* robur.

Σ.

Σαδὼκ ὁ *nomen viri, Matth.* 1. *v.* 14. ἄκλιτον, *Hebr.* juſtus.

Σαλὰ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον , *Hebr.* jaculum.

Σαλαθιὴλ ὁ *nomen viri* ἄκλ. *Hebr.* petivi à Deo.

Σαλαμὶς ῖνος ἡ *nomen inſulæ*, *Gr.* matula ſali.

Σαλεὶμ τὸ, *Ioan.* 3. 23. *nomen loci* ἄκλιτον, *Hebr.* pugillus.

Σαλὴμ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* pax, *Gen.* 14.
verſ.

verſ. 18. *Pſalm.* 76. *verſ.* 3. *Hebr.* 7. *verſ.* 1.

Σαλμὼν ὁ *nomen abavi Davidis* ἄκλιτον, *Hebr.* pacificus.

Σαλμώνη ης ἡ *nomen promontorii in Cretâ.*

Σαλώμη ης ἡ *nomen mul. Hebr.* perfecta, pacifica.

Σαμάρεια ας ἡ *nomen urbis*, *Hebr. à viro* Schémer. *Latinè* fæx, 1 *Reg.* 16. 24.

Σαμαρείτης ου ὁ *nomen gentile.* Samaritanus.

Σαμαρεῖτις ιδος ἡ *Samaritana.*

Σαμοθρᾴκη ης ἡ *nomen inſulæ ſic dictæ à Samiis, tractum illum occupantibus.*

Σάμος ου ἡ *nomen inſulæ, Gr.* faſtigium.

Σαμουὴλ ὁ *nomen prophetæ* ἄκλιτον, *Hebr.* exauditus à DEO. *vel petitus à Deo, Græce* θεαίτητος.

Σαμψὼν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* Sol.

Σαοὺλ ὁ *nomen regis, item Apoſtoli,* ἄκλιτον, *Hebr.* petitus. *Flectitur etiam Gr.* Σαῦλος ου ὁ, *Act.* 13. *v.* 2.

Σάπφειρα ης ἡ *nomen mulieris, Gr.* Sapphirus, gemma.

Σάρδεις αἱ *nomen urbis plur. tantùm, Syr.* clypeus.

Σάρεπτα τὰ *nomen urbis pl. Hebr.* officina aurifabri. *Vel eſt ſing. neutr.* ἄκλ. *Vel fœm.* ἡ.

Σαροὺχ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* palmes.

Σάρων ωνος ὁ *nomen regionis* שָׁרוֹן, *Actor.* 9. 35. *Eſaiæ* 33. 9. *Hebr.* Lorica.

Σάῤῥα ας ἡ *nomen mul. uxoris Abrahami, Hebr.* princeps.

Σατὰν ὁ *nomen principis malorum angelorum* ἄκλιτον, *Hebr.* adverſarius, 2 *Cor.* 12. 7.

Σατανᾶς ᾶ ὁ idem, 2 *Cor.* 11. 14.

Σεβαστὸς οῦ ὁ *nomen Cæſaris Romani, Gr.* Auguſtus, *propriè* veneratione dignus.

Σεκοῦνδος ου ὁ *nomen viri, Latin.* ſecundus, *à ſequendo.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Σελϐύκεια ας ἡ *nomen urbis, ſic dicta à* Seleuc Nicanore.
Σεμεὶ ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Hebr.* attonitus.
Σέργιος ου ὁ *nomen civis Romani, Sergius.*
Σὴθ ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Hebr.* repoſitus.
Σὴμ ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Hebr.* ὀνομαστὸς celebris.
Σιδὼν ῶνος ἡ *nomen urbis, Hebr.* venatio.
Σιδώνιος ου ὁ *nomen gentile,* Sidonius.
Σίλας α ὁ *nomen viri, Lat.* taciturnus.
Σιλουανὸς οῦ ὁ *nomen viri, Latin.* Silvanus.
Σιλωὰμ ὁ *nomen piſcinæ ἄκλιτον, Hebræum,* miſſus.
Σιμεὼν *vel* Συμεὼν ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Hebr.* exauditus.
Σίμων ωνος ὁ *nomen Apoſtoli, Hebr.* craſſus.
Σινᾶ τὸ *nomen montis ἄκλιτον, Hebr.* rubus.
Σιὼν τὸ *nomen montis ἄκλιτον, Hebr.* ariditas.
Σκευᾶς ᾶ ὁ *nomen pontificis, Actor.* 19. 14. *Hebr.* æquator.
Σκύθης ου ὁ *nomen gentile, q. d.* σκυθρὸς torvus, tetricus.
Σμύρνα ης ἡ *nomen urbis, ſic dicta à* Smyrnâ *Amazone.*
Σόδομα ων τὰ *nomen urbis, Hebr.* ſecretum.
Σολομὼν ῶντος ὁ *nomen regis, Hebr.* pacificus *idem etiam dictus fuit* Jedidjah, *hoc eſt, dilectus à* DEO.
Σουσάννα ης ἡ *nomen fœminæ, Hebr.* lilium.
Σπανία ας ἡ *nomen regionis,* Hiſpania.
Στάχυς υος ὁ *nomen viri, Gr.* ſpica.
Στεφανᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Gr.* ſertum, ein krantz.
Συντύχη ης ἡ *nomen mul. Gr.* affabilis.
Συρακοῦσαι ῶν αἱ *nomen urbis, Gr.* trahentes invitum.
Συρία ας ἡ *nomen regionis. nomen factum ex* Aſſyria

ſyria *per aphæreſin. ab* Aſſur, *hoc eſt*, progreſſus, *qui fuit filius Semi, Geneſ.* 10. 11.

Σύρος ου ὁ Syrus.

Συροφοίνισσα της ἡ Syrophœniſſa *fuit muliercula, i. ex Syriâ Phœnicibus continuâ oriunda. de qua Marc.* 7. 26.

Σύρτις εως ἡ *nomen ſinus*, Gr. tractrix. *à* σύρω *traho. F.* συρῶ. *P.* σέσυρκα. *præt.paſſ.* σέσυρμαι σαι ται. *Hinc* σύρμα τος τὸ *nomen oblongæ veſtis. Vide appellativa.*

Συχὰρ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* mercenaria.

Συχὲμ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* dorſum.

Σώπατρος ου ὁ *nomen viri, Gr.* ſalvus pater.

Σωσθένης εος ὁ *nomen viri, Gr.* cui vires ſunt integræ.

Σωσίπατρος ου ὁ *nomen viri, Gr.* conſervatio patris. *Hoc nomen Æneæ conveniſſet, qui patrem è medio incendio eripuiſſe fertur.*

T.

TΑβιθὰ ἡ *nomen mul. Syr.* caprea, dama.

Ταρσὸς οῦ ἡ *nomen urbis, Syr.* marmoris exploratio.

Τέρτιος ου ὁ *nomen viri, Latin.* Tertius.

Τέρτυλλος ου ὁ *nomen rabulæ forenſis, Act.* 24. 1. *diminutivum à* Tertius.

Τιβέριος ου ὁ *nomen Cæſaris. quo nomine appellabantur, qui ad* Tiberim *naſcebantur.*

Τιβεριὰς άδος ἡ *nomen urbis, Ioan.* 6. *v.* 1. *&* 23. *à* Tiberio *Cæſare ſic denominata.*

Τιμαῖος αίου ὁ *nomen viri, Syr.* contaminatus.

Τιμόθεος ου ὁ *nomen miniſtri verbi, Gr.* colens Deum.

Τίμων ωνος ὁ *nomen viri, Græc.* honorans, *Act.* 6. *v.* 5.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Τίτ☉ ȣ ὁ *nomen miniſtri verbi*, *Gr.* honoratus.
Τραχωνῖτις ιδ☉ ἡ *nomen regionis*, *Gr. Latine* ſale-brofa.
Τρεῖς ταβέρναι ῶν αἱ, *nomen hoſpitii Latin.* Tres tabernæ, *Actor.* 28. 15.
Τρυφῶσα ἧς ἡ *nomen mulieris*, *Gr. ter h. e. valde lucens, id eſt, illuſtris. Pro* Τρυφῶσα.
Τρόφιμ☉ ȣ ὁ *nomen viri*, *Gr.* alumnus.
Τρύφαινα ης ἡ *nomen mul. Gr.* delicatula.
Τρυφῶσα ης ἡ *nomen mul. Gr.* delicatè vivens *q. d. delicatula. part. g. f. à* τρυφάω ῶ *luxu indulgeo, luxurioſè vivo. à* τρυφὴ ῆς ἡ *deliciæ. Th.* θρύπτω *frango, Rom.* 16. 12.
Τρωὰς αδ☉ ἡ *nomen urbis*, *Gr.* penetratrix.
Τρωγύλλιον ȣ τὸ *nomen urbis*, *Græce* cella penuaria.
Τύραννο☉ ȣ ὁ *nomen viri*, *Actor.* 19. 9. Tyrannus.
Τύρ☉ ȣ ἡ *nomen urbis*, *Syr.* rupes.
Τυχικὸς ȣ ὁ *nomen viri*, *Gr.* fortunatus.

Υ.

Υ'Μέναι☉ αίȣ ὁ *nomen hæretici*, *Græcè* nuptialis.

Φ.

Φ Αλὲκ ὁ *nomen viri* ἄκλιτ☉, *Hebr.* rivus.
Φανȣὴλ ὁ *nomen loci* ἄκλιτ☉, *Hebr.* viſus D E I.
Φαραὼ ὁ *nomen regis* ἄκλιτ☉, *Hebr.* vindex.
Φαρὲς ὁ *nomen viri*, *Hebr.* ruptura. ἄκλιτ☉.
Φῆλιξ ὁ *nomen viri*, *Latin.* Felix.
Φῆς☉ ȣ ὁ *nomen viri*, *Latin.* Feſtus.
Φιλαδέλφεια ας ἡ *nomen urbis*, *Gr.* amor fraternus.
Φιλήμων ον☉ ὁ *nomen viri*, *Gr.* deoſculans.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Φιλητὸς ȣ ὁ *nomen viri*, *Gr*. dilectus.
Φίλιππ⊙ ȣ ὁ *nomen viri*, *Gr*. *qui delectatur equis, natus ad rem equeſtrem*.
Φιλιππήσι⊙ ȣ ὁ Philippenſis, *Philipp*. 4. 15.
Φιλόλογ⊙ ȣ ὁ *nomen viri*, *Gr*. eloquentiæ deditus, *Rom*. 16. 15.
Φλέγων οντ⊙ ὁ *nomen viri*, *Gr*. urens, *Rom*. 16. *verſ*. 14.
Φοίβη ης ἡ *nomen mul*. *Gr*. luna.
Φοινίκη ης ἡ *nomen regionis*, *Gr*. palma.
Φοίνιξ ικ⊙ ὁ, *Act*. 27. 12. *nomen portus*, palma.
Φόρον Ἀππίȣ *nomen oppidi in Latiô*, Forum Appii, *Actor*. 28. 15.
Φορτȣνᾶτ⊙ ȣ ὁ *nomen viri*, *Lat*. Fortunatus.
Φρυγία ας ἡ *nomen regionis*, *Gr*. torrida.
Φρὺξ Φρυγὸς ὁ *eſt ejus regionis incola. prov. Serò ſapiunt Phryges*.
Φύγελλ⊙ ȣ ὁ *nomen viri*, *Gr*. hominum oculos fugiens.

X.

XΑλδαῖ⊙ ȣ ὁ *nomen gentile*, Chaldæus *pro* Chaſdæus *à* Cheſed *filio Nachoris*.
Χαναὰν ὁ *nomen viri*, *Hebr*. depreſſus, humiliatus. ἄκλ.
Χαῤῥὰν ἡ *nomen urbis*, *Hebr*. æſtus. ἄκλ.
Χερȣβεὶμ, *Gen*. 3. 24. & χερȣβὶμ οἱ, *Hebr*. 9. 5. *nomen angelorum ſic à forma* juvenum *dictorum*. ἄκλιτον, *Hebr*.
Χῖ⊙ ȣ ἡ *nomen inſulæ à fundendo*.
Χλόη ης ἡ *nomen mul*. *Gr*. herba virens.
Χοραζὶν ἡ *nomen urbis* ἄκλ. *Syr*. promulgatrix.
Χȣζᾶς ᾶ ὁ *nomen viri*, *Hebr*. videns.
Χωρὴβ ὁ *nomen montis* ἄκλιτον, *Hebr*. deſolatio, vaſtitas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ω.

Ὠβηδ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ſerviens.

Ὠσηὲ ὁ *nomen prophetæ* ἄκλιτον, *Hebr.* ſervavit. *Miniſtri verbi ſervant auditores ſuos inſtrumentaliter, Deus verò principaliter; ſine cujus præſentiſſimâ gratiâ & benedictione omnes verbi miniſtri incaſſum laborant.*

Propter juniores addo expoſitionem vocabuli Græci ἄκλιτον, *quo ſæpe hîc uſus fui. Eſt verò* ἄκλιτον, *nomen, & ſignificat* indeclinabile, *hoc eſt, nomen quod non declinatur per caſus, ſed unam & eandem habet terminationem, qualia Hebræa nomina ut plurimùm eſſe ſolent. Sic* ἡ Μαριὰμ, τῆς Μαριὰμ, *nomen beatæ virginis, quod ipſum tamen etiam more Græcorum flectitur, & tum eſt declinabile, ut* ἡ Μαρία, τῆς Μαρίας. *Sic* ὁ Ἀδὰμ, τοῦ Ἀδάμ. ὁ Ἀβραὰμ, τοῦ Ἀβραὰμ, *&c. Vbi obſerva, quæ manent Hebræa, accentum utplurimum ſortiri in fine. Vt,* ὁ Ἰακὼβ, ὁ Σαοὺλ. *Quæ verò flexionem Græcorum imitantur, illa eorundem quoque accentum referre. ut* ὁ Ἰάκωβος, ου, *&c.* ὁ Σαῦλος, τοῦ Σαύλου, *&c.*

ΤΕ´ΛΟΣ.

INDEX ANOMALORUM,

nec non difficiliorum in NOVO TESTAMENTO Vocabulorum, quorum origo diſcentibus primâ fronte non eſt obvia: ubi primus numerus indicat in MANUALI hoc *paginam*, ſecundus verò illius paginæ *lineam*.

A.

Ἀγάγετε	P. 7. l. 21.
ἀγαγεῖν	7. 22
ἀγάγῃ	7. 21
ἀγαγὼν	7. 22
ἀγάγωσιν	ibid.
ἀγνοήσαντες	5. 20
ἀγορασάτω	6. 5
ἀγοράσατε	ibid.
ἀγόρασον	ibid.
ἀγοράσωμεν	ibid.
ἄγωμεν	7. 20
ἀδικήσατε	9, 15
αἴσθωμαι	15. 5
αἰτήσομαι	15. 34
αἰτήσητε	ibid.
ἀκήκοα	20. 26
ἄλειψαι	24. 15
ἁμαρτησάντων	28. 25
ἁμαρτήσασι	ibid.
ἁμαρτήσει	ibid.
ἁμαρτήσῃ	ibid.
ἀνάβα	33. 30
ἀναζωσάμενος	36. 10
ἀναιρεθῆναι	37. 3
ἀνακλιθῆναι	37. 35
ἀνακλιθήσονται	37. 36
ἀναπεσεῖν	41. 6
ἀναπτύξας	41. 32
ἀνάστα	49. 32
ἀναστὰς	49. 34
ἀναστᾶσα	ibid.
ἀναστῇ	49. 33
ἀναστήσει	49. 29
ἀναστήσομαι	49. 35
ἀναχωρήσας	44. 24
ἀνάψαντες	41. 34
ἀνέβη	33. 30
ἀνέβησαν	ibid.
ἀνέγνωτε	34. 32
ἀνέδειξεν	35. 22
ἀνεθάλετε	36. 18

ἀνέθην

ἀνέθην	49.15	ἀνταποδοῦναι	51.2
ἀνεῖλεν	37.1	ἀντέστην	48.
ἀνελεῖν	37.2	ἀντέστησαν	ibid
ἀνέλωσι	ibid.	ἀντιστῆναι	ibid
ἀνενέγκαι	44.8	ἀνῶ	49.1
ἀνενέγκας	44.7	ἀνωρθώθη	51.
ἀνενεγκεῖν	44.9	ἀπαγγείλατε	57.2
ἀνέντες	49.15	ἀπαρθῇ	58.1
ἀνέπεσε	41.6	ἀπαρνησάσθω	59.ult
ἀνέπεμψα	40.31	ἀπαρνήσῃ	ibid
ἀνέστη	49.31	ἀπ᾽ἄρον	58.1
ἀνέτειλη	43.14	ἀπεδέξατο	66.2
ἀνύδρον	47.19	ἀπεδήμησε	66.3
ἀνεφώνησε	44.20	ἀπεδοκίμασαν	67.2
ἀνεχώρησε	44.24	ἀπέθανε	68.12
ἀνέῳγα	50.17	ἀπεκάλυψας	69.4
ἀνεῳγμένος	50.12	ἀπέκρυψας	70.31
ἀνέῳξα	50.10	ἀπέκρυψε	ibid.
ἀνεῴχθην	50.14	ἀπέκτειναν	71.4
ἀνεῴχθησαν	50.15	ἀπελεύσονται	63.17
ἀνήγγειλαν	34.27	ἀπελθεῖν	63.19
ἀνῆν	49.13	ἀπέλυσεν	73.4
ἀνήνεγκα	44.6	ἀπέπλευσαν	74.31
ἀνῃρέθην	37.3	ἀπέπνιξαν	74. ult.
ἀνήφθην	41.34	ἀπέσπασε	77.14
ἀνήχθη	35.17	ἀπεστάλην	78.3
ἀνθέξεται	52.12	ἀπέστειλαν	78.2
ἀνθέστηκε	48.7	ἀπέστειλε	ibid.
ἀνθίστασθαι	48.10	ἀπέστρεψε	78.22
ἀνιέντες	49.14	ἀπήγαγον	57.34
ἀνοῖξαι	50.12	ἀπήγγειλεν	57.21
ἀνοίξαντες	ibid.	ἀπήγξατο	57.30
ἀνοίξας	ibid.	ἀπῄεσαν	61.24
ἄνοιξον	ibid.	ἀπήλασεν	62.12
ἀνοιχθῶσι	ibid.	ἀπῆλθεν	63.18
ἀνταποδοθήσεται	51.27	ἀπήνεγκα	81.7

ἀπής-

ἀπήρθην	58.12	ἀπώλετο	72.17
ἀπίδω	60. ult.	ἀπωλόμην	ibid.
ἀποβάλητε	65.2	ἀπὼν	61.21
ἀποβαλὼν	ibid.	ἀπώσατο	83.8
ἀποδεικνυώτα	66.2	ἄρατε	14. ult.
ἀποδοθῆναι	67.19	ἀράτω	ibid.
ἀπόδος	67.14	ἀρέσαι	84.33
ἀπόδοτε	67.15	ἀρθήσεται	15.3
ἀποδῷ	67.16	ἄρθητι	15.2
ἀποδῷς	ibid.	ἆρον	14. ult.
ἀποθανεῖν	68.13	ἀροῦσι	14.34
ἀποθάνῃ	ibid.	ἀρξάμενος	89.28
ἀποκαθιστᾷ	68.29	ἀρξαμένου	ibid.
ἀποκατεστάθη	68.32	ἅρπαγες	86.31
ἀποκτανθῆναι	71.9	ἀσπάσασθαι	91.25
ἀποκτενεῖτε	71.1	ἀσπάσησθε	91.26
ἀποκτενοῦσι	ibid.	ἀσφαλίσασθε	94.11
ἀπολεῖσθε	72.16	ἀσφαλισθῆναι	ibid.
ἀπολεῖται	ibid.	αὐξηθῇ	98.21
ἀπολέσαι	72.13	αὔξει	98.22
ἀπολέσει	72.12	ἀφαιρεθήσομαι	100.8
ἀπολέσῃ	ibid.	ἀφεθῇ	102.1
ἀπολέσας	72.18	ἀφέθην	ibid.
ἀπολέσωσι	72.12	ἀφεθήσονται	102.2
ἀπόληται	72.17	ἀφεθῶ	102.1
ἀπολοῦνται	72.16	ἀφεῖλεν	100.6
ἀπολῦσαι	73.6	ἀφεὶς	101.32
ἀπολωλὸς	72.20	ἀφελεῖν	100.6
ἀπολωλότα	ibid.	ἀφέντες	101.32
ἀπορφανισθέντες	75. ult.	ἄφες	101.30
ἀποστὰς	102.15	ἄφετε	ibid.
ἀποστῆναι	102.14	ἀφέωνται	101. ult.
ἀπόστητε	102.13	ἄφηκα	101.29
ἀπόστρεψον	78.22	ἀφήκαμεν.	ibid.
ἀποστῷ	102.14	ἀφηρέθην	100.7
ἀπωθώμεθα	83.6	ἀφῆσαι	101.29

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ἀφῆτε 101. 31
ἀφιέναι 101. 28
ἀφοριεῖ 103. 3
ἀφοριοῦσι ibid.
ἀφορίσας 103. 6
ἀφορίσατε 103. 4
ἀφορίσθητε 103. 9
ἀφορίσωσιν 103. 5
ἀφωμοιωμένος 102. 32
ἀφώριζεν 103. 2
ἀφώρισε 103. 4
ἀχθῆναι 7. 23
ἀχθήσεσθε 7. 24
ἄψωμαι 82. ult.

B.

BΆλε 106. 7
βαλεῖν ibid.
βάλετε ibid.
βαλέτω ibid.
βάλῃ 106. 8
βαλοῦσα ibid.
Βαλοῦσι 106. 5
βαλῶ 106. 4
βαλών ibid.
βαρείσθω 107. 9
βαρούμενοι 107. 8
βαστάσαι 108. 35
βαστάσασι ibid.
βαστάσει 108. 34
βάψας 106. 32
βάψῃ 106. 32
βεβαρημένοι 107. 11
βέβληκα 106. 8
βέβληκε ibid.
βεβλημένος 106.
βέβληται ibi
βέβρωκα 116.
βιῶσαι 111. 1
βλαστήσω 111. 2
βληθείς 106. 1
βληθῇ ibi
βληθῆναι 106. 1
βλήθητι ibi
βρέξαι 115.
βρέξω 115.

Γ.

ΓΑμείτωσαν 117. 3
γεγένημαι 120. 3
γέγονα 122. 3
γέγονεν ibid
γεμίσας 119. 1
γεμισθῇ 119. 2
γενέσθαι 122. 3
γένεσθε 122. 3
γενέσθω ibid
γένῃ 122. 3
γενηθέντες 122. 2
γενηθήτω ibid
γενήσεται 122. 2
γένησθε 122. 3
γενήσομαι 122. 2
γένηται 122. 3
γενόμενα 122. 3
γενομένης ibid
γενόμενος ibid
γενοῦ 122. 29
γένωμαι 122. 3
γένωνται ibid

γο.

γουσάμενος 121.19
γούσωνται ibid.
γήμη 118.1
γήμης ibid.
γήρᾳ 122.13
γηράσῃς 122.15
γνοίην 123.4
γνόντος 123.6
γνοὺς ibid.
γνῷ 123.4
γνῶ ibid.
γνῶθι ibid.
γνῶναι 123.5
γνῷς 123.4
γνώσομαι 123.1
γνώτω 123.4

Δ.

Δαμάσαι 129.2
δανείσασθαι 129.9
δαρήσεσθε 133.11
δαρήσεται ibid.
δεδάμασαι 129.4
δέδεμαι 134.29
δέδεσαι ibid.
δέδεται ibid.
δεδέσθαι 134.30
δεδοκιμάσμεθα 161.11
δέδοται 153.8
δέῃ 130.1
δεήθητε ibid.
δεήσει 130.2
δεθῆναι 134.32
δεῖ 130.1
δεῖξαι 130.13
δείραντες 133.9
δέξαι 134.21
δέξασθε ibid.
δέξητε ibid.
δέον 130.3
δοῦτε 133.33
δεχθεὶς 134.19
δήσαντες 134.28
δήσατε 134.27
δήσῃ ibid.
δήσῃς ibid.
δήσητε ibid.
δήσω 134.26
διαγγελῇ 136.35
διαγλυόμενος 137.4
διαγνώσομαι 137.7
διαδεξάμενοι 137.29.
διαδιδώσουσι 138.2
διάδος 138.3
διαιρεῖν 138.30
διακαθαρεῖ 139.1
διακατηλέγχετο 139.8
διακονηθεῖσα 139.33
διακριθῆτε 140. ult.
διαλλάγηθι 142.7
διαμαρτυράμενοι 142.ul.
διαμαρτύρασθαι 142.35
διαμεμενηκότες 143.7
διανεμηθῇ 143.28
διαπεράσαντος 144.31
διαπλεύσαντες 145.5
διαῤῥήξαντες 146.17
διαῤῥήξας ibid.
διαῤῥήσσων 146.15
διασκορπισθήσεται 147.8
διασπαρέντες 147.21

διαστή-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

διαστήσαντες	155. 13	διέστη	155. 1
διαστήσας	ibid.	διεστραμμένος	148.
διασωθῆναι	148. 13	διεταράχθη	148. 2
διασώσῃ	148. 12	διετήρει	148. 3
διασώσωσι	ibid.	διεφθάρη	150. 21
διατεταχέναι	148. 21	διεφθαρμένος	150. 2
διαφύγοι	150. 13	διεχειρίσασθε	151.
διαχειρίσασθαι	151. 9	διήγειραν	153. 1
διαυγάσῃ	149. 24	διηγήσατο	154. 2
διδάξαι	152. 9	διηκόνει	139. 2
διδάξω	ibid.	διηκονήσαμεν	139. 3
διδάξωσιν	ibid.	διηκόνουν	139. 2
διεβλήθη	136. 12	διῆλθον	154. 11
διεγερθεὶς	153. 17	διήνοιξε	144. 8
διεδίδοτο	138. 5	διηνοίχθησαν	144. 9
διέδωκε	138. 2	διηπόρει	145. 20
διέζωσεν	138. 16	διηπόρουν	ibid.
διέθετο	149. 3	διηρμήνευεν	154. 4
διεῖλεν	138. 31	διήρχετο	154. 10
διεκώλυεν	141. 6	διορυγῆναι	158. 6
διελέχθη	141. 20	διψήσῃ	159. 35
διελέχθησαν	141. 22	διώξετε	160. 17
διελάλουν	141. 9	διώξητε	160. 18
διεληλυθότα	154. 14	διώξωσι	ibid.
διελθεῖν	154. 13	δοθεῖσα	153. 11
διελύθησαν	142. 23	δοθῆναι	153. 10
διεμαρτυράμην	142. 33	δοθήσεται	153. 11
διεμερίσθη	143. 17	δοῖεν	153. 5
διενέγκῃ	149. ult.	δοκεῖ	160. 35
διεπέρασε	144. 31	δοκιμάσαι	161. 11
διεῤῥήγνυτο	146. 18	δοκιμαζέσθωσαν	ibid.
διέῤῥηξε	146. 16	δολοῦντες	161. 32
διεσάφησαν	146. 27	δόντος	153. 6
διεσκόρπισε	147. 7	δοξασθῶσι	162. 13
διεσπάσθαι	147. 16	δόξητε	161. 7
διεστείλατο	147. 30	δόξω	ibid.

δὸς

δὸς 153. 3
δότε 153. 4
δότω 153. 3
δοῦναι 153. 5
δοὺς 153. 6
δραμὼν 600. 27
δύνη 164. 17
δύοντος 165. 14
δυσὶ 165. 21
δῶ 153. 4
δῷ ibid.
δῷς ibid.
δῴη 153. 5
δώην ibid.
δώης ibid.
δώσῃ 152. ult.
δώσω ibid.
δῶτε 153. 4

E.

Ἐβάστασεν 108. 34
ἐβδελυγμένος 109. 29
ἐβλάστησεν 111. 24
ἐβλασφήμησε 111. 30
ἐβουλήθη 114. 7
ἐγεῖραι 170. 12
ἐγέννησε 120. 29
ἐγερθεὶς 170. 18
ἐγερθῶσαι 170. 17
ἐγερθήσεται 170. 18
ἐγέρθητε 170. 17
ἐγήγερται 170. 15
ἐγκατέλιπες 171. 11
ἐγκεκαίνισται 170. 33
ἔγνων 123. 2
ἔγνωσαν 123. 3
ἔγνωσμαι 123. 7
ἐγρηγόρησε 126. 30
ἔσχελισσον 173. 29
ἐδαφιοῦσι 174. 2
ἔδει 130. 2
ἔδειξα 130. 14
ἔδειραν 133. 9
ἐδίδου 152. 34
ἐδίστασας 158. 34
ἐδίψησα 159. 35
ἐδολιοῦσαν 161. 28
ἔδοξα 161. 6
ἔδυ 165. 16
ἐζήτει 270. 32
ἐζωγρημένοι 271. 22
ἔθανον 285. 25
ἐθαύμασαν 278. 22
ἔθετο 595. 32
ἐθήκα 595. 27
ἐθρέψαμεν 600. 24
ἐθυμώθη 289. 1
ἔθυσε 289. 25
εἰ 177. 12
εἴα 168. 27
εἴασε ibid.
εἰδῆτε 175. 23
εἰδότες 175. 31
εἰδὼς 175. 30
εἰθισμένος 174 24
εἴληφα 364. 33.
εἰληφὼς ibid.
εἴξαμεν 176. 26
εἶπα 249. 19
εἴπατε 249. 20

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

εἰπὲ 249.21
εἴπητε 249.25
εἶπον ες ε 249.21
εἰπὼν 249.26
εἴπωσι 249.25
εἰργασάμην 250.2
εἰργάσατο ibid.
εἰργάσαντο ibid.
εἴργασμαι 250.3
εἴρηκα 521.24
εἰρημένον 521.28
εἴρηται 521.27
εἰσδραμοῦσα 181.9
εἰσδραμὼν 181.8
εἰσέδραμον ibid.
εἰσελεύσεται 180.9
εἴσελθε 180.10
εἰσελθεῖν 180.11
εἰσέλθης ibid.
εἰσενέγκης 181.12
εἰσεπήδησα 180.29
εἰσήει 180.4
εἰσῆλθον 180.10
εἰσηκούσθη 179.23
εἰσιέναι 180.3
εἱστήκει 253.14. 296.20
εἱστήκεισαν 253.15
εἶχε 268.18
εἶχον ibid.
εἴωθα 175.9
εἰώθειν 175.10
εἰωθὸς 175.11
ἐκαθεζόμην 299.9
ἐκάθευδον 299.22
ἐκάθητο 300.10
ἐκάμμυσαν 306.25
ἐκάμμυσε ibid
ἐκβάλετε 182. 1
ἐκβάλη 182. 1
ἐκβάλω ibid
ἐκβέβληκα 182. 1
ἐκβληθήσονται 182. 2
ἐκδιώξω 184. 2
ἐκδώσεται 184.
ἐκέρδησας 341. 1
ἐκέρδησε ibid
ἐκζητηθῇ 185.
ἐκηρύχθη 342. 2
ἐκκαθάρατε 185. 27
ἐκκέχυται 196. 1
ἔκκοψον 187. 14
ἔκλασε 344. 7
ἔκλαυσε 343. 35
ἐκλείσθη 344. 21
ἐκλέλησθε 188. 3
ἐκλήθη 305. 13
ἐκλίπητε 188. 16
ἐκλυθῶσιν 189. 2
ἐκοιμήθη 348. 1
ἐκολάφισαν 349. 31
ἐκολοβώθησαν 350. 26
ἐκομίσαντο 351. 7
ἐκόπασε 351. 32
ἐκόσμησαν 353. 17
ἐκπεσεῖν 190. 21
ἐκπλεῦσαι 190. 25
ἔκραξαν 354. 19
ἔκραξε ibid.
ἐκραύγασιν 355. 31
ἐκρύβη 357. 35
ἐκτείνας 192. 35
ἐκτινάξατε 193. 21

ἔκλισαι

ἔκτισται	358. 31	ἐμνήσθημεν	ibid.
ἐκτραπῇ	194. 2	ἐμπέσῃ	202. 34
ἐκτραπήσονται	194. 5	ἐμπλακέντες	203. 11
ἐκφοβίξῃ	195. 1	ἐμφανισθῆναι	205. 9
ἐκφοβιξόμεθα	ibid.	ἐμώρανεν	403. 17
ἐκφυγεῖν	195. 4	ἐμωράνθησαν	403. 20
ἐκφύγωσιν	195. 3	ἐναρξάμενος	207. 3
ἔλαβε	364. 33	ἐνδεδυμένοι	209. 25
ἔλαθον	365. 19	ἐνδοξασθῇ	209. 5
ἐλατόμησε	366. 2	ἐνδύσασθε	209. 27
ἔλαχε	363. 24	ἐνδύσατε	209. 24
ἔλεγξον	197. 28	ἐνεβριμήσατο	201. 14
ἐλεγχθῇ	197. 32	ἐνέσκας	625. ult.
ἐλεῆσαι	198. 4	ἐνέδυσαν	209. 24
ἐλέησον	198. 3	ἐνεδύσασθε	209. 25
ἐλεύσομαι	252. 27	ἐνεῖχεν	211. 5
ἐλεύσονται	ibid.	ἐνεκεντρίσθην	171. 27
ἐληλακότες	197. 9	ἐνεκεντρίσθης	ibid.
ἐλήλυθα	252. 31	ἐνεκοπτόμην	172. 22
ἐληλύθει	ibid.	ἐνέκοψε	172. 21
ἐλθεῖν	252. 30	ἐνέκρυψεν	173. 4
ἔλθῃ	252. 29	ἐνέπαιζον	202. 8
ἐλθὸν	252. 30	ἐνέπαιξαν	202. 9
ἔλθω	252. 29	ἐνεπαίχθη	202. 12
ἐλθὼν	252. 30	ἐνεπλήσθησαν	203. 16
ἐλιθοβόλησεν	369. ult.	ἐνέπρησε	204. 15.
ἐμάθετε	378. 11	ἐνέπτυσα	204. 24
ἔμαθον	ibid.	ἐνέπτυσαν	ibid.
ἐμβὰς αὐτὸς	200. 28	ἐνετείλατε	214. 7
ἐμβάψας	200. 32	ἐνετύλιξεν	215. 26
ἐμβῆναι	200. 28	ἐνέτυχεν	215. 24
ἔμεινε	385. 8	ἐνεφανίσθησαν	205. 8
ἔμελλεν	384. 6	ἐνεφύσησε	205. 23
ἐμόλυνσεν	395. 23	ἐνεχθῆναι	626. 4
ἔμιξε	395. 7	ἐνηργεῖτο	210. 26
ἐμνήσθη	397. 11	ἐνήργησε	210. 24

ἐνὶ,

ἐνὶ, ἑνὸς, ἕνα 179. 8,9,13
ἐνταφιάσαι 213. 32
ἐντειλάμενος 214. 7
ἐντέλλεται 214. 5
ἐντέταλται 214. 6
ἐντραπῇ 214. 34
ἐντραπήσονται 214. ult.
ἔνυξε 411. 35
ἐνύσταξαν 411. 32
ἐξαγαγεῖν 216. 32
ἐξαγαγὼν ibid.
ἐξαλειφθῆναι 217. 30
ἐξαναστήσῃ 218. 24
ἐξανέστην 218. 23
ἐξανέτειλε 218. 13
ἐξαπέστειλε 219. 10
ἐξέβαλον 182. 15
ἐξεδέχετο 183. 33
ἐξεδίκησε 184. 13
ἐξέδοτο 184. 5
ἐξέδυσαν 184. 26
ἐξεθαμβήθησαν 185. 8
ἐξείλετο 217. 4
ἐξεκαύθησαν 185. 31
ἐξεκέντησαν 186. 8
ἐξεκλάσθησαν 186. 13
ἐξεκλείσθη 186. 16
ἐξεκρέματο 187. 21
ἔξελε 217. 3
ἐξελέσθαι 217. 5
ἐξελεύσομαι 221. 20
ἐξελήλυθα 221. 24
ἔξελθε 221. 21
ἐξελθὼν 221. 23
ἐξέμαξε 189. 10
ἐξενέγκατε 194. 34
ἐξενεγκεῖν 194. [illegible]
ἐξέπεσον 190. [illegible]
ἐξεπέτασα 190. 1[illegible]
ἐξεπλάγησαν 190. [illegible]
ἐξεπλήσσοντο 190. [illegible]
ἐξέστη 223. [illegible]
ἔξεστι 221. 2[illegible]
ἐξέστραπται 192. 2[illegible]
ἐξετάσατε 221. 3[illegible]
ἐξετράπησαν 194. [illegible]
ἐξέχεε 195. 2[illegible]
ἐξήγαγε 216. 3[illegible]
ἐξήγειρα 220. 1[illegible]
ἐξηγόρασε 216. 2[illegible]
ἐξήεσαν 220. 1[illegible]
ἐξήλθετε 221. 2[illegible]
ἐξῆλθον ibid.
ἐξήρανε 413. 2[illegible]
ἐξηράνθη 413. 2[illegible]
ἐξηρεύνησαν 221. 1[illegible]
ἐξητήσατο 217. 12
ἐξηρτισμένος 219. 2[illegible]
ἐξίστατο 223. 1[illegible]
ἐξοίσουσι 194. 3[illegible]
ἐξὸν 221. 2[illegible]
ἔξω 268. 2[illegible]
ἔοικα 176. 28
ἐπαγαγεῖν 226. 2[illegible]
ἐπαγγειλάμενος 226. 2[illegible]
ἐπαισχυνθῇ 227. 1[illegible]
ἐπαισχυνθήσεται ibid.
ἔπαθον 457. 3[illegible]
ἔπαισε 439. 5[illegible]
ἐπαναγαγεῖν 228. [illegible]
ἐπαναστήσονται 228. 2[illegible]
ἐπανελθεῖν 228. 2[illegible]

ἐπεί-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ἐπάξας	226. 26	ἐπεσκίασεν	242. 13
ἐπάραντες	227. 12	ἔπεσεν	474. 34
ἐπάρας	ibid.	ἔπεσον	ibid.
ἐπάρασα	ibid	ἐπέστειλε	243. 11
ἐπάρατε	227. 11	ἐπέστην	267. 14
ἐπαχύνθη	458. 8	ἐπεστήριξε	243. 21
ἐπέβαλον	232. 5	ἐπέσχε	231. 20
ἐπεβίβασα	232. 15	ἐπετίθουν	242. 20
ἐπέβλεψεν	232. 16	ἐπετίμα	245. 27
ἐπεγνωκόσι	233. 15	ἐπετίμησεν	245. 28
ἐπεγνώσθην	ibid.	ἐπετίμων	ibid.
ἐπέγνωτε	233. 12	ἐπετράπη	246. 7
ἐπεθύμησα	235. 21	ἐπέτρεψε	246. 4
ἐπεθύμησαν	ibid.	ἐπέτυχον	246. 19
ἐπέδειξεν	233. 32	ἐπέφερον	246. 33
ἐπεδίδου	234. 23	ἐπεφώνει	247. 15
ἐπέδωκαν	234. 25	ἐπεχείρησαν	247. 27
ἐπεζήτησεν	235. 13	ἐπέχρισε	248. 5
ἐπέθηκαν	245. 21	ἐπηγγείλατο	226. 23
ἐπείνασα	459. 6	ἐπήγειραν	229. 29
ἐπείνασε	ibid.	ἐπηκολούθησε	227. 23
ἐπειρᾶτο	459. 25	ἐπηκροῶντο	227 31
ἐπειρῶντο	459. 26	ἐπῄνεσεν	227. 4
ἐπεῖχον	231. 19	ἐπήντησεν	228. 32
ἐπεκάθισαν	235. 30	ἔπηξεν	472. 31
ἐπέκειντο	236. 12	ἐπῆρεν	227. 10
ἐπέκρινε	237. 10	ἐπήρθη	227. 13
ἐπελάβετε	237. 22	ἐπήρκεσεν	229. 8
ἐπελάθοντο	237. 34	ἐπήκουσα	227. 27
ἐπέλυε	238. 14	ἐπηρώτα	231. 1
ἐπεμείναμεν	238. 31	ἐπηρώτησαν	ibid.
ἐπεμελήθη	238. 24	ἐπηρώτησε	ibid.
ἐπέμψε	238. 30	ἐπίασεν	473. 20
ἐπενεγκεῖν	246. 34	ἐπιάσθη	473. 23
ἐπεποίθει	459. 4	ἐπιβάλλουσι	232. 5
ἐπέπεσεν	240. 10	ἐπιβεβηκὼς	232. 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ἐπιγνόντες 233. 14
ἐπιγνοὺς ibid.
ἐπιγνῷς 233. 13
ἐπιγνώσεσθε 233. 16
ἔπιδε 230. 3
ἐπιδεῖξαι 233. 34
ἐπιδείξατε 233. 33
ἐπιδόντες 234. 25
ἐπιδώσει 234. 24
ἐπιθεὶς 245. 22
ἐπιθῇ 245. 23
ἐπιθήσεται 245. 24
ἐπικεῖσθαι 236. 12
ἐπικληθεὶς 236. 3
ἐπιλαβέσθαι 237. 25
ἐπιλαβόμενοι 237. 26
ἐπιλάβωνται 237. 24
ἐπιλαθέσθαι 237. 35
ἐπιλελησμένον 237. 33
ἐπιμελήθητι 238. 26
ἔπιον 474. 19
ἐπιπεσὼν 240. 11
ἐπιπλήξῃς 240. 20
ἐπισκέψασθε 242. 1
ἐπιστὰς 267. 17
ἐπιστεῖλαι 243. 12
ἐπίστηθι 267. 15
ἐπιστραφήτω 243. ult.
ἐπιστρέψαι 243. 34
ἐπισυναγαγεῖν 244. 7
ἐπισυναχθεισῶν 244. 10
ἐπισυνηγμένη 244. 9
ἐπιτίθει 245. 20
ἐπιτιθέασιν 245. 19
ἐπιτιθῇ 245. 23
ἐπίστρεψον 246. 5
ἐπιφᾶναι 246. 2
ἔπλασαι 476. 2
ἐπλάσθη 476. 3
ἐπλεόνασε 477. 2
ἐπληθύνθη 478. 1
ἔπλησαν 478. 1
ἐπλήσθη 478. 2
ἐπλήσθην ibid
ἔπνευσαν 481. 1
ἔπνιγε 481. 2
ἐπόρθουν 487. 1
ἐποτίσατε 488. 2
ἔπραξε 489. 2
ἐπρίσθησαν 491.
ἐπύθετο 516. 2
ἐρεῖ 178. 1
ἐρεῖς 178. 1
ἐρεῖτε 178. 21
ἐρημοῦται 251. 2
ἐροῦμεν 178. 2
ἐροῦσι 178. 2
ἐρραβδίσθη 519.
ἐρραντισμένοι 520. 2
ἐρράπισαν 520. 2
ἐρρέθη 521. 3
ἔρρηξαν 522.
ἐρριμμένοι 523.
ἔρριψαν 523.
ἐρρύσατο 524. 2
ἐρρύσθην 524. 1
ἔρρωσο 524. 2
ἔρρωσθε 524. 2
ἐρῶ 178. 1
ἐρωτήσω 252. 3
ἐσβέσθησαν 528. 2
ἐσείσθη 529. 1

ἔσεσθ

ἔσεσθε	177. 17	ἐσχίσθη	584. 11
ἐσήμανε	529. 32	ἐσχίσθησαν	ibid.
ἐσιώπα	533. 4	ἔσχον	268. 21.
ἐσκοτίσθη	537. 2	ἔσωσα	584. 29
ἔσονται	177. 17	ἐσώθην ἧς ἡ	584. 34
ἐσπάραξεν	539. 24	ἐτάξατο	588. 21
ἐσπαρμένον	540. 13	ἐταράχθη	587. ult.
ἔσπειρα	540. 10	ἐταράχθησαν	ibid.
ἐσπιλωμένον	541. 13	ἐτάφη	278. 6
ἐσπλαγχνίσθη	541. 21	ἐτέθην	595. 30
ἐστάθην	269. 17	ἔτεκε	596. 4
ἔσται	177. 18	ἐτέλισε	591. 21
ἕστακα	296. 9	ἐτελείωσα	590. 24
ἐστὲ	177. 12	ἐτελεύτησε	591. 14
ἕστηκα	253. 14	ἑτέρουν	595. 7
ἑστηκότων	296. 10	ἐτίθει	795. 25
ἔστην ἧς ἡ	296. 16	ἐτίμησαν	596. 15
ἔστησα	296. 8	ἐτιμήσαντο	596. 16
ἔστησαν	ibid.	ἐτόλμα	598. 3
ἔστησεν	ibid.	ἐτρυφήσατε	604. 10
ἐστράφη	550. 30	ἐτύθη	289. 27
ἐστρήνιασε	550. 34	ἐτυμπανίσθησαν	605. 1
ἐστρωμένον	551. 35	εὐηγγελίζετο	255. 12
ἔστρωσαν	551. 33	εὐλαβηθεὶς	259. 13
ἑστῶ	177. 19	εὑρέθη	262. 21
ἑστὼς	296. 11	εὑρέθην	ibid.
ἑστῶτες	ibid.	εὑρεῖν	262. 19
ἑστώτων	ibid.	εὗρεν	262. 18
ἐσφάγης	582. 33	εὕρηκα	262. 16
ἐσφαγμένον	ibid.	εὑρηκέναι	262. 17
ἔσφαξαν	582. 32	εὑρήσετε	262. 16
ἔσφαξε	ibid.	εὕρητε	262. 19
ἐσφράγισεν	583. 18	εὗρον	262. 18
ἐσφραγίσθητε	583. 21	εὐφρανθῆναι	264. 23
ἐσφραγισμένος	583. 20	ἐφάνη	623. 7
ἔσχηκα	268. 21	ἐφείσατο	625. 24

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ἐφέστηκε 267. 10
ἔφη 626. 12
ἔφθασεν 626. 13
ἐφικέσθαι 267. 3
ἐφοβήθη 631. 2
ἔφραξαν 632. ult.
ἔφυγον 626. 8
ἐφυσιώθησαν 636. 4
ἐφύτευσεν 636. 16
ἐφωτίσθη 637. 19
ἐχαλάσθην 638. 13
ἐχάρην 637. ult.
ἐχάρησαν ibid.
ἐχαρίσθη 639. 31
ἐχορτάσθησαν 645. 7
ἐχρησάμεθα 645. 23

Z.

Ζημιωθῇ 270. 28
ζῆν 269. 12
ζήσεται 269. 16
ζῶσι 271. 35

H.

Ἠβουλήθην 114. 8
ἤγαγεν 7. 20
ἠγαλλιάσατο 2. 29
ἠγαλλίασε 6. 27
ἠγανάκτησαν 3. 5
ἠγάπησα 3. 10
ἠγγάρευσαν 3. 21
ἤγγικα 169. 24
ἤγγικα ibid.
ἤγγισαν 169. 25
ἠγέρθη 170. 16
ἠγέρθην ibid
ἠγέρθησαν ibid
ἤγεσθε 7. 2
ἤγετο ibid
ἠγνικότες 5. 1
ἠγνόουν 5. 1
ἤγοντο 7. 2
ἠγόρασαν 6.
ἠγοράσθητε 6.
ἠγορασμένοι 6.
ἠγώνισμαι 7. 3
ἤδη 175. 2
ᾔδεις ibid
ᾔδεισαν ibid
ἠδίκησε 9. 1
ἠδύναντο 164. 1
ἠδυνήθησαν 164. 2
ἤθελε 279. 3
ἠθέλησα 279. 3
ἠθέλησαν ibid
ἠθέλησε ibid
ἤθελον 279. 3
ἠκολούθησα 19. 3
ἠκολούθησεν ibid
ἧκον 274. 1
ἠκούσθη 20. 2
ἠκρίβωσε 21. 1
ἠκυρώσατε 22. 3
ἤλασεν 197.
ἠλάττωσα 196. ult
ἠλευθέρωσα 198. 2
ἦλθε 252. 2
ἦλθες ibid
ἤλθομεν ibid
ἦλθον ibid
ἤλπικα 200.

ἡμάρ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ἡμάρτηκα 28.25
ἥμαρτον 28.26
ἦμεν 177.14
ἤμην 177.16
ἠνάγκασεν 34.35
ἤνεγκε 625.35
ἠνειχόμην 47.21
ἠνεχόμην 47.23
ἠνέχθη 626.4
ἠνεῴχθην 50.15
ἤνοιξε 50.11
ἥξει 274.10
ἠξίου 56. ult.
ἠξίωσα 57.1
ἠξίωται 57.6
ἥξουσι 274.10
ἠπατήθη 60.25
ἠπείθησαν 61.3
ἠπείθουν 61.2
ἠπίστησαν 64.1
ἠπίστουν 63. ult.
ἦραν 14.35
ἦρεν ibid.
ἡρέτισα 14.18
ἠριθμημένον 85.12
ἠρημώθη 251.23
ἠρημωμένην 250.22
ἠρξάμην 89.26
ἤρξαντο ibid.
ἤρξατο ibid.
ἥρπασε 86.28
ἠρώτα 252.35
ἠρώτων ibid.
ἦσαν 177.12
ἦσθα 177.13
ἤσθιον 253.5
ἡττήσατο 15.35
ἡτοίμασα 254.27
ἡτοίμασαν ibid.
ἡτοιμασμένην 254.30
ἡτοίμασται 254.29
ἡττοῦντο 15.34
ηὐλήσαμεν 97.35
ηὐδόκησα 256.15
ηὐκαίρουν 258.18
ηὐλίσθη 98.6
ηὐλόγει 259.27
ηὔξανε 98.20
ηὐπορεῖτο 261.22
ἤχθη 7.23
ἠχρειώθην 104.19
ἥψατο 82.35

Θ.

Θανατώσωσι 277.30
θαυμάσαι 278.22
θάψαι 278.5
θεαθῆναι 279.6

I.

Ἰάθη 290.8
ἰαθήσεται 290.9
ἴδε 175. ult. 290.24
ἰδεῖν 176.1
ἴδητε ibid.
ἰδόντες 176.2
ἰδὼν ibid.
ἴδωσιν 175. ult.
ἱλάσθητι 293.13
ἴσθι 177.18. 295.28
ἴστε ſcitote 295.28

K.

Καθίσαντος 300. 28
καθίσατε 300. 25
καθίσαι 300. 22
καθίσεσθε 300. 30
καθίσῃ 300. 31
καθίσωσιν 300. 27
κάθου 300. 7
καλύψατε 306. 8
κάμητε 306. 31
κατάβα 309. 30
καταβὰς 309. 33
καταβάτω 309. 31
κατάβηθι ibid.
καταβήσεται. 309. 29
καταγάγῃ 312. 25
καταθέσθαι 330. 22
κατακαύσεται 315. 2
κατακαῦσαι 315. 2
κατακεῖσθαι 315. 25
κατακέκριται 317. 19
καταλαβέσθαι 318. 28
καταλάβητε ibid.
καταλαβόμενος ibid.
καταλιπὼν 319. 1
καταλλάγητε 319. 21
καταμάθετε 320. 6
καταπεσὼν 323. 31
καταποθῇ 323. 29
καταρωμένους 325. 4
καταστῆσαι 301. 11
καταστήσῃς ibid.
κατασφάξατε 329. ult.
κατάχωμεν 335. 11
καταφθαρήσονται 331. 26
καταψύξῃ 333.
κατέαξεν 312.
κατέβην 309.
κατεβλήθη 310.
κατεγέλων 311.
κατέδραμεν 330.
κατειλημμένος 318.
κατειλημμένην ibi
κατειληφέναι 318.
κατειργάσατο 334. 1
κατειργάσθην 334. 1
κατεκάη 315.
κατεκρίθη 317. 2
κατέλαβε 318. 2
κατέλαβον ibi
κατελήφθη 318. 2
κατελθὼν 334. 2
κατέλιπε 319.
κατενεχθεὶς 331. 1
κατενύγησαν 321. 3
κατεπέστησαν 335.
κατέπλευσαν 324.
κατεπόθη 323. 2
κατεστάθησαν 301. 1
κατέστην 301. 1
κατέστρεψε 329. 1
κατεστρώθησαν 329. 2
κατευθῦναι 334. 2
κατεφθαρμένοι 331. 2
κατέφυγον 331. 1
κατέχεεν 332. 2
κατηγωνίσαντο 312. 3
κατῆλθε 334. 1
κατηλλάγη 319. 2
κατίσχυκα 331. 1
κατίσχυσε 321. 2

κατη

κατηραμένος 325.6
κατήργησε 325.14
κατήργηται 325.16
κατήρτισα 326.10
κατηρτίσθαι 326.13
κατῃσχύνθην 314.31
κατῄσχυνον 314.28
κατήχθημεν 312.28
κατισχύσουσιν 336.19
κατίωται 336.16
κατῴκησεν 336.23
καυθήσωμαι 303.8
κεῖται 338.29
κεκαυμένῳ 303.7
κεκλημένοι 305.12
κεκληκὼς 305.10
κέκμηκα 306.30
κεκοίμηται 347.35
κεκοπίακεν 352.8
κεκορεσμένος 352.35
κέλευσον 339.15
κερδῆσαι 341.17
κερδήσῃ ibid.
κεχάρισται 639.30
κεχρηματισμένον 646.17
κεχωρισμένος 650.7
κηρυχθῇ 342.29
κηρυχθῆναι ibid.
κηρυχθήσεται 342.30
κλάσας 344.10
κλαύσετε 343.34
κλαυθμὸς 344.4
κλεῖς 344.20
κλείσας 344.18
κλεισθῶ 344.21
κλέψεις 344.26
κλέψωσι 344.28
κληθήσεται 305.14
κληθῆτε 305.13
κληθῶ ibid.
κοινοῖ 348.18
κολάσωνται 349.17
κολοβωθήσονται 350.26
κομιεῖται 351.6
κομίσηται ibid.
κράξας 354.19
κρατῆσαι 355.17
κρατήσωσι 355.16
κρεμάσαντες 356.12
κρεμασθῇ 356.9
κριθῆναι 337.5
κρυβῆναι 357.35
κτήσασθε 358.15
κτήσησθε ibid.

Λ.

Λαβὲ 364.33
λάβετε ibid.
λαβεῖν 364.35
λάβῃ ibid.
λάβητε ibid.
λαβόντες 364 ult.
λαβοῦσα ibid.
λαβοῦσαι ibid.
λαβὼν ibid.
λάβωμεν 364.35
λάβωσι ibid.
λαλήσητε 364.23
λάμψαι 365.16
λαμψάτω ibid.
λήψεσθε 364.31
λήψομαι ibid.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ληψόμεθα ibid.
λήψονται ibid.
λουσθῆναι 368.21
λιθάσαντες 369.26
λιθασθῶσιν 369.28
λιθάσωσιν 369.25
λικμήσει 370.15
λιπὼν 367.7

M.

Μαθεῖν 378.12
μάθετε ibid.
μαθὼν 378.13
μακροθύμησον 377.1
μαρανθήσεται 378.28
μέλαινα 383.23
μέλαν ibid.
μεμενήκεισαν 385.7
μεμιασμένος 394.31
μεμιγμένον 395.7
μείνατε 385.9
μείνῃ ibid.
μελέτω 383.27
μεριμνήσητε 385.26
μερίσασθαι 385.21
μεταβὰς 387.10
μεταβεβήκαμεν 387.6
μεταβῇ 387.8
μετάβηθι ibid.
μεταβήσεται 387.6
μεταδοῦναι 387.31
μεταδῷ ibid
μεταμεληθεὶς 388.34
μετέβη 387.7
μετεμελήθητε 388.33
μετεμελόμην 388.3
μετέσχηκεν 390.3
μετετέθησαν 390.1
μετήλλαξαν 388.2
μετῆρεν 388.
μιανθῶσι 394.3
μνησθῇς 397.1
μνήσθητε ibid
μωρανθῇ 403.2

N.

Ναῦν 404.2
νίψαι 408.
νομίσητε 409.

O.

Ὀδυνᾶσαι 415.3
οἶδα 175.3
οἶδας ibid
οἴδαμεν ibid
οἴδατε ibid
οἰκτειρήσω 418.
οἶσθα 625.3
οἴσουσι ibid
ὀμεῖται 423.1
ὀμόσαι 423.2
ὀμόσῃ ibid
ὀμόσῃς ibid
ὀναίμην 426.
ὀνειδίσωσι 425.3
ὀρέων 431.1
ὅτου 433.1
ὄψει 428.1
ὄψεσθε ibi
ὄψονται ibid.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Π.

Παθεῖν	457.4
παθὼν	ibid.
παίσας	439.10
παραγγελόμενος	443.4
παραγγέλωμαι	443.3
παραδιδοὺς	444.1
παραδῶ	444.4
παραδώσω	444.2
παραθήσομαι	450.28
παράθου	450.30
παρακέκλημαι	445.33
παράλαβε	447.19
παραλαβεῖν	ibid
παραλαβὼν	ibid.
παραπεσόντας	449.3
παραῤῥυῶμεν	449.23
παραστήσαι	454.30
παραστῆτε	454.31
παρεβάλομεν	442.11
παρεβιάσαντο	442.17
παρεδόθη	444.11
παρέθεντο	450.29
πάρει	452.1
παρειμένος	454.21
παρεκάλεσας	445.33
παρεκάλουν	445.32
παρεκλήθη	445.35
παρέλαβον	447.19
παρέλαβε	ibid.
παρεπίκραναν	448.35
παρεστῶτες	454.27
παίζω	457.5
παρέτεινε	450.15
παρήγγειλε	442.33
παρηκολούθηκας	446.35
παρήνει	445.13
παρῃτημένον	445.23
παρῴκησεν	455.2
παρώτρυναν	456.6
πειρασθῆναι	459.14
πείσας	458.29
πεισθέντες	458.ult.
πεισθῆναι	ibid.
πεισθήσομαι	ibid.
πέπεισται	458.1
πεπιστευμένον	473.25
πεπλάτυνται	477.3
πέποιθα	459.1
πέποιθας	ibid.
πεποιθότες	459.3
πέπονθα	457.2
πέπρακα	474.26
πέπραχα	489.29
πεπραχέναι	ibid.
πέπλωκα	474.33
πεπυρωμένος	517.28
περιδραμόντες	470.19
περιεβάλετε	462.29
περιεβάλετο	462.33
περιεζωσμένον	464.18
περιέθηκε	470.10
περιέκρυβον	466.5
περιελόντες	462.20
περιέπεσεν	467.28
περιέπεσον	ibid.
περιεσπᾶτο	468.22
περιέστησαν	464.29
περιεστῶτα	464.30
περιέσχεν	464.13
περιέτεμεν	470.5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

περιέζωσαι 464.20
περιῆλθον 462.15
περιήλθον 464.11
περιῃρεῖτο 462.22
περιέγραψεν 462.27
περιθεὶς 470.11
περιπέσητε 467.28
περιτεμεῖν 470.5
πεσεῖται 474.32
πέσῃ 474.35
πεσόντες 474 ult.
πεσοῦμαι 474.32
πεσοῦνται ibid.
πεσὼν 474. ult.
πέτηται 472.15
πετώμενος 472.13
πεφίμωσο 629. ult.
πεφορτισμένοι 632.7
πεφωτισμένος 637.18
πιάσωσιν 473.20
πιεῖν 474.19
πίετε 474.18
πίῃ 747.19
πίητε ibid.
πιοῦσα 474.20
πίω 747.19
πίωμεν ibid.
πλάσαντι 476.29
πλέξαντες 477.22
πληθυνθείη 478.18
πληθυνθῆναι ibid.
πληρωθῶσι 479.26
πλήσαντες 478.19
πλήσας ibid.
πλησθεὶς 478.21
ποιμάνατε 482.30

ποτίσῃ 488.2
πραθὲν 474.1
πραθῆναι ibid
πράξαντας 489.2
πράξω 491.1
προβάλωσι 492.2
προβὰς 492.2
προβεβηκυῖα 492.1
προβλεψαμένου 492.ult
προγεγονότων 493.
προεγνωσμένου 493.
προεγράφη 493.2
προέγραψα ibid
προέδραμον 511.
προεῖπεν 494.1
προείρηκα 494.1
προελθὼν 494.2
προέλαβε 496.3
προέλαβον ibid
προεφήτευον 511.3
προεφήτευσε ibid
προέφθασεν 512.
προήγαγον 491.1
προῆλθον 491.1
προηλπικότας 494.
προημαρτηκόσι 492.
προήρχετο 494.21
προητιασάμεθα 491.28
προϊδὼν 493.3
προϊδοῦσα ibid
προκατήγγειλε 495.3
προσάγαγε 499.
προσεδόκων 591.1
προσεῖχον 502.1
προσεκολλήθη 504.12
προσέκοψαν 504.21

προσ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

προσεκύλισε 504.29
προσεκύνου 505.1
προσελεύσεται 501.31
προσελήλυθα 501.33
προσένεγκε 509.18
προσενεγκάτω ibid.
προσενήνοχεν 509.19
προσέπεσον 507.19
προσέῤῥηξεν 507.33
προσέταξε 508.6
προσέταξεν ibid.
προσετέθη 508.30
προσέχηκε 502.13
προσεύξομαι 502.6
προσεῶντος 501.7
προσῆλθεν 501.21
προσῆλθον ibid.
προσήνεγκας 509.17
προσήνεγκον 509.18
προσηνέχθη ibid.
προσηύξατο 502.6
προσθεῖναι 508.27
προσθεὶς 508.28
προσκαλεσάμενος 503.14
προσκυλίσας 504.30
προσλαβόμενος 505.31
προσμεῖναι 506.2
προσρήξαντες 507.16
προστεθήσεται 508.21
προστεταγμένος 508.7
προσωρμίσθησαν 506.23
προσωχθίσα 506.28
προϋπῆρχον 511.8
προώρισε 497.29
προωρισμένην 497.26
πταίσητε 514.10
πτοηθῆτε 515.6
πτύξας 515.20

P.

Ῥεύσουσι 521.21
ῥηθεὶς 521.22
ῥηθὲν 521.33
ῥήξωσιν 522.5
ῥίψας 523.6
ῥῦσαι 524.21
ῥυσάσθω ibid.
ῥυσθῶ 524 18

Σ.

Σαλπίσῃς 526.17
σβέσαι 528.6
σημᾶναι 529.33
σιώπα 533.5
σκολιωθήτωσαν 537.3
σκολιωθῇ ibid.
σκορπισθῆτε 536.28
σοφίσαι 539.3
σπαρεὶς 540.15
σπλαγχνισθεὶς 541.22
σταθῇ 296.18
σταθήσεται 296.19
στῆθι 296.16
στήκετε 546.10
στῆσαι 296.7
στραφεὶς 550.31
στραφῆτε ibid.
συγνάσας 552.9
συγκαταβάντες 553. ult.
συγκατεψηφίσθη 554.17

συγκεχυμένη	557. 19	συνεκίνησαν	554. 3
συγχάρητε	557. 4	συνέκλεισε	555.
συζῆν	557. 27	συνέλαβεν	558. ul
συλλαβεῖν	558. ult.	συνελάλουν	558. 3
συλλαβέσθαι	ibid.	συνεληλυθότας	574.
συλλαβοῦσα	ibid.	συνελογίσαντο	559. 1
συλλέξατε	559. 7	συνεπαθήσατε	562. 3
συλλήψη	558. 34	συνέπεμψα	563. 3
συμβαλεῖν	559. 33	συνεπέση	573. 1
συμβάντων	559. 29	συνεπίομεν	564. 1
συμβέβηκε	559. 28	συνέπνιγον	564. 3
συμβιβασθέντων	560 13	συνέπνιξαν	564. 3
συμπαρακληθῆναι	563. 8	συνεσπάραξαν	581.
συμφυεῖσα	566. 30	συνεσταυρωμένοι	581. 2
συναγαγεῖν	567. 21	συνέστειλαν	581. 31
συναγάγετε	ibid.	συνεστήσατε	576. 1
συνάξει	567. 18	συνεστῶτας	576. 1
συνᾶραι	568. 9	συνέταξε	557 ult.
συναχθήσεται	567. 26	συνεφώνησας	566. 3
συνέβαλον	559. 32	συνέχεον	557.
συνέβη	559 28	συνεψήφισαν	567.
συνεβουλεύσατο	561. 6	συνεσταλμένος	581. 31
συνεβουλεύσαντο	ibid.	συνετάφημεν	575.
συνέζευξεν	557. 33	συνετέθειντο	578. 2
συνεζήτει	558. 1	συνετέλεσεν	578.
συνεζωοποίησε	558. 8	συνετήρει	578. 2
συνέθεντο	578. 27	συνήγαγον	567. 1
συνειδυῖα	572. 4	συνηγάγετε	ibid
συνειδὼς	ibid.	συνήγειρε	571. 1
συνειληφυῖα	558. ult.	συνηγέρθητε	ibid
συνείπετο	573. 21	συνηγμένη	567. 2
συνεισελθεῖν	572. 10	συνηγμένων	ibid
συνεισῆλθε	ibid.	συνήθλησαν	568.
συνείχοντο	574. 29	συνηθροισμένοι	568.
συνεκάθισεν	553. 11	συνῆκαν	475. 3
συνεκέρασε	554. 25	συνήλασεν	572. 2

συνῆλ

συνῆλθον 573.34
συνήργει 573.24
συνήρχετο 573.33
συνήσθιον 574.3
συνήχθη 567.25
συνήχθησαν ibid.
συνθλασθήσεται 575.20
συνιδεῖν 571.34
συνίετε 575.32
συνιοῦσι 575.29
συνιστῶντες 576.13
συνιῶν 576.5
συνιῶσι 576.9
σύνοιδα 571.ult.
συντελεσμένον 579.11
σφάξωσι 582.32
σφραγίσαντες 583.18
σφραγίσῃς 583.19
σωθῆναι 584.ult.
σωθήσομαι 585.1
σῶσαι 584.31
σώσει 584.29
σῶσον 584.30
σώσων ibid.

T.

Τέθεικα 595.27
τεθῆναι 595.32
τεθλιμμένη 285.13
τεθνάναι 285.27
τεθνήκασι 285.23
τέθνηκεν ibid.
τεθυμένα 289.27
τελειωθῇ 590.34
τελέσητε 591.23
τελεσθῇ 591.27
τελεσθήσεται 591 26
τέξεται 596.4
τεταγμένοι 588.18
τέτακται ibid.
τετέλεκα 591:21
τετέλεσται 591.24
τετύφωται 606.5
τεχθεὶς 596.6
τηρήσητε 595.10
τιθέασιν 595.22
τιμήσατε 596.15
τιμήσῃ ibid.
τιμωρηθῶσι 596.29
τυχεῖν 604.29
τύχωσι ibid.

Υ.

Ὑβρίσαι 606.28
ὕβρισαν ibid.
ὑβρισθέντας 606.30
ὑβρισθήσεται 606.31
ὑμνήσαντες 608.9
ὕμνουν 608.7
ὑπέβαλον 614.2
ὑπέδειξα 614.16
ὑπέδειξεν ibid
ὑπεδέξατο 614 19
ὑπέλαβεν 615.34
ὑπελείφθην 616 5
ὑπέμεινεν 616.25
ὑπεμνήσθη 616.33
ὑπενόουν 617.11
ὑπεπλεύσαμεν 617:25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ὑπερεξεπλεόνασε 612. 17
ὑπεριδὼν 610. 26
ὑπεστειλάμην 618. 26
ὑπέστρεψεν 619. 4
ὑπετάγησαν 619. 20
ὑπέταξεν 619. 15
ὑπήκουον 608. 33
ὑπηκούσατε 608. 34
ὑπήντησαν 609. 4
ὑπῆρχε 609. 10
ὑποδέδεκται 614. 19
ὑποδεδεγμένους 614. 27
ὑποδείξω 614. 16
ὑπόδησαι 614. 25
ὑπομείνας 616. 25
ὑπομεμενηκότα 616. 24
ὑπομνήσω 616. 29
ὑποπνεύσαντος 617. 28
ὑποταγησόμεθα 619. 23
ὑποταγῇ 619. 21
ὑποτάγητε ibid.

Φ.

Φανῇς 623. 3
φανήσεται 623. 8
φανῶσι 623. 8
φεύξονται 626. 7
φθαρῇ 626. 32
φθερεῖ 626. 29
φοβηθεῖσα 631. 5
φοβήθητε 631. 3
φοβοῦ 630. ult.
φραγῇ 633. 3
φραγήσεται 633. 4
φράσον 632. 30
φυγεῖν 626.
φύγητε ibid
φυὲν 636. 2
φυλάξαι 635. 1
φυτεύθητι 636. 1

Χ.

Χαρῆναι 638.
χαρήσονται 638. 2
χαρίσασθαι 639. 3
χαροῦσιν 637. 31
χορτάσαι 645. 4
χορτασθῆναι 645. 7
χρηματίσαι 646. 11
χρηματισθεὶς 646. 19
χωρίσαι 650. 4
χωρισθῇ 650. 9

Ψ.

Ψεύσασθαι 651. ult.
ψηφισάτω 651. 15
ψυγήσεται 654. 6
ψωμίσω 654. 19

Ω.

Ὠκοδομήθη 417. 15
ᾠκοδόμησαν 417. 12
ᾠκοδόμησε ibid.
ὡμίλει 423. 9
ὡμίλουν ibid.
ὡμοιώθη 424. 3
ὡμολόγησας 424. 9
ὤμοσα 425. 8

ὤμοσε

INDEX.

ὤμοσε	425.8	ὥρμησαν	431.23
ὧν	177.24	ὥρμησε	ibid.
ὠνείδιζον	425.29	ὤρυξεν	432.16
ὠνείδισε	425.30	ὠρχήσασθε	432.24
ὠνήσατο	426.4	ὠρχήσατο	ibid.
ὠνόμασε	426.14	ὦσι	435.11
ὠνομάσθη	426.16	ὦτα	ibid.
ὠργίσθη	429.22	ὠφεληθῇς	658.17
ὤρθριζε	430.24	ὠφέλησεν	658.14
ὥρισε	430.34	ὤφθη	428.21
ὡρισμένος η	431.1	ὤφθησαν	ibid.

ΤΈΛΟΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

LIBELLUS
DE
Græcis Novi Teſtamenti
ACCENTIBUS,

Editus

à

GEORGIO PASORE,

Græcarum litt. Profeſſore in inclyta Academia Franekerana.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Ad Auctorem Epigramma
Ioan. Piſcatoris.

Euge juventutem ſic pergito Græca docere,
Scripta ut apoſtolica diſcere gnava queat.
Lexicon huic Græcum nuper ſpeciale dediſti,
Verbaque apoſtolicis eruta cuncta libris.
Nunc generalem addis de accentibus obſervandis
Doctrinam, ſine queis ſermo fit inſipidus.
Sanè ex hoc parvo cognoſcitur ecce libello,
Quantam hujus linguæ notitiam teneas.
Ergo te laudet pietatis alumna juventus,
Sedulaque & ſolers hæc tua ſcripta legat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

DE GRÆCIS N. T. ACCENTIBUS.

1. ACCENTUS *ab Hebræis dicuntur* טְעָמִים, *h.e. ſapores, quòd oratio ſine iis inſulſa videatur, & inconcinna: unde liquet, notitiam eorum ad exquiſitam Græcarum dictionum pronunciationem eſſe admodum neceſſariam.*

2. *Et ſacræ* NOVI TESTAMENTI *tabulæ, ab ipſis Apoſtolis Græcè exaratæ tanti à nobis fieri debent, ut vel minima ejus punctula non prætereunda eſſe, meritò ſtatuamus.*

3. *Nonnulli nimis oſcitanter & mendosè Græca ediderunt, quorum incuria à Chriſtiano magiſtratu fuiſſet coërcenda. Reip. enim Chriſtianæ maximè intereſt, ut Græcus N.T. textus quàm emendatiſſimis deſcribatur typis. Viri doctiſſimi & Græcarum literarum peritiſſimi vel ab ultimis terris, liberaliſſimis principum ſumptibus eſſent evocandi, qui tàm præclaro præeſſent operi. Iudæi ſanctorum patriarcharum poſteri præpoſteri & fæces ſanctæ illius gentis, híc (proh dolor) ſua nos vincunt induſtria, nulli operæ, nullis parcentes ſumptibus.*

4. Accentus Græcè dicitur προσῳδία, *ex* πρὸς *ad*, *&* ᾠδὴ *cantus*, quod accentu vox veluti accinatur. *item* τόνος ου ὁ vocis intentio, *à verbo* τείνω tendo. *F.* τενῶ. *P.* τέτακα. *præt. paſſ.* τέταμαι. *præt. med.* τέτονα.

5. Sunt

5. Sunt verò acentus tres, acutus ´, gravis
circumflexus ˜. (προσῳδία ὀξεῖα, βαρεῖα, καὶ περι
σπωμένη.)

6. Acutus tres occupat ſedes, nempe ſyllabar
ultimam, penultimam & antepenultimam. (τε
λήγουσαν, παραλήγουσαν ἢ προπαραλήγουσαν.) u
Apoc. 17. *v.* 14. Κύριος Κυρίων ἐστί. Gravis affi
cit ſolam ultimam, *Ioan.* 7. *v.* 24. Μὴ κατ᾽ ὄψι
κρίνετε. *Hic in μὴ eſt accentus gravis.*

7. Circumflexus verò locum habet in ſol
ultima & penultima, *ut Epheſ.* 1. 23. ἥτις ἐστὶ τ
σῶμα αὐτοῦ. *Hic in ἐστὶ τὸ ſunt duo graves; (in σῶμα
αὐτοῦ ſunt duo circumflexi.* Prov. 8. *v.* 17. τοὺς ἐμ
φιλοῦντας ἀγαπῶ, *diligentes me diligo.*

8. *Excipe hic οὗτινος cujuſnam, ᾧτινι cuinam
οἷστισι quibuſnam, &c. quæ perinde ac ſi non eſ
ſent compoſita accentum retinent articulor. οὗ ᾧ
οἷς, &c. Sic τοῖσδεσι & τοῖσδεσι pro τοῖσδε.*

9. Vocabulum accentu *acuto* in fine notatum
vocatur ὀξύτονον (*ex ὀξὺς εἶα ὐ, acutus, & τόνος
intentio:) in penultima παροξύτονον, Latine pe-
nacutum: in antepenultima προπαροξύτονον. Vo-
cabulum gravi in fine notatum vocatur βαρύτονον
(ex βαρὺς εἶα ύ.)*

10. Vocabulum quod in ultima circumfle-
xum habet, dicitur περισπώμενον (*pro περισπα-
όμενον. σπάω ῶ* traho, flecto, περισπάω circumfle-
cto.) Quod in penultima, προπερισπώμενον.

11. Omnis *acutus* in fine vocis fit *gravis* in
orationis contextu. Quod ipſum quoque in pro-
nunciatione non eſt negligendum. *Vt Rom.* 2. 16.
Θεὸς κρινεῖ τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, *Deus judicabit
occulta hominum. Hic ultima in Θεὸς, item τὰ
κρυπτὰ, non ſunt acutè proferendæ; ita tamen,
ut ſyllaba, in qua eſt accentus, præ aliis audia-
tur. E contrario, Ioan.* 20. *verſ.* 28. ὁ Θεός μου,

DEUS

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

DEUS meus. *Hîc ultima in Θεός eſt acutè & elatè enuncianda.*

12. Quamvis verò omnis *acutus* in fine vocis, in ipſa orationis ſerie abeat in gravem, tamen in fine ſententiæ manet acutus. *Vt* 1 *Theſſ.* 4. 5. καθάπερ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν. *ſicut gentes, quæ non noverunt* DEUM. *Hîc ultima in* Θεὸν *eſt acutè proferenda.*

13. Accentus ergò *gravis* eſt *acuti* vicarius in contextu, nec eum extra orationis ſeriem uſpiam oſtenderis. *Latiori ſenſu* omnis ſyllaba in fine quæ non *acuto* aut *circumflexo* notata eſt, dicitur *barytona.* Hinc τύπτω Grammaticis eſt conjugationis barytonæ, quia ultima *gravi* accentu non ſcripto affecta judicatur.

14. Sicut Latini in accentibus penultimæ ſyllabæ, ita Græci ultimæ habere ſolent rationem. *Sic Græce* εἴδωλον, *Latine* idôlum. *Græce* παράσιτος, *Latine* parasítus. *Græce* εἰκόνες, *Latine* icónes. *Græce* φιλοσοφία, *Latine* Philoſóphia. *Græce* θεολόγος, *Latine* Theólogus. *Græce* ναύκληρος, *Latine* nauclêrus. *Græce* ἐκκλησία, *Latine* Ecclésia. *Græce* παράκλητος, *Latine* paraclétus.

15. Dictio Græca unum naturâ habet accentum. Si itaque in ſerie orationis duo occurrant, unus eſt genuinus, alter adventitius.

16. Voculæ tamen ἄτονοι ſunt, εἰ εἰς ἐς ἐν ὁ ἡ οἱ αἱ ὡς οὐ οὐκ οὐχ ἐκ ἐξ.

17. At in fine cujuſcunque diſtinctionis οὔ accentu acuto notatur. *Vt Matth.* 13. *v.* 29. ὁ δὲ ἔφη, οὔ. *ille verò dixit, non: Hîc* οὔ *in fine coli acuitur, Ioan.* 21. *verſ.* 5. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, οὔ. *reſponderunt ei, non.* Exod. 17 *verſ.* 7. εἰ ἔστι Κύριος ἐν ἡμῖν, ἢ οὔ; *eſtne* DOMINUS *inter nos, an non? Hîc* ἔστι *poſt* εἰ *accentum habet in prima. vide infrà num.* 133.

De

De ſingulorum verò accentuum ſedibus ſequentes regulæ notentur.

18. Dictio monoſyllaba contracta circumflectitur. *ut* φῶς *pro* φάος *lumen,* νοῦς *pro* νόος *mens,* γῆ *pro* γέα *terra. Sic* σπῶ *ex* σπάω *traho,* πνεῖ *pro* πνέει *flat,* μοῦ *pro* μέο *mei.* Monoſyllaba brevis vel etiam longa (*non contracta*) acuitur. *ut* ὃς *qui,* ἅλς *ſal,* μὴ *ne. At* νῦν *nunc* περισπᾶται. *&* δᾲς *tæda, fax.* (*contract. pro* δαῒς) ὀξύνεται.

19. Etiam polyſyllaba circumflectit ſyllabam contractam. *ut* συκῆ *pro* συκέη *ficus, Luc.* 13. 7. ἡμῶν *pro* ἡμέων *noſtri,* ἡμεῖς *pro* ἡμέες *nos,* ἐμοῦ *pro* ἐμέο *mei, ut Ioniſmus demonſtrat.* ἀγαπῶ *pro* ἀγαπάω, 1 *Ioan.* 4. 21. ὁ ἀγαπῶν (*pro* ἀγαπάων) τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ (*pro* ἀγαπάει) καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, *qui diligit* Deum, *diligit etiam fratrem ſuum. At Epheſ.* 5. *v.* 33. *in* ἀγαπάτω *pro* ἀγαπαέτω, *ëtiamſi* κρᾶσις *ſit,* α *non circumflectitur ob ultimam longam.*

20. Diſſyllaba priorem naturâ longam (*ſi tonum habeant*) ſequente brevi circumflectunt. *ut* σῶμα *corpus,* ἧλος *clavus,* οἶκος *domus,* γλῶσσα *lingua,* τεῖχος *murus,* κρῖνε *judica,* εἶδον *vidi,* οἶδα *novi.*

21. Quædam etiam ἀνωμάλως circumflectunt penultimam longâ ſequente. *ut* χοῖνιξ *chœnix, Apoc.* 6. 6. αὖλαξ *ſulcus,* Φῆλιξ *Felix, Actor.* 24. 3. *At* κήρυξ *præco,* 1 *Tim.* 2. 7. θώραξ *thorax, &c. regulam ſequuntur.*

22. In polyſyllabis ultimâ exiſtente longâ acuitur penultima, ut cum brevis eſt antepenultima. *ut Actor.* 5. 4. οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, *non mentitus es hominibus. Matth.* 27. 57. ἄνθρωπος πλούσιος *homo dives.*

23. Excipiuntur hic 1) genitivi Ionici. *ut* Αἰνείεω *pro* Αἰνείου. 2.) nomina 4 declin. ſimplicium, quæ eſt declinatio Attica. *ut* ἵλεως *miſericors,*

cors, propitius. in Genit. ἵλεω, ἀνίλεως ω *immiſericors, Iac.* 2. 13. ἀνώγεων ω τὸ *pro* ἀνώγεον *cœnaculum, Luc.* 22. 12. ὑπόχρεως ω ὁ *debitor.* 3) Genitivi Attici 2 declin. contractorum. *Luc.* 5. 12. πόλεων *urbium. Rom.* 11. 33. γνώσεως *ſcientiæ.* 4) Quædam compoſita 5 declin. *ſimplicium. ut* κλαυσίγελως, φιλόγελως, ωτος ὁ, *qui facile ridet, qui facetiis delectatur, &c.* 5) Item alia nonnulla. *ut* ὀλίγος *exiguus,* ποικίλος *varius,* ἐναντίος *contrarius,* νυμφίος *ſponſus,* σκορπίος *ſcorpius. omniaque Adject. in* αλέος, *ut* ἀργαλέος *moleſtus,* πενθαλέος *luctuoſus.* 6) Verbalia in έος. *vide infrà* §. 103. 7) Diminutiva in ίσκος, *ut* νεανίσκος *juvenculus.* 8) Verbalia in ος cum nominibus è præt. medio ortis compoſita, quæ ſi activè capiantur, ſunt παροξύτονα. *ut Actor.* 17. 18. σπερμολόγος *nugator.* 1 *Timoth.* 1. *v.* 9. ἀνδροφόνος *homicida. Luc.* 12. *v.* 42. οἰκονόμος *domûs altor, qui paſcit ſeu alit familiam.* θεολόγος ου ὁ ἡ *qui de Deo diſſerit. Sic* κληρονόμος *hæres,* μογιλάλος, *qui vix fari poteſt.*

24. Sin paſſivè capiuntur, ex regula acuitur antepenultima. *ut*

ἰχθυοφάγος ου ὁ ἡ *qui vel quæ piſces edit.*

ἰχθυόφαγος ου ὁ ἡ *qui vel quæ à piſcibus editur.*

Exceptionem nonnulli obſervant in Pindar. Olymp. Od. 6. (*p.* 109.) *ubi* λαοτρόφος τιμὴ *vocatur honor* (τρεφόμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ) *nutritus à populo & alicui tributus vel à populo celebratus. Vide Lexicon* Porti *p.* 322. *Alii tamen activè accipiunt, & vertunt,* honorem populi altorem.

25. Secus ſe habent verbalia in ος cum præpoſitione compoſita *ut,* ἀπόστολος *legatus,* κατάσκοπος *explorator, Hebr.* 11. 31. *Sic* κατάλογος *enumeratio,* διάλογος *colloquium.*

26. Diphthongi finales αι & οι, nulla ſequente

con-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

conſona, habentur pro brevibus. *ut Ioan.* 1. 32. *τεθέαμαι vidi. Actor.* 15. 28. *ἐπιτίθεσθαι interponere. Apoc.* 18. 15. *οἱ ἔμποροι mercatores.*

27. *Excipe αι in 3. ſing. a. 1. act. optativi, idque ad differentiam a. 1. med. imperativi. Verbi gratiâ ſolo accentu differunt*

ποιήσαι 3. ſing. a. 1. act. opt. faciat.
ποιῆσαι a. 1. act. infin. facere.
ποίησαι 2. ſing. a. 1. med. imperat. facito.

Sic adv. οἴκοι domi, *ad differentiam nominativi pl. οἶκοι* ædes. *item tertia ſingularis a. 2. act. opt. εὕροι non εὗροι. ab εὑρίσκω invenio.*

28. Particulæ *α δυς δυ δι ὁμο ζα ἀντὶ ὑπο, &c.* compoſita cum nominibus oxytonis accentum retrahunt. *ut πιστὸς, fidelis, ἄπιστος infidelis,* 1 *Cor* 6. *verſ.* 6. *τακτὸς ordinatus, ἄτακτος inordinatus* 1 *Theſſ.* 5. *v.* 14. *νοητὸς ſub intelligentiam cadens, δυσνόητος difficilis intellectu,* 2 *Petr.* 3. *v.* 16. *ψυχὴ anima, δίψυχος animo duplex, Iacob.* 4. *verſ.* 8. *ὁμότεχνος qui eſt ejuſdem artificii, Actor.* 18. 3. *ἀντίχριστος antichriſtus. ὕπανδρος ου ἡ quæ viro ſubjecta eſt, Rom.* 7. 2.

29. Item adjectiva ex duobus adjectivis compoſita ſunt *προπαροξύτονα. ut σοφὸς ſapiens, φιλόσοφος ſapientiæ ſtudioſus. καλὸς mundus, φιλόκαλος munditiei ſtudioſus. At legimus Actor.* 7. 14. *ἑβδομηκονταπέντε, ubi accentus manet in penultima, δυσφωνίας ἕνεκα.*

30. Sic ex duobus ſubſtantivis compoſita, *ναύκληρος ου ὁ ἡ navis hæres. δήμαρχος populi princeps.*

31. Item ex adjectivis & ſubſtantivis compoſita. *ut ἑκατόνταρχος ου ὁ ἡ centurio, Luc.* 7. 6. ubi *τοῦ δυσφωνίας ἕνεκα iteratur. Dicitur enim ἑκατόνταρχος pro ἑκατοντάρχος. ὀλίγωρος ου ὁ ἡ negligens, ex ὀλίγος parvus, & ὥρα ας ἡ cura. φιλόστοργος*

γος ex φίλος deditus, & στοργὴ ῆς ἡ amor innatus, qualis eſſe ſolet inter conſanguineos. δεκάλογος q. d. δέκα λόγοι, decem verba. θεήλατος ου ὁ ἡ à Deo immiſſus, pro θεοέλατος. ubi ο ε mutantur in η.

32. At compoſita cum οὖρος ου ὁ cuſtos ſunt ὀξύτονα. ut οἰκουρὸς ου ὁ ἡ domus cuſtos. πυλωρὸς vel πυλουρὸς ου ὁ ἡ portæ cuſtos, janitor, trix. Eodem modo ſe habent compoſita cum *Adj.* ἀγωγὸς, hoc eſt, alliciendi vi præditus. ut ψυχαγωγὸς flexanimus, δημαγωγὸς ου ὁ ἡ qui plebem, quæ eſt bellua multorum capitum, ſcit flectere, quò vult. παιδαγωγὸς pædagogus, &c. item cum nomine ἔργον ου τὸ opus, ubi ο ε contrahuntur in ου. ut ἀγαθουργὸς pro ἀγαθοεργὸς beneficus. δημιουργὸς pro δημιοεργὸς opifex publicus. θαυματουργὸς pro θαυματοεργὸς, qui miracula edit. λειτουργὸς pro ληιτοεργὸς, publicus miniſter. συνεργὸς ου ὁ ἡ, 2 Cor. 8. 23. collega. ὑπουργὸς pro ὑποεργὸς adjutor, &c. excipe duo: κακοῦργος (pro κακόεργος) ſceleſtus, & πανοῦργος (pro παντοῦργος, quod contractum pro παντόεργος, per ſyncopen literæ ταῦ) aſtutus.

33. Secus ſe habent cum præpoſitionibus παρὰ & περὶ compoſita, ut πάρεργος præter opus, ad rem non pertinens, περίεργος curioſus, &c. Sic

Regulam ſequuntur compoſita ex ἔχω in οῦχος vel οχος. ut ῥαβδοῦχος ου ὁ qui faſces geſtat, lictor. q. d. ὁ ἔχων ῥάβδον. ἡνίοχος, ου ὁ auriga. q. d. ὁ ἔχων τὴν ἡνίαν, qui habenas capeſſit.

34. Nominativi accentus manet in obliquis niſi regula generalis impediat. ut στεῖρα ſterilis, q. d. στῤῥὰ firma, Luc. 1. verſ. 7. Genit. στείρας. Dat. στείρᾳ. Accuſ. στεῖραν. Voc. στεῖρα Genitivus & Dativus non retinent circumflexum ob ultimam naturâ longam. προφήτης propheta, Genit. προφήτου, Luc. 4. verſ. 24. Nom. pl. προφῆται,

Luc. 10. *v.* 24. *ex regula. vide num.* 19, 27. σῦ
κον ου τὸ *ficus fructus. in Genit.* σύκου *ob ultimam*
longam. ῥυτὶς ῥυτίδος *ruga,* ὄρνις ὄρνιθος *avis.* πα
ροψὶς, παροψίδος *patina, Matth.* 23. 25. πέλεκυ
ſecuris, ἀξίνη δίστομος. *in Genit.* πελέκεως. σφραγὶ
ſigillum. in Genit. σφραγῖδος, *ob penultimam na*
turâ longam. μεγιστὰν, ᾶνος. *pl.* μεγιστᾶνες *proceres*
Dat. pl. μεγιστᾶσι, *Marc.* 6. *v.* 21. Accentus hi
ſemper in eodem manet loco, etſi non idem.

35. *At* δεσπότης *herus, in Vocat.* δέσποτα, *non*
δεσπότα, *prout dicimus* ἐπιστάτης *in Voc.* ἐπιστάτα
Luc. 5. 5. *Sic* μία *una, in Gen.* μιᾶς. *Dat.* μιᾷ. οὐδε
μία *nulla,* οὐδεμιᾶς, οὐδεμιᾷ. *Sic* ἀνὴρ *vir,* δαὴρ *levi*
ſeu mariti frater, σωτὴρ *ſervator,* πατὴρ *pater, in*
Vocat. ὦ ἄνερ, ὦ δάερ, ὦ σῶτερ, ὦ πάτερ, *&c. ubi ac*
centus retrahitur. Regulare eſt μήτηρ, ὦ μῆτερ.

36. Genitivi & Dativi cujuſcunque numeri
in declinationibus pariſyllabicis ultimam cir
cumflectunt, ſi in ea accentum habuerint. *u*
μαθητὴς *diſcipulus. Genit.* μαθητοῦ. *Dat.* μαθητῇ
Dual. μαθηταῖν. *Genit. plur.* μαθητῶν. *Dat.* μα
θηταῖς. Τιμὴ *pretium, honor.* ῆς ῇ, αῖν, ῶν, αῖς. *Si*
ὁδὸς, ὁδοῦ, ὁδῷ. *Dual.* ὁδοῖν. *pl.* ὁδῶν, ὁδοῖς.

37. Excipe Genitivos ſingulares Attico
quartæ ſimplicium. *ut* Ἀπολλὼς, *in Gen.* Ἀπολλὼ
nomen viri, 1 *Corinth.* 1. *v.* 12. *Sic* νεὼς, *templum*
Genit. νεὼ.

38. Ultima Genitivi pluralis in prima & ſe
cunda ſimplicium, qualiſcunque etiam fueri
nominativi ſingularis accentus, ſemper circum-
flectitur. *ut* τράπεζα *menſa. Genit. pl.* τραπεζῶν
πολίτης *civis. Genit. pl.* πολιτῶν. γλῶσσα *lingua*
Genit. pl. γλωσσῶν.

39. Fœminina adj. ſecundæ ſimplicium ort
à maſculinis tertiæ ſimplicium, genitivum plu-
ralem parem habent ſuo maſculino. *ut* ἅγιος
ſan-

ſanctus, ἁγίων. ἡ ἁγία ſancta. Genit. pl. ἁγίων (non ἁγιῶν) ſanctarum. Æolice diſtinctius ἁγιάων. ab οὗτος αὕτη Genit. pl. τούτων per omnia genera.

40. Secus fit in adjectivis f. g. quorum maſculina ſunt quintæ ſimplicium. *ut* πᾶς *omnis*, παντός. πᾶσα πασῶν. ἅπας *ſimul omnis*, ἅπαντος. ἅπασα *in Genit. pl.* ἁπασῶν. λέγων *dicens*, λέγοντος. *f.g.* λέγουσα. *g. pl.* λεγουσῶν.

41. Quintæ declinationis Genitivi & Dativi diſſyllabi accentum ſortiuntur in ultima: Nominativi vero, Accuſativi & Vocativi diſſyllabi in priori. *ut* χεὶρ, *manus*, χειρὸς, χειρὶ, χεῖρα, χείρ. χεῖρε, χειροῖν, χεῖρες, χειρῶν, χερσὶ, χεῖρας, χεῖρες. *ubi obiter nota*, χεὶρ *eſſe g. f. in ſing. & pl. numero: in duali verò Att. q. g. m.* τὼ χεῖρε. *quia maſcula virtus ex robore manuum & lacertorum inprimis apparet.*

42. Eandem accentus rationem ferè imitantur etiam alia. *ut* ἀνὴρ (*pro Genit.* ἀνέρος) ἀνδρός. *Dat.* ἀνδρί. *Accuſ.* ἄνδρα. *Voc.* ἄνερ. *Plur.* ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας, ἄνδρες. *Sic* πατὴρ, πατρὸς, πατρὶ, *at in Accuſ.* πατέρα *pro* πάτρα *differentiæ causâ, ne videatur nomen* πάτρα ας ἡ *patria. Et* μήτηρ, *mater*, μητρὸς, μητρί. *At in Accuſ.* μητέρα, *ut diſtinguatur à nomine* μήτρα ας ἡ *matrix.* γαστὴρ *venter in Accuſ.* γαστέρα *tantùm, ut diſcriminetur à* γάστρα ας ἡ *vas amplum, ventricoſum. Item* γυνὴ, *mulier*, γυναικὸς, γυναικὶ, γυναῖκα, γύναι. *Dual.* γυναῖκε, γυναικοῖν. *P.* γυναῖκες, γυναικῶν, γυναιξὶ, γυναῖκας, γυναῖκες. θυγάτηρ *filia*, θυγατρὸς, θυγατρὶ, θύγατρα, θύγατερ. *D.* θύγατρε, θυγατροῖν. *Pl.* θύγατρες, θυγατρῶν, θυγατράσι, θύγατρας, θύγατρες. *Homer. Iliad.* ε. 371. θυγατέρα ἣν, *filiam ſuam.*

43. Excipiuntur participia, ὢν *ens*, ὄντος, ὄντι, ὄντα, ὤν. *D.* ὄντε, ὄντοιν. *Pl.* ὄντες, ὄντων, οὖσι, ὄντας, ὄντες. *Sic part. a. 2. act.* θεὶς *qui poſuit* θέντος. στὰς

qui ſtetit, στάντος. γνοὺς, *qui cognovit*, γνόντος.
δοὺς, *qui dedit*, δόντος. φὺς, *qui natus eſt*, φύν-
τος, &c.

44. Excipiuntur præterea hi Genitivi plura-
les. πάντων *à nomine* πᾶς *omnis*. παίδων *à* παῖ-
puer (*pro quo quoque* παΐδων *dicitur à* παῖς, *diæ-
lyſi poeticâ*.) *item* φώτων, *Iac*. 1.17. *à nomine* τὸ φῶς
lumen, ut diſtinguatur à Genit. *pl*. φωτῶν *à nomi-
ne* ὁ φὼς *vir. item* ὤτων *aurium ab* οὖς *auris, u*
diſcernatur ab ὠτὸς τοῦ ὁ, *quod eſt nomen avis*. λύκον
ὤτων κρατῶ, *lupum auribus teneo. Prov. Sic* Τρώων
δμώων, *à nomine* Τρὼς *Troianus*, δμὼς *ſervus, u*
diſcernantur à genitivis τρωῶν, δμωῶν, *quorum*
nominativi ſingulares ſunt pariſyllabi Τρωὸς τοῦ
Troianus, δμωὸς τοῦ ὁ *ſervus. Sic* πᾶσι *pro* πασι
omnibus, ne videatur fluxiſſe à voce Πὰν, Πανὸς
Pan, idolum. pl. Πᾶνες, Πανῶν, Πασί. *Sic* κῆρ τὸ
(*pro* κέαρ ατος τὸ) τοῦ κῆρος, cor. *ad differentiam*
vocis κὴρ κηρὸς ἡ fatum. ἦρ ἦρος τὸ (*pro* ἔαρ αρος
τὸ) ver, *ob ſolam contractionem*.

45. Excipitur etiam τίς; quis? ἐρωτηματικὸν
h. e. interrogativum. *quod ſic declinatur:*

Τίς quis, τίνος, τίνι, τίνα.
τίνε, τίνοιν.
τίνες, τίνων, τίσι, τίνας.

Ioan. 6. *v*. 68. πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; *ad quem-
nam abituri eſſemus? Item quoties* τίνος *vertitur*
cujus & *non* alicujus, *licet non ſit interrogati-
vum reipſa, ſed tantùm poteſtate. ut Ioan*. 19.
v. 24. λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται, *ſortiamur*
de illa cujus futura ſit. Ioan. 2. 25. τί ἦν, *quidnam*
eſſet. Ioan. 4. 10. καὶ τίς ἐστιν, & *quiſnam ſit. Ioan.*
6. *v*. 64. τίνες εἰσὶν, *quinam eſſent. Luc*. 19. 15.
τίς τί διεπραγματεύσατο, *quis quid negotiando*
confeciſſet. Ioan. 12. *v*. 49. τί εἴπω, καὶ τί λαλήσω
quid dicam, & quid loquar.

A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

At τὶς aliquis ἀόριστον indefinitum ſic declinatur.

τὶς τινὸς τινὶ τινὰ
τινὲ τινοῖν
τινὲς τινῶν τισὶ τινάς.

46. *Sic* πῦρ ignis, *in nominativo plurali* πυρὰ ignes, incendia, *pro* πύρα, *idque neglectô diſcrimine. In cauſa eſt litera* ῥῶ *ad quam accentus feſtinat. Iliad.* θ.509.557, *&c. At* πυρὰ ᾶς ἡ (*Ionicè* ἡ πυρὴ) pyra, rogus ardens, *Iliad.* ψ. 192.

47. Dicitur etiam λᾶων, κράτων, δᾴδων, *quæ contracta ſunt ex* λαάων, κραάτων, δαΐδων. *à nominativis* λᾶας αος ὁ *lapis*; κράας ατος τὸ *caput*, δαῒς δαΐδος ἡ *fax à* δαίω *uro quamvis non negem,* λᾶς λαὸς ὁ *lapis*, δᾶς δαδὸς ἡ *fax*, κρὰς κρατὸς τὸ *caput*, *flecti etiam inſtar ſuperioris paradigmatis* χεὶρ χειρός.

48. *Sic* νόος νοῦς *in Genit.* νόου νοῦ. *Dat.* νόῳ νῷ, pro quibus *tamen* uſitatiora ſunt τοῦ νοὸς, τῷ νοῒ; ubi νοῦς in Genit. *& Dativo degenerat in familiam nominum quintæ ſimplicium.*

49. Vocativus in ες à propriis in ης primæ contractorum, *eſt* προπαροξύτονος, *ut* Σωσθένης, ὦ Σώσθενες. *vide ſuprà num.* 23. *Cetera in* ης *retinent accentum nominativi, ut* εὐσεβὴς, ὦ εὐσεβές.

50. Subſtantiva primæ contractorum in ος nunquam accentum habent in fine. *ut* τέλος εος τὸ *finis*, σπλῆνος εος τὸ *luxus*, στῆθος εος τὸ *pectus*, ῥάκος εος τὸ *panniculus* ein lumpe / τεῖχος εος τὸ *murus*, σκεῦος εος τὸ *vas*. *Sic* polyſyllaba ἔλεος ἐλέεος τὸ *miſericordia*, ὄνειδος ὀνείδεος *probrum*, πέλαγος πελάγεος τὸ *profunditas maris*, μέγεθος μεγέθεος τὸ *magnitudo*, *Epheſ.* 1. 19.

51. Omnia nomina in εὺς ſunt ὀξύτονα, *ut* βασιλεὺς εος *vel Attic.* έως *rex*, θρησκεὺς έος ὁ *religioſus*, ἱερεὺς έος ὁ *ſacerdos*.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

52. Nomina diminutiva in ιον accentum pri- morum ſequuntur. *ut παιδίον ου τὸ puellulus* (*no* παίδιον) *oritur à Genitivo* παιδὸς. ὠτίον ου τὸ *auri- cula ab* οὖς ὠτὸς (*pro* οὐτὸς) *auris.* ψωμὸς οῦ ὁ *offa unde eſt* ψωμίον ου τὸ *offula*, *Ioan.* 13. 26. *non di- cimus* ψώμιον, *quia derivatur à* ψωμὸς, *quod eſt* ὀξύτονον. *ſic* στρουθὸς οῦ ὁ *paſſer*, *unde eſt* στρουθίον ου τὸ *paſſerculus.* κηρὸς οῦ ὁ *cera.* κηρίον ου τὸ *favus, cellu- la cerea, in qua apes mellificant, Luc.* 24. 42. μέ- ριον ου τὸ *particula à* μέρος ου ὁ *portio.* κέρας ατος τὸ *cornu*, κεράτιον (*non* κερατίον) ου τὸ *ſiliqua*, *Luc.* 15 *v.* 16. κτῆμα τος τὸ *poſſeſſio*, κτημάτιον (*non* κτη- ματίον) *poſſeſſiuncula, à Genit.* κτήματος. εἰδύλλιο ου τὸ *tenue carmen, item oda, ab* εἶδος εος τὸ *ſpe- cies. At* θυγάτριον ου τὸ *filiola*, *Marc.* 5. *v.* 23. *à nomine* θυγάτηρ, *in Genit.* θυγατρὸς, *accentum no- minativi ſequitur. à* βότρυς υος ὁ uva. βοτρύδιο *fit pro* βοτρύϊον, εὐφωνίας ἕνεκα *interpoſito* δέλτα uvula, *Eſaïæ* 18. 5.

53. Diſcrepant pauca, *ut* σχοινίον ου τὸ *funicu- lus*, *Actor.* 27. *v.* 32. *à* σχοῖνος ου ὁ *funis.* βιβλίον ου τὸ *à* βίβλος ου ἡ *liber.* χωρίον ου τὸ *ager* (*pro* χώ- ριον) *Actor.* 1. 18. *à nomine* χῶρος ου ὁ *locus.* τεκνίον. *Gal.* 4. 19. *à* τέκνον ου τὸ *proles.* νησίον ου τὸ *parva inſula*, *Act.* 27. 16. *à* νῆσος ου ἡ *inſula.* κράνον ου τὸ *caput*, κρανίον ου τὸ *calvaria.* πέδον ου τὸ *ſolum*, πε- δίον ου τὸ *campus.* φορτίον ου τὸ *onus à* φόρτος ου ὁ. *Sed obiter hîc moneo*, non omnia nomina in ιον eſſe diminutiva. *V. g.* δαιμόνιον ου τὸ *non eſt dimi- nutivum à* δαίμων ονος ὁ ἡ *ut videri poſſet, ſed eſt ab adjectivo* δαιμόνιος ὁ ἡ, *&* *ſubintelligitur* πνεῦμα.

54. Diminutiva in άριον ſunt προπαροξύτονα, *ut* παιδάριον *puellulus*, βιβλάριον *libellulus.*

55. Diminutiva in ίσκος, ίλος, ίων, ſunt pe- nacuta. *ut* νεανίσκος ου ὁ *adoleſcentulus*, παιδίσκη

ης ἡ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ης ἡ ancillula. ἀνθρωπίσκος ȣ ὁ homunculus. ἀστερίσκος ȣ ὁ ſtellula, ab ἀστὴρ ἐρος ὁ ſtella. ναυτίλος parvus nauta, μωρίων ineptulus.

56. Adjectiva in εις, εσσα, εν ſunt in m. & n.g. παροξύτονα, ut χαρίεις εσσα εν gratioſus a um. σκιόεις εσσα εν umbroſus a um.

57. Adjectiva in ώδης copiam notant, more adjectivorum Latinorum in ôſus, & ſunt παροξύτονα, ut λιθώδης εος ὁ ἡ lapidoſus a. θρηνώδης εος ὁ ἡ luctuoſus a.

58. Adjectiva in ρος α ον ſunt ὀξύτονα, ut αἰσχρὸς ὰ ὸν turpis, σκληρὸς ὰ ὸν durus, πονηρὸς ὰ ὸν malignus a um. Sic alia adjectiva in ος, ut καλὸς mundus, σοφὸς ſapiens, κακὸς malus. At φίλος amicus, πρᾶος mitis, ἥσυχος quietus, ὠφέλιμος utilis, &c. non habent accentum in ultima.

59. Adjectiva in αῖος non ſolent ὀξύνεσθαι, ut ἀρχαῖος αία αῖον antiquus, ἑδραῖος αία αῖον ſtabilis, ἐξαπιναῖος αία αῖον repentinus, βίαιος αία αιον violentus, δίκαιος αία αιον juſtus a um. βέβαιος αία αιον firmus. Sic σπουδαῖος αία αῖον ſtudioſus a um, ἀναγκαῖος αία αῖον neceſſarius a um.

60. Excipiuntur perpauca. παλαιὸς ὰ ὸν antiquus a um. κραταιὸς ὰ ὸν robuſtus. γεραιὸς ὰ ὸν ſenex.

61. Gentilia omnia ad unum, ſi fortè accentum ſortiuntur in penultima. ut Ἀθηναῖος αία αῖον Athenienſis. Ῥωμαῖος αία αῖον Romanenſis vel Romanus a um.

62. Sic ſe etiam habent alia in ος purum, quæ formant fœmininum in α. ut νέος α novus, a. τέλειος εία ειον perfectus a um, αἰώνιος αἰωνία (Hebr. 9. v. 12.) αἰώνιον æternus a um. σπάνιος α ον rarus a um. οὐράνιος α ον cæleſtis e. Item ἐπίγειος terreſtris, Ἀχίλλειος Achilleus, Ἀριστοτέλειος Ariſto-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

teléus, non Ariſtotelæus. ει non mutatur in ſea
e longum.

63. At ὄγδοος όη οον octavus a um, & ὁλοσ...
hoc eſt, quæ per omnes caſus patiuntur κρᾶσιν
ἁπλόος οῦς, όη ῆ, όον οῦν ſimplex. item adjectiv
nominibus metallorum orta. ut à χρυσὸς aum,
eſt χρύσεος & contracte χρυσοῦς aureus, χ...
(pro χρύσεα) ἔπη, aurea carmina. à σίδηρος ου fer-
rum eſt σιδήρεος & contracte σιδηροῦς ferreus. i...
σιδηρέα contracte σιδηρᾶ, Act. 12. 10. Apoc. 2...
idque Doricè. à χαλκὸς οῦ ὁ æs, eſt χάλκεος ...
tracte χαλκοῦς æneus. ab ἄργυρος ου ὁ argentu...
ἀργύρεος contracte ἀργυροῦς argenteus. λίνεος
έη ῆ, εον οῦν. lineus a um. Sic πορφύρεος οῦς pur-
reus, πορφυρέη ῆ, πορφύρεον contracte πορφυ...
Ioan. 19. 5. Obiter hîc obſervetur quod diſt...
videantur χρυσὸς οῦ ὁ & χρυσίον ου τὸ, quorum ...
aurum, hoc aureum indicat nummum. Sic ἄργυ...
ου ὁ argentum & ἀργύριον ου τὸ pecunia.

64 Nomina ſubſt. in εῖον locum notare ſol...
& circumflectunt penultimam. ut Λυκεῖον ...
Lycéum, γυναικεῖον είου τὸ gynæcéum. πανδοχ...
είου τὸ diverſorium publicum, Luc. 10. 34. ταμ...
είου τὸ conclave, Matth. 24. 26. μουσεῖον είου m-
ſeum (non muſæum.)

65. Item Nomina in ὼν ῶνος locum nota...
ut νυμφὼν ῶνος ὁ ſponſi conclave, Marc. 2. 19. ...
πελὼν ῶνος ὁ vinea. οἰνὼν ῶνος ὁ cella vinar...
ἐλαιὼν ῶνος ὁ olivetum, Act. 1. 12. κοιτὼν ῶνος ...
cubile, Act. 12. 20. πυλὼν ῶνος ὁ veſtibulum.

66. Adjectiva in ης I contract. ſunt ὀξύτ...
ut ἀληθὴς έος ὁ ἡ verus a. in n. g. τὸ ἀληθὲς ...
rum. ψευδὴς έος ὁ ἡ falſus a, &c. item compoſ...
in ης. ut εὐσεβὴς έος ὁ ἡ pius a. νουνεχὴς έος ...
cordatus. ἐνδεὴς έος ὁ ἡ indigus a. ἀδεὴς metu v...
cuus, q. d. ἄνευ δέους. εὐφυὴς έος ὁ ἡ bonæ indol...

ἐγκρ...

ἐγκρατὴς ἔος ὁ ἡ continens. συγγενὴς ἔος ὁ ἡ ſanguine junctus a. ἀγενὴς ἔος ὁ ἡ ignobilis. εὐγενὴς ἔος ὁ ἡ nobilis, generoſus.

67. Excipe compoſita cum *ἦθος ἔος τὸ mos. ut ἀήθης εος ὁ ἡ inſuetus a. κακοήθης εος ὁ ἡ pravis moribus imbutus. Hinc n.g. κακόηθες εος τὸ prava & inveterata conſuetudo. item cum ἀρκέω, αὐτάρκης εος ὁ ἡ ſufficiens, ποδάρκης εος ὁ ἡ pedibus præſtans. Sic φιλαλήθης εος ὁ ἡ amans veritatis, &c.*

68. Compoſita cum nomine *ἔτος ἔος τὸ annus* communiter acuunt ultimam: Atticè verò accentus retrahitur in penultimam. *ut ἐνναετὴς ἔος ὁ ἡ novennis, qui vel quæ eſt novem annorum. Attic. ἐννάετης ου ὁ. fœmininum ἐννάετις ιδος ἡ, quæ eſt novem annorum. Sic διετὴς ἔος ὁ ἡ biennis, bimulus a, Matth. 2. 16. ἀπὸ διετοῦς à bimulo. τριετὴς triennis, ἑπταετὴς, ſeptennis, &c.*

69. Adjectiva in ὺς ſunt *ὀξύτονα*, quorum fœmininum definit in *εῖα*, neutrum in *ύ. ut ἡδὺς εῖα ὺ ſuavis. in Genit. ἡδέος ἡδείας ἡδέος, &c. Eundem ſortiuntur accentum βαθὺς profundus. βραδὺς tardus, bardus. βαρὺς gravis. γλυκὺς dulcis. εὐρὺς latus. παχὺς craſſus. ταχὺς celer. ὠκὺς velox. Sed ab hiſce degenerat ἥμισυς dimidius, in f.g. ἡμίσεια, in n.g. ἥμισυ. λίγυς canorus, λίγεια.*

70. Nullus comparativus & ſuperlativus eſt *ὀξύτονος, ut βελτίων melior, κράτιστος præſtantiſſimus, ὕψιστος altiſſimus.*

71. Adjectiva in ος, orta à ſubſtantivis, non ſunt *ὀξύτονα. ut σωτήριος ου ὁ ἡ ſalutaris, Tit. 2. 11. à σωτὴρ, ſervator. αἰώνιος ου ὁ ἡ æternus a, ab αἰὼν ῶνος ὁ ævum. χρήσιμος ου ὁ ἡ utilis à χρῆσις εως ἡ uſus. Sic habent ſe quoque Adjectiva pleraque in ος compoſita, ut θεόπνευστος, 2 Tim. 3. 16. Pleraque dico, quia legimus ἀγακλειτὸς Ιλ. ζ. 436. Οδυσσ. γ. 388.*

72. Subſtantiva in *ία* ab adjectivis in ος habent *α* longum, & proinde ſunt penacuta. *ut φι-λία ας ἡ amicitia, à φίλος amicus. σοφία ας ἡ ſa-pientia, à σοφὸς ſapiens. κακία ας ἡ malitia, à κα-κὸς malus. in pl. num. etiam manent penacuta. u-θυσία ας ἡ, θυσίαι ῶν αἱ. non θύσιαι. ἐπαγγελία ας ἡ ἐπαγγελίαι ῶν αἱ permiſſiones.*

73. At quæ à ſubſtantivis oriuntur, non ſun penacuta. *ut στρατιὰ ᾶς ἡ militia, à στρατὸς ῦ exercitus. τρυμαλιὰ ᾶς ἡ foramen, à τρύμα τος τὸ, Luc. 18. 25. ἀνθρακιὰ ᾶς ἡ prunarum congeries, à nomine ſubſt. ἄνθραξ ακος ὁ carbo. λαλιὰ ᾶς ἡ loquela, à λάλος loquaculus. καλιὰ ᾶς ἡ nidus à κᾶλον ȣ τὸ lignum. πατριὰ ᾶς ἡ familia, πατὴρ pater. τροχιὰ ᾶς ἡ rotæ veſtigium, à τροχ ȣ̃ ὁ rota. παιδιὰ ᾶς ἡ ludus puerorum. à παῖς puer* Multa tamen ſunt *ἀνάλογα, Euphoniâ id requirente. ut διδασκαλία doctrina à διδάσκαλος ȣ magiſter, doctor. κοπρεία ας ἡ ſordes à κόπρος ȣ ſtercus. ἀγγελία ας ἡ quæ nunciatur ab ἄγγελος ὁ ἡ nuncius. λειτουργία ας ἡ miniſterium publicum à λειτουργὸς ȣ̃ ὁ ἡ publicus miniſter.*

74. Eodem modò ſe habent ſubſtantiva in *ότης*, orta ab adj. in ος· *ut αἰσχρότης ητος ἡ turpitudo, ab αἰσχρὸς ὰ ὸν turpis. At ἀθρότης ῆτος plenitudo, ab ἀθρὸς ὰ ὸν plenus. δηϊοτὴς ῆτος ἡ pugna, à δήϊος hoſtilis, quod à δαΐω uro.*

Item deſinentia in ύτης. ut πραΰτης ύτητος mansuetudo, 1 Petr. 3. v. 15. ὀξύτης ητος ἡ acumen At βραδυτὴς ῆτος ἡ tarditas, à βραδὺς tardus 2 Petr. 3. 9. ταχυτὴς ῆτος ἡ celeritas, à ταχύς.

75. Subſtantiva fœminina orta, maſculinorum ſuorum accentum imitantur: *cæteris tamen paribus. Vt λέων leo, λέαινα. Hîc manet accentus in ἐ ψιλῷ. Sic δώτωρ dator, δώτειρα. τέκτων faber τέκταινα. γείτων vicinus, γείταινα. Sic πολίτης ȣ civi*

civis mas, πολῖτις ιδος ἡ civis fœmina. οἰκέτης ου ὁ fámulus domeſticus, οἰκέτις ιδος ἡ famula. δοῦλος ου ὁ ſervus, δούλη ης ἡ ſerva. προστάτης ου ὁ patronus, προστάτις ιδος ἡ patrona. ἑταῖρος ου ὁ ſocius, ἑταίρα ας ἡ ſocia. *At Iud.* 15. 2. συνέταιρος ου ὁ ἡ ſodalis. & *Iud.* 11. *verſ.* 37. συνεταιρὶς ιδος ἡ ſodalis fœmina.

76. Cæteris paribus, *h. e. ita tamen ut cæterarum quoque regularum habeatur ratio. V. g.* δεσπότης ου ὁ *herus*, δέσποινα ης ἡ *hera*. ἀρτοπώλης ου ὁ *panum venditor*, ἀρτόπωλις εως ἡ *panum venditrix. non* ἀρτοπῶλις. παρακοίτης ου ὁ *maritus.* παράκοιτις ιδος ἡ *uxor.*

77. Subſtantiva in ον tertiæ ſimplicium *non ſunt* ὀξύτονα. *ut* δένδρον ου τὸ *arbor.* ξύλον ου τὸ *lignum*, δεῖπνον ου τὸ *cœna. Excipe* ᾠὸν οῦ τὸ ovum, *ut diſtinguatur ab* ᾦον ου τὸ *ſuperior pars domus.*

78. Subſtantiva in εια ab Adjectivis in ης habent α breve, & proinde ſunt προπαροξύτονα, *ut* ἀλήθεια είας ἡ *veritas, ab* ἀληθὴς έος ὁ ἡ *verus.* Nomina urbium *in* εια *eandem imitantur flexionem & accentum. ut* Καισάρεια είας ἡ *Cæſarea.* Ἀντιόχεια είας ἡ *Antiochia.* Φιλαδέλφεια ας ἡ *Philadelphia.* Σαμάρεια είας ἡ Samaría. *Alii vitioſè Latinè pronunciant* Samária, *&c. Sic* βασίλεια ας ἡ regina *à* βασιλεύς.

79. Subſtantiva in εία orta à verbis in εύω habent α longum, ideoque ſunt παροξύτονα. *ut* βασιλεία ας ἡ *regnum*, *à* βασιλεύω *regno vel ſum rex. in pl. num.* βασιλεῖαι ῶν αἱ *regna.* δουλεία ας ἡ *ſervitus.* à δουλεύω *ſervio.* προφητεία ας ἡ *prophetia*, *à* προφητεύω *prophéto. in pl. num.* προφητεῖαι ῶν αἱ *prophetiæ, Herod.* θεῖαι προῤῥήσεις.

80. Subſtantiva in οια orta ab Adj. *in* ος *habent* α *breve, ut ab* εὔνοος *benevolus, eſt* εὔνοια ας ἡ *benevolentia.*

81. Subſtantiva in *σύνη* ſunt penacuta. *ut* δι-καιοσύνη ης ἡ *juſtitia.* σωφροσύνη *temperantia* ἀσχημοσύνη ης ἡ *geſtuum turpitudo*, ἀ σχῆμα τος τὸ *geſtus, Rom.* 1. *v.* 27.

82. Diphthongi ει & ου finales in Nominibu & Adverbiis circumflectuntur, *ut* ὦ βασιλεῦ ὁ *rex.* πανταχοῦ *ubique. At* ἰδοὺ ecce, *ad differen tiam a.* 2. *med. imperat.* ἰδοῦ.

83. Subſtantiva in μα & μων orta à prima per ſona præteriti paſſivi nunquam ſunt ὀξύτονα. u κρίμα τος τὸ res judicata, ἀ κέκριμαι. ῥῆμα τος τὸ *verbum, ab* ἔῤῥημαι, *Attic.* εἴρημαι, *abjecto au gmento & mutato* αι *in* α. λεῖμμα τος τὸ *reli quiæ, Rom.* 11. *v.* 5. ἀ 1. *præt. paſſ.* λέλειμμαι *relictus fui, verbi* λείπω *linquo, abjecto* λε *& mu tato* αι *in* α. γνώμων ονος ὁ *gnomon, ſtylus hora indicans, ab* ἔγνωσμαι, *ubi* σῖγμα *abjicitur* εὐφω νίας ἕνεκα.

84. At verbalia in μος à prima perſona præt paſſ. ſunt omnia ὀξύτονα. *ut* ψαλμὸς οῦ ὁ *pſalmus ab* ἔψαλμαι *verbi* ψάλλω. ἐπισιτισμὸς οῦ ὁ *cibaria Luc.* 9. 12. ὑπογραμμὸς οῦ ὁ *exemplum. Quædam* εὐφωνίας ἕνεκα θ *interponunt. ut* κλαυθμὸς οῦ ὁ *fle tus, pro* κλαυμὸς, ἀ κλαίω, *in fut.* κλαύσω. *ſic* βα-θμὸς οῦ ὁ *gradus*, κινηθμὸς οῦ ὁ *motus.*

85. Sic quoque nomina verbalia in μη ſe ha bent. *ut* γραμμὴ ῆς ἡ *linea.* στιγμὴ ῆς ἡ *punctum At* γνώμη ης ἡ *ſententia, decretum.*

86. Subſtantiva in ις & ια orta à ſecunda per ſona præt. paſſivi, nunquam ſunt ὀξύτονα. u κρίσις εως ἡ actus judicandi. κλισία ας ἡ *diſcubi tus, Luc.* 9. 14. θυσία ας ἡ *ſacrificium.* γνῶσις εως *notitia.* ἀγνωσία ας ἡ *ignorantia.* δοκιμασία ας *probatio.*

87. Nomina verbalia in τος, orta à 3. ſing præt. paſſivi, paſſivè capiuntur, & ſemper ſun

ὀξύτο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ὀξύτονα. *ut* ὁρατὸς *viſibilis ab* ἑώραται. ποιητὸς *factus, à* πεποίηται. διδακτὸς *doctus, Ioan. 6. 45. à* δεδίδακται. εὐλογητὸς *benedictus, ab* εὐλόγηται *vel Atticè* ηὐλόγηται. Excipe [1] compoſita pleraque, *ut,* ἀπόβλητος *rejectaneus,* 1 *Tim.* 4. 4. ἀπόδεκτος *acceptus,* 1 *Tim.* 2. 3. εὐπρόσδεκτος *idem,* Rom. 15. 31. παράκλητος ου *Advocatus.* [2] nomina propria virorum, *idque differentiæ causâ. v. g.* τιτὸς honoratus. *at quum tribuitur viro, ſcribitur* Τίτος, *Gal.* 2. *v.* 3. *Sic* ἐραστὸς dilectus; *at quum viro tribuitur, accentus retrahitur,* Ἔραστος, *Rom.* 16. 23.

88. *Item* omnia Adjectiva in ικος hinc orta activè capiuntur, & ſunt ὀξύτονα. *ut* ποιητικὸς *factivus, à* ποιητός. διδακτικὸς *aptus ad docendum, à* διδακτός. Hunc accentum imitantur etiam alia in ικος. *ut* μουσικὸς *canendi peritus.* γραμματικὸς *ſcribendi gnarus.* μνημονικὸς *memor.* λειτουργικὸς *miniſtratorius, Hebr.* 1. 14.

89. Verbalia in της ſunt ὀξύτονα. *ut* αὐλητὴς οῦ ὁ *tibîcen.* κριτὴς οῦ ὁ *judex.* μαθητὴς οῦ ὁ *diſcipulus.* μιμητὴς οῦ ὁ *imitator.*

Verbalia in της *à verbis in* μι *ſunt penacuta. ut* θέτης ου ὁ *poſitor.* νομοθέτης ου ὁ *legiſlator.* προφήτης ου ὁ *propheta.* γνώστης ου ὁ *cognitor, tanquam à* γνῶμι. ἀναγνώστης ου ὁ *lector.* καρδιογνώστης ου ὁ, *cordium ſcrutator.*

Diphthongus in ψεύστης *retinet accentum in penultima.*

90. Verbalia in τηρ ad unum (*h. e. nullo excepto*) ſunt ὀξύτονα. *ut,* χαρακτὴρ ῆρος ὁ *character, Hebr.* 1. 3. στατὴρ ῆρος ὁ *ſtater,* (*genus numiſmatis*) *Matth.* 17. 27.

91. Verbalia in τωρ ſunt penacuta. *ut,* κτήτωρ ορος ὁ *poſſeſſor.* ῥήτωρ ορος ὁ *rhetor.*

92. Verbalia in τέον & τεον nunquam ha-

bent accentum in ultima. *ut,* θυσιαστήριον ȣ τὸ a*l*-*tare.* μυστήριον ȣ τὸ *myſterium.* οἰκητήριον ȣ τὸ *ha*-*bitaculum, Iudæ v.* 6. ἀκροατήριον ȣ τὸ *audito*-*rium.* ποτήριον ȣ τὸ *poculum,* 1 *Cor.* 10. 16. κάτο-πτρον ȣ τὸ *ſpeculum.* κριτήριον ȣ τὸ *tribunal.* διδα-κτρον ȣ τὸ, *merces quæ datur docenti.* λύτρον ȣ τὸ *pecunia quam damus pro redimendo captivo tem*-*pore belli. Sic* ἀντίλυτρον ȣ τὸ *idem.* σῶστρον ȣ τὸ *quod damus ei, qui nos ſervavit.* κόμιστρον ȣ τὸ *quod damus ei, qui noſtra bajulavit.* ἀμφίβληστρο*v* ȣ τὸ *verriculum, rete quod utrimque jacitur.* *A*-λουτρὸν ȣ τὸ lavacrum, *differentiæ causâ.* λοῦτρον ȣ τ*ὸ* *enim ſignificat aquam ſordidam quâ quis ſe lavit.* *Aliquando* σίγμα *additur. ut in* ἀμφίβληστρον· *ali*-*quando tollitur, ut in verbali* γνώμη *ab* ἔγνωσμαι *de quo ſuprà num.* 83. *quarum ſubtilitatum Gram*-*maticarum optimus magiſter eſt uſus, prout poëta* *Ovidius ſcripſit, lib.* 2. *de art. amandi, v.* 71 *à fine.*

Solus &, artifices qui facit, uſus erit.

93. Subſtantiva verbalia in ος à præterito medio orta accentum non habent in fine. *ut* λόγος ȣ ὁ *ſermo à* λέλογα. δόμος ȣ ὁ *domus g. f.* *à* δέδομα. τόμος ȣ ὁ *ſectio à* τέτομα *ſecui, verbi* τέμνω *ſeco.* ἄγγελος ȣ ὁ ἡ *angelus à præt. med.* ἤγγελα. *At* σκοπὸς ȣ ὁ *meta ad quam collimamus,* *ab* ἔσκοπα *verbi* σκέπτομαι *diſpicio.* Raro ſunt 1 contractorum, *ut* ψῦχος εος τὸ *frigus, ab* ἔψυχα *verbi* ψύχω, *refrigero.*

94. Excipiuntur quæ differunt, *ut,* τρόχος ȣ ὁ *curſus, Iacob.* 3. 6. τροχὸς ȣ ὁ *rota. à* τέτροχα *pro quo uſitatum eſt* δέδρομα. *unde etiam* δρόμος ȣ ὁ *curſus.* πρόδρομος ȣ ὁ ἡ *anteambulo, præcur*-*ſor.* τρόφος ȣ ὁ *qui alitur,* τροφὸς ȣ ὁ ἡ *altor, nu*-*trix.* τόμος ȣ ὁ *ſectio, pars. at* τομὸς ἡ ὀν *pene*-*trans, Hebr.* 4. *v.* 12. Nota: accentus eſt in fine eorum verbalium, quæ activè capiuntur.

95. Adje-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

95. Adjectiva contrà ſunt ὀξύτονα. *ut*, λοιπὸς ἡ ὸν *reliquus*, *à præt. med.* λέλοιπα.

96. Verbalia in η & α à præterito medio orta ſunt ὀξύτονα: *ut* τομὴ ῆς ἡ *ſectio.* στολὴ ῆς ἡ *veſtis.* ῥιπὴ ῆς ἡ *jactus*, *à* ῥίπτω *præt. med.* ἔῤῥιπα. τρυφὴ ῆς ἡ *deliciæ*, *à præt. med.* τέτρυφα, *verbi* θρύπτω *frango.* ᾠδὴ (*pro* ἀοιδὴ) ῆς ἡ *cantus*, *à præt. med.* ἤοιδα, *quod eſt ab* ἀείδω. σπονδὴ ῆς ἡ *fœdus*, *ab* ἔσπονδα *verbi* σπένδω *libo.* σπορὰ ᾶς ἡ *ſatio*, *à præt. med.* ἔσπορα *ſevi.* διαφορὰ ᾶς ἡ *differentia*, *à* διαφέρω. (*tanquam à præt. med.* διαπέφορα, *quod non eſt uſitatum.*) φθορὰ ᾶς ἡ *corruptio*, 1 *Cor.* 15. *v.* 42. *à præt. med.* ἔφθορα *verbi* φθείρω. *At* βλάβη ης ἡ *damnum*, *à* βλάπτω. κάπη ης ἡ *præſepe*, *à* κάπτω *edo.*

97. Idem ſæpe obſervatur in verbalibus ortis ab aliis temporibus, ut à præterito activo, &c. *ut* διδαχὴ ῆς ἡ *doctrina*, *à* δεδίδαχα *docui*, *verbi* διδάσκω. ταραχὴ ῆς ἡ *perturbatio*, *à* ταράσσω. ἁφὴ ῆς ἡ *nexus*, *ab* ἧφα *verbi* ἅπτω *apto*, *necto.* *At* σκάφη ης ἡ *ſcapha*, *differentiæ causâ. Nam* σκαφὴ ῆς ἡ *effoſſio. Sic* δόξα ης ἡ *opinio*, *gloria*, *eſt ab aor.* 1. ἔδοξα *putavi*, *verbi* δοκέω ῶ. θήκη ης ἡ *ab a.* 1. *act.* ἔθηκα. γλόος *à* γλόω, *pro quo uſitatum* γίνομαι *vel* γίγνομαι, *poëtice* γείνομαι. νέμος εος τὸ *nemus*, *à* νέμω.

98. Præterita & aoriſta tempora diſſyllaba priori longâ ſervant accentum eundem in compoſitis. *ut*, εἶπον *dixi*, προεῖπον *prædixi.* ἧκα *miſi*, συνῆκα *intellexi.* ἧφα *nexui*, καθῆφα *attigi.* ἶγμαι (*ab* ἱκνοῦμαι *pervenio*) ἐφῖγμαι. *Sic in præſ. infin.* κεῖσθαι *jacere*, ἐπικεῖσθαι *incumbere.* θεῖναι *ponere*, προσθεῖναι *apponere.* περιέχω *comprehendo. a.* 2. περιέσχον. ἐπάγω *in a.* 1. *act.* ἐπῆξα, *etiam diſcriminis causâ*, *ne confundatur cum* ἔπηξα *à verbo* πήγνυμι. *At* οἶδα *novi*, σύνοιδα *conſcius ſum.*

99. Neu-

99. Neutra participia ſedem retinent acce-
tus maſculini, *ut* ἁγιάζον (*non* ἅγιαζον *juxt*
num.23.) *ab* ἁγιάζων, *Hebr.2. verſ.* 11. *ubi tam*
non eſt ἁγιάζον, *ſed* ἁγιάζων. πῦρ καταναλίσκ
ignis conſumens, Hebr. 12. *v.* 29. κύμβαλον ἀλ-
λάζον, *cymbalum tinniens,* 1 *Cor.* 13. *v.* 1.
ἐπιβάλλον μέρος, *Luc.* 15. 12, *partem mihi com*
petentem, Actor. 26. 7. λατρεῦον *à maſculin*
λατρεύων. *ibid. v.* 13. φῶς περιλάμψαν, *Apoc.* 1
v. 7. ἀναβαῖνον, *Luc.* 11. 24. τὸ εὑρίσκον. *Sic*
γηράσκον *ſeneſcens, Hebr.*8. 13. καθῆκον *quod con*
venit, Actor. 22. 22. ἄρσεν διανοῖγον μήτραν *ma*
aperiens matricem, Luc. 2. 23.

100. Omnis imperativus accentum habet i
antepenultima, ſi eam habeat; ſecus in penulti-
ma. *ut,* 1 *Tim.*6.11. φεῦγε *fuge,* 1 *Tim.*4. 16. ἔπεχ
σεαυτῷ, *intentus eſto tibi.* ἐπίμενε αὐτοῖς, *perman*
in iis, Ioan. 8. 11. μηκέτι ἁμάρτανε, *ne pecca am-*
plius, Luc. 6. 30. μὴ ἀπαίτει (*pro* ἀπαίτεε) *ne repe-*
tito. Excipiuntur quinque activa. εἰπὲ *dic* (*ad dif-*
ferentiam εἶπε *dixit.*) λαβὲ *cape, ne videatur* λάβε
pro ἔλαβε. εὑρὲ *inveni, ne accipiatur pro* εὗρε *inve-*
nit. ἰδὲ *vide, ad differentiam* ἴδε *vidit pro* εἶδε.
(*quamvis in N.T. ſemper legamus* ἴδε *ecce, Rom.* 2
*v.*17. *&c. tanquam adverbium.*) ἐλθὲ *veni. item*
omnia aoriſta 2. med. imperat. γενοῦ ἔσθω *ſis, eſto.*

101. Participia præt. Act. ſunt ὀξύτονα, *ut*
ἡμαρτηκὼς ὅτος ὁ *qui peccavit, Gen.* 44. 32. *in*
f. g. ἡμαρτηκυῖα ἥδε. *in n. g.* ἡμαρτηκὸς ὅτος.

102. Participia præteriti paſſivi ſunt penacuta.
ut κεκορεσμένος *ſaturatus.* βεβλημένος *projectus.*

103. *Item verbalia deſinentia in* έος. *ut* βλη-
τέος *conjiciendus, Marc.* 2. 22. φευκτέον *fugien-*
dum. vide ſuprà §. 23.

104. *Sed ut multa paucis complectar,* quiſquis
cupit in accentuum doctrina expeditus eſſe &
certus,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

certus, declinationes & conjugationes exactè diſcat. *Eſt enim perpetua & conſtans ſua ſingularum vocum ἀναλογία.*

105. Adverbia accentum primitivorum ſequuntur. *ut θεόθεν divinitus, à θεός. οὐρανόθεν cœlitus, ab οὐρανός. ἀγρόθεν rure, ab ἀγρός. ἐγγύθεν cominus, ab ἐγγύς. οἴκοθεν domo (non οἰκόθεν) ab οἶκος. ἄλλοθεν aliunde, ab ἄλλος. παιδίοθεν à pueritiâ, à παιδίον puerulus, Marc. 9. v. 21. θύραζε foras, à θύρα ας ἡ janua. Sic Ἀθῆναι ῶν αἱ Athenæ, unde eſt Ἀθήνηθεν ex Athenis, Ἀθήνῃσι Athenis, Ἀθήναζε Athenas.*

106. Legimus tamen, *ποντόθεν è mari, à πόντος ου ὁ mare. πεδόθεν è terra, à πέδον ου τὸ ſolum, terra. κυκλόθεν undique, Apoc. 4. 3. Sed Budæus, (vide Theſaurum Stephani) ſcribit κύκλοθεν. Et veri ſit ſimile, culpa eorum qui à manu fuerunt, menda ejuſmodi irrepſiſſe: ut jam putemus legendum, πόντοθεν pro ποντόθεν, & κύκλοθεν pro κυκλόθεν. πάντοθεν* undique *tanquam à genit. pl. πάντων.*

107. Adverbia in *ως* formantur à Genitivo plurali, mutato *νῦ* in *σῖγμα. ut σοφῶς ſapienter, à σοφὸς, in genit. pl. σοφῶν. ῥητῶς diſerte à ῥητῶν. ἐπισταμένως perite ab ἐπισταμένων. φειδομένως parcè, à φειδομένων verbi φείδομαι parco. Sic οὐσιώδης εος ὁ ἡ genit. pl. οὐσιωδέων ῶν, unde eſt οὐσιωδῶς eſſentialiter. κεφαλαιώδης εος ὁ ἡ ſummarius, Genit. pl. κεφαλαιωδέων ῶν, unde eſt κεφαλαιωδῶς ſummatim. Ab hac itaque regulâ deflectunt, qui ſcribunt αὐτάρκως pro αὐταρκῶς. φιλαλήθως pro φιλαληθῶς.*

108. Adverbia in *ἰῶτα* deſinentia *ſunt ὀξύτονα ut πανστρατὶ cum toto exercitu. πανοικὶ cum tota domo. ἀθεεὶ ſine Deo. αὐτολεξεὶ iiſdem verbis. αὐθωρεὶ eadem hora. παμπληθεὶ universâ turbâ, Luc. 23. v. 18. Sic Ἑβραϊστὶ Hebraïcè, Ἑλληνιστὶ Græcè.*

Ῥω-

Ῥωμαϊστὶ Latinè, Ioan. 19. 20. At ab ἄντα eſt ἔναν
Luc. 1. 8. & ἀπέναντι, Act. 3. 16. coram. Nom
tamen hinc ortum ἐναντίος contrarius retin
accentum ſui Thematis.

109. Adverbia quantitatis in άκις ſunt p
nacuta, ut διστάκις bis, τρισάκις ter, τετράκις qu
ter, πεντάκις quinquies, ἑξάκις ſexies, ἑπτάκις ſ
ptjes. ὀλιγάκις rarò. πολλάκις, etiam poſt Æo
cam apocopen τοῦ σ πολλάκι, ſæpe. ὁσάκις quoti
ἀόριστον. ποσάκις quoties? ἐρωτηματικόν.

110. Adverbia in δὸν ſunt ὀξύτονα. ut ὁμοθυ
μαδὸν unanimiter, ῥοιζηδὸν cum ſtridore, ἀγεληδ
gregatim, κυνηδὸν more canino.

111. Adverbia in δην deſinentia ſunt παροξ
τονα. ut διαῤῥήδην diſerte. συλλήβδην comprehe
ſim. ἄρδην penitus, ab αἴρω tollo.

112. Præpoſitiones biſyllabæ accentum i
fine habent. ut ἀπὸ à, ab. παρὰ, apud, præte
ἐνὶ poëticè pro ἐν. ἔνι verò pro ἔνεστι, ineſt. ut μέτ
pro μέτεστι, competit. πάρα pro πάρεστι, adeſt.

113. Præpoſitiones immediatè poſtpoſitæ ca
ſui, quem regunt, accentum retrahunt in pr
mam. ut εἰρήνης πέρι de pace, pro περὶ εἰρήνη
ἀνὰ tamen & διὰ differentiæ causâ retinent, n
δία videri poſſit eſſe accuſativus à ζεὺς, Iupiter, e
ἄνα vocativus ab ἄναξ rex. Dico immediatè. v. g
Actor. 13. 23. τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος, ex hu
jus ſemine Deus. ubi ἀπὸ accentum retinet in fine
quia caſus genitivus non præcedit immediate.

114. Ὑφὲν inſtar makkaph Hebraïci præceden
tem dictionem naturâ ἔντονον accentu deſtituit
ut ἀειπαρθένος virgo. Epitheton beatæ virgini
Mariæ. Scilicet per ὑφὲν. q. d. ὑφ' ἓν ſub unum
duæ voces coaleſcunt in unam, & proinde quoqu
tanquam una vox uno duntaxat accentu profe
runtur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

115. Syntaxi (*ſeu compoſitione*) quandoque fit, ut plures dictiones coaleſcant veluti in unam, *unde quarundam nativo abjecto accentu, unus tantùm manet in præcipua dictione. ut* τουτέστι *hoc eſt.* τοκατ'ἀρχὰς *in principio.* τοτελευταῖον *poſtremò.* τοκαθημέραν *quotidie.* τοπρωῒ *mane. Quamvis etiam ſcribatur* τὸ πρωῒ, τὸ καθημέραν, *&, pro* καθημέραν, καθ' ἡμέραν, *&c. Sic pro* τοῖοσδε *ſcribitur* τοιόσδε *abjecto circumflexo, pro* τοίασδε τοιᾶσδε, *2 Petr. 1. v. 17.* διὸ *pro* δι' ὃ *quapropter. Idque fit* τῆς ταχυγραφίας ἕνεκα.

116. *Ad extremum quum* dictiones encliticæ, *ut vocant, negotium faceſſant tironibus, iſtæ, quoque enodandæ ſunt tricæ, ut primâ fronte tam de vera accentuum ſede, quàm de mendoſis accentibus ferre poſſimus judicium.*

117. Dictiones verò encliticæ ſunt *ſequentes.*

Ex articulo του *poëticè* τοῦ *pro indefinito* τινὸς, *alicujus,* τῷ *pro* τινὶ *alicui.*

Ex nomine τὶς τὶ *aliquis, per omnes caſus. vide ſupra num. 47.*

Ex pronomine μου, μοῦ, *mei,* μοὶ *mihi,* μὲ *me. At* ἐγὼ ἐμοῦ ἐμὲ *encliticis non ſunt accenſenda. Sic* σοῦ (τοῦ σοῦ) *tui.* σοὶ *tibi. Doricè* τοι. σὲ, *te, Doricè* τέ. *At* σὺ τὺ *ſicut &* τέο *non patiuntur* ἔγκλισιν. *Sic* οὗ (οὗ ἕο) *ſui,* οἷ *ſibi,* ἕ *ſe,* σφὲ σφωὲ σφῶ *3. perſ. nam* σφῶ *perſonæ non eſt encliticum. in pl. num.* σφίσι *&* σφὶν, *ſeu* σφὶ *pro* σφίσι, *ut &* σφᾶς *pro* σφέας, *&* ψὲ *pro* σφέ. *His adde poëtica pronomina* μὶν *&* νὶν *pro* ἓ *vel* αὐτόν.

118. Ex verbis ſunt enclitica, εἰμὶ *ſum,* ἐσσὶ *es,* ἐστὶ *eſt,* ἐσμὲν *ſumus,* ἐστὲ *eſtis,* εἰσὶ *ſunt. Sic* φημὶ *inquam,* φησὶ *ait,* φαμὲν *dicimus,* φατὲ *dicitis,* φασὶ *Doricè* φαντὶ *aiunt, inquiunt. ubi ſecundæ ſingulares* εἶς *vel* εἶ *es, &* φής *ais, per* ἧς *acutum, ut dif-*

ferat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

ferat à 2. ſing. aoriſti 2. activi φῆς *pro* ἔφης *dixi*
non patiuntur ἔγκλισιν.

119. Ex adverbio πως *quodammodo*, πω *a*
huc, dum, πη *alicubi*, πȣ *uſpiam, circiter; & a*
id genus; quando non ſunt interrogativa, ſed
definita. item ποθὲν ποθὲ *alicunde, aliquando, A*
ſtot. 3 Pol. c. 11. ποθὶ *alicubi*, ποτὲ *aliquando.*

120. Ex conjunctionibus *multæ ſunt encli*
ticæ & quandoque μόρια συμπληρωματικὰ, *h*
eſt, particulæ expletivæ. ut τὲ *&* γὲ quidem.
quamvis *poſtpoſitum participio.* κὲ κὲν *dictiuncu*
potentiales: in proſa reſpondent τῷ ἄν. ῥὰ faci
νὺ nunc, θὴν quidem, *ſunt ſæpe expletivæ pa*
ticulæ. Huc pertinet δὲ *Accuſativo poſtpoſitum*
ubi valet ad, *& eſt dictio enclitica.*

Regulæ.

221. [1]) Dictio enclitica rejicit accentum
ultimam præcedentis vocabuli proparoxyton
quem tamen adventitium accentum molliuſcu
eſſe enunciandum, εὐφωνία *ſuadet, Marc. 11. v. 3*
ἀποκρίθητέ μοι, *reſpondete mihi, Rom. 2. 19.* π
ποιθώς τε, *fidiſque, Rom. 2. v. 3.* ἠπίστησάν τιν
increduli fuerunt quidam. σȣ tui *non reponit pr*
prium ſeu nativum accentum, (vide ſuprà nu
17.) *ſed acutum. idem fit in* μȣ̃ *mei,* ȣ̃ *ſui. Cau*
eſt ἡ εὐφωνία. *ultima enim ſyllaba, in quam h*
dictio enclytica rejicit talem accentum, prorſ
averſatur circumflexum. Vbicunque enim ci
cumflexus eſt, κρᾶσιν *notare ſolet, aut ſaltem quan*
titatem longam, quorum neutrum hic locum h
bet, & præterea moram requirit, Ioan. 17. 11.
τῷ ὀνόματί σȣ, *nomine tuo,* Coloſſ. 4. 18. μνημονεύ
ετέ μȣ τῶν δεσμῶν, *memores eſtote vinculorum me*
rum, Luc. 4. v. 7. ἐνώπιόν μȣ, *coram me.*

122. [2]) Di

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

122. 2) Dictio enclitica monoſyllaba amittit accentum præcedente vocabulo paroxytono: diſſyllaba contrà retinet. *ut Ioan.* 4. 16. φώνησον τὸν ἄνδρα σου, *voca maritum tuum*, *Ioan.* 7. 27. πόθεν ἐστὶν *unde ſit*, *Ioan.* 15. 14. φίλοι μου ἐστὲ, *amici mei eſtis. Hîc* μου *amittit accentum;* ἐστὲ *verò retinet in fine. Ioan.* 14. *v.* 19. ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ, *mundus me non ampliùs conſpiciet*, *Ioan.* 22. 18. ἄλλος ζώσει σε, *alius cinget te*, *Ioan.* 21. 22. σὺ ἀκολούθει μοι, *tu ſequere me*, *Luc.* 22. 53. ὄντος μου μεθ' ὑμῶν, *quum eſſem vobiſcum*, *Actor.* 5. *v.* 2. μέρος τι, *partem quandam*, *Act.* 16. 16. παιδίσκην τινὰ, *puellam quandam*, Rom. 7. 9. ἐγὼ ἔζων χωρὶς νόμου ποτὲ, *ego vivus eram ſine lege quondam.* Rom. 8. 16. ὅτι ἐσμὲν τέκνα θεοῦ, *quòd ſimus filii Dei*, Rom. 14. 8. τοῦ Κυρίου ἐσμὲν, *Domini ſumus*, *Hebr.* 12. *v.* 8. ἄρα νόθοι ἐστὲ, *nempe ſpurii eſtis*, *Iacob.* 3. 5. ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶ, *lingua parvum membrum eſt.* 2 *Petr.* 1. *v.* 13. ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, *quamdiu ſum in hoc tabernaculo*, 1 *Cor.* 3. *v.* 20. ὅτι εἰσὶ μάταιοι, *quòd vani ſint.* Quidam hîc τὶς τὶ excipiunt, *ut Ioan.* 2. 25. ἵνα τὶς μαρτυρήσῃ, *ut aliquis teſtaretur. Confer Græcos interpretes V.T. Exod.* 22. *v.* 5, 16. *Deut.* 22. *v.* 13. 1 *Sam.* 10. *v.* 12. *Prov.* 6. 27. *&c.*

123. 3) Præcedente vocabulo oxytono dictio enclitica quæcunque accentum prorſus amittit. *ut Luc.* 5. 21. τίς ἐστιν οὗτος; *Quis eſt iſte? Luc.* 10. *v.* 13. οὐαί σοι, *væ tibi*, *Ioan.* 19. 21. βασιλεύς εἰμι, *rex ſum*, *Ioan.* 20. 23. ἄν τινων ἀφῆτε, *ſi quorum remiſeritis*, *Act.* 10. 4. τί ἐστι κύριε; *Act.* 25. 19. ζητήματα δέ τινα, *quæſtiones verò quaſdam*, 1 *Cor.* 3. 9. Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοὶ, *Dei enim ſumus adminiſtri*, *Rom.* 1. *v.* 13. ἵνα καρπόν τινα σχῶ, *ut fructum aliquem conſequar*, *Rom.* 4. 16. ὅς ἐστι πατὴρ πάντων, *qui eſt pater omnium*, *Matth.* 19. 12. καί εἰσι,

& ſunt,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

& ſunt, ἐςὶ quidem poſt καὶ (vide infrà) habet a
centum in prima, ſed οὐκ εἰσὶ &c. alia eſt ratio.

124. Præcedente dictione ἀτόνῳ (*ſuprà num.* 16.) dictio enclitica in eam accentum ſuum reponit. *ut Iacob.* 1. 26. εἴτις δοκεῖ *ſi quis videtur.* Alia tamen eſt ratio adverbii negativi οὐ, οὐκ, poſt quod εἰμὶ, ἐσμὲν, ἐςὲ, εἰσὶ accentum retinent. *ut, Luc.* 18. 11. οὐκ εἰμὶ *non ſum. Rom.* 6. *v* 15. οὐκ ἐσμέν. *Ioan.* 15. 19. οὐκ ἐςέ *ſcribitur etiam* τουτέςι *tanquam vox unica. Sic poſt* εἰ 2 *Cor.*13.5. εἰ ἐςὲ *ſi eſtis.*

125. 4) Præcedente vocabulo properiſpómeno, dictio enclitica accentum ſuum reponit in ejus ultimam. *Matth.* 27. 24. ἀθῶός εἰμι *innocens ſum. Rom.*8. 14. οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ, *hi ſunt filii Dei. Rom.* 12. *v.* 5. ἓν σῶμά ἐσμεν, *unum corpus ſumus. Luc.* 1. 47. τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, *Deo ſervatori meo. Luc.* 1. 38. κατὰ τὸ ῥῆμά σου, *ſecundum verbum tuum. Luc.*5. 24. πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου, *abi domum tuam.* 1 *Cor.*12.22. ἀναγκαῖά ἐςι, *neceſſaria ſunt.*

126. 5) Præcedente verò vocabulo periſpómeno, dictio enclitica quæcunque penitus ſuum amittit accentum. *ut, Ioan.* 19. 11. εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον, *niſi tibi datum eſſet. Ioan.* 1. 15. ἀγαπᾷς με; *an diligis me? Actor.* 14. 15. ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν. *Actor.* 23. 3. ὑμεῖς ἐςε *vos eſtis. Rom.* 1. 8. εὐχαριςῶ τῷ Θεῷ μου, *gratias ago Deo meo.*

De Synencliticis.

127. 6) Quum complures dictiones encliticæ concurrunt, ex ſequente in præcedentem tranſfertur accentus, ultimâ manente nudâ ſeu ſine accentu. *ut Luc.* 9. *v.* 38. ὅτι μονογενής ἐςί μοι. *Luc.*10. 29. τίς ἐςί μου πλησίον; *Quis eſt meus proximus? Luc.* 19. 8. εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, *ſi quid*

cuipiam

cuipiam per calumniam eripui. Rom. 3. v. 8. καθώς φασί τινες, prout quidam aiunt. Rom. 13. 4. Θεοῦ διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Gal. 1. verſ. 7. εἰ μή τινές εἰσιν, Actor. 18. v. 10. διότι λαός ἐστί μοι πολύς. At Tit. 1. verſ. 6. εἴτις ἐστί. q. εἴτις ſit vox compoſita: & contrà οὔτινος, quaſi non ſit vox compoſita.

128. Excipe μοῦ, σοῦ, οὗ, μοὶ, &c. Ioan. 8. v. 31. μαθηταί μου ἐστέ. Rom. 1. v. 9. μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεός. Matth. 3. 11. ἰσχυρότερός μου ἐστίν. fortior me eſt. Philipp. 1. 8. μάρτυς γάρ μου ἐστί. Ioan. 15. 14. ὑμεῖς φίλοι μου ἐστὲ, vos amici mei eſtis. Actor. 9. 15. σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος. Matth. 18. 8. καλόν σοι ἐστίν. Ioan. 19. 11. διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοί. item quoties intervenit diſtinctio quantulacunque, licet non ſemper ſit expreſſa. ut Act. 9. v. 6. λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. Hîc poſt σοι eſt tacita quædam diſtinctiuncula, ob quam σοι ex regulâ non habet accentum. Sic Actor. 10. 6. λαλήσει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

129. Dictiones encliticæ in præpoſitiones præcedentes raró accentum ſuum rejiciunt, idque propter εὐφωνίαν, Luc. 4. 10. Act. 21. 21. περὶ σοῦ, de te. Ioan. 17. 5. παρὰ σοὶ apud te. Matth. 18. v. 15. εἰς σέ. Ioan. 13. 37. ὑπὲρ σοῦ pro te. Act. 28. v. 22. παρὰ σοῦ à te. Luc. 11. v. 35. & 19. v. 44. Ioan. 17. 21. ἐν σοὶ in te. Act. 18. 10. Ioan. 3. 26. μετὰ σοῦ tecum. Act. 26. 2. ἐπὶ σοῦ per te. Matth. 5. v. 42. ἀπὸ σοῦ à te. Actor. 23. 30. ἐπὶ σοῦ coram te. Interdum regulam ſequuntur. Ioan. 21. 3. σύν σοι tecum. Luc. 18. 16. Ioan. 17. 11. Luc. 7. 20. πρός σε ad te. Ioan. 6. v. 65. Act. 22. v. 10. πρός με ad me. Luc. 18. v. 9. πρός τινας ad quoſdam. Actor. 9. 43. παρά τινι apud quendam. Quandoque utroque modo ſe habent. ut Actor. 13. v. 11. ἐπί σε idque in fine periodi. At contrà Deut. 28. v. 2. ἐπὶ σὲ

contra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

contra te. Sic Ioan. 21. 23. τί πρὸς σέ; Quid t
refert? Alii τί πρός σε;

130. 7) Dictiones encliticæ retinent acce
tum ſuum ob quinque cauſas, nempe ob εὐφ
νίαν, ἔμφασιν, διαφορὰν, παρένθεσιν, & διαστολ
hoc eſt diſtinctionem.

Εὐφωνίας ἕνεκα, Actor. 25. 8. οὔτε εἰς Καίσαρα
ἥμαρτον, neque in Cæſarem quicquam peccavi. H
τὶ retinet accentum. quem ſi rejiceret ex regu
in ultimam præcedentis dictionis, tam κακόφων
quàm obſcurum foret. Vide editionem N. T.
Henrico Stephano emendatiſſimè editam 1576. S
ἕνεκα μου dicimus. At Rom. 8. v. 36. ἕνεκά σου (p
ἕνεκα σοῦ) θανατούμεθα, tuâ causâ occidimur.

Ἐμφάσεως ἕνεκα, Rom. 11. v. 11. ἀλλ' ἡ ῥίζα σ
Hîc σὲ retinet accentum ob emphaſin, 1 Tim. 4. 1
ὃ ἐδόθη σοὶ, quod Tibi datum eſt. Hîc σοὶ ret
net accentum ob ἔμφασιν, 2 Cor. 11. 16. μή τις μ
δόξῃ ἄφρονα εἶναι, ne quis me putet mente captum
μὲ hic retinet accentum ob ἔμφασιν.

Διαφορᾶς ἕνεκα, Eph. 2. 13. οἵ ποτὲ ὄντες, pro
ποτε ὄντες· diſcriminis causâ, ne quis putet οἱ eſ
ex nominativo ſingulari ὃς, qui, 2 Petr. 3. 9.
τινὲς &c. non ὥς τινες, ne videretur ὡς poſitum p
οὕτως. Sic Luc. 14. 9. ὁ σὲ non ὅ σε, ne ὁ videretu
articulus poſtpoſitivus g. n.

131. Diſtinctio (ἡ διαστολὴ) facit, ut dictio en
clitica ſuum retineat accentum, idque in princi
pio diſtinctionis ſemper, in fine rariſſimè, Luc.
v. 6. σοὶ δώσω tibi dabo. σοὶ hîc retinet accentu
in principio periodi, Luc. 7. 14. νεανίσκε, σοὶ λέγ
Adoleſcens, Tibi dico. Hîc σοὶ retinet accentu
poſt κόμμα, & ob ἔμφασιν, Matth. 17. 4. σοὶ μία
ibid. v. 27. ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ, pro me & te. σοῦ hîc re
tinet accentum ob finem periodi, nec non ἔμφασι
Philip. 1. v. 15. τινὲς μὲν, τινὲς δὲ, alii quidem, al

ver

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

verò &c. Hîc utrumque τινὲς *accentum retinet ob diſtinctionem. unum enim eſt in principio periodi, alterum in principio* τοῦ κόμματος. *Ioan.* 13. *v.* 13. εἰμὶ γὰρ *ſum enim. Hîc* εἰμὶ *retinet accentum in principio coli. Luc.* 10. 21. ἔμπροσθέν σου, *hîc* σου *in fine periodi non retinet accentum, ſed rejicit in vocem proximè præcedentem. Sic Ioan.* 14. *v.* 11. πιστεύετέ μοι *in fine periodi.*

132. Παρενθέσεως ἕνεκα. *Marc.* 5. 41. τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειραι, *puella, tibi dico, ſurge. Hîc* σοὶ *retinet accentum ob* ἔνδειξιν *&* παρένθεσιν, *quæ ipſa eſt diſtinctionis ſpecies. Hebr.* 8. 5. ὅρα γὰρ (φησὶ) *vide enim (inquit.) Alii pro parentheſios ſignis hîc habent duo* κόμματα, *ſed res eodem redit. Marc.* 2. *v.* 10. (λέγει τῷ παραλυτικῷ) σοὶ λέγω, ἔγειραι, *dicit ad paralyticum,* TIBI *dico, ſurge. Confer Luc.* 5. *v.* 24. *Actor.* 26. 25.

133. Ἔστι accentum ſortitur in prima ſyllaba; primò in principio ſententiæ, ſive ſit completa, ſive non. *Ioan.* 5. 2. ἔστι δὲ *eſt verò.* 1 *Cor.* 15. *v.* 44. ἔστι σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικὸν, 2 *Tim.* 4. *v.* 11. ἔστι γάρ μοι εὔχρηστος, *eſt enim mihi perutilis. Matth.* 13. *v.* 39. ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ, ἔστιν ὁ διάβολος, *hoſtis qui ſevit illa zizania, eſt diabolus.*

134. Deinde ἔστι accentum in prima ſyllaba habet poſt voculas οὐκ, ὡς, καὶ, εἰ, ἀλλ', τοῦτ'. *ut, Matth.* 10. 24. οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, *non eſt diſcipulus ſuper magiſtrum. Ioan.* 1. 48. ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι, *in quo non eſt dolus. Ioan.* 20. 30. ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα, *quæ non ſunt ſcripta. Sic* ἔνι *pro* ἔστι. *Iacob.* 1. 17. παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ, *apud quem non eſt mutatio. Coloſſ.* 1. 6. καὶ ἔστι, *& eſt. Rom.* 10. 6. τοῦτ' ἔστι, *hoc eſt.* 2 *Reg.* 10. 24. ἴδετε εἰ ἔστι μεθ' ὑμῶν (τις) τῶν δούλων Κυρίου; *videte an ſit vobiſcum aliquis ex ſervis* DOMINI. *Ioan.* 6. 28.

ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ſed verax eſt, q
miſit me.

135. Accentus quoque multas diſtinguit vo
ces. *ut Luc.* 4. 9. εἰ εἶ, ſi es. *Sic differunt* ἡ hæc
ἃ quæ, ἦ (*ab* ἠμὶ *pro* φημὶ *per aphæreſin*) dixit
erat, ᾖ ſit, ᾗ qua. *item* ὦ ᾧ. μύριοι decies mille
μυρίοι infiniti. *Diſcrimen eſt inter* ἥτε & hæ
Rom. I. *v.* 20. & ᾗτε quaque. *inter* μόνη ſola &
μονὴ manſio. *Ioan.* 14. 17. ὃ ὁ κόσμος ὐ δύναται
λαβεῖν. *Hic differunt* ὃ & ὁ. *Sic* ἀλλὰ ſed & ἄλλα
alia. ὦμος ὁ humerus & ὠμὸς crudelis. ἐχθρὰ
inimica, ἔχθρα inimicitia. εἶσι vadit, & εἰσὶ ſunt
κρίνω judico & κρινῶ judicabo. στρέβλη ης ἡ tor
mentum & στρεβλὴ ῆς ἡ perverſa. ζωὸν vivum &
ζῶον animal. κῦδος gloria & κύδος probrum
ἐραστὸς amatus. *at* ἔραστος *nomen viri, Act.* 19. 22

136. Græci virgula ſeu intercifione (*Græc*
διαστολὴ ἢ ὑποδιαστολὴ, Euſtathio *χωρισμὸς dici-
tur*) multas diſcriminant, quæ virgula responde
accentui Hebraïco metheg, idque ad vitandam
ambiguitatem. *ut*, τό, τε & hoc *Actor.* 27. *v.* 5.
differt à τότε tunc *Actor.* 27. 21. *Sic* ὅ, τε und der
Actor. 13. 1. *Luc.* 23. 12. & ὅτε quando, *Luc.* 17.
v. 22. *item* ὅ, τι quod *relativum, Luc.* 10. 35. &
ὅτι quod *conjunctio. Matth.* 18. *v.* 28. ἀπόδος μοι
ὅ, τι ὀφείλεις. *redde mihi quod debes. Ioan.* 2. 5. ὅ, τι
ἂν λέγῃ ὑμῖν ποιήσατε *quicquid dixerit vobis facite.*

137. Sæpe accentus vocabula non diſtinguit,
quorum diſcrimen ex ſerie orationis & analyſi
Logicâ eruendum eſt. *Qualia ſunt*, οὗ ubi & οὗ
cujus. ἦτε eratis & ἦτε ſitis. ἐρευνᾶτε inveſtigatis
& ἐρευνᾶτε inveſtigate. *Ioan.* 5. 39. γινώσκουσι co-
gnoſcunt & *Rom.* 7. *v.* I. γινώσκουσι cognoſcenti-
bus. *Deut.* 28. 57. ἐν τῇ θλίψει (*Dat. ſingul.*) ἣ
θλίψει (3. *ſing. fut.* I. *act. indic.*) σε ὁ ἐχθρός σου. πεί-
σομαι perſuadebo & πείσομαι patiar. *Ioan.* 17. 6.

σοὶ ἦσαν, utrum hic σοὶ ſit dativus à σύ vel num. pl. à σός. Hebræi dicunt לְךָ הָיוּ. Sic Rom. 12. 19. ἐμοὶ ἡ ἐκδίκησις pro ἐμὴ ἡ ἐκδίκησις. Hebraïſmus idem. ἡ πόσις, εως potio, & ὁ πόσις, ιος maritus. μὴν tamen, & μὴν μηνὸς menſis.

Sæpe utrolibet modo tempora quæ coïncidere dicuntur, accipere licet. *Verbigratia, perinde eſt utrum dicas* εἴπω *eſſe a. 1. act. vel a. 2. act. ſubj. Ioan. 12. 10.* ἀποκτείνωσιν *utrum ſit a. 1. act. ſubj. vel præſ. act. ſubj.* γέγραφα *utrùm ſit præteriti activi vel medii.*

Nonnunquam diſtinguit ſignificatio, *ut* ἔστησαν *ſtitérunt Actor. 1. v. 23. &* ἔστησαν *ſtetérunt. Luc. 17. 12. quorum illud eſſe a. 1. act. hoc verò a. 2. act. oſtendit ſignificatio. Sic* τρύγητος ου ὁ *vindemia, fructuum collectio,* τρυγητὸς ου ὁ *verò tempus vindemiæ. At* ἀμητὸς ου ὁ *meſſis tempus, ſed* ἄμητος ου ὁ *meſſis,*

Sæpe genus *diſtinguit, ut* ἅλς ἁλὸς ὁ *ſal,* ἅλς ἁλὸς ἡ *mare,* βάτος ου ἡ *rubus,* βάτος ου ὁ *menſura liquidorum,* Vocalis, *ut,* νῶτος ου ὁ *dorſum,* νότος ου ὁ *notus, ventus.* conſona, νόθος ου ὁ *ſpurius, &c.*

138. Ex accentu quoque quantitas ſyllabæ perſæpe cognoſcitur. *V. g. omnia nomina in* ίτης *(non verbalia) habent penultimam longam, ut* πολίτης ου ὁ *civis, in plural. num.* πολῖται ῶν οἱ *cives. Luc. 19. v. 14. in f. g.* πολῖτης ιδος ἡ *civis fœmina. Sic* νεὰν ᾶνος ὁ *juvenis,* νεᾶνις ιδος ἡ *juvencula. Ergo* α *in* νεανίας *&* νεανίσκος *eſt longum.* Simili rem explicabo *Gen. 27. 11.* ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος, *ego vero ſum vir levis. Hic Latine diſcriminis causâ dicendum & ſcribendum eſt* lévis *non* levís. *Nam* lévis *prima longa* glat / levìs *verò prima brevi* leicht. λεῖος lévis *vitiose vulgò ſcribitur* lævis. *Nam* ει *in lingua Græca non mutatur in æ ſed in e vel* ι

longum, ut πολιτεία politia, μουσεῖον muſéum. *Læ-*
vus verò per æ à Græca λαιὸς *idem eſt quod ſiniſte-*

139. Ex origine plurimarum vocum tam or-
thographia, quàm proſodia ſponte emergit, pri-
moque intuitu dignoſci poteſt. *V.g. ſcribendum*
eſſe κίνδυνος periculum, *compoſitio oſtendit. Si-*
n. dicitur q. κινεῖν δυνάμενος *movere volens, v-*
q. κινῶν ὀδύνας *ciens dolores. Sic* ῥάθυμος piger e-
ῥᾴδιος *&* θυμὸς, *facilis ſeu diſſolutus animus. Si-*
dicimus αὕτη *q.* ἡ αὐτὴ hæc. τούτου *q.* τοῦ αὐτοῦ. οὗτ-
q. οἱ αὐτοί. *ſic* θησαυρὸς παρὰ τὸ τεθῆναι εἰς αὔριον
Sic ſcribendum Latinè cœmeterium *ex* κοιμητή-
ριον *(non cum vulgò* cœmiterium) *hoc eſt, cubile*
vel dormitorium, prout eleganter per metaph. ſe-
pulcrétum Chriſtianorum *vocatur, Eſaiæ* 57.6.

140. Dialectus quandoque tam ſpiritum
quàm accentum mutat. *ut,* ὅμοιος *ſimilis. Attic-*
ὁμοῖος. *item* ἕτοιμος ἑτοῖμος *paratus,* γέλοιος γε-
λοῖος *ridiculus. Apoc.* 6. *v.* 14. εἱλισσόμενος *pr-*
εἰλισσόμενος convolutus, *Æolicè. Æoles enim fu-*
giunt aſpirationem. quamvis hic diſſentiat editi-
Stephani & Plantiniana. Sic ſuperiores German-
dicunt heiſchen / *ſed in inferiori Germania* eiſchen
omiſſâ literâ h. *Sic Hebr.* 11.21. ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥά-
βδου αὐτοῦ *pro* αὐτοῦ, *qui Æoliſmus, ſeu quæ prono-*
minis relativi ἐναλλαγὴ, *inprimis Græcis interpre-*
tibus, quos LXX *vocant, eſt admodum frequens.*
Sic Dores pro γράψω *ſcribunt* γραψῶ.

141. Apoſtrophus quoque tenues literas mu-
tat in aſpiratàs, & accentum aut tollit, aut revo-
cat, aut relinquit. *ut, Actor.* 9.31. καθ' ὅλης τῆς Ἰου-
δαίας *per totam Iudæam. Hic* α *in* κατὰ *tollitur, &*
τ *mutatur in* θ *propter ſequentem vocalem aſpi-*
ratam. 1 Cor. 15. 33. φθείρουσιν ἤθη χρῆσθ' ὁμιλίαι
κακαὶ, *corrumpunt bonos mores colloquia prava.*
χρῆσθ' *pro* χρηστὰ, *ubi* τ *mutatur in* θ, *& accentus*
non

non tantùm revocatur in penultimam, ſed etiam mutatur, nempe gravis in circumflexum, quod tamen à nonnullis negatur. Sic νύχθ' ὅλην totâ nocte, *pro quo Luc. 5. v. 5.* δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, per totam noctem, *ubi accentus in υ manet.* πολλ' ἔχω, *multa habeo,* ἅπαντα τῷ πλούτῳ ἔσθ' ὑπήκοα *omnia divitiis obtemperant,* δεῖν' ἔπαθον *gravia paſſus ſum, pro* δεινά. *Vides, cùm vocalis acuto accentu notata per* ἀπόστροφον *abjicitur, in* dictionibus indeclinabilibus accentum *unà cum vocali* abjici; *in* declinabilibus *autem* accentum *vel* relinqui *loco ſuo, vel* transferri *ad ſyllabam præcedentem.*

142. *Sed hîc obiter moneo* Apoſtrophum *perſæpe non eſſe, ubi eſſe poſſit, idque more Ionum. ut, Luc. 15. v. 6.* ἐπὶ ἑνὶ *pro* ἐφ' ἑνὶ. *Rom. 2. 2.* κατὰ ἀλήθειαν. *Rom. 3. 7.* κατὰ ἄνθρωπον λέγω. *Luc. 23. 17.* κατὰ ἑορτὴν *pro* καθ' ἑορτήν. *Rom. 14. 15.* οὐκ ἔτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς, *non jam ſecundum charitatem incedis. Rom. 16. 25. & Gal. 2. 2.* κατὰ (*pro* κατ') ἀποκάλυψιν *ex revelatione.*

Hactenus de Encliticarum dictionum accentibus *fusè dixi. Ne tamen aliquis tiro tot regularum congerie abſterritus, hanc de Accentibus inſtitutionem declinet, ad tres regulas ſequentes ferme omnia de dictionibus encliticis ſum contracturus.*

REGULA I.

Dictio enclitica qualiſcunque poſt vocabulum προπαροξύτονον & προπερισπώμενον reponit *ſeu transfert* accentum ſuum. *ut, Ioan.* 21. 7. ὁ Κύριός ἐστι, DOMINUS eſt. *Ioan.* 20. *v.* 13. ἦραν τὸν Κύριόν μου, *abſtulerunt Dominum meum. Matth.* 11. *v.* 29. πρᾶός εἰμι, *mitis ſum. Actor.* 7. *v.* 59. πνεῦμά μου, *Spiritus meus.*

Regula II.

Poſt vocabulum ὀξύτονον & παραπτώμενον ἀ- mittit accentum ſuum. *ut Matth.* 28. 20. μεθ' ὑμῶν εἰμι, *vobiſcum ſum. Actor.* 16. 9. ἀνήρ τις *vir quidam. Ioan.* 21. 16. ἀγαπᾷς με; *an dil gis me?*

Regula III.

Poſt vocabulum penacutum *ſeu* παροξύτονο dictio enclitica monoſyllaba amittit accentum diſſyllaba vero ſuum retinet, *ut, Rom.* 14. 23 πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστί. *Quicquid non eſt ex fide, peccatum eſt. Rom.* 1. 11. ἵνα τι μεταδῶ *ut quid impertiar. Hic* τι *amittit accentum ſuum poſt vocem penacutam.*

ΤΈΛΟΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 28